பிசுமில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றகீம்

இஃது.

இறவுசுல்கூல்படைப்போர்.

குஞ்ஞுமூசு லப்பைகாஜியாலிம்புலவர்
அவர்களாற்செய்யப்பட்டது.

காயற்பட்டணம்
[illegible] பித்நீனப்துல்காதிறவர்கள்குமாரர்
மஹாகனம்பொருந்தியபிரபு
டி கீயாப்பிள்ளையவர்களின்
விருப்பத்தாலும்.

சின்னராவுத்தர் லெப்பையவர்கள்குமாரர்
கம்மாதுப்புலவர்வர்கள்
கேட்டுக்கொண்டமையாலும்.

[illegible]ணகுமது மகுதூம்பிள்ளை யவர்கள்குமாரர்
மகுதூமுகம்மதுப் புலவரவர்கள்
தமதுமுயற்சியாற் பரிசோதித்துச் சுத்தப்பிரதியாக்கி
மாலுக்கர்சர்க்கரைசாகிபுத்தம்பியவர்கள்குமாரர்
அல்லாபிச்சையவர்களாலெழுதுவித்து

சென்னபட்டணமடுத்தகுளையில்
பாப்பிரமமுத்தராட்சரசாலையிலச்சியற்றியது

முதற் பதிப்பு

கிசுறத்து-கஉஅரு (வரு) துல்கிதா மீ-இ-க அசுங (வரு)

பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இ ஃ து.

அச்சிட்ட வரலாறு.

நேரிசையாசிரியப்பா

சீர்வளையுலவு திரைவளைபுவிவான், மேர்மழைதாரகை விரி
பகல்சுவனம் , அறுசுகுறுமே சரக்கலம்லௌகு, அறையழலும்ப
ரழகியவிம்ப , ரசாசரமோ டாணவெவ் வெவையு , மிசையுற
வேயமைத் திடமுனந்தானே,தானுயிருந்திடு சமையத்திலின்பத்
தேனர்சதுமறைசெய்யுளிலடங்கா,வல்லவல்லமைகளை மன்னிடுங்
கடவுள், சொல்லொணாத்தனது சோதியிற்றரள,வடிவினமைத்து
வரிசைபல் லீந்து, நொடிபுவியெனுமலர் நுவலரும்வாச, மன்
னிடச்சிறந்த மானிடவடிவாய்ப் , பன்னருமாதம் பாவாவாம்பர்
தம்மைப், படைத்தவர் நுதலிற் பதித்தனனவ்வொளி,வடிப்பமா
ரவரின் மகமகமகவாய்,ஆலேபிலாட்டு மருங்கணற்சாறுஞ், சோலை
யிரெழுகுஞ் சுதையது மோடி , வரம்பினி லுற்று வயலினிற்
பாயத், திருத்தியபெரியோர் செய்கைபோல்விளையும் , வளஞ்
சுரந்தோங்கு மக்கமாநகரின் , மூழக்குசி ரப்துல் முனுபருன்
மைந்த ரசியர்ஹாசிமவர்தவத்தாலுமு,ஷரியேறப்துல்முத்தலி
[illegible]பீ,னறமெலாத்திரண்டோ ரருமகனுகப்,பொறைகுணமன்பு
புகழ்ஜயமிரக்கம் , இயம்புமென்னலனு மிருக்குமோரகமாய்,
வயப்பெறவத்த வள்ளலப்துல்லா , செய்தவமெல்லாத் திரண்
டவர்க்கின்பார் , வையகத்தவரெலாம் வாழ்த்துமோர்தாயாய்க்,
கற்பெழில் பொறுமைகனத்தயை மிகை , விற்பனமெவையும்
விளங்கியதேவி,ஆமினுவென்னு மயிதானத்தின், றோமிலாருதாந்
துலங்கிடவமைந்து, பற்பலகாரணம் பரவிடப்பிறந்து,முற்படு
குபிரின் மொய்யிருளகல,எவர்களெவ்வித விருப்புறுகேட்கினு,
மவர்கள்கருத்திற் கமைபப்பல்வகை,யற்புதம்விளைத்துமசரசரத்
தாந், சொற்கரியிட்டுந் துலங்கியநாற்பான், வயதினிலாதி வரிசை
யாயளித்த , உயர்புகழ் வேதத் தொடுமா மதினஞ் , சென்றுருந்

தீநெறி திக்கெலாம்வளர, வென்றியிறையை விளக்கிநல் யாரெனு
மீநெறிநிக்கலையின் விதுலைவநேர் துலங்கி,எனையமன்ன ரிறைஞ்சிட
விருக்கும் , எவகளி நெருநாள் பனியெறுநூக்கெல் , றப்புநற்
இனையிலுள்ளவோர்முதியா,எலக்கோலமதாயமூதருந் துயராய்ச்
சொலும்பாதகமெலாந் துன்னியறவுகள் , கூல்செயுக்கொடுமை
கூறிடக் கேட்டப், பால்மொழி யாளின் பருவரலகல , வின்பவா
சங்க ளியப்பியாதரித்தாப் , பின்பவையார்த்திடும் பெருந்தகை
யமூறு, லன்னமன்செய்கை யனைத்தையுமறித்து,பன்னருமயோ
சனை பன்னுகாலாதி, திருவுளப்படியே ஜெய அலிமூதலா, யரிய
வகைாபிகினா மனுப்பித்,தாங்களும்போயத்தரியலத்செருத்தே
ரோங்கிய மதீன முற்றவச் சரிதையைத் , தண்டலை மீதிற் றன்
னைறுவோடிக் , குண்டுறுதீரிற் குலவியே செற்றெற் , காட்டினி
லுற்றக்கதிர்விளைவிக்கு,நீட்டுர்வளங்கனிலவியபூவா,தென்னவே
வழிந்து மேரியிருநுழந்தை, தன்னகரத்திலெந் நாளினும் புகழு
மன்புத்தையையும் மழுருங்கவிடு, மின்பமுறுகொடையு மிகயரப்
பேறு, மெய்யியல்யாவும் வியனுப்பொருந்துஞ் , செய்யிரு
முகம்மதென் சீர்பெறுமுதியோர், நாடொறுஞ்செய்யு நற்றவப்
பேற்றூற், நேடாநமேன்மைச் சேயாயுதித்தோர் , சித்தியுமுத்தி
யுஞ் செல்வமுங்கல்வியும் , பத்தியும்வேதப் பாடமுமுள்ளோர்
அறவிலக்கணங்க ளனைத்தையுந்தேர்ந்து,இறமமாயநேகந்திதாபுனை
செய்தோர், உத்தியென்பனவெலா முதிக்குமோரிடமாய் , வித
தைவித்பனங்கள் விளைந்திடு துறையாய்ச் , சொற்பொருள்கற்ப
னைச் சதியாய்த்தமிழினும்,பற்பலநூல்கள் பகர்ந்தநற் கருத்தின்
மனுளா வேண்டி முகம்மதின் கவிமா,யெறு அமகிழ்வி னியம்
பியபெற்ற , தந்தையிறோடு சமர்செய்தவெற்றி , சித்திடா
தெடுத்த செய்யிதத்தென்னும் , பெருறங்கத்தின் பென்னகொடி
செய்த, போரியறணையும்புகழுறப்பாடினோர்,மக்காவில் ஹஜ்ஜி
வரிசையாஞ்செய்தே,சொர்க்கமேன்பதவி தோன்றிநிற்தலமாம்
ஜென்னத்துல்பகீக் இனிற்சிறந் தடங்கும், பன்னருமபூ பக்கரின்
சேயாம்,அப்துற்றகுமா னன்னறம் மாட்டித், துப்புறவடங்கித்
துதியிசக் கொண்டோர் , மேலவரெவர்க்கும் விளங்கு சஞ்சீவி,

ஞாலிநேர்குன்று ஞாசலெப்பை, ஆலிம்புலவரவர்களருமையார்,
பாலொடுபழமும் பாகுகற்கண்டு,மேலுளசுவையெலாம்வெறுக்
கு மதுரமாய், நூலினிர் யாவரு நுவலரும் புதுமை, கொண்
டப்பாடிக் கொடுத்தனரஃதே, எண்டிசையோர்களுமின்பமே
பெருகி,வரைந்தபுத்தகத்தும்வா[illegible]ப்பாடத்துந்,திரிந்துபல்லாறு
செப்பரும்வழுக்கள், கலந்துறமே[illegible]க்கிடக் குழறலைநீக்கி, நலந்தர
வச்சினூட்டித்தருகெனத், திருவ[illegible]ம்சாலைச் சேலையையுடுத்திக்
கருதருவாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும், வளமுந்தெருக்களில்
வதுவைமுழக்கு, மெளியவர்க்கீயு மின்பமார்முழக்கும்,வேதபா
டங்கள் விளம்பிடு முழக்கு, மோதலின் பொருட்க ளுரைத்திடு
முழக்குங்,கல்வியைவிரும்பிக்கற்றிட வந்தார்,சொல்லருமசாமிர்க
டென்னிடு முழக்குந், திடத்தினர் சிலம்பஞ் செய்திடு
முழக்கு,மடுத்தவர்க்கீயு மருமையின் முழக்குங், கற்பு
மேன்மை கணிக்கரும் வனிதையர், விற்பனம் வணக்க மேவிடு
முழக்கும், நவரத்ந மதிக்கு நன்னய முழக்குந், தவமுற்றவர்கள்
சரித்திர முழக்கும், விற்பனத் தேர்ந்த வித்வா மிசர், பொற்
பொடுபிரசங்கம் புரிந்திடுமுழக்கும், பாடசாலையிற் பண்புறு
மிளைஞோர், கூடிவாசிக்குங் குரல்களின் முழக்கும், புனைவர்த்
தவர்கள் பொன்னெனு முழக்குந், தணிவறு முதியோர் தருவில்
முழக்கும், பஞ்சபல்லாதியின் பற்றறுத்தொலிகல்,மிஞ்சியசெய்
கையின் மேலவர்முழக்குங் கலைவர்த்தகத்தார் கனிந்துறு முழக்கு
மஸ்திகர்பள்ளி வாயல்கடோறுங்,கத்தனையைந்து காலமுமஞ்சிப்
பத்தியாய்த்தொழுமவர் பாத்திஹா முழக்கு, மலைகட லிகர்க்கு
மாவணங்களிலே, பலமலர்வாசனைப் பண்டம் பூடணம், மேனைய
வர்க்கம் விகஜிதத்தோடு, மானமற்றெவையு மார்ந்திடுமுழக்கும்
பொருத்தியுமுயர்ந்தபுனிதர்களார்த்து,மருந்தவகாபி லமீமெழுவி
முதலாய்ச், சித்திமுத்தி செப்பிட லொண்ணு, [illegible]தமவொலிக
ளொதுங்கியதலமாய், வருநருக்கெலாம் வழுத்துமோர்
தாயாய்த், தகுதிபல்பொருந்திடுந் தன்னகர்காகிதிற், காரணம்
புத்பல காட்டியமர்ந்த, வேரணியொலியா ரிகபரப்பேறு, ருத்
திடுமூர்த்தினர்க் கூழுழி காலம், வற்றுரு வற்புதம் வழங்கிடச்
செய்தோர், கருதருங் கோசமு கம்மதப்பா, மாயினி லன்னை

மகத்துவமாக,வுற்றிடுதிரனுரைக்கருமேன்மை,பெற்றிடுதன்குலப்
பெருந்திர் மிலைசயோர்,மணியெ[illegible] வுதித்தமகத்வவிநோதன்,நனி
விலர்வர்த்தகத் தராதர மெவையு , மறிந்துசெய்பூகி யடுத்தவர்க்
கன்னே,நறுங்கிரிவாக னவில்கர[illegible]மகன், மெல்லியர்மோக வெள்ள
நீந்துய்யுஞ்,சொல்லருமன்மத[illegible]வங்கன், கல்வியரன்பு கண்
டருள்காரி,நல்லியவெல்லாந[illegible]விடாமதியின,னன்பார்முகியித்தி
னட்டுக்காதி,தின்பமாய்ச் செ[illegible]தளழிலுதவத்தாற், பிள்ளைமெ
ன்கனியாய்ப் பிறந்தருசீலன், விள்ளருமவிற்பன விவேகசம்பூர
ணன்,மன்னவீமெய்க்கு மதிமந்த்ரபூசி , புன்னியவுன்றை ஒன்
றுமச் செய்வோன், திசருசகளுள்ள ஜெயத்தினர் யாரு , மிக்கிய
லினனென மெச்சிடுலோலன் , கூடியசபைகளிற் குறிப்பறிந்
துரைத்து,நீடியவெற்றிநிலைத்திடச்செய்வோ, னெளியருக்கிரங்கி
யிடக்கின ரிடக்கை, வளியெனவோட்டு மகானு பாவன் , அறித்
தவர்தம்மை யஞ்சிடாதென்றுங், கொடுத்தாதரிக்குங் குமுதநேர்
கரத்த,னினமெனுங்களிறுக ளியானையுங்காக்கு,மனப்பயமில்லா
மத்தகயூதபம், மங்கைபராசை வாருதிகடந்தே,சங்கையாயுய்யுந்
தருப்புணைமன்மத, னெம்மனோர்புகழ்ச்சியிலடைவிடாதுள்ளோ,
ன், செம்மையார்மார்க்கஞ் சிதைவருமனத்த , னேங்கலம்புயத்த
னுமையிபரத்தின், பாங்கறிபெரியோர் பற்றுதலுள்ளோன்,பா
ரதிவர்த்தகம்பற்பல துறையுஞ் சீராடுசெய்துசெழித்திடுமேரு
மக்கண் மருமக்கள மன்னுபு செல்வி , யெக்கடி பொழுது
மிருந்துவாழ்மனையன் , தருங்கப்பன் மீராத் தம்பியுமேன்மை
மிகுங்கணமன்பு மேன்மைதயாள,மருமைபொறுமையறிவுகல்வி
யொருமையிலட்சணமுண்மைவணக்க,மும்மையறிந்தமுதியவரி
தீட்சை , யம்முறுதரா தர மருமனுநீதி , சறகிய லோடெலாச்
சங்கையும்பொருந்தி , யறமுறஞானமே யனுசரிப்பானேன்,
ஆயுள்வேதத் தரியபழக்கமே , நேயமாயைம்புல நிலையுநாடியு,
முச்சிதவாதமு முறைக்கரும்பஞ்ச,பட்சியினூலும்பகருகணித
முந் , தெரிந்திடுசிந்தையன் செப்புமன்மதனோர் , யொருந்திடு
மழகன் பொன்மலைப் புயத்தன் , தத்துவ முகம்மதுத் தம்பியு
முவந்தே நித்தமுமகிழு நேருமபின்னேன், சிருசிம்மராசியனீ
கெருடப்,பார்வையனு அதிபயந்திடுசொல்லிலனந்தருநிகர்ப்ப

அச்சிட்டவரலாறு.

வருடருகரத்தன் , வைந்தமிழ்மாலை பரந்துறுதோள , னற்குல ரதமு நவிலினவீரருஞ் , சொற்றிறவாசியுந் தோழமையானையு, நேரெனும்படையுநீதியாங்குடையுஞ்,சீரியமதிமந்திரியும்பெரு குஞ் , செல்மாந்தருத்துஞ் சீர்குணவிருதும் , வல்லவர்தீட்டகை வாருகேடயமு , முயற்சியாங்கொடியு மொழியுமெம்மனோர், புகழ்ச்சியாம்பேரிகைப் பொங்கலுங்கொண்டு, வருத்தகலாட்சி வம்பாயெதிர்க்குங் , கருத்துறு பகைஞரைக் கடிந்துபொருத்த விசையங்கண்முடித்துமிகுநிதிக்குவிய,லிசையொடுகொண்டுவந் திடுமொருமன்னன் , வருத்தகர் குலாதிபன் மடவியர் மோக, விருத்திவா ருதியை விற்பனத் தோணியாற் , கடந்தரு மின்பக் கலாகண்டெய்யுந், திடந்தருமன்மத ஜெயநயசொரூபன், விசித்தி ரம்யாவும் விளங்கிடும்பூகி,யிசைக்கருமிங்கி லாந்து ஹிந்தி, மன் றுமெவ்விடத்து மருக்கொழுந் தென்னப், பல்லிடுகீர்த்தி பர வியசகாய , னடுத்தவர்தம்மை யாயினுமேராய்க் , கொடுத்தா தரிக்குங்கொழுஞ்சிந்தாமணி,போகசவிக்கியபூரணசமேதன்,வா ருறுசெல்வி வாழ்ந்திடுமனையன்,செல்வர்கள் பாக்கியஞ் சிறந்திடு வள்ளல்,வல்லவனருளுமுகம்மதர்விருப்பப்பல்லொலிமார்துவச பறக்கத்தும்பொருந்தி, நல்லனயாவுமெந் நாளினுமுன்னோன் மென்மையார்கண்டி மீயாப்பிள்ளை,யென்னும்பிரபுவின்பமாய் விரும்பி, நிதிமிகநல்கி நெடுகினுங்கேட்ட , வதிவிதமுன்னி யக மிக மகிழ்வாய்த் , தென்வடக்கென்னச் செப்பிருமாட்டு, மன் னுதேயங்களில்வழங்குகலையெழுத்துப், பிரதிகளானும்பேசுமுன் னறபி,நூலாகளினுனு முணர்ச்சியிற் சிறந்தோர், பல்லருமனை பாடத்தாலு , மன்னிடநோக்கி மாற்றமயக்க , மொதுக்கியும் விருக்க ளுறழாதியத்தியும்,பொதுச்சிறப்பியல்பு போலவமைத் தும், ஐயவினைக ளகற்றியுமுற்றுப்ச் , செய்துமரபின் றிருக்குக ணீக்கியுங், கற்பனைப்பிசகைக் களைந்துமெதுகை,யிற்புகுதிரிபை யெடுத்துமோனை , யில்லாவிடங்களி லியற்றியுங்கால , மல்லாத வற்றை யகற்றியுந்தோன்றாக் , கருத்தினைத்தோன்றக் காட்டியுஞ் சந்திப் , பொருத்தினிலுள்ள போலிகணீக்கியு , நிலமொழிவரு

மொழி நேர்நிலா கடையசை , யலைவுருநதனத னமைதிபோற்
செய்து,மரிமாறேனுக்கமாற்றெழுக்கென்பன, திரியாதியற்றியுஞ்
செயப்படுபொருளோ,டெழுவாய்பயனிலையியல்புறச்செய்துங்
குளகமுடிப்புகோளுதியற்றியு , மதனதனிலைசக ளலங்காதறுத்தும்
பதங்களின் முக்குறை பழமைபோற்செய்து, மீங்கிசைவருக்கம்
விகாரமக்கற் , தோமறச் செய்துந் தொடையணி பேணியும்
வேண்டாதவற்றை விலக்கியுஞ் சிஃபால் , வேண்டுவ முறையே
வியனுயியற்றிபு முன்னூற்சரித்திரமுறைபிறழாது, பன்மையொ
ருமை பாங்குறவமைத்து , யீரேருதிகாரண மிடைநிலைசுட்டே,
ரலட்மொழிபலவு மாரியர்கருத்துப் , போல வமைத்துப் பொ
ருவிலானருளாற், சாலவேதிருத்தித் தஃமுயற்சியினு, லச்சிடுவித்
தன னரியபன்பொழுக்க, முச்சிதம்யாவு முறழாமதியினர்,கண்
ணகுமறுவெனக் கழறிடு நல்லா , ருண்மகிழ்ந்தவத்தா னுலகினிற்
பய்ந்த,புத்திரசிகாமணிபுகழுறுமோங்கு முத்தமதவத்தா ரொண்
கொளுமகுதும் , பிள்ளைசெய் வரத்தாற் பெரியவர் குலத்தர்,
ருள்ளமகிழ வத்திடு மைந்தன் , செந்தமிழிலக்கணஞ் சிறந்தகா
வியங்கள்,கந்தமார்சித்திரக் கவிகளனேக , மிசையொடு மச்சினி
லேதறவிம்வித், தசைவறவெளிப்படை யாக்கியமதியின,னல்லவ
ருவக்கு நாற்கவிமாரி , சொல்லொடு பெய்யுஞ் சுந்தரமேகம்
கருத்துறுபயனொடு கவிதாப்ரசங்கந் திருத்தமாயுனாக்குஞ் செய்
யுட்ப்ரசங்கி, சித்திரவொலியார் செய்குமுகியித்தி, னப்துல்காதி
ருண்டகைகடாட்சம், மன்னிமெகுதா முகம்மதுப்புலவ, னென்
னவேயாரு மிசைச்குநா வலனே... ... ... *

அச்சிட்டவரலாறு-முற்றிற்று.

இஃது.

சென்னைக் கவர்ன்மெண்டு நார்மல்ஸ்கூல்.

தமிழ்த்தலைமைப் புலவர்

கோ - இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நலங்கிளரு பிறவுசுல்கூல் படைப்போராங் காப்பியத்தை தனிநீர் வைப்பிற் , பொலங்கிளர்வா னெயிற்காயற் பூம்பட் டணத்துவரும் பொருவில் வாய்மைக் , குலங்கிளர்செந் தமிழ் முறையி னுணர்பெருநா வலர்முடிமேற் கொள்ளுஞ் சீர்த்தி, வலங்கிளர் மருதூமுகம்ம துப்புலவன் திருத்தியச்சில் வயக்கி னனே.

இஃது.

ஆறை - முத்தமிழ்க்கவி.

திருவேங்கடபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

திருவளர் கமலச் செழுமல ராதல்
இருவளர் குவளை யோங்கிரு விழியா
னியாவரும் வியந் திரும்புனலாடிச்
சுயாதிப மாகத் தூநீர் பருகி
யேகுதிர் வருதிரொன் றிரைதிரைக் கரந்தொ
டோகையி னசைத்தற் குவளம சாலாவி
ஆழ்தரு மக்கத் தொன்னக ரதனில்
வாழ்தரு முகம்மது மார்க்க மதிதலோ
டெஞ்சலில் லைந்தமி ழியற்கட லுண்ட

சாத்துகவிகள்.

குன்று மூசெனுங் கொற்றப் பாவலோ
னெதிர்ப்பட லொவரு நிலைபெறப் பெரும்பொரு
ளரியநூன் முன்ன ரமைத்தன னதனைப்
பரிவு கூர்தரப் பலரும் வனாதலித்
நெறிபொருள் வழூஉச் சிதைதலிற் கற்றோர்
மற்றோரி யாவரு மயக்குறு றதலி
னிற்றென விளக்க மியாவர்க்கு முறப்
பளிங்கிற் றுன்னிய பற்பல பொருளும்
விளங்கலிற் காணூஉ வியப்பக் கைப் பிழை
நீக்கி யச்சிட்டு நிலக்க ணிருத்தின
னெக்ககற் றிலக்கண விலக்கிய முதலா
மிகவுணர்ந் தறிவினமைத்த
மருதூமுகம்மது வண்புலவோனே

இஃது.

திரிசிரபுரம் - சோடசாவதானம்.
சுப்பராயசெட்டியாரவர்கள் மாணாக்கரும்.
சென்னை,இலண்டன்மிஷின் சங்கத்தாரா லேற்படுத்தப் பட்ட
பாலிகாபாடசாலையில் தமிழ்ப்பிரதம உபாத்தியாயருமாகிய
பேறை-மதுரகவி

செகநாதப்பிள்ளையவர்க ளியற்றியது

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

துதிபூத்த தனிமுதலுண் மைத்தூதர் வென்றறவு சல்கூடலிற் போர்
மதிபூத்துச் சொற்றகுன்று மூசதிருள் கருத்தமைதி வழிச்சூழ்த்
ததந்து, விதிபூத்த வியலியலக் களைகளையச் சிட் டனச்சீர் வேங்
கடந்தென், னதிபூத்த வளாயுதிற வியமருதூ முகம்மதென்று
நாவலோனே.

பக்கம்.	படலவட்டவணை.	பாடற்றொகை
௨	கடவுள்வாழ்த்து	௪௭
௮	நாட்டுப்படலம்	௯௰
௰௫	நகரப்படலம்	௪௰
௰௯	முதியாள்படலம்	௩௨
௨௪	அம்றுசாய்மைப்படலம்	௱௨௧
௩௬	ஒகிவருபடலம்	௰௮
௩௮	சுபைறுபிரயாணப்படலம்	௯
௩௯	அலியார்பிரயாணப்படலம்	௰௫
௪௨	சுபைறுசிறைப்படுபடலம்	௫௧
௪௮	அப்துலாத்தீமான்கொண்டபடலம்	௫௪
௫௨	சுகைறுல்ஆமிறீமான்கொண்டபடலம்	௭௮
௬௧	அலியார்மழையழைத்தபடலம்	௬௯
௬௮	ஜின்விருந்திடுபடலம்	௰
௭௰	சுந்தலத்துவதைப்படலம்	௪௭
௭௫	உக்காசுவதைப்படலம்	௫௨
௮௧	முகல்கில்போர்க்கெழுந்தபடலம்	௱௮௯
௯௨	றசூலுல்லாபடைவந்தபடலம்	௬௰
௯௬	அறம்பிபுனுதையான்வருபடலம்	௯௫
௱௰௭	அறம்பிபுனுதையான் போர்புரிபடலம் ...	௫௭
௱௨௨	அம்றிபுனுமருதிக்கரீபுவருபடலம்	௨௨
௱௨௪	அசறபத்துசிறைபடுபடலம்	௰௫
௱௨௬	அறம்பிபுனுதையா னீமான்கொண்டபடலம்	௫௮
௱௩௨	அசறபத்தீமான்கொண்டபடலம்	௰௬
௱௩௫	அகிழ்கடந்தபடலம்	௫௫
௪௰	சுகைறுல்ஆமிறைவெட்டும்பத்துத்தாறு வதைப்படலம் ...	௨௯

பக்கம்.	படலவட்டவணை.	பாட்டுத்தொகை
௱௪௩	குசைஆவருபடலம்	௬௩
௱௪௯	காரீதையம்றுவதைத்தபடலம்	௨௫
௱௫௨	அலியாரும்றவுசல்கூலும் போர்புரிபடலம்	௬௨
௱௫௯	கடந்தைப்படலம்	௰௪
௱௬௧	முகல்லிலீமான்கொண்டபடலம்	௬௭
௱௬௬	அம்றுமப்துல்லாவுஞ் சுபைறை பற்றுசைக் கொணர்ந்தபடலம்	௱௫௧
௱௮௫	கிலாஜிலீமான்கொண்டபடலம்	௰௭
௱௮௭	இபுலீசபுத்துக்கொணர்ந்தபடலம்	௪௧
௱௯௭	புத்துப்பண்டக்குப்போந்தபடலம்	௪௯
௱௯௯	சல்காபுரப்படுபடலம்	௭௧
௨௱௫	சல்காபோர்புரிபடலம்	௱௨௨
௨௱௰௯	ஜின்வதைப்படலம்	௮௭
௨௨௭	இக்கிரிமத்துஞ்ஜறுதிலுமீமான் கொண்டபடலம்	௪௪
௨௩௧	சதியெழுத்துப்படலம்	௬௩
௨௩௯	துகாமத்துச்சிறைப்படுபடலம்	௫௯
௨௪௪	அலியார்கோட்டைபுக்கபடலம்	௩௫
௨௪௮	துகாமத்துவதைப்படலம்	௨௪
௨௫௰	இறவுசல்கூல்வதைப்படலம்	௪௧
௨௫௫	றசூலுல்லாகோட்டைபுக்கபடலம்	௨௯
௨௫௮	றசூலுல்லாமதீனம்புக்கபடலம்	௬௨

ஆக படலம் - ௪௫ - இ - கூடியதிருவிருத்தம் - ௨௩௬௯.
காப்பு ௨. முன்விட்டுப்போன கவிதை ௨. ஆக ௨௩௭௩.

படலவட்டவணை - முற்றிற்று.

பிசுமில்லாகி.

இலஃது,

எல்லாவுலகங்களையு முயிர்களையும் படைத்தாளுகின்ற

வல்லநாயகனான அல்லாகுத்தஆலாவின்

உண்மைத்தூதராகிய

முகம்மதுநபிசல்லல்லாகு

அலைகியொசல்லமவர்களுடைய

இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாகிய காரணவதிஜய

திட்டாந்தர புதுமையை

அறிந்திமான்கொண் டிசுலாத்திலான

கற்பு நாயகி

சல்மாவென்னும் பெயராக்கொண்ட லோகதாய்

அமர்செய்து வெற்றியடைந்த

சல்காபடைப் போரென்றும் வழங்காநின்ற

இறவுசுல் கூல் படைப்போர்.

குஞ்ஞு மூசுலெப்பைகாஜி ஆலிம் புலவ ரவர்களாற்

செய்யப்பட்டது.

காப்பு.

எல்லாத் துதி யும்புக ழெவ்வகையும், நல்லால மீனத்து நடாத்தியரு, எல்லாவொரு வற்கவையாருமெனுஞ், சொல்லானது கொண்டு தொடங்குதுமால்.

வேறு.

தனக்குவழிப் பட்டவர்க்கும் வழிப்படாத சட்சமயத் தவர்களுக்கு மொன்றுபோலக், கனக்கவினா கடலுலகிற் கிருபைசெய்தேர்கருதிவழிப் பட்டவர்க்கா கிறத்தினன்பா ய், மனக்கவலைதீர்த்துமிகுகிருபைசெய்யும்வல்லனசு மாவ தனைத் தொடங்கித்தந்தை, யினக்குயிர்ச் கடிந்துசல்கா பொருதுவென்றெம் மிறசூலைப் பணிசரித மியம்புவாமே.

கடவுள்வாழ்த்து

சீர்மேவுஞ் சுனனுகிம்மத் தென்றறம்சாத் திருமணி விண்ணைறுசுகுறு சம்பொனூருங்,கார்மேவுங் கடலுலகித் தலரியுடுகணமலைபால் லுயிரசர சரமதோடு, மேர்மேவுமி யான்முத லெழும்பிறுன வெண்பத்துநான் கிலக்கமுறு சீவசெந்து, மோர்மேவுந் தன்மையமைத் தோன்றிருடு முண்டிலென வொட்டியெழு ட்டான் காப்பதாமே. (க)

வேறு.

விண்ணுலகவையேழேழு திரிகடனரகேழேழு,மண்ணுலகவை யோடெல்லாம் வாழ்த்திடு விறகுல்பாதங், கண்ணுறக் காண்க வுற்ற கன்னிசல் காபோர்ப்பாட,வெண்ணுதற் கடங்கத்தான வேகனே காப்புநீயே. (உ)

எந்தையின் சுவ்பிறுட்டி யெழில்பெறு மதனைமீட்டிடப், பிற்கருயுபுவென்வீட்டித் பிசகறப் புகுதமாட்டி, யந்தநந் றுளியை நீட்டி யவயவம் பலவுங்கோட்டி, வித்தைசே ராவிபூட்டி வித்தவா காப்புநீயே. (ங)

ஆவியி னமுலைதமீட்டி யம்புவி தன்னினீட்டித், தாவியபாலைப் பூட்டித் தாலைமெல் லணையின்மாட்டி, மேவிய தொட்டிலாட்டி விளங்குபல் லுவாத்தாலாட்டி, நீவிடத் தவழ்தல்காட்டி நிறுத்தவா காப்புநீயே. (ச)

நிறுத்துமென் னடைகள்பூட்டி நேர்படுநடக்கைகூட்டிக், குறித்துமோ ருவாயைநாட்டிக் குதலையம் மொழிகளூட்டித், திறத்தொடு முவாகளாட்டிச் சிந்தையி னறிவுமூட்டிப், பொறித்த நல் லெழுத்தைக்காட்டிப் பொருத்தவா காப்புநீயே (ரு)

தீட்டிய பொறிகளாயச் சிந்தையுள் ளறிவுபூட்டி, யேட்டினி லிருந்தநூலை யிருதயகமலத் தூட்டிப்,பாட்டியல்பிக்குகுமற்றும் பல்கலை பகரக்காட்டி,நாட்டினி னடத்தல்செய்த நாயகா காப்பு நீயே. (சு)

நடக்குமந் நடத்தன்மீது நடுக்குறப் பிணிவந்துற்றுக், கிடக்குமக் கிடத்தன்மீதுஞ் செறுவொடு மெமனுராவி, பிடிக்குமப் பிடித்தன்மீதும் பிருதிவுத்தன்னைக்கெல்லி, யடக்குமவ் வடக்கன்மீது மாகுநீ காப்பதாமே. (எ)

நினைப்பதற் குரித்தாங்கல்பு நின்மறை கேட்கக்காது, முனைப் புகழ் வதற்குநாவு முற்றநா ளேக்கக்கண்ணுந், நினைப்பசி வயிறு மூச்சாற் சீர்பெறற்கைக்குமாக, வெனைப்படைத்திரணமீயுமேகனி காப்பதாமே. (௮)

வேறு.

வஜிரன் டொடுமொரா திருப தெண்ணனாய், வாதிய சிபத் தினின் மனுடற் கேழளித், நாளுதி யாகிய வரியநாயனே, நாளு முள் ளயர்ந்திரார் நாரின்மாட்சியார். (௯)

இறந்தபின் னிறைஞ்சிட விடமில் லெலீறவ, மறிந்நின்றைக் கஞ்சியோ ளாத்துநேரமு,மறந்திடலின்றியேவணங்குமார்ந்தார்க, ளிறந்தவ ருறுபதி சுவனத் தாவரோ. (௰)

ஐந்தொடு மூறுஞ்சே ரரிய வட்சரம், புந்தியுட் பொருத்தி னின் பொழுதும் போக்கினேர், சிந்தையின் விழிதனித் திகழு நாயனே, நிந்தனை புரிபவர் நிலையிலாவரோ. (௰௧)

வேறு.

கைறநஞ்சு வஞ்சனை கடிந்தொளிசெய் கல்பார், நறைறுஞ் சடங்குரிசி னுசியற வில்லார், நிறைருள்ருதிர்த்தமுகினி மலசெய் முகம்மத, திறகுல் பதம்பதிய மென்றுதினைவாமே. (௰௨)

வேறு.

அலிபுமுன் னூன்றுத லானநாயகன், மலிபுகழ் தரும்படி வையயீதினிற், பனியற விடுத்துநற் பதவியோவிய,வுலகுயிகட மை யுளத்தா றுடுவாம். (௰௩)

வேறு.

குருசதானதுங் கோதறக்குறுகியப் புறம்போ, யறுசளாவிய சிரசினை ரகுமது முதலாய், முறுசலானமுத் நூற்றிருபத் தமூன்றுவரி, னறுசதாதன மலரடி நாவினி னவில்வாம். (௰௪)

வேறு.

கோதும்பையவாவின்மிகு கோதேயட ருவதாற், சேதம்பல வாயிச்செக மீதேவரு பாவா, வாதம்பய காம்பார்முத லாதன் னயி மார்கண், மாதம்பம தாருமடித மனமூடுற வைப்டாம். ( )

வேறு.

நவரத்தினத்தான முடிவைத்தபற்றூர்தந் நகரத்தை விட்டோ டவே, யிவுளித்திரட்டானை விடுபிக்க மக்காவி னவர்கட்கு மிக் கானகோ, லுவமைக்குமெட்டாத சுவனத்துறப்பார்வி னுதயத்

தெழிற்பேருளா , ரபுபக்கர்சித்தீக்கி னறைமொய்த்தபொற்று
ளெ மகமெய்க்க வைப்பாமரோ. (௰௬)

வேறு.

ஸ்ரீமிறுகட் டாமரை நீசர் பத்திநூர் -கமறுபத் தாவொளி
கதித்த வெற்றியா -ரமிறுகட் காதிபருக் கனச்சமா,ருமறுகத்
தாயினை யுளத்திருத்துவாம். (௰௭)

வேறு.

மதுமாமல ராத்தானிரு மலைசேர்புய முற்றூர், புதுமாமறை
யுத்தாரொரு புகழ்க்கோவைசெய்வித்தார், விதுமாறுமு கத்தா
ரிரு விறன்மாதும ணத்தா, ருதுமானிபு னப்பான்பத மூளமூ
டுற வைப்பாம். (௰௮)

வேறு,

சவுத்தாலிடி யெனத்தாரொளி தரித்தேந்தி னரித்தார்
பவுத்தாகிய தருத் தோடுறு படைத் தாலைச் சுறுக்காய்
மவுத்தாகிட மிதித்தார்பரி வசத்தேவிடு திறத்தர், ரபித்தாலிபு
தவத்தால்வரு மலித்தாளக நினைப்பாம். (௰௯)

வேறு.

சுரர்பதி தொட்டிலாட்டிச்சுவனநற்கனியையூட்டி, புனைபதித்
தாசுஞ்சாத்த வும்மவர் மடிமேலுற்றோர், நரர்பதி மகுடமீதார்
நடுமணி யுறழ்தலான, விளைபதி யிருவர்பொற்றாண் மென்சிரஞ்
சூட்டுவாமே. (௨௰)

வேறு.

திசைநாலினும் விசைவாசிக டிரளேவிய திறலார், கசறுவறை
குறையாநிதி கணமாய்நிறைபுரிவோ,ரிசைநாவலர் சிரசார்மணியி
நருல்மகள் மகனு ரசனூரடி யகமூடினு மசைநாவினு மயரேம்.

வசைநாடோறு மலிவாய்விளை மதமீறுமெசிதோர், குசை
நாவரி விட்வாசி குதாயேவலினுமேல், விசைநாலடி படியோர்பிடி
கொளவேவிய மேலோ, ருசைறுரிரு சரணைரெம தினமூடய
ரேமால். (௨௨)

வேறு.

மன்னவர்மன்னபி வாக்கின் மேன்மையாய்ப் ,பொன்னகரின
ரெனப் புகன்றபொற்பினு, ரன்னவராவர்தம் மரிய மாமணச்,
செந்திற மலர்ப்பதஞ் சென்னிச் சேர்த்துவாம். (௨௩)

வேறு.

அறமேவிய கம்சத்தொடு மப்பாசுரவோரைச், சறகார்நபிம்னி
டிலவர் தம்மைச்சகு பிகளை, விறலார்ஜவு சாத்தைப்புகழ் மே
லாரவுல்லரைத், நறைமாமல ரகமூடினு நடுநாவினும் வைப்பாம்.

னூலுக்குயர் தாயித்தரு ஞானகுமாரனை யுதவும், மாவிக்கிர
மீஙின்வர மகனாகு மதுமா, சீலக்குண மார்கம்பலி மேயாமரு
ளாயித், நால்மெய்க்குரு மானாத்தினை நலமாயுள மகிழ்வாம். (௨௫)

கலறத்தகு மனுநந்தமி கருணைப்புகழ் பேராருதரத்து பொ
ழுதிற்கடி யுழலப்பகிர் புலியாங், குதறத்திறை யறுசித்துயில்
குறுயில்லகுத் தாவையுமதூரக்கவி சொலித்தித்திய மனமுட்கொடு
புகழ்வாம். (௨௬)

வேறு.

சேணிற்கவாருபொற் செந்தாட்குறட்டுசித் தாதிசெல்வி,
நாணிற்கப்பூதகச் சின்றுற்கசங்கியு நஞ்சைசயுண்டோர், மாணிக்க
ப்பூரசன் குத்தூனுதவுமல் ஜெகநகர், பேணிக்கருணைசெய்சாரு
க்கமீதடி பேச்சுறமே. (௨௭)

வேறு.

நறைகுழ்மொழில் கல்றட்வளர் நல்லாரிபினவுலா, திறகுல்
முகம் மதில்[illegible]ப்துத் தருமானிபு னலிடைய, நிறைகுல்முகி லெ
னவங்கர [illegible]தியாரப்துல்[illegible]லைவ, மறைகுலேகம் விழிநாவக மன
முடிஜும் [illegible]டாம். (௨௮)

வேறு.

வதைசயமுமலம[illegible]கிழ்பத்து குல்முகிரனத், திசைகவி
னடத்துஞ்செய்னுத் தின்மரு னமெல்மேறுது, மிசைதரு நாம
வேந்த ரியல்சுதா தினினற்றுனே, விசையுறு மனத்திற் கொண்
டோர் விழிமுடிச் சேர்த்துவாமே. (௨௯)

வேறு.

வருணைதயங் கடனுல மாவேன் றூரிக, டொகையுளோர்வலம்பு
ரித் தோற்ற மாய்மனு, விகலறுங் கலை மணி யீன்று திமெனதித்,
தருதிசெய் சதக்கத்துல் லாவைச் சாற்றுவாம். (௩௰)

வேறு.

வெற்றியொளி மார்பதம் விளங்குமுடி சேர்த்துங், கற்றவல
மாவுனா கருத்திலுற வைத்து, மூற்றபுலவோர்கவிடைத்புட்பொரு
டெரித்தும், பொற்றொடிசல் காவினிது பூண்டவமர் சொல்
வாம். (௩௧)

வையமிசை தீனெறிம காசிதுறிக் காலகச், செய்யவறமில்கவி
தை செப்பியருள் ஷாகி, நையமகல் இன்றவும முலிமவர் சீட,
ருய்யிறைய ருட்கொடுபு வத்துனைதந் தாரோ. (௩௨)

வேறு.

வடவயந் துணைக்கிலோங்கல் வாரிதென் குட வெற்பாறும், பு
டைசெறிந் தரியநற்கம் பொருவின்மே னிலயின்பள்ளித், தட

நக ரதனிற்காலித் தனத்தர்சார் புதித்தமீரு, னடைவுட னறமின் மூன்னூ லருந்தமி ழாக்கித்தந்தார். (௩௩)

வேறு.

நாறுபொழி லந்நகரி னுற்பதுட னேதா,னுறதுட் தோடறுப தானகறு பாலே, கூறுமிசு மாற்பயல் குதாயருளி னன்பால், வீறுபெறு மிக்கவி விளம்பின னுவந்தே. (௩௪)

ஆசுகவி லக்கண வருங்கடலை மொண்டே, தேசினிறசூல்நபி திருப்புகழென் மாரி, வீசுமுகின் முத்தமிழ் விளக்கென வுதித்த, காசிமருண் மைந்தருனா கற்றிவை வகுத்தேன். (௩௫)

இத்தினெதி ராயுமி விலங்குவது போலுஞ், சித்தினெதி ராயு நவி சேருவது போலுந், தந்தியத னின்னெதிர் தவழ்ந்தகர்கள் போலும், புத்தியறி வின்புலவர் முன்புகலு மென்சொல். (௩௬)

கற்றுமறிவின்புலவர்காதின்வழியிற் றூற்- புக்கு [illegible] மனி லுய்பறல் புயற்பருகி மீள்வா - ருக்குமென விப்புவியி [illegible] வாய்புவமை தோரான் -சக்கற விளக்கமொடு சாற்றிடுவ தானேன். (௩௭)

வேறு.

மயில்விரி தூவிவாலின் மரகதச் [illegible] [illegible]ப் - பயிறெரி யா வான்கோழி பார்த்தவை புரிதல்போலுங் - குயிலிசை குரலாய்க் காகங் கூஇயிட்ல்போலும் வானோ - வெயின்முன மென்சொற் றன்னை மெழுகெனத் திருத்திக்கொள்வார். (௩௮)

ஈனமில் லறமின்பாடை யிலக்கியமிலக்கணஞ்சேர் - நீனெறி யருக்காமோடு நிகல்பிக்குருந் றுத்-தானறை நத்திடவென்றுவி றறந்தவ வருளா லேர்மா-றுனமென் சல்காசெய்போ ராசையி னறைந்திட் டேனுல். (௩௯)

வேறு.

வேலாவலைய முறமுறிவின் விழிநீசளவுத் தேர்த்திடவு - மாலார் விருக்க நிகர்தமிழி னறுகுறனிமட் டோர்த்திடவு - மேலாதிரு ந்து மாசையினு னிடியோடெழுப்பு நொடியெனலாய்ப் - பா லாழியைநேர் கவிஞர்முனம் பகர்வேம் பறல்போற் பகர்ந்த னனே. (௪௰)

வேறு.

பாலோடு நீர்விலை படும்பதனா றன்றினல் - லாலேல்கொள், வார்மலரி ருருமது போலே - மேலோன்மு கம்மதமர்விண்ட த்கொண் டென்சொன் - னூலாமறைக்கவிஞர் நாமெவருவந்தே.

ஆதியருள் வாழியற சோபடையும் வாழி - மூதறிவும் வாழிநம் முகம்மதரும் வாழி - வேதநெறி வாழிவிறல் தீனவரும் வாழி - மாதவமும் வாழியிஞ்சொல் வாழ்த்துநரும் வாழி. ()

ஆதியினிடத்தி லாக்கியோன் நமது
காதிய குற்றங் கழிந்திட விரத்தல்

பணைக்காசன மடியில்லொடு பரிவாய்மிகுமழகா, ரணைக்காசன மதைதாடியு னடிமைப்பணி செயிதே, வணைக்காசையில் வேனை னினிலும் வளையாதென்னையிறசூல் - குணக்காஜய மேகோருதற் கொண்டன்புசெய் யிறையே. (௪௩)

வேறு.

அறமேதவி [illegible]ன்று வானவரும், பிறசாம்பெரி யோர்சிறி யோரொவருந், [illegible]மோடுசெய் பாவமெ லாஞ்கிலைதயப் - பெறு பேறருள் வா[illegible]பிச கத்றவனே. (௪௪)

அடியோ[illegible]கவி யாகவனுத் திடமா, வடிவாருணா தந்திடு மன் னவர்தாம், [illegible]ரீதிசெய் [illegible]வடை கற்றிறெடுங், கொடிநீழல்கொ டுத்தருள் கொற்[illegible]வனே. (௪௫)

வேறு.

என்றுமொருசொல் லியம்[illegible]ற்கிங் கியலாவெளியே னருங்க விதை - புன்றுஇளைக்க வானுமெய் புயிர்போம்பொழுது மு பயவெழுத் - தந்நானதிலொன் றனையவுநந் நபியின்ஷிபாஅத் தாகவுமா - பொன்றுபேறவு மருள்புரிவாய் புகழுக்குரிய றகு மானே. (௪௬)

வெந்நாறெரியு நரகதினுள் மேவப்பிறந்தும் வணக்கமதால் மூன்னோண்மார்க்கத் தறிவோதி முறையேழ்ககன வழிசுற்றி - மந்நா ளுன்சொன் மறுத்ததனு லாட்டித்துரத்தி யகற்றிவிட்ட - கன்ஷி டேம்பிங் கடராமற் கருணைபுரிவாய் றகுமானே. (௪௭)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

காப்பு விருத்தம்-௨. ஆக திருவிருத்தம் - ௪௯.

நாட்டுப்படலம்

பூவினுற்ற புகழ்நவி மாரிக்கெலா- மாவியொத்தமு கம்மதிரு ட்சிநேர்-மேவிநித்தம் விளங்கும் விறன்மதி-ருவடுத்தநன் றுட் டணி கூறுவாம். (க)

வேறு.

புகலமவாலை யிரவினிலிறகூல் பொருந்திட்வழைத்தவெண்ம நிபோற்-கனிலட மேகக் கணந்திரண் டுவரிக்கரும்பயந் தேக்கி யல் லினில்வ் - வகுமதவருத்த யிருளெனவிருண்டே சரியினை விடுத்தற வுயர்ந்தங் - கிலறமீப்போய் வல்லகரியானை யினை சிறந்திருந்தன மாதோ. (உ)

உம்பர்கா ரகட்டி னுறைந்தரு ஞிளயவும்பல்வாய் திறந்ததிர் வதுபோ-லின்பமா யலறி யித்திரத் தனுவா மிலை [illegible] ருப் பூட்டி நன் னயனம், வெம்பியே எழற்ற லெனமினி விழிநீர் விசிறிம மதம்பொழிந் ததுநேரம்புரா சிய[illegible] னுவாறற் றிற வமுதடா மழைசொரிந் தனவால். (ங)

சொரிந்தநன் மாரித் துளி[illegible] குலங்குதன் னுவி யோ டுதிர்தல்- விரிந்தவெ[illegible] செய் முத்திடை பவளம் வீழ்ந்தென - வளாவெலாம் விழுந்தங், கிருந்தன வடிதப்பார்த் திடினத்தச் சுளியி னெக்கணுஞ் சாளத்தின் விதையைத்-தெரிந் தெடுத்துப்பயவகைவிதைத்தநம்பார்சிறந்திருந்தனதெளிவாக. ()

வளம்பிறங் கடவிச் சோலைவா யெவையும் வனம்பருந் தோட வக்குளிரா-விளம்பிறைக் கோட்டு மத்தசக் கரிமா விருள்முடிக் கரடியல் லரிகேழ் - தளம்பெறும் விலங்கின் சாதிக ளெவையுஞ் சாந்தக முரணறந் தொருபாற்-குளம்புறு மடியினிடை முடிச் சேர்த்திக் கொடுவியுள் ளடுங்கிநின் றனவே. (ரு)

வேறு.

மடுவினித்கய லவ்வனுங் கமட னுமதம்போய், நடுநடுங்கின குளிர்தரு நாரத்தின் பெருக்காற்-படுகனித்தரு வனத்தையும் பா ரதப் பிடுங்கி-நெடுமலைத்தடம் விழுத் தயனிலத்தில் விட்டதுவே.

குங்குமத்தொடு சந்தனங் குமிழகில் பனசஞ், செங்கனிக்கத லித்தருச் சூதநற் செழும்பூ-கங்கன்முந்திரிபித்திவை கழறரும் படியா-யெங்கணுஞ்சிதறிடவிழுத் தெழிய ஜலமே. (எ)

நாண்மலர்க்குலங் கவிகளு நாரத்தி னருந்தித், தேன்மணத்
தொடுந் திகிரியி லிடமெலாம் பரவக், காண்மலிந்தநன் னதிமத
கயமெனத் ததும்பு, மீன்மதங்களத் திடும்படி விரைந் திரிந்
ததுவே. (அ)

கரும்பினங்களேர் வேய்கணற் கரிமருப் பிவைக, ளுரங்கெ
டத்திறு கவினடித் தடைத்தழுத் தினைத்தும், வரம்படுக்கிய வதி
யிடை மறித்திரி யாது, நிரம்பியெங்கணு நெடுஞ்சுட ரொறித்திட
வாக்கி. (௯)

கோட்டுமேர்மலர்க் குப்பையைக் கொடிமலர்க் குழுவை, நீட்டு
நீர்மல ரினங்களை நிலமலர் நிரையைக், காட்டுவாயுறு கனிகளைக்
கலந்தணி யணிபா, யோட்டுநீர்மிசைப் போர்த்தொளிர் போர்
வைபோற் புரிந்தே, (௰)

நடுங்குமெய்ம்முடி சிலிர்த்திட நாரத்தின்குளிரா, னெடுங்கிறின்
றபல் விலங்கின மோட்டிவிற் றருமே, லடங்கிவைகிய புட்குல
மவிடம்விட் டகன்றே, யிடங்கொளத்தரத் திளைத்தெழுந் தேகிடச்
செய்தே. (௰௧)

பண்டரும்பலைக் கிளையெழுப் பற்பல மரத்தே, யுண்டிருந்தி
சை பாடிய வொளிராறு பதத்தின், வண்டடங்கலு மலர்த்தரு நமக்
கிலை யினியென், றெண்டிசைக்கணு மிறைந்தெழப் புரிந்துட
னிரிந்த. (௰௨)

இந்நதன்மையி னிரித்திரு மிளம்புன னதிதா, னன்னவெற்பெ
னு மரகதமை யாவையுங் கவர்ந்தப், பொன்னனைத்தையு மணியை
யும் பொதுவற வீழ்த்தோர், மன்னர்மன்னெனக் குறிஞ்சியின்
மதர்த்துவந் ததுவே. (௰௩)

குறிஞ்சியந்நிலத் தெய்திய ஜலங்குற மகளிர், தருஞ்சிரந்தொ
டுந் தகட்டணி யொடுமவர் நாவா, லுருஞ்சி லைத்திடுங் கூழ்முத
லொடெலாந் திருடி, பெருஞ்சிறப்புற வெருட்டிவெம் பாலையிற்
புகுந்த. (௰௪)

பாலையிற்புகும் பயம்பரந் தவ்வயிருந் தாளும், வேலையொத்த
கண் ணுறொடும் வேடரை வெருட்டிச், சேலைமற்றுள தெவ்வை
யுந் திருடிக்கொண் டிரிந்து, மாலையிட்டமின் னிணைமலி முல்லை
யுற் றனவால். ()

தொறுவர்மொய்த்தவே லையிலுறை மறவல ரிலத்தி, னுறும்
வெம் பாகளைக் கலங்கவிழ்த் துறியினிலே மோதி, நறுநெய் யைத்

தாள நற்கர கங்களைச் சுழியா, ஞெறுநொறுங்கிட வுழக்குபு நொ
டியினிற் குதித்தே. (௰௬)

வேறு.

இலங்களைத் தகர்த்து நாரிய ரேந்துங் குழந்தையை யெழின்
றும் புருடர், பெலங்கொடு வடிவா யிடிக்கிடு நல்லபிள்ளையை யின்
புண வதுசெய், கலந்தடுக் குடையைக் கலன்கடைகாலைக் கழ
றரும் படியவன் போக்கிச், சலந்தனைப் பயந்தங்கயர்வறு பயல்க
ளெங்ஙனுந் தாவின நதியே. (௰௭)

வேறு.

ஆயர்குல மிப்படி யகற்றரிய வந்நீர், மேயுமெமை மாடெருமை
வெள்ளிவை வெருட்டிப், பாயுமரி யொன்றனைபடுத்திட ரிடித்து,
வாயுவென வேர்மருத மாதில மடுத்தே. (௰௮)

சாகரமெனச்சொறிலா சத்தமிட மீதே, பாகனைய வெண்
ணுரை படர்ந்தறல் கொழிப்ப, வேகர மிடும்புனல தெண்டி
சையு மோதி, மாகர மெனும்படுமை வாவியினி லுற்றே. (௰௯)

அன்னமொடு புட்களது காலினி யனைத்து, மென்னவிதி யோ
வென்வு ளெண்ணிநடுங் கித்தா, மென்னுமுறு மாமலி ரினங்கள்
விடு பேகிப், பன்னரும் விசும்பிடை பறப்பவு மியற்றி. (௨௰)

மாரிதனி லாருநதி வாரியென மோதி, யேரிமுதி யக்குள மிடி
த்தனைதகர்ப்பச், சேரியுறுமள்ளர்கடிரண் டுமண்வரப்பாய்க், கோ
ரியுய ரும்படிகுவித்தனர் சுழந்தே. (௨௧)

கட்டி லுற வைத்தபுது நீரவர்கடந்த, மட்டுவய லெட்டமத்
கின்மடை திறந்துள், விட்டுடனடைத்தரிய வெம்பக டிணைத்
தேர், தொட்டுழுவ தாயிய வெருடுத்தனர்க ளன்றே. (௨௨)

வட்டமட ருத்தொடி மருப்பெருமை யோடு, கட்டழகெறித்
திடு கடாய்பல பிணித்துத், தட்டனைய நீள்வய றனிற்பக டிறக்கி,
யிட்டமுற வேயுழவ ரெங்குமுழு கின்றார். (௨௩)

ஏரினை யிழுப்பவுறு காரதனி லாரும், வாரிச முடைந்தமுது
வண்டவிட சித்தக், காரிருண் முடிக்கவரி காலிடறு சங்கஞ்,
சீரொளி யெறிக்குமணி சிந்திவிடு மம்மா. (௨௪)

வேறு.

தேன்றாளி தெறித்திடுஞ் செய்யி னெங்ஙனுங், * கேண்டுழக் கிய
கடாய் கொழுமித் தத்தமி, லீண்டுமக் கோட்டொலி யிடியென்
றெண்ணியோர், தோன்றுதன் மயிலெல்லாஞ் சுழன்று வருமால். ()

---

* கேலென்னும்பதமி னவெதுகையாய்க்
கீண்டலெனவு மற்றதீண்டலெனவும் வந்தன

மருமல ரிணங்களை மடியத் தாக்கமா, வருநறுந் தாதுதிர்ந்
தலைவயின் மேவுத, லெருமையின் கவையடி யியம்பாத் தொழிற்,
பொருவறக் கற்றது போன்ற தெங்குமே. (௨௬)

உழுநரஞ் வரப்புறு மொளிர்பொற் றுமனை,முழுமலர்க் காட்
டினை முனிந்து வெட்டலாற், பழுதறு மொத்ததின் பருங்கொம்
பெங்ஙனும், வழுவகன் மானழயின் வாட்கள் போன்றதே. (௨௭)

இடையிடை வயலினி விடபம் பூட்டியே, ஈடியொடு முழுது
சே றுக்கவக்கொழு, மூடுகிட வலம்புரி முத்த மீனலாற்,றடமுறு
வானுடுத் தயங்க லொத்ததே. (௨௮)

எட்டலர் நூறவமுன் டிருந்து வாழ்ந்துள, பாட்டளி யினமெ
லாம் பாரந்தங்கந்தர, மீட்டுவந் தியர்தரு குடிமி மீதினிற்,கோட்
டல ரிடைநறுக் குமத்து வைகுமால். (௨௯)

ஆற்றினிற் பல்கனி யமுது நாரமுஞ், சேற்றினிற் றுமனை
சின்றந்த தேன்களு, மூற்றிருந் துவட்டெழுந் தோடுஞ் செய்க்
கென, நாற்றினுக் கிசைந்தநென் னகரின் வாங்கினர். (௩௰)

வாங்குநெல் விதையினை வலக்கை யள்ளிக்கொண், டாங்குநீ
றரியனை யகத்தி லேத்தியெப், பாங்கினுஞ் சுழற்றியிப் பாரி
னிற்பசி, தாங்குபொன் மழையெனத் தரையிற் றூவினர். (௩௧)

எருமையின் கணம்வரம் பிடையின் மேய்ந்ததின், பருமுலைக்
கன்றிறந் தொழுகு பாலெலா,மருமலர்த் தேன்கிடந் துவட்டி
மாவளந், தரும்வய லிடத்தினிற் சிறப்பச் சார்ந்ததே. (௩௨)

கூன்செயு மாம்பையங் குலையு ரஞ்சலாற், றேன்கனி நறவுதிர்
சிதமி யோடியே, மான்கய லரிவிழி மாதர் வேலைசெய், மீன்கலந்
திரிவயன் மீதுபுக்கதே. (௩௩)

கழ்றமு தமுமிகு கனியின் றேனு, மொழுகிச்செய் நிலத்துற
வோது மவ்வளம், பழகிநெல் முளையெலாம் பரிந்துநெட்டிலை,
புளகித முறும்படி பொருந்தித் தோன்று மால். (௩௪)

நரபதி வளமென நாட்கு நாள்வளர்ந், தொருபசும் பாம்பை
யொத் தொளிரு நாற்றெலாந், தலையினி லுழவர்கள் தொடமுற்
றிட,மரகதக் கொப்பென வளர்ந்த தெங்குமே. (௩௫)

மறைநெறி யறமுருண் மகிமை நூல்மொழி, பொறைதய
வொழுக்கநற் புகழு மேன்மையு,முறைகிளை தழைத்தினிதோங்கு
மாறும்போ, லறைவய லிடிலே நாற்றெழுந்ததே. (௫௬)

வேறு.

எழுந்த நாற்றைப் பிடுங்கி நடுவென, மொழிந்து மள்ளர்கண்
முன்புறக் கோதைமார், விழுந்த கோதை விரும்பெறக் கட்டிக்
கொண், டிழிந்துசேர்கொளுஞ் செய்யி லிறங்கினர். (௫௭)

கோட்டுவாரணக் கொங்கைக் கடைச்சியர், தோட்டுணையிற்
றுலங்கு மணிவடம், பூட்டிமென்கரப் பூவல் கேற்றியே, கூட்ட
மாகக் குரவையிட் டாரரோ. (௫௮)

குரவையார்ப்பக் குளவிசை பொங்கிட, விரலவமாய்க்கு மிரு
ங்குழற் பூவையர், சரவைபோக்கித்தன் னாற்றைப் பிடிக்கியோர்
பரவைநோக்கும் பழனத்தி னட்டினர். (௫௯)

நாற்றைவாங்கியந் நாரியர் கையினாற், சேற்றினூடு சிதைவற
நாட்ட லிற், காற்றுமோதிக் கலக்கலென் னூர்ப்பதஞ், சேற்ற பன்
னிசை செய்தலொத் தார்ந்ததே. (௬௰)

தோகைமார்கரந் தொட்டொழுங் காய்நடும், பாகுநாற்றின்
பசுங்கதி பாய்த்தனை, மேகவோதிபு மேனியடங்கலும், வா
கொளிச்செய் மரகதம் போன்றதே. (௬௧)

நெறித்தகூந்தலி னேரிளங் கொங்கையிற், றெறித்தசேதகத்
தோடுவென் டேடமது, மெறித்திருப்ப தெங்கினமூஞ் காகமும்,
பொறுத்திறம்பி லிருந்தன போன்றதே. (௬௨)

மாதர் தண்டத்துய் வாய்ந்த குமிழத்து, சேதகத்தெறித்
திற்றது செண்பக, மீதுவண்டும் விதழின்மறுவுமே, மோதியார்
த்த முறையினைப் போன்றதே. (௬௩)

வேறு.

இரமுறற் கடைச்சி யின்றூர் செய்யிரு ளுகுன்றவன்றோர், புற
வடிகணைக்காள் முட்டுப்புகல்விழி விரலாலொல்கி, யறைநகயல்லவ
னுமை யணிகெளி றொரிவி ராவி, நறைவயலறலி னூடுநடிக்கொடு
பதுங்குமன்றே. (௬௪)

வேறு.

அன்னவர் நடுநா ளெங்கி யடுக்கடுக் காத்தாள் விட்டுட்,பன்ன
ருங் கதிராக்காட்டிப் பவளமென் குலைசாய்த்தென்னச்,செந்நெ
லின் கதிர்கண் மேலோர்ச் சிரசினைத் தாழ்த்தல்செய்து, வன்ன
மாய்வணங்கற்கேழு மடங்குகொண் டேற்ற தம்மா. (௪௫)
பழுத்தசெஞ் சாலிநோக்கிப் பல்வனக் குருகின் கூட்டந், த
ழைத்தமென் றுவலைகமீறித் தனித்தனி பறந்துமொய்த்துச், செ
ழித்தன கதிர்நெல்லைத் தினங்கொய்வோ மென மின்னுர்கள்,
கொழுத்தமெய் யுழவரோடுங் குறுகினர் வரம்பி லன்றே. (௪௬)
தடந்தரும் வயிறுவீங்கச் சாலவுண் டநக்குமாற்றி, மூடந்தரு
மரிவாளேந்தி முள்ளளாய் பசுந்தாட் கஞ்சத், தடிதரு முகிலித்
தாரந் தனையமையழகு கண்டநு, குடத்தனமுழத்தி மார்கள்
குரவையிட் டனர்மகிழ்ந்தே. (௪௭)
* குயத்திரியர் குரவையார்ப்புக் கொம்பொலி பறைக ளார்ப்
பக் கயத்திலிற் புரிகளார்ப்பக் கவின்வலம் புரிகளார்ப்பப், புய
த்தினில் வளைகளார்ப்பப் பறவைகள் பதறியார்ப்ப நயத்தொடும்
விளைந்தசெய்யி னடுவிறங்கி னர்கண் மள்ளர். (௪௮)
இறங்கிய மள்ளரெல்லா மெண்ணருங் கூறுசெய்து, பிறங்கு
நெற் கதிரைவாளாற் பெட்புறக் கொய்தார்பெண்கள்,கறங்கென
மையார் வெற்பின் களத்திடை சுமந்து சேர்த்தி, நறுங்குழ
னெகிழநின்றார் நன்மயிலதனை யொத்தே. (௪௯)
கார்நிறக்கயங்கள்போன்ற கரும்பகடுதவுமேறு, மேர்கொள
வினைத்துச் செந்நெ லியற்றுதிற் குன்று போன்ற, போர்மிசை
நடத்திக் கோலா லொலியெழப் புடைத்து மள்ளர் சோர்வறக்
குடைந்துசாவி தூற்றிநெற் போரிட் டாரால். (௫௰)
கதிர்க்குவைக் குன்றின்மீதார் கரும்பகடுநுமை நேர்மை, யதி
ர்த்திட விடியிடிப்பா யங்கரத்தொடிமின் னுக, வதிர்த்திடு செந்
நென்மாரி யொழுக்கனென் னதிபோலத்தை,யெதிர்க்களக்கூட லிற்
சேர்த்தா ரேத்திழையார்க ளம்மா. (௫௧)

வேறு.

அருமாமுகி விழியோதையுமறைவாருதி யுண்டேர், தருமா
ரியி னதியோதையு முகிருவி யுயர்ந்த, பெருமாமிசை கவியோ
தையு மொருபேதம தின்றி,மருமாலையின்னவரோதையுமலிவாக
முழங்கும். (௫௨)

---

* குயத்திரிய ரென்பது மலையான் பாடையின்
மறாதிலப் பெண்க ளென்றறிக.

அயிலாடிய விழியுஞ்சிலை யஃதாடியபுருவுங்,குயிலாடிய வுரை யுங்கன குயினுடிய குழலு,மயிலாடிய நடையுந்திகழ் மலராடிய வடிவும், வெயிலாடிய வுடலீர்பாதர்கள் விளையாடுநன் னுடே. ()

மடுத்தாமரை மலர்த்தேறின் மணைத்தாலுனு மணித்தேன்,ப டுத்தேயுறு தொடைத்தேர்கையர் பதத்தார்சிலம் பொலிப்போ, டடுத்தேரற மடித்தோடிடு மடுக்கார்நதிகுளித்தோர்,நெடுத்தார் குழ னெகிழ்த்தாருமந் நிலத்தீரடி மிதிப்பார். (௫௪)

காராடிய குழன்மாதர்கள் கணமாசநன் னதியி, லீராடிட விவ ராரென்ன நிணாமாமலர் நடுவித், போராடிய விழிவண்டுகள் பொ ருவத்திட நோக்கிச், சீராடிய வுறுகாலனைவ கிதைவாயயர்வுறுமால்

இத்தானன மடவார்குளித் திடும்வாவியி னலையாற், செந்தா மரை பதநீவிட்டுயர் சென்றுடுத ணேக்கித், கொந்தார்விர லுறு கைகொடு குளிர்தன்னதி யெனுமான், பந்தாடிடு நிகரொத்தன புரிவாயவ ணெங்கும். (௫௬)

இருடின்றிய குழன்மங்கைய ரெழில்கொண்டிடு வதனம்,விரிமு ண்டக மலரென்றுனி விரைவிற்சிறை யன்ன, மருவும்படி முடுகத் தனி வளைவிற்கணை யென்னப், புருவத்தினை விழிகண்டயல் புகு மிக்கயர் வாக. (௫௭)

வேறு.

வாவிநீ ராடிமீளு மடந்தையர் கூந்தற்கூட்டுந், தாவகிற் றூப நோக்கித் தன்சிறைப் புறவின்காதன், மேவுதன் னினமென் றின் பாய் விண்பறந் தடுப்ப வேறென், றுவியுஞ் சிறகுஞ்சோர்வுந் றடங்கிப்பஞ் சரத்திற் சாரும். (௫௮)

மேனிலை மடவாராடும் விளங்குமம் மானையார்ப்புங், கானுல வலர்த்தகத்தாட் கஞ்சமேற் சிலம்பி னார்ப்புந்,தேனறுசுவையின் மூரற் றீம்விருந் தருத்துமார்ப்பும், பானலக் குரவையார்ப்பும் பகருதற் கரியவன்றே. (௫௯)

செய்யதின் பெருக்குந்தோட்டச் செழுங்கனிப் பெருக்கு மாவி, னெய்யதின் பெருக்குமூன்றி னிறைவளப் பெருக்கு மேகக், கையதின் பெருக்குமேய்ந்த ●லனவிர் பெருக்கும் வாச, மெய் தரு பெருக்குநாட்டின் மிகப்பெருத் திருந்த வெங்கும். (௬௰)

நாட்டுப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம்-௨ இ திருவிருத்தம்-௱௯.

நகரப்படலம்.

புதியவ னமைத்தவேம் புவி[...] வாழிமை, யதிகவின் குறு
சுறு சம்பொ னூட்டினுந், துதிபெ[...]லங்கி லவகிய
மதினமே னகரணி வழுத்து வாமரோ (௧)

வடவரை புறம்வர வளர்ந்து நீடுறுங், கொடிநிரை திருவிய
கொம்மை யிஞ்சியைப், புடைகொளு மகழுறும் புனலி லித்
கரா, விடியென விடியிடு மிருக்கு மாநகர் (௨)

அண்டச முழக்கவன் டசங்க ளோடிட, அண்டசங் களமெடுத்
தலைந்து நோக்கிட, அண்டச மகடுளைந் தருமுத்தீன்றிட, அண்டச
மதிர்தரு மகிழின் மாநகர். (௩)

மகரமத் தளஞ்செய வாளை வாலெற்றித், துகடர மணியரா வொ
ழுங்குற்றுடிடப் பகருசிலம்பமீன் பலவுங் காட்டிட, *வகமண
திகர்த்தன வகழின்மாநகர். (௪)

மளாமுகங் காட்டிமா மருவி மெல்லப் புரியிட நீன்றிடும்புதித்
முத்தொடுங், கருமண லகழுங் கலந்த லைக்காந், தருதலால்
மணமினேயத் தகழின் றன்னகர். (௫)

வாழையின் வாளைகண் மதுரத் தேன்கனி, தாழைவீழ் தரும்
படி தாவிப் பொற்பலாப், பேழையங் கனிகளைப் பிறமந்திகள்,
சூழுமே ரகழியின் றாயமாநகர். (௬)

மந்திகள் வருக்கையின் வாய்லவத் துண்டுநேர், குந்திமென்
றுழையிற் குதித்தங் கார்கனி, சிந்தியுற் றலவிடுஞ் செழுமை தங்
கிய, சுந்தர வகழியின் றலங்கு மாநகர். (௭)

ஆனவிவ் வளந்தர வகழியந்தபி, தானவ னெறுத்ததா லவரின்
றண்குடை, யீனமிற் குயினதால் யார்கண் மீனதால், வானகரினைத்
தனவ்விசயந் நகர். (௮)

அஞ்பியாக் கலின்குரு வரசு செய்தலா, னப்புதி னவர்கள்தி
னடந்துவாழ்தலா, லம்புகோவரம்பையர் வானொய்தலாற், செம்
பொனு டெனவளஞ் செறிந்த தந்நகர். (௯)

அழமுறு நபிஜட மமைக்க வல்லவன், பிறிதிவி யெடுமெனப்

---

* அகம் வீடு. மணங் கல்யாணம்.

யேச வானர்கோன், விற கொடு மிறங்கிமன்விளங்க வன்றுமந், தறுமையின் வரிசைகொண் டிருக்கு மந்நகர். (௰)

காரணம் விளங்கிய கருணை நந்நபி, தாரணி மிசைவந் சாய்ந் தடங்கிய, வாரணி தரங்கு [illegible] நந் திலங்கிவின், பூரண மதியெ னப் பொரு [illegible] த்தே (௰௧)

அத்னெனு றிதிநக ரதனி லேறவோர், புதியவனியற்றிய புனித வேணியாய்த், திறிசெயு மனுப்பவந் தடைக்கு மாழியாய், மதியினு மொளிர்கற மன்றுமர் நகர். (௰௨)

வேறு.

இந்தபடி சொர்க்கமதை யேய்ந்தநகர் மீதி, லுன்னிவருவோர் பவ மொழித் திறைவனுன, மன்னனரு ளோங்கிமகு மூதுநபி பாத, மன்னடிமை யாய்மிகுதி வாழ்வு பெறுவார்கள். (௰௩)

ஓதரிய மும்முரசிறேனைத்யு மருத, காதுகரி வாசிரதகாலொலி யும் வேத, நாதமது மேம்நரலை யின்றெனிதரச்சீர், மாதவமிகுந் தவர் மலிந்ததெருவம்மா. (௰௪)

அட்டகிரி சுற்றுபுவி யம்பர மனைத்து, முட்டுபுகழ் நிறைனவி முழங்க வினைஞோர்கள், விட்டிடு பரிக்கனுறு வீர்மணி யாவுந், திட்டமக லத்தொனி செய்கின்றதெரு வம்மா. (௰௫)

வெங்கரி மதம்பரி விலாழியற றாவி, யெங்கனு நனைத்திட விலைமப்பொழு தறுது,மக்குமவ ழுங்குடுமி மண்டபமிலங்குந், திங்களென வெண்சுதை திகழ்ந்ததெரு வம்மா. (௰௬)

ஓங்குபெரு முத்திரியோ மடந்துசொல வொண்ணு, மாங்கனி வருக்கைபல விர்க்கமு மரம்பைத், தேங்கனியு மார்தல் சுவ ணத் ந்ரு ஜெயத்தி, ஞங்கனுஅறு கின்றது நிகர்த்ததெரு வம்மர். (௰௭)

சங்கினமொ டம்பர்பவ ளந்தரள மூந்தா, ணங்குவிலை பேசு மொரு வார்ப்புமிசை மீதேர், திங்களென வெண்டுகிறிரைக்குதிலு நோக்கி, லங்கொள்கட லேழையு நிகர்த்ததெரு வம்மா (௰௮)

சென்பக நிறப்பதுமி னித்தெரிவை மார்க, ணனியெறிநா ஒயி லுயிர்ப்பற முகத்தோர், பண்புமிலை யென்றயலின் விகடல பூவைக், கண்பெறவும் விற்பனையர் கைக்கொடெரு வம்மா. (௰௯)

முழுமணி விளிம்பதனின் மொய்ம்புற வழுத்தி, வழுவறுமிலத் தெபடி கக்கல நிரைப்பி, னழகுக்ருரும்வேறுமொருருபமதினுடே, யொளிசெயுதல்லாவண முறைத்ததெருவம்மா. (௨௰)

நடக்குழ லெனும்பய றனக்கிடை யெழுந்த, முடப்பிறை நா
தற்கடி முளைத்தமுக விந்தின், மடக்கொடி யினத்தவர் மகிழ்ச்சி
யொடுலாவி,நடககமுடி நக்குகொ உ நட்டமெணி மாடம். (௨௧)

மாங்குயிலின் மென்குதலை யர்தா நமு வீண்டி, யாங்குகுழ
வித்திடு மகிழ்புகை யளாவப், பாங்கியா அலம்பிடி படக்கருமை
தாவு, மோங்கலென விண்டொடுக வோங்குமணிமாடம். (௨௨)

பூணின மணிந்தழகு பொங்குலக யின்னார், சேணுல கரம்பை
யர்க ளோடுறவு செய்ய, வேறுமென வானவர் வியன்பொனி
னமைத்த,வேணியென மீதோடுபி ருந்தமனை யம்மா. (௨௫)

செங்கணயி லம்புருவி லுஞ்செறியு மாதர், பங்கய மலர்க்கை
கொடு பந்தெறிகலாவேர், பொங்கவர் கரத்தொடி யழிக்கடி
புடைப்பத், தங்குபவ ளங்கள்சித றுந்தனாயி லெங்கும் (௨௪)

மாதிர நிகர்த்தகுய மாதரெறி பந்தா, லோதிகுழ யும்மவர்க
ளோதிகைசயை மன்னர்,வீதியினி னுற்றரிய மெனிலையிலேருக்காய்க்
காதலனி னுண்டவர் கருத்தயர்பு நிற்பார் (௨௬)

வண்டயில்வடுப்பிணை மகோதநிலை யுந்தா, னொண்டிசை
அரத்தும்விழியேப்ந்தகுய மின்னார், தண்டலை புகச்சொலவர்
தண்டலையின்வாகைக், கண்டரிய சோலையண ரங்கரநடுங்கும். ()

சோலைபு கிளம்பிடியர் தாயநடையைத்தான், மிலியது நோக்
கையுயர் பேசுமணி வண்டும், பாலமொழியைச்சொலுறு பன்
குயிலு நோக்கா, யாலநடை ராகவுனா யில்லென வொளிக்
கும். (௨௭)

கிங்கவிடை யாருடைய சீர்நடையை வாழை, யுங்கண . தனங்க
ளேயொவா திளநீர் கோங்கும், கையைமென்காந்தழுகு நோக்கு
புவருத்தி, யிங்கெவைகொ லென்றுமட லேரழிகொடுற்ற. (௨௮)

வெற்றியிற ருஸ்மறை விளக்கின நிறுத்தி, புற்றகலி மரிறைய
யுவப்பொடு திரப்பிக, ருற்றமறு நின்றிரி குயிற்றியிசலா நத்தீய்,
பற்றவர்க ளெங்குமுயர் பானவயின மின்னர். (௨௯)

வேறு.

வடுப்பகிர்ந்த மதர்விழிமாதர்க, ருடுப்ப ணித்துயர் மேனி
, விடுப்ப வானுறு வெண்மதி யென்றெல்கிச்,கடுப்
பிஞ்சமடு பியுங் கமலமே. (௫௰)

மருப்புகுங்குழலி மாதர் மனையினுள், விருப்ப மாயற லாட விழும்புன, நெருப்புகுந்துயர்வார்மணஞ் செம்பொனும், பொருப்பு மேனிலைச் சாளரம் புக்குமால். (௩௧)

வாழிபேசி மணிமுர சார்ப்பது, மேழைமாரவர்க் கேமுரசார்ப்பது, மாழிபோற்படை யம்முரசார்ப்பதுங், கேழிசெய்யிடி யென்னக் கெழுமுமால். (௩௨)

மேனிலைத்தள் விருந்திடு மோலமுங், கானிலங்கு கனதன வோலமுந், தீனிலங்கு தெருக்கடை யோலமு, மீனிலங்குகம் மீது முழங்குமால். (௩௩)

நாடனைத்து நம்நெற் பெருக்குமா, காடனைத்துநல் வேட்டைக் கறியுமோர், வீடனைத்தும் விருத்தும் விழிப்பும் பொற், கோடனைத்துங் குயிலு மிருக்குமால். (௩௪)

நாலியார்முத லுற்பத்தி ராயிரர், வேலியாய்விதைத் தார்தின் பயிர்க்கணின், காலியாங்குயிர் வந்து கலந்திடா, தோலமாய்நபி யாளு மொருநகர். (௩௫)

மானிணைந்தகண் மாதர் மறைமொழி, தானிருந்துரை சாற்றலந் நாட்டணி, மேனிலைக்கடை வாயிதழ் விண்டுமா, நானிலத்தி னவிற்றுவ போன்றதே. (௩௬)

பள்ளிதோறும் பலபல்வீரர்க, டெள்ளிதாஞ்சல வாத்துத் திக்கிறதும், வின்னுமோதை விரிகடல்பாயலைத், துள்ளியார்த்த தொனியவித் தோங்குமால். (௩௭)

வீதியெங்கனு மேனிலை மீதினு, மாதருங்கண மன்னரும்வைகியே, யாதியன்பி னிறக்கு மருமறை, யோதுகின்ற வொலியல தில்லையால். (௩௮)

அன்பியாக்களி னுதிய ராள்தலா, வும்பர்நாளு மொகிகொண் டுறுதலா, லம்பெறும்மதி னுமெனு மண்டலஞ், செம்பொனாட்டினை செப்பிட லானதே. (௩௯)

மீனிலங்குகம் விண்ணறுசோங்கிமெய், கானலர்ந்தமு கம்மது நந்நபி, தானிருந்த தகுதிய தால்வளம், வானெனச்சொல வாயமதீனமே. (௪௰)

நகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம்-௩-இல் திருவிருத்தம்-௱௪௧.

முதியாள்படலம்.

திங்கணே ரிலங்குஞ் சருவந்த மதனிற் சிறந்தொரு தாரகை யிலங்க, மங்குலங் கவ்வை யிடவரு மிறகுல் மக்கட்விட் டெழூத் துயர் மதினந், தங்கியெத்தினமு மனமகிழ் பொருந்தித்தானவ னருண்மறை நெறியை, யெங்கணும்பரப்பி யரசிருக்கையினி னியற்றிய சரிதையிற் சிலதை. (௧)

அவிரொளிவதனச் செட்யிதல் லகுமசுறைந்தனரல தவிரன் முகம்ம, திபுனிக காக்குல்அம்துபி னுடனேயிபுனியப் பாகமுற் றனாயாய், நவின்ஹனரதைச்செய்யிதல்அபுல்அசனுல் புகாரீநற் கோவைசெய் தனரக், கவிதையின் படிநத் நபியுவப் பிருக்குங் கன்னிசல் காவமர் கவல்வாம். (௨)

உவரிமுத் தானை யுடுத்தற மேலாதி யொளிர்தர வலாக்குயுஞ் சுமந்து, பவுரிகொள் புவிமான் றலைதிக ரலயிற் பலன்றரு முதன் மதி ஞவிற், றுவரினன் றிதல மென்னவோ ரிறைவன் றூதுவர் முகம்மதுநயினா, ரவிரொளியெதிப்ப வமரர்கடுதிப்ப வரியசிங் காசனத்திருந்தே. (௩)

தீனெனும் விளக்கை நிலமிசை நாட்டித் திருமறைத் திரியு மேர் நெய்பீ, மானுமங் கியற்றிச்சுடர்க்கலிமாவை வையகமூ ழினுந் துலக்கி, மீனவெங்குபிரி னிருள்கடிந் திகுலா மென்றவத் தருத்தழைத் தோங்க, நானமென் டிசையுங் கமழ்தரப் பொரு வா நல்லரசியற்றுமக் காலை. (௪)

அம்மதினவில் வளமைபோலொருநாளாதியைச்சுபுகினிற்றொ ழுது, செம்மையா யியற்றும் பயித்துல்லா வதனின் சிர்ம்பிரு ருபிலடை சாய்ந்தே, ரம்மியதீனர்க் கணைட்புடை செறிய வம்புலி நேரிருந் தெவருங், கப்பிதஞ் செயவோ ரறிவுறாத் துவலைக் கடலினிற் குளித்திருக் கையிலே. (௫)

படலசெந்தூளி முகிலெனத் தோன்றப் பகர்குரத் தடிபடு மமலை யிடிநிக ரிடிப்பச்செங்கதிருறுகண் ணிலங்குமின்றெப்ப வெந்துயரங் குடியிருந் தழுநீருதிருவதாலி கூடியமழையிணைத் தமர, நடனவெம் பரியி னவருமோர் தொறுவி னவின்முது நாரியும்வந்தார். (௬)

அன்னவரியாரும் பயித்துல்லா வருகா யரிகள்விட் டிறங்கின
ரவரின், முன்னிலை மாதோ வுட லுறு கூனு முதுமையு நானாக்
குழலுங், சென்னியி னடுக்குங் குதலையின் மொழியுஞ் சிவந்த
நெய்த் தோருடையோடு, மின்னினை நடந்து முகம்மதுத் திருக்
கும் வியுசீபள்ளி வாயிலுட் புகுந்தாள். (எ)

பள்ளியுட் புகுந்தங் குற்றவர் தம்மைப் பார்த்துமு கம்மது
நபியேயர், வள்ளலா ரிருப்ப தெங்கெனக் கேட்கவ வையினர்
தமிற்சிலர்மதிபோற், றெள்ளியவடிவுந் தினிலக்கணமுஞ் சிறந்த
நாயகர்தமைச் சுட்டி,விள்ளவாசையினே டுற்றுநோக் கினண்மா
வேந்தர்கோன் வதனமாமதியை. (அ)

முகமதி தெரிந்த முதியவடனக்கோர் முகம்மதின் பிரபைதாக்
கியதா,னகமிகமயங்கி யைம்பொறி யொடுங்கியயர்ந்து வீழ்ந்
துணர்வு வந்தெழுந்து, பகருமுன் மூனை யொதுக்கிவாய்புதைத்
துப் பரிவுட னொருசலா முரைத்துச், செகதலத் தெவருமகிழ்ந்
திடவின்னுந் திருக்கவி தையிற்புகழ்ந் துரைப்பாள். (௯)

தானவன் றனக்குத் துதெனவுதித்தோய் தண்ணிறைந் திடு
முகிற் குடையோய்,வான்வர் பரவு மான்மத வுடலோய்மகுசறு
வெளிமன்றுட் டுடையோய், பானல மிணைந்த திருமறைக் குரி
யோய் பணிமணி முடிதொழுங் கழலோய், தீனலத் திறுக்கோ
ரொளிதரு மதியோய் செம்பொருட் டவர்சிரோமணியோய் ()

முரணுறுங்குபிர்வெஞ்சயமதமடக்கிமுளையை யுணுமரியேநே
தரணியி னிவ்வேலைமழயின்மகவுகளைத் தமர்களைக் கொடுங்கொலைப்
படுத்தி, யிரவிய மனைத்துங் கவர்ந்துகொண் டெனையிப் படி
விடுத் தனனொரு பாவி, யருணனின் கவலை தீர்த்தவா வினிநம்
மடைக்கல மெனவமு தலறந்தாள். (௰௧)

அந்நவன் முதியா ளறைதல்கேட் டிறரு லமுதவாய் திறந்து
நின் னுடைய, வுன்னரும் குலத்தின் பெயருந் தந்தையரு மூரு
மட்பகைருனின் பெயரும்,டன்னுகவென வுமடியினிற்ருழ்ந்து
பஞ்சர முறையுமஞ் சுகத்தி, னன்னய மொழிக ளுசரீ கமதாய்
தவிற்றுவன் முதுமட மயிலாள். (௰௨)

அனறமறை நூறு சகுபினும் விளக்கே யரியதி னவர்க்குயர்
மணியே, வதிருவள் பதியோர் பெருவளச் சார்பிற் பனியெறு
துக்கெனுங்கிளையி,னதிவள குபுறத் துஸ்ததாமரசனருளியபுதல்வி

நா னிதியுங், கோதிதொறு காலி யயங்க ளும் வளமாய்க் கோல்
செலுத் தினெமை தையர். (௰௩)

அப்பதி தனக்கு மொருபது நகர்க்கு மப்புறத் தோங்கலொன்
றதின்கீழ்ச், செப்பரும் பெரிய நகருள ததற்குட்சேனையங்கடல்
புடை செறிய, மைப்படிந் திருண்ட மனனொரு வேந்தன் விட
நிகர் தோன்றிமா மயிலார், துப்புர வுறமேர் கற்பழிப் பதுவுஞ்
சொலுங்கொலை விளைப்பதுந் தொலையான். (௰௪)

இரக்கமுந் தயையும் பொறுமையு மறிவு மெள்ளள வாயினு
மில்லான், திருக்கதி யின்னாக் கான்டொறுங் கடிப்பன் சேர்ந்த
வர் தமைக்கொலை படுத்தி,புரக்கமற் றெவையுங் கவர்ந்துகொண்
டிடுவ னென்னல் ரிரிதரப் பொருவன், நரைக்கணி லெவருமிணை
யிலை யெனச் சாற்றரு மதமுறு மகத்தன். (௰௫)

அன்னவன் றனைப்பெற் றிடுமொருதாயையழகுறும்மைசிகா
வென்னு, மன்ன னு மமைச்சர் யாவருமூராரிமற்றுளரொவர்களு
மிவன்செய், றன்னடத் தையினுக் சறபியா மதாரிக் கென்றிடு
முன்பெயர் மா[illegible] [illegible] சொல் [illegible]னவே
யிட்டனர்கொடி தொருநாமப்[illegible] (௰௬)

செப்புமவ் வரசன் றீவினைப் பு[illegible]பாற் சிலரொருக் [illegible]னமென
விளைவி,னப்புறம் வலசைவாங்குவா[illegible]தலை யறிகிற்செ[illegible]றவருயி
ர்செகுக்குந், துப்பிதழ் மடவார் சிறை[illegible]களும் பிடிப்ப[illegible] சொலு
மிவை கேட்டெம தையர், தப்புதல் [illegible]ரும மெனவுவி[illegible]வேறூர்
சார்ந்திடச் சிலரொடு மெழுந்தார். (௰௭)

திடனெடு மெத்தை யெழுந்தனைப் பாவஞ் சேர்த்திடும் நவு
சுல்கூ லறிந்து, விடநிக ரிருண்ட மனத்தினிற் கொதித்து விடுத்த
னன் பாளைய மவர்க, டொடர்தரக் குற்றி யையனை வதைத்துச்
சூறைசெய் தேகினர் பிறகெந்,நெடுங்கிளையவர்கள் யாவருங்கூடி
திகழ்த்தினைத் தலைமையாக் கினரால். (௰௮)

தலைமைசெய் தடிமை யான்பெறு பிருந்தசதுமடவியர்களைக்
கல்வி,நலமுறு நால்வர் தமக்கணிசூட்டி நன்குறவைத்தினிதிருந்தே
னுலகினி லப்போ முகம்மதே யுமதுநீனெறியுயர் முறையாவும்,
பலதரங் கேட்டுட் கருத்தினின் மகிழ்ந்து பகர்ந்தனன் திருக்கவி
மாலை. (௰௯)

பின்னரொன் றுணாபோன் மக்சன்மாமருகர் பெருமுறவினர் கண்டமற் றெவரு, நன்னய மனவாக் கொத்தருங்கலிமா நவின்றிசு லாத்தினி லானு, ரன்னது நகர மெங்கணுந் தெரிந்த தப்பொழு திறைறவுசல்கூ, லிந்நெறி தவிர்கச் சொலுமெனச் சொல்லி யிட் டன னாட்களைக் கொடியோன். (௨௰)

பாதக னனுப்பு மவரொம்பா லீண்டிப் பகர்ந்தனர் கேட்டுட னுந்தம், வேதநற்றெளிவுங் காரணத்திறனும்விளம்பியிம்மெனெ றிவிடுத்துத், தீதுறு நந்தமரனைகேட்டுத் தீநரகுக்கிரையாகேம், போதுமென் றவரைத் துரத்திவிட் டிறையைப் புகழ்ந்திருந்தன மொரு போதில் (௨௧)

மனந்தனி லிரக்கமென்ப தென் ளளவும் வைத்திடாக்கொடிய வப்பாவி, பனுங்கெடுமொழியைக்கேட்டிலோ மென்னப்படை ஞராயிர்களை விசையா, யெனினக ரழிப்ப விடுத்தன னந்த வெறுட்படை யினிரா வையினின், மனுடர்க ளெவருந் துயிறல் யார்த் திருளின் வந்தெம திடமெலாம் வளைந்தே. (௨௨)

அன்ன [illegible] போர்புரி வபோ [illegible] னது, மன்னவர்கு [illegible] யிரினைச் செகுத்துமைந்தர்கள் பலரினை [illegible] லைத்துப், பொ [illegible] ளினைத் திரளையுங் கவர்ந்துகொண் டெனையு [illegible] புதல்விய ரொடு [illegible] ரு கலாயும், மன்னருந் துயர முறக் கொடுந் [illegible] ளையுட் படுத்திக் [illegible] கொண் டவர்பதி சார்ந்தார், (௨௩)

பதியு [illegible] னிற் கொடுபோ [illegible] க் கொடுமைசெய் யரசன் பால்விடுத் தனர்தளை [illegible] னின், வி [illegible] யினை நினைந்தங் கழுதுநின் றனனவ் வேந்துகண் டரிதிகா [illegible] குறிகுறித் தெறுழ்க்கைவாளுரீஇயசை த்துக் கொண்டெனை மருகரா யெழிலார், மதியது நிகரா நுதலி யரான மக்களை யடுத்துவாய் திறந்தே. (௨௪)

படியினி னமது நல்வழியிகழ்ந்தீர்பழமையோர்வணக்கத்தை நீத்தீர், கொடியவனொருவனபியென நாமங்கொண்டவன் மொழி யினை யெடுத்தீர், கடிதினி லவைகள் யாவையு மொழித்துக் கன தியா லயத்துறுந் தேவை, முடிபணிந் திறைஞ்சு நன்மையுண் டலதும் முகஞ்சிர மறுப்பனென் றறைந்தான். (௨௫)

வேறு.

நஞ்சினுங்கொடியவிச்சொனரபதிநவிலக்கேட்டென், னெஞ் சினி லனுப்போ லேனு நிகழ்த்திடு முயிரைவேண்டி, யஞ்சிடா

திறையையுன்னி யரியதாமரைநேர் நுந்தஞ், செஞ்சரண்போற்றி யந்தச் சீர்கெடுவானை நோக்கி. (௨௬)

அறமெனுமனையுமாகி யறிவெனும் விளக்குமாகி, மறையெனு நுழையுமாகி வருமிற சூலின்மார்க்க, முறையைவிட்டரியவீறார் மொழியுநந் தேவையென்ன, வுறுகினும் விரும்பே னென்றங் கோதினன் பாவிசீதி. (௨௭)

உலகினி லடிமையீன்ற வரியமான் களினுமேன்மை, யுலவிய காளைமார்க ளவரினுஞ் சிலரை யென்றன், கலுடைய துடிக்கச் சென்னி களைந்துதி ரத்தைக் காட்டி, நலனுகண் டறிநீயெலீது நவின்றினுங் கடுகடுப்பாய். (௨௮)

உரியநம் புத்துகானை யுண்மை யில்லெனவுட் கொண்டேர், தனையினி யுவந்தவீறும் சறகொழித் திலையே விந்தப், பரிசனைச் செய்வனென்றான் பதின்மணங் கிதனைக் காண, வெதுகனி செயி னுத்தீனை விட்டிடே னெனச்சொன்னேனால். (௨௯)

அப்பொழு தினனென்ற வளகபாரத்தைக் கொய்து, செப்ப ரும்பிடரிசேப்பத்திரிகிமுன் னங்ய னிரிந்த, வொட்பருஞ் சிர த்தையெல்லா மொட்டையி னெய்ணு டேற்றித்தப்பிநின் னமி பாற்சென்று சாற்றெனின் றிறமை யென்றான். (௩௰)

தாவிய லன்றி நன்மைச் சாற்தகஞ் சற்றுமில்லாப், பாவிசெய் வினையுஞ்சொன்ன பண்பையுந்தேர்ந்து வானின், மேவிய விடி கான் மஞ்ஞை யெனவகமெலிந்து நைந்து, பூவினி லழகுவாய்ந்த புகழ்மதிரூவிற்சென்றே. (௩௰௧)

காரண ரிறசூலென்னுங் கடவுள்பாற் புக்கியன்றோர், பூரணப் பாதத்தாழ்கிற் புகழினர் சான்பாரோன்ன, வாரண மனையார்க் கும் வழுத்தியுய்ந் தவரினோடு, மாரனெ விளக்கேறும்பா லடைந்தன னருள்கவென்றாள். (௩௰௨)

மூதியாள்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம்-௪௰- திருவிருத்தம்-௱௮௰௧

அம்றுவாய்மைப்படலம்.

அவ்வையிவ் வாறுதன்பா லழுதழு துரைத்தவெல்லாஞ், செவ் விமெய் யிறசூல்தாமுந் தீனவர்யாவருங் கேட்டுக், குவ்விடத் தினி லெப்போதுங் கொண்டிடா வருத்தங் கொண்டா, ரவ்வையினந்த மூத்த வரிவையை நயினார் நோக்கி (௧)

பாவிசெய் துன்பிற்கெல்லாம் பகர்ந்திடும் பொறுதியாக, மே வித்தீ னெறியோடுற்ற மேன்மையா னிறைவனும்பாற், றுவிலா றகுமத்தென்றந் தருகுவ னென்னவேத, நாவினு னுரைத்த நேக நன்மொழித் தேற்றங்கூறி. (௨)

அங்குறு மேவலோனை யழைத்திந்த மூப்பியாளைச், சங்கை யாய்க் கொடு போய்நல்ல சார்பிடத் திருத்தி மிக்க, செங்கனி பசும்பான் மூரச் செப்பறு சுவையினோடு, மங்கமாய்க் கொடுமி னென்ன யனுப்பிப்பின் பவ்வையைநோக்கி. (௩)

பறையுமவ் வவ்வைசொன்ன பங்கவினை யறிந்தோரிங்கு, னு றைபவர் களிலேயாரு முண்டுகொ லென்றுகேட்ப, மறுமொழி தமீரியென்ன மனுங்கினா புமையத் தென்போன், பெறுமகன் அம்றென்றோதும் பெயரின னொழுந்துமாதோ. (௪)

அந்தமார் நபியேயன்றோன் றனையுமன் னவனின் செய்கைப் பந்தமுங் கிளையுமிக்க படையுமோர்மலைச்சார்புற்ற, வித்தையோ டவையுநன்றாய்விளக்கமாய்த்தெரிவேனென்றார், சுந்தரத் தூதர் கேட்டுச் சொன்மினென்றார் தொகுத்துச் சொல்வார் (௫)

ஜெகதலத் தெளியே னுந்தற் றீனெறிபுகுதுமுன்னே, மகிமை சேர் கலால்கறாமிவ் வகையெனத் தெரிந்திடாமற், றொகை தொகைதிதியுந்தூசுந் துரங்கமுங் கவர்ந்து கொண்டு, நகையொடு நித மூநெஞ்சி னடுக்கின்றித் தொழில தாக. (௬)

பலபல் நகருங்காணும் பாலையுஞ் சிலையுமாறும், வலதிசை யெவையுஞ்சுற்றி வருகையி லோர்நாளோர்பாற், புலியைக் கண் டஞ்சிநெஞ்சம் புரண்டுமுற் சார்பை நீத்தித், தொலைசெல்போ தங்கோர்தானு தோற்றின வதனிற் சார்ந்தேன். (௭)

அம்மலைச் சார்பின்பேர்வா தில்சுகு றுவாமங்ஙன், செம்மை வெண் சுதைகொண்மாடஞ் செப்புமே மாடவீதி, பம்மிய பழ

மார்சோலை பரிகரி மாடமொட்டை, யட்முறு வீரர்வேந்த
ரநேகமுற் றிருப்பக் கண்டேன். (அ)

கண்டபோ தங்கனுற்ற தொறுவர் கடம்மை நோக்கி யென்ன
டரு மிவ்வூராட்சி யெவரொன்றே னவர்ஜகாபு, எண்டிசை புரக்
கும் வேந்தா யிருக்கின்ற னிவிரியாவர், விண்டிடு மென்றாரக்கா
விம்மொழி விளம்ப லுற்றேன். (௯)

அறமிக டம்பின்மேன்மை யானவோ ரொளியருணிவ் விறலுர
மரசன்றன்னை விருப்பொடுங் காண்பதற்கா, யறுதியாய் வந்தே
னென்றே னவனொன்றும் பேசாதுற்றார், பிறகவ்வேந் திடத்திற்
சென்று பேர்சலாஞ் செய்துநின்றேன். (௰)

அன்னவன்பிரத்திசெய்தானவன்றனைச்சதிசெய்யென்ன, மெ
ன்னுளத்திருந்தத்தனை யெள்ளள வெளிக்கிடாதம், மன்னவன்
மகிழ்வுகூர வாழ்த்தியுன் னருளேயல்லாற், பின்னொரு கெதியி
லென்று பேசினே னுவகை கொண்டான். (௰௧)

கொற்றவ னுவகைகண்டு குபலொடு முஸ்தாவானே, யிற்றை
யில் வெளியேன் பாலி னிரங்கிநீ ருதவிசெய்யின், மற்றொரு புக
ழுமொவ்வா வளமுறு வீரனென்றன்கேட், டற்றையி லெனக்கு
வேண்டு மவையளித் தனுப்பினால். (௰௨)

அரசனுப் பினனேயானப்பா லவன்றனைச் சதிக்க வேண்டி, வி
னைசெறிநெஞ்சுற்றுளவ விடுத்தக லாதுசுற்றும், பிரசமொத்தவ்வூர்
விட்டுப் பிரிந்திடா திருந்தேனப்போ, துலாயிடி னநேகஞ்செ
ய்தி யுண்டதிற் சிலதென் னேயால். (௰௩)

மன்னவ ருஞ் ஜகாபு மகன்மகா ரிக்குவென்றே து: மன்னவன்,
கொடுமையாக வகண்டிடாக் குழ்விடாரு, பின்னினர் கற்பதெ
ன்னும் வேலியை யழித்தும் பாவி, சின்னவர் பெரியரென்னச்
சிந்தையிற் சிந்தியானே. (௰௪)

அறத்தினர் தம்மையென்று முதலர்க்கிரக்கஞ் செய்யான்,
திறத்தின ரெவர்க்கு மொல்கான் செகுப்பதி லையமில்லான் மறத்
தினுக் குரியநெஞ்சான் மாற்றருங் குருதிவேலான், புறத்தினிற்
பரிசைவாள்வீற் பொருந்திடப் பொருத்துஞ்சூரன். (௰௫)

அத்தனை யடுத்துச் செங்கோற் கானவ னலனீ யென்று, மீற்
றனை யுடைய பேடை யெங்ஙன முண்டோவென்று, முற்றனைப்
பொருதுவெல்வா ரென்றெனு மேலாவுன்னைச், சித்தனை யவன்
கைப் பாத்தட் செறுப்பனைச் செகுப்பே னென்பான் (௰௬)

வேறு.

இப்படி நிதாநித மியம்புமைய லின்பாற், செப்பவவ னம்
முயிர் செருப்பனிவ னென்றேர்,கட்புனல்வடித் துரியகாளையர்க
ளோடு, மப்பதி யமச்சரொடு மச்செயிதி சொற்றான் (௰எ)

பெற்றிடு பிதாவுயிர் பெயர்ப்பனென மைந்தன், சொற்ற
மொழி கேட்டெவர்க ளுந்துடி துடிப்பா, யுற்றபகழ் மந்திரிய
ருந்தலைமை யோருங்,குற்றமிகி சுற்றவுசுல்கூலென வுரைத்தார்( ).

ஓதிமிக்தி யாவையு முணர்ந்தறவு சுல்கூல், தாதையி னிடத்தி
னிரு தாளையெரி தாவ, வாதமொழி பேசிவடி வாளுறை விடு
த்தே, பேதமொடு மென்பெயர் பெயர்த்து விடலாலே (௰௯)

கொன்றிடுவ னென்றுமொழி கூறிடுவ னங்கவ், நின்றுசபை
யோர்கள்கெடு குமனைவிலக்கச், சென்றிடுவ னின்னொரு தினத்து
மிது போல்வற், தன்றிடுவ னுரிவ மானமு மழிப்டன் (உ௰)

இந்நபடி யன்னவ னியற்றவை யறிந்தே, ரந்நகர வீரரோட
மாத்தியரு மொன்றாய், மன்னனரு கிற்குறுகி மைந்தனிட
ருஞர், பின்னினர்கள் கற்பழிவை விண்டிறு முலாப்பார்(உக)

மோவியர சேநமது மொய்குழலி யின்சேய், கோலனிபலிசி
ன்மிகு கோட்டிசெய்வ தாலோர், வேலியயி ரைத்திணும்வி நோ
தமது மாகிக், காலினுட னேதலை கவிழ்ந்திடுவ தாமேற். (உஉ.)

காவலவ ராகிய வுமக்குமொருகால்வே,போல்வு மெமக்குமிரு
புன்கன்விளை வித்துச், சால்வுநெடும்பகை சமைத்தன னதாலே,
சோலிவரு முன்பிவை துணிந்தன மதென்னே. (உ௫)

ஓதெளிய தாதையவ ரொன்னினு முனோர்க, ளேதமற நாவி
னுலா யிட்டபடி மைந்தர்,பேதமற நன்னடைகள்பேணிடினு
மல்லா, வீதிமிச லிற்பினுமெய் நேசமகலாமோ. (உச)

பெற்றவர்கண் முன்பிலுறு பிள்ளைமுட நோக்கார், மற்றவர்க
ளெக்கிலது மன்னுமிவைபோலச், சொற்றிடு முமக்குமிரு துட்
டண மகன்றான், பற்றற நடத்திலுமெய் பண்புறுமெமக்கே ( )

என்னளவு மேபொறுதி யிட்டினியிவ் வூரி, னுள்ளுற வொங்
ஞதுவெளி யுற்றிடுகி றோம்நீர், வின்ளுமவ னோடரசில் வீற்றிரு
மென் றாரவ், வள்ளலிவை யோர்ந்தவர்க ளோடுமெவுல் வானே ( )

என்னையொரு தாதையென வெள்ளள வெறுது,கொன்றனை
யின் வாள்கைகொடு கொன்றிடுத வேறு,னென்னமொழி சொற்

றவ னெனக்கொரு பொருட்டோ, விந்தபடியா மெல்லி னியம்ப
லவை கேளிர். (உஎ)

தன்னுடலி லேமிகுதி சஞ்சல முறத்தான், றன்னுமொரு
கட்டியுறி லன்னவர் துணிந்து, பன்னுமலதை வெட்டிநல பண்பு
றவர் கொல்லோ,பின்னொருவயித்தியர்க ளாலதுபெயர்ப்பார்()

ஆனபடி யாலவனை நீவிரினி யஞ்சா, தீனமுறு வன்கொலையிய
ற்றிடென நின்பான், மேனெறியி னேடுசொலில் விள்ளுமணி
தூசு, * நாநயமு மேமிகுதி நான்றருவ னென்றான் (உகூ)

இப்படி நராதிப னிசைத்தசொலி னைக்கேட், டொப்பிலவ
னைக்கொலை புரிந்திடுக பாருஞ், செப்பக மதிற்கொடு திரிந்தன
ரவற்றைத், தப்பிலி யறிந்துபெறு தாதையி னிடத்தே. (௩௰)

வந்தரிய கோபமொடு வாளுறை விடுத்தே, ரந்தவலை யற்றவ
ரடங்கலு நடுங்கிச், சிந்தைதடு மாறவொரு சிங்கநிகர் நின்றான்,
கிந்தவுரை நாவிடகி வாய்மையொடு சொல்வான். (௩௧)

வாளையுகு வேலைவிழி மாதுநிகர் மன்னு, கேளுனை வளர்த்தவ
ர்கணோடுதடிகிற்றி, நீளொளிதருத்திலினி யானரசு செய்ய, நாளிவ
னடித்திடென நன்குற வுரைத்தான். (௩௨

அந்தமொழி கேட்டைய னரம்பதறி வின்வான், நந்தைபுட
னிவ்வுரைகள் சாற்றலழ கோசொல், மைந்தவுனை யன்றியெனின்
வாழ்வெவர்கள் கொள்வர், ரிந்தவித நீயறிய வில்லையஃ தென்
கொல். (௩௩)

என்றுதனை விட்டல்செய வெஃகியெனுவந்த, நன்றியறி
யாமகனை நன்குறவுவந்து, துன்றுமுயிர் பேணியிவன் றட்ட
னைதாலே, சென்றொருகா விற்கொலுவ னென்றவனை நோக்கி.

முன்னரிபு றாகிம்நபி மூசாநபி யான, நன்னபிகள் யாரிக்கு
மருளுயக ளுக்கஞ்சி, யென்னரசு நின்னர செனக்கருளை வைத்
துத், தந்நகரி யிற்குடிக ளைத்தழுவி வாழ்வாய். (௩௫)

நந்குடிகளைத்தழுவி நற்பதிபுரக்கி, னுங்குடிக ளென்றுனையு
வந்துபணி வார்கள், பின்குடி யிருந்தவினை விள்ளொளி பரப்
பும், பொன்குடிமி யார்தவிசு புக்குலகை யாள்வாய் (௩௬)

தந்தையரசைப் புதல்வர் தாள்புரிய வேறோ, ருந்தியொரு

---

*நாநயத் திரவியம்.

செய்கையிட னாறுமொழிவாரோ,சந்தபம்லை யாமெனது தன்
மகனே நீதா, னிந்தினிக ராளொனவே றெண்ணியுரைத்தானே ()

மன்னகம திற்கசடு வைத்தது வெளிக்குத், துன்னுகடுகவ்வளவு
தோற்றரி தெவர்க்குஞ். சொன் னசொலை நன்கென வத்துட்
டனன்மகிழ்ந்து, பன்னுமரசென்ன தெனப்பண்புறுமவ்வேலை.

தாதைமுன மெண்ணுமெனத் தான்முடியவேயோர், போது
மகன்றன்னைமிகுபோற்றலொடழைத்தங், கேதமறுநன் மொழிக
ளின்புற வுரைத்துச், சோதிபெறு பீடமிசை சொல்லி யிருத்
தாட்டி. (௫௯)

பாலடிசி றேனினிய பல்பழமு மிக்காய், மேலுருசி யார்ம
துவு மெய்புள கெறிப்பத், தாலடி சிறக்கவளித் தான்புசியென்
றங்கேர், றாலடி சிவந்ததிதி நல்லணையிற் றானே, (௬௰)

தெள்ளறு சுவைக்கறிக டமமுது முண்டு, கள்ளறு மருந்தி
யிரு கண்வெறியில் சேப்பா, யுள்ளநிலை மாறியதி லோர்துயில்
புரிந்தான், விள்ளுமந்த நேரமிக மெய்ச்சிய வலீ றுதை (௬௧)

செப்பரு சுரும்பொனதிற் செய்ததனை கொண்டே, ரிப்ப
டியி ஞோர்புகழ விட்டிருகரங்கா,லொப்பறவிறுக்கியுடலோரசை
வுமின்றித்; தப்பரிய தானசிறைச் சாலையினி லிட்டான். (௬௨)

விட்டபினர் சேவகத்தின் வீரியர்க டம்மை, கிட்டவழைத்
தேயிவன் கிடங்கைவிட் டெழாமற், கட்டுமெட்ட தாயிரவு காலம்
பகல் காலம், விட்டுவில காமலிரு மின்னென வுரைத்தான். (௬௩)

காவலவன் சொற்படி காவல்புரி வோர்கள், மேவியவண்
காத்தனரவ் வேலைவெகுவான, பாவமுறு மன்னன் மகனு பானு
ணர்வு தோற்றித், தாவினனெழற்குடலந் தானனு வல்ங்கா. ()

கட்டியுடுமேசிறையிற்றான்கிடத்தலேக்கித், தட்டறிவுகொ
ண்டுமிகுசத்தம்விடுபின்னே, விட்டுவிடி னல்றலையேல்வின்மொ
ருதொடிக்கு,ளிட்ட தொடரோடுமுண்மையாவிறப்பனென்றான்

அப்பொழுதி ராஜனங் கடுத்துமக னோடு, மிப்படி கிடந்துநீ
யிறந்திடுவ தல்லா, லிப்புற விடுப்பதிலை யென்றுரைத்த கன்
றான், செப்பரி யப்போதுமிகச் சேர்ந்துகுடக் குற்றான். (௬௫)

வேறு.

போதலைடந்திருள் போர்த்தவ் விரவினி, லாதிபன்மகற் கன்பன் மகீசக்குக், காதலாகக் கலந்துறு காவலுள், ளேதமுற்ற வவனிடத் தேகினான். (௪௭)

வந்ததாரென்றம் மன்மகன்கேட்ட லு, முந்தனேழன்மகீசக் கென் றானப்போ, திந்தவேளையி லென்னிடர்தீரவோர், புந்திசொல்லெனப் புன்மையன் கேட்டனன். (௪௮)

சொல்லறிந்தவ னேழற்கிரக்கமாய்க், கல்பிலொன்றைக் கருதியிதோவொரு, வல்லசூழ்ச்சசம் வருத்தி யுனையிந்த, வல்லிற்றனே யகற்றுவ னென்றனோ. (௪௯)

அந்தப்போதே ஜகாபிட மாகிமா, மன்னனேறும் மகன்றனை லிவ்வூர், மன்னுகின்ற குடிகளியாவரும், பன்னிடும்பகை யாயின ரன்றியும். (௫௦)

கோலெடுத்த குருளையெனுவடி, வாளெடுத்துமை யும்வதைப் பேனென, வாளெடுத்த வருஞ்சபையேறியே, தாளெடுத்தமுன் றண்டினை னதலால். (௫௧)

அவனிமீதினி யொன்றுமா ராய்ந்திடா, தவனையச்சிறைச்சாலையிற் கட்டொடுந், தவனமாய்த்தலை வெட்டிவிட்டாலொரு கவனம்யாரு முறார்கள் கனவினும். (௫௨)

அல்லவேயல்ல னவ்விதத்தும் முன்மைக், கொல்லுவா னவன் றன்கொலை முந்திடி, னல்லதாமது செய்யதா னன்றிவே, றில்லையாருமென் றோதினன் வஞ்சமாய். (௫௩)

வஞ்சகன்சொலை மன்னறியாதவன், பொஞ்சமாறன் மனம்போற் புரிகென, மிஞ்சுதத்துவ் மேன்மையு மீந்தனை, னஞ்சிடா தவனவ்விட நீங்கியே. (௫௪)

கோவினேர்நொடிக் குள்ளணடந் தச்சிறைச், சாலைவந்து கதவங்க டட்டினான், சிலைமற்றவற் காக்கின்ற சேவகர், சாலயானொனச் சார்ந்தங்கு கேட்டனர். (௫௫)

அரசன்றத்துவங் காட்டினை னன்னவர், பிரிசமாயொன்றும் பேசா திருந்தனர், விலாவி னங்குன் விலங்கி னடுக்குறும், புனையன்யாகப்புக் கஞ்சாதெனப் புல்லியே. (௫௬)

எடுத்துவைத்துத் தொடர்கொ டிறகவே, தொடுத்த கட்டுஞ் சுருக்கு மவிழ்த்தனன். றடுத்தவேங்கை தவழ்க்குதித்தபோ, ணடித் துத்தோழனை தன்குற மெய்ச்சியே. (௫௭)

தன்பகன்றன னென்றொரு துள்ளவி, னன்பினோடு மவிடம் விட் டச்சனை, பின்பினேகிக் கருவி யெடுத்தையன், றன்றுயிர்க்க லிற் றட்டி யெழுப்பினன். (௫௮)

மன்னன்கண்டரி முன்புறு மானெனு, வுன்னையா ரிங்ஙன் விட்டன ரோதென்று, னந்தசொற்கெதி ரொன்று மறைந்திடா, துன்னிக் கையினி லுற்றிடும் வாளினல். (௫௯)

உரைசெய்யேரியி லூர்ந்துறு மச்சத்தை, யிளையதாய்க்கொக் கெடுத்திடு மாறுபோற், றுரிதமாய்க்கம்மைத் தூண்டித்தங் காழி யை, விரைவிற் கொண்டுதன் கைவிரற் சேர்த்திடியே. (௬௰)

வையங்காக்கு மவனின் மணிமுடி, செய்யசென்னியிற் சேர்த் திமற் றுடைகண், மெய்யின்மிக்கி விளங்குந் தவிசின்மே, லுய்ய வேதி, யிருந்துகொண் டொன்னலன். (௬௧)

முன்னரீர்த்த பிதாவின் முடியினை, மன்னத்தன்முன் மறைத் துவைத் தானிவ, னிந்நவாறங் கிருப்ப விரவிதான், றன்னுங்கீழ்த் திசை தோற்றின னவ்வையில். (௬௨)

பார்முன்னுண்டவன் பாலினி னேவல, ரோமிருந்தவ ரெண் ணில ருண்டதி, னோர்மைமுன்னிலை யானுற்றுப் பார்த்தனன், பேர்கொண்மன்னின்றிப் பேசுந் தவிசினில். (௬௩)

கோவிரண்டுங் கொழூந்தழ விட்டொரு, ஆவைக்கொன்ற வரு ம்புலி நேரதாய்ப், பாவியுற்றிடும் பான்மைகண்டானுட, னுவிநீ ங்கு மவரென நின்றனன். (௬௪)

அந்தமுன்னிலை யானிலை கண்டொரு, மன்னனின் மகன் வா வெனக் கூவியீர், சென்னிதன்னைத் திறந்திரு பாரெனப், பன் னினுனுடன் பார்த்தவ னேங்கினன். (௬௫)

வங்குமந்த வெறுதியை நோக்கியெம், பாங்குதாதை படுங் கொலை பார்த்தையா, நீங்கிலாதிதை நின்னக மோர்கென், வேங் கைபோற்குரல் விட்டவ னேதினன். (௬௬

அந்தச்சொற்கண் டமைச்ச னடிவிழுந், தெந்தவா றுனாந் திரோ வதற்கியான், சொந்தமாயின னென்று சுருதிசெய், துந் திதீமனை யேறுமப் பாதகன். (௬௭)

அரசனாழிக் குறியிற் றலைமைச்செலாம், வரவழைத்திடென் றானு
டன் மந்திரி, யொருவன் பாலி னிறேனுதிமொ கரிணை, விரைவினீந்
துவிட் டான்விதி யோர்கிலான். (௬௮)

அக்கணத்தி னதனைக்கொண் டேகியேர், மிக்கமந்திரி மாரை
விளித்தனை, நெக்கவந்தவ னுற்றனர் மன்மகன், றக்கவாசனத் தந்
துதல் கண்டனர். (௬௯)

அந்தவேளை யறையுட் றவுசல்கூல், சித்ததாளையின் சென்னி
யைக் காட்டினான், வந்தமந்திரி யாவருங் கண்டமோ, சிந்தைநொ
ந்து திகைப்புற் றிருந்தனர். (௭௰)

இவர்கள்யாரு மியம்புசிம் மேழுமுன், றவறியம்படுந் தந்தி
கன் போதுட, னவமமின்றி யொடுங்கி தடுங்கின, ரவனின் செய்
கை யனைத்தலதயு மோர்ந்தரோ. (௭௧)

இந்தவாறற யாருமப் பாதகன், முன்மூதுகளை நோக்கி முத
லிலை,மன்னுதன்பம் வருத்தினிரே யதாற், பன்னுமுங் களைப்
பாரில்லை யேனென. (௭௨)

கோடிவார்த்தை குழறி வசையதாய்ப், பாடிவாளைப் பறக்கச்
சுழற்றியே, யாடினனது கண்டவ் வமைச்சன்றான், வாடினன்புலி
முன்புறு மானனேர். (௭௩)

வாடுகின்றவம் மந்திரியைப் பினும், பேடியிவ்விதம் போவெ
னப் பேசிமுன், மூடிவைத்தபி தாமுடிகாட்டித்தான், சாடிவெ
ட்டித் தலைவிழுத் தாட்டினான். (௭௪)

உரைக்குமிவ்வித மொவ்வொரு பேர்களா, யரைக்கடி கைக்கு
ளந்தநெ றாறிய, ரிலக்கனாற்றி யெழுபது பேர்களை, யலக்கழித்
தித் தலையு மறுத்தனன். (௭௫)

இன்னவங்ங னிகழுமவ் வெல்லையின், மன்னனைத்தொழவென்
றும் வருவபோ, லந்நகரின ரோடடல் வீரரும், பின்னும் யாவ
ரும் வந்தவண் பாரித்தனர். (௭௬)

மன்னிலாதவன் மைந்தனு மாழியும், பன்னுமோலியும் பல்
லுடையுங்கறை, மன்னவெங்கும் வடிவதுங் கண்டிவீ, தென்னகா
ரண மென்றயர்ந் தார்களே. (௭௭)

பாவிசெய்த படுங்கொலைத் திமுனை, மேவும்யாவரும் வெண்
ணெயெனுமுகம், பூவையொப்பப் பொதிகளைத்தாடிடா, வோ
வியங்களக் குற்றன போன்றனர். (௭௮)

பொறிகளாட்ட மொடுங்கிநிற் போர்க்கெலா, மிறைவனின்றலை காட்டியி தேவிதந், தறையினீவிர்களாகுமு மென்றனி, னுறைநல் கேண்மமென் வாக்ரமித் தோதினான். (௭௯)

கன்று மிம்மொழி கேட் டிறைகாதலா, னன்றுநீ யெந்நாபதி தன்னையே, கொன்றதாலுனைக் கோற னொடிக்குமே, வென்றி யாய்ச்செய்வ னென்ன விளம்பினான். (௮௰)

வீரன்சொன்ன விடமொழி கேட்டலுங், கூரனாறவுசுல்கூல் துள்ளியே, தானைவாட்கொடு தாக்கியவன் சிரஞ், சோரிசிந்திடத் துண்டப் படுத்தினான். (௮௧)

இந்தவாறுகண் டேருறும் வீரரு, மத்தவூர்க்குடி யோர்களனை வரும், புந்திமிஞ்சும் புரோகிதர்யாவருஞ், சிந்தையிற் பயங் கொண்டவன்சேவடி. (௮௨)

போற்றிநும்முறை போற்புரி வோமெனச், சாற்றித் தத்த மிருப்பிடஞ் சார்ந்தனர், மாற்றருங்கொடும் வல்வினைப் பாதகன், சாற்றுமுற்சம்ப ளங்களை வீரர்க்கே. (௮௩)

கூடவீந்தவர் கோட்டிசெய் யாவகை, சாடையாகவுந் தன்னமை செய்தய, லூடதெங்கு நவில்பறை சாற்றியே, தேடியாரும் வரும்படி செய்ததால். (௮௪)

சுற்ற வீரியர் சொல்லிரு லட்சமே, லுற்றதால்வர்க் கோர்குறை வின்றியே, பற்றுமான படிசெய் தெவனையுங், கொற்றுகூற்றெனக் கோல்புரிந் தாற்றனன். (௮௫)

வேறு.

இப்படி றவுசுல்கூ லெண்ணம் போலவே, யப்பதி புரக்கையி னருளுமோர்தின, மொப்பிலா சாரிகட் கோதி யுன்னதச், செப்பமாம் படியொரு தேவுண் டாக்கியே. (௮௬)

தச்சரா சாரிக டம்மின் மிக்கரால், வச்சிர நீலமேன் மணிகளால்விழி, யுச்சிதங் கொளப்புரிந் துயர்வு தங்கிய, பச்சைமாமரகதக் கோவை பல்லதும். (௮௭)

முத்தி ரத்தினவணி யதுவு மொய்ம்புறச், சித்திரந் தரவணித் தரிய செம்பொனின், வத்திரமுடுத்திநல் வாசம்பூசியேர், தெத்திடு மணிமுடி சிரசிற் சேர்த்தியே. (௮௮)

இந்திரைப் பழிக்குமோ ரெழில்கொ ளாலயஞ், சுந்தரந் தரப் புரிந் ததனிற் சொல்லொணு, தந்தங்கொண் மணித்தவி சியற்றி யன்னதில், வந்தனத் துடனந்தத் தேவை வைத்தரோ. (௮௯)

நாமம்பத் ருசென நவிற்றிப் பல்லியந், தோமறு சுங்கங்க டொனித்துத் தீபமுந், தூமமுங் காட்டியே தொழுது தேவெ னச், சூமனும் வேண்டிஞ் னெவருஞ் சொல்லவே. (௯௰)

சுந்தர மணிக்குப்பாத் துலங்கச் செய்ததிற், சந்தனத் தொரு சிங்கா சனம்வைத் துள்ளுமேல், விந்தையார் பொற்பட விதா னஞ் செய்ததான், மந்திரத் தேவினை மறைய வைத்தனன். (௯௧)

பளிங்கின்மென் விளக்கொடு பல்ல கிந்திலு, மொழுங்குற தாந் தியங் கொப்பி ளப்பட்டம், விளங்கிட நிலமெலாம் விரித்தெந் தாளினு, முழங்கிட வாச்சிய முறையின் வைத்தனன். (௯௨)

அங்கவை யிடத்தினி லரச னேகிற்றுன், றங்கவைத் தனனொரு தந்தப் பீடமு, மெங்கணுந் துலங்கவு மெழில்செய் தோர்மதித், திங்களுக் கொருதினந் திறக்க வென்றரோ. (௯௩)

காவலுக் குரியர்கை யாயு தத்தின, ரேவலுக் குடந்தைய ரிஞ்சொ லாரியர், சேவகத் திறத்தினர் யாரக்குஞ் செப்பியக் கோவிலுற் றுறைந்திடக் குறித்து வைத்தனன். (௯௪)

உருச்செய்த பேய்களி னொன்றைத் தேவின்மேல், விருப்புட னின்றுவாய் விளம்பி யாடவே, தரிப்படுத் தினனதின் றன்மை போலவங், கொருப்படச் சிலதின முறைந்திருக்குமால். (௯௫)

தென்னுற கோயிலார் பெரிய தேவினுக், குன்னத வுதவிக்கா யுகுற்றல் போலவே, சின்னதாய்ச் சிலைபலசெய்து வைத்துமா, பன்னருஞ் சிறப்பெலா நடக்கப் பண்ணியே. (௯௬)

தினந்தினந் தானுந்தன் சேனை யோர்களு, மனம்பயந் தருங் குறு பாலு மீந்துமற், றினங்களு மாலயத் திறைஞ்சச் செய் துமா, தனந்தனைக் கொடுவழிச்சாரு வோனரோயே. (௯௭)

சேனைய ரோடுபுக் கடுத்துச் சென்னிக, ளூனமே பெறப்புரிந் துயினைப் போக்கியே, யானசிர் முதல்கொள்ளே யாடித் தாமுறை, மானகர் மீதினின் வருகு வானரோ. (௯௮)

இம்முறை நிதஞ்செய்வா னியப்பு மோர்தினந், தம்முயர்

பதியணித்தாக வோர்நகரம்பரா விளாத்தபே ரரனுன் டவ்ன ளைதச், செம்மையாய்க் கொளச்சது சேனையோடுமே. (௯)

புக்கரண் வளைந்தனன் புகலக் காலியி, ணக்கடி நகருறு மாச னிவ்வர, சுக்குள தந்திரந் தோற்றி டாமலே, யிக்கெழு நூற்றுவர் விளங்க வந்தனன். (௰)

மதிளின்வாய் திறந்தெழுநூறு வாசியோ, ரெதிர்வர விவரிக் கிறை யெவர்சொல் லீரெனச், சதிமன றவுகல்கூல் கேட்கத் தம் படை, யதிபர்வாய் திறந்தடை யாள மோதுவார். (௰௧)

இருவிழிக் கிடையினே ரிலங்கு மாணிக்க, மரசனுக் குளதடை யான மென்றன, ருணாவெலிப் புகவிலக் காகவோர்சர, நரபதி றுதன்மணி நசிக்க விட்டனன். (௰௨)

மறத்தொடும் விடச்செலும் வாளி செம்மணி, தெறித்திட றுத லையுஞ் சிதைத்துள் ளோடியப், புறத்துற புடரியித் புறப்பட் டேகிட, நறைத்தடப் புயனுயிர் நழுவி வீழ்ந்தனன். (௰௩)

இறைவிழுந் திடவரு மேழு நூறரித், திறலின ரரனுறத் திடு க்கியோடலும், மறைகட லெனவிவ னயத்தின் வேலியைப், புறமக லாவணம் பொலிய வைத்தோர். (௰௪)

பிடித்தனன் சிறைகளெப் புறமும் போரர, ஊிடித்தன ளெளி யங் கிருந்த யாவையு, மெடுத்தன னதம்புரிந் தெவையுங் கொண் டவ்வூர், விடுத்தனன் படையொடும் பதியை மேவினுன். (௰௫)

வேறு.

காலங்களெ லாமிம்முன்ற கனன்றேபுரி றவுகல், கூலெல்கிடு கொடியோர்களி குறுகாதகன்மக்கள், சாலுந்திற மெழுபேருளர் கவலும்மவ ரவர்க்கே, மேலுஞ்சொல முடியாமனை வெவ்வேறு செய் தின்டே. (௰௬)

அதிலுற்றுயர் வாய்வாழ்த்திடுமென்னோர்களி னொருவ, னெதிரிற் பரி பதுநூறவ ரிடுக்காகவே வரினுங், கதிருற்றிடும் வாளாலவர் கதறச்சணம் வெட்டிப், பதிபுக்கிடு மதமிக்குள படைவீர முளானே. (௰௭)

இறையன்னவ ரொடுமார்பதி யெமன்சட் டதுதீனிலே, யறை யும்மெழு சருகண்டவைக் கப்பாலொரு சருகா, நறைமுன்குநல் வாதில்சுரு ருவென்றதி னுமம், பிறவங்கறு சருகுண்டவை பல னேவள விலேயே. (௰௮)

சருகாணவை யெழுக்கெழு சயிலப்படி புரிசை, யருகாரக மேழுகமெழு விரிவாயுள வமரின்,கருதார்வரி றெனன்றெனன்றிடை கனைாந்தேருத லல்லா, தொருகாலமு மாசனகொளு வுறையுஞ் சரு கெய்தார். (௱௯)

மறமுங்கிய வரசாணைகர் வடிவாண்முறை கூறி, னறமுங்கிய புகழார்கற மதினின்றெழு கோணம், பிறிகின்றவை நேரொன் றுகள் பிசகின்றிய வெழுசர, னுறுகின்றமெய் நீளஞ்சொலி னுண்டொன்றனை யகலம். (௱௰)

இடிவாள்வளி விணையெயதி னிவன்வாளினி றுமங், கொடிதாகிய சம்சாமத்து கோதற்றச மிதிய், வடிவாகிய மகதிக்கரி பருண்ம ன்னவ னமுறின், படியார்புகழ் வடிவாளுயிர் பதறச்செயும் வாளே. (௱௰௧)

கொல்லத்தகு வாளைக்கொடு வந்தேசொலு மவ்வாள், மெல்லச்சிர சினின்வைத்திடின் விளைவுற்றது தாவிக்,கல்லைப்பிள வுகள்செய்வது கடுப்பக்கடு கடுப்பா, யெல்லைப்பிச கறவேயிரு துண்டாக விழுத்தும், (௱௰௨)

வேறு.

இப்படிவாளுளா னிருக்கு மூரினிற், செப்புதற் கருந்திறற் செட்ட னேரியரி, விற்பதற் கெனப்பெரும் விலையைச் சொலி க்கொண், டெப்பதி யோருமார் கடையி லெய்தினன். (௱௰௩)

மல்லரம் வானர மயூரஞ்சர, நல்லகங் கதியைந்து நடக்குமாத லாற், பல்லரும் பல்விலை கேட்பப் பண்டத்தான், சொல்லுமோ ரொட்டகைச் சுமைப்பொன் கேட்டனன். (௱௰௪)

ஒட்டகைச் சுமைப்பொனே யுறுதி யென்றதற், கிட்டமுற் றிவரிவ னிவுளி யீந்திலன், செட்டனின் சிரசறச் செறுத்தி விட்டி யத், துட்டண வரசனே துரங்கங் கொண்டனன். (௱௰௫)

அன்னவை தெரிந்தந்த வரியை யெத்தயா, னுன்னியொன் பதின மோர்ந்து பாயமாய்ப், பின்னயந் திருடிவெந் புறத்தி லேறினன், மின்னெனக் குதித்தது விசைய தாகவே. (௱௰௬)

குரம்படி யடும்படா தேகுங் கொள்கையா, னிரம்படை படு ங்கடி யிதழ்கட் டாமரை, வரம்படை நெடுத்தட வாவி கண்டருங் கரம்படு சுடுதழற் கானு நீத்தினேன். (௱௰௭)

பரியதிப் படிச்செலும் பாதை மீதிலே, வருபதி பேனாயே

வகிர்ந்து விட்டுப்பின், பிரிகிலா தெமன்பதி போந்து பேசுமவ், வாசனுக் கறுதியாய் விலைய தாக்கியே. (௱௫௰௮)

அப்பதி யிற்சில வல்பகல் மேவிப்பின், செப்பநைத் திருடி முத் திறந்தி னேகியே, மைப்படி காத்திவன் மாவிக் கென்பவற், கொப்பரும் விலைக்கதை யுதவி னேனரோ. (௱௫௰௯)

இவ்விதஞ் செய்தநா ளினனுமாவிட், டவ்விய மொன்றறு தகன்ற தம்பிவிக், கவ்வையன் செய்கையும் விரித்துக் காட்டி லோ, செவ்வையி னிருபஞ் தாண்டு செல்லுமே. (௱௬௰)

என்றறு மடியவர்க் கிரக்க மாகியேர், துன்றிய தவத்தொடுஞ் சுவர்க்கஞ் சேர்ந்திட, வன்திறை முனினர்மன் றூடு மேனய, நன்றிசெய் நபிக்கின்பாய் நவித்தி னாரோ. (௱௬௰௧)

அம்றுவாய்மைப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம்-௫ இ திருவிருத்தம் ௯௱௬௰.

ஒகிவருபடலம்.

மறத்தினன்வளமையும் வன்மைத்தீமையுந், திறத்தினர் சொன தலாற் செட்டிக் காறுமேர், கறத்தோளி தருநகர்க் காவலோரு மற், நரத்தினர் யாவரு வதித்த தில்லையால். (௧)

அடிகளைப் பணிந்தமு றந்தப் பாதகக், கொடியவன் செய்கைகள் கூறக் கேட்டுப்பின், னெடியவ னபிதலை நிமிர்த்த லின்றியே, கடிகையொான் றனாசிரங் கவிழ்ந் திருந்தரோ. (௨)

வேறு.

சொல்லான தொன்றந் தொகுக்காது சக்காது துய்யோனா நாடிமுடியை, மெல்லா யுயர்த்திக் கடுங்கோப மாயென்று மேலான வேதமுதவும், அல்லாவை நாளும் புகழ்நாவி னலாமெனாலெ லாக்குவ்வத்த, இல்லாயில் லாகில்லவீ யுல்லவீமென் றிறகூல்சித் தோதினார். (௩)

வேறு.

கறந்தவெள்ள பாலெனக் கருப்பி லாமனத், தறந்தரும் புகழசு காபி மாரொடுஞ், சிறந்தசெங் கதிரெனத் திமிரந்திடப், பிறந் திறந் நபியவை பேசலாயினார். (௪)

திமிரவெங் குபிரனாய்ச் ஜெகத்தின்மேவியே, யமருறும் றவுசுல் கூட லவனின் தீவினைக், குமர்கடம் மனந்தினைப்போது வீரென நடமர்களி னயியுலா நவிலல் வன்னவர். (௫)

எங்களா லிசைப்படுதோன் நிலையும் மேந்தலே, தங்கள்வா சகப்படி சார்வ தன்றியு, முங்களே வலைவிடா துருசற்று மேயாமென் றார், திங்களா னனநபி மீட்டுஞ் செப்புவார். (௬)

எனக்கொரு செயலுளா யில்லைப் பூவிலென், றனக்கிறை மொழிப்படி சார்வ தன்றியே, யனுக்கவு நினைக்கவு மில்லை யாதையான், மனக்கவ லைகளவன் மாற்று வானென்றார். (௭)

ஆலநன் னபிசொன்ன தனைத்துங் கேட்டவர், சாலவு மகிழ்ச்சியாய்த் தழைத்தங் கிர்புய, மேலுமே வளர்ந்தனர் விளம்பு கின்றவக், காலையின் முகம்மதாங் கருணைவள்ளலார். (௮)

சொல்லரும் புகழுறு காபிமாரொடு, மல்லலத் திடச்சுபு கதனைத் திர்த்துமா, நல்லியன் மதினமா நகரை நீத்தியோ, ரெல்லையிற் றக்குமி ரேறு மேகினார். (௯)

அருந்தக்கு மிறைறு மேகி யங்ஙனே, யிருந்திற குலொகி யெய்த னேக்கலும், பெருந்தடத் தமரர்கோன் பேசு மன்னன்முன், வருந்தலை மைமயின்றிறம் வழுத்து வாமரோ. (௰)

அன்றிறை யொகியுட னண்டர் கோன்வர, லென்றுமா ரும்படி யிலையன் றேர்தலை, வென்றிவான் முட்டிடியு மிதிக்கும் பாதங்க, ணின்றதிப் படிமிசை நிகழ்த்தற் கஞ்சுமால். (௰௧)

ஆயிர நாமத்தோ னாத ராறுநா, றாயிரஞ் சிறகுமச் சிறகொ டாறுநா, றாயிரஞ் சிரமுமோர் சிரசி லாறுநா, றாயிர முகமுமம் முகங்க ளொன்றிலே. (௰௨)

ஆறுநா றாயிரம் வாயும் வாயொன்றி, லாறுநா றாயிர நாவு நாவொன்றி, லாறுநா றாயிரம் பேச்சோ டங்குற்று, ராயுநாத் றளப் பத் நாறுயத் தோரதை. (௰௩)

கண்டனர் மிகவுமே கலங்கிச் சோரவவ், வண்டர்கோ னனைத்தரு நுதலின் மோந்துகொண், டெண்டிசை பார்வையா யிருப்ப மெய்யெலா, மண்டலார் முகம்மதர் மயக்கந் தீர்ந்தரோ. (௰௪)

திருவளர் கண்ணிணைத் திறந்து நோக்கலும், வருஞ்சிபு ரீறமை யவனாவந் தாகத், தரியவ னமரர்கட் டாயிரங்களை, யிருவிழி முளரியி னிலங்கக் கண்டனர். (௰௫)

வேறு.

சுத்திய வானவர் மெய்த்தகு டீருசொ லிப்புகழ் வாரவர்கள்,
கொற்றவ ராயவ னுற்றவர் கைக்கிடை கொட்கொடிசெப்பவொ
ரூ, வெற்றிக ளால்குத றத்தவர் கைப்பட மிக்குட னேயெழுதி
யுற்றவெ ழுத்தின்வி தத்தினை யப்படி யொப்புற வோதிடுவாம்.()

உறுதி தரும் நசறுன்பினல் லாகியொ பத்றுகுன்க ரீயெனவே
பொறிகொடி கைக்கொளுஞ் சிபுரியில் செப்பினர் புதிதனு
ளாத்தசலா, மறுபடி சொற்றனர் வெருவலொ டேட்டியர் மணின்
மிசை விட்டிடுமோ, ரிறைவனுமக்கருள் புரிவன் மகிழ்ச்சிகொ
டுருமொகி யிப்படியே. (௧௭)

மறைதெரி சொற்றரு மினளா விடுத்தெரி மனமற முற்றவனே
யறிவு புகட்டிமெய் நெறியி னழைக்கவு மரிய னுரைத்த வெலாங்
குறையற சொற்கிறை ஜபுறயில் செப்பிவின் சுகனிடை புக்கிட
விம், முறைகளினத்தவ ரறியவுரைத்தனர் முனமயில் பொற்புறு
வோர். (௧௮)

ஒகிவருபடல முற்றிற்று.

ஆ. படலம்-௬-இ - திருவிருத்தம் ௩௨௰

சுபைறு பிரயாணப் படலம்.

அன்னவை செப்பிய பின்னு முரைப்பர தென்மெனனில் தின
வரே, மன்னவ னுற்றந லத்திடை புக்குவ ரத்திட மிக்குள மே,
சென்னரு கிற்செலு வோர்க்கொரு சொர்க்கம தெம்படும் யாம்
பிணையா, மென்னவு ரைத்தனர் நந்நபி யாகிய வேந்தல் முகம்
மதுவே. (௧)

மன்னபி கூறவு ரைத்திலர் யாரு மதுத்துமவைக் கனிவாய்,முன்
னமு ரைத்தவை போன்மொழி யத்திற முற்றிய தீனவரு, னன்
னய மேவபு தல்லாவெ ரூத்திதோ யான்செறு வேனெனவே,
சொன்ன தறித்திரு தன்றமீ தென்றிற ரூல்பி னுமோதுவராஸ்(௨)

அப்பதி போய்வா யாரினு மென்றன ரம்றவர் யாமெனவே,
செப்பிட வள்ளன் மகிழ்ந்திரு மென்றுனா செய்து முனின்ப

டியே, தப்பறவேகுதல் யாரினு மென்றனர் சாற்பிலர் யாவரு நேர், மைப்படி நந்நபி யோதுவ ரின்னுமகாதிற லோருடனே.

வேறு.

அங்குசென் றதித்து வருமவர் தமக்கோ ராயிர மரம்பையய ருடனே, தங்கிட விலங்குந் தாளமாளிகையைத் தரப்பினையானவ ரொனது, பங்கினி னினிய தோழமை யெனவும் பார்த்திபர் யாவருந் திறைசெய், மங்குலின் கவிகை வள்ளனம் பிறருல் மதுரவா யுலாவழங் கினரே. (௪)

அம்மொழிக் கெதிரங் குரைத்திலர் யாரு மகீதுரைத் தறமருள் சுபைது, சம்மதித் தூணாக்கி னிருவர்போ லாகுஞ் சாதம் பொற் புறுநிதிச்சுவர்க்கச், செம்மையைய யாமே சொலலந்தியா ர்க்குஞ்சேர்க்குதல் பழுதெனவுன்னி, மும்மதக் களிற்றி னெழுந் துதம் மகத்தின் முன்றிலுட் புகுத்தன ரன்றே. (௫)

மனையினு மெவர்க்கு மிலைவிசொலின் விலக்க வருமொரு காலென மறுத்தே, தனதொரு தொழுமே லெறியே பகல்சாது, நறுகிடா தேகிமா நகரும், வனமடர் கமல வாவியு நதியு மாதிரஞ் சோலைகள் வனமுந், தினகரன் கதிர்கா லுன்றுமெவம் பாலைத் திசைகடந் தேகின ரிப்பால். (௬)

சுபைது பிரயாணப் படலமுற்றிற்று.

ஆ படலம்-௭-இ-திருவிருத்தம் ௩௨௬

அலியார்பிரயாணப்படலம்.

அன்னவரோக நபியொடுஞ் சிபுரீ லடுத்திறை சொலுஞ்சலா முரைத்துத், தன்னகம் பொருந்திச் சுபைதுறைந் திறலோர், தனி வழிப்போவதுங் கூறி, மன்னவர்க்கரியென் றுறுமலி தனையன் வழிசெலவிட்டியா வருமே, பின்னவன் புகுத வேண்டுமென் றெறியின் பெற்றி சொற் றம்பரம் போந்தார். (௧)

உம்பர்கோனவரிவ் வாதினை றவொகிதா னுரைத்தலுஞ் சுபை துசெல்லுவதும், பன்பிறே டெவர்க்கும் பகர்ந்துற கவொன் பொரிகை வருகெனக்கூவி நண்பிறே டலியை யழைத்தனம்

மெனவே நவிலலுஞ் சிலைபொடித்தெதியுந், தும்பினை ஏமித்தா
விபுமகர் பனிவெஞ் சுரத்தொடு முறுமனை புகுந்தார் (௨)

ஆதிதன் றூதாய் வருஞ்சிறைச்சிபுரீ லறைந்தசொற் படிவிளக்
கவனின், றூதரின் றூதர் நாங்கனிமத் தகத்தினைத் துளைத்து வெண்
மூளையை மாந்தும், போதகப் போத்தின் வலிகெடப் பிளக்கும்
புலியலிக் குரிசில் னெழிலார், பாதபங் கயத்தை யிறைஞ்சிநம்
பிறசூல் பரிவுட னழைத்தவை பகர்ந்தார். (௩)

கரத்திறல் வருந்திச் சடத்தினின் மிடுக்குந் தோன்றிடாக்
கிடையுறு மலியார், சிரத்தினை யுயர்த்தக் கடுகள வேலாச் செய்
கையைத் தினகரன் போன்றித், தரைத்தலம்புகழ வருநபி முன்
னிற் சாற்றுமென்றலுமவர் மீண்டனர், குறைத்தன ரன்னை யெழு
ந்தன ரிறசூ லொளிரபு பக்கரி னுடனே. (௪)

காதமென் டிசையு மான்மத வாசங் கமழ்தரும் படிநடந்
துரிய, மாதுலருடனந் நபியிற சூல்தா மருகர்வாழ் மனைபுகுந்
திருப்ப, வாதர வுடனிங் கெழுந்தரு ளினமொன் றகமகிழ் மருந்தி
ருத் திறித்து, வேதனை தணிய மெலமெல வாயவ் வேந்தவி நபி
முனி வானார். (௫)

நபிகரத் தாழி யறுசினித் புலியாய் நண்ணிவா யிடைபெறு
மலியார், கவின்முகநோக்கிப் பிணியுறும்வகையைக் கருத்துடன்
வினவிநம் பிறசூ, லவிரொளி மதிபோ லங்கொரு பாண்டத்
தறலைமொண் டருங்கரத் தோய்த்துச், சபுறியாய்ச் சிரசி னி
விடச ம்போய்த் தழைத்தன ஜடம்பதின் மணங்கே. (௬)

அட ந்த வெஞ்சுரமென் றுறுமரி நபிகை யறவெல்லு மரிக்கி
டைந் தோடச், சடந்தழைத் தெழுந்த சமரவிக்குரிசி றருநபி
தாண்மல ரிறைஞ்சி, நட்டந்தநல் வசன மெனவையெனக் கேட்ப
நானிலம் புகழ்தரும் படிநம், பிடந்தனின் முடிந்த வெவைகரு
மினிதா யிசைப்பதற் கருதவாய் திறந்தே. (௭)

கொடியவன் றவுசுல் கூல்முடித்தவையுங் கூன்முது மாதுறைத்
தவையு, மடவுட னியதும்ற விண்டவையு மமரர்கோ னெதிவ
ருத் தவையுந், தொடரவன் புகவே சுபைறு சென்றவையுஞ் சரர்
மறுத் திழிந்து சொற் றவையு, நடுவினி னடந்த யாவையு மலிக்கு
நவின்றனர் முகம்மது நபியே, (௮)

தடத்தொடு மிவைகள் படிப்படி யுரைப்பத் தரியலர்க் கரிய
லி.யெழுந்து, திடத்தினைப் புகழ்ந்து படைக்கலந் தாங்கிச் செம்

மனந் நபிவிடை வாங்கிப், படைத்தடத் தவசம் பிடித்திடி வெ
ன லாய்ப் பாய்ந்திடும் பரிமிசை யேறிக், கடைத்தலை மறுகு வி
டுத்துமன் னகரைக் கடந்தனர் பயித்தொடு நடந்தார். (௯)

கவல்வதின் மகனு வதுகது வடபியின் கண்களை மவுத்துறைத்
திடும்பின், சவுரியர் தலைவர் தலைவிழுத் தாட்டித் தரையினிற் குரு
தியா றுவட்டு, மலிரொளிக் கதிர்வாள் வலக்கரத் தேந்தி மறுகி
டத் தாழிவாய் வாங்கும், புவியிடைக் கதிமு சம்சமீர் தலத்தின்
புலியெழுந் தேகுது மெனவே. (௰)

வேறு.

வழுத்து மட்டிலை யுறுமக ளுடையித் தோதித், தழுத்து நெட்
டிலை நிழற்றுதண் டடங்களுங் கனிகள், பழுத்து வட்டிய தேன்
பொழிற்பலகடந் தெதிர்த்தோர்,கழுத்தை வெட்டிடும் புலியலி
ளநெறி போந்தார். (௰௧)

கரவிலிற் பகத் போதெலாங் கடந்தெமன் பதியிற், றரணியா
கிய பாதுறன் சூறெனுந் தலத்தி,னருகி னேகவன் சாரியங் குழு
வின ரவணின்,வருதல் கண்டன ரருமதின் மருகர்வா ளலியே.( )

வந்தவீரிய ரலிதிரு மலரடி யிறைஞ்சிப், புந்திகூர்தரும் படி
ச்சலாம் பகன்றன ரவர்பாற், சந்தருசலப் புயர்வர றுளகலை
தினநீர், வந்தபாதையிற் கண்டிடின் வழுத்துமென் றனரால். ( )

வள்ளல் கேட்டது மறைந்ததோர் சருகினின் றவரைக், கள்ள
றுமனா விழியிறுற் கண்டன மருகே,யுள்ளதோர்பதி யவண்புகி
னுரைத்தவன் னவரைத், தெள்ளிதாம்படி தெரிதரு மென்று
செய் பினரே. (௰௪)

இந்நவண்ணமங் கவர்சொல் லினநடபுலி யலியா, ரன்னரிலேறிம
ருரைத்தவன் சாரிக ளுடனே, நன்னயந்தரு முரைசொலி நடந்
தன ரிப்பால், முன்னரங்குசெல் சுபைறுதம் முனுமையினை மொழி
வாம். (௰௫)

அலியார் பிரயாணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம்-அ-இ-திருவிருத்தம்-௩௱௪௪.

சுடைபறுசிறைப்படுபடலம்.

சுடையுயி றென்பவர் நடந்தொரு சோலைவாய்ச் சருகி, னவண
டக்கும்போ தருவியும் பல்பல படக்குங், குவித லாக்வே தெரி
தரக குழுமலாய்ச் சிலர்க, ளிவரிடத்தினி னடுப்பவங் கவர்க்கிடை
கலந்தார். (௧)

அந்நகாலையி லிவர்சலா மவர்களைக் குறித்துச், சொன்ன தா
லிவண் டோற்றுநீர் யாரெனக் கேட்பப், பொன்னிலாங்கட னு
ள்ளனிப் புரவல னிடத்தி,னென்னமரயினு மேர்ப்பவத் தனனெ
ன்று ரவர்கள். (௨)

நன்றுநீவிரொப் புடனுறு மென்றது நடந்தார், துன்று கோட்
டைவாய்த் திரையுடன் பீமெனத் தொடர்ந்து,நின்று காப்பவ
ரிவர்தமை நிறுத்திவர்த் தகளாச், சென்றுபோகவிட் டன ரவ
ரிவர்முறை தெரிந்தார். (௩)

அந்தவர்த்தக ரினவரு மரண்கடை சாக்கும், வித்தையாருடன்
சொற்றனர் வதிகுரின் மெலிந்தோர், பிந்தவோகடன் பிக்குளர்
பிழைக்கவில் விறைபால், வந்ததாமிவ ரொன்றலும் விடுத்தனர்
மகிழ்ந்தே. (௪)

விடுத்தகாலையின் வணிகளா மிகப்புகழ்ந் தவளா, யடுத்தபேர்
களையடுத்தவ ரெனவக லாமற், றொடுத்ததாற்றிறற் சுடைபறுசெல்
றவணிடை தெரிந்த, மடுத்தடாகங்கண் மெயின்மன்ன வளங்களி
மவுல்வாம். (௫)

வேறு.

மாதிர மெனப்புரிசை மஞ்சள வுயர்ந்தே, மோதிடு முகிற்கள்
பல மொய்த்திடை கிடக்குங், கோதுபகர் தற்கரிய கொத்தல
விலாச, மேதென வுனாத்திடுத லெம்மனோர்க ளம்மா. (௬)

அப்புரிசை சுற்றிய வகிழ்ப்படுமு ளளாகு, செப்பவொரு
வர்க்குமுடி யாதுதிரைமோது,முப்புவரி யிற்பெரிய தோவிடு
மிருக்கு, மிப்பிமணி யெப்புறமு மேர்தரவி லங்கும். (௭)

துன்றுமக ரங்கள்பல தும்பியை நிகர்ப்ப, மண்டுமெது கண்டு
சில வானெருதி பாயு,மெண்டிசையி னுங்கக ளிடிக்கிளை முழக்கி,
யண்டச மிருந்துவிளை யாடுமக ழம்மா. (௮)

தும்பிபல வந்துற அறிக்லையி னெடுப்ப வண்டறொன வல்டச
மிப்பவலை யூடே, வெம்பிமக ரங்கள்பல் வெட்டிவிளை யாடக்,
கம்பலை மருமொலி கலித்தவக ழம்மா. (௯)

ஓடுமக ரத்தினைக்கண் டொல்கிநெடும் வாளை, சாடுதலி னச்சமுறா
தர்த்த பனசக்காய், மூடுசுளை யூருவிமொய்த்ததற வோடி, நீடிய
ஜலத்திலமிழ்கை நிற்குமக ழம்மா. (௰)

எண்ணின்மக ரங்களு மிடங்கரு மிருந்தேர், தண்ணளியி னுழைக்
குத நவிலச்சுபையி னெண்போர், கண்ணினிடை கண்டவை கடந்
தயலின் முன்னா, வெண்ணில வெறிக்குமிரு மேனிலை தெரிந்தார் ( )

வெண்டரள மாலைகள் விதானமுறு குப்பா, வெண்டிலைச யட
ங்கலு மிலங்கியொளி வீசத், துன்றுமணி மேலிறு கடர்க்கதி
ரெறிப்பக், கண்டனர் மகிழ்ந்தனர் கனத்தறிவு கற்றூர். (௰௨)

மாமலிகை சண்பக மருத்தளவ மற்றும், பூமலி கனக் குழலின்
பூவையர் குழாத்தின், நேமலி னணிகருருக சித்தைப்பினை மேரு
ைாத், தாமலியின் முன்புறச் சமர்த்திறல்வர் கண்டார். (௰௩)

மாமகர தோரணம் விளங்குமறு கூடே, பூமலி புஜத்தலைவர்
யோரமரின் வீர, ரோமமணி மாலைபல விட்டவிளை னோர்கள்,
சோமனென நின்றெழி லுலங்கல்பல கண்டார். (௰௪)

ஓதுமவை கண்டு சபை யொருக்கவரு வோனா, யேதகல முன்ன
டவு மென்றினி தனுப்பிப், பாதைதனை விட்டு மொரு பான்ம
றைவி னின்றே, பூதல மணந்திலட் புதைத்தனரிகை வாளை (௰௫)

எதும்வழி மீதினிவ ரேறிவரு கின்ற, சோகுதனை மேயவொரு
சோலையின் விடுத்துப், பாகுமொழி யோடவ்ண பயப்பயநடத்
தேர், வாகுபெறு மன்றவுகல் கூல்பனை யடுத்தார். (௰௬)

வெண்டரள முத்தணி விதானஞ்செய் குப்பாவி னெண்டிசை
யிலங்கிட விருக்குமுடி மன்னைத், துன்றுபடை வீரியர்கள் சூழ்
ந்தினிது நிற்பக், கண்டதி ஜயத்தொடு கர்த்தயலி னூரூர். (௰௭)

அன்னவன் வலப்புற மைஞ்ஞூறடிமை நிற்பப், பின்னுமது
போலடிமை யென்னைதிட பாலும், பஃறுபலர் வெள்ளிலை
பரிந்துபரி மாற, மன்னவர்கண்டுண் மிசைமலைந் தயர்வி னின்றே ( )

அங்கவொரு பாறையி னமர்ந்திருகண் டுஞ்சிப், பங்கயவுளத்
திணர்வுபத்திட வெழுந்தேர், சங்கைசெறி மண்டபத் தலத்தெ (௰௯)
ரிய நோக்கித், தங்கமறை நூல்நெறி சுபைபுறையுங் காலை.

விண்ணளிடி யிடித்ததெனை விம்மன்மிகவார்ப்ப, மல்லனிட மதிர்
த்திட வளாக்குல நடுங்க வண்ணலிஃதென்னென வதிர்த்துசொலு
மென்னத், திண்ணமுறும் வீரியர்க ளிற்சிலரை விட்டான். (௨௰)

வீரியர்கள்சென்றதை யறிந்துவிலா வெய்திச்,சூரிய னெனப்
பிரபை துன்றுமணி மொய்த்தசங், கோரிநிதி லக்குமுடி யேந்தி
யெதி ரார்கும், போரிகல் கடந்தமனின் முன்புகல்வ தானூர் (௨௧)

மன்னனின் வளம்பெருகு வாதில்சுகு ருவி, னன்னலர சே
யெவையு மாளுயிர்பற் றுசின், கண்ணெரி யெனப்பொறி சிதித்
திட வெகுண்டே,யென்னரிய சத்தமிட லென்றுசொலினரோ .()

தேவிடு முழக்கமெனச் செப்புமொழி கேட்டுப், பாவிகெடு
மன்னன்மிகு பத்தமுட னோடி, யேவலை மறுத்தவிபு லீசக டிரு
ந்து, பூவினுடைய பேசுமந்தப் புத்திட மடுத்தான். (௨௩)

பூமரப மாலையணி பூட்டியிபு லீசர், மாமரக தச்சிலை மணி
ப்பதி மிறைஞ்சிக், கோமர மெதும்படி முக்கூவிலின் கருதா
யத், தாமரபி னுரொடு தலித்தனி கிடந்தான். (௨௪)

கோதுசெறி மன்றவுகுல் கூவென்வுரைத்த, பாதகனு மற்றுள
பதாதியு மிறைஞ்சப், பேதக மில்லாதுற பிசாசுலா பற்றுசின்
றிட்டரும் வாயுற திறந்தினிது செப்பும். (௨௫)

வேறு.

அறங்களும் வலியு மிகுதிதந் தனனே யான்மையு மரசுந்தந்
தனனே, திறங்களும் பலனு மதிரவிட் டனையே சிகுறுசெய் யகு
மதின்றுணைவன், மறங்கொளுஞ் சுடைபுறன் வசமடைந் தனனே
மருவலர்க் கிடங்கொடுத் தனையே, யிறையவன் னவனைப் பிடித்
தறுத் திலையே லிவனுனை யழிப்பதும் யானே. (௨௬)

தந்திரம் விளைக்கு நபியினின் மாமி தன்மகன் சுபைறவன் யா
வரும்மந்தரமதனி லிருக்கிரு வேலை மாய்த்திட வேண்டுமே யி
னை, மந்தவஞ் சகத்தான் மிருபடை விடுப்ப வழிகெனத் தெவு
வார் லுசத்தான், வெந்தழ லெரிவாய் திறந்துரைத் திடலும் விள
க்கும்வா ளுறைவிடுத் தெழுந்தான். (௨௭)

பாறையங்கதனி னவர்பெயர் கூவிப்பலரொடு மன்செல
வறிந்து, வேறொரு பொதும்பி லொளித்தன ரவரும் விரவிட
மின்றியே நோக்க,மாறுகொண் டவர்கள் காண்கிலரதனுன் மறுத்
திமன் றுனவ விடத்திற், கூறலு மரசன் குழுவுடன் பாறைக்
கோதற வளர்த்தரை குவலும். (௨௮)

நம்மையா ளுடைய தேவனைப் பழுதாய் நவிற்றலில் விதுவனா
பதனு, லம்மலைப் பொதும்பி னிருப்பமென் றறைய வவண்பு
குந் துழக்கினர் தெரிந்தார், வம்மென வொருவன் பிடித்தனனே
னீர் மலைத் துவைத் திருந்த தோர் சிறிசானே, மும்மதக் கரியின்
திறல்வினைப் பிளந்தார் முறைவழி மூச்சடங் கினனால். (௨௯)

அன்னவ னிறப்ப வரியதீனவரு மகத்திலின் மவுத்தென வறை
த்துப், பின்னுமங் கொருவன் முன்வழி யேகப் பிடித்து வீழ்த்
தினரது போல, மன்னவ ரிடமொவ் வொருவராயப்பமாய்த்த
னர் பதின்மரா யதனுற், பன்னருங் குழுவோ டடர்ந்தவர் கரத்
தைப் பற்றியே கொணர்ந்தனர் வெளியில். (௩௰)

வெளியினிற் கொணர்ந்தங் கவரவர் கரத்தான் மெட்டுமக நோ
க்கிடா தடிப்பத் தளைகொடு கரங்கா லிறுகிடப் பூட்டிச் சாலொரு
கலத்தினிற் சேர்த்துப், பூழுதுசெய் நூறு வகெர்பாற் காட்டிப்
பகலிரவினும் விடாவருத்தம், விளையிமென் றேறி விடுத்தர சக
ன்றுள் வேதியர் பயித்தினி னாய்ப்பார். (௩௧)

னச்சிறை பிடித்த வாறுமென் றுயரு மிகுதவளப் படுத்தின
தெவையுங், கனதிறந் நமிடாச் சாற்றிடற் குவதார் கக்கனே யுண
துதல் லருளால், வினைதவிர்த் திடுவா யெனப்பல பயித்தே விள
ம்பியங் குறைத்தனர் மறுநாட், டினகர னெழுந்த போதிறை
மொழியாற் செறுநர்கள் சபையிறை யழைத்தே. (௩௨)

முகமதி தனாயி னுளாதர வீழ்த்து மூதுகினி னுடையொடுங்
கொணர்ந்து, பகையர சிடத்தி னிறுத்தினர் நிலையிற் பருதிசாய்ந்
தசறுமட் டதனுன், மிகவுடற் சோர்ந்து விறைத்துமெய் முழு
தும் வேர்வைசிந் தினவதின் பிறகங், கருமமுறு நமிதந் தொழலை
ந்நாக்கி யறைந்திட லாயினன் பாவி. (௩௩)

வேறு.

ஆசைக ளறுமிசிக் கேனீ யாரிவண் வந்தவாறைப், பேசுகவென
மொழி பேரினிற் கிருபையின்றி, மாசிலான் றருமத்தாசை வைத்
திடார் மிசிக்கேனுருங், காசிலாச் சபையி றென்பேர் காவென வக்
கழறிச் சொல்வார். (௩௪)

நீனெறி பொருந்தி மீமான் றிகழ்தர விசுலா மாகித். தாமயக்
கடவிடேறு நீந் தரியணி யெறுறுக் கென்று மானநற் கினமிக்கு
ரி னாசழித் தவளியாற் செய்த, வினவெங் கொலை னெல்லா மீ
கறநமிக் கோதி னுளே. (௩௫)

அன்னவ ளிடத்திலேநீ யடர்ந்தனி யாயமாக, மன்னிய மகரீ
மற்றுளா வதைத்ததா லாதிதூத, ருன்னிட மனுப்பவந்தே னுல
கெல்லா மமைத்த வல்லோன், றன்னுயர் வலிமேன் பாட்டைச்
சாற்றக்கே ளென்று சொல்வார். (௫௬)

ஆதியா யகதாயால மடங்கலுஞ் சமதாய்நின்றே நீதியாயுயிர்
கட்கெல்லா நிரப்பமா யிரணமீயுஞ்;சோதியானவனேமுன்னோர்
தூய்மணித் தரளம்போலப், பேதியா விருநூலென்னும் பேரொ
ளி யினையமைத்தே (௫௭)

அவ்வொளி ப்பதனால்வானே ழுறசொடு குறசு லவ்கும்,பௌவ
மெண் டிகிரி யர்வும் படைத்துயி ரெவ்வையுஞ் செய்தோர், செவ்
விய நபிகட்கெல்லாஞ் ஜெயமணி யாக்கிப் பின்னுட், குவ்விடத்
தனுப்பவந்தோர் கொள்கையார் கூறற்பாலார். (௫௮)

வல்லவ னழைக்கவிட்ட வானவர் வாசிலேற்றி, மெல்லவே நட
த்தியேணி விடுப்பச்செய் தெழுவா னிற்றி, யெல்லையில் விடலங்
காதி யெழில்றுசதனிற் புக்கிச், சொல்லருந் திலாகன்முன்னித்
தூயனைத் தெரிந்து வந்தோர். (௫௯)

கான்குடி யிருக்குமெய்யுங் கனங்குடி யிருக்குங் கையு, மீன்கு
டி யிருக்குங் கம்மும் விறல்குடி யிருக்குங் காலு, மூன்குடி யிரு
க்கும்வாளு மூரணகுடி யிருக்குந் தோளுந்,தேன்குடி யிருக்குந்
தாளுஞ் சிறந்தநல் விறலுலன்றே. (௬௰)

அவர்க்கிறை விடுத்தவேதத் தரியதின் வழிப்பட்டார்கள், பவக்க
டற் சுழியிற்றூழ்ந்தே பாழ்நரகடைவ ரன்றோ, தவக்கலி மாவி
ன்றோர்க டமனியப் படியா றொன்றுந், துவக்கமு நடுவீ றில்
லான் றூதரின் றேழர் சொன்னார். (௬௧)

இவையெலா முறைத்துமீட்டு மெழிறருங் கலிமாவோதிக்,
குடமினை யெதிக நிற்குக் கோனபி யலைந்தா ரொன்னைச், சுவை
தரு மொழிகளோடு சுவைபெறு நூந்திரமோதக், கவைமனத் தரசன்
சென்னி கவிழ்ந்து கேட் டிருந்தானன்றே. (௬௨)

இடுதலை யாசக்கேட்டடங் கிருந்தவன் வெகுளி மீறி, நெடிது
யிர்த் தவனைநோக்கி நினதுனா நினக்கே யல்லாற், கழிகள் வெலி
லுமென்றன் காதிலுட்புகுதாதென்றும், படுகொலை விழிகள்சே
ப்பப் பகர்ந்தன னறைகுவாலுல். (௬௩)

மாயமுங் கபடும்பொய்யு மறைமெனத் திரட்டிப் பூவி, ணுயு
நல் லறிவோர் தம்மை யவன்மயல் வலைக்குளாக்கித், தூயகந் தனை

யின்வீழ்த்தித் தொழச்சொலி விரதஞ்சாட்டி, யேயநன் னிதி
கள்வாரி யேற்பவர்க ளிடுகவென்றான். (௪௪)

சென்னியுந் தொழுது புண்ணுய்ந் தேகமு மொன்றத் தேய்த்
தும், பொன்னெற வெறுங்கை செய்தும் பொருளுயி ரழியி னென
ன்னைத், தன்னினத் தவர்கட்கோதிச் சதித்தன னலவயோ ராது,
மின்முறு மவனைமெய்ச்சகப் பேசநீ யறிவில்லாய்கேள். (௪௫)

முநியவர் நடத்தைநீத்தான் மும்மறைக் கொழுகான் றன்றுந்,
புதியதோர் வேதஞ்சொற்றான் புரவல னெனப்பே ரிட்டான்,
மதியகல் வணக்கஞ் செய்தான் வரிசையா லயத்தை விட்டான்,
சதியக லாததேவைக் காண்டொறும் பழித்தானெல்காள். (௪௬)

இன்னவிக் கொடுமைபூண்டோ னேவலா ளாக வந்தா, யன்ன
வன் வருமக்காறு மருஞ்சிறை மீதிலிட்டுப், பன்னரு நோவு செ
ய்வேன் யானென வெகுண்டு சீறி, முன்னுறு பாதகர்க்கு மொழி
ந்தன னடிபிளென்றே. (௪௭)

படித்தலத் தரியபொல்லான் பகர்தலுஞ் சபையி றன்னை,
இடுத்தநற் கவசந்தூசு முரிந்துவெற் றுடலதாக்கி யடித்தன ருரி
யதெல்லா மறுந்துதன் டானபின்னர், சடத்தினி லிரத்தமோ
டுந் தசையலா திலைத்தோ லன்றே. (௪௮)

அவ்வயி னிபுணவப்பா சவர்களோர் தொறுவை யீர்த்து,
சவ்வொடு முரியை மெள்ளத் தானுரித் ததேதா றன்றுந், செவ்
விய சபைறைப் போர்த்துச் செங்கதிர்க காந்திகாட்டி, யொவ்
வறு புகழ்மெய்நோவ வுரிகுவ ரென்றுஞ்சொன்னர். (௪௯)

விழைவொடு மவரிவ்வாறு மென்மையர்க் கியற்றுந்தோறு,
மொழிகுவர் யாகியாதல் முஸ்தீதமே திமேனயென்று, மழுகுறு
மதற்பின்னேயா அறுகமற் றுகிமீனென், நெறிமொடு மிவ்விர
ண்டி னிலங்கிய மகனுக் கேண்மோ. (௫௰)

உதவிகள் கேட்போர்க்கெல்லா முதவிசெய் பவனே யென்று,
மிதமுறக் கிருபைசெய்யுமேற்றமுள்ளவனேயென்று, மதிஞரு
மகனுவாகு மட்டமுச் சபையறங்கார, மதினம் விட்டுவியாமோகும்
வழிபினோர் வரவுசொல்வாம். (௫௧)

சபைபுகுசிறைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக, படலம்-௯-கு திருவிருத்தம்-௩௬௨.

அப்துலாத்திமான்கொண்டபடலம்.

மதினமாநகர் விட்டுவாளலி வள்ளலார்வழிச் செல்லுமடல், லத
ளிமேலிரு மக்கமூரி ணபிகுலப செறுமோங்கலிற், சதிகண்மிடிபு
லிசுதிஷ்ஷெருரு சத்தமிக்கிடி யென்னவே, யதிகவீரியர் நடுநடு
க்கிட வலறியிம்மொழி யோதுவான். (க)

மக்கமாநக ரதிபரோயலி வாசிமீது நனித்தரோ, மிக்கவீரிய
நவுசல்கூல்பதி மேவவேவென வேகிரு, லிக்கணத்தி னடர்ந்துநீ
விர்க ளனைவன்சிர சிர்மெமன, தக்கனேவன் மறுத்தபாதக லயவ
னுணவ னேறினன். (உ)

தொலியி னிவ்வுரை கேட்டபோதுயர் சோபனம்மிஃதென்
னவோர், கிளைகடற்கிளை மக்கமூருறு காபிரொக்க வெழுந்துமா,
வினியவப்பதி வெளிதிலத்தினி லிடனறச்செலு புற்றன, ரனத
லத்தினின் வருந்துற்றன னபியபாகபி யாறுமே. (௩)

பௌவநேருறு காபிரானவர் பாலபாசுபி யானவன், குவ்விலே
யலி னையத்துணித்துயிர் கொள்றிடிற்புக ழுண்டுநம், கௌவையற்
றிடு மின்னுமிங்கொரு கருத்லார்க்கிட மில்லையச், செவ்வியுற்றல
கைப் புரப்பது இன்னமென்ன வுணர்த்தரோ. (௪)

அலிதனைக்கொலை புரிவதற்கினி யார்நிறத்தவ ரென்னலும், பல
ருமுற்றுறு காவிமிக்குயர் பரிநடத்துமுகாவிலுங், கலனவிற்ப
லடமெவருளவெட்டிடு கந்தலத்துவு முன்னிலைப், புலியெனப்
பொருமபுஜலாத்துவும் போகநன்றென வோதினர். (௫)

மக்கியர்க்குள மகித்திடாப்பெரு மதமிகுத்தவம் மூவரா,
யிக்கணத்தி னடந்தலித்தலை யீர்குமென்ன வியம்பலும், மக்கண
த்தி னெழுந்துகால்விரை யச்சுவத்தினினேறியே, திக்கதிர்ந்திடு
நடனமாயரி திடுதிடென்ன விடுத்தனர். (௬)

அத்தமூவரு முக்கிரப்பரி யாக்கமித்து நடத்துறத், தெந்தநாளு
மொழிந்திலாதவ ரொன்றதாக்கிழி யொட்டுவைத், தந்தலாலி
தானறுத்திடி னுந்த்வந்தரு வோமிதோ, முந்திமேனொன வொ
ருவருக்கொரு வோர்மொழிந்தய மோட்டினர். (௭)

காபிரானவம் மூவரிம்முறை கவினவாசி நடத்தியே, புவிபுத்
தாகனா மேகமெனுடிசை போந்திடப்பொரு தப்புறந், தாயம
ண்டல மேதிரண்டு கழன்றுதாவுத லாயெழுந்ததாயுவெம்ப[illegible]ரி
செய்யலி சாருபாலதையி லாயினர். (௮)

அந்தவாறுகண் டக்குமரிளைப் பாசறிந்து மசிதெனுஞ், சொந்
தமாய தனடியனுக்கிவை சொல்விநீவிரை வாயெழுந், தெந்த
னுவி யனைரக்ஷிக்கவ ரெய்திடும்வர லாறெலா:முந்தியேகி மொழிந்
திடென்றினு முத்திநாயக ரோதுவார். (௯)

அன்னவர்க்குமு னேகிநீயறி வித்துவந்திடி னுருடையே,
யின்னுமிக்குயர் குமரியத்தெழில் பேசிடுங் கிளையடிமையின்,
யின்னொருத்தியு மீவனென்றெண மிருபதாமிதுக் காலரும்,
பொன்னுமற்றொரு பரியுமீத்து புறப்படென்றன ரவனுமே. ()

உரிமையென்றது மயிலைவிண்டது மூதவுவாரொன நிதியொ
டும்,பரியினேறி மகிழ்ந்துமன்னவர் பாததாமரை போற்றியே,
யிரவிமண்டுக ளான்மறைந்திட வெங்கினுந்தரி யாமலே,யரிவை
நேர்பல மிருகம்வாழ்மலை யவைகட்டந்தய லேகினுன். (௰௧)

வேறு.

ஒன்னலார்கள் செல்லுபாதை யொன்றினும் புகாமலே,
முன்னமேக வென்றுதான் மூடிவெங்க ளூர்வழி, தன்னிலோடி
யோரிராத் தளர்ந்தயர்ச்சி யாயுறு, மன்னபாட்டை மீதிலுன்னி
யாறவிட் டிறங்கினுன் (௰௨)

பாதையுற்றி றங்குகின்ற பையல்கண் ணுறக்கமாய்க், காதலுற்
றவ் வாசியைத்தன் காலினிற் றளைந்தரோ, பூதலத்தி லேபடுத்த
போதப்பாசு வள்ளலா, ரேதமற்று ரைத்தசொற்க ளெண்ணி
யெண்ணி யோதுவான். (௰௩)

வரிசைகொண்ட முகம்மதண்ணனே மருகரான வலியினைக், கரு
தலாரிகள் வெட்டவந்த கருமமோத வருகுநம்,முரியமென்ஜடந்
தளர்ந்த துன்னியிங்ஙு னுற்றிடிற், றெரிவதெந்த விதமவர்க்குத்
தேகமேயென் றோதினுன். (௰௪)

ஈதலா தநேகமின்ன மெண்ணியே பயித்ததாய்க், காதலோடு
மோதினுன் கழறுமத் தலத்திலே, பாதிராவி லவிசெல் போது
பையல்பாடுங் கவிதையின், சீதமார் பொருட்களைச் செவிப்,
புகுத்து நின்றனர். (௰௫)

அவிதமைக் கொலைப்படுத்த வபுதுலாத்தோடிருவருங், கலின
வாசி யேறிவந்த கருமமோதி வருவதைச், சொலியுறைந்த பயலை
நமது சொந்தமென் றலியறிந்,தொலிமுழங்க மறுஜவா புவப்பி
னோடு மோதியே. (௰௬

மையகன்முன் னடுத்துநீ பயப்படா திருத்தியெ, ளோய்மீறு பகைகளுருக் கயர்த்திடுமே யுறக்கமும், வையமீ தொழிந்தியானும் வல்லவன் பொருட்டினு, லப்பவந்தே னென்றுவள்ள லோதினார் பயித்தமோ. (௧௭)

வள்ளலார் பயித்துரைத்த மன்னவம் மகிழுதைக், யுள்ளவா றெடுத்துநிந்திக் குந்திர்நீவி ராரென, விள்ளநீ பயித்துரைத்த விண்டவாலி யென்ல லும், தன்னிவந்தங் கன்னலார் தணைப் பதம் பணிந்தனன். (௧௮)

ஆலியார் பதத்தையம் மகிழுமுத்தி யேதிலா, வோலமுங் கின்றமக்க ளாரினேர் திரண்டதுங், கோலமாக வெட்டமூவர் குதிரையேறி வந்ததுஞ், சீலமிஞ்சப் பாசதற்குச் செய்பின்விட்ட தஞ்சொலுன். (௧௯)

அறந்தயங்கும் வேதநாவி னருமதன்னன் மருகனு, மிறங்கியம் மகிழ்தபாலி னின்றுபேசு மெல்லையின், மறந்திரண்ட வபுதலாத்து மற்றிரண்டு வீரருங், கறங்குகாலின் வேகமீறு கற்கி மீது வந்தனர். (௨௰)

வந்தமூவ ரவியிவ்வேளை வருவனு மிறங்கிய, வித்தகீதி பாலைசமீ திருந்திரைப்பதாகியே, புந்தியாய்ப் பிடிக்கருவலபோதுவாய்த்த தென்றிருட், சிந்தைகூர வோதியேறு தேசிவிட் டிறங்கினர் (௨௧)

வேறு.

வாசிவிட் டிறங்கமூவரு மவணின் மருப்பொதி சோலைவா யிருப்பத், தேசிவிட் டிலங்கு மலியவ ருறைத றெரிந்துளங் களிப்பொடும் பயலை, நீசவட் டியைப் பெயர்த்திடா துறைந்தெதன் வில்லினை நோக்கெனக் கூறித், தூசிபட் டிருந்த வுடையெல்லா மாற்றிச் சுருக்குகாற் கவசமொன் றணிந்தே. (௨௨)

நெடுங்கதி செறிக்கும் வாளெடுத் தேந்தி நிகரிலா தவன்புலி யலியார், மடங்கலை நிகர்ப்பச் செறுநரை யடிப்ப மன்னவ னப்துல்லாத் தப்போ, தடிசிதுங் டிருந்தான் கன்டன னலியை யகமிகக் கலங்குபு கரங்கா, னடுங்கலி னன்ளுரும் வாயினின் மூர னழுவவிட் டுழறியங் குனாப்பான். (௨௩)

பிடிவிலங் கினமுங் கொடியஜின் செயித்தான் பெருந்தகா டினைவ களினுன், நடார்ந்ததோ வில்லெதன் றருகுறு மவரோ டறைந்தன னவர்களுந் தெரிந்தே, ருடலுள நடுங்கி யிருந்தன ரலியோ நோக்கலங் குனதனி னேதிப், படுபாற் புறகலி யவர்களை யெதிர்த்தார் பயந்துறு மப்துல்லாத் தெழுந்தே. (௨௪)

அன்னவர்க் காகத் தணிந்தவன் போலவுடுத்தனன் புலியுடைக்கா ளையநேர், முன்னிடா தகல முக்காயில்களி டவனிசே முதிரொளி வாளசைத் தவியான், மன்னினன் வஞ்சன் கரம்பிடித் திழுத்து வழுத்துநெற் கதிரினைத் தூக்கி, யித்நிலத் தடிக்குந் தன்மையா யடித்தா ரென்னென நுறுங்கின னவனே. (௨௫)

கொலைமுயன் றவிபால் வந்தவ னுறங்கிக் குவ்விழ வப்துலாத் தப்போ,மலைத்தவை வெளிக்குத்தோற்றிடாதலதிவாய்மதம்பேசி யங் கவிமுன்,பெலனொடு மீறித்து நின்றன னவன்போற் பிடித் திவன் றன்னையு முயர்த்தி, தலனுறு நபிதம் மருகரென் றறிந்தே நடுங்கியுள் வெருக்கொடு நவில்வான். (௨௬)

வல்லவன் றூதர் முகம்மது நயினார் மருகரே வாள்வலப் புலியே,கொல்லுத லென்னை மறுத்திடு மென்னக் கூறினன்றிருக் கலிமாவைக், கல்பினின் மகிழ்ந்துவிட்டன ருடனே களித்தகமப் துலாத் தென்போர், சொல்லினர் மக்க நகரினின்டந்த சூழ்ச்ச முந் தாங்களார் வரவும். (௨௭)

செப்பமையி னப்து லாத்தவ னிங்கிச் செப்புகந் தலத்திட மடு த்து, நம்பினு லவியை வென்றிட முடியா நட்டமாய் முக்கா யினு மிறந்தா, னம்முறை வரமுன் னவர்திருமாமனூர் மறையார் கலி மாவை, யெம்முளத் தோடு முரைத்தன னீயு மிணங்குவை யதிலென விசைத்தார். (௨௮)

அம்மொழி கேட்டா னிவனையே கொல்வ தழகென வலியிடங் குறுகி, யெம்முயிர் காத்திங் கவனைத்தான் செருக்க விரங்கிட வேண்டுமென் றுரைத்தான், செப்பமலா ருணர்ந்தேர் தீனிலை யத னிற் சேர்ந்தனரெங்களை நீயு, மும்மதக் கயநேர் வழிப்படிங் கிலையேன் மோசமென் றனரவன் மொழிவான். (௨௯)

அலியெனும் புலியே நாயிருவோரு மபடமிவிடுத் தழகியதலா யிற் பலிதரும் படியே பொருவமென் றுரைத்தான் பார்த்திபர் வாவெனச் சிரிப்ப, மலிதருங்கொடுமை மனங்கொள்கந் தலத் தோர் மதகயமெனமுனங் குறுகிப், பொலிவுறும் வேங்கை தனை யொருப் பிடித்த போனபி மருகனைப் பிடித்தான். (௩௰)

பிடித்தகந்தலத்தின் புரடிகா னெருங்கப் பிடித்துட லெலம்புக ளொறுங்க, வெடுத்துவில் லெனவே பிற்புறம் வளைத்தங் கெறித் தன ரவனுயி ரிழந்தா, னடுத்துநோக் கயலி னுறுமகி தெல்லு

மவன்மகிழ்ந் தாவிபால டுத்தே, திடத்துட னிருப்பத் தீனப்து லாத்துஞ் சேர்ந்தவ ணிருந்தன ரன்றே. (௩௧)

வேறு.

குப்பா றெனுந்தகர்க் குலத்தினை யொழிக்க, வைப்பாரிபுலிக் குறழ்வின் வந்தவலி யுல்லா, வொப்பாரு மின்றியுல கந்தனி புரக்கு, மப்பாள விட்டபய னேக்கியறை வாரால். (௩௨.)

அப்பா லிடத்தினின் விரைந்தினி தடுத்தே,யிப்பா லதையின்கருமமின்பமுட னேகித், தப்பாது சென்றெனின் சலாமுமுரை யென்று, நட்பா யனுப்பினர் பணிந்தவ னடந்தான். (௩௩)

வேறு.

அன்னவ னடப்ப வப்துலாத் தெழுந்தே ரந்திறற் புலியபி யுடைய, தென்னுறும் பதத்திற் றெண்டனிட் டொழுங்காய்ச் சிறந்தமக் காதக மேகி, யின்றொடு மகவு மேமரூங் கொண்டு விற னபி யிடம்புகவென்று, நன்னயம் பொருந்த விடையருள்வாங்கி நாலுக நடத்திச்சென் றனரே. (௩௪)

அப்துலாத் தீமான் கொண்டபடல முற்றிற்று

ஆ படலம்-ம-இ திருவிருத்தம்-௨௨௩

சுலைகறுல் ஆமி றீமான் கொண்ட படலம்

அருமலறக் கலிமா வன்பினே டுறைந்த வப்துலாத் தினையுமப் பாசங், குரிமையி னினிதாய் விடுமசி தினையு மூர்புக வனுப்பிவா னவியார், பொருவிலான் கிருபை யுடனவ ணிருப்பப் புரிசைசூழ் மதினமா புரத்தின், மருவிரி யிறகு லிடத்தினி னடந்த வாறுக வெடுத்தினி தறைவாம். (௧)

தோரண மிமைப்போ திறுமறு தொளிருஞ் சுந்தர மதினமா நகரிற், காரணக் குருசின் முகம்மதெம் மிறசூல் கவின்பெறவிருக்குமந் நேர, மாரணத் தடங்கா வல்லவ னருளா னமரர்கோன் ஜபுறயீ லிறங்கிப், பூரண மாக வெவையையுங் காக்கும் புதியவ னுரைசலாம் புகன்றே. (௨)

சுலைமினறக் கொடியோன் றீனகளிட் டறுவுஞ் சூமன்பே ரோதைசெய் ததுவும், பவமுறுங் குபிரர் மூவர்சென் றதுவும் பயமேய்ப் பாகுவிட் டதுவு, மவர்களி லிருவ ரிறந்தது மவியா

லப்துலாத் தறங்கள்பெற் றதுவு, நவமுறு மிவைக ளனைத்தையு
முணர்த்து நருகதி ரமருல கடைந்தார். (௩)

வானர்கோ னிவைகள் வழங்கிவான் புகுத மதனியர் தமைக்
கொளனர் கெவ்னத், தீனர்கோ னுரைப்ப வுடன்பிலால் முஅத்
தின் திருவுளப் படிசெலு பழைத்து, ஞானர்கோ னிறஞ்சு நபி
முனம் விடுப்ப ஞாலமுங் ககனமுந் தூதிக்க, வீனர்கோன்
புரிசை தகர்க்குநந் நயினு ரேறினர் மின்பறிமி மிசையே. (௪)

வேறு.

மின்பறுறு மின்றநபி மின்பிரவை யென்ன, வின்பொடு மிருக்
குமத வியபரவர் கேட்ப, விப்பரி னிழிந்தமா ரின்புறவுலாத்தே
ருப்பரி றுயர்ந்தவகை யுந்தெளிவி லன்பால் (௫)

தாரணி சுவையிறு தனைப்பமெய் வாறும், பொரணி மிரிக்குமவி
போகும்வழிவாறுங், காரணம தாயுளா கவற்றிட வனேர்க, ளோர
ணி கலுலமு திருத்தனர்க ளவ்வே. (௬)

காரண நினைந்தருகு கண்ணினர்க ளுள்ளோர், பூரண கனங்
கதிகர் புந்தியர் சகேதே, ராரணம் விளங்கவரு மன்னவிற சூவ்
மூஸ், வாரணம தேழிக ரெழுந்துவசை னிப்பார். (௭)

மாசக றனிக்குடையின் வள்ளலிற சூலே, தேசக வனிப்புவி
செலும்வழியி னின்னே, யாஸைபனு லொடுமொரு வாயிரவர்
தம்மை, யோசைபெற வேவிடுதல் வேண்மென வுரைத்தார் (௮)

அந்தமொழி நன்றெனவிவ் வாலநபி யுல்லா, சிந்தைமகிழ்
கொண்டரிய தீனவர்க டப்பமின், விந்தைபெறு நாறுதச வீர
ரொடு செல்லல், புந்தியென வோதினர் புகழ்றவர்தமக்கே. (௯)

போரிக லெனுங்கடல் புகுந்து பொரவெவ்ண, மாரிமுகின்
மைக்குடை முகம்மது சொல்கின்ற, சீரியநன் மாமொழிகள்சிந்
தையுற வாக்கவீ, சாரிக டருத்தொடு தனித்தனி மகிழ்ந்தார். (௰)

நாலுதிக்கு நற்றபி நுவன்றபலு லென்போர், பாலுதிக்கு மெய்
முடி பலத்தொடு சிலிர்ப்ப, நாலுதிக்கும் வீரியர் நடந்துகுலை
யாத, சேலுதிக்கு மைக்கட திரண்டென திரண்டார். (௰௧)

மாமஜின வூர்ப்புருடர் மன்னியர்கமின்றி, நாமடர்வ மென்ற
வர்க டத்தமி னவிற்ற, வேமநக ரார்நபியின் னேர்செலுமென்
றேநத், தாமதமில் லாதவர்க டாரணி தரித்தார். (௰௨)

ஆயிரநல் வீரியர் பலாயுத மணித்தோர், மாயிருநிலத்
திடை மனத்தினுறழ் வேகம், பாயிரு டுணிக்கலினை பாய்பரி
யின் மேற்கொண், டேயிரவர் கட்கு திதி யீந்தினி தவந்தாதர். ()

பந்திபெற வாயிரவ ரும்ப லுலு மாக, முந்துநபி கட்குமிகு முத்
திமுத லாக. வந்தவிற சூலிரு மலர்ப்பத மிறைஞ்சிச், சிந்துறிக
ராய்வெயர்வு சிந்தவரி விட்டார். (௧௪)

அன்னவர்கள் போயபி னலிக்கவர் சலாமு, மன்னுசில செய்
தியும் வழுத்தியவர்கட்கு, முன்னுறுபு சொல்லுமென முத்தியப்
துல்லாவைத், துன்னுஜெய வம்றையு மனுப்பினர் சுயத்தார். ()

செங்கதிரின்வாகுநபி செப்பல்சிர மேற்கொள்ள, டங்கவர்களும்
பரி யவிழ்த்ததனிலேறிப், பொங்கிரு சரங்களவை போவதைதிக
ர்ப்பச், சங்கையலி பாலின்மிகு ஜல்தியி னடுத்தே. (௧௬)

காசுதினை நீக்கிடுங் கபீபுநபி முன்று, மூசுநவில் கின்றது
முகம்மதுற்ற சூலார், பேசுமொழி யின்படி பெலங்கொள் வய
வீரர், வாசிமிசை யாயிரவர் வாரது மூனாத்தார். (௧௭)

நந்நபி சலாமுட னவின்றது மறைந்தா, ரிந்நவகை சொல்ல
லொடுமேபலு லென்போனா, யின்னலக லாயிரவர் கட்குமி
றையாக, மூன்னவரின் முன்னவர் விடுத்தது மொழிந்தார். (௧௮)

இந்தவகை கேட்டவியு லின்மமிக வெய்தி, யந்தவிர வவ்விட
மிருக்கமது நாள்ரா. முந்திநடை கொண்டிடு மம் மூவரு மெழு
ந்து, சந்தமுற வேகுபு ஜலக்களாயி னுற்றார். (௧௯)

அவ்விரவு போயபி னவிப்புலி யெழுந்து, செவ்வியொடு
சென்றுமிகு நீராமு ரேடே, யிவ்வழிகள் சொன்மென விசைத்
துறையு மப்போ, தொவ்விலெழு துளியுபர் வுற்று வரல்கண்
டார். (௨௰)

வேறு.

படலதாளி கண்டபாதை பார்வையா யிருக்கையி,னடலவாசி
யேறிமன்ன னடுக்கவோர் பிடிக்கினன், றடதடென்று தாவிறுனத்
தன்மையேறெ ஞவவ, னுடன் மறைத்த துடல்சிவந்த தொளி
பரந்த தானையால். (௨௧)

மணியமுத்த மனமுகத்து மதிநிசர்ப்ப விசிடு மணிமிகுத்த
வுவணிகட்டி யசையவிட்ட தொழுமரத், தணிவதற்ற சுடர்

பரப்பு நயனனொத்த நகைசெய்கல், லணைதிருந்தி யொளிமிகச்
செய் யரிது ரத்தி வத்தனன். (௨௨)

அன்னவன்றன் அப்தொருத்த னத்திரிக்கு நாசினூ, னுன்னி
யுற்ற தோடுபற்றி யுற்றவன் முன் னோர்தகர், நின்னவன் றறுத்
தனன் செழித்தவக கழுத்தலின், மவந்நில்லவத் திருந்ததோடு
மின்செய்கூடோன் ருர்ந்ததே. (௨௩)

முத்திரத்தி நத்னதமிக்க மொய்த்திடச்செய் கூட்டினுள், வைத்
திருத்த லத்திறத்து மன்மணத்தி னுற்றவள், சித்திரத்திருத்த குத்
தின் வித்தருத் தினைத்தெனப், பத்திமுத்தி பெற்றமுத்தமத்தி
னுற்ற பாவையே. (௨௪)

காவையொத்த வோதியுங் கணிச்சியொத்த நெற்றியும். கோலவ
யொத்த வோட்டமுங் குரும்பையொத்த கொங்கையும், பூவை
யொத்த றுண்டமும் பொருந்துமங்கை யுத்திடுந், தாவைவிட்
டிறங்கவாசி தாமும்விட் டிறங்கினர். (௨௫)

வாசிவிட் டிறங்கிவன் மதங்களாய் பயித்துகள், பேசிமா விளை
ப்பறப் பிடித்துலாவி யொல்லையி, ருசிலாவி யாருறும் மடுத்த
சோலை நீழலித், றாசியொட்ட சங்கள்கட்டித் தோமிலா திருந்
தனர். (௨௬)

மூவருந் தரித்திருப்ப முன்னறுத்த வாட்டைடநீ, யெவகிர்ந்து
கூட்டிங்கிவை யென்றுவீரன் சாற்றலு, மேவலுக்கிசைந்த வடைய
வெரிவளர்க்க விறகுக, ளாவல் கொண்டு தேடின னடுக்க வில்லை
யாகையால். (௨௭)

பத்துப்பே ரெடுத்திடப் படாதகல் லெடுத்தரோ, வத்தலத்தி
னோர்பருத்த வம்மரத் திடித்ததை, மெத்தவுந் தகர்த் தெடுத்து
விறகடுக்கி யொருவினை, வைத்தெரிப் புகுத்து வேவ வைத்தளித்
திருந்தனன். (௨௮)

மானிருந் தன்னையுங்கை வாளிருந்த வீரனு, மூனிருந்
தருந்திமிச்ச முற்றதைப் பயற்களித், தானிருந்து கட்குடித்துத்
தாகமாறும் போதினிற், நீனிருந்த மூவரைத் தெரிந்து பையற்
கோதுவான். (௨௯)

சுண்டவை னம்மூவரார் கலந்தறிந்து வாவென, விண்டிலங்கு
வாருடீர்ந்து விட்டனன் கொரோவத், தொண்டனேகி நீவிர்

யாவர்சொல்லுமென்று வீரமே, யெண்டிகாந்த மும்புகழ்ந்த
வேந்தல்பால் வினவினன். (௩௰)

வேறு.

பையல்வந்தலி பாலின் வினவலுந், துய்யநாயகன் றூதர்
முகம்மதென், றையமற்றவ ரன்புறுந் தோழரின், செய்ய நீள்
புவி யானெனச் செப்பினர். (௩௧)

அன்னகாலையி லாயிர வீரரும், பன்னுஞ் சீர்த்திப் பனுலும்
விரைந்துவந், துன்னியாவையும் விட்டிழித் துத்தம, மன்னராலி
மலர்ப்பதந் தாழ்ந்தனர். (௩௨)

படல்துளி பரந்திடத் தினரி, னடலவாசிகள் வந்தநயங்கள்
கண், டடலவிக்கெதிரங்குரை யாமலே, படபடேன்னப் பயலகன்
றனரோ. (௩௩)

பாவியான பயலவன் றங்கவன், காவலத் திவை கூறக் கடுத்
தெரி, தாவக்கண்ணிற் சகிக்கவொண்ணு மலவ், வேவற் பையலைப்
பார்த்திங் கோதுவான். (௩௪)

வாயுவென்றடர் வேகத்தின்வாசியோ, ராயிரத்தொடு மண்ணை
லியொடும், போய்ச்சலுதிநீ போர்புரி யென்றலும், பாயும்
வேங்கை யெனப்பரி யேறியே. (௩௫)

பற்றிவந்தலி பாசறை முன்னியங், குற்றவீரிய ருண்டெனிற்
போர்செய, வெற்றியென்றெடும் வம்மென விண்டனன், மற்றி
லணிபுன் செய்யிறு வாசிமேல். (௩௬)

சியமென்னத் திறலொடும் வந்தவர், வாயுவென்னப் பரிவல
சாரிசெய், தேயநின்றன ரீனப்பயலவன், பாயமாயுரி பாயவிட்
டார்த்தனன். (௩௭)

பன்னிருணுங்கை வாள்கொடு பம்பர, மென்னச்சுற்றி விறலி
னிற் றுக்கினு, ரன்ன காலை யவர்கர வாள்விழ, வுன்னி வீசின
னேதுமப் பையலே. (௩௮)

பொன்னுலகு புகவெனச் செய்பிது, மன்மகனின் வலக்கரங்
கீற்றதா, யிந்நிலத்தி னிடையறுந் தேவிழ, வுன்னதச்சகி தாயினை
ருத்தமர். (௩௯)

ஆவிசென்ற தமித்தவன் றேர்தம், மாவினேறி மறுத்தும்வந்
தேபொரக், கூவிறுனுடன் கோதில் தவுபக்தான், றவிவர்று
சமர்வினை யாடினர். (௪௰)

இருவர்வாசு மெதிர்த்துப் பொருகையிற், கருமை யார்திறக்
காபிரத் தீனவை, யொருகையாற் பிடித் தோடி யுடையவ, னருக
ளிப்ப முறித்தெறிந் தானவன். (௪௧)

ஐயன்மீட்டும் பரிவிடுத் தெய்தலுஞ், சைகைவீரர் சகிதிபுள்
ஆமிரோர், வெய்யவாம்பரி விட்டெதிர்த்தாருடன், கையினாலடித்
தாக்கக னெய்தினர். (௪௨)

இன்னபான்மை யியம்பும் பயலொடு, மூன்று போரி
லொருவ ரொருவராய், மன்னுபதத்துப்பேர் வந்திறந் தார
தைப், பொன்னைநேர்நுகு மான்கண்டு புக்கினர். (௪௩)

வாசிமே னுரு மான்வரல் கண்டவன், பூசல்செய்தனன் பொங்
கிரு பேரும்வாள், வீசலிற்கரு மைப்பயன் மேலறுந், தோசை
யாய்விழுந் தானுடன் பொன்றினன். (௪௪)

படபமென்னப் பதின்மரைக் கொன்றவ, னடவிலேயுட லற்று
விழுந்ததைத், திடமடர்ந்தவன் கண்டு திடுக்கொடுந், தடதடென்
னத் தனதரி யேறினன். (௪௫)

ஏவுபோன்ற விசைப்பரி யெற்றினன், பூவுருதெழும் புள்ளெ
னப் பூமிசைத், தாவுபந்தெனத் தாவிவந் தன்னமெய்யர், பாவி
னேர்முன் மதம்பல பேசுவான். (௪௬)

மூசிவிமென்ன மொழியும் பகைஞரே, பசுவு வேங்கையைப்
பாய்ந்திடும் பான்மைபோ, விசையுமென்பயலாவியிறப் பித்திர்,
விசையினும்முயிர் மீள்கிலிரென்றனன். (௪௭)

ஆனவிவ்வுரை கேட்டருங் கோபமாய்க், கானுறுங்குழற் காதலி
கட்புன, ருனுதிர்த்திடச் சாற்றவன் முன்னுரு, மானுறுந்திறல்
வாசியைத்தாண்டினர். (௪௮)

தாண்டும்வாசித் தடிகண் டவனுமே, மீண்டுமோதி யிவரிடுப்
பைப்பிடித், தாண்டு காற்பரி வெற்விட் டெயர்த்தியே, பூண்ட
மாவதை யப்புறம் போக்கினன். (௪௯)

வாசிபோக்கியம் மன்றுகுமான்றனைக், காசிலாநெற் கதிரடிக்
கின்றபோல், வீசினனின்னொருவரின் மேல்விழுந், தாச றாடு
பொன் னூரினிற் சேர்ந்தனர். (௫௰)

ஒருவர்தம்மைச் சுழற்றி யொருவர்மேல், விருதுபேசி விடுத்
தழித் தோனினும், பொரு தனைத்தையும் பொன்ற வைப்
பேனெனத், துரிதமாயரி திண்டிதொடிக்குளே. (௫௧)

பத்துப்பேரைப் பதைத்திடக் கொன்றனன், முத்தியோரிவை
கண்டிவன் முன்னொரு, சுத்தவிரிய லாச்சுழற் றினொரு, வெற்
றியாருடன் மேலடித் தானதால். (௫௨)

வில்லுமவ்விரு வீரருமாண்டனர், துள்ளியின்னும் பதின்மர்
துடித்திடத், தள்ளிக் கொன்றனன் சாற்றிவனுமை, 'ரெள்ளலா
குமென் றெண்ணிப்பின் வாங்கினார். (௫௩)

மடையுடைந்த வருமற லென்னவே, படைதிரண் டிரி
பானமை பலுல்சொல, முடியசைத்து முழக்கொ டலிப்புலி
யிடைபிறக்கி யரிமிசை யேறினார். (௫௪)

வேறு.

மானினுக் கடவுதின்ற வள்ளன்மெய்ச்சு மருகனார், தீனிலுக்கு
மதிகுமான செங்கைவா ளலிப்புலி, கானினுக்கு மலையினுக்கும்
கடலினுக்கு மப்புறம், வானினிற் குலாவதொத்து வாசியோட்டி
னாரரோ. (௫௫)

அலிவிடுத்த வாசியின் னணிக்குரத் தடர்ந்ததூண், மலிவெழு
ந்த தாலம்மாமெய் வரவுகண்டி லாமையாற், கலியுகம்மி தழிவ
தாகுங் காலம்வந்த காலமோ, பலியெடுப்ப தோவிதென்று பாரி
சுள்ளி னெண்ணினன். (௫௬)

பாரிசும்பின் மாக்குரம் படும்படாது வந்தலி, நேரினின்று நியி
ங்கார் திகழ்த்துகென்று கேட்டலும், வாரியன்ன தானைபொன்ற
வாசிவிட் டுழக்கியே, மூரியும்ப ருண்டமாய் முறிக்குமாலி
யென்றனர். (௫௭

வள்ளமேலாதல் கேட்டவன் மனங்கொதித்து வான்முதல், விள்
ளரும் பலாயுதங்கள் வேகமா யெடுத்துடன், முள்ளுபாட லத்தி
ருந்து சூழ்ச்சமாக விட்டனன், றெள்ளுமாலி யும்மெதிர்ந்து
சிறிவாள் கொடாக்கினார். (௫௮)

வாசியோடு வாசிமோத வாட்சுழற் றிருவரும், வீசிவெட்டி
யேதெரிந்த வித்தைகொண்டு மொய்வினை, மாசிலாது மதிய
மான மட்டுஞ்செய்ய வன்னவன், மாசிகந் தளர்ந்ததாற் றெருத்
துரைப்ப தாயினன். (௫௯)

அலியெனச்சொல் வீரனேயெ னயடமயர்ச்சி யாத்திவந், தொலிமுழங்கு போர்செய்வேனுன் னுனியமர்த்தி நில்லெனச், சொலினனீர்த்தி யலிபொருந்தித் தாசிநிற்கவிட்டபின், மேலினனீ வாசி விட்டிழிந்தம் மாவயர்ச்சி போக்கினன். (௬௰)

உன்னிமெய் யயர்ச்சிபோக்கி யுற்றதனி லேறியே, முன்னி யாலி பாலிலே முழக்கமிக் கெழுப்பிநின், றெல்லையொத்த சுத்த வீர செங்குமிஸ்லப் பூமிசை, நில்லினிக்க வீரரேனு நிமிடம் விட்டு வெனென்றான். (௬௰௧)

என்றிவ்வாறு கூறிடு மிடும்பனேச் சலிசிரித், தொன்றுமோர்சி லாய்நின்றும மோனுசென்னக் கேட்டனுந், தன்றுபோ ரியற் றிடுஞ் சுசைநல் ஆமிறென் றனன், வென்றியாலி கேட்டிகழ்ந்தவ் வீரனுக் குரைக்குவார். (௬௰௨)

பாவியாக நீயிறந்து பாடுறுமு னேசலி, மாவிளம்பு கென்ற னும் மடங்கலென்ன வேசமாய்த், தாலிவெட்ட வந்தனன் றருக்க வந் பிடித்தலி, மாவினின்றுயர்த் தியங்குவட்டமாய்ச் சுழற்றினார்

அஞ்சகத்தி னோரவன் னடங்கிடச் சுழற்றியே, யஞ்சிடாப் பனுலிபுனைப் பாசிடத்தி லீந்திவன், றஞ்சிடாது கட்டுமென்று சொல்லியேகி னாரவர், வஞ்சகன் கரங்களை வரிந்திறுக்கி னாரோ.

திட்டநகைப் போர்செயுஞ் சுசைநல்ஆமி றென்பவன், கட்டி னுக வன்னவன்சொல் கன்னிமுன்னி வாளினால், வெட்டுவேனெ னுவலர்த்தி வீரருட் புகுந்தொரு, திட்டமான சூரனைச் செகுத்த வனின் கற்கிமேல். (௬௫)

உன்னியேறி யோட்டினனுங் குற்றவீர ரனுவே, பின்னு நான்கு பேர்களைப் பிளப்பதாக்கினுள்லி,யிந்தவாறு கண்டிலங்கு மேர்கொள் சபுவானைப் பார்த், தன்னமாதோ டடரிமிமென் றங் கருளவாளொ டீன்றியே. (௬௬)

மாதைமூன்னி விசினாம் மங்கைதன்கை வாளினு, லோதை யோடு வீசனும் முரஞ்சிரம் பிளந்தருங், கோதைமுன்னி லேவிழக் குறிப்பறிந் தெதிர்த்தவர், தாதையன்னை பெற்றதம்பி தன்னையுந் தணித்தனன். (௬௭)

தெரிவையின்ன னமரினின்று திசைமுழங்க வெட்டலாற்,பொரு நாஞ்சியகல்கண்டு புரவியங்கு விட்டலி, வெருவதீர வோதி

வேக மிச்சவாக மீண்டவ, ளுருகு சென்று திணமிலங்கு மயிலை
யங்கை கொண்டரோ. (௬௮)

மோலிதங்கு மன்னர்தங்கண் முடிதுளங்க வெட்டும்வா, ளாலி
லங்கு மிவளைவெட்ட லழகிதென்று னெண்ணியே, வேலிரண்
டிணைந்தகண்ணனம் பிள்ளைவாட் புடங்கினாற்,கோலியங்குவீசினார்
குழைந்துபூவில் வீழ்ந்தனள். (௬௯)

அயில்செவ்வாய்ப வெழில்கொளுருச லல்வனுமை கதலிகூழ்ச்,
சயிலநீபி கொன்றைவீழி சண்பகம் வராலிகளை, மயிலனந்த விலை
வுபூக மணிமுருத்து கூவிலை, குயில்விழுந்த திலைவயொருருவு
கொடிவிழுந்த தொத்ததே. (௭௰)

பகழியொத்த விழிபடைத்த பதுமினாப்பெரு லிவிதமாய்ச்,
செகதலத்தை விபெழிற்செய் திவியபொற் கொடிக்கிணை,
யகமகிழ்ச்சி யுடனெழுந்தங் கவிபதத்தை முடிகியோர்;நிகரிலாத
மந்தரம்யாரு நேசமாக வோதினாள். (௭௧)

வேறு.

வண்டடர் கரியகூந்தன் மடமயில் கவிமாத் தன்னை, விண்ட
பின் னவிலையநோக்கி வீரவெஞ் சிங்கவேறே, கொண்டலங் கவி
கையோங்குங் குருநபி மருகரேயென், திண்டிறற் கணவர்தம்
மைத் தினிலை யாக்குமென்றாள். (௭௨)

அன்னவ ளுரைகேட்டாலி யவன்றனை வருத்தியிக்க, நன்னய
மொழியுமின்று ணடத்தையுங் கூறியின்னே, புன்னகைக் கவிமாச்
சொன்மென் னாத்தனரி யாவுமோர்ந்து, பின்னருட் கவிமாச்
சொன்னார் மாதுமே மகிழ்ச்சி யானாள். (௭௩)

இருவருந் தினிலாகியிருதயம் பூத்தன்பாகப், பொருவிலா
தவனைப் பே[illegible]ப் புகழ்முகம் மதனா வாழ்த்திக், குருவெண
வலிமைய மற்றக ருரவரை மகிழ்ந்தார்காலை, யருமொழிச் சுகை
றுல்ஆமி றவிவா வறிய மாதோ. (௭௪)

சந்தன மலைநேர்வாகு தழைத்திட வெழுந்துநின்று, வந்தனத்
தடனேயாலி மலர்ப்பதம் போற்றித் தாங்க,ளிந்திணை யடிபெ
யர்த்திங் கெழுந்ததென் னென்றார் கேட்டுச், சுந்தரத்திறகுலன்ப
துலங்கிய மருகர் சொல்வார். (௭௫)

பாதகன் றவுகல்கூலின் பதிபுகுந் தமர்செய் தன்னேன், நீத
கல் விக்கவெம்மைத் திருநபி யனுப்பினார்யா, மோது மப்பணி
யில்வந்தே மென்றன ருவந்துகேட்டங், காதரச் சுகைறுல்ஆமி
றவர்வா வுளைப்பதானார். (௭௬)

மாதவத் தீர் நம்மோரும் வருவனப்பதிக்கி யானு, மேதெனித் இத்தென்றேது மெனதிஸ்ப மடவா ளன்பாரி, சிதகத் துணைவன் றன்னைச் சிறையினில் விளிவிட்டு, வேதனைப் படுத்து கின்றான் யிருந்தநா ளாதலாலே. (௭௭)

கொடியனை வதைத்துவிட்டுக் கூறிடுஞ் சிறையிலாருந்,திடவ லோக் கூட்டியிங்கே சென்றிட வந்தேனென்று, ரடலபி கேட்டு அப்பா லருளுவ துதியென்ன,மடல்விரி மலர்வாய்விண்டுவழுத் தியப் இருந்தாரன்றே. (௭௮)

————

சுகைறுல்ஆமி றீமான் கொண்டபடல முற்றிற்று

ஆக படலம் ௰௧-இ-திருவிருத்தம்- ௩௱௪

அலியார் மழையழைத்த படலம்

————

தவமலி யன்றுபோக்கிச் சாற்றிடு மறுநாட்காலை, சுடுனிகின் றொழுகை தீர்த்துத் துதிமறை யவர்களெல்லாந், கவனவாம் பரி யிலேறிக் கடலெனத் திரண்டங்காரப், புவனுளார் கனுளார்கள் புகழ்ந்திடப் புறப்பட்டாரால். (௧)

விலைமிகுஞ் சிவத்தசோகின் மேன்மணி குயிற்றியேம, நிலை யுறும் கவுகாமீது நெறிவளரிந்தெனன்றேது, நலபெய ருடைய மாவைத் தன்னுற வேற்றிக்கொண்டே, யலைவிலாச் சுகைறுக்ஆமி றவருமங் கரிமேற் சென்றார். (௨)

பரிவுறு படைஞர்மாக்கள் பயிகதி யலையைக்காட்டக், குரல் வெடி யொலியைக் காட்டக் கொழுகுநா நுரையைக்காட்ட, விரி வெயர் வறலைக்காட்ட விருதுகாற் நிறவைக் காட்ட, வருள்கட லெனவங்காலி யவர்படை நடந்ததம்மா. (௩)

கொடியொடு கொடிகளீண்டக் குடையொடு குடைகளீண் டப், படையொடு படைகளீண்டப் பரியொடு பரிகளீண்ட, வடஇறுந் தீனர்மாரிபி லந்கொளுமாலையிண்ட, வடியிடுதுகள் வானீண்ட வலிப்படை நடந்ததம்மா. (௪)

துதியொடு மிறையைப்போற்றித் தாதிற குலைவாழ்த்திக், சதி களைத் தெழிலாய்க் காட்டுங் கத்திக டொடராய் விட்டு, மதிபி னைச் சூழும்வான்மீன் மானவே யரசைச் சூழ்ந்தங், கெதிரில யெனவங்காலி யெறும்ப்படை நடந்ததம்மா. (௫)

படைக்கட விஜயன் மூன்று பகன்டத் திரவிற் றங்கித், திடத்
தொடு நாலா நாளிற் செல்கையில் வழியை நீத்து, விடத்தெயிற்
றரவு தேட்கண் ணிருந்தது நாகின்மேற்றட்,டெனச்சொல வான
காற்றி யிருந்திடும் பாலைபுக்கார். (௬)

சுரத்தினி லிவர்கள் செல்லாற் றேற்றையி லறனுமற்ற, சிரத்
தினிற் சுடலாற்சலி செலவென்று லழற்றுந்தாளைக், சுரத்
தினிற் புனலில்லாதாற் கருத்தினிற் சூடுந்தோன்ற, வரத்தின ரித்த
வாறு வன்சுரத் திடைந்தா ரன்றே. (௭)

திங்களைக் காட்டுந்துண்டத் தீப்படுமெல்லைக் காட்ட, மின்களைக்
காட்டுந்தேகம் வெயர்வொடு மெலிவுகாட்ட, வைங்கதி காட்டும்
வாசி யடிகளிற் றினவுகாட்ட, வெங்கதிர் காட்டும் வெய்யோன்
மிகவனத் காட்டினானே. (௮)

முருக்கமு ழலங்கற்றோ ளார் வாயிதழ் வறட்டிமேனி, யுருக்
குமச் சுரத்தினேடி யொதுங்கிடத் தேடுகின்ற, தருக்களுங் கரிற்
றுநீழற் றலங்களு மில்தால் வாடி, யிருக்கையி லம்மை நோக்கி
யிஃதவி வினவுவாரால். (௯)

இயம்புமித் தலத்திறை மென்னென வலியார்கேட்டப், பய
ந்தரும் லருக்காவென்னும் படுதல முடும்புவாளி, விலையகலை
நாதீர் சுண்டு மிகத்தவித் தழுவைபுற்று, லயர்வொடு நடுக்குந்
துன்பு மாயிடும் பாலைமன்னே. (௰)

இன்னுமிங் கெந்தநாளு மிடர்செயுஞ் செயித்தா னேர்ப்பஞ்,
ஜின்னின முழக்குமல்லாற் செப்பவே நிலையென் றம்ம, சொல்
லினர் கேட்டங்காளி தொடர்வழி தெரிந்த மூத்தோய், ஜல்லி
நீர் சுற்றிப்பார்த்துச் சார்மென்று ரவருஞ் சென்றார். (௰௧)

வாட்டமான் றோய நாடிமறுகல்போலம்றுதாழுந், தேட்டமாய்
த்திலைசகளெல்லாந் திரிந்துநீர் சிக்கிடாதா, றோட்டமாய்க் கருத
ங்காலை நுவலரி மேலோர்வீர, றோட்டமா யிவர்மு னெய்தி
யுரைநீயா ரென்றுகேட்டான். (௰௨)

நீணிலக் குரியர்போலத் திருக்கினன் கேட்டகாலை, நானிலத்
திறனுலான நபிமுகம் மதுதத்தோழர், மேனிலை யதனிலுள்
ளோன் விளம்புமு றென்பே ருன்பேர், தானினி யறைகவென்று
சாற்றலுஞ் சாற்றுவானால். (௰௩

மாசக லிமான்கொண்ட பனியித்து பானென்றன் பாய்ப்
பேசுமக் கிளைஞனென்று பிரிசமுள் ளவர்போலோதித், தேசமு

நீவிரேதித் திசையெலாந்திரிவ தென்றங், கோசையிற் கேட்டா
னன்றெனு ளுடனமு நீக்குச்சொல்வார். (௧௪)

* அலியெனும் றவுசுல் கூலோ டமர்பொரப் புரவித்தானை,
மலிவொடு பலியார்தாமும் வந்திடும் வாறுநீரா, னலிவுறும் வாறு
மத்தா னுரத்திற் கவர்செல் வாறுஞ், சொலமகிழ்ந் தறல்யாம்
நல்குந் தொடர்மென வஞ்சமாக. (௧௫)

அன்னவர்க் கூட்டிப்பாவி யவன்குழு வோனைமேவி, மன்னவர்
முன்னர் சொன்ன வாறுக ளிசைத்தானந்த, வொன்னலர் படை
யொடெய்தி யுறமமு றினைக்கைப்பற்றிப், பின்னரும் புடரி
சேப்பப் பெருந்தொடர் பூட்டினாரால். (௧௬)

பூட்டிய தொடரோடேர்செய் பூமுகங்கவிழ விழ்த்தி, வாட்
டிற லவர்கள்வாயால் வசைபல புகன்றுதாக்கிக், காட்டினைக் கட
ந்தங் கன்னோர் கடியுறு பாக்கமேவி, யாட்டிறத் தம்முதம்மை
யவரவ ரடிப்பதானார். (௧௭)

வடிவுறுமவனைக்கட்டி வார்தரு முரசங்கொட்டிக், கொடியவர்
தலங்கடோறுங் கொணர்ந்தடித் தொருபாற் சேர்த்திக், கடிய
வெங் குபிரர் சூழக் காவல்வைத் திருந்தாரிப்பா, னெடியவ னலி
தம்பாலி னிகழ்ந்தவை நிகழ்த்துவாமே. (௧௮)

வேறு.

அலியறத் தலமதித் தரிதின் வம்மெனச், சொலிவிடு மம்மெ
னுஞ் சூரர் மீண்டிற, விலையென வெண்ணமுற் றெவரு மன்
னரு, மலிபுகழ் மனமிக வருந்தி னார்களே. (௧௯)

அள்ளில்வே வெற்காத் தம்மறை நாடியே, தெள்ளிய மனத்
தினர் சிந்தை வாடிமுட், கள்ளியின் குலங்கரி கானத் பாலையிற்,
றுள்ளிபுட் கரமிலாத்துயரி னுற்றனர். (௨௰)

கமலமில் லெனுந்துயர் காட்டி லாவனே, யிடிமகர முகாமி யிரு
க்கு மெல்லவயி, னமதுவெந் துயரினை நவிற்று வோமெனத்
தமனிய வளைப்புயத் தவர்முன் னுணையோர். (௨௧)

மெள்ளவங் கடுத்துவாய் விடுத்து வாழ்த்தியாங், கொள்ளி
வாய்க்கணத்தொடுங் கூடித் துர்க்கையுந், தன்னுவன் கரத்திடை
தோயங் காணகிலாப், புள்ளியம் மானினை பொருமிவாடியே.()

உறுமிகு தாவத்துள் ளுருகி வாயுலர்ந், திறுதியந் நாளென
விடைத்த னம்பினிப், பொறுமைசெய் திடவொணுப் பூவி

---

* அலியென்பது-அல்லி-யல்லாதாயிரம் யானைக்குத் தலைமையானை

லெங்களுக், கெறுழ்த் துவாச் செயுந்தகிப் போக வென்றனர்.( )

தீனவர் வருந்தியே செப்பக் கேட்டலும், வானவர் புகழ்நபி மருகராமலி, தானெழிற் றலையுறுத் தானை நீக்கிமே,லானவ னிடமிரு வங்கை யேந்தியே. (௨௪)

இருநிலத் தினின்முன னெங்க ளுயகர்,கருசுரத் தினி லுறுங் காலை யுன்னருள், வரமதிற் புன்னதி மான யாவர்க்குந், தாமுற வழைத்தனர் தாகந் திரவே. (௨௫)

அத்நபி பொருட்டினு லரியநாயனே, யென்றெடுமிம் பாலையி லிடையுந் தீனவர், மன்னலி வகன்றிட மழையை யீகெனத்,துன்னிய நிலையினிற் றுவாச்செய் தாற்றனர். (௨௬)

திருமுகம் மதுநபி தீனி லாகிடாக், கருதல ராகிய காபிர் சேனையைப், பொருதுவெல் கரத்தினைப் புயத்தி னேருயர்த் தருளலி செய்துவாக் கபுல தாயுடன். (௨௭)

இறையவர் வின்னிக ரிந்த்ர வில்லொடு, மறையவர் வாளினை யரிசெய் மின்னொடு, மெறுழவர் பண்டக்கடி யிலாப்பி னேனொடும், விறலவர் கொடையென மேகம் பெய்திற்றே. (௨௮)

பாவிய மழையறப் பாய்ந்தங் கெங்கணுந், தாவிய நதியெனத் தழைப்ப யாவரு, மேவிய நிகருறை யுடலி னூடுநல்,லாவியங் கடைந்தநே ரமலை காட்டினர். (௨௯)

அலிசெயுஞ் சிர்த்துவா வதனுக் காயிறை, மலிவொடு பெயச்செயு மழையின் வெள்ளத்தா, லலிவகன் றனர்கடி னன்ப ரச்சுரம், வலிகனற் றணிந்தெழின் மருத மாயதே. (௩௰)

பழுத்தமுக் கனிரசப் பாகுஞ் சீனியுங், குழைத்தினி தாயுணுங் கொள்கை போலவன், குளித்தனர் களித்தனர் குழுமி யேயறத் தெளித்தெடுத் தருந்தினர் சேனை வீரரோ. (௩௧)

ஒட்டைமா டாடொடு முள்ளயானையுங், கட்டவிழ்த் தந்நிலக் காட்சி காணவே, விட்டன ரவைமகிழ் மிகுத்து நீருந், திட்டமாய்க் குளித்திட விலங்கி நின்றவே. (௩௨)

தோற்றருத் திகளினிற் சொல்லும் விரிய, ரூற்றினர் பாணியை யொருங்கு சேர்த்தினர், நேத்திர மற்றவர் நேத்தி ரம்பெறுங், காத்திர மாயினர் கவலும் யாருமே. (௩௩)

கற்புறு மகளிர்தங் கணவர் மெய்யினை, விம்பனை செயுமவன் வீட்டின் மேவிலப், பொற்பினன் மனமெரிப் பொலிவு பேர்லெரி, யெற்படு கின்ற வவ் வினைப் பாலைதான். (௩௪)

அற்பமா நிதநித மடுத்து மாங்கொரு, பொற்பணம் பெரு
மலை புழுங்கும் போதினி, னற்குண ரீந்திடும் பொருளி னுவலர்
தற்கைகள் குளிர்ந்தநேர் குளிர்ச்சி தாவித்தே. (௫௫)

வரத்தரு நபியுல்லா மருகர் தம்மிரு, கரத்தினை யேந்தலாற்
கருணை நாயகன், விருந்தென வளித்தவான் வெள்ளை நீரருந்,
திருந்தனர் மகிழ்ச்சியி னந்த வேலையில். (௫௬)

குடக்கடற் பிடமேற் குறுகி வெண்டிரை, மடக்கணை தன்
னிலை வழுத்தி பூவல்வா, னடுக்கறப் போர்த்துமெய் நலிவை
நீக்குவான், படுக்கவென் றடைந்தனன் பருதி வேந்தனே. (௫௭)

சூரிய னடைந்தபின் சூரர் யாவரு, மாரியங் கவிகையர் மரு
கர் தாழுமெய், வீரிய வம்பின்மேல் விருப்பின் றூஞ்சிலாக், கூரி
ருட் போக்கினர் குளிர்ச்சு ரத்தினே. (௫௮)

குழுவெலாஞ் சரத்திடை குழுமி வைகியோர், பொழுதெழு
முன்னமோர் புதிய நாயனைத், தொழுதன ரடவுநற் றொடர்பு
நீக்கவ, மொழுதலு மற்றலை யெடுத்தங் கார்த்தனர். (௫௯)

கவினுறுங் கதிரெழக் காவலாரவி, யவிரொளி வேற்கரந் தாங்கு
மப்துல்லா, விபுனபீ சுல்சுலு னியமென் றோதிய, புவிபுக ழவ
ரிடம் பொருந்தக் கூறுவார். (௬௰)

மதிவல ரம்றினும் வருக வில்லையே, சதிவல ரென்னெனுந்
தடைகொல் தார்களோ, வெதுவகொலென் றுதிர்ந்துநீ ரிங்வ றுரை
மென, வதிபெல வலிசொல வவரும்போயினார். (௬௧)

விறலுடை யப்துல்லா விளைவிற் சென்றருஞ், சிறுநெறி நீந்தி
யோர் திசையி னேகையிற், குறுகலர் படையொடுங் குதிரை
யேசட்டியக், குறுவது தெரிந்தன ரோதை யோடுமே. (௬௨)

கிள்ளைகள்ன டொருகுழிக் கிள்ளி யாங்கதிற், றெள்ளவ குலைடக
ளைச் சேர்த்தி யடிமேய, கள்ளமா யதைமொரு கயுறு கட்டிநின்,
றெள்ளிய கரத்திலோர் கல்லெடுத்தனர். (௬௩)

கல்லினுற் காறலைக் கனறெய்த் தோரெழ, மல்லினு லடித்தி
டை மன்றுகம்பள, மெல்லிதாய்க் கிழித்தந்தக் காயம் வீக்கியே
சொல்லெலாறு வழுவைகயிற் சுழன்று வீழ்த்தமோ. (௬௪)

புலம்பினை ரலம்பியே புழுதி யாருமன், னிலமளிச் சிரமிவைச
சிரப்பத் தாவினார், பலங்கெடப் புரண்டனர் பகரொணுக்கொலை
யலம்பதுற் றவரென வழன்று வாடினார். (௬௫)

இன்னன வற்றவ னிடையுங் காலயி, னுன்னியின் றிரளொடவ் வொன்ன லார்படை, யன்னவர் சமீபமா யடுப்ப் நோக்கியே, முன்னினு மும்மணங் கழுது மோதினார். (சசு)

அழுவதும் பிறிதிவை யள்ளிக் கங்கொடு, விழுவதும் புழுதி யின் மீதுதோய்வது, முழுவதுங் கண்டுமுன் முடிகி யயன் னென, வெழுபதென் குபிரரு மிரங்கிக் கேட்டனர். (சஎ)

இப்படிப் படுதுய ரென்னென் றோரிடஞ், செப்புவ ரப்துல் லா திருகு தாளமாய்த், தப்பறு பனிகுதை லென்று சாற்றிடு, மொப்பருங் கிளையினி னுள்ளன் யானுமே. (சஅ)

அருங்கிளை யவர்களு மடிமை யாட்களும், பெருங்கண மாக வே பேசு கின்றவோ, ரொருங்குறு நாளினி* னொருவன் றூறை செய், திருங்கன கம்மெலா மெடுத்துப் போயினன். (சகூ)

அன்னதான் முன்னர்யா மழகின் வாழுநாண், மன்பனி றியா செனும் வம்று சத்தினின்,முன்னிலை யானுக்கு மூட்டின் பத்தரி சொன்னவத் தொகையினிற் றொறுவு மீத்தனம். (ருய)

அவனிட மடுத்தெம தாகுலங்களை, யிவிதமென் றோதனு மீந் திட் டானவை, சவியதாய்க் கொடும்பிவன் சார்ந்த னந்தெரிந், திவாலி படையொடுந் துசி னெய்தியே. (ருக)

என்னுயிர்ப் பிள்ளையை யீர்ந்து போட்டெனின், றன்கரங் கால்களைத் தகர்த்து வீழ்த்தியங், கன்னவன் கொடுத்தவை யனை த்துங் கொள்ளைகொண், டிந்நகாட் டெல்கையி னிருக்கின் றனரோ. (ருஉ)

தம்பியை யடக்கிய தலயி தாகையா, லெம்பிற வியினுட னிறப்பதன்றிமன்,னம்பிவாழ் கேளினி நானென் றிம்பரு,மும் பரு மிரங்கிட வோதினாரோ. (ருந)

ஆங்கிவை கேட்டவ ரகமிரக்கமாய்த், தாங்கொளு வழுகை யைத் தணித்து நீரிவ, ணீங்கியெம் பாசறை நிலவ வந்திடிற், போம்பொருட் கதிகமாய்த் தருதும் பொன்னென்றார். (ருச)

இன்னவை சொலியவ ரிரங்க னீக்கியே,தன்னயத் துடனுமே நடத்தி யேகினார், பின்னிவர் மெலமெலப் பொலனி லார்கள் போன், முன்னினர் முடவரின் முறைமை யாகவே. (ருரு)

---

* ஒருவனென்பது,முகம்மதைக்கொண்டது

இப்படி யவரொடும் படங்கி னெய்திய, வெப்பொரு டப்துல்
லா வம்றைக் கண்டதோ, வொப்பறுந் தலையினி லுறுவ தாரவற்,
செப்புக வென்றனுஞ் சினத்தவ் வொன்னலர். (௫௬)

அலிவிடுந் தூதிவ னமுறென் றூரவர், சொலியடங் கிடமுனுன்
றவ்வைவ னிம்பதி,நிலையுன திடத்தினி னேர்ந்த தாலுனைக், கொலை
புரிந் திரத்தமே குடிக்கு வேனியான். (௫௭)

என்றுபற் பலபல விழிவு பேசியே, துன்றிய சூழ்ச்சியிற் றுல
ங்கு மோர்தடி,, மன்றவ ரிடத்தினில் வாங்கித் தாக்கினார், நன்று
நன் றெனவண்டர் நகைத்து நின்றனர். (௫௮)

தடியினா லப்துல்லா விலிதந் தாக்கலுந், துடிதுடித் தப்துமெய்
சோர்ந்திட் டார்பினும், படியினிற்குனிந்தரும் பரிய கல்லெடுத்
திடியென வெறிந்துநோக் கிதனையோ துவார. (௫௯)

ஒப்பருங் குபலுலாத் தட்டுஸ் ஸாவின்மேற், செப்பரு மானை
யாய்த் திடனுஞ் சோரியை,யிப்பொருட்குருத் துவே னென்னவப்
துல்லா, வப்படை யேனோர்க்குண்மை யாளர் போற் சொன்னார்.

சீரியவப்துல்லாத் திருக்கின் செய்கையை, வீரியக் காபிர்க
ணோக்கி மெய்யென, நேரிய களிப்பொடு நிற்ப தாய்ந்துமா,
பாரிய மொழியொன்று பகர்வ தாயினார். (௬௧)

பன்னுமென் கிளைஞரே பகருமம்றைநீ, ரென்னிட மளிக்கி
லென் னினிய தம்பியை,முன்னவி செப்படிமுடிப்ப னென்றனை
ரன்னவ ரதின்படி யபுதுல் லாவிடம். (௬௨)

மாதவ ரம்றையும் வருத்தவர்முன, மோதிய படியொருநாஅ
பெருன்னையுங், காதலாய்க் கொடுத்தவண் கவனு மோரிட, மீதினி
விருமென விண்டு வைத்தனர். (௬௩)

திடத்தின சப்துல்லா திரும்ப வுய்ம்மிக, வடித்தன ரழுதன
ரம்று மன்னவர், புடைத்தல்கண் டொன்னலர் புதுமை யாயுற
விடுத்தனன் வானினன் வேலைபுக்கினான். (௬௪)

இனனடைந் திருட்குல மெங்கு மாளயின், மனமகிழ்ந் தப்
துல்லா மன்ன ரம்றிடங், கனதியி னடுத்துடற் கட்டைநீக்கியோர்
தனின்வர வுகளெலா மவர்க்குச் சாற்றியே. (௬௫)

இன்பமா யிருவரு மேவை நேரதாய்த், தும்பியோன் மதத்
தொடுத்துன்ன லாருமு. வெம்புபா சறைவிடு போடி நீங்கியே,
தென்புறு மப்துல்லா செறுநர்ப் பார்த்தரோ. (௬௬)

அறமகற் குபிரசோ ரீதோதல் லம்றினைத், திறமொடு கொண்டியான் செல்கின் றேனென, முறைமையிற் கூஇயினர் மூர்க்கமாயவர், புறமதிற் றொடர்ந்தனர் பிடிக்கவென்றரோ. (௬௭)

அன்னவர் மூடிகியே யடுத்து மம்படா, திற்நிலம் பிதிர் தர வேக வோட்டமாய்த், தத்தக மகிழ்வொடுத் தாவி வந்தலி, மன்னரின் குழுவொடுஞ் சேர்ந்து வைகியே. (௬௮)

அந்தவம் றிறுக்கிட ரடைந்த வாறையும், புந்திய ரப்துல்லா புரியு பாயமும், விந்தையி னேதினுர் வினவியாவரு, மந்தமா னவற் புகழ்ந் தகமகிழ்ந்தனர். (௬௯)

அலியார் மஊழயழைத்தபடல முற்றிற்று.
ஆ படலம்-௰௨ - திருவிருத்தம்-௫௭௩-

ஜின்விருந்திடுபடலம்

மட்டலர் குங்கும மாலை மார்பலி, யிட்டமா ரிருவரு மிசைத்தல் கேட்டபி, னட்டதிக் கிறும்புக ழாருஞ் சேனையோர் தொட்டெழ வுளத்தெறுழ்த் தூரங்க மேறினர். (௧)

ஏடலர்த் திரிதரு விசைவண் டுல்சுடதார், தோடலங் கிடநகை துலங்கு வீரரி, னுடலங் கதிக்குர மரிய புட்டலைப், பாடலம் புடைவரப் பரிம னோட்டினர். (௨)

அன்னவப் பகலிரா வரிக ளோட்டியே, பன்னகம் பயிறலம் பலவு நீத்திநற் கன்னிய முன்ளவர் கக்கைக்க லென்னுமோர், செத்திலத் திறங்கியே தேகந் தேற்றினர். (௩)

வேறு.

அலியினை யறுகை மதியினைத் தேனை யருள்வலம் புரியையைந் தருணவைப். புலியுடு பிரசம் வளையுயர் நிலத்தோரி புடைசெறிந் திருப்பதை நிகர்ப்பக், கவினவெம் பரிக ளுடையநற் றீனர்க் கணம்பல சூழ்ந்தினி தாக, மலிபுக ழிறசூல் மறைசலவாத்து பயித்துக ளுரைத்திருக் கையிலே. (௪)

தடமுறு வரையின் சார்புகளலையச் சார்ந்தவ ருயிருடனலைய, விடியதிர்த் திடுத லினைபெரு முழக்க மிவர்கள்கா றுறப்

புலி யலியார், பிடலொடு மெழுந்திவ் வடமலைஜின் னலது
வேறிலைத் தெரிந்துறு குவனெனா, றுடன்செல வங்கோர் முதி
யவன் றடிகை யூன்றிவந் திவர்முன மடுத்தான். (௫)

வந்தவ னலியார் மலர்க்கைதா ளவையின் மணிமுகஞ் சேர்த்தி
முத்தாடிச், சுந்தர நபிதம் மருகரே புலியே துன்னலர் முடி
துணிப் பவரே, சித்தையுள் ளறிவு நிலைமைசெய் குருவே கிற்றினை
யுணருநா யகமே, வித்தைதேச ரலியே யறமுறு மரசே வெற்
றிவா ளுடையயகே சரியே. (௬)

கடையுகநாளி லருளொடுங் கவுலல் கவுதறின் கலாயினி லிலங்
குங், கொடிவியா வுல்கம் துற்றிடுங் கரரே கோக்கடா மணிசிர
சணியே, படிமிசைத் தூண்டா தொளிர்மணி விளக்கே பகரு
மென் றிசைபல வோருங்கி, வடிவுறத் திருந்த வருபொரு ளெஃதே
மகிழ்ச்சியிற் புகழ்ந் துநின் றனருல். (௭)

இப்படிப் புகழ்ந்த முதியஜின் னினை நீ யெவரெனப் புலியலி
வினவத், தப்பறும் அதுமி னின்றசம் றூகென் றனக்குள பெயர்
ஜெகப் பேறே, வெப்புற விவணி னிவ்விர விருந்து விடிந்தபின்
றேவரீ ரேகி, லெப்பல னுகளும் படைத்தவ னுவே னென்றனை
னலியெதி ருரைப்பார். (௮)

மருக்கமழிறசூ லருட்படி விரும்பி வருவதா லிடையினித் தரி
த்திங், கிருப்பதற் கேலா தென்றனர் கிழவ னெழினபி பேரினி
லாணை, பெருக்கவிட் டெமது விருப்புள புசிப்பைப் பேணியே
யிடுமென வுரைத்தான், விருத்தனந் நபிமே லாணைசெய் ததற்காய்
விருந்தினைப் பொருந்தின ரலியே. (௯)

மன்னலி பொருந்தி னதற்கரு மகிழ்ச்சி மன்னுறு பொற்ப
டம் விரித்தே, யன்னதின் மிகுதி முக்கனி தேனெய் யமுதுமீங்
கான்களிற் பரப்பிச், சின்னுநின் றருநீர் வார்த்துப சரிக்கத் தினவ
ரொடுமலி யாரும், பொன்வயி றாரப் புசித்தொரு முதலைப்
போற்றியங் கெழுந்தனர் பரிமேல். (௰)

ஜின்விருத்திப்படல முற்றிற்று

ஆக படலம்-௰௯-இ திருவிருத்தம்-௫௮௯

சுந்தலத் துவலைதப்படலம்

பழுதற்றெழு முலியார்மிரு படைசூழ நடந்தார், வழியிற்
கெடு மருவார்பதி வலாறு தெரிந்தே,விழைவுற்றிட வருவீரென
மேமேலாணருண் மேவு, முழுவைக்கிணை சொனுமம்மைற யுவப்
போடும் விடுத்தார். (௧)

அறமேவிய வம்றும்பக லல்லுங்கன விராவாய், விறலோடு
நடந்தொன்னலர் மேவுஞ்சரு கேழின், முறையாகமு னுறுகின்
றவம்முருகார்சரு கினிலே,யுறுபோதவர் பசியாலவ ளொருதண்
டலை யேகார். (௨)

அனதண்டலை யினிலீந்துள ததிலேறிபொரிளவல்,கனிகொய்தன
னது கண்டிவர் கரித்தென்பசி யகல, வுனதன் பொடெவ் வள
வாயினு முதவென்றன ரவனுந், இனுமெமக்றரு குறவந்தனி
செங்காய்க ளளித்தான். (௩)

வாய்வின்டு புகழ்ந்தேர்மிகு மதுரம்பெறு காரங், காய்தின்று
மகிழ்ந்துத்திடு காறுன்றிடு மிருளேப், பாய்கின்றவி னரிபோலி
வர் படிவத்தொளி யவன்கண், டாய்வின்றிற லோரென் றெணி
யருகாக விருந்தே. (௪)

வருகின்றன போகின்றன வழிவங்கிட மிவைக,ஞரமென்றத
பொடுகேட்டன னுவந்தேரணி யமுறும், பொருளின்றிய வறிஞ
ன்பல பொருடுன்றிரீ க்கிலதை, சொரிகின்றமை பணிஆமிறு சுகு
ருமிவன விண்டார். (௫)

இன்னும்பய னுடனேதிற லெழில்கொள்றவு சுல்கூல், மன்னி
ன்புக ழைத்தான்மிகு பயித்தோழின னதலைச், சொன் னந்தரு
வாமென்றுரா சொலவந்தன னென்னப், பன்னுத்திட .னெடு
சொற்றனர் பார்த்திதவ னேதும். (௬)

திடமாய்றவு சுல்கூலொடு சிகுறன்மகு மூது, மடலேசெய
முதலிங்குள வதியும்படி தாதாய், விடவந்தவ னெனத் தோன்
அது விள்ளம்முறை யிலையேல், கடிதண்டலை யிதின்மேலொரு
கவிவாழ்த்திடு மென்றுன். (௭)

மொழிகின்றவம் முறையேமிகு முருகார் பொழி லென்றுந்
தழையும்பண ரதுவுங்கனி தானும்பல மலரும், மனியுங்குயி
லிசையும்பெற பழுகாயுறு மென்றே , கனிகொண்டொரு கவி
விண்டனர் கவிளென்றன னவுனே. (௮)

வேறு.

இன்பமா யம்றுபாடு மிசைக்கவி தன்னைகேட்டோ, னன்பி
னுற் சவடியொன்றெம் மகத்துள தளிப்பே மின்னும், வன்பரு
முக்காசிவ்வூர் மன்னனுக் கமைச்ச னெற்கு, மன்பனற் பெரி
யோர்வாணர்க் கஸிகரன் றணிவு மிக்கான். (௯)

அன்னவ னிடத்திரும்மை யறிவித்தவ் வாசன்பாலி, னன்னய
மாக்கிவிக்க நவில்வனென் றெழுந்துக் காசு, தன்னிட மடுத்துச்
சொல்லுந் தரப்படி யுரைத்துமீண்டு, மன்னமு நின்னையமழைத்து
வந்துமந் திரிபால் விட்டான். (௰)

மந்திரிக் கம்றதன்னின் வறுமையு மெலிவுமிக்க, தந்திரக் கவி
யிற்சொல்லிச் சாகிறுத் திறனுங் கூறச், சுந்தரக் கவிரஞ்சிப் புஞ்
சொற்சுரி தகமுங் கேட்டுக், சுந்தனை யசைத்தின்பாகக் களித்தவர்
திறமைதன்னை. (௰௧)

அரசனுக்குணர்த்தியம்மை யழைத்துப்போ யவன்பால் விட்
டான், வரியுறும் புலியின்வீரம் வளர்பதி னுயிரம்பேர், திரை
திரை பணிசெய்தாரத் திருபற்குச் செய்யும் வண்ணந், தரும்
றெப்பதினைந்து சென்னி தாழ்த்துநோக் குற்றுநின்றே. (௰௨)

பொன்றிக ழாசேநீரும் புதுமைமகள் வளர்வ தாகி, வென்றிக
ளுறும்பற்றுசின் மிக்கரு ளோங்கியானைக், கன்றினை மகருளமழி
காலமும் வாழ்கவென் றுநன் றுறப் பொருந்தநோக்கி நாற்பொ
ருட் கவிசொன்னால். (௰௩)

பன்னுமங் குள்ளோர் மெய்ச்சப் பஞ்ச லட்சணப்பெருக்கா
யச், சொன்னவக் கவிகளெல்லாந் துலக்கமாய்க் கேட்டிருந்த,
மன்னவன்நவுசல்கூலின் மனமகிழ்ந் திருக்கச்செய்தே, யன்னசி
ரம்மைநோக்கி யறைகுவான் சிறிது மன்றே. (௰௪)

கவிதையின் திறலோய்நம்மைக் கனதியாய்வரிசை நல்கிப், பவு
சுடன் வைக்கவென்றுற் பலங்கள்வஞ் சுனைகண் மாயம், புவியி
டைத்திரட்டிப் பொய்யைப் புதுமறை யென்ன வோதி, நபி
முகம்மதுநாமெனன்றே னம்பதிக்குற்றெம்மோடும். (௰௫)

பொருநிட வருகிறுனும் போரினி னவனின் றுட்ட, முரணினை
யடக்கி யல்லான் மொழிவதொன் றேனுமென்ற, னுரமனம்
பொருந்தாதென்று ரேறுதுமவ் வரசை நோக்கி, நரபதி யவிதந்
துதர் நவிற்றுவா ரிணங்கவம்மா. (௰௬)

திதிகடக் களிறேயாருந் திகிலுறும் புலியேயீறுந், திறனெடும்
புவியிலாட்சி செய்துதம் பேர்கேட்டுற்ற, வறியவர் கவிலைய நீக்

கும் வள்ளலே யெதிர்த்தவொன்னார், முறிபடச் செய்து வாழு மூரிய சிங்கமேறே. (௧௭)

கடல்புடை கிடந்தபாரிற் கனமணி மகுடவேந்த, ரிடியிணை வரினுமுந்த மொழிற்பெயர் கேட்கி லன்னே, மடமட மடெனவோடி வலிகளும் பலமுந் தேய்ந்தே, படபட படென வாவிப் பதைபதைத் திடுவர் மன்னே. (௧௮)

ஈதெலா மிருக்க நம்மோ டிகல்செயக் கருதிவார, தீதுசேர் முகம்மதென்போன் சிறுவினை நம்மையாளுந், சாதிமா மணிப் பற்றுசாத் தம்பிரா னழிப்பரென்ன, வோதினர் புகழ்ந்து மன்னனுள்ளக மகிழ வன்றே. (௧௯)

இந்தவா றன்றுசொற்கேட் டேந்தலு மகிழ்ந்தனனாகி, யந்த வஞ்சகனின் றாதா படைத்திடுஞ் சுபைறைத் தாக்கித், தந்தை தா யீன்றதாக்கிச் சருமம்போர்த் துலர்த்துரித்து, நொந்திடச் சிறையினிட்டு நொறுக்கிறே மென்றுனின்னும். (௨௰)

கவிதைசொன் முதியோய்நீர்தான் கவல்முகம் மதுதன்செய்தி புவியினி லறிந்ததுண்டேற் புகன்மெனப் புகன்றனம்மூ, முவகையில் லானெஞ்சத் துள்ளினி னினைந்தின் பான, சுவைபுறு மொழிகளோடு சூழ்ச்சியிற் சொல்லலுற்றார். (௨௧)

வள்ளலே யெளியேனெய்தும் வழிநியில் பனிசலிமெல், றுள்ளதோர் கூட்டத்தார்தம் முதவியி னறவுண் டார்த்து, தெள்ளி தாம் குனுகூடிசன்னுந் தீனுனை யிருக்குங் காலை, யின்னுதற் குவமையில்லா வீரிய னொருவன் வந்தான். (௨௨)

பகருங் கதிர்வேல் வாள்விற் பரிசையும் பழகுதோளான், புகரகனெடியமெய்யான்புகலவ விலக்கணத்தைச், செகதலத் தெவர் கண்டாலுந் திடுக்குறு பகல்வரல்லான், முகமெதிர் முடுகாரந்த முறைமைகண் டஞ்சி யுத்தேன். (௨௩)

அன்னவ னரிவைநேரா யடுத்தெனை நீயாரென்ன, வன்னி போற் கேட்டயானும் வறியவோ ரறபி யென்று, மன்னவன் றவுசுல்கூல்மேல் வயித்துக ளினிதாய்ப்பாடி, மன்னிதி வாங்கவென்றும் வந்தன னென்றே னென்றான். (௨௪)

இவைசொலு மென்னைநோக்கி யென்னைநீ யறிகுவாயா, நவிலெனை நவித்த யானு நடுக்கமுற் றறியே னென்னைக், கலலுந் திரும்பமீறுங் கடகரி யதனை நேராய்க், குவலயங் குலுங்குமாறு கூஇயிஃ தறைவ தானன். (௨௫)

அமியிடு னமித்தாலியா மமர்க்களப் புலியாந் தான்மெய்,வலி
மிகவுறுஞ்சுபைலற வன்சிறைப் படுத்தலாலே,பொலிவதற் கிரட்
டிப்புமைப் புன்சிறை யாக்க வென்றே, பொலிகடற் படையி
னோடிவ் வூருக்கு வருகின்றானும். (௨௬)

இவ்வவெளிப் படுத்தவேண்டா மென்றெனை யுறுக்கிச் சொன்னா
னவையறு முழுதிபல்ல நவிற்றியின் குற்றே னென்றார், சுவை
யறு மொழிமன் கேட்டுச் சொல்லுடன் சிரிப்பாய் மூத்தோ,யிவி
தமன் னவனும்பாலி லிசைத்தது நன்மையென்றே. (௨௭)

நீதியா ரம்ன்றமெய்ச்சி நீரிங்ஙன் மருவலார்கள், சேதிக னுணை
ரீத்தவெற்குத் திருக்குரு வாகவந்தீ, ராதலா லுங்கள்காண வவனி
டம் பவுஞ்சையேவிச், சேதமாக் கிடுவனென்னச் சீறினு னம்மு
சொல்வார். (௨௮)

உவரியந் தானைசூழ மூலகெலா மொருகோ லோச்சித், திவி
யமுற் றினிதுவாழுஞ் செம்மணி மகுடவேந்தே, சவுரிய னொரு
வற்சேர்த்துத் தமியனை யனுப்பி னேனிக், கவனுமவ் வலியின்
வீரங் காண்குவன் படையேயென்றார். (௨௯)

உறுமொழி யுரைத்தவம்மை யுவந்துள மகிழ்வு கூர்ந்தங், கறுசு
வைக் கறியிறோடு மமுதளித் திடுமினென்ன, மறுவறு மாசனேத
மடையர்க ளவர்க்கொள்ள டேகி, நறுமணப் புசிப்புநல்க நலவயி
றாரவுண்டே. (௩௰)

காட்டுவா யொருக்கன் மெய்ப்பக் காளைய ருடனே புக்கக்,
கோட்டுவாய் நிழலினும்பர் கொடுத்தமுத் தினாயின்வள்ள, லாட்
டுவா சகத்திற்சோதி யுவணையூர்ப் பெறுஞ் சுபைறை, மீட்டுமா
நவனைக்காண்பான் விருப்பமுற் றெழுந்தான்றே. (௩௧)

எழுந்தருந் திசைகளெல்லா மிடைவிடா தற்று நோக்கச்,
செழுந்தடப் புயச்சுபைனோர் திகிரியின் சருகுதன்னிற்,றெழுந்
தவப் புடரிற்பூட்டுத் தொடுத்தரும் பாசையூடே, யழுந்திடப்
பிணிப்பதாகி யவஸ்தையிற் கிடப்பக் கண்டார். (௩௨)

திறமதாங் கருகிலைப்பா னேரலரி மிடுக்காய்ச் சுற்றி,மறம்பல
செய்யவாரு மன்சுபை நம்மை நோக்கல், கறங்கொளுஞ் சிரசை
நீட்ட வடங்குமென் றக்கங்காட்டத்,திறங்கொளுஞ் சுபைறென்
னோர்க்குத் தெரிகிலாப் பொருட்பாச் சொல்வார். (௩௩)

பொறுமையென் றளவுமட்டும் பொறுத்தனன் பொறுத்து மேன்மேற், றுறுமவிற் சாபிர்செய்யுத் துன்பினிப் பொறுக்க வென்று, இறுமெல னின்றதாலிங் குடையவ னிரக்கமாக, வறு தினைய விடுகினன்றென் றறைந்தனர் பயித்திரங்கி. (௧௪)

வழுவகல் சுபைறங்கோதும் வயித்துக்கேட் டஞ்சியம்று, நழு வலா யலவும்பர் நடந்தினன்குடபாற் புக்கான், பொழுதடைந் திரவுதோன்றப் போதினி னம்லநமன்ன, மெழுகுட னழுமி னென்ன வோதின னெவ லோர்க்கே. (௧௫)

அரசனாப் படிசென்றன்று ரம்றினை யழைத்துப் போந்தார், புனையின நெக்கியாரப் புகழ்ந்துதீ ருனாத்தவந்த, வுரமுறு மலி யைப் புக்கிக் குறப்பிடித் தெய்து மென்று, னரபதி யம்று கேட்டு நலதென்றார் மகிழ்ந்தப்போதே. (௧௬)

அந்தமன் கொடுமையாக வவனியி னின்றவேழு, மைந்தரின் முதலினுற்ற மகாவிறல் வேங்கையொத்த, சுந்தலத் தெனுநாம த்தின் மூன்றலை யழைத்திருத்தி, யிந்தவென் புதல்வற் கூட்டி யேகுமென் றின்னுஞ்சொல்வான். (௧௭)

ஆயிரப் புரவிவீர ரடரினென் மகன்மூன் னில்லார், மாயிரு நிலத்தில்யாரு மற்செய்வா ரவனொடில்லை, யாயதால் வல்லைநீரு மவனுமாய் வாசியேறிப், போயுபா யத்திலேனும் பொருந்திற மதனிலேனும் (௧௮)

செப்பிடுமலியைக்கட்டிச் சிறையினி லாக்கியேனு, மொய்ப் பிடக் கொல்லியேனு முறிவுடைமத்தலைமையாக்கி,லைப்ப னென் றுறுதிசாற்றிமகனைநோக் கிவர்சொல் வார்த்தை, தப்பிடா தேயெ ன்றேறுதித் தனிபுகழ்த் தனுப்பினனே. (௧௯)

வேறு.

இந்நப்படி கொடியோன் விடை பியப்பெறு புடனே, சிந் தைத்திட னஞ்சொத்திடு தீச்சுந்தலத் தினிதா, யுத்திப்படை யுடை தொப்பியொ டொளிராயுதம் யாவு, நத்தற்கவ னுறலெண்பதை நாடாம லணிந்தே. (௨௰)

அரும்பாய்பரி மிசையேறியங் கதுபோலமு ழக்கு, மிரும்பா யுத மொடுவாசியு மீந்தானவ ரோடுங், கடுந்தேவதை யுறுகோ யிலின் கடைசென்று பணிந்தே, திரும்பாநடை கொண்டான் புகழ் சேரம்றொடு மம்மா. (௨௧)

இருபேர்களு மடல்வாசியை யிணையின்றி விடுத்தே, வருபா தையி னுக்காசெனு மதிமந்திரி னவகுஞ், சருகாயவ னுடனெவ்

வகை தானேறி விருந்தன், டொருதாமத மில்லாதெழுந் துட
னேநடை செய்தார். (௪௨)

இணையாரவ ரிருபேர்களு மெழில்வாகி நடத்தி, மணமேவிய மலர்மாலைக்கண் மணிமார்பினி னசையப், பணவாசகி யுறுகா னெறி பலநீந்துபு வருகா, துணர்மிஞ்சிய பொழில்கண்டொரு சுனையின்கரை யுற்றார். (௪௩)

இருபேர்களு முணவுண்டற வினைமொண்டு குடித்தே,யொரு தாய்பெறு மவர்போலுமெய் யுயிருமென வுறுகான், மருவார் புயரம்பொருன் றெனி மருள்கொண்டவர் துயிலும், பொருவா வணம் விழிதூங்குவ போலாடி யிருந்தார், (௪௪)

கண்டூங்குவ போலாடுதல் கண்டேயர சிளவல், வெண்டா மரை விழியோய்ப்படி மிதேபடு மெனவும், வண்டார் தொடை புயரம்பொரு மணலானதை யணையாய்க், கொண்டார் துயில் கின் றுரிணை கூரிப்பாய்க் குறுகுறுத்தார். (௪௫)

துயில்கொண்டவர் போல்மன்பல தொழிலானவுபாயம்,பயில் கின்றதை மெய்யென்றுசொல் படைவீரசந் தலத்து, மயலின் கிடை கொண்டேமிக வயர்வாகவுறங்க, வியலின்னது கண்டங்கவ ரின்பாக வெழுந்தே. (௪௬)

உணர்வற்று மிருந்தே துயில் வோன்வாளுறை யுருவித், துணி வுற்றவ னெழிலார்தலை துணிசெய்துற விட்டு, யணியற்பல கல னுங்கொடுபதிதீவிரமாகத், தணிவற்றரி யலிபாசறை தனைநாடி நடந்தார். (௪௭)

சுந்தலத்துவதைப்படல முற்றிற்று

ஆக படலம்-௰௪-இ-திருவிருத்தம்-௬௬௰

உக்காசுவதைப்படலம்

அரசன்றிரு மகனைக்கொலை யற்றன்னனல் புரிந்தே, விளைவா யுறு மிரவானது விடிந்தங்கரி யெழலும், முரசந்தவி ழடிபம் பைகண் முழுதுங்கட னிகரா, யிலாயுங்கொ லுவன்றேன்பதி யினிலாயவை யடைதவாம். (௧)

அறைகின்றவவ் வெல்லன்பறு மன்னன்றவு சுல்கூல், மறைமுங் குபற் றுசானது லைவகுங்கொலு விலகி, யுழுபங்கது கனல்வா

யிடை யுமிழும்படி சீறி, யிறையின்செவி வெடிகொண்டிட விடு நேரல றியம்பே. (௨)

ஒருநாளினு மில்லாவண மொளிர்தேவல றியதான், மருவார் புய வரசானவன் வாய்நீரற வேங்கி, விளாவாக வெழுந்தா லய மேவிப்புகை யிட்டுத்,திருதேவென வாழ்த்தித்தலை தாழ்த்தானது சாற்றும். (௩)

நீயுங்குடி கெடுவர்யினி நின்னூரது மழியும், ஆயுங்கவி ராயன் படி றம்றென்றிடு திருடன், மாயன்மகு மூதேவிட வருதூறுவ னின்றான்,சேயின்னுயிர் போகச்செய் தானென்றுசொல்லியதே.

தேவென்றபற் றுசிம்முறை செப்பக்கொடு மன்கூ, கூவென் றுதொனித்தேமிகு குரலிட்டு முகம்பூத், தாவும்படி விழுந்தான் றனி தனையங்கு கிழித்தேர்,மேவும்புழு தியையள்ளிமெய் மிசை கம்மினு மிட்டான். (௫)

இதுகண்டவ னூறுகின்றவ ரிருகட்கடை யெரியாய்க், கொதி கொண்டடர் பரிவாளொடு குழுமத்திட மன்ன, னுதவிக்குறு முதன்மந்திரி யுக்காசுறு சருகின், விதனத்தொடும் வர லுற்றனன் விள்ளப்படை யுடனே. (௬)

அரசன்வர வெதுகாரண மறிவோமென வோடி, விளாவாய் விற லுக்காசெனு மேன்மந்திரி முடுக, வுணாசெய்தன னவ்வா றிறை யுடனன்னவ னுழுதேர்,வணாயன்ன புயச்செம்மலின் மன மாற வுரைப்பான். (௭)

உமதுன்மகிழ் மகனைக்கொலை புன்னிப்புரி பவனை, யெமதங் கர வாளுக்கிரை யிட்டன்னவ ரடரும்,மமர்வென்றிவ னடைவே னென வறைந்தத்திரி வீர, ரமரும்படி யோராயிர ரணிசூழ வெழுந்தான். (௮)

* ஐயாயிர மாவைப்புலி யதிரப்படை வீரர், கையாயுத மொ ளிரப்பல கலனுங்கதிர் செய்யத், தொய்யாதுள வூக்கஞ்சிலர் சொல்லச் செடியுறவே, வையாளி விடுத்தேகிட மடமந்திரி சென்றான். (௯)

இவ்வாறணி செலமுன்னெக விரவிற்படு கொலையா, யெவ்வா நெமி யரசன்மக னுயிர்போக்கி விளைந்தே, செவ்வேவநடை கொ ளுமம்றரி செய்கைக்குண மேதா, லெவ்வாறுறு மோ வென்றவ ரொங்குத்தரி யாமல். (௰)

---

* ஐ அழகு ஆதலால் அழகிய வாயிரங்குதிரை யென்றுணர்க

வெருஉறா மகனேறெயினி மேமேலோர்பய மிலெனா, மிகவேயுனி
யேகும்வழிவிட்டன்னதி னயலாய்ச், சுசமாய்த் துயி லுவமென்று
ஞானிற்கேகிடை கொண்டார், சுதானரு ளானித்திரை யணுகா
தட னெழுந்தார். (௰௧)

எழுகின்றவர் வழியானதி னிடையேசையி லங்கே, பொழு
தின்கதிர் மறையும்படி பொடிமண்டுகள் கண்டார், பழுதின்குறி
லென்றென்னுபு பறக்கட்பரி விட்டா, ரொழுகன்னவர் பின்னே
தொடுபுக்காசுரி விட்டான். (௰௨)

உக்காசுவ ரருகாகி யுபாயம்புரி சதியா, யிக்காலையி லினதாவி
யின்னைத்தும்படி செய்தே, யிக்காமுன தின்வேந்தையும் விழ
வெட்டுவனென்று, னக்காயி ருவாக்காய்த்திகிலாயோடியகன்றார்.

ஒன்றார்பரி பிந்தும்படி யோடிச்செலு மன்னறப், பின்னேடி
யெதிர்த்தாரொரு பெலனுகிய சூர, னன்றேனுயி ரவியும்படி
யாய்வெட்டி யகன்றே, மூன்றார்மலை யதினேறினர் முட்டைத்
திட வன்றே. (௰௪)

வேறு.

அந்தவேளை யுக்காசுவ னம்நீனே, வந்துகண்டு முதலைம மறத்
தனே, முந்துநாளினி பூன்றமுழத்தடி, யிந்தநாளது கண்டில
னென் கொலோ. (௰௫)

ஆயுதா லுனர் சாகிரியென்னவே, நீயுரைத்ததுநீதமோ பாதகா
பாயும் வேங்கைமன் பட்டியைக் கொன்றதாற், நீயிவிட்டுனைத்
தீப்பனென் றேசொனுன். (௰௬

என்றுசொன்னவ னும்படுத் தெட்டுமுன், வென்றி யம்திரு
மென்கர மேந்தியே, பொன்றிலாதிறை வன்றனைப் போற்றியே
யின்றியானுன் னடைக்கல மென்றனர். (௰௭)

இந்நவண்ண மிரந்து முடிந்திலா, தந்தகாலையி லுதியருளினன்
மின்னுலாவிய வாளினை வீசியே, ருன்னிமீதலி வள்ளல்வத்
தற்றனர். (௰௮)

வத்தவள்ளலம் மாற்றலர்ப் பார்த்தரோ, விற்லை வேதியர் மீதடராதிர்க, வித்தநாளி விறந்திடு மென்னவே, யுந்திஞர்படை பூடு முருக்கிஞர். (௧௯)

கடலேநேர்படைக் காயிர் கணத்திடை, யிடியெனுவரி யிட்டு வலமிட, மடவுகாட்டலி லேயறை பத்துப்பேர், முடிபிளந்து முறித்தெறித் தாரரோ. (௨௰)

பின்னுமக்குபி ரோர்கள் பிரளயத், துன்னியோட்டி யொரு நொடிக் குட்பலர், சின்னபின்னம தாகிடச்செய்தன, சொன்ன சொல்லுவன் வாட்செல் லெழிலேயே. (௨௧)

வள்ளலார்கை சுழற்றிடு வாளினும், விள்ளுமைங்கதி வாசி மிதிப்பினுங், கள்ளமார்மனக் காயிர் படைஞர்க, ளுள்ளமஞ்சி யயல் விரைந் தோடிஞர். (௨௨)

ஓடிஞேர்முன் னுக்காசு விரைவினி, லாடலம்பரி விட்டவர்க் கூவியே, பேடையென்னப் பின்வாங்கியங் கோடிநீர், நாடடைகி னரபதிக் கென்சொல்வீர். (௨௨)

குபனுலாத்தொ டுஸ்லாமனக் கோபமுந், தவமிகுந்தபத் ருசருட் டம்பிரா,னுவகையற்ற முனிவு முறுமலே, யவர்களாணை யமர்செய்மென் றேதினன். (௨௪)

ஆணையிட்டவத் தேவகட் காகவு, நாணமற்ற நரபதிக் கஞ்சியு மூணருந்திடு முத்தம மெண்ணியும், பேணிவந்தாறின் முரந்தப் பேடியோர். (௨௫)

வந்துநின்றறி லோர்வய விரியன், முந்திவாளவி தம்மை முடுகலு, மந்தமள்ள ரனைவருங் காணவே, பிந்திடாம லவனைப் பிடித்தனர். (௨௬)

பிடித்துமிச்சஞ் சுழற்றிப் பெலத்துட, னெடுத்துயர்த்தி யெறிந்தவன் கீழதா, யடுத்தகாலே யிருபிளப் பாய்விழச், சடத்தை வாளருந் தாரையிற் றுங்கிஞர். (௨௭)

தாங்குவாளதின் றாரையில் வீழ்ந்திரு, வாங்கதாக வகிர்ந்திறந் தானதை, யோங்கல்போன்ற முஞகிர்கண் டுன்னிமேல், வேங்கை நேரொதிர்த் தண்ணலை வீசிஞன். (௨௮)

விசும்பாட் டடுத் தாவியவ் வீரனை, வாசிவிட்டு வலித்தெதிர்த் தெனை, வோசையாய்நிலத் துன்னியடித்தனை;ராககற்படுமித்தனை மாகினான். (௨௯)

வள்ளல்செய்யுமிவ் வாகைகண் டங்குறாங், கள்ளமேவிய காயிர் படைக் கட, லுள்ளமாழ்கிக் கலையுடைத்திரி, வெள்ளநேரி ரிந்தோடினர் யாருமே. (௩௰)

ஓடினோனை மறுத்துமுக் காசுழைத்,தாடலிமாமிசை யாலியும் யானுமா, யீடுசெய்திறங் காணுமென் றேந்திவெம், பாடலத்தை நடத்தினன் பாவியே. (௩௧)

பரிநடத்திவந் தாலியைப் பார்த்தெம, நாசன்சேனைய யவர் கொலு மப்பழி, விலாவின் வாங்குவன் மெய்ந்நீ செலா திவண் வரிலிலோவதைப் பேனென்ன வோதினான். (௩௨)

ஓதுமத்த வுக்காசினைப் பார்த்தலி, பாதகாயடும் பாடினிப் பாரொன, போதிநீண்ட வுவனு முடுகின, வேதென்பேனிரு பேரிணிகலையே. (௩௩)

வாசிரண்டும் வலயிடஞ் சாரியாய், வீசுந்தாளின் மிதிகள் பொருமலே,காசினுக்கிடர் காலமி தோவெனத், தூசிதுன்னித் துடித்துவிண் டாவின. (௩௪)

மண்ணடுங்கிட வாசி மிதிப்பதுங், கண்ணடுங்கிடப் பேர்வாட் கலாவதும், விண்ணடுங்கிடத் தூசி விரைவதும், முண்ணடுங்கினர் கண்டவவ் வொன்னலர். (௩௫)

சூரராலி துரங்கத் துரத்தலாற், றூரணிந்தவுக் காசுசவுத்தலாய், நேரினோடிப்பின் வாங்கி நெடியதோர், பாசமாமரம் பற்றி மறைந்தனன். (௩௬)

மறைந்தபோதம் மரத்தையலிகையி, னுறைந்தவாட்கொடு தாக்க வு[illegible], மறுந்ததங்கினுங் கோண மடர்த்தலாற்,றறிந்து வீழ்ந்தனன் றுனையுக் காசரோ. (௩௭)

உரமதாயலி யாரொரு வெட்டினின், மரமிரண்டுமம் மந்திரி ரண்டுமாய்த், தலையின் வீழ்ந்திடு தன்மைகண் டங்குழந், தரிய லாரிக டனித்தனி யோடினார். (௩௮)

வேறு.

மள்ளரோடி மறைந்தகாலையின் வாளவிட்புலி யாரிடந், தெள் ளிதாகிய வம்புவத்து சிறந்தபாதமி ரண்டுநெஞ், சுள்ளினூடு புக

ழ்ந்தழுத்தி யுவந்துநீர்வர வில்லையேல். விள்ளுமென்னுயிர் மீள்
வதில்லெலன விண்டனைத்தையு மோதியே. (௩௯)

மன்னுமித்தரு ணத்திலீரிவன் வந்ததெவ்விதமென்னவே. நன்
னயத்தின் வினவினாலி நாதரம்நினை நோக்கிநீர், மன்னன்சே
யுயிர் போக்கிவந்த வழிக்கணித்படைசூழ்ந்ததா,லென்னையிக்கண
மேகுமென்றிற ஞல்கனுவினியம்பினார். (௪௰)

அரியவம்மொழி யாலும்வத்தன ஞதிதந்தயியருளின்யான், வருவ
தாகிய வழிசுருங்கின மன்னனிலென் வழுத்தியம், மருவலானு
டை வாசியாயுத மற்றுமின்பொடு பற்றியே, யிருவருந்தம தரு
மையோருறு மிடமடைந்தன ரவரொலாம். (௪௧)

அலியெனும்புலி தமையுமற்றையு மகமகிழ்ந்தர மோடரம்,
புலியணைந்தன ரிருவரங்குறு புதுமையாவு முரைத்தவண், மெலி
வறும்படி யிரவிருந்தபின் விடிபுநேர மெல்லோர்களும், கலின
வெம்பரி யேறினொழு கடல்வருந்தகை யேகினார். (௪௨)

வேறு.

பரணவமண்டல மிசையுறம்பல பகையரஞ் சிடவே,புரவரின்
பொடு மறையருங்கலியுளையதிர்ந் திடவே, மரபமன்றலி னறை
கொள்செந்தொடை மணமெழுந் திடவே, யரவமிஞ்சுபு பரி
வளைந்திட வலிநடந் தனரே. (௪௩)

திமிகடக்கரி யெனமதிர்த்திடு தேசிமொய்த் தணியா, யெதிரி
னைக்கட லதுவெனப்படை யிடனறச் செலுமந், நெறியிடத்
தொரு தடமடுத்தன னேத்தியா ரதனின், மறிபுனற்கரை நிழன்
மிகுத்திடு மாடுபற் றினரே. (௪௪)

இடமனத்தையும் விழிபொருத்திநல் விதயமெய்த் தவராய்,
வடவரைக்கினை வலமிடத்தினு மலைகளுற் றதிலுற்,படைபொரத்
தித தலமெனச்சொலி பரிதரித் திடவே, விடைகொடுத்தலி புர
விவிட்டதில் விடுதியுற் றனரே. (௪௫)

இந்நிலத்தினை யில்லெனச்சொலி யின்மனத் தமொல, மந்
நிலத்திடை புரவிவிட்டவ ரவர்தரித் திடவே,மன்னலிப்புலி குமி
ரர்மற்படை வாரியுத் திதிலே,மன்னிடப்பொரு வாரெனக்குதி
வாரிகாட்டினர் நேரினார். (௪௬)

அலிகுறித்திடு குறியனைத்தையு மறிவமென் றவரோ, சொலி
புணர்ச்சையி னெடுத்தரித்தனர் சுகமிருத் திடவே, மெலிவதற்றுற
சினினபிக்குளவிரவின் முத்தினையைப், புலியினுற்ற துகொண்டல
த்தினர் புலனுனைத் திடுவாம். (௪௭)

வேறு.

ஆழிசுற்றுல காழிகைப்படு மாளியொத்திடு மாலியன், ஞாழி
யுற்றெனவெட்டல்யானைக ளோடிருேரிறை யாளைய,மேழுமைக்
கடல்போலமைத்தமரோருதத்துனி யவ்விட, நீருலககரி வாயி
னீர்க்குக ணைமொனச்செறு புற்றரோ. (சஅ)

பரிகளாயிர மொரிமைடர்ந்தொரு * பாரிசிங்கசவாளிலுக்,கிளை
யதானதி லெம்படாவண யிங்ஙமனைப்திய பேடைநா, ருளாக
ளோதுவ் தென்கொடிலன்றுள முன்னிதின்றயர் காலவு, ளரச
ளுகிய பாவிகண்டெதி ராகிவந்திலவ கேட்டனன். (சகூ)

எனிலுண்மெய்ச்சிபிசுந்தலத்தெனு மினியமைந்தனை வெட்டிய
வினையனம்றுதன் விசள்மென்னென விஞ்சைவிரிய ரஞ்சியே
தனிவயஞ்புலி யலகுறுந்தகர் தவறிவந்துவட வாமுக , வனஷிலா
கிய தன்மையாயவ ராதியந்தமொ டோதுவார். (ருய)

கவின வாசியொ ராயிரத்திலுக் காசுமேவியவ் வழுறமே,
மெலிவதாக விரட்டிநெக்கிடும் வேளையங்கொரு வீரியப், புலிய
தாமென நமதுசேனைகள் பொன்றிடும்படி தாவியே, பலியெனு
ம்பெய ரோனெதிர்த்தன னம்முக்காசு மெதிர்த்தனர் (ருக)

இருவருப்பெதிர் பொருதகாலயி லினியமந்திரி விலகியோரி,
தருவிமேல்மறு வாகிஞரவி தாளைவாட்கொடு தாக்கவும், மருமர
த்தொடுமவருமேபிள வாகிவீழ்ந்தன ராதலால், வெரு விறும்
பிட மோதிடும்படி விளைவில்வந்தன மென்றனர். (ருஉ)

உக்காசுவதைப்படல முற்றிற்று

ஆ படலம்-யருஇ-திருவிருத்தம்-சஅஉ-

முகல்கில்போர்க்கெழுந்தபடலம்.

ஒடிவரு மன்னவர்சொல லோரிந்துறவு கல்கூல், கோடை
யிடி போல்லறல் கொண்டுறு குருக்கள் வாடிவிழி மாரிதொடமார்
பிளந்தி டாய,ஷீடுசெப்பற் றுகுமுனி வெய்துறுமக் கெல் ருல்()

* பாரிசென்பது அரபுப்பாஷையிற்குதிரைக்காரனென்பது

மன்னுளை யெனுந்தழுவின் வாடியவர் நிற்க, முனிமெனரிகோ
ளாதிபன் முகல்கிலெனு நற்சேய், தனைவரு வித்துமிகு தானை
புடை சூழ, வென்னுயிர் பற்றுசருவி னேகிமிவை யங்வன். (௨)

உற்றபடை சென்றிடிமு னெற்றனை யனுப்பி, மற்றவர்க டானை
வர லாறுதெரி பற்றை,யற்றையி னடத்தையறி வித்திடுவை யெற்
கென், றெற்றுபடை யோர்களு விடகினர் தெரிந்தே. (௩)

ஈரொருப தாயிர மியற்புரவி யோனை, மூரியட லேறெனு
முகல்கிலொடு நீரப்,போரமர்க ளுக்குரிய பூணணிபுபோமேன்
நேரினெடு சேர்த்துவிடை யீந்தனன் மகிழ்ந்தே. (௪)

அந்தவிடைபெற்றிருப தாயிரவர் தாமுஞ் சுந்தரமு கல்கிலு
மென்றுசொடு கலன்கள், விந்தைபெற விக்கிநெடும் வேலுவணி
விற்கள், பந்திபெற வேபல்ப லாயுத மணிந்தார். (௫)

வாயுநிகர் வேகமடர் வாசியெண நாலைந், தாயிர மிதம்பெற
மினுர்கலணை வைத்தார், மாயிரு மடங்கலிட மைக்கட நிரன்டு
போயிடுத லொத்தணிசெய் போரரி தரித்தார். (௬)

பட்சியினை கம்பிசை பறப்பொடு பறப்ப, விச்சக மெழுந்
துக ளெழுந்தினனை மொய்ப்ப, வச்சிர மணிப்பிரபை வாளயி
லெறிப்ப, வச்சுவ நெடுஞ்சலதி யார்ப்பெழ விடுத்தார். (௭)

விரிகுடை நெருக்கினில் வெயிர்ப்பகன் மறைப்ப, வெரிகதி
ரயிற்கணசி யில்லென வறுப்பப், பரிகரி நடத்தலில்பல் பாலத
கள் பொடிப்பத், தரியலர் முழக்குகட லெனன நடந்தார் (௮)

துடிமுருடு பம்பைதவி றந்துமி யிடக்கை, திடிமநெடு பம்
பைமுரசுந்தொனி சிறப்ப, நெடியகுளல் பூரிகை நிகழ்த்தரிய
கொம்பு, மிடியென முழங்கவெறும் பூகநடை கொண்ட. (௯)

வள்ளலலி தம்படையின் வாறுக ளனைத்துங், கள்ளக முகல்
கிலு முகல்கில்படை வாறைத், தெள்ளுமறை தீனவியு மொற்
றனை யனுப்பி, யுள்ளதை யுசாவியுணர் வார்கள்வருசேனை. (௰)

கொய்யுளைவெம் பாரிசுகள் கோட்டிபல காட்ட, வையமிட
மில்லென மதிப்பொடு நடத்தித், துய்யவிற லுல்மருகர் தான்
பறு பிருக்கு, மையமகல் பாசறை யமைத்தெதி ரிறுத்தார். (௰௧)

வாருதி யெனும்படைகள் வந்தவ ணிறங்கிப், பாரமலை போன்
மிகு படங்குபல கோட்டித், தோரண நெடுந்தெருவ தங்கிக
தொகுத்தே, வீரரினை ரோர்கள்கடை விறிய மமைத்தார். ()

இன்னபல் சிறப்பினெழில் பாசறைசெய் பின்னர், முசீனிலைய தாய்வரு முகல்கில்லெனும் வீரன், மல்லரவி தப்படையின் மாட்சிமையை நோக்கி, யிர்நபடை நப்படைகட் செஞ்ச லென விண்டே. (௰௩)

மந்திரியுக் காசிமொழி வந்தவனை நோக்கி, யிர்தவெளி தாப்படைமு னீடுசெய லஞ்சி, வந்தபடி யானமர்கள் வாழ்த்திடு பற்றுசின், சிந்தைமுனி வுங்கள்கிளை சேரவுறு மென்றே. (௰௪)

பன்னரிய தாழ்மைசள் பகர்ந்தொருவி லாது, வலிமமொடு வாய்மதம் வருத்திநிரையாகத், தல்லெடுமு கிலநமிகு தானைக ளைநோக்கி, புல்லுமம்முகல்கிலிலத யோதிடுவ தானன். (௰௫)

கொய்புளை வயப்பரிகள் கோடையிடி போலுங், கையின்மத யானைகள் கறுத்தவனை போலுஞ், செய்யுமொளி மேருநிகர் தேர்கள்வய வீரர், ஐயுவ ரெனுவரினு மஞ்சல்பழு தென்றே. (௰௬)

தானையர் மனத்திடை சமர்த்திறமை மூட்டிச், சேனைசதுரங்கமொரு சிந்தெனை நிரைத்தங், கீனரையொ துக்கியிவு லிப்புறநிறுத்தி, யூனமகலுன்னி யிசைதானுமவ னுற்றான். (௰௭)

இப்படியினாக்கட லெனப்படை திரண்டே, நிற்பதை யவிப்புலிசொ னேசமுறு கின்ற, வொப்பரிய தீனவர்க ளுற்றாரிதிறேனக்கித், தப்பறு ஜலத்துதநி தானென நவின்றார். (௰௮)

மன்ளர்க டிரண்டுயிரு வாசியோ டடர்ந்த, வெள்ள மதைநோக்கிவிப ரீநமொழி நல்லோ, ருள்ளமலை யாதுபுக ழோங்குமலி புல்லா, தெள்ளுமறை யான்மனது தேறிட வுரைப்பார். ()

னைமடர் காபிர்படை யெண்ணிலர்க ளெனுந், தீனவர்கள் வாட்கிளைமெய் செப்திடுத லன்றோர், தானைசெயித் தான்றிரளதாகுநபி தம்பின், சேனையொரு கக்குலடைய சேனையென விண்டே ()

தேறுமொழியாலுறுதி செப்பின ரதைத்தான், மாறுபகர் தற்கரிய மாமறைஞர் கேட்டங், கேறுபரி யேறின ரிடிக்குமிடியேற்றைச், சிறுமலி யும்புரவி யேறினர் திடத்தே. (௨௧)

ஆங்கடரு கின்றவக மானகுபி ரென்னு, மோங்கலை வகிர்த்திடுமுருக்குநிக ருற்ற, வேங்கையலி யுட்படையும் வெம்பரி நடத்திப், யாங்குமெற வோரணி பரப்பியெதிர் நின்றார். (௨௨)

திண்டிறமுக சீங்கள்பரி தேர்நிலைய நோக்கி, யின்றிவ ரடல் சலுமென் வாட்கிளைமெய் யென்றே, வென்றிமொழி பேசியு று வீரியர்க ளேடேற்றி, வன்றிறல் முகல்கில்கள வட்டமிசை நின் றாரே. (உங)

வேறு.

இப்படி யரசனி னிவ்வ னிற்றலையி, லொப்பரும் புகழ்பெறு முரவர் சோனையி, கைப்பரிங் கொடிபனுல் கரத்தி னிர்த்தனர், மெய்ப்பவர் தூங்கமுன் விரித்து நின்றனர். (உச)

ஆங்கிவை கண்டொரு ரடுக்கிலாததால், வேங்கையா முகப்ம தின் படையை வென்றிட, நீங்கிவ னுயர்ந்தமா நிருப ரென்று ளம், பாங்குடன் வம்மெனப் பகர்ந்திட் டாரவே. (உரு)

முன்னிலை யாகிய முகல்கில் கேட்டுடன், மன்னவ ர்கிமுனம் வாசி த்தலடியே, நின்னிகங் குலமுறை நிகழ்த்திதெலு றுனவர், தந்தருங் குலப்பேயர் சாற்று வாரரோ. (உசா)

சனதிகொள் யான்பனி காளி புக்கிளை, தனிஇறம் புலிதன நய ந்துத் தாரகை, முனைமுகத் தரசலா முநிக்குங் கேசரி, வினைமதக் கரியினை வீழ்த்தும் வேலியான். (உஎ)

மலிபடை கைபறு பதுறு நீங்கிலாக், கொலையமர் தழுக்கியல் குனைருந்திறற், றலையிரு குவைகொடாத் துலஸி றுஜிஇம், பலபடை பொருதவெல் பாங்கி றலியான். (உஅ)

பத்தசா மரங்கலைப் பொடிய தாக்கவுந், சித்தமே னிலம் றைத்தினி லாக்கவு, முத்தமேற் பகைமன ருயிரைப் போக்கவு, மத்தனி னமிசொலா லடைந்திட் டேனென்றார். (உகூ)

மலிபுகழ் நபியுல்லா மருகரிவ்விதஞ், சொலுமுறை கேட்ட லுந் தொடர் முகல்கில்தான், றலையதி யாய்த்தலை மறந்து தன்ம தப்; பொலிவுசொற் றனையிதோர் புகழ்ன் றென்றரோ. (ஙய)

வெப்பகையின் பலத்திலுல் வீறிட் டாப்பதைப், பாங்குறு விடசுமும் பார்த்ததற்கிணை, யோங்கியே யிலாத்திடு முவமை போலவே, யாங்குதன் பெருமையு மறைகு வானரோ. (ஙக)

கருதலர் கிளையெலாங் கருவு மாய்த்திடப், பொருதலிற் றவ ளம்முபுனையிசைர்கள், பொருதலஞ் சிறையிடு முவணி யேத் திய, மருமலர்ப் புயன்மகா ரிகளுதம் லமைத்தனும். (ஙஉ)

கொடியபதின் றணைசுவை றெலினுங் கோதனை, யடியோடுஞ்
சிறையிட லதிந்தி லாய்கொலோ, தொடிவருப் புடையவாட் ருர
வேந்தர்போல், முடிதறித் திடுமியான் முகல்கி லாமரோ. (௩௫)

அப்படி யாகுமுன் னடங்கி நீயினே, தப்பினுன் னடியிடஞ்
சார லாமெனச், செப்பின னின்னுமே திறத்த வீரகிறேன், றெரு
ப்பிட வந்தபோர் தகனு பாயத்தால். (௩௬)

நீ என்னுயிர்த் துணைவனைக் கொலைசெய் திட்டதா, லின்னவன்
றனைப்பிடித் தடித் தரிந்தமெய், துன்னிய தலைசயனைத் துணைத்
து நாய்களே, தின்னவீந் திடுவனென் றினைனு மோதுவான். ( )

ஆதல் ருகிய வருமதப்புலி, மீதறன் னிதியிலா மிடிலமை
மீறியே, கோதறுங் கிளைபுறங் குபலி நில்றசிர், மாதிதம் முதலி
னுல் வாழ்தல் கேட்டனம். (௩ள)

ஆங்கவன் குணங்குறி யறிய வுன்னையா, மிங்குளா யென்று
சொல் வினன்னவை கேட்டலும், வெங்கதே ரவியுல்லா விரி
சிருத்தினிற், ருங்குநற் நபியுலவா தலைமை சாற்றுவார். (௩எ)

அறிவினிற் பொறுமையி லரிய வன்பினில், விறலினிற் கொடை
யினில் வியற்பினே மேன்மையி, லுருதியின் மொழியினி லொளி
யின் மாட்சியி, னெறியினிற் றலைமையி னிகரிலர்தவர். (௩அ)

ஹாசிமிக் கிளையினிற் கார ணிகமாய்த், தேசுறு மெந்திருச்
சிறிய தந்தையின், மாசகன் மைந்தராய் வைய மீதொளி, வீசு
செங் கதிரென விளங்கவந்தவர். (௩௯)

பக்கிக ருள்ளவ ரேழு வாளொடு, சொர்க்கமு மறுலைசயுந் தால
மீகக் கண்டவை, யொக்கலுங் கடந்தொரு நாய ருகிய, ஹக்க
னைத் தெரிந்துலா கழறி வந்தவர். (௪௰)

இனைப்புலி மைவரா யேர்கொ ருட்முகற், புனலிறு வருவீ
கான் பொருந்து நாகநற், கனறிமான் றடிநெடுங் கழுத்த னிண்ம
ரந், தொனியொடு முனைர்தரத் தொருத்த வெந்நியர். (௪௧)

கரந்தனிற் காதிறுற் சுழிகொ ளாதெழுத், தருங்கரு ணையின்
கொடைத் தருமவெலியார், பெரும்பரி மளமிகப் பிறங்கு
மெய்யினர், மருங்கினி லும்பரின் குழுமன் மாட்சியார். (௪௨)

அருசுறுங் கப்பிரு ரறையுப் பாதல, முறவுறுந் தானின ருரி
யங்குடை, பெறுமவ ரெனநபி பெருமை யாவையுங், குறை
விலா தின்பொங்கூதி னரரோ. (௪௩)

இவ்வாணம் புகழவி யியம்பக் கேட்டனுந், தெவ்வுளா யதிகந் செப்பி ஞயென, வொவ்வறங் கொடுமைய னுரைத்து மீண்ட வன், பௌவதேர் பாசறை யிடத்தி னேகினன். (சச)

அருந்திற லினனவ னகன்று போயபின், வரந்தரு மவியுல்லா மகிழ்ச்சி யெய்தவக், கிருந்தவெம் புரவியோ ரினிவிரண்டுபேர், பொருந்தகை மையின் திறம் புகனு வாமரோ. (சரு)

நிலந்தனித் புலியலி நிருப ராற்றினித், கலந்தம ரினிந்கலி மாலவ யின்புறச், சொலுந்தடப் புயத்தினர் சுகைறுல் ஆமிறு, புலம்புகழ் பரியொடு புறப்பட்டா ரரோ (சசா)

துசிவா னெழுந்திடத் தன்ன லார்முனம், வாசிவிட் டவர் செலல் வள்ளலாலிகன், டேசில ராற்றெரிந் திவர்க் கெறுழ் கொ டென், ருசிலான் றனைப்புகழ்ந் தருந்து வாச்செய்தார். (சஎ)

புடவிமன் னெழவரும் புரவிதாண்டிய, வடலினர் சுகைறல் ஆமி தின்முனேர், கடகரியனைய வெங்கபுறத் தென்பவன், நடமு றம் பரிமிசை தாவி வந்தனன். (சஅ)

கருதலன் கபுறத்துங் கழறத் தீனரும், விரிகதிர் வேலொடும் வேலடர்த்திட, வெரிகதி ருவணிக ளிடையிற் றட்டிடப், பொரு தன ரிரண்டும் பொங்கி மோதவே. (சகூ)

ஆட்டிறற் சுகைறுல் ஆமி றங்கையின், வாட்டனை விசியோர் வன்னம் வெட்டநீ, டோட்டுனை யறுந்திரு துண்ட மாகியே, தாட்டிறற் கபுறத்துத் தரையில் வீழ்ந்தனன். (ருய)

அன்னவன் வீழ்தல் கண் டடைய லாரிலோர், மன்னபு லெகெ ப்பான் வழுத்தும் வாசிமே, லிந்நிலம் புகழ்ந்திடு மெழில் செய் தீனரின், முன்னுற விவருமே முடுகி வெட்டினர். (ருக)

இருவரு மிருபுலி யெதிர்த்த லொத்திகத், பொருவதிற் புட விமன் புழுதி பொங்கலா, லொருவருக் கொருவர் தன் னுவனி யோடிமெய், யுருகுற வடிப்பதை யறிகி லார்களே. (ருஉ)

இப்படி யிருவரு மிகத்செய் போரினின், மெய்ப்புறு சைக நெறும்வீரர் கெலிகு, லொப்புறக் குத்தின ருலுத்தன் மார்பிற் பாய்ந், தப்புற முருவிற்றவ் வயிலொ டேத்திடே. (ருங)

விந்தைசெ ரிறையவன் விருப்ப மேவிய, மந்தாக்ருவையினர் மருகாலிசீ, ரிந்திவே ருறைகின்ற விடத்தை நோக்கியே, வந்தன ரவர்வரும் வகையெதி தன்மையாம். (ருச)

படியெனும் கடலினிற் பரியொ ரம்பியாய், நெடியமெய்
யினனதி னிலைகொளி கம்பமாய்ப், பிடியயிற் காவியாய்ப் பிணை
மெய்சட்ட மாய், மிட லுரஞ் சுகைறுமீ காமருகவே. (௫௫)

பரியதின் காலியற் பாய்க நேச்சியே,புரியதம் படைக்கடலோ
ரத்தோடிநேர்,வருவனதயொத்தன வழுத்தக் காலையிற், சருகிய
கைபர்சேய் ஹாரிறுற்றரோ. (௫௬)

தடைபுரித் தெதிர்த்தனன் சாற்றனேன்முன, மடலுரஞ்
சுகைபிறல் ஆபி றண்ணன்மாத்,துடியொடும் விடுத்தருஞ் சூறை
யென்னவே, கடபிடி யாயமர் கலந்துசெய்தனர். (௫௭)

இந்நதன் மையிலவரிகல்செய் போதினிற், றன்னலன் சிரசி
னைச் சுகைறல் ஆபிறு, மின்னிடு முவணியால் விழ்த்தக் கண்டவ
ண், முன்னினன் காயிமு மூரி யேறுபோல். (௫௮)

மூரிய நெனவவன் முடுகுங் காயிம்நீ,டாவா ளோங்கியே
தாக்கத் தட்டிவிட்,டாரியர் வேற்புடங்காலு மன்னவூன்,றாரமாய்
விழும்படி தொடர்ந்து தட்டியே. (௫௯)

உன்னிவிட் டச்சன முதக மீதில்வந், தன்னவற் பிடித்தவி யரு
கித் சேர்த்தன,ரின்னவன் றனைக்கழு வேற்றியீர்மென, வுன்னதத்
தினவர்க் காலி யோதினார். (௬௰)

அரசலி சொற்படி யரிய தீனவர், கருதலன் றனையுடன் கழு
விலேற்றியே, சரமொடு கற்களுந் தாக்கிதில்றனர், நரகினுக்
கினையதாய் நத்தினைரோ. (௬௧)

கருதல னிவ்விதங் கழுவிற் சாதல்கண் , டிருபதி னுயிர மென்
னக் காபிருந்,திருநபி யருளுறுந் தீனர்ச் சேனையைத், துரகத
வேலியாற் சூழ்ந்துவெட்டினார். (௬௨

தீனரு முன்னுற படைத்திங் கேறென, வானரு டலைவுற மருவ
லாரெனு, மீனிறை போர்க்கடன் மீது வாட்கரு, மானவே
குழுவெலா மடியத் தாக்கினர். (௬௩)

மாயிரு நிழற்றரு மலிந்த சோலையி,லேயெரி யிடிவிழுந் தெரி
க்குந் தன்மைபோற், றூயரா மாயிரத் துரங்க வீரரும், ஆய்வி
லாக் குபிரனா யடர்ந்து வெட்டினர் (௬௪)

காவென வுறைந்திடுங் காபிர் சேனையர், மாவெரடு மறுந்திட மழுக்கை மூமினேர், தாவியன் றரிந்திடுந் தகையை யின்றியாம் பூவினிற் புகன்றிடப் புந்தியஞ்சுமால் (௬௫)

வில்லினிற் ருக்கினர் வேலிற் ருக்கினர், கல்லினிற் ருக்கினர் கசையிற் ருக்கினர், மல்லினிற் ருக்கினர் வாளிற் ருக்கினர், சொல்லினிற் ருக்கினர் துதியின் வீரரே (௬௬)

சிரங்களு மறுந்தன திகிரி நேர்புய, வரங்களு மறுந்தன வுதரமோடிரு, கரங்களு மறுந்தன கலின வாசிதாற், குரங்களு மறுந்தன குபிரர் சேனைக்கே. (௬௭)

வானமோ திடுந்துகண் மங்கு லாய்நலோர், தானைமன்னியஞ் செலாய்த் தடிபம் வாண்மிஞ யானகார் மூகம்வினி லாருப்பிலெதா, யூனமார் ககமழை யாக வூற்றினன். (௬௮)

கொன்னுனை வாளியாங் கூற்றுத்தாவியப், புன்மன ரகத்தினுட் பொருந்து மாவிலை, முன்னினுந் றெடுத்துப்பின் முறுகைக்கிறியே. செந்நிற வெடமெனனச் சினங்கொண் டேகுமால். ()

காட்டுவா ரணமருப் பிழைத்த கப்பிடி, போட்டவெங் கிறிசிறுத் புரவிசென்னியி, லோட்டியங் கிழுக்கமுட் கொழுகியுற்றதாற் கோட்டுவா சிகளெனக் குதிகொண் டேகுமால். (௭௰)

வாசிக ளுடலெல்லாம் வாளி தைத்திகல், வீசிய கொடி குடைமேவுகாட்டினுன், மூசியங் கிரிவது மொய்வனத் தினிற், றேசிமுள் மாவிரி சிறப்புப் போன்றதே. (௭௧)

வாரியிற் பல்பல வழியினுலுமே, யாரவா ரத்துற மருவிபோலறு, மூரிசேர் புயமெனு முதிர் நடத்துறுஞ், சோரியாறெங்ஙனுந் அளும்ப லாயதே. (௭௨)

செந்நதி யெழவமர்க் களத்திற் றீனிலை, மன்னவர் பொருதனரசறு மட்டதாற், பன்னருங் காபிர்கள் படைநகித் தரோ, முனீனுறும் பாசறை முடிகி லவகினர். (௭௩)

பாவிகள் போனபின்ப கருந் தீனவர், நாவினி லிறைவனை நபியைப் போற்றியே, பாவிய தங்களின் பாச றைக்கணில், மேவினர் வேங்கைகண் மேவல் போலுமே. (௭௪)

இருவகைப் படைபினு மிறத்த நேருக்கினர், பிருதவு சுற்றவர் தொன்னூறு பேர்கள் சொற், சருநர குற்றகா பிர்களாயிரத் திருபது பேர்களாங் கிலக்கங் கண்டனர். (௭௫)

ஆயிரத் திருபஃ தரிகள் மாண்டதைப், போயிரத் தினமுடிப்
புரவலன்றனக், கேயுரைத் திடுகவோ ரெழில்கொள் வீரனை, யாய்
விலா முகல்கிலங் கனுப்பி விட்டனன். (௭௮)

அன்னவன் போயின னங்கவ் வல்லினி, லுன்னியின் றிரண்டிரு
முடைய பாசன்ற, தன்னினும் வீரியர் சலதி போலருஞ், செந்
நெருப் பெரித்தனக்கண் டிறந்திருந்தனர். (௭௯)

அப்பொழு திரவுசென் றிரவி யாருமுன், றப்புர வோன்றனைத்
தொழுது நினைவர், வெப்பமார் புரவியின் மீதி லேறியே, கைப்
புள குதிரைப்படைக் கடலருகானுர் (௮௰)

வனக்கடற் கரைமிசை வழுத்து மின்னுமோர், வனக்கட லுற்
றிடில் வலிமி னக்கடற், கனக்கரு மொலியெழக் கதறல் போல
வே, சினத்திகற் குதிரைக்கட றிரண்டு முன்னிற்றே. (௮௧)

படியினிப் படியிரு படையுதித் தகையில், வடதிசை முழங்கிமன்
வானிலர் தல்கண், டடவினர் யாவரு மைய மாகவங், குடவுள
மயிலொலி யோர்வ தாயினர். (௮௨)

இருவகைப் படைகளு மீண்டி யார்படை, மருவிட வருவதென்
றதிரு வம்மெனப், பொருதொழி லியற்றிடா திருக்கும் போ
தது, செருவினிற் குதிரைப்படைத் திரைக்கடற் சேர்ந்த. (௮௩)

வேறு.

ஐயாயிரம் பரியுண்டவை யசுசாமிகள் கண்டே,கையாடுவ திதில்
லலாரென மிகவுட்கலங் குதல்கண், டெய்வோனருள் செய்வான்
சபு அருமென்றுபல் லுறுதி, மெய்யாரலி சொல்நல்லவர் கேட்
டக்கு விளைத்தே. (௮௪)

ஓசைக்கட லொடுசேனிக ளாத்தம்பொர லெனவே, வீசும்பரி
யிருபாகமும் விசையாக நடத்தித், தேசின்கதி ரயில்வாள் சிலை
சேரும்படி தாக்கி, நாசம்வரு நாமென்று நடுங்காதமர் செய்
தார். (௮௫)

விரிவார்புய மறுதீர்பரி மீதெங்கு நிரம்பப், வரநீளுட லது
சொரிம னுறுடன்ன நிரப்ப,நரிநாய்மிகு முழைவிற்கள நவிலத்
தினடப்ப, வரிமான்குழு புகுமாறவ ணுறுத்தார்நம தினத்தார்()

இந்கேலோர்மர் மதிப்பலை செய்கின்றதிற் குபிர, ர்திறாதன்
முகலிமல ராலறத்து மிரப்பத், தறாகா திரு படையோர் களுத்

நத்தமீமிட முற்ருர், மறவார்குழி ரவர்மாண்டதை மடமனி
னதித் திடவே. (௮௭)

வேறு.

முருகலர் தொடைப்புய முகல்கி லென்பவ, னொருவனை யழை
த்தவற் குரைத்து விட்டப்பின், அரகதத் தலைவனாய் பார்த்துச்
சூழ்ச்சியாய்த்;திருவினர்ச் சதித்திட விதனைச் செப்புவான். (௮௮)

அச்சுவ மேபநா மவிழ்த்து விட்டிடின், மெய்ச்சியப் பகைஞரு
மரிவையே மேபவிட், டிச்சையி னிருப்பர்பி னேகியொன் றென்று
புச்சுதம் பரிகளை யொதுக்கி யேறியே. (௮௯)

ஐயத்தினி னடத்தியோர் சத்தமின்றிநாம், பயப்பயப் போய
வர் பாசறைப் புகுந், துயர்த்திய படங்கைவிட் டோடவெட்
டலே, நயத்திடு மதியென நவிற்றி னனரோ. (௯௰)

ஆயுநல் லறிவிலீ தாமென்றன்னவ, ரேயபிச் சாடியு மியம்பு
வற்கமு, மாயவஞ்சகவுள மன்னி நீக்கியே, மேயவிட் டரிகளை
விடுதி வைகினர். (௯௧)

அடலுறா தீனரு மரிகண் மேயவே, விடுவரென் றெண்ணியுள்
விருப்பின் வைகிய, மடையர்தந் நினைப்பவர் மாட்டி னெய்
திட, முடிவிலான் முனிவினன் முற்றுத் தூங்கினர். (௯௨)

மறந்திகழ் காபிர்கண் மருண்ட தாக்கத்தை, யறந்திகழ் தீனவ
ரறிந்தவண் சிலர், சிறந்தவம் பரியினைச் சென்று தாக்கலும், முறங்
கிய கடலெழு மோல மொத்தமே. (௯௩)

ஒலிமிக வெழும்பலா லுறங்கு கின்றவா, எலியெழுந் தனைவ
யெலா மயிர்த்து பாசறைச், சலிவறுங் கதைமீடங் சாட்டி வேக
மாய்க், கலினவெம் பரியினை காலின் முற்றினர். (௯௪)

முற்றிய நார்புலி முனையின் வாளினு, லந்தவெங் குபிரரை யடித
தொலீ னூர்கனை, சித்துநும் வஞ்சகன் சினத்தும் பாலிலே,
வந்தடைந் தனவென வழுத்தி வெட்டினர். (௯௫)

கடலெனக் காபிர்கள் கலங்கியோடியோ, ரிடமதி லொதுங்கினை
ரியம்பு மவ்விரா, வடலினின் மடிந்தன ரைத்நூறு காபிர்கள்,
திடசகி தறுபது தீன ராகினர். (௯௬)

இப்படி நிகழ்ந்தவை யெழின் முகல்கிஸ்தான், செப்பிவிட்
டனன்மனன் றெரிந்து கொள்ளப்பின், கைப்படி கவிகையார்
மருகர் சேனையோ, டொப்பிலாத் தமதுபா சறைக்க ணுற்றனர்.

பன்னிரு படைகளு மவரவர் பாசறை, தன்னிலே யாருங்காற் சாற்றுமூகல்கிலா,மன்னவ னுரிமையாய் வருங்கத் தாதினத்,தன் னரு களைழத்திந்தச் சதியைச் சாற்றுவான். (௩௮)

எந்தைதா மனுப்பிடும் படையிந் கெட்டிட, முந்திநீ யாத்தித் போய் மூனையப் பாசிசிற், சிந்தைநேர் விசையரி தேரிந்தோ ராயிரம்,பிந்திடா தெடுத்துக் கொண்டரிய டேனைலாய். (௩௯)

அறைவதற் கரியபொய் பனைத்து மொன்றதாய்,மறைபேனத் திரட்டினேன் மருகன் வாளலி, புறைதலத் திவிலவர்க ளுதவியா ளர்போற், கறையிலா தவரெனக் கடிதிற் புக்கியே (௪)

மலிபுகழ் நபியுல்லா மருக னுட்மொடுஞ், சலமுறும் நவுஃல் கூள் சமர்விளைத் தல்கேட், டொலிபடை யோடேங் குதவிக்கர கவே,மெலிவிலா துற்றன மென்ன விண்டரோ. (௪௧)

இனிலக் குரியவர் செய்கை காட்டியு,மீனமற் றுறுபிசலாமே லிருேதியு, மூனமற் றவரென வுளத்தைப் பூட்டியும், பானலத் தருமுனா பலபகர்ந்துமே. (௪௨)

கவல்சல மெனவவர் கருத்து ருவண நபியையு மலியையு நலத்தின் வாழ்த்தியே, குவிபரி யவரையுங் கொழுக லாக்கிடி, லவர் படை யவர்களு மன்ப தாகுவார். (

அனைபின ராகியங் கவர்க ளார்ந்தபின், னட்படை மெ தமர் நடத்துப் போதிலே, பின்புற மடர்ந்தவர் புடரி மெ யின்பமாய் வெட்டுமென் றிசைத்தனுப்பினான். (௪௪)

இப்படிச் சொலியவ னனுப்பு மீனறு, மப்படை நடந்துது மாற்றி லேகிமலி, சொற்படி யுறட்டரித் தொகையை யாயிர, மைப்படி கடலென வருதல் கண்டரோ. (௪௫)

வாசியின் குழுக்களுக் கிறைவன் சொன்மதி, தேறியா புரைத் ததித் தெரிந்தெரா ராயிரந், தாசிகமெடுத்துக் கொண்டிவ் பிற்றுன் புறம், பாசமா ரலிபதம் பணியப் போயினுன். (௪௬)

அங்ஙன்மற் றரிகளுன் காயி ரங்களும், பொங்கிய கடலெனப் புவியதிர்ந்திடக், கங்கையிற் கங்கைபோய்க் கலக்கும் வண்ணமாய்ச், செங்களக் குபிரர்பாற் சென்றுகூடித்தே. (௪௭)

அன்னவை கண்டசு காயிமாரெனு, மன்னவர் மவுத்தினை மனத் துறைத்தனர், தென்னுறு மலியது தெரிந்து நான்மறை, யின் னரு முறதிபல் விசைத்து நின்றனர். (௱௮)

இன்னதாய்த் துணிந்தவ ரெழிலி னிற்கையி , லன்னருஞ் சதி செய வுபாய சூழ்ச்சியி, லுன்னியா யிரத்தொடு முறுகத் தாறவன் முன்னிலன் வினாவினின் முடுக வந்தனன். (௱கூ)

வருவதா னொவலி வள்ளல் கேட்கவை , பிரிசமார் நினுறும் பேர்கள் யாமித்தப், பொருபடைக் குதவியாய்ப்புக்கினேமெனா விருண்மன முறுகத்தா நியம்பி நின்றனன். (௱௰)

நின்றவ னியுட னவியை நீதமாய் ,வென்றியாய்ப் புகழ்ந்து மெய் யவர்கள் போதுற , வன்றிவன் சதியவி யதிகி லாததா னன்றுறநன் றெனக்களி நாலை மூழ்குற்றார். (௱௰௧)

அற்றையின் முகலிபீ னொருத்த ரச்சுவ , முற்றருங் கோபமா யேகி யுட்கெடும், பற்றலர் சேனையைப் படைக்கு வஃமெனா, முற்றிய திறத்தொடு முழங்கக் கூஇயினார். (௱௰௨)

கூவியங் கவருறக் குபிரர் சேனையின், மாவிறன் காயிறு வந்து சீறியே, தாவிறின் றவரொடு மெதிர்த்துத் தாக்கிடப், பூவினில் விழுந்துபொற் பதியிற் போயினார். (௱௰௩).

[illegible]ப்படி யொன் றென்று யேழுதினவு, ரப்படை யினரொடு [illegible]த்து தாக்கலிற், றப்பிடா தரியபீ சபில தாகிமா, பொற்பதி [illegible]கை புகுந்திட் டாரரோ. (௱௰௪)

[illegible]ங்கிது கண்டிறை யறசின் மேவிய, வேங்கைவா ளபிபிரு [illegible]க மாகவே, தாங்கள்மத் தகத்தினைத் துணைத்து மூளைய, வாங் குசிங் கேறென வந்துமுன்னினார். (௱௰௫)

முன்னிய வலியொரு மூச்சிலாங்கவன், றன்னிடை பற்றியித் தனையின் மீதினின் , மன்னிட வடித்தனர் வஞ்சமென்பெலாஞ் சன்னையின் னங்களாய்த் தகர்ந்து நியுற்றான். (௱௰௬)

இரிஞுனிவ் விதநர செய்தப் பின்னுமீ, ரொருபது வீரரை யொன்றென் றாகவே, பொருதொளிர் வாளினுற் போழ்ந்து வீழ்த்தினார், கருதலர் கண்டகங் கலங்கிநின்றனர். (௱௰௭)

மன்னர்கள் கலங்கியே மறத்தெய் யாததாற், றுள்ளுமெவம் பரி யலி தொடர்ந்தங் கெதிரின், றள்ளிலே வேற்கொடு மருங்கை வாட் கொடுங், கொள்ளையாய்ச் சடம்பல குவிய வெட்டினார். (௱௰௮)

ஜடலப்பத் திசைவிழ வாலி தாக்குகாத், கடலெல்ல வளைந்து
வெங் காபிர் சேனைய, நடஙீட்மிகட் டுரிந்தன ரதனி னுலவண், பட
லசெந் துகண்முகிற் படலந் தாவின. (௱௰௯)

மதிக்குடை யவிபொரு மாறு கண்டுமுன்,சதிக்குறு மாயிரஞ்
சடிலவீரருங், கதித்தடற் கரியெனக்கலந்து வெந்புற, மெதிர்த்
தரும் படையொடு மீண்டி னாரரோ. (௱௨௰)

தறுகணர் வஞ்சமாய்ச் சாருஞ் சாலைகள், டெறுந்சகி தெனு
மவ ரோவை யொப்பதாய்ச், செறிகள நடந்தலி தமக்கிச் செய்திக
ண், முறைமையாய்த் தெரிதர மொழிந்திட் டாரரோ. (௱௨௧)

கொதிப்படை யாயிரங் கோடை யோர்களுஞ், சதிப்படை
யாரெனச் சகேது சாற்றக்கேட், டெதிர்த் தொன்று நோக்கிடா
தெறுந்ச்சிங் கேறெனக், குதித்தனர் பிற்புறங் கோப மிஞ்சியே.

இலைப்படைத் திறலின ரிரியக் காபிர்கண் , மனப்பய முறப்
பல வகையின் போரினும், சினப்பொதி விழித்தரச் செப்பொ ரா
யத்தைத், தொனிட்பொடு மோதியே தாத்தி வெட்டினுர் (௱௨௩

உதித்தவவ் வாயத்தி னுடைய வுட்பொருட், சதித்துறு மவரை
யே சதிப்ப னுதியுங், கதித்தவச் சதியரின் கைகளுள் ளாமெனக்கேற,
யிதைத்தனி யோதியங் கீண்டி வெட்டினுர். (௱௨௪)

ஆற்றெழு பதின்மரை தொடியின் வாளினுல், வீற்றவிற்ருக்
கினர் மிஞ்சுகாபிர்கள், காற்றென வோடியே கவுல்முகவ்கிலன்,
றேற்றவெம் படைக்கட லிடையிற் சேர்ந்தனர். (௱௨௫)

தீனவி தலைமச்சுவை செய்யுந்தேசிமேல் ,வானுற வக்கரி வாசி
தான்வெருண், டானபொற் றெரிழுத் தகன்றன வதனு , லினயி
னிலாங்குட கட்டுரு ளெய்தினுள். (௱௨௭)

வேறு.

இரவியங் கெட்டவொன்று ரியற்றுடா சுறையிற் சார்த்தார்,
மருமல ரணிதோளாலி வந்தசிஞ் சார்பார் நோக்கி, யருமொ
ளிப் படங்கின் முன்னி ல்லனேடிகப் பெருக்கி விட்டொய், வொரு
வரா யேகிவெற்பு டொழித்திரு மெவருமெல் ருர். (௱௨௮)

அலியுரைப் படிசெய் தன்றேஞ் ரகன்று வெற்பிடந் திலுற்றார்,
பலிசெய்யவ் வலியும் பத்துப் பாரிக மவணிருத்து , கலிவைவுன்

விமின்று ளோசை தூணரி தாய்மை ரோம, மெலிவறக் குரத்தின் கட்டி விரைத்தலை மேற்கொண்டாரால். (௱௨௮)

பரிமிசைகொண்டபின்னர்பதின்மருஞ் சூழவாளி,கருமை கொள் காயிர்சேனைக் கடற்கரை யடுத்து நோக்கத், தரியலர் சதிமானத் தின் சமர்செய்ய வொதுங்கக் கண்டே, குரிமையர் தம்மிற் சீர்த்த வொருவர்நோக் கறைகுவாரால். (௱௨௯)

ஒன்னலர் சதிமானப்பேரு குற்றிட வொதுங்க லாலே, பொ னைய தம்மோர்பாலிற் புக்கிடி லவருஞ் சிதி, புன்னதச் சமருஞ் செய்ய வுற்றனாத் திவணுர்மென்று, ஈன்னவர் வினாவினேவி யறையுபக் கணத்தில் வந்தார். (௱௩௰)

அப்பொழு தடையலாரைத் தாயிரம் பேர்கள் கூடி, யெரப் பருங் கடலைப்போல வுறைந்தபா சறைவிட் டேகத், தப்பு றங் குயிர்முகலில் தானேசெல்வழியித் கன்று,யிப்பொழு தற யிமார்க ளிரிவரென் றகமகிழ்ந்தே. (௱௩௧)

அரிவெங் களிறைநேராய் முனையுறு வீசியாரும், வாரியத் தானைதாப்பண் மறுக்கமத் திருப்பவாலே, பாரிசர் பதின்மரோ டும்பரிக்குரத் தமலையின்றி, வீரிய மறுமக்காயிர் விளங்குபா சறையுட் சென்றே. (௱௩௨

ஆதியோர் வலியனென்றுந் தீஙவர்க் கருள்வ னென்றுந், தீது சேர் குயிரை யெல்லாஞ் செகுப்பவ னுமென்று, மோதியங் கெதிர்த்ததாவ வுலுத்தனு முகல்தி லென்னும், பாதகன் பதறி யோடிப் பதுங்கினன் புலிகாண் மைபோல். (௱௩௩)

கோனவன் பதுங்கமற்றக் குயிரர்மேலிவர்கள் வீழ்ந்து, வானவ ரெவருமெய்ச்சி மகிழ்ந்துவாட்டி நமைசொல்ல,வீனமார்ந் திடு கவெட்டி யேழு நூறாயிரா மாய்ப்பத், தானையம் பாசைவெள் ளத் தானுடைந் தோடிற்றம்மா. (௱௩௪)

செப்பினவை நிற்கமுன்போந் தியவை யாயிரம்பே,ரிப்புவி மதிக்குந்தீனோ ரியற்றிய படக்கினெய்தி,யப்பெரு மையகாக்காறு தாகுவ ராவிப் பண்ட,வெப்பொடுஞ் சூறையாடி வெளியினில் விரைய வந்தார். (௱௩௫)

இழிவினர் வருதல்கண்டங் கிறும்பினிற் பதுங்கத் தினர், பழு தற வெழுத்தெதிர்த்துப் பாரிசைந் நூற்றைவெட்டி, யழகுசுத் தாதிநோடைந் நூற்றுவர்ச்சிறை பிடிப்ப, வழிவென மற்றதாவா யிரருமே யஞ்சிப் போந்தார். (௱௩௬)

பற்றலர் போந்தனர்கள் பாசறை யிடத்திற் சேர்ந்தார், வெற்றிவா ளலியும்வீரர் பதின்மரும் விரைவிற்றம்மோ ருற்றிடு மிடத்திற்போந்தன் றேர்திறம் வினவித் தங்கள், பெற்றியு முரைத்தவல்ல பெரியனைப் புகழ்ந்திருந்தே. (௲௩௭)

சிறைகொள்கத் தாருமின்னுஞ் செய்சதி மானத்திற்கா, மறையனல் வள்ர்த்தமேனே யதனில்விட் டெரித்தார்மற்றக, கறையுறங் குபிரர்தம்மிற் கத்தனை நயிலை மேன்மை, மறைதலையுட் கொள்ளாதோரை வதைத்தனர் பலகவரேங்க. (௲௩௮)

இன்னண நிகழுமெல்லைவ யிருமனைக் காபிர்சேனை, முன்னி னூர் கடலேநோராய் முன்னிலை மூகல்கிலோடு, மன்னது தெரிந்தினர் யாவரு மமரின் கோல, மிந்நிலம் புகழப் பூண்டங் கினிமேற் கொண்டெற் றூரால். (௲௩௯)

இருங்குயிர்ப் படைமுன் றீனே ரெதிர்ந்துறும் போதிலங்கோர், பெருந்துக வெழுப்பல்கண்டே பேசிருபடை யுநோக்கா, யொருங்குறவப் துல்லாபா துலாத்தன ரலியாரங்க,ணெருங்கியுற் றநிந்துவாரு மெனவவர்நேசத்தோடே. (௲௪௰)

போயிவ ரெவர்க வென்னப் புவிநிக ருற்றுநோக்க, வாயிரம் புரவிசூழ அபுவ.துல் கிந்தியினோற, மாயிரு மிருதா தன்னைவ் வருதல்கண் டின்பமிக்காய்,வாயுளா கொடுத்துக் கூட்டி வந்தனர் தம்மோர்பாலில். (௲௪௧)

அங்குள தீனோர்கண்டே யவர்களோட் புலிமகிழ்ந்தார், சங்கைசே ரலியார் தம்மைச் சார்ந்தவ ரெவருங்கண்டே யிங்கிதவசனத்தோடு மெறுஞ்க்கரத் தொட்டு முத்திப், பொங்கரிக் குழுப்போனிற்கப் புலியலியார்தஞ்சேனை. (௲௪௨)

வந்தவச் சேனையோடு மாற்றலர் படைமேற்சேறி, மூந்திறின் றூகசிரமித்தே முனையயில் வாளிற் றூகக, வந்தவன் குபிரர் தானையறுந்திரிந் தனர்களாவி,தந்திறல் யூகத்தோடுஞ் சாற்றுபாசறையில் வந்தார். (௲௪௩)

பாசறை யிடத்தில்யாரும் வந்தருள் பூரட்பர்தூய, நேசனைப் புகழ்ந்தானந்த நேயியில் மூழ்குங்காலை, பூசலின் செட்டையாவும் பொருவிலா நபிதமக்குத், தேசுறும் விராலி தெரிவிக்கநினைந்துமாதோ. (௲௪௪)

விறன்மிகு தாதோடும்போர் வீரர்வந்தவுற் றிய,செறுநோயடகைக் கந்தார் தீனர்போழ் சதிமானத்திற், குகைவே பேசு

மேற்காபி ருதிபோல் வருவ தஞ்சீர்ப், பொறையின ரந்நான்
மட்டும் பொருதிடும் வெற்றிநேரும். (௩௪௫)

வஞ்சக மூகல்கிலோடு வரும்படைக் கணக்கும் போரிற்,றஞ்சி
ய குபிரர்சேனைத் தொகையுநற் றீனர் தம்பி, விஞ்சொலார் சுவ
னஞ்சேர்ந்த விலக்கமும் பிறவுந்தீட்டி, யஞ்சலி லொற்றர் பா
லி லனுப்பினர் நபிதமக்கே. (௩௪௬)

அந்நகத் திறசூல்பார்த்துள் ளகத்தினு குலமாய்ச்சூழ்ந்து,மன்
னருந் தோழர்க்கெல்லாம் பகர்ந்தொலீ தருள்செய்காலீ, தென்
னுநற் றிறல்வருக்கங் கிவுளிபா யிரமுமீந்து, மூன்னிலைக் கொடி
யுநல்கி முனையினுக் கனுப்பி னாரால். (௩௪௭)

ஆயிரம் பாரிசோடு மழகிய காலிதண்ணல், பாயிர மொழுங்
கார் வேதப் படியருஞ் சலவாத்தோதி, மாயிரு நிலத்துள்வெ
ய்யோன் மறைத்திடப் பரிநடாத்திப், போயினா யுதிபோன்ற
போர்க்களத் தெரிகின்றாரால். (௩௪௮)

காலிதும் படையுமங்கோர் சடலென வுறுதல் கண்டே, யோ
லிடு மூபயதானை யுளவரு மெண்ணை மூற்றோர், வேலிலங் கிடமாத்
தூண்டி விறலடர்க் களத்தினிற்பப், பாலிய சுலைகறுபுக்கப்ப
டையெவ ரறிவமென்றே. (௩௪௯)

அரியினை நடத்தியங்ங னரியென வடுத்தனோரை, வருபடை
நீர்யாரென்ன வாய்திறந் தெழிலாய்க்கேட்ப, வுருகு வாளசைத்
தியாங்க ளுயர்நபி படைஞர்நியா ,ருரையெனக் கேட்கக்காலீ
துவரதற் கெதிர்ந்துசொல்வார். (௩௫௦)

துன்னல் ருயினாமர்க்குஞ் சுவையிறல் ஆமிர்யானென், றன்ன
வர் நாமங்கூற வவர்முன மறியாதாலே, யின்னவன் காபிராமெ
ன் றிலங்குவாட் சுழற்றியோங்க, மன்னுவாட் கரநீட்டாமன் மட
க்கிடு மென்றுமாதோ. (௩௫௧)

காரணத் திறசூல்தினிற் கருத்ததா யலியார்கைதொட், டாரணக்
கலிமாவோதி யருண்மிக வடைந்தேனென்றும், போரணித் தி
றல்வர்கூறப் புதுமையாய் வந்தோர்யாருந், தாரணிப் புயம்பூ
ரித்துச் சங்கையாய்க் கலந்துகொண்டே. (௩௫௨)

அய்யனைப் புகழ்ந்து சென்றார் துன்னல் லெதிர்த்தார் கண்
டார்,அவயக மதிப்பவார வரத்தினிற் றூக்கிக் கொண்டு, லைமபி
லர்த்தக்குபி ரூர்த்த வாளலி யானுந் தன்னூர்,கையினைப் பிடித்து
மூத்திக் சுழதினர் செய்தியெல்லாம். (௩௫௩)

சீரிய வலியார்கேட்டுத் திருமண மகிழ்ச்சி யாகி,வீரிய ரோடு மன்னன் வீற்றிருக் கின்ற வேலை, யேரிய வில்லாக்காபி ரிருக்கின்ற குடாட மோர்த்து, போரிய லணிவகுக்கப் புந்தியி லினைந்து மாதோ. (௱௫௨)

ஒலித்துற நமதுசேனை யோரைமுப் பகுதி யாக்கி, வலப்பு றங் காலிதோடும் வண்மையார் சுகைறை விட்டுப், பலப்படை யிருகா தோடும் பனுவினை யிடப்பால் விட்டுச், சொனுத் திறஞ் சொல்லித் தாமுன் றலங்கிட நின்றாரன்றே. (௱௫௩)

இப்படி மூன்றுகையா யிவுளியாட் டரிக்கவிட்ட, தப்பிலா வலி யாராதி தன்னிட மிருகையேந்தி, றெப்பமே யெமர்க்கு வெற்றி யீயென வீரர்நோக்கி, யொப்பிலா தடர்மி னென்று ருடனிய முழக் கின்டாரே. (௱௫௪)

துடிவதி முரசமார்ப்பத் துந்துமி பேரியார்ப்ப, வடிபறை நவுரியார்ப்ப வருந்தவி லிடக்கையார்ப்பத், திடிமனெக் காளமா ர்ப்பச் சின்னமல் லாரியார்ப்ப, மடிமுரு டுடுக்கையார்ப்ப மத் தளஞ் சங்கமார்ப்ப. (௱௫௫)

கொடிபல திசையினீண்டக் குடைக்குழாம் விண்ணினீண்ட, நெடியவித் தீவிபீண்ட திலவெதி கவரிபீண்ட, வடிவுறுஞ் சிவி கைபீண்ட வகைவகை பாண்டிலீண்ட, முடிமன்ன ரொவரு மீண்ட மொய்யணி யீண்டிற்றம்மா. (௱௫௬)

கண்டிய வணியின்வீரர் யாவருந் தக்கிரேறி, மூண்டெரி மூளைப்போரின் முன்னிவீழ்ந் ததுபோற்பாவம், பூண்டிடு குபி ரர்சேனைப் புஞ்சமே லஞ்சிடாமற், காண்டகன் கூசவேலுங் கற் கியோ டெறுழின் வீழ்ந்தார். (௱௫௭)

மணிமுடி தகர்ந்துவீழ மண்டையின் மூளைசிந்த, வணிநுதற் புருவம்பிற வடர்ந்தகன் சிதையத் துண்டம், பணியென வடுக்க மேடென்றப் பருப்பதப் புயங்கள் சாயத், தணிவறக் குதித்துவாசி தாட்குர மழுத்திற் றன்றே. (௱௫௮)

தாரகத நாடிபூடு துளைத்துமே லுதலிற் புக்கி, வெரிநிடத் திரு க்குப்வீரர் விரிந்தமார் பதனிற் றுவிக்,கருதிவா றூயிரைச் சொல் லுங் காலனை நிகராய் வவ்விப், பொருவறு மூதுகைக்கிடிப் போ யின வேற்களம்மா. (௱௫௯)

பிரிசமுற் றரிய கூற்றைப் பெட்புறத் துணையாய்க் கூட்டிப், பரிசையைக் குடங்கை தன்னைப் பகர்ந்திடு மிருப்புச் சோட்டை விரிகட முரத்தைத் தீன்று வீரரினுயிரா மொண்டே, யரியசித் திரத்திரேறி யகன்றன கோற்களம்மா. (ாகூ௰)

கரங்களு மறுந்துவீழக் கால்களு மறுந்துவீழச், சிரங்களு மறு ந்துவீழச் செழும்புய மறுந்துவீழ, வுரங்களு மறுந்து வீழ வுரைத்திடுஞ் சூரர்வாசிக், குரங்களு மறுந்துவீழக் குதித்தசக் கரங்களம்மா. (ாகூ௧)

கரிகளை யொன்று நூறுப் கழற்றரு வகிர்த லென்னச், சிர சொடும் வகிர்ந்து செல்லுஞ் செழும்பரிக் குறங்கேர்காலு, முரம றுத்தோடியங்க ளெருந்தடை யின்றிப்பூமி, வரையுமே தாவும் வீரர் வைத்திடும் வாட்க ளம்மா. (ாகூ௨)

கவிகைக ளறுக்கும்வீசுங் கவரிக ளறுக்கு நீண்ட, துவசங்க ளறுக்குமன்னர் சுடர்முடி தொறுக்கு மேறுஞ், சிவிகைக ளறுக்கு மோசைச் சின்னங்க ளறுக்கு மள்ளர், பவமறத் தாக்குகின்ற பல்படல் தண்டமம்மா. (ாகூ௩)

சிரசுடைந் தொழுகு நெய்த்தோர் செழுமுக நனைந்து சேந்த, வுளாசில குபிரிதம்மை யுன்னி கொண்டே குருதன்மை, யரியுரு விழுக்கும்வாசி யவ்வரத் துங்கொளுமற், றுளாகடற் கரையை நாடிக் குறுகுவ போன்றதன்றே. (ாகூ௪)

வலியினிவ் விதநம் மள்ளர் வான்முதற் படையிற் றுக்க, அலி மிகு தாதுகாலீ தணிமிகு பதும் சுகைறு, மலிவினைப் பாலு மேறி வாட்கொடு தாக்க நெய்த்தோர், கவியெனப் பிணங்கள் கட்டுமரமெனக் காண்ட தம்மா. (ாகூ௫)

மறைநெறி யிறவுவில்லா மருகர்தம் படையிறேறு, மிறைய வன் முனிவென் றேனு மெரிப்படை யாவுங் கூடிக், கறையறப் பொருதிலாலக் காபிர்கள் பட்ட பாட்டை, யறைவதற் கெப்ப மேருமச்சமுற் றிடவ ரம்மா. (ாகூ௬)

இப்படிப் பொருததாலங் கினமாந் குபிரர்சேனை, யெப்புறத் தினுநில்லாம லெழில் கொள்பா சறையும் விட்டே, யப்புற மோடினார்க ளதுதெரிந் தருளினார்கள், செப்பிடு மிறையைப் போற்றிச் சிறந்தவக் களத்து ளம்மா. (ாகூ௭)

உற்றுநோக் கினரையாயி ரத்தைஞ் ஞூ றென்னலார்கள், செற்று நாய் நரிபிடுங்கக் கிடப்பதுந் தெரிந்து வல்லே, தெற்றுகூடாரத்

துள்ள திரவிய முதலயாவும், வெற்றியி னெடுத்தா ரவ்வே
வெய்யவன் குடக்கினுற்றான். (௱௬௮)

வேறு.

இரவிசென் றடைய விருவகைப்படையு மிணைவிழி துயிறரக்
கீழ்பா,லருணனுத் திடனு மெழுந்தன ரட்போதறைந்திடு முகல்
கிலென் பவன்றன், றிரளினுக் கரச ரெவரையு மழைத்தே தின
வர்க் குடைந்தபெண் மையரே, யொருவர்க ளேனுஞ் சமரினி
னீவி ருறுபெலங் காட்டிலீ ரதனால். (௱௬௯)

வம்புசே ரினிய மணிப்பற்று செனுமோர் வல்லைபு முலறந்
தமே வதையாற், தம்பிரான் முனிவி னுழலுவீ ரேஸ்னச் சாற்றி
னன் கேட்டவ ரஞ்சித், தம்பிநேர் படைஞ ரெவர்கட்கு முறுதி
சொலிமனத் தயிரியம் பூட்ட, பம்புமாக் கடற்போ லப்மளர்
துணிவாய்ப் பரிமிசையேறின ரன்றே. (௱௭௰)

அன்னவர் யாரும் பரிமிசைகொண்ட வடலெணியகமிக மகிழ்
வா, வொன்னலன் முகல்கி றனதரி யேறியுடன்படை நடத்தி
வந் தடலின்,றல்லிய களத்தி னின்றுதி னவரைத் துகட்படுத் துவ
னெனப்பேசித்,தன்னக மதிட்பக் கற்கிலையைத் துரத்தித் தாளைவா
ளசைத்துநின் றனனால். (௱௭௧)

அப்பொழு திறகுல் மருகர்வா ளவியு மரியதீ னவர்களும் வெ
குண்டு, தப்பிலங் கதியின் புரவியி லேறித் தாவுசிங் கேறென
வெதிர்த்தே, கைப்புறங் குபிரர் தானையங் கடலின் கரையினுற்
றுக்ரமித் தெளிதின், செப்புமப் படைவா ரியையனும்வடனவத்
தீயெனச் சீறிநின் றனரால். (௱௭௨)

இருவகைப் படையு மிவ்விதமெதிர்த்தங் கிகலிலா துறுகையிற்
சுகைறு, பரியினை நடத்திக் குபிரினிற் கதித்த டகையரே தரிய
லர் தலைசலைய, விரிசிறைக் கழுகுங் கொடிகளு மருந்த விருந்திடு
மென துமுன் போரவே, க்ருசமென் றலைபூப்ப மதங்கொள்சத்
தாதின் மைந்தனு ரிதுவரு பெதிர்த்தான். (௱௭௩)

ஆரிதைச் சுகைறங் கடுத்தம ரியற்றி யனைநொடி யினித் பினந்
தெறியப், பாரினி லவன்றன் றனைவஸ்கண் டெதிர்த்தா னவனையு
மப்படிப் பிளந்தா, ரோரொரு பெயராய்ப் பினுமிரு பதுபே
ருற்றன ரவர்களு மொழியத், தாரணிப் புயத்தா ரிரண் டிரண்
டாகத் தனித்தனி தறித்துவிட் டெறிந்தார். (௱௭௪)

நண்ணுமவ்விருப தருந்திறல் வீரர் நாற்பது துண்டமாய் விழ
வே, யன்னவை யெவரு மடுத்தில ரதனு லவிப்புலி யிடத்தினின்

மீண்டார்,வெண்ணில வெறிக்கு மோலியின் குருசில் விறன்மிகு
தாதவண்முடுகித், திண்ணமார் தமது வலிவிற லெவையுஞ் செப்
பிநின் றமர்க்கலைத் தனரால். (௱எ௫)

அன்னவர் முன்ன மொருவன்வந் தடர வவன்றலை வீசியங் கெ
நிந்தார், பின்னுமப் படிப்பன் னிருவர்வந் திண்டப் பிளந்து
தா லாறுதுண் டாக்கி,யின்னுமே தாவி யிருவரைப் பிடித்தே ரஸி
யிடம் விடுத்தன ரஸியார், நன்னயக் கலிமா வவர்கள்சொ லாதா
ருலுகீற் றுறப்பிளந் தெறிந்தார். (௱எ௬)

தரியல ரிவைகண் டாரவா ருதிபோற் சார்ந்தரும் போர்பல
புரிய, வரிசைநம் பிறருல் மருகரும் படையும் வாசையிற் பொ
ருதலின் குபிராங், கருதல ரோரா யிரத்திரு நூறு காஃபிய ரிறந்
தன ரப்போ, திருள்வலி படைத்தா னிருபடை யவரு மேகினர்
நத்தம்பா சறையில். (௱எஎ)

இரவினிற் நத்தம் பாசறை புகுந்தோ ரிரவெழ யாவரு மெழு
ந்தே, பரிவுட னிருப்ப றவ சுல்கூ லனுப்பும் பரிகளை யாயிரத்து
டனேர்,புரவியின் மிசையே சுகைபிலு பயந்த புதல்வன்போல்
லாறுகுத் தாறு,முரசொலி முழங்க வந்திகற் குபிரர் மோய்
படை யவரொடுஞ் சேர்ந்தான். (௱எஅ)

வேறு.

அதுகண்டிறு குபிரானவ ரகமூடு களித்தா, ரிதமிஞ்சிய திரேு
ரக மெனமுற்றன ரப்போ, நதபின்னபி யருள்கொண்டபு துல்
லசபெறுந் தல்காக் , குதிவெம்புர விகளாயிரங் கொடுவந்தனர்
களமேல். (௱எ௯)

வருவோர்களை யுறுவோர்களு மகிழ்வோடு சலாம்விண்,டொரு
மேனியி னுயிர்போ லிற வுடனங்குறு தல்கா, வருளேபெறு மலி
யாரிட மடல்வாசி விடுத்தே,திருவாய்விடு புரைசெய்தனர் ஜெய
மாரும் சலாமே. (௱அ௰)

தகுமான சலாமோதிடுந் தல்காவினை யருளின், மருமூது நந்
நபிநாயகர் மகிழுந்திரு மருக,ரகமூடு களித்தங்கவ ராருந் திறன்
வினவி யகதானநல் லிறையைப்புகழ்த் தசுகாபிக ளோக்கி,(௱அக

எராரி சகிதும்பிடி யேறு ரயில் சுகைதுங், காரார்கர வடிவா
ளுறு காலீதிபு னுலிதும், மோராயிர பிவுளித்திர ளுடனேவல
வலபா, னேரார்படை யூடேபுலி நேரேறிட வேண்டும். (௱அஉ)

அறமேவிய வப்பாசிபு னழகாகிய பதுலும், விறன்மேவுதல் காவும்புகழ் மிகுதா னுடைமங் கதியி, னறுமாயிர மடல் வாசிக ளுடனேமொழி யிடபா, விறையோனவ னருள் கொண்டம ரெதிரேறிட வேண்டும். (௱௮௩)

இடிபோலிவ ரிருபாலினு மேறித் தலைமையரிகண், முடிகூ டிய குபிராதிபர் மூழ்கிற் பொரவேண்டுங், கொடிதாகிய படை யோரெதிர் கொள்கிற்சயமாரும்,வடிவாளயி லைசுகாயிக ளமர்செ ய்திட வேண்டும். (௱௮௪)

என்றோதினர் கேட்டன்னவ ரின்பக்கடன் மூழ்கி, நன்றாயிரு கையேறினர் நவில்சேனைய ரோடுந், சென்றாரவி முன்பா லெழு சிந்தும்பத றிடவே, நின்றோர்தகி னுறவேசமர் நேர்ந்தா ரிரு படையும். (௱௮௫)

பரிவாயிரு படையும்பல பலபாலமர் செயவே, யரியோன வி பாலாயிர மடலொன்னலர் பொன்றச், சரிவாய்வல மிடமும் பல தரமாயுடலற்றே, யிரிசோரியி னதியோடிவ திணையோ டினை ரொன்றார். (௱௮௬)

விடமாமென விருளேமன மேவுங்குபி ரோர்கள், படையோ டட மிகுதாதொடு மிடபாலடர் தீஞர், தடமாயுட லவிர்பாச றை தனிலேயுள யாவுந், தொடராயுறு பகமேமகிழ் தினுகுறை புரிந்தார். (௱௮௭)

வேறு.

உற்றதி னவர்கள் குறை யார்டையி லுடைந்தங் கோடும், பற்ற லர் மீண்டுசூழ்ந்து பலவமர் செய்ததாலே, குற்றமில் மிகுதா தன்னைல் குற்றெருரு மூன்று மண்டை, யிற்றிறற் றல்கா வெட்டுங் கொண்டன ரிதனைக்கண்டே. (௱௮௮)

அக்களம் புகுத்தநல்லோ ரருங்கள மிரியத் தாக்கி, மிக்கவீ ரத் திற்றா விரட்டிவிட் டவர்கடம்மிற், றக்கமுந் நூறுவீரர் தமைச் சிறை பிடித்தார் முன்போ, ரிற்குபி ராயாயிரம்பே ரிறந்தனர் மாவோ டன்றே. (௱௮௯)

முகல்கில்போர்க்கெழுந்தபடலமுற்றிற்று

ஆ படலம்-௰௬-இ-திருவிருத்தம்.௲௱௪௧-

றசூலுல்லா படைவந்த படலம்.

அன்னவெஞ் சமரி னடையலர் களிலை யாயிரர் புரவியோடிற
ப்ப , மன்னவரலிதம் பரியினுமடர்வ தென்கொலென் றரியரி
பதறி,மின்னொளிவிடுக்குமாழியந்தேரை விரைந்திழுத்தன குடக்
கதனுற், றன்னருங் கரங்க ளனைத்தையு மொடுக்கிச் சார்ந்தனன்
கடன்மிசை பகலோன். (௧)

பகலவ னடைய வொன்னல ருளம்போற் பாரெலா மிருள்ப
ரந் தீண்ட, வலிகடம் விளங்கு மகிழுதற் றீன ரகமென வும்மதி
தோன்ற, விகலில்வென் றவர்க டுயின்றெழக் கமல மிதழ்விரித்
தழகுறக் கீழ்பாற் , பகரரும் வெய்யோ னெழுந்தன னுலகப்
பரப்பெலாம் விடிந்தன வன்றே. (௨)

விடிந்தபின் றவுசுல் கூலெனு மரசன் விட்டிடு முகல்கில் தன்
படைக,ளொடிந்தவை தெரிந்தே யிவுளிகள் பதினா யிரங்களைக்
கூட்டியுப் பாதா,கொடும்பவத்திரண்டமகனிகுருமைக் கோனிலை
யாக்கியங்கிவி , னிடம்புகுந் தமர்செய் யென்றுரைத் தனன்
கேட் டெழுழவன் வீரமோ டெழுந்தான். (௩)

அவனவ னெழுந்த பின்னரின் றொடரா யடர்சபு வானெ
னுங் கொடிய, பவமுறுந் தலைமை வீரிய னுடனே பரிபதி னாயி
ரஞ் சேர்த்தி , யுவகையுடனே போர்க்களம் போவென் றறைப்
பின னுரைத்திடு மவனுங், கவனவெம் பரியின் மள்ளர்கள் சூழக்
கறங்கலைக் கடலென வெழுந்தான். (௪)

பின்னுமே பதினா யிரம்பரி யவரைப் பெருமையிற் கூட்டி
யன் னவர்க்கு, நன்னய வரசாய்ச் சுகையிறென் பவனை நாட்டி
யங் கமர்க்களம் போவென், றன்னதத் தடனே யுரைத்தன னவ
னு மோகையுற் றிருபுறஞ் சூழ, துன்னிடப்பேரி கறங்கிட விரு
து துலங்கிட வெழுந்தன னம்மா. (௫)

தன்கொடும் பாவத் திரண்டொரு வடிவாய்த் தரணியின் மக
னென வந்த, பொன்முடி தலங்கு மிக்ரிமத் துடனே புகல்பதி
னாயிரம் பேரி,னுன்னியின் வீரர்ச் சேர்த்தமர்க் களத்திற் சுற்றி
டென் றுரைத்தன னவனு, மிந்தில மதிக்குஞ் சூடைகொடி விரு
தோ டிரைகட லென வெழுந் தனனால். (௬)

மவினனிவ் விதமா யனுப்பிய நாற்பா னாயிர மள்ளரு மேழ
வலையென முழங்கி நாலுசப் பாக நன்னினர் களமிசை நாலு,
தலைமையர் தாமு முகல்கில்லென் பவற்குத் தணித்தனி தாழ்ச்சி

செய் துறவே, நிலையவ னவனைக் கடலிடை மூழ்கி நிலமதிர் தர
மூர சறைந்தான். (௭)

தீனவ ரிவைகண் டகமிக வருந்தச் செழூட்டலி தெரிந் தவர்க
ளுக்குத், தானவ ரருணம் மிடத்ததி சமதாற் சஞ்சல மொழி
யினென்றுரைத்தேர், வானவரிபுகழு நபிமணமகிழு மதிவல ரப்
துல்லாதலைமையுங், கானல ரணிமார் பம்மறையு மில்பங் கண்டிட
நன்றியி னழைத்தே. (௮)

வந்தநாட் டொடுத்திந் நாள்வரை நடந்த வாறுக ளிவ்வித
மென்று, மந்தமி லவன்ற னருளினு னமக்கோ ரவதியு மிலை
யென்று மிறசூல், புந்தியி னறியப் பகலிர வேகிப் புகன்றிடு
மெனவுரைத் தனுப்பச், சுந்தர விளைஞர் சிலகுழைத் தெறியுந்
தும்பியே வெனவவர் நடந்தார். (௯)

அருந்திறற் றலைவ ரப்துல்லா வம்று மப்பென நடந்திட வங்ங
னிருந்திகழ் புரியு மன்னவன் முகஷ்கி விரும்படைத் தலைவரை
யழைத்துப், பொருந்திட வவர்க டாதரப் படியே பொற்பொ
ருள் வரிசையல் புரிந்து, திருந்திடச் சமரஞ் செயித்திடி லின்
னுந் திரணிதி தருவனென் றுரைத்தான். (௰)

உரைத்தவவ் வாசை வார்த்தையாங் காற்றங் குன்னிவீசிடப் படை
யுததி, யிரைத்தக மகிழ்வாம் வெண்டிரை மோதி யெழுந்தெனப்
படங்குகள் கோட்டி, வரைத்திட மெனவோர் சிவந்தகூ டாரமன்
னனுக் கியற்றிநன் மணிக, ணிரைத்தபொற் குடமுங் குடுமியிற்
குயிற்றி நிலவிடச் செய்தனர் வீரர். (௰௧)

இப்படி மள்ளர் பாசறை விளக்கி யிடியெனமுரசொலி முழ
க்கி, வெற்படி யடவி யாவுமே குலுங்க விண்முகி லதிர்வொடு நடு
ங்க, மைப்படிந் திருண்ட மனக்கனி பெருகும் வஞ்சகன் சக
னணி துலக்கி, யெப்புறத் தினிலுந் தவசங்க ணிரைத்தங் கெழிற்
செய்யா யுதம்புதுக் கினரால். (௰௨)

முன்னமங் கிருந்த படையுமன் னவர்பால் மொழிந்திடு முத
விநுக்காக, நன்னயமில்லா னனுப்பிட வந்த நாற்பதி னாயிரம்
பெயரு, முன்னிக ளனைத்து மலங்கரித் தெறி யுறுமமர்ப் பேரி
கன் முழக்கிப், பொன்னக ரவியென் றுறும்புலி யுடனே போர்
பொரத் துணிந்துநின் றனரே. (௰௩)

பற்றல ரொருங்கு பரிமிசை கொளக்காண் பார்த்திப ரலிப்
புலி விரைவா, யுற்றநல் லசுகா பிசடமைக் கூவி யுததிபற் பலவெ

டுத் துணாத்தங், கற்றையி னிறைபா லொருதுவாக் கேட்ப வனை வருமாயினென் றுடனே, வெற்றிவெம் புரவி மிசைதரித் தரி போல் வெஞ்சமர்க் களமடுத் தனரால். (௧௪)

இவ்வித மிகலின் களத்திரு படையு மெதிர்த்துறு மெல்லையின் முதனீர், செவ்வையி னனுப்பு மிருவருஞ் சென்றே திருநபிக் கிங்குற லெல்லையுந், திவ்விய மாக வுரைத்திடக் கேட்டுச் சேனையோ டடுத்தன ரென்ன, நவ்விமெய் யிறசூல் மான்மதத் தாது நரர்புலி நாசியுற் றதுவே. (௧௫)

வள்ளனம் மிறசூல் வருகிறு ரென்ன மான்மதத் தாதுமுனே வரலா,லள்ளிலைக் கதிர்வே லலிமுதல்யாரு மானந்தக் கடற்குளித் தவரா, யுள்ளக மகிழ்ந்தந் நபிவரும் வழியை யுற்றெரு பார்வையாய் நிற்பக், கள்ளகக் குபிரர் கலங்கிட நயினர் கற்கிமேல் வந்திடக் கண்டார். (௧௬)

கரித்திடு தருவின் கட்டைக டழைத்தேர் கவின்கொளும் பண றெனுங் கரங்கள், சரித்தடி வருடித் தளிரினல் வீசத் தனித்தனி பன்னிறா மலர்கள், விரிந்தணி யணியாய்ப் பல்வனப் படங்கள் விரித்தென வருநெறி சிறப்ப, வருந்திற லலிகண் குளிர்ந்திட விறசூ லச்சுவ மிசையில்வந் தனரால். (௧௭)

விண்ணகத் தமர ரினிதுவந் தேத்த விளங்கர மகளிர்கள் போற்ற மண்ணகத் திருந்த விலங்கினம் வாழ்த்த மரங்கள்புற் பூடெலா சாற்ற, வுண்ணகத் தவட்டு மற்றருங் கரத்தி னுவணியெரன் றிலங்கநல் லலியார்,கண்ணகங் களிக்க நபிமுகம் மதனுர் கவினவெம் பரியின்வந் தனரால். (௧௮)

நறையுறுந் தருக்க ளிருபுறத் தொழுங்காய் நலன்பெற வலர்ந் தபொற் போதைச், சிறையளி யறுகா துழக்குபு குடைந்து சிந் தித லரம்பையர் கணங்கள், கறையறக் குபிர்க்கண் ணேறடா தகலக் ககனிருந் தலரினை லாற்றி, யெறிவதை நிகர்க்கு நெறிகடந் திறசூ லெழிலலி மகிழவந் தனரால். (௧௯)

அபுபக்கர் வலபான் மன்னுமரிடபா னறையுது மானவர் பிற்பா, றவழிகும் புகழு முடனப் துல்லாவுஞ் சமிலமென் படி தொடு கரரா,யுவகையங் கடலினுறசகு பியர்க ளொருபதி னாயிரர் சூழக், கவனவெம் புரவி மிசைநபி யலியார் கவலைக ளறும் படி வந்தார். (௨௰)

விரிகுடை கொடிகள் மூழ்த்துறு சேனை விடரதி னடுவினிற் கதிர், னருணனென் றெழுந்து பிரபைசெய் தறல்போ லம்புய

யிலங்கமான் மதமே, சொரிதரத் தக்குபீ ரெறிதரு லீனுந் துளங்குசா கரமென முழங்க, முரசொலி கறங்க முகம்மது நயி னார் முடிகின ரலியுறு தலமேல். (௨௧)

வேறு.

வானவர் பரவுங் கோமான் முடுகிட வள்ளலாலி, தானையங் கடலி லேடுஞ் சார்ந்தெதி ரழைத்துப் போற்றிச், சேனையங் கடலி ரண்டுஞ் சேர்ந்தொன்று யுற்றவண்ணந், தீனெனு மொலியங் கார்ப்பச் செருக்களத் தினில்வந் தாரால். (௨௨)

கருதலர் படையென் றேறுங் கடலுமக் கடலின் மீதே, விரி துடை நுரையும் பாயும் வெம்பரித் திரையி னார்ப்பும், பெருகிய துவசமேகம் பிறங்குசெம் படங்கு வெற்புந், திருமுகம் மதருஞ் சேர்ந்த சேனைமன் னவருங் கண்டார். (௨௩)

வள்ளறம் வரவுஞ்சேனை வாரியுந் துவசக் காடும், வெள்ளை மென் கொடியின்வீக்கு மேகவொண் கவிகைத் தாக்குந், துன் னுகாற் புரவியார்ப்புந் துலங்குமெய் வியப்பும் யாவுங், கள்ள வுட் காயிர்சேனைக் காவலர் தெளியக் கண்டார். (௨௪)

கண்டன ருடனேசேனைக் கடற்கெலாந் தலைமை யான, வண் டடர் மாலைமார்பன் றவுசல்கூல் பயந்த மைந்தன், றிண்டிற லொருவன் றன்னைச் செப்பொலி யிடியை நேராய்க், குன்றெ னும் புயங்களோங்கக் கூஇயிமுன் னழைத்து மாதோ. (௨௫)

தீனவர் தமக்குமேன்மைத் திறலுடை யதிபன் போலக், கோனி லைத் தகுதியோடுங் குதிரையில் வந்தோ னின்றான், றுனென வறி ந்து சாவி வருகெனச் சாற்ற வன்றேன், வானவர் பரவும் வள் ளன் மருகர்பா சறையிற் போந்தே. (௨௬)

வந்தவ ரெவர்கொலென்ன வஞ்சன் கேட் டதற்கங் குள்ளோர் சுந்தர நயினாரென்றுந் தூயவன் றூத ரென்றும், வித்தைகொள் கிளைஞரென்றும் வேதியர் பெருமை யெல்லா, மந்தவெங் குபி ர னுள்ள மஞ்சிட வறைந்தா ரன்றே. (௨௭)

அறைந்தவை கேட்டங்கன்றே யகமுட னடுங்கி யேங்கிப், பற ந்திடுஞ் சரத்தினைகிப் பார்த்திப னிடத்தி னெஞ்சந், துறந்தவ ரறியவான தூயவன் றூதர்செய்தி, மறந்திடா தெழிலதாக வாய் திறந் தியம்பு வானே. (௨௮)

வேறு.

வாரண மொத்தபேர் மன்னன் மைந்தனே, பூரணம் விளக் கிடு மதியின் கொண்டலாங், காரணக் கடவுளாங் ககனரேவல் செய், பூரண மதியநேர் புந்தி வள்ளலாம். (௨௯)

அபுதால்முத் தலிபரு ளப்துல் லாபெறு, நபிமுகம் மதரவ
னைவ்னணி ருர்களா , மவரொடி மெதிர்த்திடி லறையு நம்படை
யவியுமென் றானாத்தன னறிவின் சிந்தையான். (௫௰)

இம்மொழி கேட்டவ னிதயங் கோபமா, யம்முகம் மதுதனைக்
கஞ்சுகின்றநீ, நம்மினத் தவர்க்கொரு நஞ்செலன் றேநிபே, விம்
முற வாளினுல்வீசிட் டானரோ. (௫௧)

பாதக னிவ்விதம் படுத்தற் பின்னிறை, தூதவர் சொற்படித்
தொழுகை மேலவ, ரேதம தகன்றிட வெவரும் வாசிமே, லோத
நே ரோலியெழ வுவப்பி னேறினர். (௫௨)

எருது பரிகளி லேறுந் தீனவர் , போரிட முறுகையிற் புகழ்கி
ஜாமெனும் , பேரின ரருங்கொடிப் பிடித்தசைத் தலாய், தேரி
னின் றருங்கவி திகழ்த்தலாயினர். (௫௩)

அரியநற் கவிதைகேட் டடையலார்க்கிறை,யுரியதன் வயவரை
யுந்து தீவிர , டிருவுற முகம்மதின் செய்கை கண்டுமின் , னரி
யொடு மடர்கவென் றறைந்திட் டானரோ. (௫௪)

நபிதிறங் கண்டமர் நடத்து வீரெனப், பவமன னறைதலும்
படையின் வீரர்க ,ளவர்களின் வாகனமிழிந் தங்குற்றிருந் , திவ
ழொளிப் பாசறை சென்றிட் டாரரோ. (௫௫)

காபிர்கள் கலைந்ததைக் கார ணிகமே,பாவிய முகம்மதும் பார்த்
தித்தம்படை , மாவல ருடனுமே வந்து பாசறை , மேவியங்
குறைந்தன ரிவெப்பயவன டைந்தான். (௫௬)

அருணனங் கடைந்திட வருங்கண் டுஞ்சிடா , திருவகைப்
படைஞரு மிரவு போக்கினர் ; பெருகிருள் வெளிறிடப் பெரு
ஞ்சமாத்துடன், கருணைங் கடவினர் கடிதிறைஞ்சினர். (௫௭)

தீனரின் படைக்கடத் திறந்து பின்னுறத், தூறறைச் சுபகினைத்
தொழுது நந்நபி,யினமத் தவர்களை யிகற்கங் கேவினர், மானமா
ரவர்களும் வாசி யேறினர்
(௫௮)

அருளினர் வாசிமேலான வான்மைகளை, டிருண்மலா முகல்கி லு
மென்னணை யாயிரம் , புரவியின் வீரர்கள் பொங்கித் தன்முனை,
மருவிதின் திடம்படி மகிழ்ந்து விட்டனன். (௫௯)

இருபதி னயிர மிவுளி மீதினின் , மருவிய வீரரை வலக்கை
விட்டனா, னருமைபி னினுமரி யிருப தாயிரம்,பொருவற விடக்
கையிற் பொருந்த விட்டனன்.
(௬௰)

இவ்விதமடையல னென்பதாயிரர் , பவ்வநேர் சூழ்ந்திடப்
பகரு மைந்தி, பொங்விடாய்ப் பரிமிசை யேறியுற்றனன் , றவ்வ
திர்ந்திடும்படி தூளை பொங்கவே. (௪௧)

நந்தநன் னபியவ னன்னறுஞ் செப்பிக்கேட், டேர்த்திடும் பரிபதி
ஞயி ரத்தொடுந், தந்தைதன் பிரசாதத் தாற்குபாதகன், வந்தவன்
படைக்கள மருவிட் டானரோ. (௪௨)

பாதகக் கொடியவன் படைக்கு வந்ததைச் , சோதிதந் நபியு
ல்லா வுமிந்து சொல்லுமிப், பூதலத் தினைனிடமிசை போந்த தென்
னவே, யாதியை நினைந்துய ரங்கி பூட்டினார் (௪௩)

அலினுன் முனமம்ம வாதை யல்லிறட், புவியினி லுற்றிடப்
பொற்பின் வாள்மதி , குவிதரும் கருபத்தின் குடுமி யுற்றதைக்,
கவினெனச் சருபந்து கம்மிற் சூட்டினார். (௪௪)

அம்மதி கவசமு மடங்கி ரண்டதாட்ச் , செம்மையி னொருகை
யிற் றிருப்ப பாதியை , வம்மெனப் பிடித்தொரு மருந்து சேர்
த்தபோல், வெம்மைகொள் கணிச்சிலைய விளங்கச் சேர்த்தினார் ( )

அன்றவ னிறைமதி யழைத்த தாலினி , யின்றிளம் பிறைதனை
யெவருங் கேட்கிலேல , வென்றியிற் காட்டிட வேண்டு மென்
னவே, துன்றிட வொருசிலை தாங்கை யேந்தினார். (௪௬)

மருவல குயிரென வழுத்துந்தேனையே, பருகிடச் சிறகொடு
பறக்கும் வண்டினஞ் , செருப்பிசை மட்டந்திருஞ் செய்ய தூணி
யை, வெரிநிடை வலப்புறம் விளங்கக் கட்டினார். (௪௭)

உடலென வொளித்துறுங் காபிர் சேனையைச், சுடவெனக் கக
னிழித் தரிய சூரியன் , நடமுறு வெரிநிடை சார்ந் திருந்தபோ,
லிடக்கேடங் கேடய மெழுமிச் சேர்த்தினார். (௪௮)

மருவலர் தங்களின் வதன தாமரைக் , கரியென விலங்கிய
வமிது மேத்தியே, கருதரு நெஞ்சகக் கமலத்தேம்பிடச், சொரி
கதிர் மதிநிறச் சுரிகை தாங்கினார். (௪௯)

படைக்கணி கருவிபல் வகையுஞ் சேர்த்தியே, புடைக்கணி சிற
ந்திட வொருவடைக் கச்சையு, மிடைக்கணித் திருபுயஞ் சோமன்
போர்த்திரு, கடைக்கணி தாச்சுரு மாகக னிவினார். (௫௰)

இன்னன கலன்கலி யெவையும் பூண்டிறை, மின்னவி ரறுகினிச்
மிதித்தகங் கேறிய வுன்னதக் கபுகனிட் டிரவர் நோக்கிமாத் , தன்
னையே கொணர்கென்றார் சாத்தவ் வீரியர். (௫௧)

குதித்தும்ஞ் சரமெனக் குபிரர் சேனையின் , மிதித்திடு மிடி
யென வேந்தர் வேந்தனை,யெதிர்த்திடு மறமென வெழில் செய்
தாட்களைப்,பதித்திடுந் துகளெழப் பாதலத்தினே. (௫௨)

இன்னபல் செய்கையி னியம்பு மொன்னலர், கன்னியர் கள
மணி கதிர்செய் நாணினைச், சன்னமின் னங்களாய்த் தகர்க்கு மப்
பரி, தன்னடித் தலையினைச் சறுக நீக்கியேர், மன்னிய குசையினை
வாயிற் பூட்டியே. (௫௩)

மனைந்தவழ் துகின்மிசை மணிக ளொளிபதாற் , கனைந்தரச்
செயுமொளிக் கலினை யேற்றியே , வனைந்தர நடத்திநம் வள்ள
லார்முனங், கொணர்ந்தவ ணிறுத்தினர் கூறவ் வேவலர். (௫௪)

ஏவலர் நிறுத்திடு மிவுளி மேற்கையாற்,காவலர் தடவிடக் கருணை
நாயகர்,புரவயென் செய்யவோ புகலுநம்முட,னீவிரு ரெனச்
சுவ ருந்த்தி நின்றதே. (௫௫)

விடைமுடி நடுங்கிட விண்ணடுங்கிட,வடவரை நடுங்கிட மறை
நடுங்கிட,வடையலர் நடுங்கிட வங்குகால் பெயர்த்,திடுமரி மிசை
நபி யேறினரோ. (௫௬)

படிதுக ளாக்கவோ பகரொ ணுதுயர் , வடவரை பிளக்கவோ
வானை மோதவோ, கடலினைக் கலக்கவோ கழறு மெவ்விதம், முடி
யவோ வெனப் பெயர்த் ததுபரி முனைந்தாள். (௫௭)

நாலுவாய் மதமுனை தரிய லாரெனித் , காலிரு லெற்றுயிர்
ககனி லேற்றிட , வேலுமோர் நொடியி லென் னுள்ளம் பூண்
டரோ, நாலுதா ளையும் பெயர்த் ததுநல் வாசியே. (௫௮)

மங்குலின் கவிகையார் மகிழ்வு கூர்ந்திட, வெங்குபிர்க் கணங்களை
மிதித்து நீடலை , பங்குசெய் திடக்குசை நெகிழ்த்துப் பார்மி
னென், றங்குதன் கதியைந்தி ருடிக் காட்டுமால். (௫௯)

கறைமனக் குபிர்ப்படைக் கடலைச் சுற்றிட, விறைமுனி வெறும்
படை யிவுளி யோட்டியேர் , நறைகமழ் நபியுல்லா நாசிகி
யாரொடு, மறையவ ரணிமிசை வந்து நின்றனர் (௬௰)

நகுலுல்லா படைவந்த படலம் முற்றிற்று

ஆ-படலம்-௰௭-இ திருவிருத்தம்-௲௫௧-

அறம்பிபுனு ளைதயான் வருபடலம்.

இருபடை யவருமேழ் பரவை போலவண் , விரிவினின் முடு
கியே நிற்கும் வேலையிற் , பெருகிய தூசிவான் பெயர்ந்து மூட்
டவே, பரிபல வொலியெழ வருதல் பார்த்தனர். (க)

அரியமே ரமலையி னரிகள் கண்டவவ் , விருபடைத் தலைவரு
மெவர்கொ லோவெனப், பொருதொழி லிறத்திமே புந்தி யாய்
தலாய்க், கருதியுற் றிமிகையிற் காபிர் மன்னவன் (உ)

அம்முறு மனத்தினுள் ளக்கி லாட்சியு , மும்மறைக் குறு
வியன் முறைமைக் காட்சியுஞ் , செம்மைகொண் முனிவனார்
செய்கைத் தேர்ச்சியுந், தம்மா பினுக்கொரு தலைமையாட் சியும்.

பாரிய னம்முளா வமைச்சைப் பார்த்துநீ, வாருதியென வரும்
வாசி யோர்களை, யாரெனப் போயறிந் தறிமொழிரெனிற், போரி
னிலதுவிரென் றுரைத்துப் புந்தியாய். (ச)

வேதினத் தாரெனில் விள்ம்பு நம்மொடும் , பேறுள வதனிக்
காய்ப் பிரிந்திடாவண்ணந் , தேறுவர சொத்திவண் கூட்டிச் செல்
கெனக், கூறினன் பெருமையிற் குரசில விட்டரோ. (ரு)

பாதகன் றவுசல்கூன் பகரக்கேட்டது , மூதையின் விலைசயுதா
முன்னியேதியவ், வாதியன் மகிழ்வுற நடத்தி யத்தனை, ரோசிலி-
வேகினனுரைக்கு மேறுபோல். (௬)

ஆயுதன் மந்திரி யாங்கு வாசிமேத், போயபி னெவையையும்
பொற்பி ளேடு செய், தூயவ னியிற குலப் பாசருண் , மேய
சீர்ப் பனுவிலின விரைந் தழைத்தரோ. (௭)

கடலென வருபடை காபிரோவலா ,விடமுறு முகவிமோ
வேவைகொ லோவென , வடவினவ் விடைப்புகுந் தறிந்து வம்
மென,விடைகொடுத் தனுப்பினா் வெற்றி யோங்கவே. (௮)

நபிவிடை கொடுத்தலு மகிழ்ந்து நற்பனுல்,சவினரி யெரியங்
கொருங்காலிவரி , லவிர்முடி நவாக்கூடலுறப் பமச்சுரேறு , நிவளி
மேல் வழியிலி லேகக் கண்டனர். (௯)

கண்டவவ் வமைச்சனைக் கதியி லுறடுத்து, தொண்டராஞ் சலாத்தின
புனாக்க வல்லவன் , மிண்டகல் றவாயினை விளம்பக் கேட்டியோர்,
வண்டமறற் பனுவலக மகிழ்ச்சி யாகியே. (௰)

பொன்னகர்க் கரசையே பூணு நூல்களும் , வெந்நர குக்ககம் வெருவு வாய்மையு, மன்னிய வசத்தினைச் சுழித்த வண்ணமா,யன் னமந் திரிமகிந் வாக வோதினர். (௰௧)

பதிவலன் மந்திரி மனநற் காந்தமும், பதினா யிரும்புமாய்ப் பற்ற வாதிதன், விதியுமொத் திருந்தநல் வேளை யின்பமாய்க்,கதி முகம் மதின்கலி மானவை யோதினர். (௰௨)

பாதகன் றூதுவர் பாதை மீதினி , லாதிதன் றூதுவ ரனுப்ப வந்துற,மாதவத் தூதுவர் வாய்மை கொண்டுநல்,னீதமார்மறை யினி னிலைமை பெற்றரோ. (௰௩)

அந்நகற் பதிலவன் வரவு நாமமும், பந்தமுங் கேட்டனர் பகர்ந்திட் டாரதாந்,சுந்தர மனமிகத் துதித்து வாழ்த்தியே, மித் தவு மவரொடு மிதனைப் பேசுவார். (௰௪)

மறைமுகம் மதின்கலி மாவேலவ்வாயினு, லறைவதை நவுகல்கூ லதிதி லென்னையு,நறைகுழன் மயிலையு நவின் மகாரையுந், தெறு கொலை செய்வனத் திதடாமலே. (௰௫)

இருமின்குற்றவை யறிந்தி டாவண,நீசக மறைத்திட னீத மாயி துலவ்யான், சிருடன் சென்றவன் செய்தி யாவையு , மோரொரு தினத்தினு மூமக் கனுப்புவேன். (௰௬)

என்றுரைத் தனர்பின் னேரனுமச்சும்மெய், துன்றிய சொலாந் கப்பா சருள், வென்றியார் பதிசெல றும் வித்ப னத்தரு , மென் றமோ ருடனுற முயிரென் றேகினர். (௰௭)

ஏகுமவ் விருவரை யெதிரில் வந்திடு, மோசைமன் கண்டிவ ருறாத லென்னென, வாகையி னதிவமென் றன்னி மார்க்கத்தில், வேகவெம் படையொடும் விடுதி யுற்றனன். (௰௮)

அந்நமன் விடுதியா யமர்ந்த போதெழி, லின்னவர் யாவரிங் கேக லென்னென, வுன்னியின் றலைவரோ டுயய பேர்களு, மன் னிடக் கேட்டனர் வழுத்து வாரவர். (௰௯)

நரபதி யிவர்திரு நாம மாலது, வரபதி மகிழ்ந்தையான் மகன் அமைந்த மாம் , பரபதி யரசர்கள் பணியு நவ்விமன் , புரபதி போந்திடு புதிச கல்வியார். (௨௰)

மன்னவ னுயர்தரு மானென் றேத்திய , பொன்னவிர் மணி முடிப் பூமன் றன்னுடன் , முன்னியங் கமர் பொர மூரியே யபோ, துன்னியின் றிரளி னேகுமுற்றனர். (௨௰௧)

இவ்விடத் தானலையி லிருவகைப்படை , பௌவரே றொதித்
தவை பகரக் கேட்டநா , லவ்வழி செல்வதற் ககத்தி லுன்னியே,
செவ்வையின் விடுதிசெய் தனரென் றோதினர். (௨௨)

இம்மொழி கேட்டட விருமெய்த் தூதரு, மம்மதி வதனமன்
னருகுசெல்லவச்,செம்மனு மிவர்களைத் திருக்க ளுக்கியே,வம்
மென வழைத்தரு மகிழ்ச்சி யோடுமே. (௨௩)

நீவிரியா ருறுபடை நிருபர் யாரிவண் , மேவிய தென்னை
சொல்லின் று மென்றலும்,வாவிநீ ரனையதன் மதுர வாசக,நாவி
னூற் பதிலுரை நவிற்ற லாயினர். (௨௪)

மாதிர மடுத்தது வலிய பாளைய , மோதுமன் றவுசல்கூ
லுடைய தாமிகற், நீதற மறுபுறந் திரண்ட பாளைய , மாநிதன்
னபியின தாகும் யாதுமே. (௨௫)

அந்நபி நம்மிட மனுப்புந் தூதனீர்,மன்னிய முகலிமா யிரு
க்கில் வாழ்ஷமரீக், குன்னதங் கொண்டிடு முரியராம் பவந், தன்
னிய குபிரெனிற் சோதிநாயகன். (௨௬)

திருவுளப்படி நடந் தேமுஞ் செய்கையென், றுரைமென
வுரைத்தன ருவர்கள் றந்தையைத், தரையினில் வதைத்தவத் தாரு
ஆதரென், றரியவின் பத்தினி லுறைந்திட் டாரரோ. (௨௭)

இத்தநல் லுரையையவ் விறைவன்கேட்டபின் , மந்திரி நோக்
குநீர் வந்ததென்னையென்,புத்தியிற் றெளிதரப் புகன் மெனீரு
தலுஞ், சுந்தரத் துடனவர் துதித்துப் போற்றியே. (௨௮)

வேந்துநீர் யாரென விளங்கி யெங்களைச் , சேர்ந்தவ ரெனிற்
றனை கூட்டிச்செல்லவுங்,காற்றிய முசுலிமேற் கடிய வெட்டினின்
மாய்ந்திடற் காமெனும் வசனஞ் சொல்லவும். (௨௯)

மன்னவன் றவுசல்கூ லனுப்ப வந்தவ , னென்னவுங் குரைத்
தனர் கேட்டவ் வேந்தனு, முன்னத விகலிவ னுற்றதென் னென
வன்னமார் நபிசொலை மறுத்த தாலென்றார். (௩௰)

ஈதுகேட் டறம்றமங் கெழிற் சிரங்கவிழ்ந், தீதுநல் லிரண்டை
யுஞ் சிந்தை யாய்த்தொரு, வாதிதன் றூதுவ ரறைத னன்செனக்
கோதறத் தேர்ந்தந்தக் குரவரி நோக்கியே. (௩௧)

நபிசொலி னும்மிறை நடக்க வேண்டுமின் , சுலவமதுத் திடி
லியா னவனை வெட்டியே , யிவவுசெய் வேனெனு வியம்பேன்
றுதியே,ரவன்மனு வொருவனே டிணைத்தனுப்பினான். (௩௨)

மாதவ முற்றமத் திரியும் றம்றமின், றாதனு நடந்து போய்த் துன்ன லார்களுக், காதியன் றலையடுத் தரும தின்சொற் போற், பூதலத் தினிடை வரமற் போவிரேல். (௫௩)

அறைபடை யோடவ ருரும் றம்றமே, தெறுகொலை செய் வரா மென்னச் செப்பலு, மிறையவன் கேட்டிரு கண்ணு மே யெரி, யுறவரு தூதனை யுறுக்கிப் பார்த்தரோ. (௫௪)

வஞ்சக முகம்மதை வதைத்துப் பின்னுள, மஞ்சிடா துரைத் தவன் வறம்றமுந், தஞ்சவெண் வாளிருந் றுணிப்ப விவ்வித, மிஞ் சமு னவனிட மேவ லன்மையாம். (௫௫)

அவனக லாதுறி லலா தொடிக்குமுன், றுவறலை யறுத்துப் பின் னூல்முகம்மது, நபிதனைச் செகுப்பன்போய் நவிலெனச் றேறியே, தவறுறும் பாதகன் றனித் தனுப்பினான். (௫௬)

இறந்தருந் தூதுவன் சீக்கிரத்திற்போ, யறம்றமன் றனக்கிவை யனைத்து மோதலுந், துறந்தவ ரிதயமேற் றுலங்குந் தூயனை, மறந்திடா நபியிடம் வருகவெண்ணியே. (௫௭)

தாரணி நடுங்கிடச் சயில மஞ்சிட, வாரணி முரசொலி மலிய வாகிபின், போரணி வயவர்கள் புடைசெறிந்திடச், சீரணி யுறுக தித் தேசி மேற்கொண்டான். (௫௮)

வில்லினர் மிடைந்திட வேன்மிடைந்திடக், கல்லினர் மிடைந் திடக் கசைமிடைந்திட, மல்லினர் மிடைந்திட வாண் மிடைந்தி டச், சொல்லினர் மிடைந்திடத் துகண் மிடைந்திட. (௫௯)

குவிபரி நெருங்கிடக் கொடிநெருங்கிடச், சிவிகைக ணெருங் கிடத் தேர்நெருங்கிடக், கவிகைக ணெருங்கிடக் கற்கியோட் டியே, சவுரியத் திடனெறி தன்னி லீண்டினான். (௬௰)

சதிபுரங் குபிரிப் படைதன்னை மாய்த்திட, மதிவலன் றம்ற மன் வரவை வான்புவிக், கதிபதி நபியுல்லா வறியவங் குறும் பனுல்விலாந் தூற்றனர் பதாதி முன்னமே. (௬௧)

மன்னிய படைமுனம் வருமச் சீர்பதி, துன்னியவ் வேசிடு மூதையஞ்சிட, மின்னினும் விசையதாய் விடுத்திமைப்பினி, லன்னைய நபிபத நன்கி னண்ணியே. (௬௨)

காலதி விசைதரக் கற்கி மீதிதாம், வாலதி மதியென மகிழ்வி னெகையிற், சேலதிர் கடற்படைச் செம்மன் மந்திரி, சாலையி னைக்கண் டவணைச் சார்ந்ததும். (௬௩)

இருவரும் பலகலை யிசைத்த தம்மவர், மருளற நற்கவி மா
வறைந்தது, தெருளொடு மறம்றமுன் சென்ற தம்மவ, னுரி
மையி னிருவரு முரைத்த வாய்மையும். (௪௪)

அறம்றமன் றெளித்தெதி ரறைந்த தம்பினர், சிறந்ததன் றாத
னைச் செல்லவிட்டது, மறந்திகழ் நவுசல்கூல் மதங்கள் சொற்ற
துந், திறந்தா வதற்கிறை செப்புஞ் செய்தியும். (௪௫)

துரகதப் படைக்கடல் சூழவள்ளல்பா, னரபதி யுதவிக்காய் நட
த்து வாரது, மருமையி னடத்தவை யனைத்து மின்பமாய்த்; தனை
யினர் மெய்ச்சிடச் சாற்றி னாரரோ. (௪௬)

பலுலுரை கேட்டுநற் படையின்றீனரு, மதிபதி நபியுமே யக
மகிழ்ச்சியாய்ப், புதியவன் றனைப்புகழ்ந் திருக்கும்போதினி, லதி
விதத் தாங்குறு மறம்ற மன்னவன். (௪௭)

வேறு.

வரையதிர்ந்திட வன்றருச் சாய்ந்திடக், கரைநடுங்கிடக் காபிர்க
ளஞ்சிடக், குரைமுழங்கிடக் கொக்கின் குரத்தினற், றரைபிளந்
திடத் தானைகள் சூழவே. (௪௮)

குடைநெருங்கக் கொடிபல மொய்த்திட, நெடியபீலி திரை
திரை வீசிடப், படியிற்றூசி பறந்திடத் தீனபி, படையிருந்திடும்
பாசறை பற்றினன். (௪௯)

பாசறைக்குட் பலமிகு நந்நபி, வாசமொய்த்தற வைகுவ
தான்மன, மாசையாயவ் வறம்ற மதபுடன், வாசிவிட்டிழிந் தற்ற
னன் வள்ளல்பால், (௫௰

ஆதரத்தொடும் வந்த வறம்றமன், பூதரப்புயம் பூரிப்பொடுங்
கியே, சிநரத்தினிற் செம்பொன் முடிச்சிரம், வேதர்பொற்பத
மீதினிற் சேர்த்தனன். (௫௧)

வருணதானையம் மன்னொரு வண்டெனக், கருணைபங்கட லான
முகம்மதின், சரணதாமரை தன்னை வளர்த்திடு, மிரண மென்ன
விறைஞ்சி யெழுந்தனன். (௫௨

எழுந்துசீரின் சலாமு மியம்பியே, ரமிழ்ந்திடாதவ னுற்றன
னண்டர்க, டொழும்பதத்திற குல்மகிழ்ந் திவ்விட, மழுந்தவந்த
தென் னென்றன ரன்னவன். (௫௩)

வரிசைமேவிய வள்ளன் முகம்மதே, பரிசனங்களும் பார்த்தி
பன் யாருமெய், பரவுனுந்த மடியின் பணிக்கெனப், பிரிசமா
ய்வந்த னம்பேறு பெற்றனம். (௫௪)

பெற்றபேறொடி யானுமெற்பின்னரு , மிற்றையேயவ் வ
மர்க்கள மேகிப்பல், வெற்றியோடு பொருது விளம்பிடும், பற்ற
லார்களைப் பாடுபடுத்துவோம். (ருரு)

ஆசையாலெம் மருமை முகம்மதே, வாருநீங்க ளினிமதி னாவி
ற்குப், போக வேண்டு மெனப்புகழ்ந் தேத்தியே, யோகைமீறிடு
முத்தியி னேகினன். (ருசு)

பொன்னின் மோலி புனைந்திடு மம்மன,வின்னதாகப் புகழ்ந்
தங் கிசைத்ததான்,மன் னுமன்னரிறைஞ்சு முகம்மதே, ரன்னவன்
றனை யன்பொடு நோக்கியே. (ருஎ)

வரவுந்தன்றுநன் றுமதி மன்னநீ, ரரியதீனிச லாமுற வாகியே,
பிருதவுசுற லெற்குப் பிரியமென், றுலாசெய்தாரவை கேட்டங்
குவனுமே. (ருஅ)

தங்கள்பாலிறை தந்தருள் வேதமு, மொண்கொண் மார்க்கமு
முண்மையென் றற்றனன் , புங்கமார்கமெய்த் தீனிற் புகவிகன்,
முங் கலாலரி தென்ன மொழிந்தனன். (ருகூ)

அரச னம்ற மிவைசொல வாரணர் , கருணை யானவென்
காஜத்து முற்றவு, நரகமும்மை யடாமனு நாயக, ஊழிமைபர்க
வருள்வனென் றோதினர். (சுய)

வள்ளலோதிய வாக்கின் மகிழ்ச்சியாய்த், தெள்ளி தாரஃ வறம்
றந்தன் சேனையோ , டுள்ளசேனை யிரண்டி னடுவுற, மொள்ளு
வாசிவிட் டொன்னலர்ப் பார்த்தரோ. (சுக)

கனதியற்ற சதுவமின் கூட்டமே, முனைமுகத்தின் மொழியுந்
தையானருள், சினமதக்கய சிங்கமினைறம்ற , மெனது முன்ன
ரெதிர்ப்பவர் யார்சொலோ. (சுஉ)

உரலடிக்கரி யொன்றையொன் றேடடித் , தரசர்மோலி தகர்
க்கு மரியெனைப், பொருதுவெல்லவிப் பூதலத் துள்ளவர்க், கரிய
தென்ன வறைந்தன னூக்கமாய். (சுங)

ஓதியிவ்வித முன்னி நடத்தனுந்,தா துமாலை தயங்கு புயங்களு,
மோதுகின்ற முனைத்திற னுங்குயிர்த் , தீதர்கண்டு திடுக்கினர்
பார்த்தரோ. (சுச)

பூதுரங்கம் புரிவன போலமர்,மோதுரங்கொண் முடியறென்
றேற்றெதிர்,சூதுரங்களு சுடுசொற் கழறலாய்,மாதுரங்கமகாரிக்
கங் கெய்தினன். (சுரு)

வந்தவந்த மகாரிக்கு மன்னவ, னந்தமேவு மறம்ற மாசனை விந்தையாக விளித்துக் குளிர்ச்சியாய்ச், சிந்தை கொள்வ னென் றேயிதைச் செப்புவான். (௬௬)

இருமைபமேவிய கீர்த்திகொண் மன்னனே, செருநனுனசிகுறன் முகம்மதை, புறுதியாகநீ யுட்கொண்ட பாவத்தாற், குறைவிலாத குபல்முனி வெய்துமால். (௬௭)

ஈதலானபி யென்பவ னின்றனைக், காதலாகக் கருதின னுனை யோ, பாதகங்க ளுறும்பகை யாகநஞ், சாதியோரைச் சதிக்குவ னுண்மையே. (௬௮)

அன்பிலாத வகுமதைக் கொல்லவே, நம்பற்றுசெனு நாமவ ஜீகரத், தம்பிரான்றரு தத்துவத் தானைக, ணம்பிலாய் கொலோ வென்ன நவின்றனன். (௬௯)

இன்னதன்மை மகாரிக் கிசைத்தல்கேட், டன்னறம்ற மரியெனச் சீறியவ், வொன்னலற்சிறை வாரவென் றுற்றனன், மன்னுகாபிர் கள் கண்டு வனைந்தனர். (௭௰)

வாளிமேநரரி விட்டு மகாவிறற், சூழுதீனரத் துட்டனை யோட் டிட, வாளிபோன்ற திறத்தினறம்றயங், கேழுவீரனை யீர்த்துடன் மீண்டனன். (௭௧)

வரத்தின்மூழ்கிய நம்றமன்னேழுபேர், சிரத்தை யீர்ந்ததிற் செப்பு மரிவிபோ, விரத்தமோடுத லேகனின் றாதர்கள், மொத்தி டாதக முள்ளின் மகிழ்ந்தனர். (௭௨

வேறு.

ஆட்டிறத்தின் மேன்மையான் வகுமதன்னல் வலதுபால், வாட்டிறத்து மன்னறம்றம் வந்துநின்று வனையைநேர், தோட்டி றத்தி னொருவனோடு துன்னலாமொழியே, வீட்டிவா வெனப் புகன்று விடமகிழ்ச்சி யாயவன். (௭௩

புரவிமீது சென்றடர்ந்து பொருவதற்கு விறலுளார், வருக வென் றழைப்பவோர் மதத்தினன் முக்கீறுதா, னருளுகின்ற வன்சத்தாதென் றறையுநாம முடையவ, னரியின்வந் தடர்த்த னேனை யங்கண்வெட்டி வீழ்த்தினன். (௭௪)

செப்பமேனு னறுந்துவீழ்ந்த தைத்தெரிந் தறம்றமன், மூப்ப தானை யொவ்வொன்றாக முன்விடுத்த படிவிடத், தப்பிலாதன் னேனையுஞ் சத்தாதுவெட்டி வீசியே, ரொப்பிலா மதங்கள்பே சுரந்தமர்க் கழைத்தனன். (௭௫)

வேறு.

சத்தா துணைப்பது தனக்கொருவ ரேனும்,வித்தார மாயவனில்
மேல்டாரி லாதாற்,கத்தா வருட்கொடு ககன்படிசெய் முன்னோர்,
முத்தா யுதித்தொளிர் முகம்மத ரெழுந்தே. (௭௬)

பன்னூத வேணியதின் படிபதினொ ணைந்தின்,விண்ணேறி யங்
கறுசின் மீதுநடை செய்த, தன்னூரு நற்கபுசொ டங்கிசரு பந்
துங்,கண்ணேண றடாதிறைவன் காவலொ டணிந்தார். (௭௭)

எட்டாத தெட்டுமுய ரேகனரு ளாலே, வெட்டாது வெட்டி
மசி மென்கர மெடுத்தார், முட்டாது முட்டுமயி லும்முனை யிட
த்தித், றட்டாது தட்டிவிடு தன்னடையு மெடுத்தார். (௭௮)

தாவா விடத்தின்மிசை தாவுசது தாளான், மேவா விடங்களிலு
மேவுமரி யேறிக்,கோவா யுறும்றவுசுல் கூலமனா வெல்வா, ரூவா
லுணாக்கரிய நன்மையி னடந்தார். (௭௯)

நல்லார் முகம்மதர் நடக்குமது கண்டங், கெல்லா வுயிர்ப்பு
மெய் யிறைஞ்சுமிற சூலே , பொல்லாப் படைக்கெதிர் புகாம
லிரு மென்றே, யல்லாவருட்கொளசு காபிக ளறைந்தார். (௮௰)

ஊறாத கூவலி னுவட்டற லழைத்தே,யாறாக விட்டவும தாவி
யினுக் கெங்கள் , வீறுவி தென்னடமென மிக்கசதி யோர்பா,
லேறுமெனப் பொரு மறம்றமு மிசைத்தார். (௮௧)

வானேறு கின்றவிறல் வள்ளலிற சூலே, மீனேறு மாமுடி
விளங்குமரு ளூதே, மூனேறும் வாளியெறுடு மொன்னலரை வெ
ல்ல,நானேறு வேனென நயப்புலி நவின்றார். (௮௨)

மிக்கான வீரியர்கள் வெஞ்சமரின் வேக, மக்கா துணைத்தலைவ
முகம்மத ருணர்ந்தே, ஹக்கான வன்கருணை காணுமலி யோடு,
திக்கா தவண்கடிது செல்லுமென மீண்டார். (௮௩)

மானோ டுடுப்புழுவை வாசிதொறு வித்து, மீனோடு புத்திரி
விளங்குபுழு மையி.னூனோடு மானுமுளை யோது நபிசொல்லத்
தேனோடு மாலையவி சென்றனர் விரைந்தே. (௮௪)

ஒன்னார் திறங்கள்பல வோடவிடு கின்ற, மின்னார் திறத்தவசி
வெற்றியலி யோடே,பின்னார் பெரும்படையும் பெட்புறுமறம்
றந், தன்னால் வரும்படையுந் தாவியடர் கின்றார். (௮௫)

ஒலியார் கடற்குநிக ரொன்னலர் திரண்டே, மலிவா யெதிர்ந்
தமர் மலைந்தனர்க ணம்மோர், சலியாது நின்றுபல சண்ணடைகள்
வின்ப, அலிமா துலக்குருசில் கண்டக மகிழ்ந்தார் (௮௬)

வில்லேல் வளைத்தனர் விடுங்கணை மேவக், கல்லேல் லெறிந்தனர்க் கவண்சற லொலிப்ப, மல்லேல் தொடுத்தனர்கள் மார்பினொடு மார்பாய்ச், சொல்லேல் முழக்கினர்க டமொலி துளங்க. (௮௭)

வாளோடு வாளும்வல வாசியொடு வாசுந், தாளோடு தாளுமுயர் தண்டினொடு தண்டுந், தோளோடு தோளுமிடை வாயறுபு ணின்றார், தேளோடு வெந்நாகு சேர்ந்தனர்கள் பட்டே. (௮௮

கொடிதா னொறுங்கமன் கொடித்திர ளொறுங்க, வடிதானடர்ந்தமுர சானவை நொறுங்க, விடியா மெனத்தொனி யிடும்பரிகள் பொன்றப், படிதானதிர்ந்திட மிகுங்குபிரர் பட்டார். ()

காவா மெனப்பெருகு காயிர்படைதன்னைக், கோவான தீனவர்கோ டாலியெனமோதத், தாவார் ஜலக்கட றணிப்பினமரீ நேர , மேவார் ஜடங்குருதி மேன்மிக மிதந்த. (௯௰)

தீனோர் பொறுத்தமர்கள் செய்ததிறல் காண, மீனோடு திங்களை விளித்திவண் விடுப்பான், வானோடி யப்புறம் வளர்ந்தொளி பொருந்து, பானோடி மேற்றிசை படுங்கடல் படிந்தான். (௯௧)

வெய்யோனு மின்னவித மேற்கடல் குளிப்பத், தொய்யாது முன்னமிகு துண்டிபட வைத்தோர், கையாட வேயிருள் கடிந்தொளிவு காட்டப், பொய்யாத வாயினுனை போன்மதி யெழுந்தான். (௯௨)

வாளா யுதத்தினமர் மாறியவ னேக்க, மீளாம ஞற்பதொடு வின்றுமொரு நாறுந், தாழாத தீனவர் தனிப்பொனக ருற்று, மோடா யிரந்துயிர ரீனரா காரர். (௯௩

அறம்பிபுணுதையான் வருபடலமுற்றிற்று.

ஆ. படலம் ௰௮௯ - திருவிருத்தம் - ௩௱௨௩.

அறம்பிபுணுதையான் போர்புரிபடலம்.

ஆலோ னெழுந்துவரு மவ்விரவு போக்கிப், பாலான தீனவர்முன் பாய்நபி யிமாமாய், மேலோனை யேசுபுகு மேன்மையொ டிறைஞ்சி, யோலோல மாய்மறை யுரைத்துறையு மெல்லவை. ()

வந்தா னறம்றமிற குல்வதனை நோக்கிச், சிந்தா மெனும்படை செகுத்துவருந் தற்கின் பிந்தான னக்குருசி லேவிடை யெனச்குத் தந்தா லகஞ்சமதி தாமென்ன வுரைத்தான். (௨)

நீராழி வைப்பின்மிக நீள்கருணை கொண்டோ, ரோராளி யாக வருமேந்தலறம்ற மைத்தான், போராளி யாய்க்கடிது போரினை விளைப்ப, வோராளி நேர்செலுமென் றேதினர் மகிழ்ந்தே. ()

மட்டார் முகிற்கவிகை மன்னிடை கொடுப்பக், கட்டாத தம்பி பல கைகளி நிரட்டி, விட்டாலுமே யெதிரும் வெம்படையி னோடே, பட்டா யுதத்தினொடு பாய்ந்தனன் களத்தே, (௪)

வில்லா யுதங்கணைகள் வேலுவணி யேந்தி, மல்லார்கண் மூன்பி னின் மகிழ்ந்துற வறம்றங், சொல்லாலு மங்கனுறு துன்னலரி னின்றே, கல்லா மனத்தனொரு காளைய னெதிர்ந்தான். (௫)

அன்னோ னடர்ந்திட வறம்றமென நின்ற, மன்னோ னிலங்கு கர வாட்கொடு தறிப்பப், பின்னோது தொன்னூறு பேர்களெனாவ் வொன்றாகத், தன்னோடெதிர்த்தனர் தனித்தனி தறித்தான் (௬)

போரா யடர்ந்தவர்கள் பொன்றினது கண்டே, யோரா னொருத்தரு மெதிர்த்தி லரதாலே, நேராக நின்றநிரு பன்றனது சேனை, யாரோடு தாவியரி யாமென வடர்ந்தான், (௭)

அன்பான சித்தையி னறம்றமு மவன்ற, னின்பான சேனையு மெதிர்ந்தகுபி ரோரு, மின்பாய்த வென்னவொளிர் வேலுவணி வீச, வன்பா சுறைந்திசை மலிந்தன பிணங்கள். (௮)

ஆளோடு மாட்பல ரடந்தமர் விளைப்பத், தாளோடு தும்பிக டறிந்து விழவீரர், தேரோ டிரங்கள்பல துண்டுபட லாகி, வாளோடுவாசிபல் மடிந்தன களத்தே. (௯)

மிக்காய் வளைத்துவிடு வெங்கணைக டாவிக், கொக்கான தின்னுதல் குளித்தருவி போடித், திக்காது பின்னுளவர் திண்புய மிலக்காய்ப், புக்காவி வவ்வியவர் பூவையர்கள் பாற்போம். (௰)

மாற்றரிய பொன்முடியின் மன்னவ னறம்றங், காற்றடிவெவ் வாசிமிதி கண்டவர்க ளஞ்சி, யாற்றரிய தென்றக மயர்ந்தயலி லிற்பச், சீற்றமொடு சென்றவர் சிரஞ்சிதைய மோதும். (௰௧)

வாசியின் மிதிப்பினின் மடிந்தவ ரனந்தம், வீசியகை வாளினின் விழுந்தவ ரனந்த, மாசிலட ரேவினி னவிந்தவ ரனந்தங், கூசுறு மெதப்த் தோரினிற் குளிப்பவ ரனந்தம். (௰௨)

வார்முர சவிந்தன கைம் மாரத மவிந்த, போர்பரி யவிந்தன பொன் பூணணி யவிந்த, வேர்கொடி யவிந்தன விளங்குடை யவிந்த, சீர்முடி யவிந்தன வெஞ் சேனையு மவிந்த. (௰௩)

பின்னவிர் முடிச்சிரசின் மேவிய வறம்ற, மன்னனு மரும்ப
டையு மாயமரின் மோதி, மன்னுபொய்ப் மகாரிக்குதன் மள்ளர்
களை வீழ்த்தப், பன்னுமினனுஞ் சொல்குடபாற்கட லடுத்தான்

வீரியர்கள் வெஞ்சின விழிக்கடைகள்போலு, மூரியவெள்வாள்
வயவருட்கையது போலும், போரின்மலி சோரியது பூவினு
றல் போலுந், தேரின்மிசை யோடுமயர் வாற்கதிர் சிவந்தான். ()

மன்னவ தமக்குதவி யாகவரும் றம்றந், தன்னையர்விலுக்குதவி தா
னருள வேண்டுமென், றுன்னியரி யின்னுரு விழுக்குமரி யோடப்
பன்னரு குடற்கடல் படிந்தனன் பதங்கன், (௰௬

வள்ளல்நயி னார்க்குதவி யாகவரும் நம்றம், விள்ளுமுளை வேய்
களுயர் வேதிரட மேகத், தெள்ளதர்கள் காட்டிடுக யான்செலுவ
னென்ன, வுள்ளுற நினைந்துமதி யும்பரி னெழுந்தான். (௰௭)

அந்திரு வகைப்படைய ரும்பிரவு போக்க, நன்றுற விழுந்த
பி னவித்திடு மறம்ற, மென்றமுடி மன்னவ னெழுந்துநபி பா
விற், சென்றுமரி யாதையொடு செவ்விதழ் திறந்தே. (௰௮)

வேறு.

காரணப்பொருளே நபிமுகம்மதுவே கருணையங் கடலிறசூலே
யாரணவிளக்கி னகமியச்சுடரே யடிமை யென்பதியினி லேகி,
வாரண மனைய பெரும்படை திரட்டி வரவிடை தாருமென் றிரப்
பப், பூரணமதியம் பகர்ந்திடப் பகர்ந்த புண்ணிய ரருள்விடை
கொடுத்தே. (௰௯)

மறைகிடந் தலம்பு மதுரவாய் திறந்து மன்னிய வருள்துவாச்
செய்யக், கறைகிடந் துலவும் வேற்கைமன் மகிழ்ந்து கடலெனுந்
தனது தானைகளோ, நறைநபியிடத்திற் சேர்த்திடுங் களுக்கே நவிற்
றிடு மடிமையென் றெழுந்து, திகடக் களிற்றின் மத்தகந்தகர்க்குஞ்
சிங்கவே றெனநடந் தனனால். (௨௰)

மருமல ரலங்கற் சுமந்ததிண் புயத்து மகீபன்றன் வளநகர்க்
கேகத், தருமநன் னயினார் முகம்மதெப் பிறசூல் தாழுதற் றீனை
ரு மகிழ்ந்தங், குரிமையி னம்ம னுதவிய தானை யுளவர்கட் குறு
மொழிவழங்கி, யருளொடு நாதர் மதுதிபுன் ஜெபலே பருமையின்
விளைவினி லுறைந்தே. (௨௧)

வளம்பெறும் விறலார் பனிபசு திபுனு பாயிலென் றுறுவிற
லினர்பால், விளம்பியன்னவர்க ளமர்க்கள மேந்தி வெம்பரித்

திரளொடும் விரைவி, னெழும்பியித் தலத்தின் வரும்படி கூட்டி
யெய்துமென் றருள்விடை கொடுப்பச், செழும்பரி மிசையன்
னவர்கடிதேறிச் சீயமொத் தேகின ரன்றே. (௨௨)

அன்னவர் நடப்ப பனிஅத்தி லென்னு மமர்த்திற மூறு மவரீ
கிளையின், மன்னவரொவரும் போர்பொர வலத்த வாசியி னெழும்
படி கூட்டி, யென்னிடமுறுமென் றழகியகாலீ திபுரெலி தோ
டுதபி யுளாப்ப, வுன்னியின் மிலசகொண் டேவென வேகத் தோ
டுமங் கேகினருரவோர். (௨௩)

அங்கவர்போய பின்னுமப்படியே யையிரு வரிசைமன் னவ
ரைத், தங்கள்பாற்கூவி யொருபது திசைவாழ் தலைவரைத் தானை
யோ டழைக்க , மங்குலின்கவிகை வள்ளலம்பிறகுல் மகிழ்ந்
தரும் விடைகொடுத் தனுப்பப், பொங்குவெங் காலைக் காற்குரத்
தாட்டும் புரவியிற் போயின ரவர்கள். (௨௪)

இப்படிப் பனிரண் டேரவர்படையோ டெய்தவி ரனுவரைய னு
ப்பி, மைப்படி கவிகை முகம்மது நயினார் மையுறற் கலங்கிறு
தாசுந், கைப்பட வெடுத்தா னியைப்புகழ்ந் தேத்திக் கரியலம
தோய்த்தெழிற் கலத்தை, மெய்ப்பொரு வரின்பா லீந்தும்மேல்
வரியின் பிசுபில்லை வலாமெனப் பின்னர், (௨௫)

அரியவிம் முடங்க லாதிதன் விறருலகுமதம் மிபுனபு தல்லா,
விரிசமுத் தெழுதும் பாசுரம் வளமார் பெரும்பதி சபிதியைப்
புரக்கும், வரிசையம் நிபுனு மருதிக்கரீபா மன்னவ ரதிகவிங் கட
ர்ந்த, கரிசன மிகுந்த கறுவமின் கூட்டக் காரனூர்க் கிரிப்புறந்
தனிமே. (௨௬)

அன்னவர் படையின் கடலொடி யானு மடர்ந்துவெம்போர்
புரி வதனு, ணின்னருந் தானைத் தலைவரு நீரு நெறிமுக லீங்கண்
மற்றெவரும், பன்னருங் கலங்க ளாயுதந் தாங்கிப் பரிவொடும்
விரைவினில்வருக , வென்னரு கிவணி னென்றனை ரெழுதி யிலங்
குற மடித்தனனவனே. (௨௭)

கவினுற மடித்த பத்திரமிசையே காத்திரு வாழிமுத் திரையு,
நபியினி தழுத்தி நற்றுகிற் பொதிந்து நாவலர் புகழபு தல்லா,
இபுனஷீசல்கரு வியின்காத் தளித்தே யியன்மொழி சாத்தியங்
கனுப்பப், புவியினிற் குரங்கள் படும்படா விசைகொள் புரவி
யிற் போந்தன ரவரே. (௨௮)

ருடங்கலுந் தாது மொருபது மூன்று முறைமையி னனுப் பிறம் பிறகுல், மடங்கலே றெனவே யுபயநாட் பகலு மல்லிர வினுமமர் புரிந்தே, திடங்களுந் துறைந்தா ரிவர்கடூ தனுப்புஞ் செய்தியை றவுசுல்கூல்தாதங், கிடங் கொள்பா சறையிற் கரந் திருந் தறிந்தே யேகுபு சொற்றன ரவற்கே. (௨௯)

நாயதி றவுசுல் கூலஃதறிந்தே நகர்கள்பத் திசையுறங் குபிரின் புரவல ரறபிக் காபிர்க ளெவர்க்கும் பொன்மிக வளிப்பனென் றெழுதி, வினாவினிற் றூதை யனுப்பியப் படைகள் வேலைபோல் வரும்படிசெய்து, தனாயினி யிடங்க ளில்லெனா நினைத்தான் சாற் றிட லெவர்கட்கு மரிதால். (௩௰)

வேறு.

தானையிவ்விதம் வந்துதரித்ததாற், றீனராகந் திகைத்தன ரவ் வையில், வானமோதி வருமரி வெள்ளத்தின், பேனமென்னப் பெரும்படை யோடுமே. (௩௧)

தூசிவானை மறைத்திடத் தள்ளரி, மூசிபாட்டையை மூடிட வாச்சிய, வோசைவாரி யொலியை யவிப்பவெம், பூசலா டுங்கடற் றீனம் புக்கிற்றே. (௩௨)

தீனராகிய சேனைத் திறல்வரு, பீனராகிய காபிரு மென்னமா யத்தா னுறுகையிற் சாற்று மறம்றமுந், தானையும்நபி பால்வந்து தாழ்ந்தனர். (௩௩)

நன்னயத்தி னபியடி தாழ்ந்திடு, மன்னறம்றம் வலமிட முன் பினு, முன்னிவந்தது முப்பதி னாயிர, மூன்னிவீரர்கள ராமுநாலக் கமே. (௩௪)

பரிசனத்தொடு பற்றிய மன்னனை, வரிசையுற்றிடும் வள்ளல் முகம்மது, முரிசைபெற்ற தலைவர்க ளும்பெரும், பிரிசமுற்றுப் பெருமையின் வைத்தனர். (௩௫)

அந்தவேலை முகம்மத ருட்படி, வந்ததானையு மன்னனறம்றமுஞ், சிந்ததாமெனத் தீனினற் சேனையுந், தந்தம்வாசி தனிற்சமர் முன்னினர். (௩௬)

அறம்பிபுனுதையான்போர்புரிபடலமுற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௰௧ - ௫ - திருவிருத்தம் - ௩௫௧.

அம்றிபுனு மகுதிக்கரீபு வருபடலம்.

முன்னிநின்ற படையின் முறைமைகண், டன்னபாதகக் காபி ரங்கடாமு, முன்னியேதி யுறுமமர்க் கோலமா, யிந்நிலத்தரி யே றெனநின்றனர். (௧)

இருவகைப்படை ஞோரு மெதிர்க்கையி, லொருபடைத்திர ளோங்க லதிர்ந்திடப், பெருகுபொற்கொடி துன்றப் பிரளயம், வருதல்போல்வரக் கண்டு மலைந்தனர். (௨)

வரைநடுங்கிட மண்டுகே ளாய்விடக், கரைநடுங்கிடக் கண்டவ ரஞ்சிடத், தரைநடுங்கிடத் தானையரின் பரி, திரைதிரையி னெருங்கின வவ்விடம். (௩)

பொருவிலாத்துகள் பொங்கிவிண் டாவிடக், குருகி நாறயிற் கொண்டிடு மப்படை , யருகடுப்ப வரசன்றவுசல்கூ , லொருவற்கோதிவிட் டானதிந்தோதமே. (௪)

விடுத்ததூதன் விரைவினி லேகியங், கடுத்தி தார்படை வேந்திதற் காமெனத் , தொடுத்துச் சேட்பத் தொடரா வாகவே, யெடுத் துரைப்ப ரினியசபிறியர். (௫)

பகைவிளைத்திடும் பற்றலர் நித்தமு , மகநடுங்கிட வைத்திடு மம்றிபுன், மகுதியக்கரி பென்றிடு மாபுலி, தருமதான சபிறியின் மன்னவர். (௬)

பற்றலார்கடன் பாக்கிக் கருஞ்சிறை, யுற்றதாற்றிறை யோங்க லெனக்குவித், தெற்றையுஞ்சிறை மீட்டி யெடுப்பவர், வற்றறாத சபிறியின் மன்னவர். (௭)

பிறைநுதற்றிருப் பெண்க ளினங்களின் , சிறைகொளும்படி பொற்றிறை சிந்தியே, பிறைவரெல்சிறை யென்சிறை யென்குத, லறைகடற்குறம் வாம்பதி மன்னவர். (௮)

என்றுகூறிட வேங்கியத் தூதுவ, னின்றிடாம னெடுஞ்சில வாளிபோற், சென்றுபாவங்கள் சேரு மகாரிக்கு, மன்றனைதிடம் வந்து வழுத்துவான். (௯)

வேறு.

அமர்க்குறும் புலியேபாரி னடையலர்க் கொருசிங் கேறே, நமர்க்கெலா முடிவுகால நாட்சபி நித்ததென்னச், சமர்க்கட லரிசழிதி தனைத்தனி புரக்குமன்ன , விமைக்குமுன் னுயிரைவாங்கு மெழிலுறு மெமனேபோல. (௰)

அரியெனச் சேனைசூழ வருமஞ்சட் கொடியினோடு, வருகிறு
றென்றுனந்த மகாரிக்கு கேட்டுநீதான், பெருமையா யவனைப்
பேசும் பிழையென்கொ லென்றுசீறி, வெருவுற வாளினாலே
வெட்டியே வீழ்த்திட் டானால். (௰௧)

வகைகெடும் றவுசுல்கூலிவ் வாறுசெய் காலையங்கண், மருதியக்
கரிபாவின்ற மன்னமு றென்னும் வேங்கை, தொகைதொகை
தானைசூழத் திரகதத் திகள்வேய் பந்தர்; ககனநே ருயர்ந்து
தோன்றுங் கர்வணத் தூடுவந்தார். (௰௨)

பந்தரின் மிசையே வன்னப் படத்திறற் போர்த்ததென்னக்,
கந்துகத் திகளால்வேய்ந்த காவணந் தன்னின் மீதே, யந்தரந்
தெரிகிலாம லக்ல்சிறைக் கொடிகள் கங்கம், வந்திட னறவே
துன்று மன்னரு மயங்க வன்றே. (௰௩)

கங்கமே முதலாய்மற்றுங் கருங்கொடி யீருமீண்டிப், பொங்
கமாய்ப் பறந்துசெல்லப் புள்ளினம் புலம்புமோதை, யிங்கமு
றுவந்ததானம் மினப்பசிக் குணவுண்டென்னத், தங்களி னின்
பங்கூர்ந்த தலைமையொத் திருந்த வன்றே. (௰௪)

கவினரித் துவசமீண்டக் கதலியி னடவி நேரா, யவிரொளிக்
கவிகைமீண்ட வழகிய மேகநேராய்ச், சிவிகைமுன் கவரிமீண்டத்
திகழ்திருத் திரையைநேராய், குவிரதம் பரிகளீண்டக் குரைத்
தெழுங் கடலைநேராய். (௰௫)

தானவ னிறசூல்தானை தரித்தபே ரணியின் கண்ணே, தீனவ
ரம்று வேந்தஞ் சேனையோ டுடுப்பயாரும், வானள வமலை
மோத மகிழ்ந்தருந் தக்பீரோத, வூனவெங் குபிரர்நெஞ்ச வுள்
ளெலா நடுக்கமுற்ற. (௰௬)

காரணத் திறசூல்சேனைக் கடலினிற் றமதுசேனை, நீரணித் தி
ருமலிங்ங னிலுமென்றோ ரிடத்தைக்காட்டி, யாரணத்தம்று
மன்னவ் வடையலர் படையின்முன்னே, பூரண மதியம்போலப்
புகலரும் புரவியோட்டி. (௰௭)

எழுபதி ருத்தற்பார மிடமுழ முப்பதுற்ற, வழுவக லயிலும்
வீரவாளும்பற் கலனுமின்ன; முழுநவமணியிற்செய்த மோலியு
மசையமீறு, முழுவைநேர் சீறிச்சென்றங் குற்றிவை யுரைப்ப
தானார். (௰௮)

ஆதிதன் முனிவாற்றோன்று மருங்குபிர்க்கணங்காள் பொல்லாப்
பாதகக் கொடிய நீவிர் பார்மனைத் பெருக்காய்வந்து, மோதினு

மெனது வெள்வான் முன்னையினு லழிவீரல்லா, லேது மித்
தரையில்யாரு முய்கலீ ரென்றுசொன்னார். (௰௯)

தரியலர் முன்பிவ்வாறு சபிதிமன் சாற்றலோடுங், கரியென மதங்கொள் செய்தின் கான்முளை கச்சானென்போன், பரிமிசை புலிபோல்வந்தான் பார்த்திபர் நீயாரென்ன, வரிசைவாய்திறந்து கேட்ப வழுத்தின னவன்பே ரன்றே. (௨௰)

அன்னவ னுமங்கூற வம்றுமன் கோபமிக்காய், முன்னடார்ந் தெழிலார் வகையின் முப்பது முழவேலோங்கி, வெந்திடந் தாக்கவாசி மீதினின் றுலகில் வீழ்ந்தே, பின்னெழுந் தோடித் தம்மோர் பெருங்குழு விடத்திற் சார்ந்தான். (௨௧)

புலியைக்கண் டஞ்சியோடும் புருஷவதே ரன்றேனோட, மவிபவம் பூண்டநெஞ்சின் மகாரிக்கு கண்டுசிறிக், கலியெனப்படையோடுற்ற கவல்சபி தியின்வேந் தோடு, பலிதரப் பொருவே னென்னப் படைக்கல னணியலுற்றான். (௨௨)

அம்சிபுனுமகுதிக்கரீபுவருபடல முற்றிற்று.

ஆக படலம்-௨௰-இ- திருவிருத்தம்-௲௮௧-

அசறபத்துசிறைபடுபடலம்.

ஆங்கது தெரிந்தமேனை லிருமக னசறபத்தோர், வேங்கையின் வெருளிமீறி வேந்தநீ ரேகவேண்டாந், தாங்கலி னூரத்தைமாய்க்குத் தரகதமிசைநானேதி, யோங்கலின் புயத்தனுமேனு மெற்றமர் விளைப்பே னென்றான். (௧)

மகனிவை யறையக்கேட்டு மைந்தநீ போகவேண்டாம், பகருமப் பாவிபொல்லான் பலித்திடா தன்றேல் யானே, திகழ்தரச் சென்றுசண்டை செய்வனென் றுங்கேளாம, லகமகிழ்ந் தரி போலந்த வாசரின் முன்னிற்சென்றான். (௨)

மன்மகாரிக்கின்குமாரன் மருதியக்கரீபுசேர்பான், முன்னடார்ந் தெதிர்க்கநீயார் மொழியென்று ரதுகேட்டன்றான், றன்னமேன் றயிசிக்காவின் மேருந்தன்மன் றவுசல்கூலா, மன்னவனீன்ற வேங்கை யசறபத் தெனவிண்டானால். (௩)

அசறபத் தென்றமாற்ற மப்பெருமன்னர்கேட்டே, குசை தெறிந்த் தரிநடாத்திக் கூறுமவ் விளவறன்னே, விசையொடுத்

தாவிவாளால் வெட்டலுற் றனதுவேலை, விசைதரத் தடுத்தா னவ்வே லிருதுண்டாய்த் தெறித்து வீழ்ந்த. (௪)

அன்னவன் றடுத்தவெள்வே லறுந்திரு துண்டாய்விழப், பின்னவன் றனைக்கையாரப் பிடித்திழுத்தப் பூவில் வீழ்த்தே, செஞ்சியி லுடிவார் வேதத் திருமுகம் மதர்பாலைகப், பன்னருஞ் சிறைசெய்யென்னப் பரிவொடு மவர்க்குச்சொன்னார் (௫)

இடத்தினன் றவுசல்கூலின் சேயினைச் சிறையிற்கண்ணே, படுத்தியவ் வம்றுவேந்தும் பரிமிசை மீண்டுமந்தக், கடுத்தவஞ் காபிர்சேனைக் கடற்கணா குறுக வாசி, நடத்தியன் னவரினின்று நடுக்கற வொருவன் வந்தான். (௬)

வந்தவன் றனையோர்கையால் வாசிவிட் டெழுத்துக் கொண்டு, பிந்தவங் கொருவன்மேலே பெலத்தொடுஞ் சுழற்றி வீசச், சுந்தர முறுநோக்கத்தாற் றுன்னிரே ரெவருங்காண, விந்தவம் புவியின்மீதவ் விருவரு மிறந்தாரன்றே. (௭)

இருவரு மிறந்தபின்னங் கெழிலுறு மரசர் கோமான், மருவுறு மலர்த்தார்மார்பின் மருதியக் கரிபசவீன்ற, தெருடரு மம்று வேந்தச் செருக்களத் தூடுபுக்கி, யுருமெனச் சீறியார்த்தே யழக்கின ரொளிர்செய் வாளால். (௮)

பலபல முகமதாகப் பரியிடம் வலமுஞ்சாரி, கலகல வெனை நடாத்திக் காபிர்கள் கலங்கவாளு, மிலைமலி வேலுங்கொண்டே யெழுபது பெயரையீர்ந்தந், கலைதலைப் புவனம் போற்று மருமத ரிடத்தில் வந்தார். (௯)

வந்திடு மரசர்கோமான் மருதியக் கரிபுபால, ரிந்திரனை யன்புழைத் தவள விரிப்பத மிறைஞ்சி நிற்பச், சுந்தரத் தவருநான்கி யார்களுஞ் சூழ்ந்த பேரு, மந்தமன் றம்மைநோக்கி யகமகிழ்ந் தின்புற்றாரால். (௰)

இன்பமா யிறசூலுல்லா விருக்கமுன் றாதுபோன, அன்பரா றுபயர்தாமு மவ்வவ்லூர் தன்னின் மேவிப், பம்புமாக் கடலைப் போலப் பரிபடையிரட்டிவந்தே, செம்பொனுட் டரசர்காலிற் றெண்டனிட் டிருந்தாரன்றே. (௰௧)

வேறு.

அந்தகாலை யருஞ்சிறை யானவன், றன்னையீன்றமன் சங்கட மாகியே, பொன்னின்மேனி யெதிர்த்துமன் பூழ்தியைச், சென்னியிட்டுத் திகிலி னரற்றலாய். (௰௨)

அழுதுசோர்ந்தணி யாடை கிழித்தெறிந், தெழுகடற் படை யெண்ணறச் சென்றமர், செழுமையாய்ச் செய்பு மென்றனன் கேட்டவர் , முழுதும்போர்க்கள முன்னி யெதிர்த்தனர். (௰௩)

அசறபத்திறைபடெபடலமுற்றிற்று.

ஆ படலம்-௨௧-இ - திருவிருத்தம்-௬௱௯௪-

அறம்பிபுனுதையாளிமான்கொண்ட படலம்.

கருதலாரெதிர் காலெம்மு கம்மதி , னருளினுலக காபிகள் யாவரும் , பொருவிலாப்பரி யேறிப் புலியெனு,வுருவும் வாளொடி யாய்ந்தங் குழக்கினர். (க)

வேலினும்பல வாளினும் வில்லினு, மோலிராஜர் முறிந்து விழுதலாற்,ருலஷீதிற் றரியல ரேங்கமுண்,பாலினேடிப் பரந்தன ரத்தமே. (௨)

அன்னவ்லான வலிப்புலி வாளினும் வின்னு'ளார்புகழ்ம்ருமன் வேலினு, மண்ணின்மன்னுங் குபிர்ப்படை. மள்ளர்க, ளென்னு திற்கிட யின்றி யிறந்தனர். (௩)

மிகுதிபோர்களை வெட்டுதினைப்பினன், மகுதியக்கரி பாவருன் மைந்தனு, ரகுமதன்னை லரும்படங் கெய்தவங் , குகம்புகழுஞ் சல் மானுறக் கண்டனர். (௪)

பரிவினுற்ற சல்மானெனும் பாரிசி , னருகடத்தறல் வாங்கி யமரினி,லிரியுஞ்சோரி யிருந்தகலன்கலை,விளாவதாகக் கழுகினர் வீரமே. (ஞ)

கழுகியங்குநற் காவல்புரியுமவ், வழுவிலாதகல் மான்முகநோக்கியே, யெழில்தார்நபி யெங்கெனக் கேட்கநேர், நழுவிலாப் படை நாப்பணினரவர். (௬)

அந்திவாசகங் கேட்டட னன்னவ, ருந்தும்வேகக் கதாவமென் றேறிய, கந்தகத்தினி லேறிவெங் காலென, முந்துதானை முறிய நடத்தினர். (எ)

தானைவாரி கடப்பச் சடிலமென், றனவோடத்தி னெறி யபிலெனு, மூனுரத்த கழைகொடங் கூன்றியே, சேனைவெள்ள நடுவினிற் சென்றனர். (அ)

சென்றுநோக்கவச் சேனைக்கடனடு, வென்றியாரவி வேங்கை
யெனுமிக, நின்றதானை நிரையற வெட்டல்கண், டின்றுநல்ல
புதுமையென் றெய்தினர். (௯)

புதுமை யென்றுறு மம்மறைப் புகழலி, மதுரச் சொற்கொடு
வம்மெனக் கூட்டியே, சிதமுறும்படைச் செய்திகள் சொற்
றினும், பதிநடுங்கப் படையினி லேறினர். (௰)

மாசிலாத வலியுமன் னம்முறவும், வீசும்வீச்சின் மிகுங்குயிர்
மாண்டன, ராசிலாதுசென் றப்புற நோக்கையி, லோசையாக
வொருசத்தங் கேட்டனர். (௰௧)

ஓதுசத்த முரமுறு மம்முறவே, மோதிச்சீக்கிர மிங்ஙன் முடுகி
நீர், காதலென்னுயிர் காத்திடென்றேமிஃ, தாதரற்றிடுஞ் சத்தம
தாமரோ. (௰௨)

அந்நகாலை யலியுமன் னம்முறவு முன்னிமேனுக்கமுனைமிகுதாதவ
னுன்னியோடும்வின் னோம்பஃ தொன்னலர், தன்னை யீர்ந்து
தளர்மிக வெய்தியே, (௰௩)

உன்னியின்றி யுரைத்திடு மித்தனை, தன்னில்வீழுஞ் சடையமம
தாயினு, ரந்நவாறுகண் டங்குறுங் காபிர்கள், சன்னபின்னம தாம்
படி வெட்டினர். (௰௪)

அற்றுவீழ வமேநக ரதைக்கண்டு, மற்றுங் காபிர் மனம்பயந்
தோடினர், வெற்றிசேர்மிகு தாதையடுத்தெழி, லுற்றவம்முறத
முன்னிபி னேற்றினர். (௰௫)

வாசிமீதினி லேற்றி வருகையிற், பூசல்செய்தொரு புல்லனுற்
றுனுடன், வீசிவெட்டி விழுத்தியவனது, நாசிதன்னைச் சுறுக்கிற்
பிடித்தரோ. (௰௬)

மாதவத்தின ராகிய மன்மிஃ, தாதை யேற்றிக்கொண் டேகதகை
மூவரு, மோதுகாபிர் படைக்கட லுற்றம, ராதரத்தொடு மாடின
ரவ்வையில். (௰௭)

ஆசைதோறு மமரிலிபுனியப், பாசுசென்றுயர் பார்முழு கம்ம
தை, யோசையாக விளித்ததற் குத்தரந், தாசிமானபி சத்த
மளித்தனர். (௰௮)

முத்ததாய்வரும் வள்ளன்முகம்மதி, னுத்தரத்தொனிபுட்செவி
யிறலா, லத்தலமிகு தானுமன் னம்முறவு, மொத்து நாதனைக்
காண்கவென் றுற்றனர். (௰௯)

வேறு.

மன்னவர் புகழ்ந்திடு முகம்மதரு மங்கன், வன்னமுறு தீனவர் வளைந்தலைவயி ருப்ப, னன்னயமுறுங்கொடி நிழற்கணடிவாகப்; பொன்னெறி பரந்தருள் பொருந்தியுறல் கண்டார். (௨௰)

கண்டவுட னெயருள் கவிபடி யிறைஞ்சி, யெண்டிசையினும் புகழிலங்குமிறைதூதே, மண்டலக்கமழ் மேனிமரு மூதரசே நீங் கள், சண்ணடயி னிடத்துறுத லாற்றலையி னெங்கள். (௨௧)

உள்ளமதெ லாமுமது பேரினுறலாகி, விள்ளுமமர் மீதுருயிர் வேரற வெடுக்கக், கொள்ளவிலை யாகையின் குதாயவனி ருணை யொள்ளியநம் பாசறையி னுற்றுறைக வென்றார். (௨௨)

இப்படியனேர்கள்சொலி யாணையிட லாலே, யப்புறம தாய ரிய பாசறையை மேவி, யொப்பறுதமக்குரியவாயமனி னின்றே செப்புமனநொந்திரு திருக்கரமெடுத்தே (௨௩)

உய்யுமறை யோரில்வ னுற்றவர்கள் கேட்பத், துய்யவெழு வானையொரு தானுமற மேலாய், வையகநன் னிரில்மிசை வைத்தருத லோனே, மெய்ம்மைமுசு லீமவர்கள் வெற்றி பெற வின்னே. (௨௪)

வானவர் கருக்கோகி வழங்கிடுவை யென்ன, நானமுறுகின்ற நல்வாயது திறந்தே, மேனயபுகழ்ச்சிபல விண்டுவமை யில்லா, தானவனிடத்தருமை யாயரு ளிரந்தார். (௨௫)

சீதவனமோடவருள் செங்கர மெடுத்தே, வேதமத லம்புதிரு மென்பதும வாயா, லோதிய துவாமுடியு முன்றெறிகொ டாதி அதரிட மோது ஜிபு ரீல்துதியின் வந்தார். (௨௬)

வந்தஜிபுரீல்நபியே வல்லவன் சலாமென், றந்தமுற வோதியும தன்பினம ரோரா, நந்திரு வுளப்படி நுவன்றிட வொறுதை, நந்தமிறை யோன்மிகுதி ஞாட்பொடும் விடுத்தான். (௨௭)

மைப்படி முகிற்கவிகை வள்ளனபியே நீ, ரிப்புவி யனைத்தையு மெடுத்துற விழுங்கச், செப்பிடுகி லப்படிமெய் செய்குவனொன் றுறுதி, யொப்பறு விண்ணேணகின ருவப்பு நபிகொண்டார். (௨௮)

மன்னபி யுவப்புற மந்நேர மமர் மீதிற், பொன்னகரி னுற் றொளிர் பசுந்துகில் புனைந்தே, மின்னனைய வெம்பரியின் மீதி னுற வேறிப், பன்னரு மலக்குகள் பலாயுதமொ டுற்றே. (௨௯)

தம்பநபி சேனையர்க டம்மொடு கலந்தே,ரும்பரி னிலங்குகதி ருற்றவடி வாளா, விம்பரினி லேபல ரெழிற்கணைவை காண, நம் பரிய காபிர்க ளடுங்கவமர் செய்தார். (௫௰)

வானவர்க டம்படையின் வாசியு மெழிற்செய், தீனவர்க டம் படையின் ரேணுவு மடர்ந்தே, மாநில மிதிப்பதில் வருந்துகண் மிகுந்தோர், பானுவை மறைத்தன பகர்ந்திடு மந்நேரம். (௫௧)

தானவனின் மேலருள தாவுநபி சேனை, யானதுறு மந்நிலம் வளைக்குமழை காகச்,சேனைமழை யேசொரிய லானதுகளெல்லா மீனமற நீங்கியெழி லானதந் நிலந்தான். (௫௨)

நந்நபி முகம்மதரின் ஞாட்புறு படைக்க, ணின்னன நடக்கமு னிறங்கியதொ ராயத்,தன்னது நறஸ்ஸல்அலைக்குமினச் சமாயி, என்னுமஃ தாம்பொரு ளினைப்பகரு வாமே. (௫௩)

வாலைய்கி யானுள வரிப்படி யிரங்கி, யாலமிசை யுங்களிட மா யருளி னெந்தக்,கானுநிறை வாய்க்ககன மீதினி லிருந்தே,யோவ முற நீர்விடுவ துண்டெனவு மாமே. (௫௪)

வானவர்பசுந் துகில் வனைந்தரிக ளேறித், தானையிடை வந்தொளி தரித்தபல வாளா, லீனமுற காபிர்களை யீர்வதை யறம்றந், தானுமிரு கண்கொடு தகுந்தபடி கண்டார். (௫௫)

கண்ணினிடை விண்படைகள் கண்டுகளி கொண்டே, யெண் ணரிய வுண்மைநபி யென்றுள முறைத்தோர், திண்ணமுறு தன் னுடைய சேனைகளை நோக்கி,விண்ணுறுபடைத்திறமைகாட்டினர் விளங்க. (௫௬)

அன்னவரு மப்புதுமை கண்டக மகிழ்ந்தார், பின்னபி யிடத் தறம்றம் பெட்பினொடு வந்தே, பன்னுபடை யோடடி பணிந் துகலி மாவைப், பொன்னகர் புகும்படி புகன்றனர் சிறந்தார்.()

நரபதி யறம்றமொடு நல்லபடை யோருஞ்,சுரர்பதி மகிழ்ந்த விற சூலடி பணிந்தே, வரபதி விளங்குகலி மாவதையு முன்னர், உரைபதுல் படைத்திறமை யோதினர் நபிக்கே. (௫௮)

பாரினுயர் தீன்படைகள் பாவுமிட மட்டு,மாரிசொரி கின்றது மலக்குக ளிறங்கிப், போரிகல் புரிந்ததுமெய் பொங்குநபி கேட் டங், காருமகிழ் வாருபுசல் மான்றனை யழைத்தே. (௫௯)

வேறு.

தாரணி புகழலி தம்மை யெங்கெனப், போரணி கடலிடை
புகுந்து நோக்கியே, சிரணி யொடுபிவன் சீக்கிரத்தினி,னீரனு
கிடுமென நிகழ்த்தி னாரரோ. (௪௰)

படித்தலம் புகழ்சல்மான் பாரி சப்படி, முடித்தவெம் போ
ரிக்கள முடுகு காலயிற், பிடித்தொரு குபிரினன் றொடர்ந்து
பின்வரு, நடத்தைகண் டுமேறிடம் விரைவி னண்ணியே. (௪௧)

உமறெனு மேந்தலே யுதவி செய்மெனத், துயிலமோ டுனைத்
தனுந் தொடர்ந்த காபிலை;யிமைநொடிப் பொழுதினி லீர்ந்து
விட்டுமெ, நமளியி னீரிவ ணடைந்த தென்னெனீறார். (௪௨)

அப்பொழு தலிநில யறியநந்நபி, செப்பிவிட் டதைச் சல்
மான் செப்ப வன்னவ, ரொப்பரு நடுப்படை யுள்ளுற் றாரவ,
ணிப்பொழு தடுக்கொணா தேகு நீரென்றார். (௪௩)

உமறிஃ துரைத்தம ருடு புக்கவவ் வயிறனைப் படிசல்மா னரி
தின் மீண்டுவந், தமைவொடும் யாவையு மறைய நந்நபி, தமதக
மகிழ்ச்சியாய்த் தரித் திருந்தனர். (௪௪)

இப்படி நபியுல்லா விருச்சப் போரினித்;நப்பறு முமறலி சார்
றநம்றுமுஞ், செப்பருந் தீனருஞ் சேனினும்பரு, மெப்புறங்
களினுஞ்சென் றெதிர்ந்து வெட்டலால். (௪௫)

உரம்புய மற்றன வுதர மற்றன, சிரங்கள மற்றன வூனொபிந்
தின, கரங்களு மற்றன கலின வாம்பரிக், குரங்களு மற்றன குபி
ரர் சேனையில். (௪௬)

அரிவெங் களிறனை முறித்தவொன்னலர், வாரியை நிகரதாய்
மலிந்தங் கோடுநெய்த், தோரினிற் குறையுயிர் தொண்டை மட்
டுற, வேர்ரியி னீந்தவோ ரென்ன லாயினார். (௪௭)

இவ்வித மொன்னல ரிறந்துங் குற்றுயிர், வவ்விய மழித்தவ
ரன்றிமற்றுள, தெவ்வரு மன்னனுந் திடுக்குற் றஞ்சியே, குவ்வி
னிற் புறங்கொடுத் தோட்டங் கொண்டனர். (௪௮)

ஓடிய வொன்னல ருயிர் பிழைப்பமென்; றுடலம் பரிமிசை
யாங்குதின்றிடு, மேடலர் புயநல்லார்க் கிடங்கொ டாமலே,
மோடிய ரெயிலினுள் முடுகிக் கொண்டரோ. (௫௯)

கொதிப்படர் நூறுபேர் தள்ளக் கூடிய, மதிட்கடைக் கருங் கலைத் தள்ளி வாசலை , யதிர்ப்பொடு மடைத்ததன் றூட்கள் பூட்டிமா, சதிப்பெரு மனத்தராய்த் தரித்து நின்றனர். (௫௰)

காண்கிடந் தலர்நபி கருணை மிஞ்சிய, வூண்கிடந் தலவுவே லூர வர் காபிரைத் , தான்றொடர்ந் தோட்டியே தகித்த தாலெழின், மான்கிடந் தனையகண் மாதரேங்கினர். (௫௰௧)

ஏங்கிய மாதர்கண் ணிணை சிவந்தன , வோங்கிவெட் டேரவர்கை யுளஞ் சிவந்தன, நீங்கினர் பாசறை நிலஞ் சிவந்தன, வாங்கிலை கண்டதா லரிசிவந்தன. (௫௨)

தவந்தருந் தீனவர் தரிக்கிலாதவன், பவந்தவழ்காபிரைப் படுத் தும் பாட்டிறூத் , குவிந்தின னஞ்சியே குடக்கொ ளித்தரே, ருவந்தவின் வழியிறு வுததி சேர்ந்தனன். (௫௩)

செங்கதி ரடைந்திரு டிசையை மூடிட,மங்குலின் கவிகடமன் னவருஞ் சேனையு,மங்குசென் றெயிற்கடை யருகு பாசறை, தங் குறப் பட்டிருக டையிற் கோட்டினர். (௫௪)

இகலினி லிறத்தவ ரெண்ணை நோக்கலும்; வெகுசனங் குறைந் தன தீனின் வெத்தியார், பகையுறுங் குபிரர்தம் படையின் மாண்ட வத், தொகையிறைக் கண்டித்தோற் றரிய தார்க்குமே, (௫௫)

பாசறை காத்திடப். பகரு மவ்விரா, வாசறுங் காலிதைத் தலைமை யாக்கிவிட், டேஜெய நபியொடு மியம்பு தீனரு,மாசிறப்புடன வன் மலர்க்கண் டுங்கினர். (௫௬)

செப்பமார் சிறைகளுந் திகழ்முட் டாள்களு,மொப்புற வனை த்தை யுதவும் வாலையுந், தப்புருட் டடையுங்கொளுந் தாயவாரண மெய்ப்பினு ரெழும்படி விரும்பிக் கூயதே. (௫௭)

சேவலி னொலியெழச் செம்ம னந்நபி , தூவிய பனியினிற் றொடர்ந்த பேருடு, வியு முடலு முண் டாக்கு நாயனைத், தாவறத் தொழுதனர் சங்கை யாகவே. (௫௮)

அறம்பிபுனுதையானிமான்கொண்டபடல முற்றிற்று.

ஆ. படலம் - ௨௨-இ - திருவிருத்தம்-௲௨௫௨

அசறபத்திமான்கொண்டபடலம்.

அழகொடு தொழுதபி னறம்ற மன்னரும், பழுதக லவர்வழிப் பட்டசேனையும், பொழிகலி மாவுரை புதுக்கி முத்தியந், தெளிவுற நபிபதந் திறக்கப் போற்றினார். (க)

இன்னன நிகழ்கையி லிறைவன் றூதுவர், மன்னவன் றவுசல் கூல் மைத்த னாகிய, பன்னிடு மசறபா தன்னைப் பல்பிவண், டன்னிலே கொணர்மெனச் சிலர்க்குச் சாற்றினார். (உ)

சாற்றலுங் கொணர்ந்தனர் சார நோக்கியே, மாற்றரும் புகழ்க் கவி மாவை யோதென, வேற்றநற் நபிசொல விசைக்கு மன்னவன், றேற்றுசெங் கதிரெனத் துலக்க மாகவே. (ங)

உம்முறை யதிஜய மொன்றுங் காண்கிலா, தெம்முள மிசை வதெப் படியென் றோதலு, நம்முயிர்க் கிரங்கிடு நபிக ணாயகர், செம்மலி னிளவலைத் திருக்க ணோக்கியே. (ச)

காரண முனக்கெவை காண்க வேண்டுமென், றேருடன் கேட்டலு மியம்பு மன்னவன். பூரண மதியுடன் புகன் றநேகமா, யாரணத் திறச்செயு மருமந் தன்னிலே. (ரு)

கரிந்தவிவ் விறகதாங் கட்டை தன்னைநீர், பொருந்திடப் பூமிசை புதைய நாட்டியே, விரிந்திடும் பசும்பணர் விசிக் காய்கனி, சொரிந்திடச் செயிலுண்மை தோன்று மென்றனன். (சா)

இன்னன வசறபத் தியம்பக் கேட்டலுந், சென்னியி லுடுத் திகழ் செம்மனத்நபி, யுன்னுமுன் னுணர்ந்திடு மொருமெய்த் தய்யனைத், தன்னகத் திருத்திநற் றலையைத் தாழ்த்தினார். (எ)

தலைநபி தாழ்த்தலின் டலைவ ராகிய, கலைதெரி ஜிபுரியீல் கடிதின் வந்திறை, சொலிவிடுத் திடுஞ் சலாந் துலங்க வோதிப்பின், மலிதரு மொழியினை வழுத்தி னாரரோ. (அ)

ஆதிதன் றூதரே யருமந் தன்னிலே, பாதகன் கேட்டவை பரிவி னெய்துமென், றோதலின் னடைந்தன ருவகை பொங்கியே, சீதவொண் கவிகையர் சிறந்திருந்தனர். (கூ)

இருந்திறை மகன்முன ரிசைத்த பான்மைபோற், கரிந்திடும் விறகினை வலது கையினின், மருந்தெனும் பிசுமிலை வழுத்திக் கொண்டியர், பொருந்திட நிலமிசை புகழி னூன்றினார். (ய)

பட்டவக் கோலுடன் பசுமை யோங்கியே ,யட்டியிற் றளிர் களு மரும்பி யாவரு;மிட்டமுற் றிடத்திரண் டெழுகொப் பாய தின், வட்டிலை நிறைந்தணி மலர்கள் விட்டதே. (௰௧)

நீட்டுறு கொப்புக ளேழி னின்றுமோர் , கோட்டினுக் கெழு பழங் குலவி யொன்றினுக், கீட்டிய மதுரமு மெழிலும் வேறு வே, ருட்டமா யிடும்படி யாக்கி யீந்தனர். (௰௨)

கரிந்திடும் விறகினிக் காரணம்நபி,புரிந்திடக் காணல் லார் புக லத் தக்குழி, றருந்திற லசறபத் தரும தண்ணறம், விரிந்தசெம் மலர்ப்பத மீது வீழ்ந்தரோ. (௰௩)

பழுத்தவக் கனியினும் பாகு தேனினுந், தெளித்ததெள் ளமு தினுஞ் சீனிதன்னினும் , வழுத்தரு மதுரமே மாந்தும் வாறெ ணக், களித்தனன் செழித்தனன் கனிவி னோடுமே. (௰௪)

திசைபுகழ் நபிபதம் விடுத்துச் செப்பிடும், வசையறும் புகழ் கவி மாலை யோதியே, நிசநபி யிவரலா னிலத்தி லில்லென, விசையுறு மனத்தினி விருத்தி யேத்தினார். (௰௫)

மன்னுமி ரசறபா தீனில் வந்ததாந் , பொன்னக ரினாீநிதம் புகழ் முகம்மது நன்னிலை நால்வரு நரர்கள் யாவரும் ; பன்னிடு மகிழ்ச்சியல் கொண்டுற் றாரரோ. (௰௬)

அச்றபத்திமான்கொண்ட படலமுற்றிற்று

ஆக படலம் - ௨௫ இ - திருவிருத்தம். ௲௨௬௮

அகிழ்கடந்தபடலம்.

வரிசைநந் நபியுநாவி யார்களு மற்றுள்ளோரும் , பிரிசமுத் திருப்பமுன்னர் பேரமர்க் களத்தி னின்றே , கருதரு முயிர்பி ழைப்பக் கன்னிகை யெனைத் தோற்றுப்,பரிசனத்துடனங்கோ டிம் பாதக னடத்தை சொல்வாம். (௧)

ஓடிய றவுசல்கூனு முனைத்திடு மள்ளர்தாமுந், தேடரு மதி ளின் வாசற் றிறக்கலைத் திறந்திடாதம், மோடியர் மதிளின் மேலே

முனைமுகத் திறல்வ ரோடுங்,கூடிவெங்கல் லும்பில்லின் கோக்கரு
மேமந்திக் கொண்டே. (௨)

ஆருமிங் கடரா ரென்று மடர்ந்திடி லெய்வோ மென்றும்,
வீரியத்துடன் காத்துற்றார் விடிந்தபின் நீணர்பல்லோர் , போ
ரரி நடத்திச்சென்று புரிசைவா யடுத்தாரொன்றார்.நேரினிற் கவ
ண்கலம்பான் மழையைநேர் சொரித்திட்டாரால். (௩)

மதிட்குமே லிருந்தவ் வொன்னார் வாளியுங் கவணுங் கொண்
டே,சதிப்படை விளைப்பத்தினர் தமிலொரு நூறு வீர, ரதிர்ப்
பொடும் விழுந்தார் மற்றோ ரகன்றுநம் மிறசூல் பாலின், மதிப்
பொடுஞ் சென்று சொல்ல வருந்தியங் குள்ளோர் நோக்கி. (௪)

அடுத்தவ ணையிலின்வாச லதனைத் திறக்கவல்ல, மிடுகினு
ரெவர்சொலென்ன வினவினர் வினவலோடும், படைக்கணி யங்
கிமூன்று பற்றிவெங் கருவியெல்லா,மிடைக்கணி னணிந்தாமீறங்
கேகின ரரியை நேராய். (௫)

இப்படி யாமீறந்த வொன்னல ரெய்கோற்றட்டி, யப்புற மடு
த்துநோக்க வைம்பது முழவிலாசத், தொப்பறு யகிழைக் கண்
டங் குற்றநீன் பாலநீந்திக்,கற்படிகதவைத்தள்ளக் கடுகசைந் தில
தான் மீண்டார். (௬)

ஆமிறு நபிபால் மீண்டே யதின்பெல மனைத்துங் கூற, நாமி
னிச் செல்வேமென்ன நார்புலியலியா ரேகித், தாமதி யாதுதள்
ளத்தாட்கத வசைவி லாதாந்,பூமதி தொழுதோர்பாலிற் பொருக்
கென மீண்டிட் டாரால். (௭)

அகவிடம் விளங்குங்கீர்த்தி யலிப்புலி மீண்ட பின்னர், மகதி
யக் கரியாவீன்ற மதகய மம்றுவேந்தர்,பகைய ரெய்யேவுருமற்
பாய்ந்தடுத் தந்தவாச, லிகலோடு மடுத்துத்துள்ள விளகில வது
னூன் மீண்டார். (௮)

மூவருங் கதவந்தனைத் திறந்திட முடியாதாகித் , தாவிவந்
துரைப்பக்கேட்டு விறகினைத் தழைக்கச் செய்த, காவல ரிறசூ
லில்லாகவினுறுஞ்சிரசைத் தாழ்த்து,மேவியங்கிருந்து பின்னர்
மேலுற வுயர்த்தி னாரால். (௯)

சிரசுயர்த் திறசூலின்னே செருக்களத் தங்கி தொப்பி,'யருண்
மெனக்கேட்பச்சல்மானருளின ரவையினுற்றோ,ரருணபி விரஞ்

சொலாதா லையமுத் றனரங் காவி;பிரிச்முந் றடுத்துக் கேட்டப்
பிசகறு மொழிவாய் விண்டே. (௰)

ஆதிதன் குதுறத்தாலே யக்கடை யிளகும்வண்ணந்;தீதற நினை
ந்தே னென்றச் செருவணி பூண்டறம்ற ,மோதலி யம்றுகாவி
தொடுமெழுந் தொன்று மெய்யும் , பாதக வம்புங் கல்லும்
படாமலவ் வகழடுத்தார். (௰௧)

நந்நபி யோடுநாலு நாதரு மடுத்துநோக்க,மன்னிய பாலந்
தன்னை மருவல ரிழுத்துள்ளாகப், பின்னிலவத் தொருவரேனும்
பேசவண் புகாமற் செய்தா,ரன்னது தெரிந்துகிட்ட வடுத்தன
ரழகினம்மா. (௰௨)

அந்நநல் லகிழின் வீதி யைம்பது முழ விலாசஞ், சிந்தையுள்
ளடங்கா தாளஞ் செப்பரு மலைச் சிந்தாம் , பந்திகொடிரை
யோடங்ஙன் படுகரா் விடியென் மூர்த்தே, யுந்தியெப் பாவி
னுந்தா னுகடரு மநேக மம்மா. (௰௩)

இனையிடு மிடங்க ரோடு மிகல்புரிந் தமலை காட்டித் , திரை
மிசை நெடியவாளை சினத்துநீட் டுவால் வேலாய் , நிரைநிரை
கயல்கடாவ னிணங்கொளத் திரமாய்க் கொண்டே , யுரைகுபி
ரழிப்பே னென்றங் ககழுற லொத்த தம்மா. (௰௪)

வரிசைநந் நயினுர் தன்பாண் மகிழ்வொடு மடுத்தா ரென்று,
புரிசையின் காந்தருண பொற்பகழ் களிப்பு மீறித் திரையெனுங்
கரத்தைநீட்டித் திருக்கதந் தீண்டிமோட்சம் , விரைவினி லெய்
வோமென்ன விசுத லொத்த தம்மா. (௰௫)

இருகரை யினுஞ்சங்கீன்ற விளநிலாத் தரளத்தூடே , பெருகு
செம் மலர்கடாவிப் பிறங்குத விறகுவில்லா , வருவதால் வஞ்சி
காணீர் மருவிட வேண்டா மென்ன , விரியக ழலைக்கை விட்டு
முன்வந்து தடுத்ததொத்த. (௰௬)

எங்ஙனன் னயினுரிங்ங னெழுந்தரு ளினரேயெனப்,பொங்
கிய வகழ்ச்சார் பெல்லாம் புதுவிதா னங்கள் போலத் , தங்கு
வெண் மரைகள் விண்டே ஜலத்நறந் படத்தின்மீதே , செங்கம
லங்கடோற்றல் செழுமணிப் பீடம் போன்ற. (௰௭)

மகரமத் தளத்தைக்காட்ட வாளைவா ளத்தைக் காட்ட , வகழ்
விரற் சிலம்பங் காட்ட வொழுகிறுற் குதிகள் காட்ட , விகல்
வளை குரவைகாட்ட வெழில்வலம் புரிபண் காட்ட , வகழ்மண
மனையைக்காட்டி யாங்குறல் நபிகண்டாரால். (௰௮)

தொனிக்கட லிலகங் காத்த சுலைபுமா னபிக்கேலாத , தெனக்
கிவ ணேனுமென்றே யிசைத்தெழி விறகுதுல்லா , தனக்கிணை
யிலையென் றேலத் தானிடி மகழின் மீதோர் , விளக்கவ லைகளு
மில்றி விரித்தன ருறுமாற் றன்னை. (௰௯)

விரித்திடு முறுமாற் றன்னின் மெய்யிற சூல்முன் னேறிப்,
பொருப்புற மலங்கற் றின்டோட் புரவல ரலிஙய யம்றை, மரு
ப்புறுங் கயசிங்கேறு மறம்றமை மன்காலிலத , யொருப்படத்
துணையாய்க் கொண்டங் குரவுநீ ரகழிற் சென்றார். (௨௰)

கிடங்கெனுங் கடலினூடே கிடந்ததா சம்பிபோது , மிடங்க
ருஞ் சுறுவுமற்று மேவலோர் தம்மைப்போது , மடங்கொளு
மூதைராஜ னரியகா லதனைஹுான்றி, யுடன்கடி தினினடத்த வோ
டியங் ககன்ற தம்மா. (௨௧)

விரித்தகோ சித்தின் கண்ணே விறனபி நால்வர் சூழத், தரித்
தகிழ் கடந்துவாயிற் றலத்தினின் வருதமேனக்கி, மரித்தவர் நிகரா
ய்க்காபிர் மனத்திகில் பாந்து துண்டங் , கரித்தவ ராகிவஞ்சங்
காணிது சிகுறு மென்றார். (௨௨)

சிகுறெனக் கயவர்கூறத் தீனெறி யிறகுதுல்லா , வகிழ்விடுத்
திறங்கியொன்று ரக்கடை திறப்பரென்ன,மகிழ்வொடு மிருப்ப
வன்னோர் மதிட்கடை திறக்கிலாதா, விகலறு நால்வர்சூழ வெழு
த்தெயிற் கடைப்பாற் சென்றே. (௨௩)

நாறுவீ ரியர்கள்கூடி நடக்கமாய்த் திறக்குமந்த , வாறுமங்
கதனிற்பாதி யாமுழ வகலக்காப்பை, வீறுதங் கிறகுதுல்லா மெ
ன்கையா லடித்துத் தள்ளி , நாறுதன் டொடையல் வேய்ந்த
நால்வரோடகத்துட் புக்கார். (௨௪)

புக்கியங் கெவருங்கேட்பப் புகன்றனர் தக்பீ றென்றார், மிக்
கிவை தெரிந்தங்கோடி வேந்தனுக் குரைக்கச் சேனை , யிக்கண
மெழுகவென்று னெழுந்தன கடற்போ லெட்டுத் , திக்குள கய
மும்பூவுந் திகிரியு நடுங்கவன்றே. (௨௫)

காலிதைக் கூவிநந்தங் கடற்படைப் புரவியாவுஞ் , சேனுரை
மகிழி னப்பாற் செறிந்துற வறையுமென்ன , நாலுதிக் கினும்
பேர்கொண்ட நபிசொல வவரங் கேகி, வேலிலைக் காதுமோதும்
வீரியர்க் கறைந்துவந்தார். (௨௬)

அகிழ்க்கரைக் கப்பாலினை ரகக்கரி யடங்கி நிற்ப, முகிற்கவி கையினோர்பாலின் முனைத்திறல் றவுசல்கூனுஞ், சகிக்கரும் படையுங்கூடிச் சமர்செய வடுத்தா ரன்னோர், தொகுக்கரு நரகில் வீழத் துணித்தன ரலியுல்லாவே. (௨௭)

அலிப்புலி யிங்ஙன்வெட்ட வறம்றமன் னவரும் போரிற், சலிப்பறும் புகழ்காலீதுந் தரியலர்ப் பிளந்து நெய்த்தோ, ரொலித்தெழச்செய்யும் வாட்கை யுறுமம்றுந் தீன்றீனெனச், சொலிப்புவி யீரத்தஞ் சுழித்தெழப் பொருகின் றாரால். (௨௮)

உடையவன் றூதர்பாலி னுரைக்கருங் காபிரான, படையெனுங் கடன்மோதாமற் பருப்பத மேவிநின்று, தடைபடுத் துவபோனன்கு தலைவருஞ் சதுபாகத்து, மிடையறு பிணவெற்போங்க விபற்றின ரிதினம்மா. (௨௯)

இறந்தவப் பிணவெற்பூடே யெதிர்த்தமன் றவுசல் கூலே, யறம்றமென் றுரைக்குஞ்சீய மடுத்தருஞ் சீற்றமாகப், பிறங்கொளி யுவணிகொண்டே பேசிடும் புவித்தூண் மேகங், கறங்கிடப் பொருதுகின்றார் கண்டகன் கூசவன்றே. (௩௰)

மன்னுசீ ரறம்றமின்ன வாறவ ணிகலு மெல்லை, துன்னிய குபிரர்சேனைத் துற்சனர் சூழ்ந்தனரின், றென்னுறு மேனிபத்திச் சிறைபிடித் தகன்றார் கண்டு, பின்னடர்ந் திடுமென் றம்மை யேவினர் பெலங்கொளாலி. (௩௧)

அலிபுரை யம்றுகேட்டங் ககிழ்க்கரை வந்து நோக்க, மலிபுகழுடைய நீனர் வாசியங் கடலினோடே, யொலியினக் கிடங்கின் பாலி னுறவிழி யதனைநோக்கிப், பெலனுறுந் தமதுடையத் பேர்சொலிக் கூஇயி மாதோ. (௩௨)

எனதுகை வேலினோடு மெனதரி கத்தாறுக்குப், புனைமணிக் கலினைவைத்தங் கேறிநீ புடைத்துவாவென், றனரவை போலவன்னோன் புரிந்தந்தப் பரியிலேறி, முனைமுகத் தயிலுங் கொண்டே மொழியகி ழதின்பா லுற்றே. (௩௩)

அம்புவியவர்கள்போற்று மப்பரி தன்னைத்தட்ட, வைம்பதுமுழவிலாச வகிழியைத் தாண்டியப்பா, லம்றுதம் மிடத்திற் செல்ல வவர்மகிழ்ந் தேறிக் கொண்டே, யம்பென நடத்தியொன்று ரமர்க்கட லிடைபுக் காரால். (௩௪)

புக்கிய வம்றுவேந்தர் புடவிமன் பொடியத்தாவித், திக்கென வறம்றமன்னைச் சிறைகொண்டே குதர்பா லீண்டி , யக்கணத் தெழுப தொன்று ரவிந்திடப் பொருது வீட்டி , மிக்கமற் றவரையெல்லாம் விரட்டியங் கோட்டி விட்டார். (௩௰௫)

துன்னல ரகன்றங்கோடத் துரிதமா யறம்ற மென்று, மன்னரா மகிழ்வின்மீட்டி வருகின்ற வந்தவேளை, யொன்னலர் மிகுதிபெரு முரைத்திடும் றவுசுல் கூலு,நற்நபியிடத்தைச் சூழ்ந்தே நடுக்கறப் பொருதல் கண்டார். (௩௰௬)

கடலென வீகல்சே னைக்குட் காலிது பொருதல் கண்டார், முழிகியன் சவரின்மெய்யின் முப்பது பழுது கண்டார்,பிடிமண விறசூல்வீசப் பிரளய மோடக்கண்டார் , இடறொடு நபியுல்லாவின் திருப்பத மடுத்துக் கண்டார். (௩௰௭)

அப்பொழு திறசூலுல்லா வலிதமைப் பாருமென்னச் , செப்பலு மம்றுதேடிச் செலப்படைக் கடலிற்கண்டே,யெய்ப்பறு மறம்றமோடே யெதிலுற தாமும்வேங்கை, யொப்பலே யலியார் பாற்போற் தொன்னலர் மடியச் செய்தார். (௩௰௮)

காலிது மவனிற் சென்றார் கடுமையார் புலியைநேராய், நாலுமன் னவரு மொன்றார் நடுக்குற வெட்டி யோட்டி, யாலநன் னபி பாலின்ப மார்ந்திடுந் தக்பிரோதி , மேலவ னருளால் வந்தே மென்பத மிறைஞ்சி நின்றார். (௩௰௯)

வேறு.

நன்றியாரு மலிமுத லல்வரும் , வென்றியாக விளைத்தவப் போரிலே, யன்கூறயாயிரங் காபிரவிந்தன, ரென்றுகூறின ரெந்தையி ருமுகே. (௪௰)

அன்னகாலை யகழினுக் கப்புறந், துன்னு தீனர் துலங்கு நபியிட, மென்னமோவென் திடைந்திருந் தார்முனம், பன்னுங் காலிது தம்மின் படிவம்போல். (௪௰௧)

மக்கறுக இபுலீசு வந்துநின், றக்கனாக்கு ளடர்முசு லீம்களே ஹக்க னந்நபி தங்கரு மத்தினிற் , சக்கிலா நுமர்க் குப்பலன் றந்தனன். (௪௰௨)

என்றுமிக்க விரங்கி யழுதன,னன்றிதீனர் நபிக்கிகன் மீதெதுந் துன்றிச் சூழ்ந்தது வோவெனத் துன்பமாய்க் , கன்று சிந்தையராகக் கதறியே. (௪௰௩)

காவலாய்நம்மைக் காத்தனர் நாமவர்க், கேவலாளென் றிருந்
தன யின்றிவண், பாவமோ விதியோ நந்தம் பாலுறற் , போவ
மென்னப் புகன்றழு தாரரோ. (௪௪)

அழுதன்றொருற வண்ணலு நால்வருந், தெளிவதாசுநஞ் சேனை
யைக் காண்பமென் , றெழிலிறொடவ் வகிழ்க்கை யெய்தலுந்,
தொழுநல்லோர்க ளழுந்துயர் கண்டனர். (௪௫)

அவர்க டம்மை யலிப்புலி கூவியே, யிவணிலெய்து யிடுக்கங்
கள் யாதலை, கவலுவீரென வன்னவர் காவிது , மவுல வீத்தில்
வந்ததுன் பீதென்றார். (௪௬)

எற்றமான பிழையிவர் கட்குநீர், சாற்றலென்னெனக் காவிது
தம்மொடு, மாற்றிலாதசொல் வள்ளலு மூவரு, மாற்றலாக வின
வின ராங்கவர். (௪௭)

இந்தவாசக மின்றுமென் றென்றிநுஞ், சிந்தையூடுஞ் செயலி
னுஞ் சொல்லிநும், வந்திடாம னமிபறக் கத்திறு, லந்தநாயகன்
காப்பனென் றோதினர். (௪௮)

ஓதுமுண்மை யுனாயினைக் கேட்டுடன் , நீதுசேரிபு லீசின்
செயலெனக் , கோதிலாத முகம்மது கூறினர் , மாதவத்தினர்
யாரு மகிழ்ந்தனர். (௪௯)

இன்ன பாங்கி னெறியின் மகிழ்ந்தவர் , தன்னை நோக்கிநந்
தாயினக ளிங்குறப், பன்னுகின்றவப் பாலத்தை யீந்திடு, மென்
னவோதின ரின்பமுகம்மதே. (௫௰)

ஞாலமெய்க்கு மலிமுத ஞல்வரும் , பாலமீழ்க்கப் பரிந்து
வரீததான், மேலின்வள்ள லதைமெலத் தூக்கியே, யோலமேவு
முதகத்திட் டாரரோ. (௫௧)

இட்டபால மதின்மிசை யேறியே , யட்டதிக்கும் புகழ வணி
நபிப் , பட்டமும்பரி வட்டமும் பாரிமிசை , கிட்டினர் பதங்
கிட்டினர் வீரரே. (௫௨)

வந்தவீரரு மன்னவர் நால்வருஞ், சிந்தை நேர்தக்கு ழதீனைச்
செப்பியே, விந்தைமேவு முகம்மதர் மென்பதந், தந்தமுள்ளந்
தனிற்புகழ்ந் தேத்தினர். (௫௩)

அகிழ்கடந்தபடலமுற்றிற்று

ஆக படலம் - உச - இ - திருவிருத்தம்-௲௱உஉ.

சுகைறுல்ஆமிறைவெட்டுமப் துத்தாறு

வதைப்படலம்

வள்ளலார்நபி தம்படை வாசலி, னுள்ளினானபி னுன்னித் திர ளுடன், கள்ளமாமனக் காபிர் பெரும்படை , வெள்ளமாமென வீறொடும் வந்ததே. (௧

அன்றுவந்த படையினி லப்துத்தா,றென்றவீர னெதிர்த்தொவ் வொருவராய், வென்றியாரிற் பதின்மரை வீழ்த்தலுந் , துன்ற னோனைச் சுகைறெதிர்த் தாரரோ. (௨)

இருவரும்பரி யேறவிட் டேசமர்,பொருபொழுது சுகைறின் புரவியை , யரியபோர்புரி யப்துத்தா றென்பவன் , வினைவிற் பாரில் விழும்படி வெட்டினான். (௩)

உன்னிவிழ வுரங்கொள் சுகைறுகா, லின்னடையி னிகற்செய வன்னவன், றன்னரியினைத் தட்டியங் கோடலும் , பின்னிவர்பரி வாற்பிடித் தீழ்த்தனர். (௪)

வாசிவாவிவர் வாங்க வதற்குறும்,வாசிநீங்கி மயங்கிட மற்றொரு, வாசியேறிவந் தானலி சொற்படி , வாசியோடம்று மன்சுலகீர் பாலுற்றார். (௫)

உன்னியம்று சுகைறுக் குதவுமுன், னன்னகாபி ரடுத்துச் சுகை றீனை,மின்னும் வாள்கொடு வீசிவிழுத்தினான், மன்னமுறந்த வாசி கொண் டிங்குற்றார். (௬)

தூண்டுமாவைச் சுகைறைக் கொன்றோன்பினு , மீண்டி யங்ங னிடவல சாரியாய்த், தாண்டுங்கற்கி விடுத்திடை சங்கையே, பூண் டதீனைப் போருக் கழைத்தனன். (௭)

அவன்முன் தீனர்கள் யாருஞ் செல்லாததா, னபியுலாப்படி நாயனலிப்படலி , கவனவாம்பரி யேறிக் கடாவியே, யுவமயின்றி யுவனை முடுகினார். (௮)

அன்னகாலை யவனுமடர்ந்தன, னுன்னிதன்னை யுரக்க விடுத்தொ லிர், மின்னும் வாள்கொடு வேதரலியவன் , சென்னிமீது சினங் கொடு வெட்டினார். (௯)

சிரசறுந்தன தேகமறுந்தன, பரியறுந்தன பங்கிரண்டாயின, தரைபிளந்தன தாவியத்தாரைவாள் , வினைவுகண்டு விடையுண் ணடுங்கின. (௰)

அந்நகாலை யருமநெம் மண்ணலார் , மன்னரான மருகனை
வம்மென, மின்னுலா விதழ் விண்டலைத் தாருடன் , பன்னகம் (௰௧)
பணி பாத மணுகினர்.

மறமடர்ந்த மகாரிக்கின் றாதுவன் , திறமடர்ந்த திருக்கன்
ஞுமையத்தங், கறமடர்ந்த வலிப்புலி மீள்கையிற் , புறமடர்ந்து
பொருக்கென வந்தரோ. (௰௨)

நெடியவாளும் பரிசையு நீண்டுள, கொடியுங் காட்டிப் பலபல
கோலமாய்ச், சடிலம் விட்டுத் தடித்திடுந் தானுவாய் , மடிவில்
லாதுமன் றினனை நோக்கியே. (௰௩)

தம்பிபோன்ற மகாரிக்கின் றாதியா, னன்பிலாநபி தூதுவ
னம்பினைச்,சம்பி னுக்கினையாகத் தறித்துநீ;எம்பரத்துயி ராக்கிட
வந்தனன். (௰௪)

ஆகையாலிங் கவனை யமர்செய்ய, வேகமாக விடுப்விடு மென்
னவே, யோலைகையா யழைத் தான்மிக் குரமுறும், வாசரம்றெனு
மன்னவர் சீறியே. (௰௫)

ஆயுதம்பல தாங்கி யரிமிசை,வாயுரம்பல பேச மகாரிக்கு, சேயி
றகைச் செருத்தவ னுமெனப் , போயெதிர்த்துப் புகன்றனர்
கேட்டவன். (௰௬)

செப்பு கீர்த்தி நவுசுல்கூல் சேயினைத்;தப்பிலாமற் சதித்த சதிய
னே, யப்பழிக்குப் பகரம தாயுனை , யிப்பொழுதி லிவணிடை
வீட்டியே. (௰௭)

இந்நிலத்தினி லின்னமன் பெற்றுள, வின்னமைந்தனை யின்ன
நலத்தினி,லின்னவேளையி லின்ன கொலை செய்பு,மின்னவனை யின்
ஞுனிகன் மீதிலே. (௰௮)

இன்னதாக வஃதத்தன னென்னவே,யொன்னலார்கரு முற்ற
வென் றடரும், பன்னவுன்னைப் படியினி லேமிக,மின்னும்வாள்
கொடு வெட்டுவ னென்றனன், (௰௯)

அன்னவாசகங் கேட்டுட னம்றுதா,முன்னர் காயிமை வெட்டு
முறைமையே, யிந்நவாள்கொ டுனையின் மறுப்பனெனச், றொன்
னலாரிறை யஞ்ச வுரைத்தனர். (௨௰)

வாசியந்தென மண்டலித் தேகையில், வீசும்வாள்விற் பரிசை
வேல் கொண்டரும், பூசலாடி யவைகள் பொடித்துப்பின், நேச (௨௰௧)
விட்டிமிந் தார்க டினையிலே.

இருநிலத்தி விழிந்தவ ராயுத,மொருபுறத்தி லெறிந்திரு வோங்
கரூன், மருவித் தாக்கிடும் வண்ணம் புயத்தின்மற், பொருதுநின்
றனர் பூத்தகண்மிஞ்சவே. (௨௨)

கயபிரண்டெனக் காபிருந் தினரும் ,பயமகன்றிப் படிப்
பொரும் போதினி, லயலினின்றிடுங் காபிர்க ளம்மினைத் , தூய
ருறப் பிடித்துக்கொளச் சூழ்ந்தனர். (௨௩)

அன்னவாறுகண் டாங்கலி வாசிவிட்,டொன்னலார்தமை யோட்
டிவிட் டம்மறையும், பன்னுபாவி குமைத்தையும் பற்றிக்கொண்,
டின்னலற்ற நபியிட மெய்தினர். (௨௪)

வேறு.

மறமேவு துருவீன வாளலி பிடித்தே ,யிறகு விடத்துறுதல்
கண்டிகலி னென்னு, ஏறைவாரி போலுமுற வந்தவ னடர்ந்தார்,
விறலான தினரும் வெகுண்டமர் விளைத்தார். (௨௫)

பரிதாவு துண்முகில் பரப்பமிதி போதை, விரிவா னிடிக்கிணை
விளங்கவொளிர் மின்போ , லெரிவா னிலங்குறினை யேவுமழை
பாச்ச், சொரிவார்கு கின்றன துளங்கமர் நிலத்தே. (௨௬)

இடிவாள் விழுந்ததென வேகனலி கையார், வடிவாள் விழுந்த
தனின் மன்னர்பலர்விழ,முடிமேவு மம்றுசொலு முப்பது முழ
த்தி, னெடுங்வேலி னுல்மர் நெருக்குற விளைத்தார். (௨௭)

அரிபோ லடர்ந்திவர்க ளார்த்தநதினி லொன்று ,ரிரிவாகி னர்
பல ரியும்பரி.குடிக்கில் , விரிவானி னேடியினா வேலையி னொளி
ப்பப், பெரிதாக வேநிசி யிறந்தத்வ் னெண்கும். (௨௮)

வாராழி போல்வுன் விளைத்தருபி ரோரி,லோராயி ரத்தினம்ப
தூக்கினர் மடிந்தார், சீராரு நூற்றிரு பதின்மர் திறலோடு,
காரார் கரத்தினசு காபிக ளிறந்தார். (௨௯)

சுகைஹுல்ஆமிறைவெட்டுமட்துத்தாறுவதைப்படலமுற்றிற்று

ஆ. படலம் - ௨௫-இ - திருவிருத்தம்-௲௬௱௧.

௨௬-ஆவது படலம்.

இருபாள யத்தினு மிறந்ததொகை கண்டே, மருமேனி யுற்ற
நமி மாசற விருந்தார் , கருதார்க ளுக்குமன்ம காரிக்கு கலங்கி,
யரிதான தன்படைஞ ராரையும் விளித்தே. (௪)

பொருபோது நம்படைஞர் பொன்றலொடு தோர்ப்புஞ்,சரி
மாறு கின்றநமி தானையர் கெலிப்பும் , வருகாரணம் மெனென.
வற்பிநெடுங்கேட்ப , ஒருவீரரும்மெழி ருரைத்திலராய் வணைவ்

வேறு.

வரியதானசிக் காசிக்கோடுமன் பணிசுகைபுபனி மாசிமென்,
றுரைகொண்மூன்றுகிளை யாரிலேயட லுற்றஇதிரிபு ஆரிது,
பெருமையார்குசு ஆவிம்மூன்று பெலந்தரும்மிலைற யானவர்க்,
கிருமனத்தொடிவ் வாறுசாகித மெழுதினன்மிகு பழுதினன் (௫)

மதினமேவுமு கம்மதென்னுயிர் மகவையுங்கொலை செய்து
பின் ,பைதியயும்பிடித் தான்சொனிவிரிப் பகைதொலைக்கவரு
காவிடி, லதிகசிரினுமு முங்களுநேரையுமறிவு செய்துவனுகையா,
லெதிர் பொரும்படி வருவதேதல வேற்றமாமென வாழ்த்தியே.

வேறு.

அறமினக் கரத்தாற்தீட்டு மரியவந் திருபந் தன்னை , யறமடித்
தவனின்முடி யதினிரு ரோமந்தன்னுற் , றிறநெடு கட்டித்தன்
னின் சேயரி னழகுவாய்ந்த, மறமூர்திர் தகாமாத்தன்னை வருத்தி
யத் திருபமீந்தே. (௫)

மன்னவர் மூவர்பேரும் வழுத்தியன் னவர்பாற் சென்றே,
யித்திரு பத்தைநல்கி யேமமற் றுதவுமாமென் , றுன்னத
மொழிகள்பேசிப் படையொடு முறச்செய்கென்று , னன்னது
கேட்டுமைந்த னரியின்மேல் விளாவிற் சென்றே. (௬)

பாசமற் றிடுமும்மன்னர் பாலினி லடுத்துமிக்க, வாசக முரை
த்துத்தாழ்ந்து மகிழ்ந்துதன் றந்தையீந்த , பாசுர மளித்துச்
சொல்லும் பக்குவ மெவையு மன்னோ, ராசையுற் றிடநல்லின்ப
மாகவே யறைந்திட் டானுல். (௭)

வேறு.

அவனேது கெட்டமொழி மனமூழ் டிருத்திநிதி யதையாசை
வைத்து மிகவே,பவநோய் பிடிக்கவிதி யுளரா யிலக்கமிரு பதினு

யிரத்தி னரியோ, டபிமான மற்றவர்கள் விளாவாய் நெடுத்தவிரு
தலைசூழ மொய்த்து வரவே, புவிதானடுக்கமட மடெனு நடத்
தலொடு * புரியாதுவிட் டிளகினர். (அ)

வருதானை யிற்றலைமை யினர்சூழவ ரிற்கொடிய மறமேவுவிற்
படையினு, னிருகோவு மற்றசினவன் குசஆவெனப் பெயர்கொ
ளிழிவாரகப் பழியினன், டெரிதார் புயத்தினிடை பலகோலவ
புற்றுமிகு பெலமே படைத்ததிறலா, னொருகாலும் விட்டகுறி
யதுமாறி மற்றவிட முறுகாதவத் திரமுளான். (௯)

வேறு.

நஞ்சது பொருந்து நவகெனு மாத்தைத நாடொறும் வளர்த்
தலைத் தகித்தோர், மிஞ்சுமோர் கவுவில் வருடமொன்றுச விடத்
தினி லூறலைத் தெடுத்தோர், விஞ்சைகள் பிறக்கச்சிவியேயெ
டுத்து மேலினுங் கடுகினிற் றுவைத்தங், கெஞ்சிடா திருக்கு மம்
புக ளதனை யெய்குவன் காதமொன்றேக. (௰)

வேறு.

அறைந்தவிக் கோவினந் தகனு மற்றிரு, இறந்தருந் தலைவருஞ்
செப்புஞ் சேனையர், மறந்தரு மிருபதா யிரரும் வாசியு,
முறங்கிலாக் கடலென வூரை நீங்கினர். (௰௧)

கொன்றனை வேற்கரன் றவுசுல் கூல்மக, னன்னது கண்டக
மகிழ்ந்து தாதைபான், முன்னதாய்ச் சென்றுநீ மொழியென்
றோர்பய, றன்னையே விடவவ னேகிச் சாற்றினன். (௰௨)

ஆங்கது கேட்டவ னகமகிழ்ச்சியாய், வேங்கைநே ருற்றன
னைந்த வேளையி, லோங்கலு மடவியுங் கடந்தவ் வொன்னலர்,
பாங்கறும் றவுசுல்கூல் பதியில் வந்தனர். (௰௩)

வந்தவத் தானையர் வாரி நேரதாய்க், கொந்தல ருறுபுயன்
றவுசுல் கூலுற, முந்திய சருகினின் முடுகிமன்னனைச், சிந்
தையின் களியொடு தெரிசித் தாரரோ. (௰௪)

மறுவுறும் றவுசுல்கூல் மகிழ்ச்சி மீறியங், கறுசுவைப் பதார்த்
தமன் னவர்கட் கீந்துபின், னுறுதய ராழுகன்றை யுளாப்பக்
கேட்டவர், பொறுமைசெய் மெனப்பல புகழ்ந்து சொல்லியே.

அல்லிவை கடிந்தின னரியிற் றோன்றிடி, னெல்லையி னபிப்
டை யோடவெட்டியிவ், வெல்லைவிட் டகற்றுவ மென்னக் கூற
லுங், கல்லினை வணங்கினன் களிப்பு மீறினன். (௰௬)

---

* புரி நகரம்-அது. என்பது - ஆதென்று நெடுத்துவந்தன.

கவித்தவக் காயிரின் கருத்தைநேரதாய்க்,கொழுத்தவல் விருட் குலங் குலைந்து மாய்ந்திடத் , தெளித்தநந் தினரின் சிந்தைபோற் புவி , வெளுத்திடக் குணக்கினன் விரைவி னெய்தினன். (௰௭)

சூரிய னெழுமுனந் தொழுது மேன்மையாய் , மாரியங் கவி கையர் மகிழும் வீரியர் , போரினுக் கணிபல புனைந்துதற் றூர்க ளொரல் , ஞர்களு மமர்க்கல னணிந்தங் குற்றனர். (௰௮)

அவ்வையின் பத்துப்பேர் முசலி மானவ, ரொவ்வொரு பெ யர்களா யுற்றுப் போர்செயக்,குவ்வுற மிழிவிரேர் குயிர னீன் டியத் , தவ்வுற பதின்மர்க டமையும் வீட்டினன். (௰௯)

முசலிமப் பதின்மரு முனையில் வீடவு , மிசுநிய றுடைமெ னும் வீர வேங்கைதாம்,வசையுறு மொழிபல வயித்தி ரேறியே, யிசையமர்க் களம்புக வெதிர்த்தன ரிவ்ஞர். (௨௰)

இன்பினத் தினர்முன் னெதிர்க்க வொவ்வொன்று , யைம்பது பெயர்களை யறுத்து வீழ்த்தியே,பின்புறங் குயிரர்கள் பிரியவந் தகன் , முன்பினிற் சென்றிவை மொழிந்திட் டாரரோ. (௨௧)

கொன்னுனைக் கணைக்குசு ஆவென் றேதிய , மன்னநின் வாளி யின் மாய்த்திடாவிடி , லன்னவன் படைகளை யழிப்ப னென் றரோ , சொன்னவை கேட்டவன் றுணிவிற் சீறியே. (௨௨)

குபனுலாத் தானையிக் கொடிய சூரனை , யிவணிடை மிருகங் கட் கிரைசெய் வேனெனக் , கவலவங் குற்றவர் களிப்பு மீறியே, யவனடி வணங்கிறு ரந்தவந்தகன். (௨௩)

வாகுவா யிளைத்துறும் வலிய வில்லினை,யோகையா யிடக்கையி லிரக்க வேந்தியே , மாகடு மரத்தினின் மறுநகு குட்டியோர், வேகமார் கணைவல மேவப் பற்றியே. (௨௪)

அன்னவின் ஞணிபூட் டருந் தொனியெழக் , கொணைனை வா ளியின் குதைதன்ய மாட்டியே , யுன்னியங் கிழுத்தகை யுரத்தி னேடவன் , மன்னிரேர்க் கோதின னிலக்கின் வைக்கவே. (௨௫)

அந்தக் றேதல்கேட் டவணி னிற்சிலர், சுந்தர வேவினைச் சூழ்ச் சமாகவே, முந்திநின் றமர்பொரு முசலி மாகிய, விந்தைய ருரத்தினோர் மேவ வைத்தனர். (௨௬)

பற்றிய கார்முகப் பரப்பி னிற்படு , மத்திரா யுதந்தனை யந்த கன்விட , வுத்தமீ னதம்பதி னுரவர் வீட்டியே , வைத்தவாட் சுழற்றவர் மார்பிற் றுவிற்றே. (௨௭)

தாவியே யனைவர் தலையும் வீட்டியிப் , பூவினுள் வெகு
தொலை புதைந்து போகமா , பாவிகள் குழுவெலாம் பரந்து
போர்செய, மேவிய தினரு மிகுதி தாக்கினர். (௨௮)

இருவகைச் சேனையு மீண்டி வெட்டியங், கொருவருக் கொரு
வர்தம் முளங்குன் றுமலே , பொருவதிற் பிணக்குலைவு புடவி
யெங்கணும், பெருகின குருதியும் பிறங்கி யோடிற்றே. (௨௯)

அன்னவெம் படையினி லலியு மம்றெனு, மன்னருந் துயில்வ
தான் மருவ லார்க்குடைந் , துன்னியின் தினர்க ளொதுங்கி
மாறவே, கன்னலம் மொழிசொல்கா லீது கண்டனர். (௩௰)

காலிது கண்டுடன் கடிதிற் போய்த்திசை, நாலினும் பெரும்
புகழ் நடத்தும் வாளலி, பாலினு முழுங்கண்முப் பலீந்து நீட்டுள,
வேலின ரம்றெனும் வேந்தர் பாலினும். (௩௧)

குன்றுவென் றேறிய குருடனெய்தது,மிசிறிபு றுவைசெனும்
வீரர் வீழ்ந்ததுத் , திசைதிசை யெதிர்ந்தமர் செய்து தினர்கள்
வசைபெற விரியுமவ் வாறு மோதினர். (௩௨)

காலிதி னுரைசெவி கடப்பக் காபிராங் , காலிதிக் கிரியச்செய்
கடும்புல் லேய்ந்தலி , காலிதி னுறழுருக் கத்கி மேற்கொளக்,
காலிலைக் காமலைங் கதியுங் காட்டுமால். (௩௩)

அலிபுனி மேற்கொள வம்று நாதரு , மொலியுறுங் குருதிமே
லொருகை யேந்திதற்,பலியுறும் பயித்துகள் படித்த றுரொடுங்
கலியுறுங் குபிர்ப்படைக் கட்லின் முன்னினர். (௩௪)

இருவரும் வலப்புற மீண்டி வீசிட , வெருவகல் விறன்மிகு
தாதும் காலிதும், அருள்பெறும் றம்றமு மரியை யோட்டியே
பொருவற விடப்புறம் புகுந்து வெட்டினர். (௩௫)

ஐந்துமன் னவர்களு மடர்ந்து தாவியே , கொந்துறு மலர்த்
தொடைக் குபிரர் சேனையின், கந்துகங் கரிகளைக் கடிந்து வெட்
டியே, ருந்துகற் றிடரென வுயர்த்தி னரரோ. (௩௬)

நாற்றிசை முழுதினு நடன வாம்பரி , காற்றெனத் தாவிவெங்
காபிர் சேனையிற் , கூற்றினுக் கேவலாட் கோலங் கொண்டுயிர்
வேற்றுமை யாக்கின விளம்பற் பாலதோ. (௩௭)

அறையுமப் போரினி லடைய லார்படை , திறமகன் றேடி
டச் செம்மலம்றுதாம், புறமதிற் றொடர்ந்தரும் புல்ல லாவலா
விறனபி யுதவிகொண் டெதிர்த்து வீசினர். (௩௮)

அவ்வயின் றவுசல்கூல் பண்டையி னுரொடும், பவ்வநே ரீண்டிடப் பரிக ளோட்டியே, செவ்விய தினருஞ் சினத்து விசலாற் குவ்வினி னிலையின்றிக் குபிர ரோடினார். (௫௯)

ஓடுமக் குபிரர்பின் னெருங்கு கூடியே, நீடுவே லம்பினை நெருக்கிச் சூழ்ந்தன , ராடுருஞ் புலிநிக ரவரும் வேகமா , யீடுசெய் காலவ ரிவுளி வீழ்ந்ததே. (௬௰)

அவர்பரி வீழ்ந்திட வரிதி னெய்தியென், கவணவெம் புரவிகத் தாறென் றோதனை , யிவன்கொணர் கெனக்கிலா லென்றுடை யயலை , யுவகையுற் றழைத்தினி தோதினாரோ. (௬௧)

அகலத்தின் முழங்கலோ ளாம்ப தாகிய, வகழ்குதித் தப்புற மான வாசியை , யிகலற வளித்தன னேந்த லேறினார் , துகளெழத் தாட்குரத் தூக்கி யாடிற்றே. (௬௨)

ஆடிய வாசியி னலகு விற்குசை , நீடிடச் சிறிதவர் நெகிழ்க் கக் கண்களை , மூடியங் கிமைக்குமுன் முடுகி யேறெனப், பாடுறத் தரியலர் படையுட் புக்கியே. (௬௩)

கொடிநிரை முறிந்திடக் குடைதொ றுங்கிட, வடிமுர சுடைந்திட வலியின் மன்னர்கள் , முடிபல பிளந்திட மூளை சிந்திடக், கடிதினிற் றிரித்தன கருத யாருமே. (௬௪)

வாசியிற் படிப்படை மடியத் தாக்கலோ, டாசிலா நெடியவே லம்பு நீடுவாள் , வீசிய வீச்சிற்பல் வீரர் வீழ்ந்த தாற், றூசியின் மீந்தவர் தூர வோடினார். (௬௫)

அன்னவ ரோடிட வம்பு வள்ளலார் , செந்நிறக் குருதியிற் றிமிர்த்த வாளயின்; மின்னிடத் திரும்பிநம் வேந்தர்கோனபி, தத்திட மடுத்தனர் தவமுறுந் தின்றியே. (௬௬)

வருமவர் திறங்கினை வள்ள லோக்கியே , யருந்துவாச் செய்தவ னிருக்கும் போதினிற் , பருந்துக ளுலவயிற் பற்றும் வீரர்கள், பொருந்திற லதனொடு நமிமுன் புக்கினார். (௬௭)

உரவர்கள் சிவந்தவா ளுறையு ளோடிடப் , பொருகளத் துதிரமே புவியுளோடிடக், கருதலர் திரளெலாங் கலைந்தங் கோடிடப் பருதியா னவன்குட பாலி னோடினன். (௬௮)

வேறு.

வெய்யவ னடைந்திட விளங்குமுடி மன்னன், மையமொடும் விட்டபடை யாவரையு நோக்க , வையமிசை மாண்டவரை மட்டிட வொணாதாற், றையலிறந் தின்மிகு சலிப்புட னிருந்தான். (௭௰)

மன்னனுள நொந்துமதி மாய்ந்தயரு காலை , யன்னவனமச்
சர்களடுத்தினிது நின்றே , மன்னிய திறத்தினலி வந்திவ னுறு
ரேல், நின்னம ரினுக்குநபி நிற்பதிலை யென்றார். (௫௰

என்றவ ருரைப்பஇது ரீபெனு மறத்தா , னன்றலியை நாளை
யிவனுக்கிணை கொ டெய்தே , கொன்றிடு வேனென மதத்தி
னொடு கூற, மன்றவுசல் கூலக மகிழ்ந்தினி திருந்தான். (௫௧

இந்தவித மன்னனுறு மெல்லைவயிரு ளின்கண் , கொந்தலர்
தரித்தகுசை ஆவென வுரைக்கு மந்தகனெழுந் தெழுப தாடவர்க
டம்மை, யெந்தனொடும் வந்திடுமி னின்றெழிலி னொடும். (௫௨)

பற்றலருறைந்திடுவன் பாசறைகள் காக்கும் , வெற்றியர்கள்
யாரென விளங்கி வரவென்றே, சொற்றன னனோர்மகிழ்பு சூழ்ந்
துவர மாவின், மற்றுறு கிரிப்புறம் வளைந்து நடை கொண்டான்

இன்னவகை நீனவர்கள் வேயின ரியம்ப , முன்னிலையுறும்ப
லுலு முப்பதின்மர் தாமு , முன்னிமிசை யேறிமலை யூடுறபு
தேடிப், பன்னரிய தாயுரை பகர்ந்துசெலு நேரம். (௫௪)

அந்தகனி னம்பர மதிற்சிலர்கள் கூற , வித்திறவ னேவினிட
ரெய்துவதி லென்ன, நந்தமது நன்னபி நவின்றனர்க ளென்றே,
வித்தையுறை யும்பலுவல் விளம்பிநடை செய்தார். (௫௫)

தீனதிரு ரித்தவுரை செப்பிநடை செய்ய, வீனமுறு மந்தகனு
மேழ்பஃது பேருந், தானிவர்க ளங்ஙனுறு சத்தமது கேட்டே,
யீனமுறும் வில்லதையு மம்பையு மெடுத்தே. (௫௬)

மீலொருப தேருகணை வில்லிடை தொடுத்தங் , கோலின்முக
லீங்கள்வரு முத்திசை குறித்தே,யாலமென விட்டனனவ் வம்புக
ளற் றீனர், பாலடர்பு முப்பஃது பேர்கள்படி வீழ்த்த. (௫௭)

தப்பறு நன்னேரிய றரித்தமுசு லீம்கள் , முப்பஃது பேர
வண் முறிந் துவிழல் கண்டே , யப்பொழு தவர்க்கயலி லுகியுறு
நல்லோர், செப்புப லோடிஃது சென்றுரைசெய் தாரால். ()

தாவுகணை சென்றுமொரு சத்தமிலை யேமா, பூவுலகினோர்பொ
ழுது மேபிசகு போகா , வேவுகுறி தப்பியதென் னென்றுமிக
நாணி, மேவுசிலை யேனினி யெனுமிதி மிதித்தே. (௫௯)

ஒல்லையிஃ முறித்தவ னெதிர்ந்தொருவி நாளுங், கல்வினை வணங்
குமவர் கட்கறைய யாரு , மல்லினி னெழுந்தவ ரவர்க்கிவைக
ளெல்லாஞ், சொல்லியழு தேமிகுறி துன்பொடு மிருந்தார் (௬௰)

வேறு.

முப்பது நலத்தோ ரேவினுலிறந்த முசிப்பொடுந்தீனவ ரிரு
ப்பத், தப்பருங் கொடுவின் முறிந்தசங் கடந்தான் சகித்தில ராய்
ச்சில குபிரோர், செப்புமந் நெறிபோய்ப் பார்த்திட வங்ஙன்
சிலைமுறி கிடப்பது மலைவாயி, னப்புற மணியாய்ப் பிணங்கிடப்
பதுங்கண் டடைந்தினத் தவர்களுக் கறைந்தார். (௯௧)

அந்தகன துகேட் டகம்பிகத் திடுக்கிட் டருவினைக் கோபமிக் கெழு
ந்தே,யிந்தவில் வினைநேர் வில்லொருநாளு மெய்துறு தேமுறித்
ததனால், விந்தைகொள்காமா வினுமினி நமக்கு வினையதா
மெனச்சினத் துடனே,சுந்தரநெடுங்கை யினைத்தறித் தெறிந்தான்
றன்புறு தகமறக் கொடியோன். (௯௨)

கொடியவக் குசஆ சிலைமுறித் ததுநீள் கொழுங்கரந் தறித்ததுங்
கேட்டே,நெடியவனிறகுல் நிகழ்த்தியபடியிந் நிலத்தினின் முடி
ந்ததென் றுவகை, முடிவிலாக் கடலின் மூழ்குற்றார்தினர் முனி
வுறுங் காபிர்க ளெவரும், படியினித் துயர வாருதி யழுந்திப்
பலைத்துட னடுக்கமுற் றிருந்தார். (௯௩)

குசஆவருபடலமுற்றிற்று.

௮௰ படலம் - ௨௯ - இ - திருவிருத்தம் - ௩௬௪௪.

காரீதையம் றுவதைத்தபடலம்.

இருவகைப் படையு மிவ்வித மிருந்தங் கிருள்கடிந் தினனெழு
வெவரும், பொருமமர்க்களத்தி னிவ்வுளிகளேறிப் புகாற வேகின
ரக்கால், வரிசையம்திபுனு மகுதியக் கரியா வாசிமுன் னடத்தி
யொன் னலனாப்,பரிவொடுமமர்க்கு வருகெனவழைப்பப்பயம்
புகுந் தெதிர்த்தில ரன்றே. (௧)

எதிர்த்தில ரதனைன் மகுதியக் கரியா வீன்றமன் னிவுளியைப்
படைமுன், குதித்திட் நடத்த வொன்னலருதரக் குடல்வெளிப்
படும்படி யிடிபோன், மிதித்தன வதனை மெய்மவர் சிலனா வீற்
றுவிற் றுக்கியு மடங்கிப் பதித்தல நடுங்க விருபடைக் கிடையிற்
பறவைபோ லரிவிடுத் திசைத்தார். (௨)

பத்தினை வணங்குங் குபிர்களே சுணங்கன் புதல்வரே வருகென
விச்சொ, லத்திறன்றவுசுல் கூல்செவிப் படவங் கவன்படைத்

தலைவராகிக் கூடவிச், சித்திரவனப்பார் மணிப்பற்றுசுடைய சிந்தையின்றுணிவட ராம, வித்திசைமகிழப் பொருமினென்றேத விறங்கின வதியொரு வீரன். (௩)

அன்னவன்கொடிய மறத்தினன்கெடுதி யான்சுறுக் கத்தெனும் பெயரோ, னுன்னிவிட் டெதிர்ப்ப வம்றெனு மாச ருருமெனமுழங்கிமுன் னடாத், தன்னகங்கலங்கி யோடினன் பிறகோர் சடிலமே லொருவனுற் றிவர்தம், முன்னிலைமுகெ வீரவள் விலைவேன் முனையினற் றுக்கிவிழ்த் தினரால். (௪)

அன்னவ னிறப்ப வொவ்வொரு பெயரா யடர்ந்தனர் நாற்ப தின் மூவர், தன்னையுமுவணி வேற்கொடு மோதித் தாக்கினரதி லவ ரிறப்பப், பின்னடையலர்க ளெவர்களுங் குழுமிப் பெரும்படைத் தலைமைய னிதிரீ, பென்னவத்தவல்பா லழுதுசொற்றனரவ் வினனுங் காரிதை விடுத்தான். (௫)

வேறு.

அன்னவன் மதங்கள்பேசி யவன்பயல் முடுகிகோடே, புன்னிசல் காவில்வேலு முவணியும் பரிசையாவு, மென்னிட மீகென்றேத வீர்தன னதனைவாங்கி, வெந்நரம் புயங்கைசேர்த்தி வெம்பரி மிசைகொண்டானால். (௬)

பரிமிசை தரித்தவீரன் பல்முறு மலியைக்கொன்றே, செருவினி னமியென்போலைச் சிறைபிடித் தவனைச்சூழ்ந்த, பெரும்படை யினவாயென்கைப் பிறந்தும்வாட் கிரைசெய்வேனென், றரியநம் மிறசூல்கேட்ப வறைந்தனன் மறமை நீங்கான். (௭)

அவனுரை செவியினேற வம்றெனு மாசர்கோமா, னிவிதமே யுரைக்குநீயா ரென்னனும் காரிதென்ன, நவினுபு கெடுவாயுன்ற னுமமிங்கறைசுவென்னக், கவனுமக் கொடியன்கேட்பக் கறையறு மம்றுசொல்வார். (௮)

அதனெம னெடுசெயாவிவ் வரியமுப் பதியுங்கீர்த்தி, யிதமுற வோங்குஞ்சிய மிருண்மனக் காபிராறே; ருதிரமுண் பதற்குத்தாக முறும்புலி யொன்னுர் வாழும், பதியறத் துகளதாகப் படுத்திடும் பலத்தவாளாம், (௯)

அறபுமென் டலத்தினூடு மஜமியந் திசையுங்கீர்த்தி, மறுவமுஞ் சமிதியாளு மகுதியக் கரிபாமைந்தன், விறலுறு மம்றுவென்னும் வேந்தியா னென்னைக்கூறத், திறல்மொழிக் கனலாற்றுண்டச் செழுமலர் கருகிநின்றான். (௰)

தன்முகங் கருகிநின்றேன் சதிப்பதே கருத்தென் றெண்ணிப்,
பன்னின னிம்முமென் னும் பார்த்திப வுனதுதாதை , யிந்நிலம்
புரக்குநாளில் யான்பல நாளுமேகி , யன்னவர் மனையினன்பா
யமர்ந்துரை பேசுவேனால். (௰௧)

இப்படிப் பேசிப்போய்வந் திருக்குநா ளையிலோர் நாளிற்,
கைப்படு வாள்வில்லேந்திக் காளையருடனே நீயு , மொப்பரு
மவையினெய்தி யாயுதப்பரீட்சை காட்டித் , தப்பறப் புரவி
யேறிச் சார்ந்திடுஞ் சமர்த்துங்கண்டே. (௰௨)

அந்தநா டனிலேதானென் னகமகிழ்ந் துந்தையோடிச் , சந்
ததி வளரின்மேன்மைத் தலைமையும் வலியும் வீறுஞ் , சுந்தர வர
சும்போரிற் றுணிகர விறன்மற் றெல்லாம்,வந்தடைந் திடுமென்
றின்பாய் வழுத்தின னவரன் புற்றார். (௰௩)

ஆகையா லெனதுதோழ ரருளிய புதல்வவுன்பால் , வேகமா
மிகலினூடே வெஞ்சமர் விளையேனின்று , வாருசே றுனது
மாவைமடக்கியங் கேகுமென்னத்,தேகமு முளமுமாடித் திகைப்
பொடு மறைத்திட்டானால். (௰௪)

வேறு.

அன்னவ னுறைதல்கேட் டமுதெனன் றேறிடு, மன்னர்கா ரிகைதேறி
வழங்குபாயங்கட் , கென்றுளம் பொருந்திடா தீர்வ னுன்னை
யென் , றுன்னிமுன் னடத்தின ளுதை போலவே. (௰௫)

உனைதலைய திகரதா யுன்னிபோட்டியே , மோதலு மவன்பரி
முடுக்கி வெற்பெனப்,பாதகத் தொழில்பல காட்டிப் பண்பிலா,
வேதனை தருமமர் விளைத்திட் டானரோ. (௰௬)

வில்லெழி றோமாம் வீரவாள்கொடுஞ் , சொல்லரும் படைய
மர் தொடுத்தங் காகடயின் , மல்லுறு மிருவரின் வாசிவீழ்ந்
ததிற் , கல்வினை வணங்குவோன் கருத்து ளஞ்சினன். (௰௭)

வெருவிய குபிரினன் வேறொருன்னியே,யருகணைத் தேறிட
லம்நின் பால்விடை , தருகெனக் கேட்டுச்சம் மதம்பெற் றங்ங
னவ் , வுரமுறும் பரிமிசை யுவப்பி னேறினன். (௰௮)

தீனரும்வேறொரு தேசியேறியே,வானரு மகிழவவ் வாசிதட்
டவங் , கூனருத்தியவயி லுவணி தத்தமிற், றூனருநெருப்பெழத்
தாக்கினாரரோ. (௰௯)

இருவருந்தான்மிகு நேர மிப்படிப் , பொருவதிற் குபிரினன் புரவி யோடறுந் , தொருவனை யென்விழ வோங்கி வெட்டினார் திருவமு றவனுயிர் தீயிற் சார்ந்ததே. (௨௰)

காரிதிவ் விதமுறக் கருணை நந்நபி , வீரிய ருடன்தக்கு மீறு ரைத்தனர் , போரிய லம்பினும் புரவி தாண்டியோன் , னாரினை யடர்கென வலர்த்திக் கூவினார். (௨௧)

கூவிடக் குறுகலர் குறுகி லாததா , னேவினும் விசையதா யெதிர வேகுருன்னார், மேவியங் குறும்ர மிடுக்கிற்பற்றவப், பாவிகள் கண்டரும் பயங்கொண் டோடினார். (௨௨)

ஓடிய கயவர்பின் னாக்கி னம்றுமேபாய், நீமெத் தருவினை நேர் சுழற்றியங் , கீடுற வெதிர்த்தன ரெழுவர் வீழ்த்திப்பின், னோடியப் புறத்தினு மடர்ந்து தாவிற்றே. (௨௩)

அப்புறத் தாவிய வடவி யானைதிற் , றப்பற மிசுறெனுந் தலைமை வீரனு , மொப்பறு மவனுறு முனியு மாய்ந்தன, செப்பரு மம்றுமன் திரும்பி வந்தனர். (௨[illegible])

வந்தநல் லம்றினை வரிசைநந்நபி , சுந்[illegible]ளிப்பொ[illegible] சிறக்க நோக்கியோ , ரந்தமில் லவனிட [illegible]ங்கையேத்தியே , சுந்தரத் துவாவொன்று துதித்துச் செய்த[illegible]ர். (௨௫)

காரீன்தய்ம்றுவதைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆ. படலம்-௨௭-ம் -திருவிருத்தம்-௩௪௱௯-

அலியாரும்றவுசல்கூலும்போர்புரி படலம்.

அன்றினை யடைந்தெழு வரிய தீனவர் , வென்றிகொள் புரவியின் மீதி லேறியே , நின்றனர் செருநரு நெடிய வேலைபோற், றன்று வெம்பரிசலிற் றணிவொ டேதினார். (௧)

அன்னபோழ் தொன்னலர்க் கரச னானவன் , முன்னொரு முதியவன் முடுகிப் போற்றியே, யென்னுளா யிசுழ்ந்திடா திறற்செய் வாயெனி , லன்னத வெற்றியுண் டாமென் றோதினான். (௨)

இப்படிச் சொன்னவத் பார்த்தவ் வேந்தனும் , மெய்ப்பொடு றாம்முறை விளம்புங் கேட்பனென், றெப்பரு மொழியினை லோதக் காதினிற் , செப்பினன் முதியனோர் தெரிந்த சூழ்ச்சியே. ()

நம்படை வீரிய ரெவர்க்கு நாட்டமார் , செம்பொது மகவு
மென் றேவி மாருநல் , லின்பமா யழைத்திவ ணிகில் யாவரும்
வெம்பிடா தமர்செய்வார் வெல்லு வீரென்றே. (௪)

முதியவ னுரைத்தவிம் முறைமை கேட்டுமன் , மதிவல னிவ
னென மகிழ்ந் தவன்சொலி , னிதிமிகு தொகைகளு நிகழ்த்தி
யாவையும், பதிவிடுத் தமர்க்களம் படுத்தி னனரோ. (௫)

உவந்தவை வருத்தியங் கோது மன்னவ , னவன்றனக் கோங்
கனே ரரிய வன்னமாய்ச், சிவந்துறும் புதுப்படங் கியற்றிச்
சென்றதித், பவங்கொளு நிதியெலாம் பரவ வைத்தனன். (௬)

வைத்தவந் நிதியைமன் வாரிவாரியே , யத்தலத் தமர்பொரு
மவர வர்க்கிரு கைத்தலத் துதவியுட் களிப்பண் டாக்கிறம், புத்
தனை யுவந்துநீர் பொருமென் றோதினன். (௭)

அரசுரை கேட்டக மன்புற் றன்னவர் , பரிமிசை யேறியேழ்
பரவை தேரதாய்க் குடையெழக் கூடினு ரந்தக் கும்பினி, லொரு
தொ[illegible]னி யே[illegible]டி வந்தனன். (௮)

அவ்வயி னவ்[illegible]னரிய தீனவ , ரெவ்வொரு பெயர்களா
யுபய வாறுபேர் , செ[illegible]வயி னெதிர்த்துயிர் சிந்த வாங்கவ,
னெவ்விலார் களையிலு[illegible]ண்டிக் கூவினன். (௯)

கூவிட வொருவருங் குறுகி டாததாற் , றூவிய கரியெனத்
தாண்டு புல்லெனப் , பூவினிற் றுகளெழப் புரவி சுற்றவிட்,
டாவிநற் றீனரை யடுத்துக் கூறினன். (௰)

சமர்வலி பேசிய தரிய லார்களே, யமரினி னீர்படி லும்பொ
னூரென்று, மெமர்படி னரகினி லெய்து வாரென்று, நமர்கடம்
மன்றப்படி நுவன்றிட் டீர்களே. (௰௧)

இப்படிச் சொன்னநீ ரிறங்கி லாததேன் , செப்புக வென்றதிற்
றீனர் பேசில, ரப்பொழு தன்னவ னருமை தன்னந, னெப்பறும்
பெயர்சொலி யுரக்கக் கூவியே. (௰௨)

அலியெனும் புலியெங்கே யமுறு தானெங்கே , பலிமிகு
தாதெங்கே பலுலென் போனெங்கே , தலைமையின் மிகுத்ததல்
காவெங் கென்றனு , மலிபுகழ் நபியுல்லா முனரு சீற்றமாய். ()

வருந்துதன் மாற்றுநம் மடங்க லெங்கென , வருந்தவத் தவ
ருறு மவையிற் கேட்டலும் , விருந்தெனக் காபிரை வீற்று வீற்
றதாய்ப் , பருந்தினுக் கிடமலி பரிபொ டெய்தினர். (௰௪)

வந்தறல் லலியெல்பைக் கென்ன மாமனுந் , சந்தர மகிழ்ச்சி
யாய்த் துலங்க நிற்கையி, லந்தமில் லவனயி யணிந்த வங்கியு,
மந்தமார் துல்புகா றலையு மீந்தரோ. (௧௫)

ஆகியே யலிதமக் கருள்செய் வாயென ,வோதியே யிறங்கு
மென் றணைப்ப வொல்லையின் , மோதியே குபிரர்தம் முடியி
னத்திரு , பாதியே படுத்திடும் பரிநடாத்தினார். (௧௬)

அன்னநற் புலியலி யரிய தீனரிற் , பன்னிரு வரைக்கொளும்
பாதகன்றனை, முன்னின ரிருவரு முனைத் திறங்களுந் , தந்தரும்
பெயர்களுஞ் சாற்றி மீண்டினார். (௧௭)

முனைத்திறஞ் சாற்றியே முடுகுபோதலி , சினத்துட னவன்ற
னைச் சிதைக்கப் பற்றியே , யிழுத்தவர் நடுங்கிட வெடுத்தங்
கந்தரத், தனிற்றெறினித் தெறிந்துவா டன்னிற் றுங்கினார். (௧௮)

அந்தர மடுத்தவ னலிதம் வாளினில் , வந்திரு வகிர்தலாய் மறி
ந்து வீழ்தர,விந்நதயி னுறுகச்சா னெனீனும் வீரன்கண், டுந்தி
டுந் தன்பரி யோட்டி முன்னினான். (௧௯)

அறுகினை விறல்லி யவனை யிர்ந்திடப் , பிறகவ னெவ்
வொரு பெயர்க ளாகவே , முறையெ[illegible]டெழுவர்கள் முடுக
வன்னருந், தறைவிழச் செய்தினுஞ் சா[illegible] மெலீறனர். (௨௰)

சாற்படு சாற்பரிக் கதியுந் தங்களி , நற்பதோ டொன்பது
பெயரு நந்தல்கண் , டோற்படைக் குபிரரா மொருக்கள் சாய
மன், கோற்படுங் சாங்கொள்கோ பால னாயினான். (௨௧)

அடலரி யெனும்பலி யடர்த் தழைத்தலி, னுடனுள மொடுங்கி
யுற்றோர்க ளேயலாற், றிடனுற வொருவருஞ் செலீறி லாரதாற்,
றடமுடி றவுகல்கூ லவர்க்குச் சாற்றினான். (௨௨)

அரியென வடர்ந்துறின் றுலித் தேயமர் , பரியலி புலியினிற்
பொன்றி வீழ்தர, விரிகதிர் வாள்கொடு விசுமென்னவத், தரியல
ரொருவருஞ் சார்ந்தி லார்களே. (௨௩)

போரினுக் கொருவரும் புக்கி லாததாற், பாரினி லலியினைப்
பகையை மாய்த்திடக், காரியன் யானெனக் கழறி யுன்னிமேல்,
வீரியன் றவுசல்கூல் விளைவி னேறியே. (௨௪)

மன்னவ ரலிமுனவ் வாசி தாண்டிவந் , துன்னையு மெவனையு
மோர்நொடிக்குளே, பன்னருஞ் சிறையினிற் படுத்தித் தண்ணி
தாய்ப், பின்னறப் பிணித்துடற் பிளைப்ப னென்றனன். (௨௫)

இப்படி புணர்க்குமவ் வினைற் பார்த்தலி , செப்புமுன் னுரை யுனைச் சேருமல்லது, தப்பியிங் குறுமெனச் சாற்றிக் கோபமா, யப்பகை யனின்மிக வாலித் தாரரோ (உசு)

காற்றென மகாரிக்குங் கற்கி விட்டுமோ,சீற்றமா ரலியுடற் சித்த மோதினன் , கூற்றினுங் கொடுமையாய்க் கோபங் கொண்டலி, மாற்றருங் கவைநுனை வாட்கொண் டெற்றனர். (உஎ)

இருவரு மிருவரை யெதிர்த்த தென்னவே,யொருவருக் கொருவருள் ளஞ்சி டாமலே , பொருவறப் பொருதனர் பொருதும் போதலி, வெருவரத் தாக்கினர் வெய்ய வாளினல். (உஅ)

மாற்றரும் புலியலி வாளின் வீச்சினுக் , கூற்றமன் னவன் பொறு தொல்கிப் பிந்தியே , கூற்றெனத் தாவுவெங் கோண மன்னர்கள், போற்றிடு மலியொடும் புகலு வானரோ (உகூ)

பிந்தின துணக்கியான் பேடியாயல * வந்தமன் றெடுசிறை யாக்க வெண்ணியுஞ் , சிந்தையி லுன்திறந் தெரிய வேண்டியு, மந்தரப் புயத்தியான் வாங்கு கின்றனன். (௩௰)

வாங்கின மெ[illegible]னி மகிழ்ந்தி டாதேநீ , வேங்கைநே ரெம்படை வேலெதின்பதி, தாங்கருந் தன்மையிற் றுவி யாரையு,மேமங் கிடச் சிறைபிடித் திடுவ துண்மையே. (௩க)

எம்பற்று செனப்புலி யெங்கு மேபுகழ் , தம்பிரா னுதவிக டானுண் டாதலா , னம்பிரா னபியொடு நமர்கள் யாரையுஞ், செம்பராந் துணைக்கொலை செய்வ னென்றனன். (௩உ)

கொடியவ னிவ்வுரை கூறக் கேட்டலும், வடிவுறு நபிபுல்லா மகிழும் வாளலி , முடியணி நவுகல்கூல் முகத்தைத் நோக்கியே நெடியவ னருள்மறை நிகழ்த்த லாயினர். (௩௩)

இருபது சிபத்தினை யவையு மாள்பவன் , நருபதி சுவனமே தரிக்குந் தத்தபிக், கொருபதி னெருவகை யுதவுகின்றதில், வருவன வினைத்தையும் வழுத்திக் காட்டியே. (௩௪)

வரபதி புகழ்கவி மாலை யோதுநர், சுரர்பதி யாரதைத் தொகுத்திடாரழ,லெரிபதி யார்தலை யீர்வ னென்றலுந்,தூரகதம் விட்டவன் றுடுக்கின் முன்னினன். (௩ரு)

அப்பொழு தவன்றனை யலியு மீண்டியே, செப்பரு மமர்பல செய்ய வந்துளா , ரிப்படிப் போர்புரி பவர்க ளில்லென மெய்ப்புற விருவரும் வீசி னாரரோ. (௩சு)

---

* அந்தமன் என்னுஞ்சொட்டு மூகம்மதைக் கொண்டது.

வில்லினும் வேலினும் வீர வாளினும், வல்லவ னவிபொரும் வண்மை கண்டுமன், புல்லிட முறுதகர் புழுங்கி யஞ்சுமா, றெல்லைவிட் டகல்வழி யெண்ணி நின்றனன். (௩௭)

இப்படி நின்றுமன் னிருஞ் செவிசுட, மைப்படி கவிகையார் மருகர் வைதனர், தப்பினன் கேட்டருத் தாவுண் டாகியே கைப்படு மிபமெனக் கடிந்தங் கேறினன். (௩௮)

அன்னபோழ் தலியுமே யடர்ந்து போர்செய ; வித்திவ மதிர்தர வெவரு மஞ்சிட, மின்னவி ருவணியா லிருவர் விசலி, னுன்னிக ளயர்ச்சியோ டொதுங்கிச் சார்ந்தவே. (௩௯)

பரிப்பதற் றளர்வினிப் படியங் கார்த்திடப் , பொருப்புறற் றவுசல்கூல் புரவி மீதினிற் , றரிப்பற மெய்ச்சிடுஞ் சமர்செய் யாலியும்,விருப்பொடும் புரவியை விடுத் திறங்கினர். (௪௰)

வேறு.

வாசியை விடுத்தப்ப மன்னரு மிழிந்தே , காசினியின் மீதணிகொள் கானடைய தாக , வேர்வைபுட னேமலைக ளூற்றெதிர்த லொப்பப் , பூசல்வினை பற்பல புரிந்தனர்க ளன்றே. (௪௧)

மன்னிருவர் தாமுமெதிர் வாளமர்செய் போதிற், றன்னலர்க ளக்கிறை தொடர்ந்தலியை வெட்ட , வன்னவ ரணிந்தவமர்த் தொப்பியிரு பங்காய்ச்,சென்னிசிறி தற்றரிய செம்புன லளித்த

அந்தவகை கண்டடைய லார்மிகு களிப்பின் , சிந்தென முழங்கினர் சிறந்தமுஸ லிம்கள் , புந்திதடு மாறினர் புகழ்க்குரிய தூதர் , விந்தையலி வாறறிய விட்டனர்மன் னப்லறை. (௪௩)

அப்பின்விசை யாகநல வம்றலிமு னெய்தித் , தன்பெலைகோ லென்றனர் சுகத்தடலி தேரா, பின்பிறைடு நின்றுநல மெய்றுஸர் வழங்கித், தென்பதம வாயிதழ் திறந்தினிது சொல்வார்.

அஞ்சுத லறுந்தபுக ழம்றுவெனு மிக்கோய் , வஞ்சர்முடியைச்சண மகிர்ந்திடு மப்பாசா , மெஞ்ஞிறிய தந்தைய ரியசேர் மருட பாகை , வெஞ்சம ரிதிற்கொணர்மென் றேவிடை யளித்தார். (௪௫)

அப்படியங் கேகியமு ருனவ ரப் பாசின் ,தொப்பிகொணர்ந் தியவலி தன்பற வணிந்தே , கைவப்பிணி லடர்ந்துபொரு மன்றவுசல் கூல்முன் , செப்பினர் மதங்கெழுவெவ் சிங்கமென நின்றே. (௪௬)

ஆதிமுனி வெய்தபகை யாவணிகொ டொப்பி , பாதியுறச் செப்பெருமைப் பாடகற்று நானீ , யோதுகலி மாமொழி புனைப்பையென வெண்ணிக் , காதலொடு நிற்றனை யதிற்கனி கொண்ட டாயோ. (௪௭)

உன்னுயி ரினிச்செகுப்ப அன்னமயில வேடை , நின்னக ரினித்புக நீளப்பதொழி யென்றே , மன்னன்மு னெருங்கியலி வாளமர் விளைப்ப,வன்னவனு மெயிருதி யஞ்சியதை யின்றும்.( )

வேறு.

ஆதர வலியேயென்ற னயந்தளர்ந் தன்றுல்வேறு, நீதமு ராங்கமேறிச் செருச்செய விடைதார் மென்றக், கோதறும் பொருத்திநின் றுருன்னிவே றழைத்துமன்னன்,யாதகற் றன்னைச் சூழப் படைபடத் தேதிவந்தான். (௪௯)

அலியெனும் புலியும்வேறோ ரச்சுவ மழைத்தங்கேறி, யொலிமிகு ஜயசிங்சேற்றி னுறழ்வுற வுபயபேருங்,கலினவெம் பரிநடத்திக் கலகமிட் டடருங்காலை , மலிபுக ழலியுல்லாவாள் வன்மித்து வீசினனால். (௫௰)

வள்ளலார் வீசும்வீச்சை மகாரிக்கு தட்டவங்கவ், வொள்ளிதாம் பரிசைபத்றே புயமதன் டாகவீழக் , கள்ளமார் கொடியபாவி கருத்தினில் வெருக்கொண் டேங்கி , வின்னொளுக் கதிர்முன் னேறும் வெம்பனி நீரா யொத்தான். (௫௧)

ஆயிரங் கதிர்க்கால் வெய்யோ னலீதிலை யலியார்க்கஞ்சிப், பாயும்வெம் பனிநேர்மன்னன் பரியிழந் தோடிமாழ்கித் , தாயினைத் தவறுமான்கன் றதுதனி புலிகண்டன்ன, போயினா தனது சேனைப் புடைநடுப் புகுந்தானன்றே. (௫௨)

எதிர்த்தவர் தம்மையன்றி யிளைத்தகன் றிரிவோர் பின்னே,குதித்தடர் வதுவுதானங் குலைப்பது மெவலையேனுஞ் , சதிப்படு மனுநீதிக்குத் தவறென வலியார்மீண்டே,மதித்திடற் கரியதூதர் வைகிய குழுவின் வந்தார். (௫௩)

அன்றிர வகன்றகாலை யருமைதெம் பிறருதுல்லா , நின்றிறை வணக்கந் தீர்த்தேர் நெறியலி தம்மைக்கூவிப் , பொன்றிகழ் சிரசின்வாட்நீர் தனைப்புது மருந்தாய்க் கையில் , வென்றியிற் கொண்டுநீவி விட்டன ரரிதினம்மா. (௫௪)

மறந்திகழ் றவுசல்கூலின் வாட்படு புற்றகாய , மறந்திக ழிற குல்தாதீ ரம்மருத் ததகுலாயிச் , சிறந்தக வடிவுநீங்கத் தினர்கண்

டெவருமின்ப, முறைந்தகக் களிப்பென்றோது முதநியிற் றுணி த்திட் டாரால். (௫௫)

மாதவ ரிறகுலுல்லா மருகரை யினிதுநோக்கி, யாதியன் றவு சல்கூல்நம் மருங்கரந் தன்னிற்றுனே, பேதமின் மடிவனத்நா ளினுஞ்சில பிந்தலாவிப், போதவன் பிழைத்தா னென்னப் புகன்றினி திருந்தா ரிப்பால். (௫௬)

பகைவனும் றவுசல்கூல்தம் படைஞர்க டம்மை நோக்கி, யகமகிழ்ந் திறகுலின்பா லவிசிரத் தாதிரங் காட்டு, மகிமையிவ் வுலகமெல்லாம் வரையுறத் தீயமென்ன, விகலரத் தாலங்கிதிற்று மென்றுரைத் தினுஞ்சொன் னனல். (௫௭)

அவிபயத் திருப்பதாலிங் கனைவரு மனமொல்குகி, மனிபகழ் திரியை மக்கள் மனைவியை நீனந்தி டாமற், பலிதரப் பொருமினென்றே படைஞர்கேட் டரிபோற் சீறிக், கவினவெம் புரவியேறிக் கடலெனேர் திரண்டு வந்தார். (௫௮)

அப்பெரும் படையின்முன்னே ரம்ரெனு மாசர்சீதி, யொப்பரு மகிழைத் தாண்டு முன்னியை யிடியேறென்ன, மெய்ப் புற விபித்தொன்றுனை மிதிப்பிவித் தயில்வாட் கொண்டு, செப் பரும் பிணக்கா டாக்கிச் சென்றனர் படையி னுப்பன். (௫௯)

செருக்கள நடுவிற்சென்ற திறலுறு மறுறைக் கண்டே, தருக் கோடு தாவிவேந்தன் றுனாபூ டோட வன்றோன், திருக்குறு தவசக்காரன் சிரசினை யீர்ந்தார் மன்னர், வெருக்கொடு மோடப் பின்றைல் வெகுதுவ லாரத்தினாரால். (௬௰)

அவ்வையி னரியதினை ரணியினிற் சிலபேர்கூடிச், செவ்விய திரிபுமற்றுஞ் சேரவே குறையாடப், பல்வதேரோடுமென்னுர் பரியொடும் வனைத்தனுலாத், தவ்வல்செய் தடர்ந்தியாவுந் தங்கள் பான் மீட்டினாரால். (௬௧)

தினை வெருடுத்தயாவுந் திரும்பவொன் னவர்கள் பற்ற, வானவர் பரவும்வேத வள்ளலுஞ் சேனையோருந், தானமர்க் களப்புக் கந்தத் தரியவர் மடியத்தாக்க, வினைமுற் றெவரும்வெள்ளை மெனிலாந் தோடினாரால். (௬௨)

அலியாரும்றவுசல்கூலும் போர்புரிபடல முற்றிற்று.

ஆக படலம்-௨௮-ஐ - திருவிருத்தம்-௯௱௬௨-

* கடந்தைப்படலம்

இராவணு திசியங்கிண்ட யாவரும் விடுத்திபீண்ட , வருணனுக் குடையாலீண்ட வவனியின் வென்றா னீண்ட , வரியளி மலரி னீண்ட மடுக்களினனைக்களீண்ட , பாரியின் வீரனீண்டப் பொழு தாம்பின் னிலை டிற்றம்மா. (௧)

கொடிகளி னெருக்கமென்கோல் குடைகளி னெருக்கமென் கோ,லடிபறை நெருக்கமென்கோ லச்சுவ நெருக்க மென்கோ னெடியவின் னெருக்கமென்கோ னினைங்கொள்வா னெருக்கமெ ன்கோ,நடிகளி னெருக்கமென்கோல்சாற்றுசே னைகளிலம்மா. ()

சங்கமுங் கொடியும்வேய்ந்த காவண நெருக்கத்தாலே , பொ ங்கிய துகண்மேற்றுவிப் புருவதற் கிடங்க ளின்றித்,தங்கிநின் றிடு தலொன்றூர் சாகரப் பெருக்கைமாந்த , வங்குவெம் பூனியின் மேக மடர்ந்துறல் போன்றதன்றே. (௩)

இன்னன [illegible]ண்டசேனை யிருவகை யவரு மீண்டிச் , செந்நதி பெருகவீசிச் செருவினைத் தனித் தாயி , ரத்தில மனைதவிட் [illegible]த் தெயிலுட்புக்கிப் , பன்னுமப் பரிசைவாயித் [illegible]டத்துநின்றூர். (௪)

[illegible] மதிளின்மீதே யரியதின் றலைவரேறத், தொடுத்த [illegible] இந் சோனைமா மழைபோற்காயிர் , விடுத்தன ரதனைத்தீட்ட விறனபி காத்திருழி, கொடுத்தன ரவியார் வாங்கிக் கொண்டுமுன் றுவிருரால். (௫)

குறைவறு மவியாராதி குதுறந்தா லேல்வுங் கல்லும் , பிரபை கொள் ளாழிமீதார் பீடத்தாற் றட்டிமோதி , யறையுமம் மதிளி னுள்ளா படையலர் கணத்தைதவீசி , விறலொடும் விரட்டியப் பரன் மிகுதுவே தூரத்தி ருரால். (௬)

ஓடிய வயவர்பாறை யொன்றுள தனிலேறி , நீடிய சிலையி னேவு நிகழ்த்தருங்கருங்குறு னுங்,கூடிநின்றெய்ய வள்ளல்கொடுத்த மோ திரத்தின்மீதிற் , சூடிய பீடத்தாலோர் துண்பமு மூற்றி டாமல். (௭)

தடுத்துமப் பாறையூடுத் தாளைவா ளொடுமொன்றூனை , யடு த்துவெவ் வமரேசெய்ய வதையும்விட் டோடியன்றூர் , தொடுத் தநீண் மலைமேலேறித் தொகைதொகை கடந்தைக் கூட்டம், படு த்துவாழ் தலத்திற்புக்கார் பகற்கஞ்சி யெரியுற் றூர்போல். (௮)

---

* கடந்தையென்பது பல்லுமுள் ளுமுள்ள ஒருவிதவண்டு

அடர்ந்தவெங் குபிரர்பின்னே யம்புலி யலியுஞ்சிறித், தொட
ர்ந்தன ரவர்தம்மேலற் றுணிந்துசெய் திறுகவென்றோர், கடந்தை
யின் றிரள்கட் கல்லா கற்பினை பிறந்ததாமேலார், விடந்தயங் கெயி
றுதோன்ற விரித்தன சிறைகள் யாவும். (௯)

சிறைவிரித் தவைகண்மேகத் திரளெனத் திரண்டுகூடி, மறைநபி
மருகர்முன்னே வல்லவ றுனைமருமற், கறையுறுங் காபிர்சேனைக்
கடலினுட் கலந்துசீறி, யறையுமென் றுண்டத்தாரை யானநிற்
புகுந்ததம்மா. (௰)

புகுந்தவை யாவும்பல்லாற் பூமுகங் குழிய வூன்ற, வகந்தடு
மாறிக்காபி ரலங்குலைந் தையோவென்னச், செகத்தனின் முகங்
ளோகிச் சிதைவுற விழுந்தங்கோடி, மிகுந்தவெவ் விதனமுற்று
யிடுக்கறுந் தனர்களன்றே. (௰௧)

கனத்திரண் டுவரிபூடு கலந்தறத் றேக்கலொத்தோர், சினந்
திரண் டொருவிலாது ஜெகத்தடர் கடந்தைதம்பி, னினந்திரண்
டுற்றகாபி ரெனுங்கடன் முகநீருவ்டவ், வனந்திரண் டுருமற்பல்
பான் மங்கிட விரட்டிற்றம்மா. (௰௨)

கடந்தைக விறகுநுல்லா கருத்தினுக் கின[illegible]
விடந்தயக் கியமுட் டாவி வீங்குசெம் முகத்தின்[illegible]
தய விரியவாலி யுங்கடிந் தவர்கள்பின்னே, தொட[illegible]
யுமாதி தூதரு மவணி னுற்றூர்.

தீனவர் படைக்குந் தாஞ்செய் தீவினைப் படைக்கு முன்னுள்,
வானவர் படைக்கும் வல்லோன் மறப்படை தனக்குநீங்கார்,
கானடர் வனையின் பொல்லாக் கடந்தையின் படைக்கு நீங்கித்,
தானிடமின்றியொன்னூர் தனித்தனி யோடினூரால். (௰௪)

அன்னவ ரிரியமுட்டா னடர்ந்தறு கடந்தைக் கூட்டம், பின்ன
ரின் றுரத்தமூல்றும் பெருமதி னகத்துட் புக்கி, யுன்னியின் திரள்
கொன்டோட வுயர்வுறு மிறகுநுல்லா, தந்நக காபிமார்க டாமு
மங் கடர்ந்து தாக்க. (௰௫)

வடந்தனை பறந்தமீறு மதகயமனைய காபிர், கடந்தையி
னெருக்குந்தினர் கரத்துவா ளெருக்கு முண்டோர், படந்தரு
டணிநஞ்சேறு பான்மையாய்த் தரிப்பிலாமற், ஜடந்தனை மறந்
துநான்காஞ் சருகினி லோடிச் சென்றூர். (௰௬)

கடந்தைப்படலமுற்றிற்று

ஆ படலம் - உகூ - இ - திருவிருத்தம் - ௩௯௰ாமன.

முகல்கிலிமான்கொண்டபடலம்

தரியலர் கனைக்கழல்காஞ் சருவினிற் புகுந்த, மின்னர்மரு
மலர்த் தொடையழுங்கு மலைப்புயத் தினர்சூழ, விரியும்பொற்
படக்குழன்று மிஞ்சியி னிலங்கக் கோட்டி, யருளடை யிடத்த
நாட்டத் தருமநூற் றிறங்கி னூரால். (௧)

மருப்பொதி யிரகுநுல்லா மகிழ்ந்தவ னிறங்கி யாச,வெருப்பு
குந் தோடுமொன்னர் வேர்த்தினைக் கடந்போர்க சுத்திப், பொருப்
புறு கயத்தைநேரா யுத்திரிம் போதங் கம்மல், னிருப்பிடத்
தெய்திச்சொல்வா னிமையிறத் தெனே னும் வீரன். (௨)

வேறு.

அருமதென்பவனு மலிபுமுல்ஹனி லட்டுத்தா றினைக்கொலை
முடித்தார்,ஜெகவிசைபதுறாங் குனெனனும் படையுஞ் செயித்
தனரன்றியு தமரின்,மகிமைகொள்ளகுசா செனும்படை தனையும்
பனிஷலைதத் தெனுங்குழு வலதயுந் , தொகைதொகை மடித்தா
ராதலா லினிநாத் துணிந்தமர் விளைத்திட வேண்டும். (௩)

இப்படிதனில்யாத் துணிந்தொரு மனமா யெதிர்க்கில
யாகினம் படைகள் , வைப்புறு மனைவி னுறம்பெருத் தாதினு
மாய்ப்பர்க ளென்றனன் கேட்டுச், செப்புநம்படைக ளிரியினு
மவனாச் செருக்கயாம் போதுமிங் கெனவே, யப்படைத் திரளி
னுள்ளவர்கேட்ப வறைந்தனன் றவுஸ்கடல் வெகுண்டே. (௪)

சிதகம்பொருந்தி வளர்தரும்புகழ்வா திக்கரு முவெனும் பதி
வாழ் , பாதகன்றவுஸ் கல்மிகக்கடிந்து பகர்ந்தவை கேட்டவன்
பயந்த, கோதகமுஜமு கல்கிலெல்சூறு கோன்மனம்புழுக்
கமாய் வெகுண்டு ,மோதகந் தனக்குச் செய்திடு மாப்போன்
முசலிமைச் செய்வனென் றெழுந்தே. (௫)

அன்னியர்யாரும் பதியிடப்புகன்றென் னையமே விடையருள்
மெனவு , முன்னருந்தலைய னச்றபாவங்கள் மொழிசிறை
படுதலால் வெருவி,யித்திலத் துணையா லிகற்கவின்விட்டிங் கிருந்
திடே னெனச்சுத ஹுக்கம், மன்னவனுரைப்ப மனம்பொருந்
திலனாய் மடங்கலு மடங்கவாய் திறந்தே. (௬)

மறுவகலமது தம்பிரானருளான் மாயவஞ் சகன்முகம் மதாக,
னறுவகைத்தானை யனைத்தையு மென்னை யயிலிரு லவித்திடப்

படுத்தி,யுறுவனென்றேறித் தொடிவகுப்பெனக்கூ றுவவணியள்
விலைநுனை யயிலைத் , தெறுகொலைநெடுவா ணேனிவிற்பரிசை திரி
முனைச் சூலமுந் தாங்கி. (௭)

அங்கிகளுடைய மணித்திடைவீக்கி யமர்க்கிடுதொப்பியுந் தரித்துப்
பொங்கியசினங்கொ ளதுகமென்றிருண்ட புரவியி லேறிமிக்
கெரிவாண் , முங்கியகுருதிக் குலிகநின்றெளிர முனைமுகத்
துற்றடர்த் தவணிற் , றங்கியமுசுலி மிருபதின்மூவர் தந்தலை
விழுத்திநின் றிசைத்தான். (௮)

தீனர்காணும்மைச் சிறைபிடித்தெங்ஙனூர்த் திசைகொடு
போய்விலைப் படுத்தித் , தானதிற்சிலரை விலங்குகட் கருத்தித்
தரியல ரிலையென முடிப்ப , வினையின்றியவென் னுடன்பொர
வருக வெனவிவன் யாரென நிதமும் , வானவர்புகழுந் திருநபி
கேட்ப வழங்கின ரசறபத் தம்மா. (௯)

கோதறுநலகுணத் தாகியறவுசல் கூற்கொரு கோணமோன்
னலனா , வேதனைப்படுத்து மமர்க்களப்புலிவெள் வேலெடுத்
தரசனைத் தணிப்போன், பாதகமிறிவு முருக்கொடுபிறந்தோன்
பகரிலென் றுணைமுகல் கிலுவென்,றேறுதமிந்தாமு முடையவன்
படையி னுத்திக ளறிந்தவ னென்றே. (௰)

அசறபத்தறையைக் கேட்டனுமறு கருளிய சகீறுடனெழுந்
தோர் , விசைதரக்கதிர்வா ளயில்பலவேந்தி வெழுதிறருங் கவின
வெம்புரவி , யிசைதரித்தவனை யடர்ந்தன ரவனும் வேலினுற்
றுக்கினன் தீனர் , வசையறுஞ்சவனம் புகுந்தவனிருப்ப மார்
பினிற் பட்டுட னிறந்தார். (௰௧)

அன்னவரிறப்ப வவர்திருத்துணைவ ரசுவம்விட் டவன்றனை
யெதிர்ப்ப , மன்னவர்புகழு மிவரெருமுதர மடக்கினிற் பிடித்தி
ழுத் துயர்திச் , செந்நெறிநின்றத்தி லடித்தநேரடித்துச் செகுத்
தனன் கக்கீதெனு முதியோர் , பொன்னக ரதனிற் புகுந்தன
ரிவர்போற் பொருதுயி ரிழந்தனர் பதின்மர். (௰௨

ஐயிருதிறலோ ரிறத்தல்கண் டவன்பா லாரும்வந் தெதிர்த்தில
ரதனாற், செய்யருஞ்சிறையி லாகிநந்நயினார் தீனிலைக் குரியநற்
கனிமா, மெய்யெனவுரைத்து மகிழ்ச்சியி னங்கார் விறலுறு மச
றபத் தெழுந்தோர் , துய்யவன்றூதர் மலர்ப்பதயிறைஞ்சித்
துப்பிதழ் திறந்திவை யறைந்தார். (௰௩)

தாரணிமுழுது மகல்விசும்பளவுந் தனதுகோல் செலுத்தி யெவ் வுயிருந், தோரணிகவிகை நிழலிடைப்புரக்குந் துய்யவன் றாதரோ யிவன்றன், போரணிதிறனும் வீசும்வாள்வலியும் பொரு விலாப் பற்செயல் வகையும், வாரணமனைய வெனாதிகருலகின் மற்றெவர் களுமறிந் திலரே. (௰௪)

அன்னதாலவனே டும்பொரவெனக்கிங் கருள்விடை தருகெனக் கடர்ந்து, பொன்னவிரயில்வில் லெறித்துயிரிறப்பப் புரிந்தவன் றனைச்செருத் தடைவ, னின்னதில்லெனிலென் றுயிரவண் மாய்ப்ப னில்லெனி லவற்கொடு வருவ, னென்னவிச்சொல்லா னயி விழிமாரி யிரிதரப் புகன்றனர் புகவே. (௰௫)

வள்ளனந்நயிற ரிருமலர்விழிநீர் வடிதர விடையருள் கொடுப்பத், தெள்ளுசெம்பதும வடிமுடியிருத்தித் தெண்டனிட் டேத்தியங் கெழுந்தே, யள்ளிலெறடுவே லுவணிவிற்பரிசை யாயுதம் பற்பல தாங்கித், துள்ளுவெம்புரவி மிசைதரித்தனரத் துரகதந் துகளெழ நடந்த. (௰௬)

வேறு.

கள்ளையாடிய மலர்த்தொடை கவின்பெறப் புரளக், கிள்ளையா டிட வருங்கெடியசறபத் தெனப்போர், முள்ளையாடிய மனத் தினன் முகல்கிலென் பவன்பாற், கொள்ளையாடிய புலிநிகர் குமு றலோ டெதிர்ந்தார். (௰௭)

அன்னகாலையி லசறபத் தொடுமுகல் கிலுதான், சென்னிதான் மறந் துயிர்கெடச் சிந்தையுற் றடர்ந்தே, முன்னும் யாவனீ மொழியெனக் கேட்டன னதற்கு, மன்னரொன்றெனும் வழுதி டா தெதிர்ந்துவி னினர்வாள். (௰௮)

விசும்வாளினைப் பரிசையிற் றங்கிவேற் றவனுங், கூசிவேலெ டுத் தசறபத் துரத்தினேர் குத்தத், தேசுவாட்கொடு சினமுறத் தடுத்திவர் வெலாற், பூசல்செய்தனர் முகல்கிலின் மனம்பொடி பொடிப்ப. (௰௯)

அசறபத்தெதி ரோட்டிய வயிலினைக் கொடியோ, னசைவிலா துறத் தடுத்தன னதற்பினக் கவர்கள், விசையின்மண்டுகள் விசும் பள வுயர்ந்திட் வரியிக், குசைநெகிழ்த்தரே ரோட்டினன் குறு கினை தன்றே. (௨௰)

எதிர்த்துவாசிக ளுபயமு மிருவரி நிகராய்க், குதித்ததானுறு குரத்துகன் முகிறொடயதனுள், மிதித்ததாட்குரச் சையிறெனி

வெடிபதாய் வாளின்; கிழித்த மிச்சிரைய்க் கணைமழை கடுப்பப் பெய் தனரே. (௨௧)

வேலிரண்டிறு நெருப்பெழ வேகமார் பரித்தா, ளுயிரண்டி னுத் தகவெழ ரவுசல்கூல் புதல்வர், தாமிரண்டி னுஞ் சபதங்கள் சாற்றியவ் வாளாற், பாயிரண்வோர் மெய்ச்சிடப் பலவமர் விளைத்தார். (௨௨)

உய்விறிக்கிரு வீரரு மொருவருக் கொருவர், பின்னிடா தவன் பேரமர் விளைப்பதா லயர்ந்து, மன்னும் வாசிக ளுபயமு மடங்கிட வெவரு, மின்னவர்க்கிளை யிங்கிலை யெனவதி ஜயித்தார்.

அமரின்வீரிய ரிளைவரு மதிஜய முறவே, சமரின் செய்கைபல் லசப்பா செய்தல்கண் டவைக, ணமதினைத் தணை வோர்க்குள தெனமுன் நாட்டிக், சமரின்வாழ்புலி திகர்முகல்கிலுமெதிர் கவல் வானீ. (௨௪)

பரவிநீவிரி வருமமர் பொருவது மயில்வாள், வினாவினிட் டலும் சித்கர மெந்தலோ டவையு, முரவரீகோன்மகா ரிக்கு மகவுகட்குள தலைத், தரையின்மீ தனக்கிடு பெயர்தனைச்சொலு கென்றான். (௨௫)

அவனுரைகேட்டங் கசரபத் தொன்றுஞ் சொலாமற், பவன வெம்பரி யோட்டிமுன் பெதிர்த்திடப் பகரும், புவனமன்கே ளெழுத்தரும் பொழுதினை மறைப்பக், கவனமார்பரி தானும் விட் டெதிர்த்தனன் கடிதில். (௨௬)

இருவரும்பரி பீழ்த்துவிட் டெறென வீண்டிப், பொருவதிற்ப டைத் தலைவர்கள் பதுமைபுந் திருப்ப, வொருவருஞ்சம ரிளைத் திடா துறயந்த வேலை, முருகுசேர்தொடைப் புயன்முகல் கிலு மொழி குவனால். (௨௭)

வேறு.

பகரும் படிபடை பாலித் திகல்நிந், பருமதந் தமையசு காமி யில்லெனிற், சுசரு நாம் ரவுசல்கூல் சுதர்க டம்பிலே, யிகலு மசரபத் தெல்லனச் சாற்றலாம். (௨அ

ஆகைபாற் றிறத்தினி லடரு கின்றதீ, யோலகையோ டிரைந்த்சு ரைக் காயின புன்மையைப், பாருமேதா மொழிபிறைந் பகரிரன் டுகையாய், மோகமா யுரைத்தனன் முன்முகல்கிலே. (௨௯)

ஆணையிட் டவனலீபாதீக் கேட்ப வங்கவர், காணுநீ யென
முகல் காக்கு மாடையைப், பெணிதின் றுயர்த்தலும் பிறகு
மானனுஞ், சேனுயர் மதியெனத் தெரிந்திட் டானரோ (௫௰)

கறைகிடந் திடமுனங் கண்ட றண்டமா, மறைகிடந் தவர்கவி
மாவி னெய்ததா, னரைகிடந் தெழிலுற நயன நோக்கவன்
சிறைகிடந் தவரினுஞ் சிந்தை வாடினன் (௫௧)

இகலுறும் றவுகல்கு லீன்ற மைந்தரிற், பகைவிளைப் பதை
விடா முகல்லிற் பாதக, னகமிக வருந்தியே யசற பாவினன், முக
மதிக் கெதிரசுபி மொழிகள் கூறுவான். (௫௨)

ஆவியென் றெமர்க்குறு மசறபாவே நீ, மேவிய தண்ணவசா
வேந்தின் வாழ்க்கையைப், பூவினி னம்பற்று சருளைப் போக்
கியே, பாவியன் னழிவழிப் படுத னீதியோ. (௫௩)

தந்தைதா யருந்தமர் தம்மை வேறுசெய், திந்தமா நிலத்தினி
லிடறுந் திமையு, மெந்தநா விறும்விளைத் திணங்கி லான்றனைச்,
சிந்தையு டிருத்தலென் செப்பு கென்றனன். (௫௪)

இன்னன கொடுமொழி யினன் சொற்றல் கேட், டன்னதல்
லசறபா வரியை நேரதாய்த், தன்னுருந் தணைமுகல் லிதுதன்
றுனன, முன்னெதிர்ந் தினியவை மொழிய லாயினர். (௫௫)

புவியினி னமர்கட்டம் புந்துகான்றனைக், கவினுற வணங்கியேந்
கரிய யாழ்நர, கவிபட வருந்துநா னரும தாகிய, நபிகலி
மாவினு னலத்தி னெய்தினேன். (௫௬)

ஆதலா லாநித னருமைத் தாறுவர், நீதியி லிவரலா னிலத்தி
லில்லென, வோதியந் நபிகலி மாலை யுண்மையாய்த், தீதினை
யகற்றிநீ செப்பு வாயினும். (௫௭)

கருங்கலி யியற்றியக் கரங்கள் கூட்டிடா, தருங்கலி மாவைநீ
யறைந்து வாழ்த்துகிற், பெருங்கலி யகன்றும்பொற் பிரபை
மேனிலை, யிருங்கலி புவப்பிறு லெய்து மென்றனர். (௫௮)

அசறபத் திவைசொல முகல்லி லாயியால், நிலசவிழத் தின
னாச்செருத்த தாற்செல விகசமனம் வெருக்கொளு தற்கெவ்
செய்வமென், றசடுறு கசடுளத் தமைத்துச் சொல்லினன். (௫௯)

அறைவதற் கருங்கொலை யதனைச் செய்தவர், மறையினி லினை
கியே வருகின் மெய்நபி, குறையகற் றுவதலாற் குற்ற மொன்
றெனு, முறைவருந் திலரென வசறபத் தோதினர். (௬௰)

திறந்திகழ் சரபா விவைகள் செப்பல்கேட்டமர்ந்திகழ் நம்பியிட
மாக நீமுனந் , தூறந்தெழு வென்னவன் குதட்டகியே , கறந்தடு
டழ கென்க் கழறினனரோ. (௪௧)

அவ்வுரை மெய்யென வசரபத்திட , னவ்விமெய் நம்பியிடம்
போக நாட்டமாய்த் , தவ்வற மகிழ்ந்தமுன் சார முகல்கிலு,
மெவ்வயிற் பினரி னெழுந்து புக்கரோ. (௪௨)

தந்தையுந் தாயுமொன் றுகத் தான்பெறு , மைந்தரா யிருந்
துமே மார்க்க பேதத்தான் , முந்திய வசரபா முதுகில் வேலி
னுந், பிந்திநீ ணீண்டியே பெலக்கக் குத்தினன். (௪௩)

உடற்பிறப் பான்பகை யுகுத்தியிவ்விதந் , தடப்புயத் தாரை
யிந் றவக் குத்தலால் , விண்டப்புறத் தமர்படி மீது சோர்வொ
டுத், திடப்பட விழுந்தனர் கண்டச் சேரலன். (௪௪)

எந்தையே பசரபத் தென்னு நந்திரு , மைந்தனிங் கென்ற
னைச் சதிக்க வந்ததாற், சுந்தமாம் வேற்கொடு தலையின் வீழ்ந்தி
ன, னுந்தியே பிடிக்கவும் பின்னென் றேறினன். (௪௫)

சொலுமுனை செவிப்புகச் சுந்து மத்தெனுந், தலைவனை றவுகல்
கூல், சாத்தி விட்டனன் , மலிபுகழ் நம்பிநந்த வாறு கண்டரோ
வலிபெறும் புலிநடை யாங்கு விட்டனர். (௪௬)

வல்லவன் புலியவர் வருமவ் வேளைமுன்,சொல்லுமத் தலைமை
யன் சுந்து மத்தெனும், கல்லுள முகத்திலுங் கதிருர் வீழமவ்,
வெல்லைதின் னுலவிமே லெந்நக் கண்டரோ. (௪௭)

பிந்திடா தென்னவ ரிரண்டு பேரையு,மந்தமா ரசறபா தலையபு
னாங்கொரு , நிந்திரத் தினிற் சனம் பிடித்துத் தங்கிடா , துந்
தியே சிறைசெய்தா ருலகர் போற்றவே. (௪௮)

அரியே றெனவுறு முகல்கில் தன்னையுஞ் , சூரனையுற்றிடுஞ்
சுந்து மத்தையும் , பாரவா ளவிசின்றப் பந்தத லானுனை, யபா
வா ருதியினை யரசு ரேவிநதே. (௪௯)

எழுந்தன னெழுதன னெவரு மேங்கிட , விழுந்தனன் புரன்
டனன் விம்மி விம்மியே ; யழுந்திட நித்தமு மறையுந் தேவடி,
தொழுந்தலை யிடித்தருந் தொளியிட் டானரோ. (௫௰)

தொளியிடு பெருந்துநன் னாங்க மேவியே , கனைகட லெனா
மிகக் கதித்த சேனையா,டனிலரே ருந்றெதிர்ந் தார்ர யித்தலுந்
-தனியவ னபிபடை தானுந் தாக்கின. (௫௧)

மன்னரு மிருவகைப் படையும் வாரிபோ,லொலியெழ முழங்
கிடி யுறழ்விற் றூக்கது , மலியர சறம்றம னம்றும் வேகமாய்ப்
பலியுறப் பொருதனர் படிமன் பொங்கவே. (௫௨

வேறு.

படிமன்னுடுசெப் படல முகிற்கிடைத், திடிமன்னுரப்பிடி செய்ய
வெள்வாண்மினத் ; தொடுபகிர்த்தவத் துன்மிறழ் விற்களால்,
வடிவுசெய்கணை மாரி பொழிந்தவே. (௫௩)

இரங்க ளற்றன திண்புய மற்றன, வுரங்களற்றன வுட்குட லற்றன
கரங்களற்றன காற்றொடை யற்றன , குரங்களற்றன கோடைக்
குழாங்கட்கே. (௫௪)

இன்னபாங்கி னசறுமட் டாயிகற், றன்னதில் புரிந்ததிற் சூர
மாய், முன்னுகாபிர் மூவாயிரம் பேருந்தில், மன்னர்முந் நூறு
பேரு மடிந்தனர். (௫௫)

இந்தவெஞ்சமர் கண்டுள மேங்கியே , சுந்தமைந்தெனுஞ் சூர
னிறந்தனன், விந்தையாலி மகாரிக்கு வேந்தருள்,மைந்தராமிரு
பேரிடம் வந்தனர். (௫௬)

வந்துமாதிற முன்னிரு பேணயும் , பிந்திடாது கொணர்ந்து
பிசகறு,மந்தமார்நபி பாலில்விட் டாரவ , னந்தினாந் தந்தனரு
முற்றனர். (௫௭)

அன்னகாலை யசறயத் தென்பவர், தன்னொருந்தம் வருத்தங்கள்
சாற்றுமென், றன்ன நந்நபி கேட்டலு மாங்கவர் ; வெற்றியுற்ற
புண் வேதனை யோதினர். (௫௮)

சாற்றுமன்னர் தமைமுன் வருகவென், றுற்றலாக வழைத்தவ
ரேக்கிட , வூற்றெழுந்தென வோடுநெய்த் தோரையு , மேற்ற
வெட்டையுங் கண்டு ளிரங்கியே. (௫௯)

அருந்தவத்தர் புகழ்ந்திடு மம்முதா, விருந்தசோரி யெலவக்கு
மெந் நோவுக்கு , மருந்தனைத்தினு மென்மருந் தாகிய , காந்த
னைப் படு காயத்தில் வைத்தனர். (௬௰)

வள்ளலார்கரம் வைத்தவ ணேவலுந் , துள்ளி யோடுமெச் சோரி
யுங் காயமும் விள்ளொணாத விதனமு மாறியே , தெள்ளிதாகித்
திறந்து நின்றாரவர். (௬௧)

வேறு.

காயமுந் தழும்புங் கடுகள வெனினுங் காண்கிலா வசறபத்தெனு
ரித்தோர், தூயநல் லுறுதி சொனுமென்னத் தணிக்கத் துணிந்தநீ

லருணத்தென் றேறி, யாயுத மசைத்தங் குழமுமால் கிளருமன்
னடுத்திடத் தணிவமேன கோனை, நீயவன் மடக்கெல் திசைத்
தருக்கலிமா நிகழ்த்திின ரெவருமின் புறவே. (௩௨)

* அருந்தவக் கலிமா ருகல்கில்சொற் றறிகேட் டகமுத் தக
மகிழ்ந் தவனாய், பொருந்தர மணித்தேர் மெய்யுற நழுவிப்
புருவமே விடைமுகத் திடறு; மிருத்தபுத் திரைவிட் டெழினவி
யசுகா பிகளெனு நாமமெங் களுக்குத் தருந்தனி யடிமை யென
மூத லவனைத் தருக்கொடும் புகழ்ந்தினி திருத்தார். (௩௩)

உடற்பிறப் பார்க் கிவ்விதமகிழ்ந்தங் குற்றிட நபியுமற் றவரும்
படைப்பெருக் கதனுற் றயிலுறு மிரவு பாசறை காவல்செய்
தின்றயைத், திடப்பதி நிலைநகுசி யினவெழுத் ததற்பின் றேசிக
டிரட்டிவெத் தரித்தேர், தொடைப்புய பிலங்க வணிமணி திரு
வத் தாகத மனுமனித் தனவே. (௩௪)

* நீனருநபியு மின்னை மியற்றத் திறிலின் றவுசுல்கூ லவ்வற,
ஞானமெவம் படையி லாசுசெய் திடத்தா னுதவிய மகன்றகை
மத்துவைத், தானவன் சாட்டித் தேவுறு மெழாகு சருவினித்
தருந்ததனடியி, லினமுற் றிருந்த முடிபட விழ்த்தே யிசைத்
திவிலவருந் துயபுறெல்லாம். (௩௫)

கொடியவன் றவுசல் கூல்தனின் றயரங் கூறலுங் கோறலை
யைபித்தான், வடிவுறு பரிய மரகதச் சிலையின் வாயிலுட் புகுந்
தக மருந்தென், னடியரித் றலைமை யுறுமகா ரிக்குமே யலிதனை
யருமறைக் கெடுத்துறப், படியினி லுனைய டாலருள் புரிவேன்
பயப்படா தேகெனப் பகர்ந்த. (௩௬)

மரகதம் பதும ராகதன் னிலம் வச்சிர மருவயி டூரியந், தரள
மர் புருட ராகமென் போளந் தயக்குகோ மேதக மிலைக, டிர
டர் விலங்கு மைங்கதிர்ச் சிலையின் செய்யவா யுறுமிசா னையா,
லாசனுன் மகிழ்வுற் றளவற வெத்தி யடியடி விடுத்தெழுந்
தனனால். (௩௭)

முகக்கிலிமாவைக்கொண்டபடல முற்றிற்று

ஆ. படலம்-௩௰- ௫- திருவிருத்தம்-௲௬௱அச-

---

* சுந்தலத்தைச் சுந்தலாவென்றும், அசறபத்தை அசறபா
வென்றும், சுந்தமத்தை சுந்தமாவென்றும், அகாமத்தை அகா
மாவென்றும் சொல்லவு மாகுமென்றறிக.

அப்துறுமப நுல்லாவும் சுபைறு

பற்றுலைசக் கொணர்ந்த படலம்.

புத்தவ ணுரைத்த வுலாயெனு மூவகைப் புணரியிற் குளித்து
மன் மீண்டே ,புற்றனன் கடலி னுறழ்வுருந்நிலி னெண்படைத்
தலைவரை நோக்கிக, ளித்தருமொருவன் றூதெனவுதித்த காரணக்
கடவுண்மூன் றலகு; முத்தநாயிருந்த முகம்மது நயினார் முருக்
கிதழ் திறந்திவை நறைந்தார். (௧)

எனதுதந் திணைவ ரெனவுறுஞ் சுபைறங் கிருஞ்சிறைப் பட்ட
வதை மீட்டக்,கனபடையினிரு ளீண்டதி ருறுவங் காவல னகம்புக
லாலும், வினவிடி லொருகாற் செருப்பமெனன் றுளத்தில் வெரு
க்கொள லாலுமன் னவரைத் , தனதுகைப் படுத்தி வரமதி யினை
ரார் தருதியிற் சாற்றுக வென்றே. (௨)

உரைத்தசொற் கேட்டங் குற்றவம் றிபுனு வுமையத்தென்
பவர்கடி தெழுந்தேர், வரைத்தடப் புயத்தீர் யானவணேகி மனீ
சுபை றினைக்கொணர்ந் திடவே, திருக்கிலா நுந்த் மருள்விடை
யருள்க வென்றனர் தீனில் யிறகுல் , தரைத்த
மன் னவர்க்குச் சாற்றினர் புகுமெமன வம்மா. (௩)

இருந்தரு வனைய காநபிவிடைதா னீத்துவங் கிழித்தெறி துகிலா
யிருந்தகந் தைகளை யலாயினில் விசித்தோ ரிளைகையிற் றினையதில்
வீக்கிக், காந்தொரு கிறிச மிடைமறைத் துலைவத்தே கவல்புறத்
தெரிகிலாப் பாகை,சிரந்தனிற் குட்டிக் கேறுசெந் துகிலுஞ் சிறப்
புறச் சாத்தின ரன்றே. (௪)

வறிஞரின் வறிஞ ரெனவுடை யணிந்த மன்னமு றுவப்பொடு
நடப்ப, வறிவினிற் சிறந்த வுபைசருள் புதல்வ ரப்துல்லா வெழு
ந்துதன் னயியே,நெறிகொளம் றேகிக்கொணர்வதினதிக நிகழ்த்
திடக் கொணர்வனின் றெனக்குச்,செறிதருஞ் செருநரிடைப்புக
விடைநீர் ஜெயத்தினிற் றருகிலென் றறைந்தார். (௫)

வேறு.

புந்திய ருரைத்தல்கேட்டோர் புன்னகை யொடும்போ மென்னச்
சந்திர வதனவள்ளல் சாற்றலு மப்துல்லாதா ,னித்திறு மிலங்
குவ்வெண்டு கிடையினில் விசித்து நீண்ட, சுந்தரக் கவசஞ் சாத்
தித் தூய்மணித் தலைப்பா கிட்டே. (௬)

இப்படி யோர்கள்யாரு மின்புறு கலேயும் போர்த்துக், கைப்படு கோலுமூன்றிக் காயங்கண் முறிவு நோய்கள், பைப்பணி விடங்கண் மாற்றும் பண்டிதப் பையுந்தோட் டேக்கி, மெய்ப்பரி காரிபோல விறலொடு நடந்தா ரன்றே. (௭)

நடந்தவவ் வப்துல்லாவு நடுக்கின்றி றவுசல் கூலின், படர்ந்தசிந் தனையவோலப் பாளையத் தலங்கள் சுற்றி, யிடந்தரு மிலங்கடோறு மேறியுங் காயநோவிற், கிடந்தவ ருளரோமாற்றும் யாமெனக் கேட்டிட் டாரால். (௮)

வயித்தியர் கோலங்கண்டும் வழுத்துநற் பாகங்கண்டும், பயித்தியங் குட்டங்காசம் பாண்டுபத் சுரநீ ரோட்டஞ், சயித்தியம் போரின்காயஞ் சாற்றுமித் நோய மெல்லாங், கயத்துறும் பறவைக்கூட்டங் கடுப்பவந் திண்டினாரால். (௯)

வந்திடும் பிணியர்நோவை வகைவகை மருந்தினாலும், வெந்தசெந் தூரத்தாலும் வெண்மையார் பற்பத்தாலுந், தந்திர விதத்தினாலுஞ் சாற்றுமந் திரத்தி னாலு, முத்திறை யருளினாலு முழுமையு மாற்றினாரால். (௰)

காயமு நோயுமாருக் கடுப்புமே தீர்த்ததாலே, தேயங்க டோறுமின்னோர்பேர் சென்றதாற் காபிர்யாரு, மாயுநற் பெரியோரென்று மரியபண் டிதராமென்று, மோய்விலா துற்றெந்நாளு முவந்துதாட் டுதித்துப் போவார். (௰௧)

கால்முறிந் தவர்கடாமுங் கரமறுந் தவர்க டாமு, மேல்விழுந் தவர்கடாமும் விழிமறைந் தவர்க டாமுந், தோல்வகிர்ந் தவர்க டாமுந் துடைதுண்டா னவர்க டாமு, மேல்பெருந் தடிகநன்றி செய்துவர் கோடிகோடி. (௰௨)

வருமவர் முறிவுநோவும் வல்லவ னருளான் மாற, வருவினை தீர்ந்தோரெல்லா மங்கங்கே புகழ்ந்து கூறப், பெருகிய சேனைமன்னர் பேசுபண் டிதர்தம்பேரிற், கருணையுங் களிப்புமாகிக் கலந்தடி பரவினாரால். (௰௩)

அடித்துணை பரவுமொன்ன ராகுமதென் பவனெம்பாவின், முடித்தலை கான்டுமென்ன முறையிட வவனை நோக்கிப், படித்தலம் புகழுபாயப் பண்டித ரப்துல்லாவங், கொடிக்கிணை வெகுளியாக வியம்பின ரிதனையம்மா. (௰௪)

அஞ்சத லணுப்போ லில்லா வருமத னென்னும் பொல்லா, வஞ்சகன் படிறுபாய மறஞ்சிறு திவைக ளாலே, பொன்செறி

மகுடஞ்சூட்டும் புரவலர் தம்மைநாளும், வெஞ்சம ரதனில்
வீட்டி விறல்படைத் திருப்ப னென்றே. (௰௫)

பண்டிதரி வந்தவாறும் பலபிணி தீர்த்த வாறும், வண்டிசை
மலர்த்தார்மார்பின் மகாரிக்கு செவியிற்கேட்டு, வண்டிற லவனை
யேவி வருவித்தவ் வப்துல்லாவைக், கண்டிவர் பெரியோரென்
னக் கருத்தினிற் கருதிப்பின்னர். (௰௬)

அருந்தவச் செய்கேநீரிவ் வணிநகர்க் குறும்வா றென்பாற்,
பொருந்திட வுலாயுமென்னப் புகலு மரசரேறே, மருந்துமந்
திரத்தினாலும் வழங்குகை யாகத்தாலும், பெருந்துயர்ப் பிணிக
டீர்க்கப் பிறந்தபண் டிதனு னென்றும். (௰௭)

கனதிகொள் பணிகவாசிம் கபிலையிற் றலைமையான, வினியபண்
டிதனெம்மூ ரிருக்கையி லருமதென்போ, னுனதுதன் னகரின்
மேவி யுளாக்கருங் கொடுமையான, வினைவிளைத் ததுகேட்
டிங்ஙனீ விருப்பமுற் றடைந்தே னென்றும். (௰௮)

அப்பெருங் கிளைஞரீரை யாயிரம் புரவிவீர, ரிப்பதிக் குதவிக்
குன்பா லெய்துதற் கிருந்தா ரொன்றுஞ், செப்பினர் கேட்டுமன்
னன் சித்தையிற் களித்துத் தன்னின், கைப்படுமகர்போ லுள்ள
பயன்முறு கிழிவு காட்டி. (௰௯)

பையவிங் கிவனுக்கேயெம் படையினிற் பட்டகாயங், கையுறத்
தீர்க்கினும்மைக் கனதியின் வரிசை நல்கி, வையக முழுதுங்கீர்த்தி
மன்னிட வைப்பெனென்னத், தொய்வுக ளின்றிமிக்குச் சொல்
லினன் பிடிப்பினம்மா. (௨௰)

அரசனா செவியிலேற வப்துல்லா வென்னு நல்லார், சிரகமட்
டுவகையாகித் தீதிலான் றனையுட் கொண்டே, விரைவினின் மருந்
தினுலும் விளங்குமந் திரத்தினாலும், வரைசுலைமப் படியோர்வா
ழ்த்த மாற்றினர் காயமம்மா. (௨௧)

நடமுறு மகுடவேந்தன் றன்னுளத் தின்பமான, வடுகனுக்
கிருத்தகாய மருந்தினுன் மந்திரத்தாற், கடிதினின் மாற்றவன்
றோன் களித்துப்பல் வரிசைநல்கித், திடநல்லா ரிணைப்பின்னி
மான் சிறந்தமந் திரிபால் விட்டான். (௨௨)

மந்திரி பீடத்தின்மன்னனே வரவிடுத் ததற்கா யன்றோர், புந்தி
யின் மகிழ்ந்துமிக்குப் புகழ்ந்துபொற் சவடியீத்தோர், தந்திர
மாகச்சாற்றிச் சார்ந்தவர் தம்மைப் போக்கி, யித்திறு மிலங்குத்
துண்டத் திருவருந் தனித்தா ரன்றே. (௨௩)

இருவருந் தனித்தபோதங் கெழினபி யிரசூல் செய்தி, யறிய நல் லப்துல்லாவை யமைச்சருண மகிழ்ந்துகேட்ப, வரிசையி னிருக்குமாறும் வள்ளலா ருனாசலாமு, முனாசெய்தார் புகழ்ந் தானந்த வுததிமூழ் குற்று ரன்றே. (௨௪)

ஆனந்தச் சலதிமூழ்கு மமைச்சரப் துல்லா வோடுந்,தானந்தத் தலத்தைநீந்திச் சபிதியி னடந்துசென்றே , யூனந்த மாகவாழு முரவனை யபித்துவாசத்,தேனந்த மதுர மொவ்வாச் சிலமொழி செப்பு வாரால. (௨௫)

வண்டிசை மலர்த்தார்வேந்தே மகுடவர்த் தனர்க ளோடே, யெண்டிசைக் கிரிசூழ்பூவி னெங்ஙனுந் தேடினுலும் , பண்டித ரிவரையொப்பார்பரிவினிற் காணுதின்னோர்,கண்டிமந் தெதிர்கவி ஞேய்கள் கடிதினி லகலு மென்றார். (௨௬)

இப்பரி சிவரை நேர்வா ரிலையென வமைச்சுகூற , வுப்பரின் முனிவர்தம்மை யொக்குமென் றுரைத்து மன்ன,னம்பரி வட்ட மேம மாதிபல் வரிசை நல்கி , வெம்பரி தானுமீந்து விடுதியுங் கொடுத்திட் டானுல். (௨௭)

இப்படி யரசனல்கு மின்பங்க ளெவையும்பெற்றே, யொப்பற மப்துல்லாவங் குறுமெல்லை திசைகள் சுற்றி , மைப்படி கவிகை வேந்தர் மகிழ்தருஞ் சபைகளைத் தேடி,வெற்படி மறுகும்பார்த் துத் திரிந்தனர் வேலையாக. (௨௮)

இன்னண மப்துல்லாவுள் ளெண்ணமாய்த் திரியவிப்பால், முன்னநத் நபியுல்லாதா மொழிவழி சுபைறென் றோது, மன்னவர் தம்மைக்கொண்டு வரவங்ங னேகுமப்து, தந்நுயர் செய்கை யாவுந் தரமுற வழுத்துவாமே. (௨௯)

அருந்தவத் தாலும்வாடு மாதுலர் கோலங் கொண்டே, பெருந்தட வரையுங் காணும் பேசுமெத் தலமு நீந்தி, வருந்தனி நெறியின்கண்ணே மருவல ரின்குழாங்க , ளிருந்தவை நோக்கியங்ங னெய்திநின் றழுது சொல்வார். (௩௰)

வஞ்சக னருமதென்போன் வழியினி லெவனக்கண் டெய்தி, நெஞ்சக மிரங்கிலாதேர் நிதிகளை யூறையாடிப், பிஞ்சகந் தையி னேடாங்கிப் பிரிசமைந் தனையு மாய்த்துப், பஞ்சகத் தெரிலைய மூட்டும் பான்மையாய்ச் செய்துபோனுன். (௩௧)

ஆகையா லித்தக்கோல மாகியே பசிபிணிமேலர்,தேகமே தளர்ந்துவாடித் திகைத்தடி பெயர்த்தெம்மோர்பா, லேகவே யெல

மில்லாத வெள்ளத்துமென் பசியும் போக்கித், தாகமாந் துயரு நீக்
கித் தனியற மிகவுண் டென்றார். (௬௨)

கத்தையின் றாக்மெய்யிற் கயிற்றினை யிடையின் விக்குஞ், கத்
தரப் பிடரினீண்ட தொப்பியு மதின்மேற் சேர்ற, செத்தும் வினை
யுந் தேய்ந்த தேகமுந் தளர்ந்தமேபச்சு, மித்தமே ரெவையுநோ
க்கி யிரங்கின ரந்த வொன்றார். (௬௩)

இரங்கிரோ ருடைட்டிநீரு மிறைச்சியு மளிப்ப வுண்டே, வரங்
கிள ரமுறன் றேனா வாழ்த்திய தலம்விட் டாகாற், சிரங்கின
ராமறபூட்டித் தினஞ்செய்யும் வருத்தத்தாமேல், ஈரங்கிடந்தவரின்
றன்ப முறுஞ்சுவை நின்க்கண் டாரால். (௬௪)

கழுத்தினிற் றுடருநீண்ட காலினிற் பூட்டுங் காயிர், வழுத்திலெம்
பறுபேர்காவல் வளைத்திருப் பதுவு நோக்கி, யழுத்திய மணிப்
பத்ருசி னருண்மிகப் பெறுவீ ரென்ன, விழித்திரு விழிநீர்மார்
பில் விசிறிட வழுதா ரின்றார். (௬௫)

விண்ணினி ரோங்கன்றீதே விழுந்திரி தகைமைபோலக், கண்
ணினீர் புயவெற்பூடே கவிந்தற மற்றைநோக்கி, மண்ணினி
தருவிசூழ்ந்த வனையடிச் சருஇன்கண்ணே; யெண்ணினீர் வந்த
தென்னென் றிரக்கமுற் றினிது கேட்டார். (௬௬)

கேட்டவக் காபிரோடுங் கிளத்துமப் அபாயமாக, வாட்டமொன்
றின்றிவாழும் வனிருதை யென்னச் சொல்லுங், கூட்டத்தி னுள
ன்யாமெனந்தன் குமாரர்க டம்மிரேனும், மோட்டமு நடையுமாக
வொருவழி தன்னில் வந்தோம். (௬௭)

வழியினி னடந்தியாங்கள் வருகையி லருமதென்னு, மொழி
யருஞ் சிகுறனீண்டி முன்பினுஞ் சூழ்ந்துவெட்டி, யெழிறரு
மகர்களாவி யெகிடப் படுத்தி யந்தப், பழிசமத் தேமமற்றும்
பறித்துக்கொண் டெனைவிட் டானால். (௬௮)

அவ்விடம் விட்டிங்கோடி யரசனும் றவுசல் கூலின், பவ்வநேர்
படையிற்சேர்ந்தப் பகைஞரோ டெதிர்போ ராடிச், செவ்விய
வதனமெங்கும் செம்புன லளிப்ப தாக்க, விவ்விட மடைந்தே
னென்ன விண்டழு தயர்ந்து நின்றார். (௬௯)

அழுமினர் துயரங்கண்டே யவர்கரு மழுகண் ணாகிப், பழுத
கல் செய்கேவேண்டும் பல்லுமக்கருள்வோ மென்ன, வழுவறு
மின்பிற்கூற மகிழ்ந்தவ ருடனேபன்னெ, முழுவது நிரம்ப
வுண்டார் மொருகை மினிதினம்மா. (௭௰)

மோதக முண்டபோய முறையொடு தவாவம் றேதப், பாதகத்
தவர்கள்பின்னர் பருந்துகள் ளுண்டு வீழ்ந், தீதகன் றவருக
ளீயத் தெளிவறு தன்பரீக்கின்ப, மேதமுற் றிடுமென்றோதி யிரு
ந்தன ரறிவின் மிக்கார். (௪௧)

வேறு.

அரிய புத்திய ரம்பிலவ யோதவத், தரியலார்களுஞ் சம்மதித்
தின்புறக், கரியசிந்தை யனூர்கள் கருத்தினுக், குரியதான வுபா
யத்தை யோதுவார். (௪௨)

பண்டிருந்தர சாளுநர் பான்மையுந், தீண்டிறத்தவர் செய்
கையும் பற்பல, விண்டு காதையும் வேடிக்கை யாயவர், கண்டி
கைத்திறங் காமற் கழறினர். (௪௩)

ஓதுகின்ற கதையு முபாயமுங், காதுகேட்டவர் கண்ணய
ராமலே, மோதுகின்ற நகைமுழக் காயினிப், போதுமென்னப்
புகலப் புகன்றனர். (௪௪)

இவையனைத்துஞ் செவிப்பட வின்பமாய்ச், சுவையிறண்
ணலுந் தாயனை நாடியே, யவையினேரறி யாக்கவி கூறலாற்,
கவியினம்பு கருத்தனைப் போற்றினர். (௪௫)

அந்நகாலையி னக்குபி ரோருணுந், தன்னுகள்வெறி சோதித்
தப் போந்தவை, நன்னயங்கொள நள்ளிர வானபின், மன்ன
ரம்பு மகிழ்ந்துகண் டுஞ்சினர். (௪௬)

கள்ளையுண்டவர் கண்டிடக் கள்ளமாய், மெள்ளமெள்ள விழி
யைச் சிமிட்டியே, யள்ளையாடிய வாறுமெய் யாட்டத்தினிற்,
செள்ளைதோட்படச் சென்னியை வைத்தரோ. (௪௭)

எதிலாதிரு ளெய்யுமவ் வேளையிற், கோதிலாத சுபைகறக்
கொண்டேடகிட, வாதியேயருள் வாயென் றருந்துவா, வோதி
துன்கிற்கொட் டாவி யுயர்த்தினர். (௪௮)

ஒன்னலாரிது கண்டுளை யம்பினை, மன்னரோபடு மென்று மகிழ்
வொடும், பன்னலாற்றல தென்னப் படிமிசைச், சென்னிவைத்து
நெடுங்கிடை செய்தனர். (௪௯)

அறத்தயங்கவ் வழுமு படுத்திரு, புறத்திரும்பிப் புரண்டுமெல்ஸ்
தாற்றனை, மறந்துறங்குநர் வாறி னுபாயமாய்ச், சிறந்தகண்டுயில்
செய்வனஞ் செய்தனர். (௫௰)

கொணர்ந்த படலம்.

தீனரிவ்விதஞ் செய்ய வவனுறு , மீனராகிய காபிரெவர்களு
முணமேவுகள் ளுண்ட வெறியினுன் , மேனிசோர்ந்து விழுந்து
கண் டூங்கினார். (௫௧)

சுபையி றண்ணலைச் சூழ்ந்துறுங் காப்பின , ரிவிதந் தூங்கிக்
கிடப்ப வெழுந்தமு , றுவகையாயவ னுற்றநெருப்பெலாம்,
புவனமேவிருள் பொங்கப் பொரித்தனர். (௫௨)

நெருப்படங்கலு நின்றிரு ளானபின், திருத்தமானவ னைத்திருத்
தூதனா , விருப்பி னைத்தி விறல்கொ ளழுறகும், வெருப்புகாமல்
விழுந்துருண் டாரரோ. (௫௩)

உருண்டு மண்ணிற் றவழ்ந்தங் குரம்படப் , புரண்டுதைந்து
புழுதியி னூடுமெய் , சுருண்டெடுந்தாளினுந் துன்பத் திட
ரினில் , வெருண்டெழுன்ற சுபைறிட மேவினார். (௫௪)

அடுத்தவம்றினை யண்ணலைவரிதழ், விடுத்திதாரென மெல்லிதிற்
கேட்டலும் , படுத்திவரும் பையப்பையப் பேசிக்கம் , மெடுத்
துயர்த்தி யிருமெனக் கூறினார். (௫௫)

அன்பராகிய வம்றுனா கேட்டலுந், அன்பமேவுஞ் சுபையிறு
சென்னியை , யின்பமாக வெடுத்தன ரென்றடா , முன்புபோற்
கிடந் தார்முசிப் பாகவே. (௫௬)

அன்னகாலையி லம்று வருந்தியங் , கொன்னலார்க ளுரத்திடு
மோர்கவிற் , பின்னலாகப் பிணித்த பெருந்தளை , தன்னைநீக்க
வசைத்திலை சற்றுமே. (௫௭)

ஆதிதன்னசு மாவுந் திக்கிறுநற், சோதியாரிற சூல்சல வாத்துமே,
யோதியோதி யுரம்பல காட்டிமெய் , மோதியத்தளைப் பூட்டை
முறித்தனர். (௫௮)

தளையின்பூட்டை முறித்தவண் டள்ளிவிட் , டிளகுமென்றன
ரெள்ளள வாயினு , மழுகுமேனி யசைக்க வொணுததான், முனிக
ணீட்டி முடக்குமென் றூர்சுபைர். (௫௯)

சுபையிரோதுஞ் சுவைமொழி போலவங் , கவர்தங் கால்வர
மம்றுகை யாற்பிடித் , தெவையுநன்கி விழுத்தசை வாக்கியே,
யுவகைகொண்டெழு மென்னவுனாத்தனர். (௬௰)

இன்னிசைந்த சுபைறவை கேட்டெழு, வுன்னினார்பல மொன்று
மிலாததான் , முன்னிருந்த முறைமைய லாமெவ , ணென்னிலு
மொன்று மேலாதென் றேகினார். (௬௧)

அந்தவாசகங் கேட்டிட னம்முதாம் , வந்துகள்வயி ருரவுன் மலஇறைற் , பந்தியாகக கிடக்கும் பகையர்கம், பிந்திடாதவெவ் வேறு பிறித்தனர். (௬௨)

காவ லானவங் காயிர்கழுத்தெலா , மாவிபோக வறுத்துவிட் டக்கணந் , தாவிவாரிச் சுபைறைத் தலையில்வைத் , தேவுபோலவ் விடத்தைவிட் டேகினர். (௬௩)

இனத்தவாக் கொண்டங் கேக வெழிலுடற், கனத்ததாலொரு கற்பொதும் பூடுறும் , புனத்தடத்திற் புகுத்துவைத் தம்றுதம் மனத்திங்மிக்கு மகிழ்ந்தயல் போயரோ. (௬௪)

அன்னவல்லடை யார்க ளசுவங்கண்,மன் றுசாலையில் வந்தருஞ் சூழ்ச்சியா,புன்னியொன்று மதோடொரு தாளைவா , டன்னையுந் திரு டிக்கொண்டு சார்ந்தரோ. (௬௫)

போற்று நூலின் சுபைறைப் புரவிமே , லேத்திவாளையு மீத் தன ரன்னவ , ராத்திருணுப்பகித் தாக மடர்த்ததா , லூற்றமொ ன்று மிலையென வோதினர். (௬௬)

அந்தவாசகங் கேட்டமு திங்கனே,புந்திடாதுறமென் றொளிர் தேவுறுங் , கொந்தலர்வுங் குளிர்மலர்க் கோயிலுள்,வந்தொளித் தொரு மூலையில் வைத்தனர். (௬௭)

காலெறுமைற் கரந்திவ ருற்றகாற், பூணணிந்த புரவல னேங் கியுண் , ஞுணமுற்று நடுங்கியத் தேவடி , விணின்வீழ்ந்து முனங்கி விளம்பினன். (௬௮)

என்னையாளும் யற்றுசெனு மேகனே , மன்னுமாபெரும் வஞ்சன்மு கம்மதென் , பொன்னினேயந்த புதல்வ ரிருவரைத், தன்னிடம்பிடித் தான்சதி யாயென்றே. (௬௯)

ஈதலான்முன மூத்த மகனினைத் , தீதிலாக்கொலை செய்ததுஞ் செப்பவே , கோதுபுத்தினுட் கூடும் பிசாசுவந்,தோதுமன்னவ னுள்ளங் குளிரவே. (௭௰)

என்னையேத்து மினிய மகாரிக்கே,தின்னரசு நெடுகிலு நிற்கவு மந்நவஞ்ச வருமை தழியவுந் , துன்னச்செய்துறு வேனெனச் சொல்லித்றே. (௭௧)

தீதுசேரிபு வீசிவை செப்பலுங் , காதிலாவு வகைக்கடன் மூழ்கியே , கோதினுட னேகுறு பான்கொடுத், தோதினவ னுற்றிடும் வீரர்க்கே. (௭௨)

கொணர்ந்த படலம்.

வேறு.

நாளொமரு வார்களொடு நாமமர் விளைக்குஞ்,வேளையினி லேவெ
ருவி மிக்கயலி லேடுமேங் ,கோலமுயர் கிளைப்பெரிது கொன்றவர்
கட்குள்ள,மாலைமுத லாயெனவை யுமன்கொ ருவ ரொன்றும்.(எரு

வெற்றிகொள் பற்றுசுபடை வென்றிதர நாளை,யுற்றமரா மீதினி
லுவத்துவரு மென்றாம் , பற்றலர்க ளைக்கொலை படுத்துவதுன்
டென்று, முற்றமுரா செங்கிலு முழக்கிடுக வென்றே. (எசு)

இப்படி மகாரிக்கு மிசைத்தமொழி கேட்டங்,கப்படிய லேறா
முரா சறைத்தனர்பி னுந்தான் , மைப்படி யிருட்படி மனத்
திறை வெருண்டே,யிப்படி யதிர்த்திட விரைத்தவி னுரைத்தான்

அடங்கரிய வல்கொடிய ஞனசுபை றென்னுங் , கடங்களிறை
வெங்கழு கிடக்கடிதி னென்ற , விடங்கொணர்பி னென்றெழி
யிலங்கினி திருக்கும் , படங்கிலுறு புள்ளியலற புக்கிளை புடுத்
தான். (எசா)

வண்டடரு இன்றமலி மாலையணி மன்னவன், கண்டனி மயங்கி
யுறல் கண்டவ னுறைந்தோர், தண்டருநல் மண்டபமென் றன
டலையிடத்துங்; கொண்டன ருமக்கமிகு [illegible]ரிலையம்மா. (எஎ)

கள்ளமன மார்குபிரர் கண்டு[illegible] கண்டே , யுள்ளமகிழ்
வோடவ ளொளித்துறையு மஃது , தெள்ளவறிய தாகவுறு தேவெ
னும் பற்றுசைக்,கொள்ளையிட வென்றரிய கோயிலினு ளானார்.

அக்கடையின் காவலர்கண் டார்செலுத லென்றார், மிக்கபிணி
யாளியுறு வேதனை பொறாமல் , பக்குவம தாகியபற் றுசினிட
மாக, நெக்கியுரை செய்யவிவ ணொர்ந்தனென விண்டார். (எகூ)

ஓதவர்கள் கேட்டுதல தென்றன ருவட்பின் , கோதுதவி ரம்று
கெடு கோயிலக மாகி, யேதமுறு தேவுறு மிடத்ததனை நோக்கக்,
காதனிறை வேறவவண் காணவிலை யம்மா. (அ௦)

தேவினையந் தினவர் தெரிந்திட விலாதாத், பாவிசெயித் தான்
மறைவு பண்ணுமொரு காவலன் , றுவிவெளி வத்துதனி யாயு
றையு மெல்லவை,கோவிலரு கொன்னலர் குழூஉமிகுதி புக்கார். ()

கோதுசெறி யொன்னலர் குழூஉவினர்க ளேகி,யேதகல் சுபை
றமு னிருந்தவிட நோக்கக , காதலின ரின்றிமிகு காவலினர்
பொன்றிச், சேதமொ டிருந்தவை தெரிந்தவரு கின்றார். (அஉ)

வந்தவர்க ளங்குறல் வழங்கமுடி மன்ன , விந்தவகை தேவிட
மியம்பவென வேகிக் , கொந்தடை கிடந்துவள்ர் கோயிலக
நோக்கக், கந்தமுற புத்தையவன் கண்டில னயர்ந்தே. (௮௩)

திண்ணமிவை யாருமில யம்றுசெய லென்ன , அண்ணம்புரை
செய்தலதி யாடைகள் கிழித்தே , யெண்ணமொடு மோலியை
யெடுத்தய லெறிந்து,கண்ணறல் வடித்துமிகு கத்திமெயழ வென்
றான். (௮௪)

பூவலயமீதுகொடி தாய்நகர் புரக்கும்,காவல னுவாத்தமுதல்
கண்டுமறை வாய்முன்,னேவலதி னுன்மறையி லெய்திய வமைச்ச
ராவலி னடுத்திறைமு னன்பொடிவை சொல்வார். (௮௫)

செம்மலரி யேறுமது சித்தைகளி கூர,விம்முபுய வொன்னலர்
விழச்சதியி லாக்கி, மும்முரம தாயுறவ னென்றுமுக தாவி,னம்
முயிர்பற் றுகுளை நவின்றததி யீரோ. (௮௬)

ஓதுமுனை யெப்பொழுது மேபழுதுருதாற் , யாதகமு கம்
மது தனைப்பரிவு செய்யப் , போதமொடு தேவமர் புகுந்துற
மலாது, சேதமுற வேகளவு செய்வரெவர் மன்னே. (௮௭)

பாவிநயி கண்ணெதிர் படக்கமு கியற்றி , யாவிகளை யும்படி
சடைதீனயு மங்கே, தேவுசெலி போனதே யலாதுதிகழ் வீரர்,
காவலை யழித்தெவர் கரந்தகல்வ னாயா. (௮௮)

என்றிருவ ரனங்கொள வியம்பின ரியம்ப , நன்றமொழி
கேட்டுமன னந்தலறு புந்தி , நன்றுமமைச் சென்றுபல் சொற்
கொடு புகழ்ந்தே , பொன்றில்வெகு மானமும் புரிந்தினி திருந்
தான். (௮௯)

இந்நவகை யாவையுங் காந்தவ னிருந்த, மன்னமுறு கண்டிவ
னில் வைகலினி யாகா,தென்ன நடந் தேகுஙை திருப்பிடஞ்சென்
றன்று, நுன்னியெடுங் கூட்டிநடை யுற்றனர்மி னெப்ப. (௯௰)

அன்னபொழு தேர்கொள்சுவை றம்றுமுக நோக்கி , மன்ன
வனோ நீருமொரு வாசில்வரி னன்மை,யென்னவவ ரெனன்னடைமு
னேயிவுளி வேக, மன்னலரி தென்றுசொலி மாசற நடந்தார். ( )

இப்படி யிசைத்தகனு மின்னவரின் முன்னி,லொப்பரிய பாரி
சொன் றறச்சுவைபெற கண்டு, தப்புற வதோசெனுநர் தாமெவர்
கொலென்ன,வப்பென விரைந்ததிந்நிக் கண்மினென விண்டார்

கொணர்ந்த படலம்.

ஓதுசுபை தின்னுணா யுவந்ததுபோ லம்று,பாதைசெலு மன்னவர்தம் பாலிலுற வன்னோர் , வேதமுறை யானதக்கு பீறுணா விளம்ப,வாதலப்துல் லாவென வறிந்தன ரறிந்தே. (௯௩)

வேறு.

அல்லாவலி யவ்னென்று மவன்றன்னுத விகடா , னல்லார்களுக் கென்றும்மவ னனியார்முனி வுகடான் , பொல்லாக்குபி ரோர்க் கென்றுமெய் புகலுந்தக்கு பீறின், சொல்லாலுள பீதேமிகு சுகி யாகின ரன்றே. (௯௪)

சுகியாகிய வம்றும்மபு துல்லாவை நெருங்கத் , தகுசீரின ருந் தான்வலி தயங்கப்பத நடைசெய் , தகையானாயு மரிமேற்பசி தன்னுவிடை வுற்ற,மிகுநேரினர் தமையும்விழி வியனுகவே கண் டார். (௯௫)

கண்டாரபு துல்லாமிகு களிவாரி குளித்தே , விண்டார்நல்சு லாமைத்திறன் .மிக்காரிரு பேருங் , கொண்டாடிஜ வாபும்வரு கூறுஞ்சொல மகிழ்வின்,குண்டாழ்ந்தனர் பின்மூவருங்*குசியா யவ ணின்றே. (௯௬)

இருபேர்வர வவர்நோக்கியு மிவர்கள்வர வவர்நோக்கியும்,வரு பாதையில் வெருவானதை மவுன்றேயுறு காலை,மருவாரபு துல் லாபுய மலை பீதொரு மதலை, யுருவாயுறல் கண்டென்னவ் துரை மென்றன ரம்றே. (௯௭)

பரிகாரியை நிகரொன்னலர் பண்டூடுபுக் கவனித் , பெரி தாகிய முதிவோடுபல் பிணிபோக்கலி லைத்,தரியார்களு வந்தே செயுந் தயவாலொரு பாயத்,தெரிமாமணி விழியார்சிலை யெடுத் துற்றன தென்றார். (௯௮)

கோவிற்கடை யம்றேகிய குறியுஞ்சிலை திருடத், தாவிச்செலு கார்லன்ன து தானங்கனி லாதும், நாவுற்றுணா செய்தங்குள நனி காவலு னிர்போய்த ,தேலைவத்திரு டிக்கொண்டுறு திறம்யாது சொன் மென்றார். (௯௯)

வேறு,

திண்டிற லம்றுணா செவியிற் கேட்டலும்,பண்டித முறைபிணி பலவுந் தீர்த்ததால் , வண்டிற லரசனுஞ் சேனை மன்னருங், கண் டனை விடாதருங் களிப்புக் கொண்டுற்றார். (௱)

* குசியென்பது சந்தோடமென்றறிக.

தப்பிலாத் களிகொண்டார் தம்மைவிட்டியா * லிப்படி மரந் சிலை யினையொன் றெத்தியே, கைப்பறு காண்முனை பெல்லுச் கையினின், மெய்ப்புறத் துணிசுற்றிக் கோயின் மேவியே. (௱௧)

வாசலுட் புகுந்தவன் மதங்கொள் காவலர், விசுகை வாறுலறை விடுத்தவித்தென, நீசுமை கொண்டுறு நினைவெவ் னெம்றுனம், பேசக் வென்றலும் பிரத்தி கூறினன். (௱௨)

கூறிய பிரத்தியான் றவுசுல் கூலுடன், மாறுசெய் நபியினை வதைகைப் போரிடை, யெறைப்பிற் றீனரி னேவு தைத்தகை, யூறிலீ திலிதனி லூரிய மைத்தரும். (௱௩)

என்றுநந் தம்மையா ளெழில்பற் றுசெனும், வன்றிறற் றேவடி வருடிக் காண்முனை, யின்றடி யுறும்பிணி யெக வேண்டிட, வின் றவற் தனனொன விரங்கி யெத்தியே. (௱௪)

ஓதலாய் வயித்தியத் துற்ற பொன்னினு, மேதிலா மற்சிறி தித் தன் பின்பவ, ராதலா லுயர்புருந் தறைக வென்றனர், காதலா யுடனகளிக் கடற்குள் ளாழ்கினன். (௱௫)

களிக்கடற் றிரைமிசை களவென் றேறிய, சுழிக்கிடை திடமெ னாற் தோணி யேறியே, விழிக்கடை செழுமணி விளங்கும் புதி தனு, செழித்துறு கோயிலுட் சென்று நோக்கினன். (௱௬)

வடிவுறுமப்ரத்தின வகைபிறு வீமெ, தடிப்ப யவமெலாத் தளதளப் பொடு, முடியுமார் சிலைபினை முடுகிப் பார்த்தனன், தடைசெய் வார் யாருமற் றிலாத தன்மையே. (௱௭)

கண்டன னுடனிரு காத்திற் றெவினைக், கொண்டன னுள்ளதைக் கோயிற் சேர்த்திடப்பி, னண்டர்க ளறித்திடா தவிட நீங்கியே, மனை கொப் பினர்மன மகிழ வாழ்த்தியே. (௱௮)

கரும்பினுர் தேனினுங் கனிந்த வாசகந், தரும்பற்று செனவருந் தக்கதம்பிரான், றரும்பிறுத் றாண்மலை தோன்றச் செய் வருட், டிரும்பிறுத் பிணியெலாந் திருந்திருமே. (௱௯)

தேனினு மின்பமார் தேவர் சேவைக்காய்க், கானலூர் கொயிலுட் கடந்தபோதிலென், வீனமின் மகன்பிணி யெகிற் றென்னவே, தானவி விரைந்திவண் சார்ந்த னென்றனர். (௱௰)

இவையெலா மப்துல்லா வியம்ப வம்றவுஞ், சுபையிறாங் கேட்டருஞ் சுகிகொண்டார்பின, ரவண்விடுத் தகன்றன ரருளின் மூவருஞ், செலவெடும் றவுசுல்கூல் செய்கை யோதுவாம். ()

---

* இச்சிலை யென்றது அவரிடமிருக்கும் பற்றுகைச் சுட்டியது

ஆவதை யமைத்திடா னமைச்சர் சொல்லெலும், பாவதையுன்
டும்பற் றுசு போமெனை, மேவதை நோகத் திடித்த தாலிரு,
கோவதை மூடிடாக் கொள்கை யாகியே. (௱௰௨)

தேவதை யாரெனுந் திருடினார்கொலோ, சாவதை விரித்திடத்
தரியலாரிடந், திவரித் துற்றதோ செய்கை யாதவை, வேய்விடுத்
தறித்திட வேண்டுமென் றெண்ணினான். (௱௰௩)

எண்ணியங் குறுகையி லினனுற் றுணக்காற், றிண்ணிய மறத்
தினிற் றிறத்திற் போரினின், மண்ணினி லெவர்களு முவமை
மன்னிடாத், திண்ணிய வொருவனைச் சாரக் கூவினான். (௱௰௪)

அவன்கினைத்திடுவன் னசுமத்தென்றுமா, நவைகொளுங்
காரண நாமந் தன்னையே, மவுல்லோ பிறுறத்துல் மவுத்தும்வெ
ன்றுமாம், பவமுறும் நவுசல்கூல் பாலில் வந்தனன். (௱௰௫)

வருந்திற லவனொடு மரவங் காயிரம், பொருந்திட வெடுத்தநீ
பொருப்புத் தோறும்போய்ப், பரிந்திடப் பார்த்துப்பண்
டிதனைப் பற்றியே, வருந்திடக் கொணர்கென வழுத்தினரோ.

அரசுளாப் படியவ் வாயிரம் பெயர், விரைவினி லணிகலன்
மிக்கி வாசிமேல், வரவல கத்துகள் வானமோதவத், தரியலரோர்
டுமே தேடிச் சார்ந்தனன். (௱௰௭)

தவத்தினைத் தலையினிற் றவிர் பிறுறத்துல், மவுத்தெனுந்
தலைவனும் வாசிவீரருந், தவித்தவனு றாவலைச் சாற்றுமென்றுநற்
கவித்திற வினர்களுங் கண்ணுற் றாரரோ. (௱௰௮)

ஆயிரம்பரிவர வந்தபோதெழி, லாயிரஞ் சதமொழி யலறயு
மப்துல்லா, போயிர னியமுடிப் பத்துத் தன்னைக்கொண்
டோரக சியமாதா யிருந்தினாரோ. (௱௰௯)

புத்தகந் தனைமலைப் பொதும்பி னாடிற, வைத்துப்பின் மூவரும்
வழியுற்றார்வரும், பத்துநூ றரிதயிர்ப் பாண்டம் போலுமோர்,
மத்துநேர் சுபைபுறம் வாசிதூண்டினார். (௱௨௰)

தூண்டிய வாசியத் தன்னை லாரிட, மீண்டிட விருவரா
யிமைப்பி லெசுபைர், சென்றனர் மறுத்தொரு நெடிய னோடிநற்,
றெல்நிகழ் தொடைப்புயர் திலக்க வந்தனன். (௱௨௰௧)

தாடியிற் பெரியவன் றுக்கி னீண்டது, நீடிய வவனிகர நிலத்தில்
வீழ்ந்திடவே, யாடியிற் றிருப்பென வகன்று மூவரு, மோடியுற்
றவனொரு வோங்க லேறினார், (௱௨௰௨)

பிறங்கலி னேறினோர் பின்னிற் பற்றியே,திறங்கெழுந் தரியலர் சென்றநங் கேறலா, விறங்குமென் றுறுகலை யீழ்த்துருட்டினர், மறங்கொளிம் பதிபெயர் மடிந்து தீயுற்றார். (௱௨௩)

உறுகலை யொன்றுமே யுளத்தினுய்ந்திடாக்,கெறுவியர் தலைவனுங் கினைத்தென் பவன், றெறுகொலைக் கொடியவெஞ் சேனைவீ ரரின், மறுகலை நோக்கியே வசைகள் பேசுவான். (௱௨௪)

அலியிரு தாருகா லித றம்றமும்,பலிதரு மம்றுமன் பனுலன் றேரெலா, மலிபடைத் தளத்தொடும் வரினெவ் வாறுநீர், பொலிவமர் விளைப்பிர் போமென் றேவினன். (௱௨௫)

என்றறைந் திட விவை யிறைவன் றூதர்பாற், சென்றுரைத் திடவெனத் திடங்கொ ளேவைநேர், வென்றிகொள் ளம்றெனும் வீரரேகிமுன்,னின்றடி பணிந்தெலா நிகழ்த்தி னாரரோ. (௱௨௬)

அவர்வரும் வழித்தொலை பறைய மேழுமீல், கவனுகிற் கானடைக் கைந்துகாதமா.யிவையொரு சாஅத்தி னெய்தி வள்ளலார், சபையினுற் றுறைத்திட றளர்ந்து நின்றனர். (௱௨௭)

அன்னவ ராயிரர் சுடைபைடிச் சூழ்ந்தது,மன்னவர் பொருவது மரியவானுடிச், சென்னியித் நிகழ்ந்திடுஞ் செம்மல் கேட்டுடன், மன்னவி தவைமப்புகவமுத்தி னாரரோ. (௱௨௮)

சாற்றல்கேட் டவியெழச் சபிதி மன்னவர், போற்றியிங் கிருபியான் போவ னென்றனு,மாற்றருங் கீர்த்திநம் வள்ளலாரிருந், காற்றுணை நீவிர்காற் றிருமென் றோதினர். (௱௨௯)

இப்படி புரைத்தலி யிவுளி யேறியே, வெற்படி ருனுங்கிட விண்ணதிர்ந்திட,வெப்பெரு மன்னரு மிரிந்தங் கோடிட,மைப்படி கவிகையர் மகிழ் வெகினர். (௱௩௰)

எபிய வலிப்புலி யெவை நேரநாய்,வேகமுற் றொடியவ் வெற்பிற் சேர்ந்தவண், வாருறா மிருவரா வினைந்த காயிராஞ்,சாகரப் பெருக்கினைத் தாண்டி வந்தனர். (௱௩௧)

வேறு.

வருகின்ற வேலையுறு சுடைதென்ற வீரர்படை மனமஞ்சிடாது மகிழ்வாய்ப், பொருகின்ற தானுமயர் வதுதன்றி யாதியொரு பொருளின்று காவ லெனவே, பெருகுந் துவாமொழிதல் செவிசென்ற தானுமலி பிறதின்றிடாம லுறையூ,நிருகுங்கை வாளயிலி னெறிசென்றை யாறபெய ருயிர்பொன்றவீசி னரரோ. (௱௩௨)

ஐயாறு வீரருட இள்ளாவி போகவினு மவ்வாறுதாமிறெதிரா, யுய்யாது விழவொரு பொல்லாத காரிதெனு மொவ்வாததிர

னரிமேல், வையாளி யாகிநெடு மெய்யாவி போகவுற மல்லாடு
சூர ரவியார், நெய்யூறு கோவைவெயொரு புல்லேஹு நேர்வொருவ
நில்லாமலோடி னனரோ, (ாகூக)

வேறு.

வித்தார மூாகவலி வெட்டுதலி னென்னோர், பற்றுட லம்புரிபொ
டேபடியில் வீழ, வுற்றோர்க ளிற்கொடிய ஹுத்தமறி வீரன், சத்
தாது நால்வரொடு தாவியெதிர் கின்றான். (ாகூஉ

அன்னோர்க ளவரிட மண்ணலலி தாவி, மூன்று மொருத்தனை
மன் மூச்சொடு பிடித்தே, பின்னோர் திறத்தன்ழிலை யேறுற
வடிப்பத், துன்னார்கண் முட்டிபிடி தாளென விறந்தார். (ாகூரு)

இருபேரு மிப்படி யிறப்பவினு மாலி, மருவா னொருத்தனை
வெள் வாள்கொடு ததிப்பக், கருதார்கள் மற்றிருவர் கன்டயலி
னோடி, வெருவாகி மோதியவன் வீழ்ந்துடன் மடிந்தார். (ாகூங)

இப்பான்மை யாயவர்க ளெவரு மிறப்ப, வெற்போ டிணைந்த
புய வீரியன் கினைத், தொப்பாரு மில்லென வுரைத்தரி
நடத்தித், தப்பாது வெட்டுமலி தம்முன மடர்ந்தான். (ாகூஎ)

மதமார் பிறுமத்துல் மவுத்தவ னெதிர்த்தோர், விதமாக வாளமர்
விளைப்பவலி யல்லா, இதமாக வெப்பரி யிளைத்திய வனைத்தான்,
பதமாக வெட்டியிரு பஙிருசெயி திட்டார். (ாகூஅ)

அன்றே விறந்தபின ராலிசுபை றென்று, மன்னோடு கூடியிரு
மன்னனாவிருத்த முன்னே டிறைக்கிலவு சொலச்சிறிதி மூர்க்கர்,
பின்னோடி யுற்றுயிர் பிழைத்தனர்க ளன்றே. (ாகூகூ)

பிருபேரிறந்துசிலர் வீதியுறல் கண்டே, சுகியா ரலிப்புலி
சுபைறபுதுல் லாவு, மகிழ்வாகி வெஞ்சமர் மலைந்தவிட முற்றே,
தருவாசி யோடெவையு னாட்டிமெனுடு கொண்டார். (ாசுய)

எல்லா மெடுத்தபிற கேந்தலபு துல்லா, கல்லார் பொதும்
பிடை காத்தல்செய்பற் றுகை, மெல்லாக வங்கையதின் மீதுற
வெடுத்தே, நல்லோர் மகிழ்ந்தவலி நாதரிடம் வந்தார். (ாசுக)

ஆராய்வின் மிக்கபுதுல் லாவையலி யாருஞ், சீராகநோக்கியிது
சேரலர்க ளுக்குப், பேரார்பற் றுசுகிடி பேசிடுத லல்லோ, எராக
நீவிர்கொடிங் கெய்தவைவ சொன்மென்றார். (ாசுஉ)

வேறோர் மரச்சிலைவெந் தூக்கியுற லிங்கண், மாறுத காவலர்
மறித்ததுமெப் பேவா, ஒன்றோர் சுழந்ததயென வோதினதி னோ
டுத், தேறோர்மன நிறியி றேற்றின ரமப்பால். (ாசுங)

அன்னோர் பொருந்தவக முற்றதுவு மேன்மை, வெந்நார் மரச் சிலையுள் வைத்ததுவு மேவக், கன்னா சியம்புருவங் கைக்கொளது மெல்லாஞ், சொன்னோர் முகம்மதரின் றாதரவு தில்லா. (௱௪௪)

தேசார் நிலாமுகஞ் சிறந்தவபு தில்லா, கூசாம லேயினிது கூறவலி யுல்லா, தேசாதி யாய்முறுவ லீடிநயி னார்பா, லேசார நன்மொழி யிம்பியெழு கின்றார். (௱௪௫)

கன்னாச ளஞ்சிடவே கட்டுமெலி யுல்லா, மன்னாது கொன்றமரு வாரரிகண் மற்று, முன்னாய் நடத்தியிரு முத்தியர்களோடும், பன்னாக மேத்துநபி பாசறை யடுத்தார். (௱௪௬)

வேறு.

இந்தான சுபைறைக்கொடு மிறைவன்புலி யலியார், வந்தாரென விறசூல்மறை மகிழ்மன்னரை யெதிர்போய்ப், பிந்தாதழைத் தாறமென்றனர் பிசகாதுசென் றழைத்தே, சொந்தாரகு மதுபான்மிகு குழுவாகவே வந்தார். (௱௪௭)

மடத்தாழைமு ளெயிற்றார்பணி வரத்தானைமுன் கிழித்தே, படைத்தேயுற மறுத்தோர்புடை யதிற்றானெழ மிதித்தார், கடித்தாள்கடி விடத்தீவினை கரத்தால்வில கறுத்தா, ரிடத்தேசபை தீனைத்தானலி யிசைத்தேயுற விடுத்தார். (௱௪௮)

நறுந்தேனிரி செழுந்தாரணி நல்வாகபு தில்லா, மறந்தாவிய விபுலீசுறு வாய்மேவுபற் றாசென், றறுந்தேவது தலையும்மவ னொளிவீசிட வைத்தார், அறந்தோர்புகழ் நயினாரிற சூல்கண்டு மகிழ்ந்தே. (௱௪௯)

இருபேர்களு மவணேகின வெழில்வாறுகள் கேட்பப், பாரிகாரியப் தில்லாபெற பலனுஞ் சில கொணருந், திருவாறுநல் லம்றானவர் சோரார்பட வெட்டி, மருமேவிய சுபைறைக்கொடு வருமாறு முனைத்தார். (௱௫௰)

அருந்தாரணி யம்றோடுபல் லடையார்பிணி தீர்த்த, மருந்தோரபு தில்லாவையு மகிழ்வாயிறை யவன்பாற், கரந்தானணி பெறவேத்திமெய் கனிவாயுரை விண்டே, யிரந்தாரற மிவர்க்கேயென வெழிலார்முகம் மதுவே. (௱௫௧)

அம்று மப்துல்லாவும் சுபைறை பற்றுலைச்
கொணர்ந்தபடலம்-முற்றிற்று.

ஆக படலம்-௫௰௧ - ௯ - திருவிருத்தம் - ௩௭௯௬.

சிலாஜிவிமான்கொண்டபடலம்

வரிசைகொண்டவரு மதுமுகம்மதெனை மணமிகுந்தவிற சூலுல்
லா , பரிசனங்களொடு மகிழ்வினங்குறவெல் படுபெழுந்து
வெளியானபின்,கரிசனங்கள்பல வரசனங்குவிளை களவுசங்கதிகள்
யாவையு , முறைசெயும்படிமுன்மர்செய்கின்றகள முறுமகன்
றனிட மேவினான். (௧)

சிறைகிடந்தவரு மரகதங்கொடுசெய் சிலையதுந்திருடு போன
சொல் , விறைவனன்பினொடு பெறுமகன்செவியி லியையவங்
குமத மீறியே , குறைகிடந்தவுயி ரெனவெழுந்துரிய கொடிய
வெம்படையி னோடுமா,மறைகிடந்தமனை நபிபெரும்படையை
வளைபுவந்தெதி ரேறினான். (௨)

வள்ளலானவிற சூலுமற்றவரும் வாசிமீதினெதிராகிடக்,கள்
ளாவியது காமத்தின்பிறவி கசடனாகியசி லாஜிலோர் , கிள்ளை
யோட்டிமுசு லிமினிற்சிலர்கள் கீழ்விழப்படி முருக்கியே,வெள்
ளொணாதவிரு படையினுக்கிடை விளங்கிநின்றுவரு கென்றனன்.

அந்நகாலே யறம்றமன்பெரிய வச்சுவத்தினை நெருக்கியே
முன்னிநின்றுசி லாஜிலோடமர் முருக்கவேர்ர்பழுது பட்டத
ருன்னிமீட்டியுற வேமறுத்துமொரு வீரராமகு காபிதா,மொன்
னலார்க்கிறை மகனினோடுமெவ னுற்றுநேர்பொருவ தாயினார். ()

பொருதநினை ரிறப்பவேறுமொரு புரவிவீரரசு காபிதா, மரு
குமேவியமராடவன்னவர் யுமரசுமைந்தனெதிர் தாவியுட்,கருதி
யேசிறை வாரிநீட்சியுறு கழுகிலேற்றினை னனாருயி , ருரிமை
யானகவி மாவினோடகல வுண்மைவேதநபி கண்டனர். (௫)

வேறு.

காரண நபியது கண்டு வேகமா , யாரணத் தறிவுறு மறம்ற
மன்னரம் , பூரண மதிமுகம் பொருந்த நோக்கியோர் , வாரண
நேரவ னமற்செய்துற்றிடும். (௬)

அரசிளங்குமரனை யடர்ந்து வெல்லுமென், றுரைசெய வுடனவ
ருன்னி யோட்டியே,வினாவுகொண் டேசிந்தா வீர வேங்கைநே
ரிரசித வரைப்புய மிலங்க வீண்டினார். (௭)

னண்டியே றவுசல்கூ. விளவ றன்னுடன்,றுண்டிநின் றெதிர்த்தனை
ரவனுந் தாக்கினன், மீண்டிடுபின் னிவருமே சபதம்விண் டரோ
காண்டகாச் செய்கையிற் கடிந்து வெட்டினார், (௮)

வெட்டிய வாளினை விதற்பன் வேலினாற், றட்டினன் பின்னிரு
வோர் தம்முக , வட்டிலைக் கமலங்கண் மலறயத் தாளினன்
வான் முட்டிடவரிகளை விடுத்து மோதுகால். (௯)

அரசிளங் குமரனை யறம்ற மன்னவர், வரைசுமைப் படிமிசை
மலர்ந்து வீழ்தர,விரைவுகொண் டயிலினால் வீழ்த்திப் பற்றிமா
முரசருத் தமதுபா சறையை முன்னினார். (௰)

முன்னிவந் நிளவலை நபிமுன் னேவிடத்,துன்னுமுன் னருமை
யார் துணைவர் போலுநீ;புன்னுள மிசைகலி மாலைவ யோதென,
நன்னய மாய்வளல் நவிற்றினாரரோ. (௰௧)

கடிகமழ் நபியுரை காது பற்றவங்,கிடுதலை கவிழ்ந்தறுபின் னெடுத்
து நோக்கினீர் , விடுமொழி தவிர்த்திடும் வேண்டு நன்னிதி , யடி
யினிற் சொரிந்தகன் றிடுவ னென்றனன். (௰௨)

அன்னவ னிம்மொழி யறையக் கேட்டலும் , பொன்னொரு
பொருட்டலப் புந்தி கூர்ந்தியான் , சொன்னயங் கொள்கெனச்
சுழித்தங் கோதவே, முன்னின ரவன்றனை யானமுத்தியர். (௰௩)

அவன்றனை யிருவரும் புக்கெம் மண்ணலே , யிவன்றனை யிவ்
விர வெங்கள் பால்விடின் , பவந்தவிர் நெறிவரப் படுத்து
வோமென,வுவந்துகேட் டிடவுட னுதவி னாரரோ. (௰௪)

இருவருந் துணைவனை யினிது கூட்டியே, பொருவரும் படங்
கினுட் புகுந்து பின்னவற் , கருமறை நெறிமுறை யறைந்து
மாசிலாத், தெருளுறு மனமெனத் தேற்றி னாரரோ. (௰௫)

தேற்றியுற் றிரவெனுந் தீரன்மாறவே , போற்றியங் கிருவரும்
புதிய னைத்தொழ, வேற்றமா ரவர்தமை யிளவல் கூர்மையாய்
வேற்றுநோக் கின்றியே விழித் திருந்தனன். (௰௬)

தொழுதெழுந் திருவருந் துணை சிலாஜிலைக் , குழுவிடை நபி
முனங் கொணர வன்னவன்,வழுவகன் மறைக்கலி மாலை யோத
க்கேட், டெழிலிற ஞாலக மின்புற் றாரரோ. (௰௭)

சிலாஜிலீமான்கொண்டபடலமுற்றிற்று

ஆக படலம்-௯௨இ-திருவிருத்தம்-௩௭௱௨

இபுலீசுபுத்துக்கொணர்ந்தபடலம்.

மாரியங் கவிகையர் மகிழ்வுற் றேயரும், போரிய லின்றியே பொருந்த வங்குறும், வீரியன் றவுசுல்கூல் மேக மாவுற்றுப் பாரிடை துயரவெம் படையி னேடுமே. (௧)

சுபைறவன் விட்டக றுன்ப வாரிமேற், புவியணி தம்பிரான் போன தீவினை, கவியுமவ் வோடமே லேறிக் கான்மூளை, நபி பிடித் தலைந்தறி யாது நண்ணினான். (௨)

மன்னவன் வரல்கண்டு மகன்துகா மத்தோ, ருன்னியின் மிசை தரித் துவந்தங் கவ்வழி, தன்னி னுற் றருமையிற் றூஞ்ச்சி செய்தனு, மன்னவன் றழுவியா னனத்தை நோக்கியே. (௩

சிறைபடுஞ் சுபைறெனுந் தீனர் போனதுங், கறையுறுந் தம்பிரான் களவு போனது, மறவுறு பிருறத்துல் மவுத்துப் பட்டது, முறைநபிச காமலே மொழிந்திட் டானரோ. (௪)

தந்தையி னுரைகடன் செவியிற் சார்தலு, மைந்தனுந் துணை சிலா ஜினுதன் வாறெலா, நொந்தருந் துன்பமாய் நுவலக் கேட்டவன், வெந்தழன் மெழுகென விழுந் தயர்ந்தனன். (௫)

பரிவிடுத் தரசன்மா பரிவின் மூர்ச்சை யாய்த், தரைவிழக் குமரனங் கழுதி தாங்கியே, விரைவினி னற்பனீர் விசித் தேற்றியக், குரகதத் தேற்றுபு கொண்டு வந்தனன். (௬)

மூன்றுவெந் துயரலை மூழ்கி யார்கையி, னீன்றமைந் தனினுரை யிடியிற் றுக்கலாற், இன்றிய பேரகிழ்க் கிடங்கில் வீழ்கயந், தாண்டிட வேன்றிலாத் தகைமை யாயுற்றான். (௭)

வஞ்சகன் றவுசுல்கூ லிங்ஙன் வைகிட, நஞ்செனப் புவியெலா நடுக்குஞ் சூமனுள், எஞ்சவன் மாயையா மநேக மைந்தரின், விஞ்சையி னொருவனை விளித் தியம்புவான். (௮)

புவியினிற் றவுசுல்கூல் புதல்வர் சில்லரை; நபிதனின் தீனிலே யெடுத்த தானுநற், கவினுறு புத்தினைக் கவர்ந்த தாலுமென், பவமறுந் தீனினைப் பழிப்ப தாக்கியே. (௯)

பன்னவன் தீனினைப் பரப்பு வானதான், முன்னுறு புத்தனின் முறைமை யாகவொன், றெந்நக ரினும்புக ழிலங்கச் செய்தந்த, மன்னினுக் களிக்குவன் மன்னு முன்னமையாய். (௰)

அவ்வையி னீயதி னகட்டி னுற்றமா, கவ்வையுற் றிருப்பவர் கருத்துக் கேய்ந்ததாய்ச், செவ்விய வுத்திரந் தேர்ந் துலாத்திடிற், குவ்வினி லெவர்களுங் குழுமி யேத்துவார். (௰௧)

அப்படி யிலையெனி லவர்கள் யாருந்தின் , தப்பறப் புகுவர் நாந் தளர்வ மாகையா , லிப்படிச் செய்கென்று னீனன் மைந்தனு , மெய்ப்பொடு நலதென விருப்ப மாயினான். (௰௨)

மகனுமே நலதென மகிழ்வு கூர்ந்தபின் , பதையிபு லீசொரு பசிய ரத்தின, மிகலற விணைக்கிவைத் திரண்டு செம்மணி நருகதி ருறவதி னயன நாட்டினான். (௰௩)

மன்றுமுன் னுற்றபத் ருசைப் போலவே,புனைரும் பணியெலா முண்டு பண்ணிவான்,பின் னுடு வினன்மதி வீற்றிருந்தபோது, சென்னியின் மணிமுடி திகழச் சூட்டினான். (௰௪)

சூட்டுமச் சிலையினைத் துரிதமாகவே , நீட்டொளிப் பீடத்தி னிலவும் பொற்படம், பூட்டிமற் றியலெல்லாம் பொருந்தச் செய்ததி,சூட்டிவைத் தப்பினர் நளினமாகவே. (௰௫)

அத்திரி யொன்றினை யரிய மாணிக்கம் , வைத்தழுத் தியபடம் வாகிற் சூட்டதி, னுற்றவெந் நிடையினி லுயர்த்திப் பீடத்தைப், புத்திரத் தியற்றித்தான் பாகை சூட்டியே. (௰௬)

இரத்தின வடமுறுக்கிடையின் வீக்கிமா,கரத்தினிற் கோலொடுங் கதிரிலக்கும்வா, ளுரத்தினிற் சேர்த்திவெந் நுயர்ந்த கூனுமாய், வரத்தினின் முதியவர் வடிவு கொண்டனன். (௰௭)

வடிவுறுஞ் சிதவம் முசத்தி னீலிமாய்த்;துடியுறுஞ் செய்கெனச் சொல்லிக் கொண்டொரு, நெடியசெந் தொறுமிசை நில்வ வேறியே , கொடியவன் றவுல்கூல் குழுவை நோக்குற்றான். (௰௮)

தேவுறுமொட்டகந் திருப்பு நாசினூற், பாவிதன் கரத்தினிற் பற்றிப் பாளய , மேவுதித் திசையின் மேல்பயித் துக , டாவிய குரலெழச் சாற்றி வந்தனன். (௰௯)

பகர்தரும் பயித்தினின் பயன்க ளொட்டையே,யுகமுழு தினும் புக முடைய நாயனைச் , செகமதி லெவர்களுஞ் செல்வ மாகிடத் தருதியித் கொண்டுவா வென்ற தாமரோ. (௨௰)

ஒளியுறு நாயனை யொட்டகாதிகொடு , தெளிவதாய் நடவெனப் பயித்துச் செப்பியே , யருகிடை றவுசுல்கூ லருகு சென்றனன், மொழியிவை கண்டுமன் முகமலர்ந்தனன், (௨௧)

வேறு.

சதியினன் முகமலர்ந்த தன்மையம் முதிய னெக்கிப், பதியினி லனக்குமுன்னைப் பற்றிய பேர்கட் கெல்லா , மதிகநல் வலியும்

பெற மழைகளுங் குடிலின்றோது , மறிவல் நாயனீறந்து வாழ்
விப்பா ரென்றும் மின்னர். (உஉ)

116866

அறபிக டனிறுமென்மை யாகிய குறைஉகொ ணிவீர், மறுகுவ
தறைகவென்று மகிழ்வொடுங்கேட்டான் மன்னன், திறனொடு தம்
பிரான்பேர் செப்பிய செய்கை தன்ப, முறும்வர லாற்றையெல்
லா மோதுவன் கேண்மி னென்றே. (உங)

முன்னவ னிருந்தவாறு முழுமணித் தேவின்வாறு , மன்னவ
துலாக்கும்வாறு மடக்கியாள் வலியின் வாறு,மன்னவி படையின்
வாறு மக்கள்தீ ஞனவாறுங் , கன்னிய மணியத்தேவு களவுபோ
கின்ற வாறும். (உச)

பதிநல்லோர் பிடித்தவாறும் படைமிகப் பட்டவாறு, மதியின்
றே வினைத்தான் றேடி வாடிய வாறுமெல்லாந் , துதியொடு
விரித்தியாகச் சொற்றனன் மூதிய செய்காஞ் , சதியினன் கேட்
டுமன்னன் றன்னுள மகிழச் சொல்வான். (உரு)

தெருளறும் ஹவுசுல்கூடேல் செம்மணித் தம்பிரானை , யொருவு
ருந் திருடாருன்ற றுளந்திரு டினராமத்தைக் , கருதிய பவங்க
டீரக் கருத்தினிற் றேடாயென்ன , மருவிட வுளாத்தான்கேட்டு
மன்னவ தென்னென்றுறால். (உசா)

அண்ணறன் வசனங் கேட்டங் கறைந்தன னுடனஜாசீல்,விண்
ணக முடையநாயன் விருப்பா யாயிவனைக் காண , மண்ணகத்
தவன்றாதேவி வருத்தினன் சிலநாட்குள்ளுநன்,கண்ணகங் களிக்கக்
காண்பா யென்றினுங் கழறு வாறால். (உஎ)

உனையுவர் மறக்காரென்று முன்னின மயராவண்ண, மினிமை
கொண்ட டவர்போல்வைத்தே யிறைஞ்சவிங் கெனதுபாலிற்,றனி
யவர் வடிவினொன்று தந்துசெப் பினரித் தேவு , தொனிபெறச்
சுவாபு மீயுந் துன்பெலா மகற்று மென்றும். (உஅ)

அறங்களும் வலியும்வேண்டி யதிர்ப்புமற் றின்றிநல்ல , திறங்
கெழுந் தம்பிரானைச் சிந்தித்தோர் வாழ்வரல்லர் , திறங்கெழு
மொளிவுங்குன்றி நிந்திப்பி லாவரென்று , மறங்கெழுங் குபிரோ
ரெல்லா மனங்கொள வோதினுறால். (உகூ)

இட்டமுற்றிடவநேக மிசைத்தறு மிபுலீசுந்த, வொட்டகை
முழந்தாட்பூவி லூன்றிடப் படுத்தி மேமேல் , வட்டமுற் றிலங்கு
கின்ற மாணிக்கப் பிறையார் குப்பா , வுட்டனி லிருந்தபச்சை
யொளிசெய்தே வெடுத்து வைத்தான். (ஙய)

மரகத வுடலைக்கண்டார் மாணிக்க நயனங் கண்டார் , நிரை
மணி முடியைக் கண்டார் நெடுஞ்சுடர் வதனங்கண்டா ; ருரை
தரும் வாயைக்கண்டா ரொளிர்விடுங் குமிழைக் கண்டார்,கரவிரல்
வடிவைக்கண்டார் காறலை கனங்கண் டாரால். (௫௧)

கண்டவக் குபிரோ ரெல்லாங் கருத்தினுள் மகிழ்ந்தீ தற்றுரி
முன், பிண்டின னுலாகேட்டுற்ற விழல்செயித் தான்றேவுக்குட்,
கொண்டன னதற்பின்புத்தைக் கொடுவரு மந்தப்பொல்லா,வண்
டனங் கதனைப்போற்றி மலரடி யிறைஞ்சிச் சொல்வான். (௫௨)

அரியமெய்ப் பொருளே யாவு மமைக்கவு மழிக்க வல்லா
யுரியநின் னடியார்க்கெல்லா முதவியுத் தரங்கள் செய்தே,தரியல
ராகவந்தோர் தலையெலாஞ் சிதறி வீழ , வரிசையி னருள்வா
யென்ன வகைவகை வழுத்தினானுல். (௫௩)

முதியவன் வழுத்தும்போதம் முழுமர கதத்தின் றேவங், கித
மறச்சிரத்தைநீட்டி யிருவிழி களினுங் கோபங், கதுவனல் சிதறக்
காட்டிக் கடும்புகை வாயின்மீட்டிச், சதுபுற மிருக்கும்வீரர் தா
நடுங் கிடத்தொனித்தே. (௫௪)

கவனுமென் னடிமையான கணங்களே நானலாது , புவியினி
லுயன்வேறு புகலுதற் கில்லையாவு,மூவகைகொண் டாக்கிவைப்ப
னுடனழித் திடுவன் மீண்டு , மூவையவை தரம்போற் செய்வ
னெனவறைந் திருந்ததன்றே. (௫௫)

தேவுண செவியினேறச் சேனையரோடு மன்னு, மேவகங் களி
ப்புமீறி விறலரம் படைத்தோ மென்னத், தாவியங் கதனையேத்
தித் தனிதனி சுருதிட் டோராய்ப்,பாவிகள் கிடப்பமீண்டும் பல்
பல பயித்தோ திற்றே. (௫௬)

அவிரொளி மணித்தேவங்ங னறைந்திடும் பயித்தாமந்தக், கவி
தையின் மகனுவொன்னுர் காசினின் மணலைப்போலுங் குவியினு
மெளியதோவாங் கோவினு லெய்து வாட்டி, யுவகையிங் குங்கட்
டீவ னுறுமமர்க் கென்றதாமே. (௫௭)

இப்படி யவர்க்குத்தேவங் கிசைதரு மகனுவாகர், செப்பிய
கவிதைக் காந்தஞ் சிந்தைவல் விரும்பிற் பற்ற, வொப்பரும் வந்
தனத்தே டொட்டகமாடா டீர்த்து, தப்புறு குறுபான்செய்து
தருநைவேத் தியங்கள்செய்நார். (௫௮)

இடுகுற பாளி னூனே யெழிலுறச் சமைத்து மன்னன், முடுகி
வந் தண்ணவந்த முதியனே யழைக்க வன்றுன்,கடுகள வெளினுந்

னின்று துறக்கண்டவ் வரசன் செய்கை, சுடுமுண வருந்தாதென்
னை சொன்மென்று னவனுஞ் சொல்வான். (௫௯)

மலிதருஞ் சிஃறனுண மறைநபி தனையும் பொல்லா, அலிகையை
யுஞ் செகுத்தல்லாம லமுதற லருந்தே னென்னச், சலிகைபற்
றுசைக் கொண்டு சத்தியஞ் செய்து நீவிர், நலிவற வுண்மியெனன்
ன நஞ்சுறு நெஞ்சன் சொன்னான். (௬௰)

இன்னன வியம்பியின்னு மெதிர்ந்தியான் பொருது வெல்ல
வத்நவெம் படையிற்செல்கி றேனமர்க் கலன்க ளேந்திப், பின்ன
ணித் தாகநீங்கள் வருகவென் றுறுதி பேசிப், பொன்னக ரிழந்த
பொல்லாப் புந்திய னகன்று போனான். (௬௧)

இபுலீசு புத்துக்கொணர்ந்த படல - முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௫ - இ - திருவிருத்தம் - ௲௭௯௫.

புத்துப் படைக்குப் போந்தபடலம்.

வல்லவன் முன்விவுகொண்டோ னேகமன் றவுசுல் கூலுஞ், சொல்
வினி னயமுங்கல்விச் சுகுணமுங் கொடையும்வல்ல, கல்வினை
யறத்செய் யாகக் கனிவுமெத் நலமுமார்ந்த, வில்லவன் ஜாமிஅத்
தங் கிருக்குமே னிலையிற் சார்ந்தான். (௧)

மேனிலை சார்ந்தனனை விளித்தரு கிருத்தி நோக்கிக், கூனிய
கிழவனின்பாய்க் கொடுவருந் தேவில் வாறுந், தேனினு மினிமை
யாகச் செப்பிய வாறும் பின்னர், தானிசைத் தகன்றவாறுஞ் சாற்
றினன் விளங்கவன்றே. (௨)

காதல னுரைத்தமாற்றங் காதலி செவியுட்கொண்டே, தீதகன்
மணிப்பற்றுச செப்பிடும் வாய்மையொன்றும், பேதகம் வருகா
தென்னப் பேசின ண்மகிழ்ந்துமன்னன், பாதகன் கொணர்ந்த
தேவார் பாசறை யிடத்தின் வந்தான். (௩)

வந்தமன் சேனையாவும் வருகெனத் திரட்டித் தேவைவமுந்திய
சோகின்மீதின் முழுமணிப் பிறையார் கூட்டி, விந்தினு மிலங்க
வெற்றியினியகத் தாமென்றேறுதுஞ்; சுந்தரன் கரத்திலீந்து தொ
னியெழப் புறப்பட்டானல். (௪)

புறப்பட்டான் சோங்கைக்கொண்டார் புன்மையன் கத்தாபென்
போன், சிறப்புறந் தேவிதென்றுஞ் சிந்தித்தோர்க் குதவு

முற்றுதிற மேவுபைய லாகியமு பாறக் , கற்றவிர வேகிநபி
பாசறை யடுப்ப,வொற்றர்நடை செய்யவவ னுன்னமைவரவோத்,
வெற்றிநபி முன்புகொடு போயவர் விடுத்தார். (௧௬)

ஆரண விளக்கையதி வின்முகிலை யெண்ணுக் , காரண முறுங்கட
வுளைக்கருணை யில்லைப் , பூரண மனக்கடலி னைப்பொகுறசெய்
பூவை, வாரணவு லாவினவா யேமகிழ்பு கண்டான். (௧௭)

கண்டுவினை வின்றெருறு விழித்திருக ணென்று , வண்டுகளி
கொண்டறம தென்நமதுவுண்டு,முண்டகநறும்பதமுகத்துமுடி
மீதே , கொண்டுபினர் விற்றலைகை கூப்பிநிலை நின்றான். (௧௮)

வில்லளவு நின்றவன் விளங்குவா சலாமு , நல்புகழ் மந்திரி
நவிற்றியசலாமுஞ்,சொல்லியணியொன்னையெழில்ரூம்பதமுன்
வைத்தவ்,வல்முதவர் சொன்னவை யெலாமவுஞ் விண்டான். ( )

அறவனைநத்நபியு மன்பிநொடழைத்தேர்,நன்றிமொழிபற்பல
நவிற்றிவிடை யீந்தப் , பொருந்றனை நல் தினவர்க ளுக்குமுறை
போல, வொன்றெனும் விடாதுபகிர்ந் தீந்தன ருவத்தார். (௨௰)

ஆசகனு நத்நபி யன்னேயமுற மன்னை , வாசிபதி னுயிரமொ
டேமலை வலம்பாற் , காசகல வேகுப சரந்திருமி னென்ன,
நேசமொடு சொற்றனர் நெடு பிரிய முற்றார். (௨௧)

காலிதெனு மும்மத கயத்தின விழித்தே, யோவிடு மயங்கள்
பதி னுயிரமொ டோங்கற், பாலினுற வேகியிட பாலிரு
மென்ன , நானுமறை யும்புகழு நத்நபி நவின்றார். (௨௨)

வள்ளலிற சூல்மருக ராமலியை நோக்கிக் , கிள்ளைபதி னுயிர
மொ டேகெழுமி யேகி , விள்ளரிய வெற்பினடு விற்றிருமி
னென்றோத் , தெள்ளமுத வாயிதழ் திறந்தினி தறைந்தார். (௨௩)

இன்னபடி சொன்னதொடு மேர்வளரு மம்மூ , மன்னவரையு
நோக்கிமரு வாரிவுளி யோசை , பன்னுசெவி கேட்கினுட னே
பரி நடத்தி , வின்னமற வெட்டுமென வெற்றியொடு சொற்றார்.

மேவுபுகழ் நத்நபி விளம்பவுட னன்றேர்,மூவொருப தாயிர
முனைத்திறல்வர் சூழக் , கோவிலயில் கற்கவண்வை கோணமழு
வேந்தித் ,தாவுபரி மூன்றுகைய தாக்கிநடை செய்தார். (௨௫)

வென்றியர்க ளேகிநபி விண்டவிட முற்றார் , துன்றிர வகன்ற
னல்வின் சூரிய னெழுந்தா , னன்றுநபி யும்படையு மத்திரியி
னுற்றார் , நன்றுகெடு மொன்னலரு நானுகமொடுற்றே. (௨௬)

கோதுமலி வானவிபு லீசுகொடுத்தேகத், தீதுசெறி கின்றசிலை யுற்றதொறு வைத்தான், பாதகன்வியத்துற பதாதிகளின் முன்னே மோதிட நடத்திமிகு மூர்க்கமொடொலித்தே. (உஎ)

நங்குடிக ளுக்குரிய நாயனம ராட, விங்குவர லாலெவரு மின்பொடு துணிந்தே, யங்குபுரு பச்சமற வார்த்திகனு மென்று, மங்குபடை யோர்மன மகிழ்ந்திட வறைந்தான். (உஅ)

வேறு.

அந்தகாலையி லம்புரா சிமையநிக ரெழுந்தே, யொன்னலார்படை யாவரு மொளிமணித் தேவு, பன்னும்வெற்றிநம் பாலளிப் பெனெனப் பலகாற், சொன்னவாய்மையின் படியமர் துணிவ மென் றுவந்தார். (உகூ)

கணிப்பிலாக் கதிக் கற்கிகள் கடற்சுழி கால்போற், றணிப்பிலா விசையொடும்விரிதலாயினிற்சூழ, மணிப்பற்றுசுறுமொட்[illegible]கை வாகனத்துடனங், கணித்த தாழ்மத றவுசுல்கூ லரசனு மடர்ந் தான். (ஙூ)

உவகை யுற்றுறு மொன்னலரொருப்படத் திரண்டே, நவுரி பம்பைக ளதிர்தர நடந்தமர் விளைப்பக், கவன்வெம்பரிக் கடலொடு கடையுகக் காறு, னவண[illegible]ர்த்தன போனபி படைகளு மடர்ந்தார். (ஙக)

இருவகைப்படை களுமெதிர்ந் திடனற வீண்டி, யொருவருக் கொரு வருமுள மஞ்சிடா விதமாய்ப், பொருகமார்பினுட் புகுமயில் புறத்தினுட்புறப்பட், டுருவிநின்றவ ரூரத்தினு மடர்ந் தன வன்றே. (ஙஉ)

வாசிபந்தென மண்டலித் திலக்குற மிதிப்பத், தூசிமண்டுதண் முகிலெனத் திடித்துவின் டாவ, வீசிவெட்டிடு முவணிவெற் புரத்தினு ளொளிப்பக், காசினிக்கொரு செந்நதி கலித்தெழப் பொருதார். (ஙங)

இன்னணம்பொரு காலையி னிறையவன் றூதர், தந்தரும்படை தளர்ந்தெனத் தளர்ந்திடும் படிபோர், மன்னிநிலிடு மாதவர்க் கோதின ரவர்கள், சொன்னவாறுபோ லெவர்களுந் துணிந்து பிந் தினரால். (ஙச)

பிந்துகின்றதைத் தரியலர் பிரளய நோக்கி, யிந்தவென்றிநந் தேவுதா னிரங்கிய தெனவே, யுந்தியைம்பது தினவரி தமையுறச் செலுத்துக், கந்துகங்களை நெருக்கியே கலகமிட் டனரால். (ஙரு)

அந்தவேளையி னருமதர் சொற்படி முன்ன,ருத்தியேமலை யிடத்தினி னொளித்திருந் தவர்கள் , மந்தராசல மடைக்கடை திறந்தமல் வருமா , நந்தமாகவே பரிவிடு பாக்ரமித் தடர்ந்தார். (௫௭)

மூன்றுகையினின் முப்பதி னாயிரம் புரவி.தாண்டுபுல்லெனத்தாவிடத் தானாவாளவியு,மூன்றுளித்திடு மயில்வல முறைந்தஅம்நரசுங் கின்றுமன்னனைச் செகுக்குங்கா விதுங்கெழு மினரால்.()

அறந்தவிர்த்திடுங் குபிரழிந் திடமலை யரசங் , குறைந்தசிங்கமோ டுழுவையை யொருத்தலை மடைவாய் , இறந்தனுப்பியபோல்வருஞ் ஜெயத்தினர் மூன்று, புறந்தனிற்குதித் தீண்டினர்போரரி களையே.

(௫௮)

மொழிந்தவர்தமா முப்பதி னாயிரம் பெயருங், குளிர்த்த,மைக்குடைக் குருநபி யொடுமுறு படையு,மெழுந்து நண்ணலரெனுமொருங் கணங்களைச் சூழ , வளைத்துகொண்டரும் வாட்கொடுதாக்[illegible]னர் மடிய.

(௫௯)

பொருப்புறுங்கயம் புவி[illegible] குழிவிழுந் தெனவு , நெருப்பதினடு நேர்[illegible] [illegible] , மருப்புறுங்கரிமுட்கனி யுருவுமா றெனவும் [illegible]ருப்புகுத்[illegible] யலர்களுமிருவமர் விளைத்தார்.

(௬௰)

வில்லினீண்டினர் வேலினினீ[illegible]டின ரிருகை,மல்லினீண்டினர்வாளினினீண்டினர்கவணில் கல்[illegible]னீண்டினர்கசையினினீண்டினர்கடற்போற் ,சொல்லினீண்டினர் தின்னிருபடைகளின்சூரர்.()

சிரமறுந்தன தேகங்க ளறுந்தன பரிசைக் , கரமறுந்தன காற்றுணை யறுந்தன கலனு , ரமறுந்தன வுதரங்க ளறுந்தன வுளைக்குந் , தரமறுந்தன குபிர்த்தரி யலர்களுக்கம்மா. (௬௨)

காற்றையொத்தவெம் பரிகளின் கணம்பல வறுத்த, சீற்றமுற்றவர் செழுங்கையின் கொடிபல வறுத்த,ஆற்றமிக்கவர் கரத்துறுகவிகைக ளொடித்த , மாற்றருங்கல னுதிர்த்தன மருவலர் படையில்.

(௬௩)

அலியறம்றமுங் காலிது மயிலினம் நரசுங் , கலினவெம்பரியினரசு காபியங்கடனு, மலிவினிவ்விதம் வதைப்பதின் மாற்றலர்மலைந்தே , நலிவிறேடவண் முறிந்தனர் நல்லவர் நகைப்ப. ()

வான்கிடந்துமுன் வல்லவ னுமைமறுத் ததனுன், மீன்கிடந்துகடருங்கடன் மேதினி யிழந்த , கூன்கிடந்தவன் கொணர்ந்தபுத்தினக்கொடு தரிபா,ருங்கிடந்தசெங் களமிழந் தோடின ரன்றே

மாலிடந்தகண் மடந்தையர் மணல் புரண் டலறக், காலிடந் தமைக் கருங்குழற் கல்லையு மணிந்த, தேனிடந்தசெம் மலர்களுஞ் சிதறவங் கவர்கம் , பேனிடந்தெனக் கிடந்தன ரிறந்த பேய்க் குயிரர். (சசு)

கருமனக்குயி ரினரிலை கடலென விறப்ப, மருமலர்ப்புய வரசனு மழுமடந் தையரும், வெருவியோடுபல் வீரரும் விரைந்து போய் நான்காஞ்,சருகினிற்புகுந் திருந்தனர் தத்தமி லயர்ந்தே

காற்றையொத்தவெம் புரவியுங் கலணையுஞ் சோடுங், கூற்றையொத்தவெங் கோணமுங் கூன்பிறைச் சிலையு, மாற்றையொத்த செங் குருதியார் களமிசை புகுந்து , நீற்றையொத்தநன் மனநிலைத் தினவ றொடுத்தே. (சஅ)

வென்றிசேர்படை மிகுதிவெட் டினமொரு போது , மின்று போர்ப்பலித் திலவென வேமமற் றெவையுங், குன்றுநேர்புயம் பூரிப்பிற் கொண்டுபோய் நபிட[illegible]ரி, முன்றலைவைத்தனர் மகிழ்ச்சி தோய்ந் தவரொடு மிருந்தார். (சகூ)

புத்துப்புடைக்குப்போந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகூ படலம் - கூச - இ - திருவிருத்தம் - தூஅ௱சஉ.

சல்காப்புறப்படுபடலம்

இன்னவண்ணமங் கிறையவன் றூதவ ரிறசூல் , நன்னயத்தசு காபிக ளொடுநா வலர்கள், வன்னமாப்புகழ்ந் தேத்திட மனமகிழ்ந் திருப்ப,மன்னனாகிய நவுசுல்கூல் செய்தியை மவுல்வாம்.()

மறங்கிடந்தமன் நவுசல்கூல் மகனிறகா மத்தலைவத்,திறங்குலைந்திரி சேனையைச் செலுத்திடச் சாட்டி, யிறங்கியில்லவ ணிருக்குமே மூன்றுசரு கிடத்திற், கறங்குகாலினு கடுவிசைப்புரவியிற் போந்தான். (உ)

வந்தமன்மனை புகுந்துதன் மனைவியை நோக்கி, யிந்தவாறனைத்தையு மிசைத்தழு திரங்க, வந்தவல்லியு மரற்றிக்கட் கடையினி லாலி, சிந்தநின்றன டிகைத்தரும் புதல்வனை நினைந்தே ()

மன்னனுந்திரு மடந்தையும் வழுவையும் பிடிபு, முன்னருங்கிடங்குற்றயர்ந் திடுவபோ லயர்காற், பன்னுமன்னவர் பயந்திடும் பதுமினிப் பாவை, யிந்தவன்னமென் றிசைக்கரும் படியெ திர்ந் தனளால். (௪)

வேறு.

வெள்ளிக்கரசாம் வித்துவமுதம் வெய்யோன்கதிருஞ் சரிகலந்தே,தெள்ளித்தெளித்து வடித்ததனுந் றெரிவையுருச்செய் தியற்றியதோ, புள்ளிப்படமார் பணிமணியோ பொன்னேறுதவாத் தினவறலோ, யுள்ளிப்படைத்த வடிவினளோ வர்கடிருமுன்னனுகினளே. (௫)

எண்ணுயிரங்கொம் பிடபமதோ ரெயிற்றுமெலடுத்த விரும்புவியிற், பெண்ணுக்கிடவே கடிப்பேசிப் பெலத்தோடுறுதொண்ணூறரசர், மண்ணுடிடவே பரிவிடுத்தே தோர்ப்பித்தவர்கண் மணமறுத்தாள்,விண்ணுடவர்வந்து தவிசெய்ய வெல்வாள்தாமத் தூல்கரவே. (௬)

வேறு.

கரியமைக்கடலி னெளித்த[illegible]ந்து கடுவினைக் கலவைபென்றணிந்த, வரியளி யினங்க ளிரவுகன்டுங்கு மளிகையோ வாசமுற்றிருந்த, வரியதற்பனிநீ ரழைத்தகிற்களப மணிந்தகிற் றூபமுமூட்டி,விரிதருதளவ வெள்ளிபூத்திலங்கி விளங்குகந் தாபெனுங் குழலாள். (௭)

வண்டுமொய்த் திருந்தேர் மலரிணைபுழக்கி மதுமழை பொழிதாக் கிடந்த,தண்டலைத் தடமோ திரடர வளர்ந்தோர் தலைநெளி கொன்றைநேயோ வ்வமை, விண்டிடாக் கூந்தற் கமுகுசை வலயோ மினுங்கவர்ந் தொழுகிலைய வகையா, பெண்டிசை விளங்க முடிப்பதற் கியைந்தங் கெழிலிரு டிரண்டநீள் குழலாள். (௮)

அழகுசெவ் வகத்தி மலரினி லறுகா லளியிருந் தெனவிரா பொருந்துங், களபநற் றிலத மணிந்தருஞ் சிலையைக் கணிச்சியைக் காம்படத் தேய்த்தேர், வளைவுகொண் டுலவு முகமுழு மதியின் மேற்றிசை தவழ்ந் துழன் றலகுங், குழலெனும் பெயர்கொள் கருமையிற் கீழ்பாற் பிறந்தகோ விளம்பிறை நுதலாள். (௯)

மாற்றல் ருயிரா விழிக்கணை தொடுத்து வாட்டிட வளைந்தகார் முகமோ,தோற்றிடக் காண்ட மெதிர்ந்திருந் ததுவோ சுடரெறி குக்குடத் தலைகோ, கூற்றெனக் கொடிய கொலைபல தேர்ந்த கொடுவரிக் கட்கட றன்னின், மேற்றிசைக் கனாயி னுறுதிறப் பவள மென்கொடி புறம்புரு வத்தாள். (௰)

உலையனத் புகுத்தி யடித்தடித் தமையா வுவணியம் பயிலினைச் சினங்கொண், டலையினைத் துளக்கி யருணனைத் துரத்தி யளியினைப் பறத்திமா வடுவை, விலையினிற் படுத்திக் கயற்கரு விளைகா வியையமு தம்புக முடுக்கிக், கொலைசெயக் கருதிக் கடுவொடு மிணங்கிக் கூற்றுடன் பழகுமை விழியாள். (௰௧)

வேறு.

கங்கைதெருறுங் கண்ணைக் கமலம்போற், றங்குமானனத் தைத்தழு வாமலே, மங்கிதூசனற் கத்தரி வள்ளையைப், பங்கமாகப் பழிக்கும்பொற் காதினள். (௰௨)

மிக்கசாணைக டேய விடுத்துமுன், பக்கமேயுருப் பாய்ந்துள் ளிலங்கிடத், தக்கதாகித் தயங்கிய தண்படி, மக்கலத்திலும் வாய்ந்த கபோலத்தாள். (௰௩)

எள்ளேவாட்டி யெழிறரு சண்பகத், துள்ளவேட்டை விரித்துளை வண்டினை, மெள்ளவாடி விரைந்தெழு கட்டனைக், கொள்ளுநீன்று கொ[illegible]ம்வள நாசியாள். (௰௪)

வேறு.

கிடந்துலர்ந் தறலி லவிந்திடக் குமுதக் கிளைகளை முளரியைப் புரிந்து,வடிவுறுந் துகிரை விழியை முடுக்கி மதுப்பிழி தொண்டையின் கனியைக், கொடிபடுத் தியும்புட் குலத்தினைச் செய்துங் கோபமொப் பிலையெனப் படுத்திப்,படியிலஞ்சுகமும் பூவையு மாயப் படுத்துபண் வாயினி னிதழாள். (௰௫)

முல்லையை முருந்தை மயில்டியிறகை முத்தைவென் றணிகொண்டமாதுவளை, மெல்லிய விதையை யணிதினப் படுத்தி மெல்லெனச் சிவந்தபொற் சிலைமேற், சொல்லுதற்கரிய வெண்ணரம் பொழுங்காய்த் தொடுத்தணி நிரைநிரை நிறுவுங் கல்லென வுருகா மனங்களைத் துருகக் கற்றபுன் னகைதரு நகையாள். (௰௬)

வேறு.

ஓதிமுகி லிற்கிடை யுதித்தினி தெழுந்த, பாதிமதி நெற்றியடி பார்த்துறிறை யிந்தோ, சாதிமணி மேவிய சரோருகம தென்ன மேதினியின் வெண்மணி விளங்குதம்வத னத்தாள். (௰௭)

தேன்முதி யாழ்கதலி சினிமுதிர் பாகோ, கரமெழுகு மாங்கனிகற் கன்டினி வருககை, யீனமறு கின்னாகுள விக்கரிய பூவை, தானுறழ்வு றுமதுரத் * தாலினுரை யாளே. (௰௮)

* தால் - நாக்கு

வேறு.

கருமுகிற் கணமுங் குழவிவெண் பிறையுங் காண்டரும் * பிரண்டையும் பிணையு,மருவிரி குமிழு மாடியும்,, வளையும் வளங்கொள்செல் வாம்பலு மதியு, மொருதலங் கிடப்பச் சுமந்திது கருமுதிரியுத் திரைதரும் வளையும், பொருவினும் பொருவா மணியணி பலவும் பூண்டழ கிலங்குமென் கழுத்தாள். (௰௯)

வேறு.

மின்னுகின்ற நல் வேயையுங், கன்னறன்னையுங் கத்தியா, லிந்நிலத்தினி லீர்வதாற், றன்னனீக்குமென் றோளினாள். (௨௰)

இனியராகத் தியாழினைத், தொனியினென்று தரத்திலே, மினியுரோமம் விளங்குசெங், கனகமேய்த்தமுன் கையினாள். (௨௧)

காந்தளென்னக் கதிர்கலந், தேய்ந்துதாமரை யென்னவே, வாய்ந்தமன்னர் வலிகடான், றேய்ந்திடச்செயுஞ் செங்கையாள். (௨௨)

சினையிருந்த செழுங்கெளிற், றினைமுனித்தி லஞ்சியே, புனல்புகப்பொனி ஞாழியை, வனையுமென்விரன் மன்னையாள். (௨௩)

கொஞ்சுகின்ற குதலையா, யிஞ்சொற்பேசி யெழில்பெறு, மஞ்சுகத்தல கானதின், மிஞ்சுகூருகிர் மேவினாள். (௨௪)

வேறு.

அரும்புபம்பரநற் சிமிழ்வரை முடியோ டாடெபத் [illegible] பரிகிழிகுது, குரும்பைபொற் குடமென் றகம்புமண் டல. [illegible] கோங்கரும் பிளவிள நீர்மண் ணிரும்புவிக் கலசநேமியங் குமிழியிலங்குசெப் பருங்கிணந் தாளம், பெரும்புதக் கரிக்கோ டிலவகளை முடிக்கிப் பெருமையுற் றிலங்குபொற் றனத்தாள். (௨௫)

உரம்படுத் தோங்கிப் பணைத்திறு மாந்தங் குல்வுகச் சறுத்தணிச் சுணங்கு, திரைதிரை செறிந்து தகாமும் புழுகு நீவிநற்பசலைபூத் திலங்கி,யிருவிழி கறுத்தங் கடர்ந்திளமை யாம லெதிர்த்தவ ராவியுள் ளடக்கித், தாளவொண் மணிப்பூண் டழைத்திழும் மதத்தின் றந்தியைப் பொருங்கன தனத்தாள். (௨௬)

கொங்கையென் றிணைந்த கோட்டுவா ரணத்தைக் கொழும்வயிற் றூலினிற் றழையுஞ், சங்கிலித் தடமோ தடப்படப் பணிவா னிமிர்த்ததோ தயங்கெறும் பொழுக்கோ, வெங்கயத் தறியோ காஞ்சிநன் மணியோ மெல்வடமோ சலாகையதோ,பைங்கொடி திலயோ மதன்மய தூமேலர் பகரடி வயிற்றறு முடியாள்.

---

* பிரண்டை - மயார்கொடி ,, வளையும் - வள்ளையும்

ஆலிலைநீள வடமதின் கீழ்பா லறற்கழி மல்ரல ரிலங்க, வோலி யேங்கடலி னுறநிலாயேற வொளிருநற் படிகிட ந்நிசைய வாலிப ரிலடயப் பட்டமுமால்வட்ட மு மமிப்புமான் குளம்பும்,பாலினி விருப்பக் கற்பெறும் வேலிபடர்கலை விசித்தமெல் லிடையாள்.

மின்னெனிப் பதங்காத் தடியென வுடையா மெல்லிளை நூலெனக் குழையாய் , பன்னகமெனமட் கமரினுட் புகுதாப் பைங்கொடி யெனக்கிரி படரா, தென்னுறு மரிபூங்கொம்பிலை துராத்தித் தேயிம கரனையு முடுக்கி,யிந்திலத் திசைமா ரனினுடல் போன்று மில்லையுன் டெனவுறு மிடையாள். (உகூ)

அரம்பையைக் குலையா லழிவுறப் படுத்தி யனநடை தரும் பிடி யதனின் , கரப்புழை யெனவே கடிந்துமென் மைய வாய்க் கவினுற விலங்குசெங் குறங்கா, எரும்புலி யலவன் றனை முகந் தேய்த்தங் கெழில்வரா வினைப்பயம் புகுத்தி, புரம்பெறு சிணைத்தூ ணியைநற்கா கிளத்தலை யுவமைசொல் லருங்கணைக் காலாள். (௩௰)

பொன்னிறுத் சமைத்த மணித்தரா சுவமை பொருத்தினும் பொருந்துறப் பறடாள் , வன[illegible]மார் கமடப் போத்தக மென வே மணிச்சிலம் பிசைபுற வடியாள் , மின்னனூர் கரத்தொட் டாடும்பொற் றிரட்டும் விளங்குபந் தெனுஞ்செழுங் குதியாள், பன்னுமோர் வயிரக் கதிருகி ரமைசெய் பவளமென் கொழுந் தணி[illegible]ாள். (௩௧

வ[illegible]டத் தலம்பு மேன்மையந் தடத்தின் மணிச்சிறைப் பெடையொடுஞ் சேவ, லனங்கிடந் தருங்கட் டேவிடக் குடைந் தங் கரியகண் டியிறாப் படுத்தே, தினங்கிடந் தலவு முளரியம் போதிற் செப்பலத் தகமணிந் தனபோற் , கனங்கிடந் தனைய கருங்குழன் மடவார் காங்கொடு வருடு பொற்பதத்தாள். (௩௨)

மலையினிற் பயிலு மிளம்பிடி யானை வருகின்ற சாயலோ வல் லா,விலங்கிய வருங்கட் டேவியின் றோகை யிணையடி பெயர்த்ததோ கமலத்,தலவிய நறும்போ தினித்திரி வனங்க ளுலவலோ சொல் லரு நடையாள், மெலமெல நடந்து தந்தைதா யிருக்கும் விக சிதவிடத்தைநண் ணினளால். (௩௩)

வேறு.

நண்ணிய மகளைநோக்கி நாட்பினின் றேற்போ டெல்லாங், கண்ணற றளிப்பவேந்தன் கவலக்கேட் டனலின்மீதே , யெண் ணெயை விடனும்புண்மே லெரியிரும் பிடனும்போல், வெண் ணமா ரவற்பார்த்தொப்பில் லெழிலுறுங் குமரி சொல்வாள். ()

எந்தையே யரசரேதே யென்றனை மூன்றுபேருஞ், சிந்தையு
டறிவும்வாய்ந்த ஜெயங்களு மிருந்தோ ராலே, யிந்தமா நிலத்தி
லொன்று ரியற்றிடுஞ் சிஃறுபாய, தந்திரந் தனக்கும் போர்க்குஞ்
சற்றெனு மயர்ந்தி டாரே. (௫௫)

அந்தமுப் புவியுமேன்மை யருமதின் கவிமாத் தன்னைச், சொன்
னதா லவர்தம்வேதந் தூயவன் விடுத்ததாகு, மென்னவே யந்த
வாய்மைக் கிணங்கிடிற் கொலையும்போரும், மன்னரும் பகையு
நீங்கிப் பல்பலன் பெறுவோ மென்றாள். (௫௬)

ஆயுநல் லறிவாலந்த வாயிழைசொலக்கேட் டண்ணல், நாய
னென் றறும்பற்றுசை நயந்திடா திவையோர் துன்னைக், காயும்
வன்னரகின்வீழ்த்திக் கரித்திடு வாரென் றேத, வாயிதழ் திறந்தங்
கின்னும் பயித்திரு லிதனைச் சொல்வாள் (௫௭)

விள்ளரும் பெருமையாக விளங்கிய தம்பிரானை, யெள்ளள
வெனினுங் கூச்ச மின்றியிப் புவியின் மீதிற், கொள்ளைகொண்
டவரு முய்ந்தே குறையற விருப்பதாலே, கள்ளருக் கடங்குத்
தேவைக் கருத்திரு தடக்கு மன்னே. (௫௮)

அனைத்தையுஞ் சடலங்கோட்டி யாவியங்கதனிற் பூட்டித், தினத்
தரா தரம்போலூட்டிச் செழுந்துகி லாடை சூட்டி, மனத்தையு
மிகுதிநீட்டி மறைவழி யறிவுங் காட்டி, நினைத்தலைக் † காசா
நாட்டி நிறுத்திறை யொருவன் மன்னே. (௫௯)

ஈதலாற் றிருடுபோன * வியற்றிலை யிறையா மென்னக், காதலா
யிருக்குமூடக் கருத்தைவிட் டமைத்த வல்லோன், வேதமே
யுளதாமென்றும் விறனபி யத்தநாயன், றாதரா மென்றுநாடித்
துலங்குதீன் புகுத வேண்டும். (௬௰)

இப்படி யொருமை கொண்டே யிரண்டரைக் கடிகை தங்கின்,
மைப்படி கவிகைவள்ளன் மருசறி விறைபாற் கெஞ்சி, மெய்ப்
படித் திருக்கும் பொன்னூர் மேனிலை வாழ்வின் பாகக், கைப்பட
வருள்வாரென்னக் காதலுற் றிசைத்து நின்றாள். (௬௧)

மகளுரை செவியிலேற மன்னவன் வெகுண்டுசீறி, முகமதி சேப்
பக்கையான் முடுகுபு தாக்கிமீண்டும், பகையிவ ளாகாதென்றும்
பரிவுறச் செகுப்பே னென்று, நகையுற வுரைத்தானங்கை
நவின்முக மயர்ந் தகன்றாள். (௬௨)

---

* காலெலன்பது தன்வசம் - † இயத்தியென்பது முயற்சி

ஆயுநல் லறிவுமூவா றாயுதத் தொழிலும் பூமேற், பாயும்வெம் பரியினேற்றும் படைபொரு திறனு மின்ப , வாயுளா நாகரீக வடிப்பமுந் தேர்ந்தசல்கா , மேவயுநற் கலன்களார்ப்ப வீதிமண் டபத்தைச் சார்ந்தாள். (௪௩)

அன்னவ ளிருக்கமேக மயனுரு தியற்றுமேடை , தன்னகம் புகுதவங்ஙன் றரித்தசே டியர்கள்வந்தே , யின்னெனச் சூழ்ந்து கூடி வேந்தர்கோன் மகளேயுன்பா, லென்னதுன் பெய்திற்றென் றே ரிசையொடுங் கேட்கச் சொல்வாள். (௪௪)

எனையொரு பிணிவந்தீண்டி யிருப்பதாற் போமினென்ன, வின வினோர்க் கோதியாய்ந்த மின்றனித் திருந்தோர் கத்தைத், தனிக ரங் கொண்டுதீட்டித் தன்னரும் ரகசியங்கண், மனமுறத் தெரிந்த பையன் வன்கரத் தளித்துச் சொல்வாள். (௪௫)

சாரிமேநீதான்மிக்க சங்கையா யின்னே நல்ல , வீரியன் கலைப்பு மைந்தன் விறலுறு முற்றத் தென்னும், பேரின னிடத்திலேகிப் பிறங்குமிக் கடிதமீந்து , கூரிருட் பொழுதினென்முன் கோதற வருதி யென்றும் (௪௬)

உன்னரு முடங்கலீந்திங் குற்றிடி னுனக்குநூறு, பொன்னளித் துரிமையாகப் பொருந்திட விடுவே னென்று, நன்னயத் தோடுஞ் சொன்னா னவிலுமச் சாரிமென்போ , னன்னபத் திரத்தைக் கொண்டங் ககன்றவன் கரத்தி லீந்தான். (௪௭)

தனுவிடு வாளிநேராய்ச் சாரிம்புக் களித்தகத்தை , யினிதுற முற்றத்தோர்ந்தே ரிருந்தயத் திருத்திப்பையன், மனமகிழ்ந் திடப் பொன்னூறு விலைபெறு மாலையொன்று , நனிகளித் தின்சொற் கூறி நன்னயத் தோடு மீந்தே. (௪௮)

முடிபுனை யரசனீன்ற முழுமதி முகத்தாள் முன்னே, கடிதினில் வருவனென்னைக் கழறெனக் கழறப்பையன், சடிலவே கமுப்பின் ஞகத் தாவிவந் தரியசல்கா , வடியிணை பரவியேத்தி யறைந்தன னனைத்துமன்றே. (௪௯)

அறைந்தவ னுரைகேட்டேரி ஞயிழை யிருப்ப வவ்வற், றிறந்தரு முற்றத் தென்போன் சினந்தரு மயில்வா ளேத்திப், பறந்தநேர் நடக்கும்வேகப் பரிமிசை யேறியங்ஙன் , றுறந்தவர்க் கிசைந்து வாழுந் தோகையார் சருகிற் சென்றான். (௫௰)

சென்றொரு சிலையின்சார்பிற் றெரிந்திட வரிதா யார்க்கு, நின் றணிகல னுந்தூசு நெருங்கொருகமரில் வைத்தே, வன்றிறற்பரியுங்

கட்டி மன்பத நடையதாக,மன்றலார் சல்காவைகு மணைக்கடை
வந்தா ணக்கால். (௫௧)

வையமே புரந்துவாழு மன்னவன் றவுசுல் சுல்தன் , லைகயிரு
ல்டிபட்டேகி யுற்றருள் கபீலைப் போற்றுஞ் , செய்யவாய்க்
குயிலிராகச் சேயிழை யலாதுமற்றத் , தையலா ரோடுமுள்ள
ஜனமெலா முறக்க முற்றூர். (௫௨)

ஜனமெலா முறங்குமவ்விற் றலைக்கடை வந்தவீரன் , மனமு
றைத் தொருகல்லேத்தி மணையகத் தெறிந்தா னக்கற்,பனுமொரு
தாதிமேலே படவெழுந் தெறிந்ததாரென்,றனதமாய்க் கேட்பச்
சல்கா வுறைத்திபா னுறங்கென் றுளே. (௫௩)

அறைதல்கேட் டந்தமின்று ளருந்துயில் புரிந்தாள் பின்னர்,
கறையறு சல்காவந்திற் கடைதிறந் தவனைநோக்கி , விறல்பெறு
சலாமுங்கூறி விடியுமுன் னடப்போமென்ன , நறைமொழி வழ
ங்கியுட்போய் ஞாட்பணி யணிவதானாள். (௫௪)

இரத்தின பரணமாற்றி யிலங்குது சங்கி சாத்தி , யுரத்தினு
ரரும்புதோன்று தொளிர்மணிக் கவசம் பூட்டிச், சிரத்தினுன்
மணியின்மோலி சேர்த்தியள் ளிலைவேல் வாளுங் , கரத்திலே யுற
மற்றுபு தங்களு மணித்தா ளன்றே. (௫௫)

போர்விழிக் கணைக்குநாணிப் புகுந்தொளித் திருந்தவென்னக்,
கூர்மையத் திரங்கள்வைகுந் கோதையின் கணைக்காற் கொல்கி,
யேர்தரு முதுகினேறி யிணைத்தவா றிறுக்கப்பெற்றுச் , சோர்
வொடுங் கிடப்பதொத்த தூணியிற் பறத்தாரி பான்மை. (௫௬)

கரியமென் புருவமென்னுங் கார்முக மிரண்டும்பூவி , லொரு
வரும் வளைக்காதாகி யுறவளைந் தொளிர்கணென்னு , மிருசரந்
தொடுத்தநோக்கி யென்செய்வோ மெனவோரோங்கற்,சருகிடை
பதுங்கலொத்த சாற்றும்விற் புயத்தார் வண்மை. (௫௭)

அதஞ்செய்யு மிரும்புக்கொல்கி யரியின்பாற் புகுந்தொத்த
இதஞ்செய்யுங் கணிச்சியஞ்சிற் றிடையினி லார்ந்தபான்மை
மதஞ்செய்யப் பின்னில்வார மன்னரைச் சுடுவேனென்னப்,
பதங்கன்வந் துற்றதொத்த பரிசைவெந் நார்ந்தநேர்மை. (௫௮)

நுதலெனும் பிறையி னுப்ப னுட்பமார் திலதந் தீட்டி , வித
விதமலர்கள் பூக்கும் விகசிதக் காவின் கண்ணே, யதிவித வுதக
மூறு மலர்த்தையிற் பட்டருகின்ற , சததள கமலம்போன்ற தாளி
னிற் கபுசுந் தொட்டாள். (௫௯)

வேந்தர்கள் வேந்தர் மெய்யில் வேய்வன யாவும் வேய்ந்து
காய்ந்தசெங் கதிரோ னுத்த கதிரயி லோடுங் கோணம், வாய்ந்த
செங் கரங்கடன்னை மலையுமாந் தளிரும் போல, வேந்திவல் லவ
னைப்போற்றி யில்லைவிட் டகல்வந்தே. (௬௰)

மதியினைப் பழித்திலங்கும் வதனமே லாடை யிட்டோர், கதிகளைந்
தொடுமு வேகங் காற்குரத் தூட்டு மின்போற், குதிகளு மிடிநேர்
தாக்குங் குலைசயின்வாய் நுரைநீர் பூணைவச், சதிகொளுங் கடலை
யொப்பத் தரித்தமா மிசைகொண் டாளால். (௬௧)

வேறு.

பரியேறி யுடனங்கு வருகாயி ரொடுதங்கு பரிவாக நடைகொண்
டபோ, திருண்மேவு மனன்மூத்த வளைமேவு கமரின்க ணிடு
இன்னை பொருள்கொண்டரோ, திருவாரு முகமங்கை யருகாக
விளைமூங்கு தெருவீதி பலபிந்தவே, விளைவாக விருபேரு மய
ராது திடனுக மிகுதூர வழியேகியும். (௬௨)

கருதார்கள் பணிகல்லை விடுநேர்மை யுளமெல்லி கருதாசை
வெளியாகிடா, திருபேரு மொருசொல்லி னிருளோறு நடுவல்லி
னெழில்வாசி விடுபோங்கியார், தருவான வில்கவிஃவ நலமாது
வளைநெல்லி சதகோடி களினோடுமே, மருவீசு சிறுமல்லி கையி
னோடு கொடிமுல்லை வகைமேவு பொழினீங்கியே. (௬௩)

மலைமேவு தருசந்தனமதோடு கொழுவிஞ்சிமணிவாழை மிகு
பூகமே, நிலையாசி னிகள்சம்பகமதோடு புலிகொன்றை யெழி
லுவ னறையார்பலா, பலவாரு மாமேவி மிடைவான வொரு
சோலை பரிவாக வெதிர்கண்டரோ, நிலமீது திகள்பாவ விளைவாக
வதிலாகி நெடுவாவி புடைமேவியே. (௬௪)

இவணுரு மறனன்மை யெனவெண்ணி யரிநின்று மிழிபோகை
யதுமீறியே, யவர்பாலி னுளமூர லதுகொண்டு பசியாறி யறல்
வாரி யுணுபங்கனே, சுவையான மொழிபேசி யுறுபோது மட
மாது சுகமாக வவணோடுமே, கவைகாண வையமோடு மெலிதாக
வொருவாய்மை கதிமேவு மியஃகூறுவாள். (௬௫)

எனதாவி யுறநீவான கலைதேரு துணைவோர்களியல்வேத நபி
பாவிலாய், தனிசீர்கொள் கவிமாலை நவில்பேரி னுறலாலந் நல
வான வழிமீதிலே, யினிதோடு புகயானு மிசைநாடி வரலான னெழி
லாள வுனதேசிலா, மனமாய்வு கொடுபேச னெனவாகு மொழி
கூற மதமாக வவணோதுவான். (௬௬)

வேறு.

ஜெகதலத் தினிற்பல சிஃறு றாகிய , வருமதின் மறைவழி யாக
வேண்டுமென , விகலற வுரைத்தநீ யிருளை யல்லையாய்ப் , பகர்வ
துண் டெனிற்கொலை படுத்து வேனென்றான். (௬௭)

இன்னபான் மையினவ னிசைத்தல் கேட்டரு , முன்னுளத்
தெரியயா னுரைத்த தன்றியே, யன்னவன் மறைவழி யாவ தேறு
வென, மன்மகா ரிக்குமகள் வழுத்தி னளரோ. (௬௮)

உரையிஃ தாடிமின் னுளத்தி லிங்கிவன், றரும்பகை யாதலாற்
சதிக்க வேண்டுமெனக்,கருதிநல் லுணாயினிற் களிப்புண் டாக்கிமா
பிரிசமு முறும்படி பிரவை காட்டினள். (௬௯)

அழகினி லுறைதவி லன்பி லாழியார் , வளைபிறை நுதலினண்
மருட்ட வன்னவன், பழுதகல் களிப்பெனும் பரவை மூழ்கியே
விழைவொடுங் கள்வயின் வீங்க மாந்தினன். (௭௰)

தனதுகை யிருந்தகட் டளையுண் டாங்கவன், மனமகிழ்ந் திருக்
கையின் மருள்வந் தீண்டலாற், றீனுமவண் படுத்துக்கண் டுஞ்கக்
கண்டுமான், றெனியெழ வாளினு லவனைத் துண்டித்தாள். (௭௧)

சல்காபுறப்படுபடலமுற்றிற்று

ஆ படலம் - ௫௫ - இ - திருவிருத்தம் - ௩௲௯௰௫.

சல்காபோர்புரிபடலம்

தீநெறிக் கிணங்கிலாச் செறுந ருவிவின் , போனதாற் பிருதி
விற் புகைத்து மாதுற,வினைவெங் குபிரின ரிழிவு காண்பபோற்
பானுவுங் கதிர்விழி பரப்பி வந்தனன். (௧)

அவ்விரு ளினில்வரு மரிய மாதினுக், கெல்லைக டவமிடா தின்
பங் கூர்ந்திட, நல்விய லாறுகாட் டிகளி னட்புறே , சொல்லையி
னெழுந்தன னுதய பானுவே. (௨

நிறைமதி முகமயி லீந்து மாற்றினத் , துறைமுகஞ் சேர்க்க
வோர் தோணி யாயிர , மறுவறு சவளத்தாற் றுழாவி வந்தபோ
லறைகுடக் கரியரி யரியொடுந் தோன்றிற்றே. (௩)

சூரிய னெழுந்திடச்சூர மன்னர்போ,லுரிசல் காவெனு நங்கை
தன்னருஞ் , சீரிய பரிமிசை யிடத்தி னேறிவின் , மாரியங் கவி
கையார் வழிவைய நாடியே. (௪)

மறுவறு கின்றவவ் வாசி தூண்டிமுன் , செறுநெறி நீந்தியே
செல்லும்போதினிற், கறுவொடு மொருவனோர் கற்கி யேறிமன்
னுறுமமர்க் களம்விடுத் தோடி வந்தனன். (௫)

வந்தவன் வாசியு மாதின்வாசியு மந்தநல் லாற்றினி லடுப்ப மங்
கைதஞ், சிந்தையுற் றொருசலாஞ் செப்பக் கேட்டவ, னெந்தவு
ருனக்கென விறைவ வின்பினாள். (௬)

அதனென்னு நகரைவிட் டகல்கிறேனல , பதிதிகா முக்கெனப்
பகரப்போதவன் , குதிரையின் குளம்படி யிடறக் கோதிலா,
முதியநற் றபியையழ தேவி யென்றனன். (௭)

பரிப்பத மிடறவப் பகைஞன் சொன்னசொற் , பொருப்பு
றழ் குயத்தியுட் புகுதக் கட்கடை.,நெருப்பெழு பவன்றலை நிலத்
தின் வீட்டிவிட் , டிரைப்புறு புலியென வேகு மெல்லையில்.()

ஆசிக மிசைபல் சூரர் முன்னிவந், தோகையி னறபிக ளுடற்பி
றப்புவே,காசினி னுன்பதி கருதிச் செல்பதி,பேசுக வென்றனும்
பெண்க ளுயகம். (௯)

வரிசையென் பதிபுகழ் மதீன மாமென , வுரைசெய வுடனவ
ருடன்று சீறியே, பரியொடு மடர்ந்துறப் பாவை வாளினு, லிரு
வர்க் டமையவ ணீர்ந்துவிட்டரோ. (௰)

அவ்விடம் விடுத்துமிக் ககன்றுமார்கையிற், குவ்விளித் றுகண்
முகிற் குலங்கள் போலெழப் , பவ்வமென் றமலையின் ரிக
ளாந்துற , நவ்விவண் டயில்கணை நயனங் கண்டனள். (௰௧)

கண்டகண் ணிமைக்குமுன் கற்கிறா ரொடு , மண்டல ரடுத்துதீ
யார்கொ லென்றனும் , விண்டனள் நபியசு காபு வீரரிற் , திண்
டிறம் பொருந்திய ஜெயத்த னென்னவே. (௰௨)

அன்னமென் னடைதரு மன்ன மாதுதாஞ், சொன்னசொற்
கேட்டுடன் றுன்ன லார்களிற் , பன்னரு மொருவன்றன் பரியை
யோட்டிபேர் , மன்னர்நே ருறமத்த மயில்மு னுற்றனன். (௰௩)

முன்னினுற் றவன்மிக மோதி வீசனுந் , தந்நபி லான்மெலத்
தடுத்து மாமயி,லுன்னியி னுறுபவ னூரத்தி னேர்புகுத்;திந்நிலத்
தினில்விழ வீண்டிக் குத்தினாள். (௰௪)

அவனுயி ரறவுட் றுறு நான்குமே , ருவகையுற் றெவ்வொரு
பெயர்க ளாகவந் திவளுட னெதிர்பொரு தெவரும் வீழக்கண்,
டவர்குழு யாவரு மடர்க வென்றனர். (௰௫)

என்றவ ருரைத்தல்கேட் டெவர்க்குமுன்னிலை, நின்றவ னவர்
களை நிமிர நோக்கியே,யொன்றிய னுக்குப்பல் லாக்க ரீண்டுதல்,
வென்றியின் றெனவனார் விலகச் செய்தரோ. (௰௬)

இவன்றனைச் செருக்கயா னேகிறேனென்று, வவன்பல பயித்
தொடு மடர வீரமாய்ப்,பவந்திரண் டவன்படப் பரியைத் தட்
டிவிட், டுவந்தயி லாரம்பட வூன்றி வீழ்த்தினான். (௰௭)

தலைமைய னிறந்திடத் தரிய லாரெலா, நிலமிசை வளைத்தரி
நெருக்கு வோமெனச், சொலியவர் சதுபுறஞ் சூர வீரமாய்,
மலிபுகழ் தரும்சல்கா மயிலைச் சூழ்ந்தனர். (௰௮)

கதிகளைந் தின்பரிக் காயிர் சூழ்தலுஞ், சதியுறு மென்றுதாஞ்
சார்த ருடைவெண், மதிமுகத் தெதிரிரு மலர்க்கை யேந்தியோர்,
புதியவன் றனை நனி புகழ்ந்து வாழ்த்தியே. (௰௯)

கனதியா ரகுமதின் ஹக்குக் கொண்டியா, னாதிடங் கேட்
கிறே னுயர்ந்த வந்நபி, யினின்மறை யுளதெனி லவனைக் காண்
குமட், டெனதுயிர் காத்தரு ளேகவென் றிரந்தாள். (உ௰)

இருகையு மேந்திமா னிரந்து கேட்டலு, மரியவ னுடன்றந்தை
யாயி சீதவுமற், றரியன யாவும்விட் டொளிர்மு கம்மதை,யொ
ருமைகொ ளுளத்தினி லுறுதி காணவே. (உக)

திருவளர் வானவா யேவச் செப்பவ,ரொருநிமை யிமைக்குமு
னுக்[illegible]றி னெண்ணிலர்,மருவுறு பசுந்துகில் வனைந்[illegible] வாளொடு,
மரி[illegible]யை வினயவட யானைச் சுற்றினார். (உஉ)

வேறு.

கொந்தாரிமை யவர்தாமிகு குழுவாக வளைந்தே, யிந்தானன
மடவாள்களி யிசைவாரி குளிப்பப்,பிந்தாதவ னுறுமொன்னலர்
பெயராது பிடித்தே, பந்தாடின ரரியோடவர் பகர்வானள
வுறவே. (உங)

பரியோடு முயர்ந்தேயவர் படிமேல்விழ வருகா,லரியோன்ரு
ளமரோர்சில ரழகார்கர மேந்து,மெரிவாளதி னுறுதானையை
யிடவேயதின் மோதி, யிருபாதிக ளாய்நாய்நரி யினைசெய்திட
லாவார். (உச)

அறிவின்புக ழமரோர்பெரு மரியோடடை யலரை, யெதிகின்
றது தனிலேசில ரிருண்மாமுகி லளவாய், மய்யுந்திரை வளபூ
வுறு மணவோடும் விழுந்தே,முறிகொண்டவி படலாலயின் முதிர்
கன்னலை நேரும். (உரு)

பூமாதிவை கண்டேமிகு புகழ்மேவிய நயிமார், கோமானிற
சூலேலரருள் கொண்டானவை யாவுஞ் சிமாறொரு துய்யோனளி
செய்தாமெனன மனமுழ, டைமானிலெ யெழுகூறுமு னினுமீறின
ராகி. (௨௬)

அமரானதின் மிசையேமிகு மமரோர்களி னணிதான், சமதா
னரு ளால்வாள்கொடு சமராடிய தறமா, லெமையாளுதல்
கடனுகின விறசூல்நயி னுரே,யுமதாரண நெறிபூடுற வுதவீரென
விண்டாள். (௨௭)

மருவாரெழு பதினைவர்கள் மாவோடுயிர் பொன்ற, வரும்வா
னவர் செலமாமயில் வடிவாரிற சூலி, னருகாகுவ மெனவேயரி
விலாவாய்விடு புயர்வார், பெருமாமலை மிகுசோலைகள் பிறகா
கிட வந்தாள். (௨௮)

கடிதாய்வரு மடமானிறை கபிபாகிய விறசூல், படையார்மிகு
ஜெய்மாயுறு பகர்பாசறை தனையே, முடுகாயுறு பொழுதேது
யர் முதிர்வானது மவளோர், திடனுனதி னொடும்யாவுமே தெளி
வோடுற மொழிவாம். (௨௯)

வேறு.

ஈட்டமாய்மிகு தூசிபொங்கி யெழுந்திடும்படி வேகமாய்க்,
காட்டிலேயொரு கலையையேயடி காலினேர்விசை தாவிமுன்,
னோட்டமாகவி ரண்டுவாலிப ருன்னிவிட்டு விரட்டியே, வேட்
டையாடுபு வருதிறந்தனை வீரமாமயில் கண்டனள். (௩௰)

அந்தவாசியி ரண்டுமோடி யடுத்திடாதயர் வாகியே, பிந்துமேவர்
கலை முந்தியேபெல மோடிமேகுதி கொள்வதால்,விந்தைமேவிய
மாதுகிள்ளையை மின்னைநேர்விடு பேகியோர்,சிந்தையூடு மகிழ்ந்
துவீறொடு சென்றடுத்ததை வவ்வினாள். (௩௧)

மின்னுநுண்ணிடை யாளகப்படு மேன்புல்வாயதை யீர்த்துடன்
றன்னிடத்தினி லேயிருந்திடு சக்கிமுக்கி நெருப்பினுற், றின்ன
வென்று பொசிக்கி வெம்பசி தீரவுண்டறன் மாற்றியே, யின்னு
மிஞ்சு மிறைச்சிதன்னரு கிட்டிருந்தனள் கெட்டியாள். (௩௨)

மாதுகிள்ளை விடுத்தருஞ்சிலை வாளியென்ன விரைந்துநேர்,
மோதியேகரு மான்பிடித்துற முறைமையாவையு மேதெரிந்,
தேதிலாவிரு பேருமேயிவ னெங்குளானறி வோமெனக், காதல்
கொண்டெழி லாகவங்குறு கன்னிதன்னிட முன்னினார். (௩௩)

முன்னும்வீரா யசறபத்தொடு முகல்கிலென்று மறிந்தவ,ரின்
னுமேயறி வோமெனுமொழி யின்றியாரமுக வாடையா, லன்ன

மன்னவ ருடற்பிறப்பென வதித்திடாதுநவ மாய்ஒங்கே , நன்ன
யம்பெறு மறமியேயவரு நாடுசொலீமென வினவினார் (௬௪)

என்றுநேர்மைகொள் கற்பினாளுட னேந்தமாயெமன் கட்டி
லார் , வென்றிமேவிய அதனிலேபுகழ் வீசுகின்ற சபாவெனும்,
மன்றலார்பதி யாளனென்ன வழுத்தி நீரு மிறைச்சியைத், தின்றி
டச்சணம் வம்பினென்னவர் தேனுவிட்டு மிறங்கினார். (௬௫)

வேறு.

இறங்கிய விருவர்தாமு மின்பமாய் மாதைநோக்கி,யறங்செழு
மறமிமேயோரி னரியநற் றலைமையோய்நுந் , திறங்களும் வலியும்
வாய்ந்த ஜெயங்க ளுஞ் செயது நோக்கிப்,பிறங்குமிவ் வுலகினில்
லாப் பிரியமுற் றடைந்திட் டேமால். (௬௬)

ஆதலா லும்மையாங்க ளறிய நன் முகத்திரையை,மேதையா யெ
டுமென்றோத மெல்லிமெல் லெனவேநீக்க , வேதிலா வதனமீதி
லிலறமுகம்மதரின் பேரிற், றீதிலா திமான்கொண்ட செவ்வியுற்
றிலங்கக் கண்டார். (௬௭)

இலங்குசெம் முகத்தைக்கண்டா ரிளம்பிறை நுதலைக் கண்டார்,
துலங்குவிற் புருவைக்கண்டார் துணைவிழி வேலைக்கண்டார்,ஜலங்
செழுங் குமிழைக்கண்டார் தரளவெண் ணகையைக் கண்டா,
ரலங்கலுற் றிருக்குந்தோளி லங்கிழுத் திருக்கக் கண்டார். (௬௮)

மருங்கமர்க் கலன்கள் கண்டார் மகுடமா முடியைக் கண்டார்,
தருங்கர வுவணிகண்டார் தாங்கியி லிலங்கக் கண்டா , ருரங்கொ
ளுஞ் சிலையைக் கண்டா ருற்றபொற் றாணி கண்டா ,ரிரங்கியங்
கவளைநோக்கி யெங்கள்சல் காவே யென்றார். (௬௯)

மனமிகக் களிப்பாயெங்கள் மகிழுடற் பிறப்பே மின்னே,
கனகமென் மணியேபூவிற் கவின்பெறுங் குயிலே வொவ்வா,வினி
ய நன் மயிலேவாய்ந்த விளங்கிளி யனையேயுன்பால் , வினையவ
னுற்றதென்னை விளம்பென விதனைக் கேட்டார். (௭௰)

வந்ததே னடித்தா னின்றுன் வாறெனவ மறைநேர் வின்டேன்,
றந்தைதா னுணர்வு ளாறோ விலைத்தனி வழியேன் கூறி,யந்தமுற்
றத்தோடார்ந்தே னவனெங்கே யறுத்தே னேதால்,வித்தைசேர்
நபியையேத்த விலக்கின னதனாலென்றும். (௭௧)

தகப்பனுக் குறுதிகூறிச் சண்டையாய்ப் பிரிந்த வாறு, மிகைத்
தூர் பாலைதமீதில் வெஞ்சமர் விளைத்த வாறும் , பகைப்பினை

வைத்துப்பேர்கள் படும்படி பொருத வாறுஞ், ஜெகத்தினி லமர ரீண்டிச் செருவிளைத் தழித்த வாறும். (௪௨)

வாதிலா விறலருனல்லா மலரடி யிறைஞ்சி யேத்தித், தீதிலாக் கவிமாச்சொல்லச் சித்தித்தங் குற்றவாறு,மாதவே தனைவரான வுபயமன் னருமன்பாகி, யாதிநா யகனைப் போற்றி யத்திலத் திருந்தா ரன்றே. (௪௩)

பாருதேன் பழநற்சீனி பாலினை பொருந்திடாத, நாகரீ கமதாயன்னோர் நவிற்றவ ணிருக்க விப்பாற், றுகமா னவர்க்குமேவும் பின் றகைமையாம் றவுசுல் கூலின், வாகுசேர்மனையி லுற்ற வண்மையை வழுத்துவாமே. (௪௪)

எனதுகண் மணியாய்மேன்மை யிருதயக் கனியா யீரற், றனி லுறுகொழுந்தாய்வாய்ந்த சகலசற் குணமாயின்ற, வுனதுயிர்க் குயிராஞ் சல்கா வோரடி பட்டென் கையான், மனமிக முனிவா மேயுகும் வகையினல் வருத்த முற்றேன். (௪௫)

அடிபடுங் கோபத்தாலே ரடிபெயர்த் தேகுமின்னாள், வடிவுறும் புகழ்ப்பற்றுகை வணங்குவ தொழிந்து முன்னர், படியினி லகுமதென்போன் பாலுறுநமதுமக்க, ளிடஞ்செல லொருகாலங்க ணெழப்புறப் படவும் போதும். (௪௬)

ஆகையா லதற்குமுன்னே யவன்மனை புகுந்து வேண்டும், பாருநேர் மொழிகள்பேசிப் பாகமாய்த் தேற்று கென்ன, வாருவாய்ச் சொல்லமன்னன் மனைவிதன் மகளைநாடி, யேகியே யவடன்மாடத் தினிகம் புக்கினாளால். (௪௭)

சென்றவன் மகளையன்பாய்த் தேடலுங் காண்கி லாதான், பின்றனக் கேவலோர்பால் வினவின ளதற்கங் கன்றோ, ரின்றிர விருளின்முற்றத் தென்பவ னுடனே கூடிப், பொன்றிகழ் மாதெங் கேயோ போயின ளறியோ மென்றார். (௪௮)

அம்மொழி கேட்டுவாடி யணங்குமன் பாலிலோடிச், செம்மையி னுரைக்கத் தானுந் தேவியுங் கன்றைவிட்டு, விம்முமான் கலையும்போலாய் விழுந்தழு தொருஷிாஅத்துத், தம்முளத் துணர்வு நீங்கித் தடியெனக் கிடந்திட் டாரால். (௪௯)

இருவரு மயக்கந் தீர்ந்தங் கெழுந்தரத் தினர்பின் வேத்தன், பொருபடைத் தலைமையம்றின் புதல்வன்கை யாலைவல்மேல, வருகெனக் கூவியையா யிரம்வயப் பரியோ ரீந்தே, ரரிவைசல் காவைத்தேடிக் கொணர்கென வனுப்பினனல். (௫௰)

கடலினுங் கொதித்துவீசுங் காற்றினுஞ் சீற்றமீறி , நடன மொத் தடரும்வாசி நானிலம் நடுங்கத் தாவப் , படலுசெத் துக ளால்வேய்ந்த பந்தருட் டொடர்ந்தியாருந்,திடமயி லானசல்கா செலும்வழி தேடிச் சென்றார். (௫௧)

பெண்ணெலாம் பெண்ணேமிக்குப் பிறங்கொளிச் சல்கா போலிம் , மண்ணெலா னேகன்றுவ் மாதர்கிட் டுவரோவென் னக், கண்ணெலாம் வரையுஞ்சார்புங் காடுமேற் றிடமுஞ் செல்ல, விண்ணெலாங் கரவாள்சேப்ப விடுமினைத் தேடி னுரால். (௫௨)

வாயவள் குணங்கள்கூற மனமவ ளழகைநாடக் , காயமங் கவ ளாற் சோரக்காதவ ளூரையைத் தேடத் , தூயகண் முழுதஞ் சேப்பத் துரகதம் வேர்வை சிந்தப் , போய்வரு பவனைக்கேட் டுந் பொருக்கென முன்னி னுரால். (௫௩)

மாயிரு நிலமுங்சீர்த்தி வழங்கும்வா சியினின் சல்கா, பொமிர வகன்றுமிக்காம் புகழ்தருந் துணைவ ரோடும் , பாயிர மொழி சொற் றந்தப் பாதையி லுறவப்போதை, யாயிரம் பரித்தான் மேக் மளவெழுந் துறக்கண் டாளால். (௫௪)

மலிதுக டெரிந்தசல்கா மருங்குறுந் துணைவரிப் பார்த்துச், சொலவவர் தாமுமந்தத் தூசிகன் டதிஜயித்தே,மெலிவறு பிருக் கவங்யன் வேலைவந் தடுத்ததொப்பக் ,கலினமெவம் பரிகளோடக் காயிர்கள் வந்திட் டாரால். (௫௫)

வந்திடுங் குபிரர்மூன்று வாசியு மூவர்தாமு,மந்தநல் லாற்றின் கண்ணே யமர்ந்திருப் பதனைநோக்கிச் , சிந்தெனும் படையி னின்றோர் திறல்வனை யனுப்ப வன்றே , வந்திலா தவர்பா லுற்று நடுக்கற விதனைக் கேட்டான். (௫௬)

படித்தலம் புகழும்புத்தைப் பணிபவ ரோதீரென்ன , வடித் தலைக பிடித்தாப்போது மம்புவி தனிலேயே துங் , கடித்தவாய் துடைத்தாப்போ லுமுகல்கிலங்கவனை நோக்கி,விடுத்துட னுலாத் தாரந்த விணிப்ன யகன்றோ ரென்றே. (௫௭)

மறுவகன் மொழிகேட்டந்த மறத்தினன் மறுத்து நீங்கள் செற றரு மதுமதென்போன் றினசு காபிமாரி, லுறமவர் கொல்லோ வென்ன வொக்குமென் றனர்புக்கன்றுன் , கறுமிகுங் கையா லென்னுங் காளையன் றனக்குச் சொன்னுன். (௫௮)

தீனவ ரெனுஞ்சொல் லங்கோர் செவிப்புக வெகுண்டெடல் லோருந் , தானவண் புகுந்துவிசித் தலைவிழுத் துவமென்றேத

வேன்பல சொருவர்போது மெனச்சொலி கையாலெலி நுவ,எம்மன மார் நின்றபாவி யொருவனை யனுப்பி னனால். (௫௯)

அன்னவன் பரியிலேறி யரியென வடர்ந்து வீச, மன்னர்மன் முகல்கிலீண்டி வாளினால் வதைத்து வீழ்த்தப், பின்னுமே யவன் போலெவ்வோர் பெயர்களாய் நாற்பதெண்ம, ருன்னிவிட் டெதிர்த்தன்னோரு மொவ்வொரு நொடியின் வீழ்ந்தார். (௬௰)

வருபரித் திறல்வரெண்ணு,நின்ர்களு மடியக்கண்டங் , கொரு வரு மிறங்கிடாம லுளமிகப் பயந்துநிற்ப, வெருவறுத் தடரக் கையால் விண்டுமங் கவர்புகாதாற், பொருதிற லாயிரம்பேர் புர விவிட் டிண்டு மென்றான். (௬௧)

ஆங்கது கேட்டன்னோர்க ளடரவா யிரம்பே ரப்போ , மாங் குயி லனையசல்காமகுசறு வெளியினம்மைத், தாங்குநந் நபிஹூக் காணைச் சமர்க்கெனை விடுமி னென்ன, வோங்கலம் புயத்துவீர வுடற்பிறந் தார்க்குச். சொன்னாள். (௬௨)

மாதுளை சரதந்தன்னை மறுத்திடக் கூடா தாலே,வேதநந் நபி யைப்போற்றி விடையருள் கொடுப்ப மின்னு, ளாதியைப் புகழ்ந் து வேண்டு மாயுதம் பலவுமேந்தி , யூதையின் விரைந்துதாவு முன்னியின் குசையைத் தொட்டாள். (௬௩)

தரியலர் நடுங்கவன்னோர் தமதுள நடுங்க வேறு,பரிகளு நடுங்க வோங்கற் படங்குக ண்டுங்க நீள்கைக் , கரிகளு நடுங்கச்சேனைக் கணங்களு நடுங்க வந்த , வரிகளைத் தமலை காட்ட வணங்குநின் மிசைகொண் டாளால். (௬௪)

தீநெறி யிணங்கார்போலி சிதைக்கவோ கலிமாவோதா, வினை வெங் கொடியர் நாவை யீர்க்கவோ விறகு னில்லா,கானடி யரவா ருளைக் கவிழ்க்கவோ வவர்க ளாவி , வானள விடவோவென்றவ் வாசிதான் பெயர்த்ததம்மா. (௬௫)

வாசியை நடத்திநின்றவ் வஞ்சகர் தம்மைநோக்கி , யோசை கொள் பயித்தநேக மு[illegible]த்தனள் மகளுவேதாற் , காசினி லே யர்ந்தா ருங்காணருந் திறாயுணின்றே,றசைகொண் டடையார் முன்னின் றடர்ந்தன ளெனவுமம்மா. (௬௬)

மரிப்பெனுங் கசப்புநீரை மாந்துதற் களித்துமுங்கள் , பருப் பதச் சடத்திலெய்த்தோரி பரிவினி லெடுப்பே னென்றும், விருப்புட னிறகுலீயு மேனிலைக் காகவென்றன் , பொருப்பு டற்குறுபா னென்றும் புரவியை யிளக்கி னளால். (௬௭)

இடியெனத் தாக்கும்வாசி யிலங்குமின் னெனலாய்த் தாவிக்,
காடியவெங் குபிரர்சேனைக் குழுவிடை புகுந்துமன்னர், முடி
கட் படுத்திவாய்ந்த முகங்களைச் சிதைத்து நீண்ட, ப்படியுறுந்
கள்விண்டாவப் படுத்தின தெவருமெய்ப்ப. (௬௮)

மண்டையின் மூளை தூவ மலர்விழி கலங்கமன்னரி , தொண்
டயு முரமு நையத் தோள்வளை யிடங்கள் பிய்யக், கண்டமுஞ்
தையமார்பார் கலன்பல நொறுங்க மேன்மை[illegible]ருமகிழ்வ
ர வப்பரி தாவிற் றம்மா. (௬௯)

மின்னினுன் னிடையின்மின்னுள் வெம்பரி வி[illegible]யின்மின்ன,
ன்னவ ளிருகைநீட்டு மயிதுமப் படியேமின்ன[illegible] , தன்னருங்
ரவாள்வீச்சுத் தாவியெண் டிசையு மின்னப், ப[illegible]னரும் படை
னெங்கும் பலமின்கள் பரந்த தன்றே. (௭௰)

இடையென வசைந்தமின்னு மிலங்குவாள் வீச்சுமின்னு, நெடி
வெவ் வயிலின்மின்னு நிணந்தரு கணிச்சி மின்னு , முடிபுனை
ணியின்மின்னு மொழிநுதற் பிறையின் மின்னும் , பிடிநடை
பொருந்துமின்னூற் பிறந்தன வவணி னன்றே. (௭௧)

சரங்களு மறுந்துவீழக் காற்றுணை யறுந்துவீழச் , சிரங்களு
மறுந்துவீழச் செழும்புய மறுந்துவீழ, வுரங்களு மறுந்துவீழ
புட்குட லறுந்துவீழத் தரங்களு மறுந்துவீழத் தண்டங்க ளறுந்
துவீழ. (௭௨)

கூடின குபிரர்சேனை குலைந்தன நான்குதிக்கு, மாடின தணங்
கின்வாசி யறுத்தன வவள்கை வாள்வேல் , வாடின வொன்னார்
துண்ட மலிந்தன பிணத்தின்[illegible]டை, யோடின தெவனுஞ்
சோரா யுற்றன நரிநாயன்றே. (௭௩)

குயவளைச் சுமைபொருது கொடியிடை யசையுஞ் சல்கா, புய
வளை பூரித்தோங்கிப் போர்பொரு தெதிர்த்து நின்ற, கயவஞ்சர
வீற்றுவீற்றாய்க் கழுகுணப் படுத்திமீறும் , வயவளைப் பிணக்கா
டாக்கி வாசியைச் சுழற்றி விட்டாள். (௭௪)

வேறு.

இடபமருப்பின் படுவளைவைப்பி னிவளுரோ, படையையுழக்
கும் பதமுறுதுட்டப் பரியேதோ , வடவைநெருப்பின் கொடு
மைவிளைக்கு மடிவாளோ , வட விலையொப்புக் கெனமொழி
செப்பு மடையாரே. (௭௫)

பரியை நடத்திப் பலபல திக்கும் படையூடே, தெரிவை யுழக்கிச்
செருவிளைவிக்குந் திறமேகன், டருகுற வெட்டித் திசைபடர்
வுற்றங் கல்லாமற், றரகதமுட்டத் தரியலர்விட்டுத் தொடர்
கின்றார். (௭௬)

தரியலரெட்டுத் திசையிடை சுற்றிச் சமராடப், பரிசையெடுத்தங்
கரிவைதடுத்துப் பரிவாகப், பொருதுறு திட்டக் குபிரனாவெட்
டுப் புவியூடே, திருமலிக்குப் பெருமூணவிட்டாள் நலவாக.()

வேறு.

இன்னவன்றன மிடவல சாரியா, யுன்னிவிட்டெழி லொண்
டொடி வீசலா, லன்னகாயிர்க ளாயிரம் வாசியோர், தன்னின்
மிக்குத் தடிபின மானதே. (௭௮)

பிணமலிந்திடப் பின்னுறு வோரெலா, மணையவந்து வளைந்தரி
யென்னவே, நிணமுவறந்த நெடுங்கதிர் வாளயிற், கணமிலங்கக்
கடுஞ்சம ராடினார். (௭௯)

வீசுகோணமும் வீரர்கள் வேற்களுந், தேசுமாறுதந் தேகம
டாமலே, வாசைச் சுற்றியும் வாட்கொடு தட்டியும், பூசலூடு புகுந்
தமராடினள். (௮௰)

கல்லியெத்திடுங் காயிர் கணைமெலாம் வில்லி னேவெனும் வெம்
மழை பெய்யவே, வல்லியக்கலை மாரிதம் மேலடா, தெல்லை
விட்டகலத்திக லாடினள். (௮௧)

மாறுவேலினும் வாளினும் வில்லினு, மோதுகின்ற முனைகள்
பொருமலே, யெதுகா ணைம ரேறுவிவ னென்றவ, ரேறு
இப்றன ரொன்னலர் திக்[illegible] (௮௨)

திக்கனைத்தினு மிப்மொழி செப்பவே, யக்கணத்தி னவனிடி
வீழ்ந்தநேர், யிந்கமாறு விறற்பரி தாவலிட், டொக்கவெட்டி
யொறுக்கின னங்குமே. (௮௩)

மின்னின் வெட்டென மிச்சமர் வெட்டினிற் பன்னநேகர்கள்
பட்டவர் போகமந், றுன்னலார்கரி யிழ்ந்தவ ரோடியே, யன்
னமன்னன்கை யாவிட மேகினார். (௮௪)

அந்தவேளையங் கச்சவ மோட்டிமுன், றந்தைதனைக்கொணர்ந்
தந்தையின் சேனைகா, ளீந்தவேளை யெதிர்பொர வம்மென, முந்தி
நின்றழைத் தான்முடி வல்லியே. (௮௫)

வாதுகூறி யழைத்துறுமாதுமுன், மேருநுதற்கரு முன்னிநட
நியோர், பாதகன்வரப் பாய்ந்தவன் றன்னையிப் ; பூதலத்தில்
ரண்டாய்விழப் போழ்ந்தனள். (௮௬)

அன்னவன்விழ வப்படி யொவ்வொன்று, பொன்னலார்க
ளெழுபது பேருடன், முன்னடர்ந்து முனைத்திறஞ் செய்பது,
மின்னலலாளையும் வீசி விழுத்தினள். (௮௭)

எழுபதாட்க ளிறத்தல்கண் டென்றென்றும், வழுவறைந்த மனத்
தினி லஞ்சியே, பழுதிலாதுமுன் பாவிப்ப தின்றின், றழுகண்ணு
யின ரங்குறுஞ் சேனையார். (௮௮)

சேனையார்க டிகைத்திடக் கண்டுவான், மீனையம்பரி வேலயின்
மாவடு, மானைவென்றகண் மானயம் விட்டுறு, தானைநோக்கிப்
பயித்துகள் சாற்றினள். (௮௯)

கூட்ட.மான பிசாசின் குழுக்களே, பொட்டகோபத் தனல்கள்
பொரிந்ததோ, நாட்டுகல்லை நயந்த குயிர்களே, வாட்டுவே
னென்ற தாம்பயித் தின்பொருள். (௯௰)

என்றுமாதிசைத் தேயங் கெதிர்க்கையிற், பொன்றுதின்றவர்
போகவுய்ந் துற்றிடு, மண்டர்மூன்றுகை யாகவும் மூவர்முன்,
சென்றுபோர்பொரு தார்க டிறத்தினே. (௯௧)

அன்னகாலைமு கல்கிலை யாயிர, மொன்னலார்வனைந் துற்றமர்
செய்திட, மன்னவன்மக ளுமென வாசியின், துன்னல்காட்டித்
துணித்தற விட்டினர். (௯௨)

விட்டு[illegible]முகல்கிலை வீரியர், கூட்டமாகக் குறுகிப் பிடித்
திடன், போட்டவ[illegible]த் தாளை யைப் போக்கியே, நோட்ட
மிட்டனர் நுட்பம தாகவே. (௯௩)

முகத்தைநோக்கி முகல்கிலென் றேற்றெதிர்ந், தகத்தினின்புற் றவர்
கரங் கட்டியே, ஜெகத்தின் மீதுமன் சிற்லெதபெற் றேமென,
வகுத்துரைத்து நல்சிறை வைத்தனர், (௯௪)

அசறபத்து மெதிர்ந்தடார்ந் தேமிக, விசையதாக வெழுட்டு
வீரியர், திசைவிழும்படி செய்துறும் போதின்மெய், யிலைய
மாவிறற் காயமொன் றேற்றனர். (௯௫)

காயமேற்றதைக் காபிர்கள் கண்டருட், டேமன்னரைச் சூழ்ந்து
பிடித்திட, னுயும் வெற்றி யசறபத் தென்றறிந், தேயவஞ்சிறை
யிட்டனர் கட்டியே. (௯௬)

அரியசீரின்சல் காவு மமரினாற் , றிருபதாட்களை யீர்தல்சண் டேகையால் , வெருவுறு தடர்ந் தான்மின் னுந் தாவியே, பொரு வுறுத வமர்பொரு கின்றனள். (௯௭)

இன்னதாயிரு பேரு மிகலுகான் , மின்னுமின்னிடை மின்கை யின் மின்னயிற் றன்னைக்கொண்டவன் றன்னுராங் குத்தினாள் , பின் னுருவிப் பிணமாய் விழுந்தனன். (௯௮)

தலைமையான கையால்விழத் தானைய,ரலைபுமோர்கட லாங்குற லென்னவே , மலிவதாக வளைந்துசல் காவெனும், புலியினொடும் புகல்சம ராடினார். (௯௯)

, தரியலார்படை தாக்கிடத் ததயனு , மரியதாகிய வச்சுவஞ் சாரிசெய் , தெரியளாவி யிலங்குவை வாளினல்,வெரிங்க ளற்றிட வேகத்தின் வெட்டினாள். (௱)

வெட்டினாலும் விடும்பரி யாலுமத், றட்டினாலுந் தரியலர்தத் தமின் , முட்டினாலு முறிவுகண் மிஞ்சலான் , மட்டிலாது மலித் தன சோரியே. (௱௧)

இன்னதாக விறந்தவர் போயுள,வொன்னலார்க ளினிற்சில ரோ லமா , ருன்னிகண்டறிந் துற்றசல் காவெனப், பின்னுளாரொடும் பெட்பினிற் சொற்றனர். (௱௨)

அரசனின்ற வணங்கெவன் றறிந்தவர் , விரைவதாகப் பிடித்திட வேண்டுமெனக் , கரிசனங்கள் கடலென மொய்த்துறந் , வரிசை மாதை வளைந்து பிடித்தனர், (௱௩)

மாதினைப்பிடித்து மலர்[illegible]நாகக [illegible] மகளெனத் தெரிந்தே, நீதரும்படிநாந் தேடியமயிலுந் தேடினுமெய்திடா வுபய,நீதமன்னவருங் கிடைத்ததிந்நிலத்தி னிகழ்படற்கு சருளென நிகழ்த்திக், கோதிறையவன்பா லளித்திடவவளைக் கூட்டிச்சென் றனர்விரைந் தக்கால். (௱௪)

அசுணமென் பறவை யியம்பெறல் போலு மங்கிகண் டகமிக மகிழு,மிசையுறுசலிகை போலும்வெவ்விடத்தை யிச்சுறவருந் துமின் போலும் ;விசையொடுநடப்பக் கொன்றிட வெமனார் விரட்டிவந் தடுப்பதை நிகராய் வசையுறுங்குபிரர் பின்றிருதாசி வாவெழுந் தறவரக் கண்டார். (௱௫)

தூசிகண்டடையார் விரைவினி னடட்புரத் தொடுசிலை குழைத்தெறி கணைபோல், வாசியின்கணங்கள் கடுமையிற்றாவி வரவதின் முன்னிலை யாக, வோசைகொண்டட்டரு மொருதனிச்சிய முறழ்வொலித் தருங்கவி சொற்றிக், காசினி நடுங்கக் குபிரெனுங்கட லுட்கலங்கிட வடுத்தன ரன்றே. (௱௬)

பன்னுமத்தலைவ ருணாத்துறு கவிதான் பக்ர்செயித் தானதின் கணந்தா, ளன்ன மழவருமெய் யாதியின்கூட்டத் தார்விடுத்தகலுமனுமர்க, டன்னுயிர் செகுப்பத் தாலிபுக் கிளையிற் றரித்துறு மலிப்புலி வரலா, லிந்நிலத் தினிமே னீவிர்களிருப்ப திலையென வோதிவந் தடுத்தார். (௱௭)

அலியெனும்புலிமுன் வரவவருடனப் பாசுகா லிதுமிரு தாரஞ் சொலும்புகழ்ப் பனுவஞ் சகிதுவு மம்றுஞ் சுபைறும்ற் றுள தலை[illegible]பரும், புலிதருமசுகா பிகளுமே திரண்டு பரிவொடும் பரிக்குழாஞ் செறிய, மலிவொடும் பின்னிற் செலுங்குபிர்க் கனத்தை வளைந்தமர் செய்துகொண் றனரால். (௱௮)

அப்பெருங்குபிர ரெவரையுஞ் செகுத்தங் கரிவைசல்காசிறை மீட்டி, மெய்ப்புறுந் துணைவ ரெங்கென்முன்னில் விளைந்தகல் படையினுண் டெனவே, செப்பினளவளைப் புரவியி லேற்றிச் சென்றலிப் ப[illegible]முத லெவரு, மொப்பரு மரிபோ லடர்ந்தம ராட வுளைத்[illegible]காயிரு மெதிர்த்தார். (௱௯)

இருவகைப்படையு மெதிர்த்தம ராடவிலங்குமின் னெனவருஞ் சல்க[illegible]பரிமுனம்விடுத்தே ரலிமுதல்யாரும் பார்த்தறி ஜயித்திடப் பெ[illegible]யொருவருக்கொருவ ரொருபுற மீண்ட வொருபுறங் குழுவொடு[illegible]த் தறிபலர்மிகும்ப ரிறந்தன ருய்ந்தோர் தமைச் சிறை பிடித்தன ரன்றே. (௱௰)

அறைவதற்கரிய வமரொலியடங்க அசறபத் தொடுமுகல் லிலையுஞ், சிறையைவிட் டகற்றி யலியெனுங் குரிசிற் றெரிவைசல் காமுனம் வத்தேர், விறல்பெறு மகிழ்வி னெருசலா முனைப்ப மெல்லியின்பொடுஜவா போதி, நறைகம ழவரின் செம்மலர்ப் பதத்தி னயந்துசென் றிறைஞ்சிமுத் தினளால். (௱௰௧)

வேறு.

வள்ளலலி யார்திரு மலர்ப்பத மிறைஞ்சுங், கிள்ளைமொழி மென்குயிலின் றேமயி லாளை, விள்ளுவர விந்தமதை வென்றெறில்செய் வாயா, லுள்ளுற முயிர்ப்பற வுளத்தினிமையாக. ()

அன்னவ ளொடும்மவ ருடற்பிறவி யோடுந் ; துன்னுமசு காபியர்கள் சூழ்ந்திட வெழுந்தே , நன்னய முகம்மதுற சூல்நபியிடத்தின் , முன்னியனை வோர்களு மொழிந்தனர் சலாமே. ( )

ஆங்கவர்கள் யாவருமடுத்திட மகிழ்ந்தா,ரோங்கெழின் முகம்மதுற சூலுயர் பதத்தின் , மாங்குயிலின் மென்குதலை மாதரிய சல்கா,பூங்குமிழ் முகம்விழி பொருந்தநல வைத்தாள். (௱௰௪)

இன்னபடி யஞ்சலிசெய் தேந்திழை யெழுந்தே, முன்னவரின் முன்னவரின் முன்பினிதி னிற்க , வன்னபி மறுதுய ரருட்கடையி னோக்கி , நன்னய மிகுந்தகலி மாநவில்க வென்றார். ( )

ஓதுமொழி யாலவளி னுட்கமல மென்பூ , சீதமுற லாட்புவிக சிதத்தொடு சிறப்ப , வேதமறு கின்றவெழில் வாயது திறந்தே, மாதவ மிகுந்தகலி மாவினை யுரைத்தாள். (௱௰௬)

வல்லிகலி மாவினை வழங்கமிகு மின்பாய், நல்லிய நீமேளெ நியு நாடொறு முணர்ந்த , மெல்லிவர வின்சபலை விள்ளுக வென் றேயோ , ரல்லினெழு வானறு சடைந்தவ ரறைந்தார். ( )

வள்ளலுரை கேட்டுடன் முகம்மதரே நீங்க , ளுள்ளவைகை யாவையு முணர்ந்தினி திருக்க, விள்ளுகவென் றென்றனும் விளம்புவதென் னென்றக்,கிள்ளைமொழி யாணனி கிள ,தினள்விளங்க.

மாதுமொழி கேட்டுமகிழ்வாயவண் முகத்திற,ருதைபடி பட்டுறு நலம்பிரியும் வாறும்,பாதையினிலேமிகு பாடுபடும்வாறு, மாதியரு ளாலமர ரங்கனிசல் வாறும். (௱௰௯)

ஒன்னலரை யாயிசர்க ளூற்றமர்செய்வாறு , மன்னுமிவை யாவுமிறை வன்றெரிகொடும்பர்,சொன்னதுமப் போதவிவைத் துன்னவிடும் வாறு,நற்நபிமகிழ்ச்சியி னவின்றனர் சிறக்க. ( )

வள்ளலுரை கேட்டுமயில் வல்லவனை யேத்தித் , தெள்ளுமதி போன்மிகு செழும்முக மிலங்க ,விள்ளரிய சீர்த்திகொளும் வேத்முசி லீமா , யுள்ளதுணை வோரொடு முவந்தினிதிருந்தாள்.( )

மாநிலநெடும்புவியின் வாசிபல வுற்றே,மோதநெறிந் தின்னுமடர் மோவென முசிப்பான் , மீதுலக வுன்னிவிடா வாயுருவிரூப்ப , வாதவனு மேற்றிசையி லாயரி புகுந்தான். (௱உஉ)

சல்காபோர்புரிபடலமுற்றிற்று.

ஆக படலம் -௫௯- இ -திருவிருத்தம் - உ௲௫௫.

ஜின்வதைப்படலம்.

வெய்யவ னிகழ்த்துமெழின் மேற்கடல் குளிப்ப, வையமுழு
தாளுநபி வண்மையுமையத்தின், செய்யமக னம்றொடு திறத்தினை
னைஞ்ஞூறு, மெய்ம்மையசு காபிகளை யும்விளா பழைத்தே. (௧)

படர்ந்தகல் விலாசமுறு பாசறை யிடங்க,ளடங்கலையும் விட்ட
யலி றாகியிவ்வி ராவே,நடந்துநல காவல்புரி மென்றுனா நவிற்ற,
வடந்தறி நகர்த்திடு மதத்தகளி றொத்தே. (௨)

மாமுகி லெனக்கவிதை மாரிசொரி யம்றா, தாமுமசு காபிக
ளுந் தாமதமிலாமற், பூமிபுகழ் நாதருனா போலவ ணடைந்
தோர், சாமமுத லாய்த் தடங்கள் காத்தினி திருந்தார் (௩)

அன்றொரு பதின்கழிலகை யானபிற கம்று, தின்றுமரு வார்செய
றணிந்தறிவ மென்ன, வென்றிகொ ளைஞ்ஞூறுவய வீரரொடு
மேக, வன்குபிரி னொற்றரிவர் வாறினை யறிந்தார். (௪)

தீனவர் கரந்துபுகு செய்தியறி யொற்றர், தானவண்மறைந்த
னர் சதிக்கவென வங்கா,ளுனமறி யாமலுப ரம்றொடி யாரும்
போயினரன் னோர்வழி பொதிந்தனர் பிடித்தார் (௫)

அன்னவ னைஞ்ஞூற்றுவரொ டம்றையும் வளைந்தே, யொன்ன
லர் பிடித்ததினி லுற்றகுர லோதை, நந்நபியள் கேட்டுவழி நன்
ஞுதுமர் காவன், மன்னர்பிடி பட்டன ரெனுமவுலு கின்றார். (௬)

அப்படி [illegible]த்தபுதுல் லாவுட னதைப்பார்த், திப்பொழுது
வம்மென விசைக்கவ ரோடிக், கைப்பிடிய தாய்நலனைக் காபிர்
கொடு போவ, தொப்புற வறிந்தயர்வி னோடுவரு காலை. (௭)

துன்னலரி னின்றுமொரு சூரன்வர நோக்கி,யன்னவனை யேசி
றைய தாக்கிநபி பாலில், வின்னமதி லாதுகொடு வந்தினிது
விட்டே, யொன்னலர் சதித்தவிதம் யாவையு முரைத்தார். (௮)

வேதநெறி யம்றொடும் வீரியனா யுந்தான், பாதகவொன்
னார்சிறை பிடித்தரிய பாதை, மீதுகொடு காலென விரைந்த
கலகி முரென், றோதுமொழி கேட்டிறை யுவந்தநபி நாதர். (௯)

குங்கும நறுந்தொடை குலாவுமபு துல்லா, வங்குவிடு கின்ற
வனை யன்பினொடு நோக்கி யிங்குனது நாமமறை செல்றன ரவன்
றான், நன்குடைய ரன்பினொடு சாரிபென விண்டான். (௰)

நாமமறை யின்றவனை நந்நபி மகிழ்ந்தே, மாமறையி னுற்ற கனி மாவலிறமெகன் றோதத், தாமதமி லாமலவல் சாற்றிமுசு லீமா, யேமநகர் சேர்பதவி யெய்தியவ னுற்றான். (௰௧)

அன்னவனை யின்பமுட னுலநபி நோக்கி, யென்னரிய தீனவ ரெடுக்குமுறை யாவு,முன்னிடமு மேவிதிய தாயின வென் றோதி நன்னயம தாயினு நவித்திடவ தானார். (௰௨)

இவ்விரவி லேயிவ னகன்றுவினாவாகத், தெவ்வர்கணி தீமெனறி யிற் சேர்ந்ததறி யாம, லெவ்வமறு மந்திரி யிடத்தினி லடுத்தே, கவ்வுமு னுளத்தையவர் கண்டுகொள வின்பாய். (௰௩)

அந்தமுற வேமறைவ தாயுரைகள்பேசி, யெந்தனிவ் சலாமதை மியஃபிறம ரோரா, நந்திருபி ரோர்கள்பிடித் தங்குதனலாலே வித்தையொடு மீட்டவும் விளம்பென வுரைத்தார். (௰௪)

சாரிந்நபி சொற்படி தங்காதுட னடப்பச்; சூரிய னெழுந் தொளி துலங்கிவரு நேர,மேரினர்க ளைகொண்டவ்விராமுழுதி மேகிக், கூரரிதன் மன்றவுசல் கூல்முனம் விடுத்தார். (௰௫)

வேறு.

அறமேவிய வைந்நுற்றுவ ரஃறோடுசொ லங்வவ், சிறையா யுறல் கண்டேமிகு திடனுய்மனமகிழ்வாய், மறைநாலுண ருமை யத்தருண் மனைத்தெரி சித்தே,யிறையோன்முனி வுறமன்னவ னிடிபோலறை குவனல். (௰௬)

பவமேவிய கிழவாநனை பூழுதாய்விடு கின்றாய், தவமானவென் மகனைக்கொடி சதிமான முடித்தா, யிவனேயுனை வருகும்படி யெழிலானபற் றுசு,புவிமீதுசெய் கின்றாரெனப் புகன்றேவலர் நோக்கி. (௰௭)

ஒப்பாருமிலா தானிவ னொருகாலமு மாகா, திப்போதினிலொரு நீள்கழு விட்டேவதை மென்ன, மெய்ப்பாக வுரைத்துற்றனன் விள்ளப்பொழு தினிலே, தப்பாநெறி யுறுசாரிமு சரமென்ன விரைந்தே. (௰௮)

தாவின்றிய புகழ்மந்திரி தம்மேர்மன மகிழ்வாய், மேவுங்கொ லுவருகாய்நபி வின்கின்ற சலாமும்,பாவின்மொழி தீனோர்கவுற படுகின்றது மெவையும்,பாவின்பொரு ளனவேயிரு பதமாக வுரைத்தான். (௰௯)

நபிசெப்பிய படிசாரிமு நவில்கின்றதி யாவுஞ், செவியுற்றிட வெரியொத்துயர் திருமேவு மமைச்சர், குவிரத்தின முடிவைத்

திடு கோவுற்றிடு கொலுவிற், றிவியப்பத நடையாகவே சென்றே யணிகின்றார். (௨௰)

அறமேவு மனைமச்சின்முக மரசானவ னோக்கிச், சிறையானவர் வாறும்பிரு திறமேவிய வம்மை,மறமார்கழு கிடவோதியவாறுஞ் சொல வன்னோர், கறைமேவிய மனமன்னொடு கவல்வாரொரு பாயம். (௨௧)

மடைவாளைகள் குதிபாய்நதி வாதில்சுரு ருமேவோர், குடை மீதினி லரசாண்டிடு கோவேகொடு மம்மறக், கடிதாயுயி ரறியும்படி கழுவேற்றிடி வெளிதா, யுடனுவிய தேகும்மஃ துறுபுந்திய தன்றே. (௨௨)

பொல்லாதவவ் வம்மைக்கொலை புரியும்முறை யின்று, லெல்லாதக ரறியும்படி யிடறாகிய பங்கம்,நல்லாக முடித்தேநெடுநாளும்புக ழோங்கக்,கல்லானது முருகும்படி கடினங்கள்புரிந்தே

வேறு.

நன்னய மாருநம் மாலயத்தினிற்,றன்னிக ரின்றிய தம்பி ரான் திரு,முன்னுறக் கிடத்தியே மொழியொணாவிதம்,பன்குறு பான் செயிற் பண்ப தாகுமால். (௨௪)

இடுகுறு பானதா யீர்த்து கொல்லுகிற், படிமுழு தினும்புகழ் பரவும் பற்றுசுவு, மடிமைநம் மிடத்திலே யருளதாய் வளங், குடிகுடி களுக்குமே குலவநல்குவார். (௨௫)

ஆகையா லமரடங் கிடுமெட் டாங்கவ,ரேகிடா வணந்[illegible]ளை யிட்டுக் காவலாய், வாகுவா தில்சுரு ருவின் வாசலுள், வேகமாய் வைத்திட வேண்டுமென் றோதினார். (௨௬)

மந்திரி யுரைதனை மன்னன் கேட்டலுந்,தந்தி[illegible]னைநிகர் தனையிலில்லைமா, புந்திய னீயெனப் புகன்றியாவர்க்கும், பந்தமாய்த் தளைகளைப் பரியப் பூட்டியே. (௨௭)

காவலார்நூறுபேர் கரத்திற் சாட்டியிப், பாவமுள் ளவர்தலமைப் பதனஞ் செய்ழெனக், கோபமாய் மகிழ்ந்து வினையுங் கூட்டினு; ணுவலாய் மந்திரி யறைவ தாயினார். (௨௮)

இகலறு மரசனே யிவரை யாற்றினிற், பகல்கொடு போயிடிற் பகைஞர் கேட்டவர், வகைசிறை திருப்பிட வருவ ராதலாற்,புகவின னடைந்தபின் புக்கி னன்றென்றார். (௨௯)

சிறைகொடு போவதைச் செகத்தி லந்நபி, யறிவதற் கிடமிலா தாய்ந்து சொற்றனன்,மறுவறு மந்திரி யெனு மகிழ்ச்சியா,யிறை நல தென்னவா சனத் திருந்தனன். (௩௰)

எழின்மணித் தவிசுற வேந்தன் மந்திரி, தனைபடுத் தினைச் சாத மாக்வே, பொழுதடைந் திருட்கணிற் யோமென் றுருதி மம், மொழிநபிக் கனுப்பிட முன்றி லெய்தினர். (௫௧)

சார்ந்தவவ் வமைச்சருஞ் சரிமென் றுற, மாய்ந்தவன் றனக் கெலா மறைந்து பாலதயிற், போந்திடுஞ் சிலறகளைப் புருந்தி யீட்டிட, வோர்ந்திடி நபிக்குலா போயென் றேநினர். (௫௨)

மந்திரிசொற்படி வடுகனேகியே யிந்தநல் வசனங்க ளெவையு மேயொரு, வந்தமு முடிவுயில் லவன்றன் றாதர்முன், சிந்தை யிற் களிப்புறச் செப்பி னனரோ. (௫௩)

இம்மொழி செவிப்பட விறைவன் றூதவ ரம்மலைப் பாதையி லலிபுல்லாவுடன் விம்முறின் புயமிகு தாதை யப்துல்லா, தம் மையுஞ் சனத்தொடும் போகச் சாற்றினர். (௫௪)

மெலிவகல் விறலிரு நூறு வீரரோ, டலிமிகு தாதிய ரப்துல் லாவுமா, வொலிநடை யானுறு மெல்னக்காலினன், மலிபுக ழூறு மலை வழியி லேறினர். (௫௫)

முதியவ ரப்துல்லா முன்னு மேர்மிகு, மதிவல ரலியுமற் றெவ ரும்பின்னு மாய்ச், சதிமிரு கங்களுந் தாங்கொ ளுமுளு, மதிஜய முறவுறு மடவி முன்னுகால். (௫௰௬)

பொடிமிரு கம்பல புறப்பட் டெய்தலா, னெடியவ னலிமுன நின்றியானைப்பு, மடியினி லடிமிதித் தடுத்து வம்மென், வடிவொடு நடந்தனர் மடங்க லென்னவே. (௫௭)

நடக்குமப் போதினி னடுக்க மின்றியோர், படைக்குழு வெனப் புலி பாதை யீண்டிடத், திடக்குய வரியலி செழுங்கை வாளி னால், வடக்கினுந் தெற்கினு மடிய வெட்டினர். (௫௮)

வெட்டியங் கிடஞ்செய மேனுமேனுமே, மட்டிலாப் புலிக் குழாம் வான்முறுக்கியே, முட்டும்வெவ் விடியென முழக்கி யீர் விழி, கட்டிவெங் கனற்பொறி கதுவ முன்னிற்றே. (௫௯)

முன்னிய புலிக்குழா முழக்கமாகவே, யந்நில மதிர்தர வடர்ந் து வந்ததாற், றன்னிலை தளர்வுறத் தானைவீரர்கள், மன்னிய விறன்மனம் வருந்தி யஞ்சினர். (௬௰)

அஞ்சிய தீனருள் ளாரும் மாறெனும், வஞ்சக மின்றிய மனத்து வீரியர், நெஞ்சகம் வெருவலாய் நின்ற பேர்களின், கஞ்சமென் முகமலர் கரியக் கூறுவார். (௬௰௧)

அகமிய முடையஅல் லாவிருணைநான், ஜெகதலத் தின்றுபோற்
றிடுக்கம் பெற்றிலேன், ககனமும் புவனமுங் காறு மொன்றதாய்
நிகரற நெருக்கமா யுறக்கண் டேனென்றார். (௪௨)

இவ்வணமவர்சொல்போ தெவரு மேங்கிடக் ;குவ்விட மதிர்
தரக் குழுமி யீண்டிய , வெவ்வரி களையலி வீற்று வீற்றதா,
யொவ்வொரு வீச்சினி லொதுங்க வீழ்த்தினார். (௪௩)

வாயினிற் றுவும்வாள் வான்மட் டோடியே , காயெரி விழிப்
புலிக் கணங்க ளாற்றினிற் , பாயல்க ளார்ந்திடும் படிசெற் றூர்ந்
திடத் , தூயவ னலிப்புலி துணித்திட் டாரரோ. (௪௪)

புலிக்கணங் களைமனுப் புலிகொன்றப்புற , மொலிப்பெழு
நலவசு காபி மாரொடுஞ் , சலிப்பறச் சிறுநெறி தாவு மெல்
வையி , லலைக்கடற் குணக்கரி யடைந்திட் டானரோ. (௪௫)

இனனடைந் திருட்குல மெய்த வங்ஙனார் , வனமதிர் தரமனு
மனங்க ளஞ்சிடச் , சினமுறு கணங்களாய்ச் சிங்க ளொட்பிலாக்,
கனமின்றார் வாயொடுங் கடுக முன்னிற்றே. (௪௬)

திரளதாய் முன்னிய ஜின்கள் வாயினு , முரம்விழி குமிழினு
முமிழ்ந்த செங்கனல், வரமுறுந் தினர்மெய் வருந்தத்தாவலாற்,
சரமட றுடலர்நேர் சூடுண் டாயினார். (௪௭)

கொள்ளிவாய்க் கணமெனக் கொடிய ஜின்குழாந், துள்ளியே
வரவலி சூரரியானையுந், தெள்ளிதா யொருபுறஞ் சேர்த்தி மூன்
றுபத், தொள்ளிதாத் தலைவனா யொருங்கு கூட்டியே. (௪௮)

கனதிலா கௌளல வொலாக் குவ்வத்த, வெனு[illegible]ொழியானதை
யிளைப்பி னேறியே , நனிவிளா வாயவ[illegible]டக்[illegible] மெல்லைவயின்,
சினமொடுஞ் சூழ்ந்தன ஜின்னின் கூட்டமே. (௪௯)

கனற்பொறி நாசிவாய் கண்களீண்டிட , வினப்புக ழினர்கள்
பின் னிசைய திற்கமா,மனப்பய மின்றியே மடங்கல் போலவீ,
முனைப்பகிர் வாளினன் முடுகி வெட்டினார் (௫௰)

இடவல சாரியி னெதிர்த்து வாளலி, தடவலா யதிர்தரத் தாவு
ஜின்களி , னுடலறுந் திடநெடு முரங்க ளற்றிடக் , குடல்வெளி
பரந்திடக் கொலைசெய் தாரரோ. (௫௧)

தலைபல குவிந்திடச் சடங் குவிந்திட , வலையெனச் சோரிநீ
ரங்கு பாய்ந்திடச்,சொலுமெழு நூறுஜின் றொலையக் கண்டுமற்,
றுளவெலாந் தொலைபாந் தோட லாயிற்றே. (௫௨)

அப்பெரும் படையினி லரிய தீனவர், முப்பதித் திருவர்கண் முருகு விசுடு, பொற்பதி புகுந்தன ரடக்கிப் போரலி, செப்புமற் றவரொடுஞ் சிறப்பி னேகினர். (௫௩)

எகியா ருஞ்சரு கெல்லி காணுங் கால்,வாகுகு ரியன்வர லாயினனதா, ருகமார் பொதும்பிடை நமர்கள் சூழவோர்,காகமுந் தெரிந்திடாக் கரவின் வைகினர். (௫௪)

அவ்விட முற்றலி யப்துல் லாதனை, யிவ்விடத் தூதும்பதி யேகி யொன்னலார், கவ்வையும் வசனமுங் கருமம் யாவையுஞ், செவ்வையி னறிந்துவம் மென்னச் செப்பினர். (௫௫)

இந்நெறி லப்துல்லா வேலை வேடங்கொண், டந்தக னெவ்விழி யடைப்புங் கூனுமாய்க், கந்தலுந் தொற்றியோர் காத்திற் கொலெடுத், தந்துசற் றடங்கடந் தூன்றி யேகியே. (௫௬)

குடியிடை யுற்றிரிங் குருடர் போற்கரத், தடியினை மெலத்தரை தட்டித் தட்டியே, யடியினை தவறிடா தாக்கை யாட்டியும், வடிவறக் கூனியு மனைக ளேகினர். (௫௭)

இல்லினைத் தினும்புகுந் திரவ னந்தகல், சொல்லரும் பசியினன் றன்ப மாற்றிடி, னல்லற முறுமென நவிலக் காபிர்கள், பல்லருமிவர்தமைப் பார்க்கக் கூடினர். (௫௮)

கூடியொன் னலர்செவி குளிர நற்கவி, பாடிவ ரின்பமாய்ப் பயன்க ளென்னெனி, லூடினிட் டிழந்தவ னயனமற்றவ, னிடிறாளினைத்தவ னிரக்கு கின்றவன். (௫௯)

மோதிடும் புறனையின் முசிப்பு மீறியே, யேதறுந் தடமளைவிட் டெட்டு நின்றவு நிருதுசக் காத்திருக் குரியனீபவர், தீதகல் குபலரு டிணங் காள் வாரென்றே. (௬௰)

இன்னன பலபயித் தியம்பி மீட்டுமே, மன்னுறுமெம் படையினின் மடிந்த காபிர்க, டன்னையின் புறுவபோற் சக்கிலாதமூ, தொன்னல ரென்னத்தி னவனா யேகினர். (௬௧)

சுதலா னபிதமை யிழிவு பேசியும்,வேதநேர்க் கழிவுமே விளம்பாக் கண்டனர், மோதலா யிறைச்சியு முறட்டி வெள்ளியும், போதவீ குவரிவர் புகழ்ந்து போற்றுவார். (௬௨)

இப்படி யங்ஙனு ரிலங்க டோதினுஞ், செப்புநற் றிருகமுந் தீன்பதார்த்தமுங் கைப்படவாங்கியே கட்டிக் கொண்டருண், மைப்படி குடைநபி மருகர் பால்வந்தார். (௬௩)

வந்தவர் மோதகச் சுமையை வாகொடு, முந்திவைத் திரசத முழுதங் காட்டியங், கந்தக னெனநடந் தவைறந்த யாவையும் புந்தியுள் ளெவர்களும் புகழ வோதினர். (சுச)

அலிமுத லெவர்களு மப்துல்லா வருண், மலிதரு மோதக மகிழ்வி னுண்டுடன், மெலிவகன் றின்பமாய் வீற்றிருக்கையிற், கவின வெம் பரித்துகள் வரவு கண்டனர். (சுரு)

எழுதுக ளார்வழி நோக்கி யின்பமா, யழகுறு மலிப்புலி யப்துல் லாவுமே, பழுதற நடந்துபோய்ப் பார்க்கக் காபிர்கள், குழுதொறு வோடுறுங் கொள்கை கண்டனர். (சுசு)

சாற்றுமத் தொறுவெலாந் தவசச் சும்மைக, ளேற்றிமன் பாலீயத் தினுக்கங் கெய்தலா, லாற்றலி னப்துல்லா வவரை முன்னியே வீற்றுறு முனம்விட்டுப் போமென் றோதுவார். (சுஎ)

ஒட்டகை விடுத்தகன் றோடி டாவிடில், வெட்டுவே னென்னலும் வெறிப் னென்றுகை, கொட்டியே நகைத்தொரு கொடிய னோடிமன், கிட்டவந் தெதிர்த்தனன் கிளர்த்தற் பாலதோ. (சுஅ)

அடுத்தவன் றனையெதிர்த் தப்துல் லாகொலைப், படுத்திட யாவரும் பரிவி னீண்டலு, முடித்தலை முறித்திடு மூரிவாளலி, தொடுத்தனர் முருக்குத லுறலையு மட்டுமே. (சுகூ)

எவர்களு மிறந்திட விருந்த யாவையு, மவர்சுமைத் தொறுவையு நீங்கி டாதுகொண், டுவஃகையி னினத்தவ ருறையுஞ் சார்புற்றுக், குவியலா யிறைக்கிவைத் தனர்கள் குன்றுபோல். (எய)

ஒட்டையுந் தவசமு மொருங்கு சேர்த்தவ, ரட்டதிக் கிருடர வருக்கன் போயபின், வெட்டிமுற் றினுந்திரி மெழுகு பற்றியே, வட்டமாய் மனுநடை வரவு கண்டனர் (எக)

வந்தவ ரலியெனு மடங்க றங்கிடு, மந்தநற் பெருதம்பினுக் கருகி னீண்டியே, பந்தியா யிறங்கலும் பார்த்து விம்மென வித்தையா ரலியப்துல் லாவை விட்டனர். (எஉ)

அலிவிடு மப்துல்லா வடுத்துநோக்கலும், வலிசின வினர்களைக் கொண்டுவந்திடும், பலிகுபி ரினரையும் பார்த்தி பன்மகன், கவின வெம் பரிஜனு தினையுங் கண்டனர். (எங)

கண்டிரிந் தலிமுனங் கவலக் கேட்டவர், வண்டின வினர்களை மகிழ்விற் கூட்டியே, கொண்டடர்ந் தடுக்கையிற் குழுவி னந்தினை, பண்டலர்க் கிறைமக னடித்துக் கோபித்தான். (எச)

அடிபடு பழுதமுழ தம்றுமன்னவர் , கொடியவர்க் கரிதிகர் கோனலிப்புலி , ருடுகிவத் திதவிடச் செய்வவை மூதுணர்,நெடி யவா வெனத்துவ. நிகழ்த்தக் கேட்டனர். (எரு)

இரத்தவை கேட்டலியினியவம்றுவே,யுரந்தருங்காலிட்புக் கிளை யுறம்புலி, ... ந்திலன் டுணைக்கதிர் வீரவாளொடும்,வருத்திறத் தாற்றுயர் மாற்று மென்றரோ. (எசு)

சிங்கவே றெனவரு சிறைக் களத்தினிற், றுங்கதி னவரோடுந் தொடர்ந்தங் கேறலு , மங்குளார் கொடுமிட ருன வாறகன், டிங்குநீ ரெவ்வண மெய்தி னீரென்றார். (எஎ)

கோதற மிருண்மனக் குயிர்க் குழாங்களே , யாதியி னருட் கணம் யாங்களாகையா , லேதக னுறிலவ னிரங்கு வாலென, மாதவ ரவியுல்லா வழுத்தி முன்னினுர். (எஅ)

மடங்கலொத் திறைநபி மருகர் முன்னலுந், தடங்களு மனங் களுந் தவறி யொன்னலா , ரிடங்குலந் தமர்சிறை யெடுத்துக் கொண்டமை , விடுங்களென் றலும்வி வேந்தர் சிறியே. (எகூ)

வரிசைகண் மிகுங்கலி மாவை யோதுகிற், பிரிசமாய் விடுகுவ மென்னப் பேசிநல் , லருமறை யவரொடு மடர்ந்தி யாவையு, மொருவெனச் சிறைபிடித் தொருங்கு சேர்த்தினுர். (அய)

மைக்கண முறழ்மரு வார்க ளிச்சிறை, திக்கெனப் பிடித்தகிற் றிறல் ஜனுஇல்தா , வக்கணந் தப்பியங் ககலத் தீனவர் , புக்கவன் புறத்தினித் றொடர்ந்து போயினுர். (அக)

பின்றொடர்ந் தவர்களைப் பேசு மன்மகன் , வென்றியார் பரி யினை யீட்டி வெட்டலாற்,சென்றதி லிருபது தீனர் வீழ்ந்துயிர், பொன்றல்கண் டலிப்புலி புகுந்து வீசினுர். (அஉ)

வீசிய வலியுமவ் வேந்து மைந்தனும்,பூசலிவிளைத்திடா துற மப் போதினிற்,காசுறு மவன்றனின் கரத்தை வெட்டியேர்,மேதக றப் பிடித்தவர் சிறைய தாயவர். (அங)

மஃறநபி மகிழ்வுறு மருக ராமலி , கறையுறு மாசன்கான் முன்னொ டெடற்றருஞ்,சிறைபிடித் தரியதின் சிறையு மீட்டியவ், விறைவனை துடித்தியுள் ளின்ப மாகியே. (அச)

மீட்டுமச் சிறை...நா வெற்றி யோடுமே,காட்டினிற் பிடித்தவச் ...காற்குச...பூட்டிய வொட்டகை... பொதியும் வாசியுங், கூட்டிப்போய் நபிமுனம் விட்டுக் கூறுவார். (அரு)

வேங்கைஜின் னெதிர்த்ததும் வீசிக் கொ[illegible]றதும், பாங்கினி ருபது பெயர்கள் பட்டது, மோங்கவி லெ[illegible]ளித்தது மோலை யப்துல்லா, வாங்குசென் றுற்றதோ டணைத்து மோதினர். (௮௬)

மாதவ ரலியுல்லா வழுத்தக் கேட்டுயர், சீ[illegible]வெ[illegible]ன் கவிகை யார் சிந்தை கூர்ந்துற, வாதவ னகல்வி[illegible]பிறை லோடியே, பூதல மறைதரக் கடற்குட் புக்கினன். (௮௭)

ஜின்வதைப் படல முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௬௭ - இ - திருவிருத்தம் - ௨௲௨௨.

இக்கிரிமத்துஞ் ஜஞூநிலு மீமான் கொண்ட படலம்

பேசுமல்லினிற் பெட்பிற குதுல்லா, மாசனங்க ளுடன்மகிழ்ந் துற்றெருளிர், வீசுசெங்கதிர் மேவுமுன் ஹுக்கனை, யாசையுற்றுய ரன்பி னிறைஞ்சினர். (௧)

தொழுதெழுந்திற குல்சிறைக் காபிர்கள், முழுமையும்வரு வித்துயர் முத்தியி, னழகுசேர்கலி மாச்சொன்மென் னுரதிற், கொழுகிலாரைக் கழுகூட்டச் செய்தனர். (௨)

பாவிமன்னன் மகனன்றிப் பல்லருங், கூவிலேகொலை யாயின ரென்பது, தாவுகாதினிற் சார்ந்தங் கழுதழு, தேர்வியந்தனை யொத்துறும் போதிலே. (௩)

அலியுப்வெற்றியி னம்றுவுங் காலிதும், வலியறம்றமு மன்மிரு தாதுவு, மொலியின்வீரரு முற்றுக் குபிர்ப்படைக், கலியைத் தேடிக் கடிந்துமுன் னேகினர். (௪)

தீனின்விரியர் செல்வ னுங்காபிர்க, டானைதா னுஞ் சமரம் விளைத் ததாற், பானுவெல்லைகண் பார்வைக் குறுமலே, வானைமோதின மண்ணெழுந் தூசியே. (௫)

தலையறுந்திடத் தாள்பல வற்றிட, வலையின்சோரி பவனெங்கு மோடிடக், கொலைவி[illegible]ங்குயிர்க் கூட்டங்கள் மீதிலே, விலை சொலற்கரும் வெப்ப[illegible] தாவுமால். (௬)

கிடந்தவாறுரமூடு கிழித்துள்ளே, குடைந்[illegible]ஞ்சாரிக் குடிமிதி சடமெலா, மிடைந்[illegible]போய விவுளிமிதிபொ[illegible] துடைந்திரிந்தன ரொன்னலர் யாருமே. (௭)

அன்னபோரி லாயிரங் காபிர்கள், வலிமிசேர்ந்தனர் தீனர் முந் நூற்றுவர், பொன்னகரிற் புகுந்தன ரங்கிரி, யொன்ன லார்க ளுறுப்பரி யோடுமே. (௮)

ஓடியே [illegible] ளுட்புக, வாடிடாத் திறத் தீனரு மாங் குறப், பேடியோர் [illegible] ரிபாய்க்குயிர்ப் பேயர்கள், வாடியாதினில வந்தடைந் தார்களே. (௯)

இஞ்சியாறி விளைந்தவ ரேகனுங், கொஞ்சம்வாகிக் குழாந் தொடுஞ் சேனயி, பஞ்சிடாதுய ரவ்வர னுள்ளிலில், விஞ்சை யிர்க விரைந்திருந் தாரரோ. (௰)

இறந்துவெண்படங் கிட்டிருக் கின்றபோ, துறைத்த சூரிய னொடி யொளித்திடக், கறுந்தகாபிர் கருத்தெனக் காரிருள், குறைத் தவின்றிக் குவலயத் துற்றதே. (௰௧)

உற்றசூரி னோடி யொளித்திட, வெற்றிவாழ்வு விளங்கிய தீன ரின், வற்றுறுப்புகழ் போலுயர் வான்மதி, சுற்றுந்தாரகை மேவி டத் தோன்றிற்றே. (௰௨)

கள்ளமாகிய காபிர் கருத்தெனும், வெள்ளத்தூடு வெருவெனுங் காலுற, வுள்ளமேவிய வுத்தியெனுங்கலம், வின்னொளுமை லலைய மெலிந்தனர். (௰௩)

இன்னபான்மை யினைந்தவக் காபிரு, மன்னுதீனரு மோரிமதிள் வைகிய, வன்னவல்லகன் றோட வருக்கனு, மின்னுகண்கள் விழித் தவின் றோன்றினன். (௰௪)

இரவிதோன்றமு னேந்தல்முகம்மது, மரியபேர்களு மாதிலைய நற்சுப, ஒரிமையாக வணங்கி யுறுகையிற், றிருநபிமுனத் தீனவர் செப்புவார். (௰௫)

உடையநாய னுவந்தமெய்த் தூதரே, படையி னுட்பல நீண்ட படியினுன், மடிவதான வருக்கு மலிவதாய்க், கொடியன் றுணை கள் கூட்டுவ னென்றனர். (௰௬)

என்றுகூற விறையருளால்மர், வெற்றிகொள்ள மிகுதொலை யில்லைநீர், [illegible]த்தொடும் வைகில்வெல் வீரென, மன்றலாரு முகம்மத ரோதினர். (௰௭)

ஆதினாத ரன்றுரைகளை கேட்டிடன், [illegible]ர் விறற்பரி யேறி னர், பாதகக்குபி [illegible]ர்களு மப்படி, மே[illegible] குகாலைய மேறி முழக் கினர். (௰௮)

அன்னகாலை யசடன் றவுசுல்க , லின்னிடத்தவ னீத்திடு பிக்கி
மத், துன்னியேறி யுறுபட்டை வென்றற, மன்னு நல்விடை கேட்டு
வருந்தினன். (௧௯)

கேட்டனமந்தன்மேன் மன்னனக்கிருவைடை[illegible]கூட்டமான
படைக்குணி யெய்துகில் வாட்டுவார்க ள[illegible]துனை வவ்வுவார், தேட்
டமான சிங்ஙன் ம[illegible]வர். (௨௦)

ஓதுமுன் * னிக்குவத்தொரு குத்தையுந், நீதுமேவுஞ் சிங்ஙர்வலை
பூட்டியே , வாதுஞ்சேர்சவி மாவில்வருத்தினன், போதுநீயங்கு
போகப் படாதென்றான். (௨௧)

என்றுமன்சொல என்னிலவன்சிங், கொன்றுமேபலி யாதொளிர்
வாளினல் , வென்றிசெய்தணி வீழ்தர வெட்டியே, பொன்றச்
செய்துவ னெஞ்மன னன் புத்திரன். (௨௨)

மைந்தனேருதயன் வாழும்பற் றுசரு, வித்தவேலையுவ் டேயெ
னக்கூறலு, மைந்து வெங்கதி யச்சுவ மேறிவிட், டுந்திநின்றமைத்
தானுறுந் தினனா. (௨௩)

அன்னகாலைநு மாமு லசுகரி, யென்னும்வீர ரிவுனியோ டூண்
டனு , மன்னவன்மகன் வாட்படத் தாலடித், திற்நிலத்தினி வீழ்த்
துக்கொண்டேகினன். (௨௪)

எதித்தந்தை யிடஞ்சிறை சேர்த்தவன் , வேகமாயுற வீழ்ந்
தவர் தம்மயை , வாகஞ்சேதி யடா வவலாயுந், தேகம்பற்றிச் சிறை
யினிற் சேர்த்தனன். (௨௫)

பின்னுமோரொரு போரா யிறங்கியே, பன்னவன்னம் பொரப்
பதினைந்துபேர், தன்னையுஞ்சிறை யாக்கித் தளையிட , மன்னன்
கண்டம் மகனை மகிழ்ந்தனன். (௨௬)

* துகண்டிகல் வீரியன் யாரென, வாதிபன்மக ரோடு மருள்ன
மரு, மூதுகேட்க முகல்கிலொடுந் துனை, நீதிமாது மூடுகி நிகழ்த்
துவார். (௨௭)

துய்யநாயகன் றாதே முகமதே , வையமாளு மகாரிக்கு
மைந்தரில் , வெய்யபோரிற் பரிவிடல் வீச்சினி லையமற்ற இகவி
ரிமத் தாமென்றார். (௨௮)

என்றபோதங் கினியசல் காவுட , வின்ற[illegible]போரி விளைநட
னென்றனை , வெற்றியாக விடுமெனப் பேர்யேர் ; துன்றும்
வேதனைக் கேட்டன மெய்மையாய். (௨௯)

---

* இக்குவம் உடற்பிறந்தான் - உகுத்து உடற்பிறந்தான்.

மாதுகேட்க ம[illegible]ழ்ந்தங் கருள்விடை, வேதநீய விளாந்துன்னி யேறியே; மோதுமின்னென முன்னடர்ந் தன்னவன், மீறுவாள் கொடு வீசத் தொடங்கினுள். (௬௰)

உருத்து [illegible]வீழுமலைனிலயத் தாங்கியே, யிருத்துமப்படி யீண்டிபு வாளினுன், மிகுத்துத் தாக்கமின் மூட்டிவிதற்பொடுந், தருத்தின் வேல்கொடு தாக்கிநின் றுளரோ. (௬௧)

வேறு.

இருவோர்பரி களுமேயரி யெனமோதி யடர்ந்தே, பொரவே தளையெழுந் தன்முகில்போல்வாளெழ வவர்கை, யருவாளமின விடுகோன்மழை யதுநேரநின் றேர்க, ளொருபூசலு மிலவபோ லிலை யெனவோதின ரன்றே. (௬௨)

அறதானைய ரிவையோதிட வமராடிடு திறலான், மறமேபுரி மடமான்முக மதிகாணரி தாலே, திறமேவிய வுனைநேரொரு தேயத்தினு மிலைநீ, புறுதினவ ரன்றென்றுனை யாமென்ன வுரைப்பான். (௬௩)

வசையின்றிய தாய்தந்தைகண் மனமேறித மகிழும், மசுதாநூல ருறுநன்னெறி யதைவிட்டிழி வான, இசுலாமெனும் வழிபுக்குத லேனன்னவை போக்கித், இசையோர்புகழ் நமையாளொரு தேவைப்பணி கென்றான். (௬௪)

இவைதானிக்கி ரிமத்தோதிட வெழிலாகிய சல்கா, கவல்வாளுன துரையானவை கனதூரமகற்றிக், குபலானதை விட்டுக்கலி மாக்கூறவை யிலையேத், பவமாகிவெந் நரகத்திடை படுவாய்பிற கென்றாள். (௬௫)

இருவேல்விழி மயிலோதுவ திழிவென்று முனித்தே, பொருகின்றனவளும்புர வியைமூத்த நடத்தி, வெருவொன்றுமி லாதங்கொளும் வேல்வாளொடு மடர, வரிரண்டவ ணடர்ந்தேமிகு மமராடுதல் போன்ற. (௬௬)

வேலோடயின் மிடையப்பகர் மீதூசியு மிடையக், காலோடெதிர் கதிவாசிகள் கனிவாய்த்தொனி புரியத், தாலோடிதழ் கொண்டோதிடு சபதத்தொனி மலியச், சேலோடெதிர் விழியாண்மிகு திறமாயமர் செய்தாள். (௬௭)

வேறு.

கரிசனப்புலி [illegible]னையசல் காவெனு மயிலும், பிரிசமற்றடரிக்கிரமத் தெனும்[illegible]யய ரினனும், பரிசனத்துடன் பலர்களும் பார்த்திதி ஜயிப்பப், பொருதுதிற்கையி லோடினள் களம்விட்டப் பூவை. (௬௮)

ஓடுமின்னுந்தோற் ருமெனவுளங்களிப் பேறி, யிடுறச்சிறை பிடிப்பமென் றிக்ரிமத் தவள்பின்,னுடுமச்சுவ தனைவிடுத் தடுத்தனு மம்மா, னீடுவெம்பரி திருப்பிநின் றடர்ந்துவெட் டினளால். (௫௯)

மாறுவெட்டிய வாளவன் மணிமுடி தறித்தங், கோதுகற்கியின் முதுகினைப் பிளக்கவோர் மரம்போற், பூதலத்தினிற் சிரசுறவிழுந்தன னுடனட்,பாதகத்தினன் றலையுறும் பங்கியைப் பிடித்தாள். (௬௰)

பிடித்திழுத்தவன் வருந்திடப் பிறங்கொளியிறகு,லிடத்தினிற் கொணர்ந் தளித்தன ளியம்பவர் மகிழ்வா, யடுத்தருமன்சிறை படுஜனு திலையுமங் கழைத்தே, விடுத்துநற்கலி மாவிளம் பிடுமென விண்டார். (௬௧)

அறமுறுங்கலி மாவுமா மெனநபி யறைய,மறமடர்ந்தமன்மைந் தர்கள் வளர்சிரங் கவிழ்ந்தங், குறவிருந்தன ருடனிறை யருட்கடை யொதுங்க, விறலினன்னவ ரகவிழி மிகத்திறந் தனவே. ()

எழில்ஜனுதி ... மிக்கிரிமத் தெனுமிள வரசு, மழகுபொற்பதி வள்ளுமங் குறுமவ ருயர்வும், பழுதுவெற்றர கிழிவுமங் குறுமவர் பரிவும், வெளிபடத்தெரிந் தருங்கலி மாவிளம் பினரால். ()

அரசுமைந்தர்க ளிருவரு மருங்கலிமாவை, யுமாசெய்கின்றதா ஹுடையவ னருளினி லும்பர், பிரிசமுற்றகல் காவொடும் பிறவியர் தாமும்,வரிசைவள்ளலும் யார்கண்மற் றுளவரு மிகுந்தார்.

இக்கிரிமத்தஞ்ஜனுதிஹுமீமான்கொண்டபடலமுற்றிற்று.

ஆ௨ படலம் - ௫௮ - இ - திருவிருத்தம் - உதா௫௫.

சதியெழுத்துப்படலம்.

இன்னதன்மையி னெழினபி யெனுமொரு மதியைத், தன்வினத்தின ரெனுமணித் தாரகை செறிந்தே, யந்நிலத்தினி லாதியைப் புகழ்ந்தமர்ந் திருப்ப,மன்னனுகிய நவுபல்கூல் செய்தவா றிசைப்பாம். (௧)

நன்றமன்னனாய் புதல்வியை யிழந்தது மவர்க, டேலிநிகழ்ந் தபொற் புயநபி தீன்புகுந் ததும்போய், தோல்றுமன்னவன்

மனமிசை நினைத்திருந் தன்பா, யூன்றுகந்தனை புரட்டியெரப்
பாரிவைத் தனனால். (௨)

சுந்தலத்தொடு சிலாஜிலுந் துணையசர நபத்தும், விந்தையிக்
கிரி மத்துநல் விறன்முகல் கிலுவுஞ், சுந்துமத்தொடு ஜனுதிலுந்
தோகைசல் லெழு,மிந்தமக்களி னுடமங்க ளிசைத்தழு தனனால். (௩)

அழுதமன்னவ னடக்கருந் துயரமென் றறியப், பழுதுதங்கிய
கறுப்புடை பல்பல வணிந்தே, யெழுமென்னைமந்தரி னவனிட
முறுந்துகா மத்துவைத், தழுவிமுன்னுற வைத்தவன் றனக்
கறை குவனால். (௪)

இனிபமைந்தரி னறுவரை யிழந்தன னினிமே,லுனது நல்லுத
விசுவரா லொன்றில மகனே, மனியவென்னரை வயதினின்
மெலிந்தவென்பதிறின்,றனதுமென்பதி யெனத்தளந் தழுவியிங்
கிருப்பாய். (௫)

குடியனைத்தையுந் தழுவியிக் கோதறும் புரிசைக், கடையிடத்
தையுங் காவல்செய் துற்றிடு நான்போய்க், கெடிகொளுநன்னியி
னறபியங் கிளைக்கு ஸ்ரீ மாலளித்தப்,படைதிரட்டிக்கொண் டமர்
பொரப் பரிவினிங் கடைவேன். (௬)

என்றுமன்னுரைத் திருபது வயப்பரி சூழ,வன்றுபோய்ப்பனி
யகாறெனுங் கிளைநர பதிமுன், சென்றுநின்றழு தருந்திர விய
மிகவுதவத்,துன்றுபோர்த்திடத் துரங்கமூ வாயிரமளித்தான். (௭)

மறுத்துமன்பனி நதுஅத்துக் கிளைமரு வலரிற், கறுத்தசிந்
தைகா ரிறுதனைக் கண்டுபொன் னளித்தே, யொறுத்தமைந்தர்
துன் புரைத்துநான் காயிரம் பாய்மாத், திறத்தொடும்பெறு
கின்றனன் மிகுசெழிப் போடும். (௮)

பின்னுமன்பனி கிபுஅசென் றுறும்பெருங் கிளையிற்,சென்னி
யின்முடி திகழுகி நிபுன்சமா றென்று, மன்னவனறனைக் கண்
டழுதருநிதி வழங்க,வுன்னுமுன்னிழு வாயிரமளித்தன னுவந்தே
சுதலாற்பல தலங்களி லேகியங் கழுது,மோதுதற்கரும் பொன்
மிக வுதவியுங் கொடிய,பாதகனிரு பத்துமூ வாயிரம் பாய்மாத்
திறும்படி சேர்த்தந்தத் திரளொடு மெழுந்தே. (௯)

பகலிருந்திர வுகடொறும் பரிவினி னடந்தே,ஜெகதலத்தின்
மற் றொருவருந் தெரிந்திடா வண்ணம், மகமகிழ்ந்துவா
தில்சுரு ரூவகமாகி,மகனதிந்திட முன்னரின்றாதனை வருத்தி. ()

தடமுறும்பரித் தானைகொண் டுவந்ததுஞ் சதியாய்ப், படைஜெயம்பெற விருப்பதும் பற்பல கூறித், தொடை யுறும்புயத் துகாமத்துக் குளாமெனச் சுறுக்கின், விடமகிழ்ந் துசென் றவன்றனக் கோதினர் வேட்கள். (௰௨)

சாற்றுதிமொழி கேட்டவன் சதியெலவை யெனநீர் காற்றெனக் கடி தறிந்துவம் மென்றலுங் கவல்து, தூற்ற மன்னிடஞ் சென்றுசா விடவுபா யமதாய், மாற்றமொன்றுதன் மகனிடம் வழுத்திட மவுன்றான். (௰௩

கொடுவந்தீண்டிய பெரும்படைக் குழுவிவண் மறைத்தங், கடருந்திவினை நபிகலிமாவல றக்குவமென், நிடறிலாமொழியனுப் பிலின் பாயம ரொழித்தே, திடமதாயிருந் திடுவர்சென் றுயிர்செகுத் திடலாம். (௰௪)

என்றுகூறுமிம் மொழிதுகா மத்தறிந் தின்பாய், நன்றுதானென நவின்றமந் திரியையு மழைத்தே, வென்றியாமென வேந்திட மகிவின்டு றைப்பின், றன்றமூவரும் யோசித்தங் கிருக்கையிற் றேன்றல். (௰௫)

செம்பிறைனுல் றங்கலத்தினிற்சிறந்தமைதோய்த்தே, யின்பமாங்கிறு தாசெடுத் திருதயங் கசடா, யன்புளாருற ழனுவெனும்வெளிவரா தாகத், துன்புகுழ்ந்திட வக்கணை தொகுத்தெழு துவனுல்.)

கொடிகடுன்றிய கோட்டைகொத் தலம்பல வுடையேயு..... யதிர்ந்திட வறுவகைப் படைபுரந் தாள்வோன், முடிதரித்தவன் மூரியே றெதிர்த்தவர் முனையூ, டிடியெனப்பொரும் றவுசல்கூலென்றிடு மேந்தல். (௰௭)

அபுதல்முத்தலி பருளப்துல் லாதவ மகவாய்க், கவிமுகிற்குடைக் காரணக் கடவுளாய்ப் புவியி, னபிமுகம்மதென் றறைதரு நாமமன் னறிய, விவவிலாவளை கத்தெனை விருவரிபொறித்தான். (௰௮)

இவைபொறித்தபின் யாங்களு நீங்களு மெதிராய்க், குவலயத்தினின் மிகுகொலை செய்திட்டோ மிம்பா, துவமைநீங்குளத் தின்மைகள் வெளிப்பட லாமே, கவலுதற்கலி மாச்சிசாலக்கருத்திலசந் தனமால். (௰௯)

ஆகையாலினி யமர்விளைத் திடவொரு தென்ன , வாகுவாய் வரைந் தொருதரம் வாசித்துமல் லும், பாசமாய்மடித் திசைந்தி டும் பண்பொடு மதின்மேல்,வேகமாயொரு முத்திரை விளங்கிட வைத்தே. (உ௰)

இடங்கள்காணொரு வடுகன்பா லீந்தன னவ்லுங் , குடங்கை நீட்ட லு மந்திரி யெழுந்தொரு குதிரையின், மடங்கலாசனத் திருக் குமன் மலர்முக நோக்கிக், கடங்கடுவிய களிறென நின்றுரை கவி ல்வார். (உ௧)

கோட்டுமத்தகக் களிற்றைநேர் குறுகலர்க் கரியே , நீட்டுபுத் திரத் தனைக்கொடு செலுமவன் செப்பு,மாட்டிறத்தின ரொரு வனுவள வேனும் , வாட்டமற்றசொல் வழங்குவா னுற்றிட வேண்டும். (உ௨)

தாசிகப்படை யருமதன் றுலங்கிய மேன்மை, ஹாசிமிக்கினை யானதாற் கனதிகொ ளுமது,மாசிறப்புள னம்மருள் வரிசைந்நா யிதுவை, நேசமிக்குற வனுப்பிடு மெனநிகழ்த் தினரே. (உ௩)

அறந்ததும்பிய மந்திரி யறைதல்கேட் டாசு,னிலைநற் புத்திய னீயெனமகிழ்ந்தவ ருவகைநேர்,சிறந்தசொல்லின ருயிதின் திருக் கையின் முடங்கன் , மறந்தயங்குமுள் வஞ்சகத் தொடுமளித் தனரல். (உ௪)

பாசுரங்கொடுத் திதத்துநீ பதல்கொடு வருகென் , ருசுளத்தின னிறந்தனு மவனரியேறி, யோசைசெய்யும்வெங் காலென வுற கையி லவன்பான்,மாசுமன்மகன் மந்திரியுடன்விரைந் தடுத்தான்

அடுத்தம்மக னமைச்சரோ டந்தநா யிதுவைத், தொடுத்த பாட்டையிற் சிலதொலை யேகியே துதியாய் , விடுத்துமீளுமவ் வேளையி லவன்முக நோக்கி , யெடுத்துரைத்தன னிகைகாமா யிவ்வுரை தனையே. (உ௫)

முரணியாவுமங் கறமுகம் மதுதனை நம்பாற் , கருணையாயுற யான்சொன தாய்க்கவல் கென்று , னருணநேரொளி ரயிலுறு நாயிதைக்கூவி, வருணநேர்கலை தெரியுமந் திரிவழுத் துவரால்.

இணக்கமாய்நபி சேர்த்தினி திருக்கவு மலது, பிணக்கமேயெ னிற் பெரியஷா இறுகச்சா சுரைத்த , கணக்கதாகிய பயித்தினைக் கருதவுந் தேவை , வணக்கமீறுமென் வாக்கென வழுத்தவர்க் கென்றார். (உ௮)

இருவருமிப் படியிசைத் திளகிட விணையா, வுளாயிரண்டையு நாயிதுள் விருத்திவெங் காற்போற் , பரிநடத்திறத் நயியுறும் பாளைய மடுத்தேர் , துரகதம்விடுத் திழிந்தடி பெயர்த்தனன் சுறுக்காய். (௨௯)

தூதனிப்படி நடந்திறை தூதர்முன் குறுகிப் , பாததாமரை பணிந்தெழுந் ததபொடு பகரும், பாதகத்தினன் கொடுத்த பா சுரமலைதக் கொடுப்பக் , கோதறுத்துநீள் குமுதமென் கரத் தினிற் கொண்டே. (௩௰)

! ஆசுரத்தினம் பாகமு துறழரு மொழியாற்,றேசிரத்தின முடியிறை தீட்டியங் கனுப்பும்,பாசுரத்தினை யலிகையிற் படியுமென் றளிப்ப, வீசுரத்துணைக் காலணி யிணரதை விரித்தார். (௩௰௧)

விரித்தபத்திரத் தெழுதிய மேல்வரி வேந்தன் , றரித்த வெற்றியு நாமமுஞ் சாற்றதின் கீழே, யரித்திடத்துய நயிபெய ருடனருள் வழியிற் , றரிப்பமென்றமே பொறித்ததுந் தனித் தனி படித்தார். (௩௰௨)

காய்சுரத்தினிற் கனமழை யலைழத்தவர் கவலும் , பாசுரத்தி னுட் புயலிறனை யார்கலிமற் றெவரு, மாசுரத்தவர் வருந்துதன் மாற்றுநந் நயியு,நேசமிக்குறக் கேட்டக நீர்மையின் மகிழ்ந்தார்

அறந்திகழ்நபி மகிழ்ந்தபி னடைந்தவத் தூதன், மறந்திகழ்ந்த மன் முகன்றுகா மத்தொடு மறைநேர்,சிறந்திருந்தநல் ...ச ருஞ் செப்பிய வசனங், கறந்திலங்கும்வெண் பாகெனக் கழறி நின் றனனால். (௩௰௪)

ஓதுமம்மொழி யிரண்டையுங் கேட்டுளத் துணர்ந்தே , பேத மற்றமந் திரியுளா நமர்களைப் பேணி , யாதரத்துட னறிவித்த தெனவகுத் திருத்தி, மாதவத்துநந் நயியலி மலர்முக நோக்கி. (

முடங்கலுக்கொரு மறுமொழி கொடுமென மொழியத்,திடங் கொளுங்கிறு தாசுமை திருக்கல மெடுத்தோர் , மடங்கலேயந் திருந் தலிப்புலி மகிழ்வொடும் பிசுமிற் , றொடங்கி முன்வரி பொறித்தனர் தூய்பொற் கரத்தால். (௩௰௬)

பிசுமில்முன்வரி பொறித்திறை தூதுமாய்ப் பிறங்கு, மசைவி லப்துல்மு ருபருள் காசிமன் னவரி, னுசிதவப்துல்முத் தலிபரு ளப்துல்லா வுவக்கு, மிசையின்சேயுமா கியமுகம் மதுநபி யிறசூல். (௩௰௭)

இவறலாருமி றைசிகா வருள்மகா ரிக்கெனக், கவனுகின்றமன்
றவுசல்கூல் காண்பதற் கெழுதுங், கவனமென்னெனி லுன்கருத்
திலைசந்திவ் வெழுது , மலைவமறுப்பதில் லெனிலவை மிகவுமே
சரியாம் (௩௮)

ஆதிதன்றிருத் தூதரொன் றழைப்பதற் கிணங்கித், தீதறும்படி
தின்றவர் தீவினைச்சதிகள், பேதகங்கள்செய் யானெனவனாந்திறை
பேரி, லோதுகம்மெதனுந் துதியொடு முடித்தன ருவந்தே. ()

எழுதுபத்திர மீந்தெழில்நாயிதை யனுப்பிப், பழுதறுந்திரு
நபிகளின் பார்த்திப ரிறசூல், வழுவகன்றநற் றீனனா வருகெனக்
கூவி, முழுமணிகதிர் முறுவலி னிதழ்த்தனைத் திறந்தே. (௪௰)

அரியமந்திரி யறைந்தகச் சாசுலா பயித்துத் , தெரிவதுண்
டெனிற் செப்புமென் றோதலு மடனே, யுரியதாயித்தங் குதவு
கில் லானுவந் தெழுந்தேர் , வரிசைவள்ளன்முன் னின்றந்த
பயித்தறைந் தனரால். (௪௧)

ஓதுகின்றவக் கவிதையி னுட்பொரு ளேதால் , மோது
மின்பினுற் கண்டியில் வோர்முசிப் பிடறுங், கோதிரவுயிற் கூற்
றினிற் றுயிலுவோர்க் கெனவு, மீதுமுன்பயித் தினிலுறு மெழிற்
பய னின்னும். (௪௨)

* துவக்கமின்புசெய் திரவுயின் றுன்புற்றோர் மிகுநாட், புவிக்
குள்வெவ்விட. றெனுமனற் புகுந்தனரெனவு , முவப்பொடுந்
திமிலக்கோரிரா வுறுமிட றவ்வற், கவிழ்த்து நின்றனர் தீயிவை
கருத்தினை ரெனவும். (௪௩)

மிகுதிபேரிரா முழுமையுமுறங்கிக்கண் விழித்துப், பகரொணுத
கை சேதமும் பலதொடரிடருந், தொகையதாகிய வருத்தமுந்
தோன்றினரெனவுந் தகுதியார்சதுபயித்தினும்வந்ததன்பயனே

இன்னனபயித் தினின்பொருள்விளக்கியே ரிறசூ,லன்னவஞ்ச
கன் சதியெழுத் தனுப்பலா லமைச்சர், நன்னயம் பெறுங்
கவிதையை நவிந்திவிட் டனரென், றுன்னியின்றலை மைபர்களுக்
கோதியங் குடனே. (௪௫)

வரங்களாரவி யோடுமத் றெவளாயு நோக்கித், தரங்கமேறவு
மமர்க்கலந் தொடுக்கவு மெரிவாட், கரங்களேந்தவுஞ் சிலைகணை
தொடுக்கவுமூன்று, தரங்களாயணி வகுக்கவுஞ் சாற்றிப்புகல்வார்

---

* இக்கவிதை மூன்றினும் அவத்தையைந்தும் - சாக்கிரம் சொப்பனம் - சுழுத்தி-துரியம் - துரியாதீதம் வருவது காண்க

தானைமிக்கதா னமர்படை தத்தமிலமிய,வினைமிஞ்சியவெவ்விறி லெவர்களும் புனைந்தச், சேனையிங்குவந் தடித்திடிற்றேசிக னடத்தி, வானின்கண்ணுயிர் புகும்படி வகைமினென் றறைந்தார்.

ஆதிதூதுவ ரருட்படி யவிழுத லெவருந், தீதிலாமலேர் போரணி யானையுந் திருத்தி,மோதுவாம்பரித் திரள்களைமூன்று கை யாக்கி, யாதரத்தொடு முற்றன ரழலவ னடைந்தான். (௪௮)

சதியைநாடிய தரியலர் தலைமச்சதி படுத்தி, மதினநாட்டினர் மனத்திலுட் டுயர்களைத் துரத்தி, யதிகநாயக னபியருட் பெற வுளத் தெண்ணிப், புதினமாகவே புயலொடும் பொதிந்தன விருளே. (௪௯)

நிசிபரந்திட றவுசல்கூல் நிருபனும் படையும், விசைகொளச் சுவ டீதுகொண் டமர்க்கல னேந்தித், திசைநடுங்குற நடந்துதீ னபிவளைந் துவைத்த, வசையகன்றவன் பரியெனும் வலைக்குள் வந் தனரால். (௫௰)

காணுறும்படு குழிக்கய மெனவுங்கன் வலையிற், றூணுறும்பிணை யெவுநற் றடர்கத்தின் மீன்கள், கூனறுஞ் றுகோன் மாட்டிய தென்வுமக் குபிரர், தீனுளத்தின ரிடத்தினில் வந்துசிக் கினரால்

இன்னவண்ணமங் கடையல ரெவர்களுஞ் சிக்க, மன்னர்மன் ன[illegible]சியம் படையினர் வளைந்தே, யிந்நிலத்தினி [illegible]ருட்டிர ணீக்கிட விலங்கு, மின்னைநேர்கர வாளிறைற் றுக்கினர் விளங்க. ()

கூட்டமிக்குறப் பரிமிசை றவுசல்கூ லரசன், வாட்டரித்தொரு கையினில் வரமிகு தாதங், கோட்டமுற்றவ னுரத்தினி லயிலினு ழூன்ற, நீட்டுகாயமாய்ச் சோரிசிந் திடநெகிழ்ந் தனனால். (௫௩)

வஞ்சகத்தையுள் வைத்தவன் வரைந்தகத் தெனமெய், கொஞ்சு மந்திரி யுரைவழி கோபமா முனைவ, மிஞ்சமூட்டவங் குறுநலார் முனம்விளும் படையாம், பஞ்சைச்சேர்த்திடமன் றேடினன் பட்டலைவு திணைந்தே. (௫௪)

அரசனத்தல மகன்றிரிந் தயன்மறைந் திருப்பக், கரிசனத் திடனிருபடைக்கடல்களுங் கலந்தங், கொருபெருங்கடலென் னவே யொலியெழுப் பொராலால்,வரிசை நந்நபி மகிழ்வுற மடிந் தனர் குபிரர். (௫௫)

சிலைபின்வாளிபல் லயில்களுந் தேகத்தி லேறி , வலையினுட்படு மீன்களின் வகைதுடி துடித்து , முலையினுற்றமென் மெழுகென வுளம்பனித பதைத்துந் , தலைதெறித்தமர் கங்குயிர் தடியென விழுந்தார். (௫௬)

உடலறுந்தன வுரம்பல வறுந்தன வுதரக்,குடலறுந்தன குரல் வளையறுந்தன கூறு, முடியறுந்தன முகமல ரறுந்தன முழந்தா,ளடியறுந்தன சதிசெய்ய வுறுமடை யலர்க்கே. (௫௭)

புரசைமத்தகங் கடம்பொனின் கிம்புரிப் பிறைக்கோ,டூலடி, புஞ்சுழைப் பணைக்கர மொண்புகர் வனத்தி,னிருமுறச்செவி செறு விழி யிடிக்குரல் பேழ்வா , யரியுடல்கலை வாலின்றூல் பல வறுந் தனவே. (௫௮

அலைகுவிந்தெழு மருவிலைய நிகர்த்தநெய்த் தோரிற், றலைகுவிந் தசுங் ஜடத்துணி குவிந்ததுந் தளர்கைச் , சிலைகுவிந்ததுங் கரிபரிகுவிந்ததுஞ் ஜெகத்தின்,மலைகுவிந்தபோ லிருந்தன மாற் றலர் படையுள். (௫௯)

கொடிமிதந்தன குடைபல மிதந்தன குமரர், முடிமிதந்தன மூரசுகண்மிதந்தன முனைசெய், தடிமிதந்தன சாமரை மிதந்தன ஜலமேற், செடிமிதந்தன போலவே சிவந்தநீர் நதிமேல். (௬௰)

இன்னதாகமெய்த் தீனவ ரிரவிற்செய் யிகலிற், பன்னுமோர் பதினயிரங் காபிர்கள் பட்டா,ரன்னவாறுக ளறிந்தி டவரு[illegible] மேலைமேலான், வன்னமாங்கதி ராயிரம் பிறங்கிட வந்தான். (௬௧)

இனையனைவருந்தபின் னிறந்தவர் போயுள யாரு , முனமிகுதா தினின்குத்தி,ன் முமிர்தகன் மனினுங் , கனதியாரசு காபியாங் கடந்கடு வன்னர், புனைகள்போற்றெறித் தோடினர் புகலொணு விதமாய். (௬௨)

வினைவிளைத்தவன் வினைக்குலை பெறுவதைப் போலுந், தினை விளைத்தவன் றினைக்குலை பெறுவதைப் போலும் , பனுசதிப் பெணும் விதைமனம் விதைத்தவப் பலன்பெற் ; றனிலம்போன் மிகு தொலைபிரிந் திருந்தன னரசன். (௬௩)

சதியெழுத்துப்படலமுற்றிற்று.

ஆ படலம் - ௬௰ - இ - திருவிருத்தம் - உஉஉ௯.

துசாமத்துச்சிறைபடுபடலம்.

இருந்தமன்னமர்த் தலைவர்க ளெவரையுங் கூவி, வருந்துநம் படைக் கிளிலகு வாமரு வலர்கள்,பொருந்தியிங்குறில் வதைப்ப மின் றெனிற்றுயில் புரிகாற், பருந்துணைக்கொலை படுத்துவன் சரந்துபோ யென்றான். (க)

இன்னசொல்லிறை யவன்சொல வங்கொரு தலைவன்,மன்னனே திறி காலத்தின் வாறுக டெரிந்தே, பன்னவெயறி குவன்முகம் மதுமந்தப் பண்பா, லென்னகாரிய முறினுமங் கறிந்தியம் புவனால். (உ)

ஆகையாலினி யருநிதி யனைத்தையுங் கொடுபோய், வேகமாய் மதி ளேழினுள் விளங்கவைத் தந்த, வாகைநீளெயிற் கடைகள் கோத் தலமுதன் மற்றும், பாசமாகவே பத்திரப் படுத்திட வேண்டும். (௩)

ஈதலாலுமவ் விஞ்சியின் கடையடைத் தெழிலார், போத வீரரைக் காவல்வைத் தரியபொற் புடனீர், காதலாய்வெளி யிறங்குபு கடுஞ்சமர் விளைக்கிற், றீதிலாமலே ஜயமுறு மென்று செப் பினனே. (௪)

உரைத்தவாசகங் கேட்டுவந் தவனரைப் படியுள், ளிருந்தி [illegible]பு மிரவிலெவ் வொருவரா யரணிற், பொருத்தமாயுறும் படிபுகல் றவனுற வமைச்சர், கருத்துணர்ந்தபிக் கறிவிக்க வேண் மெனக் கருதி. (௫)

தனதுயிர்ப்பயல் சாரிமைத் தனியழைத் தரசன், மு[illegible]நடந்தது முதிரொயி னவனுறிற் கணிக்கு, மனதினுக்குருச் [illegible]ஞ்சமன் னதிலுற நபிக்குக், கனவருத்தமு நாட்பல கடந்திடு மென்றும் (

ஆங்கயாலகக் கடைதிறக் கையிற்பதின் மரையங், கேகுவோ ருட னெகவுள் விடுகவேண் மென்றும், வாகுவாய்ப் புகுந் துரைந்துவா வென்றன ரவனு, மேகியாவையு முறையொடு மியம்பிவந் தனனால். (எ)

இந்தவாறுகேட் டகுமத நிரவினி லவியார், விந்தையம்றுமன் னறம்றம்கா விதுமிகு தாது, சத்தமார்ந்திடு சுடையுறுதல் காலொடு சகிது, நத்திலப்துல்லா வோடுநப் பாலசயு மழைத்தே. (அ)

அரிமையாகவு மறைந்தனர் பதின்மரு மமைச்ச , ருளையின் வண்ணமங் கெகுமென் றவர்களு முவந்தே , பரிநடத்திமன் பாளையத் தயல்புகப் பட்ளுந், தெரிபுவந்தவன் திரும்பிமந் திரியிட மறைந்தான். (௯)

அலிமுதற்பதின் மருமடுத் துவந்தவச் செய்தி, யொலிகொள் காதினி லுறவுட னமைச்சவ னடுத்தே , கலின்வுன்னிவிட் டிழிந் திமுன் கானடை யாகி , நலிவறச்சலா நவிற்றிவெம் பரியிலே றினரால். (௰)

பரியிலேறிய வமைச்சரும் பதின்மரும் பயலுற் , றரியலார்க் கபல் சாரலுந் தாக்கொடு மவர்கள், வருவதார் கொலென் றனர் பயன் மகிழ்ந்தவ் விலுவிற், குரியதாகிய விடையொன்று தேர்ந் தெடுத் துரைப்பான். (௰௧)

என்னையாளமைச் சரும்பதின் மருமிவு ளியின்மே, லொன்ன லார்கடா முறுதலஞ் சற்றுள வறிந்தே,யன்னகாரியம் யாவையுந் துயிலொழித் தரசன்,முன்னமோதிட வருகிறோ மெனமொழிந் தனனுல். (௰௨)

பையலோ துதல் கேட்டவ ருளம்பரி வுறயிவ், வையமீதிலுன் றனக்குமேர் மதிகொண்மந் திரிக்கு, முய்யுமாமணித் தம்பிரா னுதவியெந்நாளுஞ் , செய்யுவாரெனச் செப்பினர் கேட்டவர் நடந்தார். (௰௩)

நடந்துசென்றொரு பொதும்பினுன்ன ணடுக்கற வெவருங், கடந்துழப்பிரிய களிறென வுறக்கதி யமைச்சர்,விடிந்தபின்மனம் விரும்புதற் புரிமென விளம்பி, யுடைந்த சங்கைநேர் பாளைய முறவெணிப் போந்தார். (௰௪)

மந்தராசலப்புயன் றுகா மந்தெனு மீதத்த,னந்தவேளையி'லரன் புகக் கண்டவர் மீண்டே , யித்தவாறலிக் கியம்பிவிட் டவர்கரந் திருப்பச், சந்தமாராறு சுறுபுலி தனிவழி சார்ந்தார். (௰௫)

அலியெனும்புலி சார்தலங் கரசிளங் குமரன் , மெலிவிலாது கண் டரியுறும் வீரனு ரெனவே, சலித்திற்சென்றறிந் துறுகெனத் தன்பயற் கோத , வொலியிற்போயவன் யாரென வினவலு முரைபார். (௰௬)

வேந்தர்வேந்தர்கண் மணிமுடி விழ்த்திய புலியாங் , காய்ந்த
கோளிசு ருவொடுங் கைபறைச் செருத்த , வாய்ந்தவாளவி யா
மென்றூர் வடுகல்கேட் டுவன்யாற்,போந்து சாற்றலும் புகுந்து
வெட் டென்றன னிவன்றான். (௰௭)

அரசர்கோனரு ளடலரி யேயளி யுமைப்போற், பரிசனங்களிற்
பாந்தவ ருகையா லவனை, விரைவுகொண்டுநீர் வெல்லுகில் விளம்
புமக் கீர்த்தி,திரைவளைபுவி யெங்கிலுந் திகழுமென் றுரைத்தான்
என்றபேச்சுணர்ந் திளவர சிவுளிமுன் னடத்தி , நின்றவாய்மத
திகழ்த்தனுந் தினில்வாவிலே யேற்,பொன்றுவாயென வலிசொலப்
புகலவன் சீறி , வென்றுகொள்வபோல் வெம்லாடு மீண்டினன்
விரைந்தே. (௰௯)

ஆன்றலானவே லதுதனை யலிபறித் தொடித்தங் , கூன்றவன்
பரித் தாளறத் தாக்கலு முழறித்,தேன்றொலைப்புய மசைதரப்
பதநடை செய்து , கான்றசெங்கதிர் வாளலைத் தொருமொழி
கவல்வான். (௨௰)

மட்டிலாவலி பேசிவந் தெலிம்பரி யுன்பா , லொட்டுமோர்
பிழை செய்திடா தவ்வதை விழநீ,லெட்டறையமோ விளம்பெவ
விளம்பலும் வியுறு , மட்டமாதிசை புகழலி யரியையவிட்
டிழித்தே. (௨௧)

பழயதிர்த்திடச் சதியனே யெனப்பகர்ந் தயிலைப் , பிடிகழல்
விடப் பெட்புற வெத்திமுல் குறுக, விடிஸ்யநேரவ னிருவருந்
தலைவழிசி லீண்டக்,கொடியவன்பய லிமுனங் குறுகிதின் றுரை
வான். (௨௨)

பின்னரூர்சுள மணியற விபிம்புலி யிடத்தில் , மூ[illegible] றுதிசிலை
பதிருக்வை யெனமொழித் திடலு மன்னரோர்கலை மகி[illegible]தடுத்
தெயிபஞ்ச் சிறுக, லன்னவன்மிர சுடைத்துக்கொண் [illegible]ப்புறம்
பகுந்த. (௨௩)

கற்பகிம்பயல் காசினில் விழுந்திட விரகவ் , டொப்புருந்
திற வினவ்பயத் தோடலு மலியார், பிற்பு[illegible]புருந் தவன்பிடர்
முடியொடுக் பிடித்தே , யப்புறத்துற மம்துல்லா விடத்தனித்
தனரால். (௨௪)

தன்னலரிக்கிறை மகன்றுகா மந்தெதுருஞ் சூரன் , றன்னைப்
புல்லா நனோயிட நவகிர வினரு, மெல்[illegible]வினலரிகனை முறவொரு
வொருவரா யுடனே , சென்னிவீழ்வனவந் துறுபேரி தமைச்
செருத்தனரால். (௨௫)

சிரம்பரந்திடத் தேகங்கள் பரந்திடச் செறுநர், வரம்படுக்கிய
வாறதாய்க் கிடப்பவன் கொருவ, னுரங்கொட்டைகையிற் காலினி
லொருஜட மிடறக், கரம்பதியவைத் தறங்குவோ யெழுகெனக்
கவன்றான். (௨௬)

எழுகவென்றவ னேகலின் றெருஜட மிடறப், பழுதிங்கென்
னெனப் பார்த்தனன் பாய்விரித் தனபோன், முழுதுமவ் விடம்
பிணங்களாய்க் கிடந்தன மோதி,யபூதுசோரிகா னனையச்சென்
றரசனை யடுத்தான். (௨௭)

அடுத்தவன்மன னடிமுடி படவழு தாற்றி, விடுத்துளாத்தது
முடனவன் றனையிற் பாதி, யெடுத்துக்கொண்டுவென் மெழுகு
வத்திகளையு மெரித்தே,கடுத்ததுல் பொடு நடந்தறங் களத்திலுற்
றனனால். (௨௮

பிணக்களத்தினைச் கண்டுமன் னவியலாற் பிறர்க, ளிணக்கமற்ற
விச் செயல்வினை யாரென வியம்ப, வணக்கமுற்றதின் பதின்மரு
மன்னவன் மகனை, திணக்களம்விடுத் தகன்றுபோய் நீதர்முன்
விடுத்தார். (௨௯)

வேறு.

அலிமுதற் பதின்மருந் தலையி னேடவன், வலியறும் றவுசுல்
கூல் மகன்று காமத்தை, மெலவிட வவன்றனை; வேதர் நோக்கிநீ
கலிவினை யறுங்கலி மாச்சொ லென்றனர். (௩௰)

நபியுளாப் படியவ் னவில்கி லாததா, லிவன்றலை வீசமென்
திருந்த பேரொடுந், கவுலவங் கவன்றனை முகல்கில் வல்லசேல,
யிவனையின் றென்கரத் தியு மென்றனர். (௩௧)

என்றவர் கேட்டது மிறைவன் றாதவர் நன்றெனவ ளித்தனர்
நடத்திச் சாலைபோய்த், தன்றுணை யாயுறுஞ் சதியன் காதிறுள்
வென்றிகாண் மறைநெறி விளம்பிக் காட்டினூர். (௩௨)

அறமுறக் குணைவராங் கறையு நேரெலா, முறுதியெல் றுளத்
தினி. லூன்றி டாமலே,மறுமொழி யிடறதாய் வழங்கி லவகிறான்
விறன்முகல் கிலுமக்கான் விழுக டுங்கினூர். (௩௩)

உளாக்கரி தாயவ ருறங்கக் கண்டரும்,வளைத்தடப் புயத்துகா
மத்துக் காரிதனை, கரத்தாறு மிடுக்கினூற் கழித்து விட்டவல்,திருத்
துக்கூ முகல்கிலின் சிரத்தை வெட்டினான். (௩௪)

அணிவொடுந் துணைவர்கந் தணித்தவ் வல்லினிற், கனைநிகர்
மிகுதொலை கடக்கத் துகாமத்துப்,பிணமலி களத்தினுட் பெருங்
குழாத்துடன், மணிமுடி றவுசுல்கூல் மகனைத் தேடினான். (௩௫)

தலைபுரந் தேயிரு ஜடலை மார்தல்களின், டொலியெழு வலைவ
யெலா மொருக்கி னோக்கலும், பலிபுற பயலையும் பயந்த வமைந்
தனி, விலைமலி வேன்முறி யினையுங் கண்டனன். (௫௬)

கண்டமனே கலங்கினன் கனாத்தையோவென, விண்டனன் புலம்
பினன் விழுந்து மண்கரங், கொண்டனன் விசிறினன் கொடிய
கம்பிலை, வண்டெனச் சுழல்வேறன்ன் மயக்க முற்றனன். (௫௭)

இப்படிச் சோர்ந்தவ னுணர்வந் தற்றெழுந், தொப்பொடு
மிருக்கையின் மகன் மகனுவ்வி, துக்கப்பட வேந்தியக் களத்திற்
சேர்ந்றலுஞ், செப்பவ னெஞ்சுறச் சேர்த்துப் புல்லினன் (௫௮)

மகவிறனைத் தழுவிமன் வைக வம்மகன், ஜெகம்புக ழலிசிறை
சேர்த்த செய்தியு, மிகுந்தவ ண்டர்த்ததும் விரைவாகவே, பகர்த்
ததுஞ் சொலிமுடி படியில் வைத்தனன். (௫௯)

படியினி லுறசிரம் பார்த்துமன்னவன், கொடுமையாயங்
குறுங் குழுவைச் சேரவச் சுடிகைய னுளமெனச் சூழ்ந்த வல்வி
ருண், முடிவதற் கின்னகடன் முகட்டிற் றோன்றினன். (௬௰)

இரவிவந் தெழுமன மிறைவன் றூதுவ, ரியவன் மனைத்தொழு
தவையின் வீற்றிருந் தரிய நல் விக்ரிமத் தரவர் தம்மைமே, வரு
கெனக் கூவியுள் மகிழ்வி னேகினர். (௬௧)

தீநெறிக் கிணங்கிலாச் சிறை துகாமதீனத், தானிவண் கொடு
வரத் தடமுகல்கிலுக், கேனமற் றரைமென வியம்பு மன்னவர்
காவலர் புயம்விமக் கடிதி னேகினர். (௬௨)

ஏகியவ் வோர்படங் கெய்தி நோக்கலுந், தேசமர் குறமுகல்
கிலுந்துஞ் சென்னியும், பாகெனு முலைகொளாய் பயத் துகாமத்
தஞ், சாலையி லின்றதாற் றகைத்து மீண்டனர். (௬௩)

மடங்கியா விக்ரிமத் தென்னு மன்னவர், தடங்கொளுந் தலை
வரின் றலையிலாதது, மடங்கொளுந் துகாமத்தந் தேயி லாததுங்,
குடங்கையி னதிருங் குரிசிற் கோதினர். (௬௪)

ஒழியங் கடங்குமு னுன்னி வீரனைப், பாதையிற் சிலதொலை
பார்க்க வேவினர், காதலி னவர்சென் றுங் காண்கி லாமையால்,
வேதனை மனத்தொடு மீண்டுரைத் தனர். (௬௫)

ஆணிமே லிருவிற லார்முகல்கிலின், பூணுமேமர் சிரசறு புன்
கண் மேவிமுன், சேணிலே சென்றுமீள் செம்மனத்தவி, பூணிமே
யிலானின லுதவி வேண்டினர். (௬௬)

நபிமுதல் யாவரு நவிலு மிவ்வித, மபிரொளிப் படங்கினுள் ளமர்ந்தி வைகையின், மவுலரும் நவுசல்கூல் மகன்று காமத்தைக் கவினுற வனமத்தொரு கரும மோதுவால். (சஎ)

கோட்டையுள் ளேகிநீ கொம்மை யாலயு, நீட்டுறு மதிளையு திகரில் சாலையும், வாட்டமி லாவண மறுகு தோறினும், பூட்டிய கடையையும் பொருந்த நோக்கியே. (சஅ)

ஒரொரு தலத்தினு முபய வைத்துபேர், கூரிரு விறுமினன் குலவும் மேவளையுஞ், சிருடக் காத்திடச் செப்பி வைத்தரும், வாரிபோ னிதிகளும் வழங்கு வாயென்றான். (சகூ)

இப்படி மன்சொலற் கிசைந்தங் கவ்வலி, யெட்டுபட வெயிலினுண் மேவிக் காவலா, எப்படி வைத்துநீ ளறை திறந்தவர், கைப்பட வீந்தனன் கனகம் வாரியே. (ரு0)

அறங்களும் வலிகளு மதிக வெற்றியும், மிறங்கெழி னபியடும் பெருத்துறற் றோன , மறங்கெழும் நவுசல்கூல் மன்ன னென்னியே, யிறங்கினன் பாளையத் திடங்க ணோக்கவே. (ருக)

திகாமத்துச் சிறைபடுபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம்-சய-இ - திருவிருத்தம்-உஉஅய.

அலியார்கோட்டைபுக்குபடலம்.

மாய்த்துறும் பிணச்சட மலி களத்தினிற், காய்ந்தவெம் மன்னருமன் கலங்கி வைகவுங், காய்ந்தநந் நபிபடை யறத்தின் வாரியு, மாய்ந்தமெய்த் தினை யில்லி நோக்கியே. (க)

கோட்டையுட் பதின்மர்கள் குதிப்பி னேகுதற், காட்டிடத்தினா களாயதற்குபாயிகள், வாட்டமின் றெனீறுனப் வருகவென்றனு மீட்டும்வெம் போரலி யாரென்னின் றென்றனர். (உ)

அலியினவ யறைந்திடக் கேட்டன் கம்றுமன், றெலியொடும் யாதென்றென் ரேத நந்நபி, மெலிவறு மருகரின் வியட்பி [illegible]னிட, மனிபுடைக் களத்தினில் வைகு மென்றனர். (ங)

விறல்வீ ப இல்மிகு,தாது காலிது , பொறைநப்பா சறம்ற மேர் பொங்கு மைசறத், தறையப்துல் லாசுகை றுணிம் சீர் தல்கா, வுறுமிவர் பதின்மரு முருத்தங் கேகினர். (ச)

கால்நடை பதின்மருங் காலின் வேகமாய், வெல்படை வாயுத
மிளிரச் சென்றதில், வால்விசைப் புலிநிகர் மதினின் சார்பிரு,
தால்வளை யலியுல்லா நவிற் றிருத்தியே. (௫)

அடலுறு தாருமமற் றப்துல் லாவொடுந் திடனுற நடந்தெயிற்
றிறந்த வாயனோர், நடமுறு மறுகிலோர் சார்பி னிற்கையின்,
மிடமெடன் றொட்டகை வரவு கண்டனர். (௬)

ஒட்டகை யெழுபதி னுயர்பொன் றூதியாய்ப், பெட்டகச்
சும்மையும் பிறங்கு பூவையு, மிட்டமர் பதின்மரு மிஞ்சி யுட்
புக, வட்டமா யணியணி யாக வந்தனர். (௭)

அவ்வழி முன்பலி வணுகி நோக்கையிற், செவ்விய நிருபிகத்
தெரியக் கண்டவ, னெவ்வறு தரும்வொன்றி லுயர வேதியிக்,
குவ்வுறும் பறவைபோற் கொப்பின் வைகினர். (௮)

அம்மரத் தடியிலா தலர்கள் வேடமாய், விம்முதிண் புயவலி
வீர ரப்துல்லா, தம்மருங் கரத்துவா ளொசளித் தாக்குறு,
மும்மதக் களிறென மூடிகி நின்றனர். (௯)

மறுவறு மிருவரும் வைக வங்குறத், தொறுவெழு பதுமொரு
தொடுப்ப தாய்முன, மறபது மொன்பது மகன்று போனபி,
னுறுமொரு சோகினை யுற்று நோக்கினர். (௰)

அத்தொகு முதகினி லாட்க ளின்றியே, யொத்தொரு படங்
குவ வள்ளல் கண்டுடன், குத்திய கொட்பி னிற் றீங்கி மெல்லவே,
சித்திர மாயதிற் றரித்திட் டாரரோ. (௰௧)

ஆங்கது கன்னெடுழி லப்துல் லாமகிழ், வாங்கியொட் டகை
வடமுற்ற வன்றலை, யாங்கற விசியப் பாசமை தாசிறுற், றுங்
குகை யாய்நடை தாவி னாரரோ. (௰௨)

இவையவ ணுதன்முன் னேகு சோகுற, மவருண ராமலே
யகன்று வாயலிற், குவிப்லாய்க் காப்பவர் தம்மைக் கூவவந்,
துவனகயுற் றொளக் கேட்டுற் றாரவர். (௰௩)

பாவையத் திருந்துமன் பாரி தன்னையு, மாலழ்பு மேற்றியே
வருகி றேமெனத், தாழநின் றவர்சொலத் தருக்கி னோடந்
வேணியே கடையின்றுள் விடுத்திட் டார்களே. (௰௪)

கடைவிட வெழுபது கனகச் சும்மையா, ரடலுள தொறுக்கரு
மகத்து ளாயவன், படதெடன் றேகிட வரனத் தாவிட்டா,
ரிடைவழி யினில்லி யிறங்கி னாரரோ, (௰௫)

அத்திரி யெழுபதங் கசன்று போனபின், னெத்திசை யினும் புக ழிலங்கும் வாளலி , யுத்தம ரத்துல்லா வோய் மேமிகு, தத்திர மாயொரு சருகு நண்ணினர். (௧௬

அவனற லுறசனா யானை யாலதி , லிவரிரு தலைவரு மிருக்க வங்கொரு, கவைமன நீங்கிலாக் காபி ரானவன், சவுரிய மாகவே தனித்து வந்தனன். (௧௭)

ஆருமன் னவன்சலா மருளித் தம்பிரான், போரிசை தரு மெனப் புகன்று நீவிர்கள் ளானெனக்கேட்டன னவனை நோக்கியே சீரிய வலியுல்லா விதனைச் செப்பினர். (௧௮)

மன்னவ விடம்வரும் வணிக ரெங்களை , யிந்தக ருறுபடை யெய்து மாத்தினிற், யன்னருங் கொடுமைசெய் தார்களப்பயத் தன்னிறன் மதிளிடஞ் சார்ந்திட் டோமென்றே. (௧௯)

என்றிவையுரைத்தமன்னிடத்தன்செய்கையென், னென்றெழி லியெனு மேந்தல் கேட்கவே , நின்றவன் கருமங்க ணிகழ்த்தி யங்கியான், சென்றதை வதற்கெவை செப்பு மென்றனன். (௨௰)

உரையிவை கேட்ட லு முவந்து வாளலி, நரபதி யிடத்துரை நவில்வ தற்கிலை , வரமுறு தலைமைமந் திரியை முன்னியே, விலை[illegible]றி லிம்மொழி விளம்பென் றோதுவார். (௨௧)

விந்தைகொள் [illegible]வணிகர்முன் விலைகள் பேசியே, யிந்ததின் விலையைவென் றி[illegible] வெண்கலை, தந்தவ ரிருவரித் தலத்தி[illegible]லை நல, வுந்தின [illegible]றவர்க் குறையென் றேழினர். (௨௨)

நன்றென மகிழ்ந்[illegible]வ னடந்து மந்திரி,வென்றியி னிருக்குமம் மேனிலைககண்ட, [illegible]திரு செட்டர்சொற் செப்பிப் போயிறு, னெண்டிசை யிருட[illegible] விரவி யேகினன். (௨௩)

இரவிசென் றிரவிரு ளீண்ட மந்திரி , யரவினைக் கொலுதமி யனுப்பும் வாளலி கரவினி லரணினுட் கடந்தந் தாரெனப், புரவியின் றலைவருட் பொருந்த நோக்கியே. (௨௪)

அவரவர்க் கானவை யறைந் தனுப்பிநல், லுவகையிற் றனிவழி யுற்று வந்தனி, தவமுறுந் தாளினிற் றலைவைத் தோர்சலாங் , கவ சற[illegible]வர்க்குங் கவல்கின் றாரரோ. (௨௫)

தாட்டுணை விழுமுன்னோர் தலையை முத்தியேர் , தோட்டுணை தழுவிவெந் துயரி லென்னவோர், வாட்டுணை யாகினர் வழுத்தி யெங்கள்பா, லாட்டுணை நீரென வறைந் திருத்தினர். (௨௬)

வேறு.

இருந்தமந்திரி யேந்த லலியுடன் , வருந்திறத்தை வழுத்து மென் றேதலு, மருந்தவத்தின ரங்குறு மாறெலாம், பொருந்த விள்ள வவர்புகழ்ந் தின்புற்றார். (௨௭)

இன்பமானவ ரோடங் கெழிலலி,யன்பிலாம லகுவை யறுத்துமீள், துன்பமுன தகாமத்தெங் கென்றலும் , வன்பிலாதவம் மந்திரி கூறுவார். (௨௮)

கூறுமன்னனிக் கோட்டைபு ளுண்டினித் , தேறநம்மனை சென்றங் கவன்றனை, மாறுபேசி வருத்தி வளவினுள் , ளேறுதத் தியல் செய்கிற னென்றரோ. (௨௯)

மன்னுசீர்த்தி வளரலி யோடுமெய்,துன்னுகின்ற துதியப் துல்லானவயு, நன்னயத்தினிற் கூட்டி நடந்தவர் , தன்னகத்தினிற் சாரவைத் தாரரோ. (௩௰)

இல்லி லுற்றபி னேரலி சொல்லிட, வல்லசீரப் துல் லாவு மதிதெளி, நல்லநேத்தி யமைச்சரு நட்பினவ்,வல்லினிற்கய றேடா ரணைகியே. (௩௧)

எட்டுப்பேர்க ளிருப்பதி னேரதாய் , மட்டுறுதுயர் மாமதி ளேறியே, தொட்டிங் கார்மெனச் சொல்லி நெடும்வடந், தட்டு மட்டுந் தளரவிட் டுற்றனர். (௩௨)

[illegible] பிறங்க மகிழ்ந்தொவ் வொருவராய்த், திடமுறும் படைத் [illegible]வர் வந்தருட்,டட்டிறைந்த வமைச்சர்க்குத் தான்சலா,மடவி னேடுள மன்புற் றறைந்தனர். (௩௩)

இன்பமாகவங் கெண்மரும் வந்திட , வன்பதாக வமைச்சரவர்களை, வன்பலாக் கொலும் வாளலி வைகுதங் , கொன்பாரமனைக் கேகிடக் கூட்டியே. (௩௪)

நடந்துசென்று நவிலந் நரர்புலி, யிடந்தரிக்க விருத்தி யவர்க்கெலாங், கடந்ததும்புங் களிறெனக் காபிரைத் , தொடர்ந் தரிந்திடச் சொன்றி யளித்தனர். (௩௫)

அலியார்கோட்டைபுக்க படலமுற்றிற்று.

ஆ படலம்-௪௧-திருவிருத்தம் - உஙாயரு

துகாமத் துவசைதப்படலம்.

அனமருத்தி யலிமுதல் யாலாயுந் , தனதிலத்தி லிருமென்ச் சாத்திமீய,மனமகிழ்ச்சியின் மந்திரிமலீமக,னினிதுறங்குமனைக் கடை யெய்திமீய. (௧)

அள்ளிலக்கதி ராயுதர் காவலைத் , தள்ளியுட்புகத் தன்னுயிர்ப் போடலாய்ப், பள்ளிகொண்டவன் பஞ்சணை மீதிலோர், வெள் ளிபோலும் விளங்கிடக் கண்டனர். (௨)

கண்டவன்றனைக் கைவைத் தலைசத்துமா, வண்டடர்ந் தமலர்த் தொடை யோய்சுகந் , கொண்டுறங்குத லன்றலக் கோட்டையு, னெண்டிசைக்கனு மேகுபு நோக்கியே. (௩)

காவ லாட்களைக் கண்டுயி லாவண, மேவலாக்கிவிட் டேபுருந் தவ்வினின், மேவினன்று விரைந்தெழு கென்னவே , நாவலோ ரும் புகழ நவித்தினர். (௪)

மந்திரிச்சொன் மதியென மன்மகன் , றந்திரத்தொடுந் தன் றிணை சென்னிமீ , ரந்தவெம்பழி தீர வவரிமீறை , யுத்தியோங்கர ணூரி நடந்தனன். (௫)

அரணடங்கலுஞ் சென்றய னேகியே, கருணை கொண்ட முகல் லிலக் கொல்பழி, மரணமென்ற வலைக்குள்ளின் மாட்டிட , விர ணமற்றலைமச் சிலகடை யெய்தினன். (௬)

வேறு.

றிணைவரின் பழியாத் தீங்கலம் படையுந் தாய்நபி வெகு மாய் படையு , மனைக்குசல்காவுள் ளெரிரதப்படையு மாதி மூலிவின்காற் படைட்யும், வணங்குடற் பிறப்போர் வருந் தவித் படையு மறுத்ததி னிகலயிற் படையுங், கணைங்களாய்த் திரண்டங் குற்றனவத்தா னையின்கட னடுக்கடை கடந்தான். (௭)

கடந்தவன்ன செல்போ தலைமர்சாக் கசடன் கவின்முகம் பார்த் தலி யெயிலுட் , டொடர்ந்தகம் புகுதா வணைங்கத வடையென் றங்குமீதான் றொருவனுக் குரைக்க, விடநந்தயங் குளத்தன் மேட் டிவ னடைகில் விருந்துசெய் வோம்பருந் திறுக்கென் னிடந் தருமனையின் கடையினுள்ளோத வெழினபி மருகனைக் கண்டான்

வேறு.

ஒன்பது புலிக்குமைய மோரரி திகர்ப்ப , வின்பமூறு தினு வனி யேந்தியவி யுல்லா , வன்பற விருகதிறலைத மன்னன்மகன் கண்டு, துன்பினகி றின்குழியின் தப்பியென நின்றான். (௯)

வலையிலுறு காண்டமென வஞ்சியு மயிற்போ , லலைகடலி
னோடமென வங்கியட ருள்ளாய்த்,தொலைசெல நினைக்கவலி துள்
ளிமுடி சூடுந், தலைபடி விழும்படி தறித்தயல் பிறித்தார் .(௰)

அத்தலை நிலத்துற வமைச்சு நனி யோடிக்,கொத்தல மதிட்கடை
குறித்ததல மற்று , மெத்தலமு முற்றினி திருந்தவரை யெல்லா,
மத்தக கரிக்குறழ் வரும்படி யழைத்தே. (௰௧)

தன்னக மடுத்தவர்க டம்மையயல் விட்டுக், கன்னலினு மென்
கனி யினுங்கனி கனிந்த , நன்மொழி நவிற்றியவி ளாட்பொடு
மெதி[illegible]தே,முன்னடரி னெவ்வித முடிப்பிர் சொலு மென்றார்

மட்டிட வொணாதுபன் மதங்கொளவி முன்னி, வெட்டிடுக
முன்மறை விரும்பிடுவ மென்னக் , கட்டுளி யலர்த்தொடை
கவின்பெறு புயத்திற், றொட்டுறு மமைச்சினொடு சொற்றன
ரெல்லோரும். (௰௩)

அவ்வுரை செவிப்புக வமைச்சரக மெய்தி, வெவ்விடர் விளைத்
திடு திகாமத்தெனும் வீர, னவ்விகொணர்ந் தியவவ ரொக்கலு
நடுங்கி, யிவ்வித மியற்றலெவ னென்றவணி னின்றார். (௰௪)

பத்திபெற நின்றிடு பதாதிகளை நோக்கி, மந்திரிவெள் வாளலி
வதைத்தன னென்றோத,வந்தியினி லன்னவரமர்ந்துறுதலெங்ஙன்
முந்திநவி னென்றனர் மொழிந்திடு மன்றோர்கள். (௰௫)

வட்டமதி யொத்தமுக வாளலி கரந்திங் , கொட்டையொடு
[illegible]தித முடித்தனர்கண் டஞ்சித் , தட்டழிவ தாயவரை யான்
[illegible]னிதலாகி, வெட்டினி லிருதுகலி மாவினை யுரைத்தேன் (௰௬)

அப்புரிமை யாற்புரு மலிப்புலியு மற்று, மொப்புவமை
செப்பரிய வுத்தமரு மாக, விப்புரிசை கைக்கொள வெழிற்பாவு
மில்லை, யெப்புற முருத்துறுகி ரூனவும் விண்டார் (௰௭)

இப்படிநன் மந்திரி யிசைத்தமர்க ளன்றோ, சொற்படியுரு
திறுகி நெஞ்சிடுவி ரென்று, ரப்படியெல் லோருமன மாகியவ்
வகம்போய், வெற்படி நடுங்கவியின் மெல்லடி பணிந்தே (௰௮)

ஆதியொழிந் தோரிறைய யின்றவ னுவந்த,தூதுவர் முகம்ப
தற சூலெனவு முன்னைம், யோதுகலி மாமொழி யுரைத்தவர்க
ளெல்லாங், காதலுறும் வென்றியசு காயிகளி லானார். (௰௯)

இஞ்சியு ளிருந்தவ ரனைத்துமிசை லாமாய், வஞ்சமறநிற்பவவர் தங்கள்வீத னம்பார்த் , தஞ்சலற நீவிர்மு னமர்ந்துறு தலத்தி, னெஞ்சக் மகிழ்ச்சியொடு போயினிது நின்றே. (௨௰)

ஆனைரத மாவயவ ராணைசதுரங்கச், சேனைவரி னுங்கடை திறப் பதை யகற்றி, யூனமறு காவல்செய்மி னென்றவி யுரைக்க, வான புக ழோடுமகிழ் வார்புறல தென்றார். (௨௧)

மிக்கவிசு லாநெறியின் மேவுதள மெல்லாம், ஒக்கனிற சூல் நபி தெத்தினை யுவந்தே, யொக்கலு நடந்துமு னுறுந்தல மடுத் துச், சக்கறுபு காத்தனர்க டத்தமின் மகிழ்ந்தே. (௨௨)

அட்டதிசை முட்டுபுக ழண்ணலவி யுல்லா , திட்டமுட னற் புரிசை சென்றுறுறு வோனை, யிட்டமொடு தீனில்வரச் செய்த வியனேக்க, வட்டமுறு வானின்மிசை வந்திடுதல் போலும் ()

தன்றுணைவர் கங்கொய்சதி மானிய துகாமத் , தன்றிரவி னிற் றல யறுந்தவித முந்தான், வென்றியொடுகாணமகிழ் மேவிவரல் போலுந், துன்றிடு குணக்கின்மிசை சூரிய னெழுந்தான் (௨௪)

துகாமத்துவதைப்படல-முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௨-இ-திருவிருத்தம்-௨௲௬௬.

இறவுசுல்கூல்வதைப் படலம்.

பர்ஞுவு வரப்புலியுட் பாங்கர னிருப்ப, மாலையுரை யின் ... வருத்து நபி யுல்லா , தானறு வகைப்படு தளத்தினடு ..., தீனரு மகாரிக்குவுஞ் செய்திற முரைப்பாம். (௧)

தாரணி புயத்தினனி தாரணிகள் மன்னப், போரணிகலன்பல புனைந்தரியி னேறிக், காரணிகர் தம்படைமுன் னேகிமன் மகா ரிக், கேரணிய தாகியுறு மீதறைகு வானல். (௨)

மஞ்சடை கிடந்திட வளைந்தகிழ் வளைந்த, கொஞ்சுபரியொன் னலர் குதித்தடா வொன்று , விஞ்சியி னுறம்புலி யெனுங் கெடிகொ ளென்முன் , வெஞ்சமர் விளக்கவரு வீரனெவ னென்றான். (௩)

கோதுசெறி மன்றவுசுல் கூலிவை யுரைப்ப, மாதவ மிகுந்துறு பனிமகுசு மென்ன, வோதுமிவை யாரொருவ ருன்னிலைய விடுத் தப், பர்தகவை முன்னினர் படைக்கல னணிந்தே. (௪)

இந்தவித மாயிருவரும்மிக ளூ மக்கா, லந்தமுகலீமுா மதுட்
புக மதத்தான், குந்தமத ஞன்மிகு குமிப்பிெறுெடு குத்த, விந்லதை
யுறு பொற்பதியின் மேவின ரனுமோ. (ரு)

அன்னவர் விழுந்தவுடனப்படியடர்ந்தே,பின்னிருப தாடவர்
கள் வெட்பினிக லாடப், பொன்னகரி னன்மனை புகுந்தனரிறந்
தம், மன்னினு மெதிர்த்துபல் வாய்மத முனைப்பான் (சு)

வெங்கன லெரிந்தபடி வெட்டுநமியேயுன், னங்கிபொரிகின்றது
செ[illegible] லோவலியை யெங்கே,தங்குபுகழ் பேசியசமீதியரசெங்கே
சிங்க[illegible] தாதொடு ஜெயத்தறம்ற மெங்கே (எ)

க[illegible]மற்றுள கடும்புலிக ளெங்கே, நாலுதிசை யும்பரி
நடத்தியென தங்கை, வேலுதிர முண்ணவுயிர் மேலெழ விடே
னுத், சேலதிர் கடற்புவி செலுத்தவிலெ யென்றான். (அ)

ஆவிபுயி ரொத்தமக னற்றுவிழும்வாறு, மேவுதனின் மெய்
யெயிலுள் விட்டிழியும் வாறுந், தாவுநரம் பொத்தடர் தலம்பிரி
யும் வாறும், பாவியறி யாதுபல் பகர்த்தன னுவந்தே. (கூ)

உள்ளமறி யாதும னுனைத்தரி நடத்த, வள்ளலிற சூல்மகுதி
யக்கரிபு செயாய்த், தள்ளருபுலிக்குறழ் சமைந்தவா சம்றைத்,
தெள்ளமுத வாயிதழ் திறந்தினி தழைத்தே. (௰)

பீனணி கிடந்தகடன் மேவுபடி மீது, தேனணிகிடத்தலர்
திகழ்ந்தபுய வீரர், தானணி கிடத்திட விடுஞ்சதிய னேடே,
பூ[illegible]ணி கிடந்தவயி லோடடரு மென்றார். (௰க)

[illegible]ஞ்சகுடை கொண்டவருள் வள்ளலிவை [illegible]ற, நஞ்சுகுடி
[illegible]ொண்டவயி னட்பினுட னேந்தி, நெஞ்சுகுடி கொண்டவிற
னிச்[illegible] யென்ப, நைஞ்சுகுடி கொண்டடரு மங்குதிரையேறி.

வண்டடரு கின்றமலர் மார்பிடை யிலங்க, வண்டருயி ளைப்
பருகும் வானயி விலங்கக், கண்டவர்க ளஞ்சவிளை காலிணை
கத்தாறை, மண்டிட நடத்திமன் மகாரிக்குமு னுற்றார். (௰ங)

எடல ரிதழ்க்கமல மேய்ந்தவத னத்தா, ராடலதி வேகமுட
லொக்கதிகள் காட்டப், பாடல நடத்தியடர்பாவிகொலுந்தீனோர்
விடலெ யெடுக்கமிகு வீரமொடு நின்றார். (௰ச)

நீயெவன நிந்திட நிகழ்த்தெனமன் னேதத், தாயதபிநீனெறி
தலங்குசலி மாவை, வாயினி லெடாதபகை மன்னர்தலைவெட்டி
நாயுணவிருத்துசெய்யு நல்லதொரு புல்லாம். (௰ரு)

காவலன் மகன்மகுதி யக்கரிபு சேயாம், பூவலயமோர்குடை புரக்குடைய சம்ரம், நாவலவ ருமென நவிற்றியவ னைப்பார்த் தேவலை மறுத்தவனை யீர்வனென நின்றார். (௧௬)

அம்பிநிகர் நிற்குமவர் தேர்க்கணை விலக்காய், வெம்பியயில் விட்டனன் விலக்கினர் மறுத்தும், வம்புசெறிவாய்மதம் வழுத்தி யெதிராலே, தம்பெல மருதுபரி தட்டியவ னின்றான். (௧௭)

நின்றவர சன்றனை நிணக்குளிக முன்னும், வென்றிபயி லேந்தி யிவர் வீர்முட வீண்ட, மன்றமவ னுங்கையுறு வாள்கொடு விலக்கித், துன்றிட வெதிர்க்கவிவ ரும்மிக வெறுத்தார். (௧௮)

தாசிக்கண் மிதிப்பவுறு தூளெனு மையோடி, யர்க்கை யை மறைப் பவரி யார்த்தெரி யாமுன், வீசுமவர் வாண்மினல் விளங்கி வெளி தோற்றப், பேசியம ராடினர் பிறங்கலென நின்றே. (௧௯)

உன்னியிட சாரிவல சாரியி னுழக்க, வன்னவிரு தானையு மடுத் துதி ஜயிக்க, மன்னரிரு பேருமரி போலெழில்கொள் வாளாற், பன்னுபகல் பாதிவரை பல்லமர் விளைத்தார் (௨௰)

கடும்பகலின் மட்டுமவர் கற்கியம ராட, விடும்படர் மகாரிக் கெனு மேந்தலினை யம்ரு, விடும்பரிய தாய்விரைபு வெட்டவுற வஞ்சித், தொடும்புரவி யோடமிகு அரமகல் கின்றான். (௨௧)

அஞ்சியகல் வேந்தனை யடர்ந்துசிறை செய்ய, நெஞ்சினிலப் ருதியர் நினைத்தொலியின் முன்ன, வெஞ்சின மிழந்தவன் வெருப் புகுபங் கோடித், தஞ்சமகல் கின்றவவன் றானையி னொளித்தான்.

வேறு.

இன்னதாயொளித்தமன்னனு கிரும்படைத் தளத்தை நோக்கி நன்னயத் தோடிங் காரமி னன்வரு கிறனென் றோதித், தன்னருந் துயரமெல்லாந் தம்பிரா னிடத்திலோது, மின்னவிரு வணியேந்தி விரைந்தெழுந் தொருபால் வந்தே. (௨௩)

பஞ்சபா தகமென் றோதும் பருமுறி தனைவிசித்தோர், வஞ்சமாங் காற்குப்பாயம் வனைந்தபோய் முறுக்குவீக்கி, நெஞ்சினூர் மறமாமந்த நெடியவா லங்கிசாத்தி, நஞ்சியோத் கொடுமை யென்னு நடுவிடைக் கட்டும்பூட்டி. (௨௪)

பவமெனுங் கழற்காற் சேர்த்திப் பவியெனு மோலி சூட்டிக் கவன்மதப் போர்வை போர்த்திக் கசடெனுங் கவிகையேந்திப் புவிவெறுப் பெனுந்தார்தாங்கிப் பொன்றலாப் புரவியேறிக் கவன்விடுத் தரிதினீங்க வருக்கனு மடைந்தா னன்றே. (௨௫)

தந்தைதகம் பிறித்தபாவ மாம்பழி சார்தலாலே, யந்தவல் விருளி னன்றோ னரண்கடை வந்துதட்ட, வந்தருங் காவலாட்கள் வாய்திறந் தகத்துள் விட்டே, பிந்தவங்கடைத்து நின்றார் பேசுமம் மன்னனம்மா. (உ௬)

ஆன்றவிட டமைச்சுவாழு மகத்தினுட் புகுவோ மென்ன, நீங்கிட வெமறூர்பின்று னெடும்பிட ரியினைத் தள்ள, வேங்கைசென் றிருக்குங் கூட்டின் விருப்புமை பொருந்திப் போமா, றோங்கலம் புயத்துவீர முறும்புலி யலிமுன் வந்தான். (உ௭)

[illegible]த்தியின் வந்தவேந்த னிக்ரறு மலியை நன்றாய்ப், பார்த்த கண் [illegible]முடப் பதர்த்தமுற் றதனுலங்கு, ருத்திரப் பாலைபோலத் தொனியற நின்றுபின்னர், வார்த்தையின் மதங்களாக வாய்திறந் தறைகு வாளுவ். (உ௮)

வரியுங்கம் பொருந்தும் வேங்கை வாழ்புனத் துறல்கிடாமை, னரியங்க னடைந்ததேபோ னரபதி யமைச்ச னில்பின், கரியங்கமூளமாந் தாங் கனல்விழிச் சீயம்போன்ற, பரியங்கந் தாண்டி வந்த யாவனீ பகர்தி யென்றான். (உ௯)

வரபதி புலிதுன்கு வகைப்படு முயிர்கள மற்றுஞ், சுரபதி யாவியாவுந் திநபி கலிமாச் சொல்லா, நரபதி முடிதாளாக்கி நவில்ஜடம் பணியுந்தேனு, மிரைபதி நாவின்வீழ்த்தி யிடும்புலி யலியா னென்றும். (௩௰)

[illegible]துமிவ்வெயிலி னுத்றோ சொக்கனுமிறருல்பேரிற், காதலாய்க் [illegible]லிமாச்சொன் றொன்றுநீ கழறி டாயேல், [illegible]ாதகா பாமொன் றன்றோன் பயந்தசெய் தலையைக்காட்டிச், [illegible]தமேபடுவாயென் றுஞ் செப்பின ரவியுல்லாவே, (௩௧)

தேடினுற் கிடையாச் சேனை தீனெறி புகுந்ததாலும், பேடியாய்த் தன துமைந்தன் பிடரிகீழ்விழுத்த[illegible]லு, மாடியார் அரும்பை நேர்மன் னலங்குலைந் தறிவுநீங்கி, [illegible]ாடியே பிழைக்கத் தன்னி னுளத்தினிற் கருதிநின்றான். (௩௨)

அன்னது கண்டுவேந்த ரலிப்புலி றவு[illegible]கூலின், முன்னடர்ந் ததியாய்கொல்லோ வெனமொழி தலுமங்கார்த்து, மின்னவி ருவணியேந்தி வீசின னந்தவீச்சை, மன்னபி மருகரேந்தும் வாளினுற் றடுத்து நின்றார். (௩௩)

இப்படி றவுசுல்கூலாங் கிடைவிடா தடர்ந்துதாவி, முப்பது வீச்சுவீசு அறிவா லவியுக்லாதாந், தப்பறத் தடுப்பவன்றோன்

றளர்ந்தனன் றளர்த லேனேக்கிச் ; செப்பருந் தூல்புகாறுஞ் சிர
சறத் தாக்கிட் டாரால். (௫௪)

ஆலிங்கள் குருவதான வலிப்புலி வெட்டான் மன்னன், மோலி
யுஞ் சிரசு நெஞ்சு முதருட லிதர நேராய் , நூலிடு மீர்க்குத்
தாருநேர்நொடியினிற்பூவிழ,வேலிலங்கிட கைத்தினர்விண்டனர்
தக்மி றன்றே. (௫௫)

யாதகன் சிரசை ரண்டாய்ப் பரிவுட னீர்ந்து கோட்லட,வாயலி
ஞற்றியந்த வாறலி யிறருவுல்லா , நிதகல் சமூகத்தன்னித்செ[illegible]
யவே யப்துல்லாவுக்,கோதவங் கவருமோடி யுாத்தன [illegible]
ஷீா அத்தில். (௫௬)

அலிவிடு மப்துல்லாபோ யகுமதெம் மிறருல் முன்னே,சொ
ல்வுள மகிழ்ந்தா ர்க்காற் றன்னலின் றவுசுல்கூலேப், பலிசெய்து
தாக்குமன்னேன் பருஞ்சிரங் காண்க நாடி,மலிவிரு தொடுமாப்
பிள்ளை மார்வரு கின்ற போல. (௫௭)

சிறைமுர சொலிப்பச் சேவற் றிருக்குரற் காளமூதக் , குறை
யறு குளலிசைக்கக் குயிலனத் தேனை மாந்தி , யறுபத றுியிறு
தே மதுசெய மயில்க ளாடப், புறவுபுட் குரவைகாட்டப் புகலு
மிக் கோலத் தோடே. (௫௮)

ஒன்னலர்க் கதிபன் பொல்லா வுளத்தினன் றவுசுல்கூலே , யிந்
நிலத் தவியுல்லாவென் னரசினி லீர்த்ததாலப்,பன்னரும் புகழிற்
யாதி படைத்தனென்றிருளங்கோடித்,தன்னிடம்புகவொ துங்கிச்
சாற்றிவிட் டகல்வுதாக. (௫௯)

அணங்கரும் பூபாதேவிக் கழுக்கெனுங் குபிரின் மன்னன்,
பிணங்குழு கருத்த [illegible]த்தீன் பெருக்குறப் பிந்திடாமன் , மணங்
கமழ் மடிமான்செ[illegible]கை மலர்மணித் திபமேந்த , விணங்கிநித்
திமூந்தான்மேவு [illegible]ழிஞுறு தேரி னேறி. (௬௰)

கூரிருன் மனன்[illegible]வுசுல் கூல்சிர மறுமிந் நாட்போத் , பாரி
னித் கிடையா தேசி[illegible]பார்க்கில்ம் மிறருல் நம்பின் , பேரினி
லருள்வாரொன்னப்[illegible]முற் றுதயவெற்பித், சூரியன் கதிர்கா
லெல்லாந் துலங்கிடத் தோன்றினுனல். (௬௧)

இறவுசுல்கூல்வதைப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௯-இ-திருவிருத்தம்-௨௬௮ம்.

நசூறுல்லாகோட்டைபுக்கபடலம்.

பானுவிப் பான்மை தோன்றப் பார்த்திப ரிநசூறுல்லா,
னானுல கனைத்துஞ் செங்கோற் செலுத்தல்போல் வெயில்வந்
தீண்டக், கானுல வியதார்வேய்ந்த கவின்புய மூசுலிமானோர்,
தானுவந் தயங்கவேளதிச் சமர்க்கல னிலங்க நின்றார். (௧)

வகுத்தறு மதியம்போலும் பார்வையில்வதனம்போலும், ஜெய
மதாயுதங்கள்போலுஞ் சிலையிலா வேவுபோலு, மகமகி மூனுவு
மிதிலா திரிமிழந் துறைமொன் றுரும், வகைவகை கலன்கடாங்கி
வர்சியின் மிசைகொண்டாரால். (௨)

வேறு.

துன்னல ரெவர்களுந் தூரங்கமேறலு, மன்னவரிக் கிறைநசிர
மருத்த செய்தியைப், பன்னியங் கெவர்களு மறியப் பாய்பரி,
தன்னையே மூசுலிமோர் நடத்திச் சார்ந்தனரி. (௩)

இருவகைப் படைகளு மெதிர்ந்து சீறியே, வெரினுறுந் தூணி
யுன் மேவுமேவினை, யுருவிவிற் குதையினி லுற்ற நாண்டொடுத்
திருவலக் கரம்வலித் திடர விட்டனர். (௪)

வில்விறல் விடுகணை விரைந்து நாவினுற், சொல்லொணு மலை
யையுந் துளைத்தங் கப்புறஞ், செல்லிறுத் தொழிமழையென்னச்
செப்பரண், கல்லினூர் துணையுங் கடந்து செல்லுமால். (௫)

சிலைகுழைத் தெறிகணை தேசி நெற்றியுந், தலைபிட ருருவிவெந்
தரித்த வொன்னலார், மலையுழ மூாத்துயிர் வவ்வி யப்புறந்,
தொலையுறுந் தருக்களைத் தொடர்ந்து தைக்குமால். (௬)

கூத்திறுக் கேவலாட் கோலங்கொண்டுமேந், சாற்றிமன் கொண்
டசொற் றவாயிலின்றென, மாற்றிய தமர்பெயர் வழங்க
வேண்மெனச், சீற்றமுற் றடர்ந்திடுந் தீண்ர் வாளியே. (௭)

பரிசையுங் குடங்கையும் பாசவங்கியுந் விரிஜட மாரியையும்
வெரிநையுந் துளைத், திரிதலுற் றொன்னலா ரிறைவி மார்களத்,
தரிசர டறும்படி தாவும் வாளியே. (௮)

பாவியா புறைந்திடும் புற்ற லார்கடம், மாவிமொன் டுளையுன்
டடருங் வன்டினத், தாவியன் றெமன் கையிற்சாட்டியேகிமின்
காவியங் கலிணினீர் காணப் புக்குமால், (௯

சொல்லினாற் றனித்தெதி தொடுத்த கைக்கவண், கல்லினாற் காறலை கடிந்தரத்தமும், வில்லினால் விடுத்தகோ லீட்டுஞ்சோரி யுஞ், செல்லினாற் பொழிற்றுத் திவலை போன்றதே. (௰)

இப்படிப் பொருதிடு மினியதீனவர், மைப்படி யிருடரு மனத்தக் காபிரி, றெய்ப்பற படைக்கட லாடியுக்கியே, கைப்படு முவணியாற் கடிந்து வெட்டினார், (௰௧)

வேறு.

மோதுவாசிக டாவிய தூசியின் மூடிட வேகுபிரோ மே தினிமீறுட லாரவு மேயுயிர் மேனுல கேகிடவே, யோதிடு நாய் நரி பாறுகள் கூடிபு வோலையி னூனுணவே, யாதினி னாடிய தீனவர் தாமம ராடின ராசறவே. (௰௨)

ஆரண மேவக மீபர சோதனி னலம வாசையிராப், பூரண மாமதி யாரவு மேயது பேசவு மேபுரியுங், காரண மாமிற சூல் மறு மூதிரு கால்விற லாலடையார், வாரண மானவை தியுறல் போல்மிக வாடின ரோடினரால். (௰௩)

வேறு.

ஓடியக லுங்குபிரி றென்னலர்கள் பின்னே, யாடியுறழ் வாக லசு காயிச டொடர்ந்தே, நீடியவெவ்வாளயி னிணக்கிநிச தாலுஞ் சாடிவதை செய்தனர் தனித்தனி மகிழ்ந்தே. (௰௪)

செத்தவ ரலா[illegible]தவ்வா யுஞ்சிறை பிடித்தே, தத்திரம தாய்நகர் சமீதிபரசம்று, மெத்திசை மகிழ்ந்தவசு காயிகளு நல்ல, வுத்தம குணத்துநபி யோடெயி லடுத்தார். (௰௫)

வள்ளவிற சூல்வருத லான்மதின் மகிழ்ந்தே, யள்ளலற வங்கினி தண்டழைத்திடுதல் போன்ற, விள்ளரிய வெண்புறவு கூவுதலு மென்னை, தள்ளிய தெனுக்கொடி துளங்குதலு மம்மா. (௰௬)

மாமதினா மின்னவித மாயுற மகிழ்ந்தே, சோமனென வெண்கதை துலங்கொளி யிலங்கும், பூமகரி கைபல புதுக்குகடை யின்பாற், ரூமதமி லர்துநபி தானையொடு முற்றார். (௰௭)

ஆதியரு ளேதரம ராடிவிற லாகி, வீதிசெறி யென்றதுவலை மேவினர்க ளென்ன, வேதமறு வாயிறடை யின்றுறுதல் போன்ற நீதியொடு காவலர்க ணீள்கடை திறத்தல். (௰௮)

கடையுறுதல் கண்டுயர் களிப்பினிற சூலே, நடலரி யறம்றமெழி லம்றரசு மற்றும், படைபல பதாதிகள் பரித்திரளி னோடே, தடதமிடன வேபுரிசை தன்னக நுழைந்தார். (௰௯)

மார்சகன்முகம்மதர் செல்வாறதி புயர்த்த , தேசியலி யும்
புகழ்செய்[illegible]வர்கள் யாரு, மோனைசயெழு வாரியென வோடி
யெதிர் சென்று, [illegible]று பதத்திலிணை கண்டனர் சிறப்பாய். ()

கண்டவர் சலாமுனை களிப்பினொடு மோத, வண்டடரு மாலை
யணி மந்திரியும் யாரும், விண்டகவி மாநபிமுன் மேனுமுனை
செய்தே, யண்டரியுக மூழ்படி யடுத்தினிது நின்றார். (௨௧)

அறைகடலை யொத்தவ ரறைந்தவுரை கேட்டுச், சிறையினரு
மம்மொழி திறந்திட னுரைப்ப, மறைநபி மகிழ்ந்தவர் வளைந்
துவர வந்தக், கறைகளறு மூரியல்பு காண்குற நடந்தார். (௨௨)

சுந்தர முகம்மதிவண் டோன்றினர்க ளென்ன, விந்தையுறு
மேனிலைக டம்விழி விழித்தே, யந்தமுற நோக்கனிகர் சாளர
மதிற்றான், பந்தமட வார்களெட்டிப் பார்த்தனர்களன்றே. ()

எட்டியுறு மாதர்முக மேர்ஜனலி னூடே, விட்டொளி யெ
றித்திடுதன் மேனிலையின் மீதி, லட்டதிசை முட்டிரு ளறுத்தய
லொதுக்கும், வட்டமதி யுற்றிலகு வண்மையை நிகர்க்கும். ()

மேனிலை மடந்தையர் விழிக்கருவண் டேகி, மீனமகல் நந்நபி
யெழிற்கமல நற்றாட், டேனனியுண் டன்னவர்கள் சிந்தைமலராடி
நானமுறு தீநெறி நயங்களுற வாரும். (௨௫)

கூலமுறு நீண்மறுகிற் கூடிடுமின்னாரின் , வேலனைய கட்க
யல் விரைந்துகளி கொண்டிடவ், வாலநபி வாகுறதி யாடிவருபன்
னூ, சேலநுதல் வித்பருவ வெல்லையடி வைகும். (௨௬)

பாதைசெறி பேர்சிலை பளிங்கமை முகப்பி, னூதையுறு சாளர
ம்நுட்கடையி னின்றே , கோதையணி கோதையர்மக் கே
தைகளைக் கோதச், சீதமென மென்சிறை சிறந்தமயி லாடும் ()

அன்னமென நீண்மறுகி லுயிலழுக டுன்றி, மன்னறிற லுலவி
வருந்திறமை கண்டேர், பொன்னகரி னன்பரிவர் போலிலென
வெண்ணி, நன்னய மிகுந்தகவி மாநவில்வ தானார். (௨௮)

ஆதியிற குலமக காமியர்கள் யாரு, மோதிடு மதிட்புரிசை
யொக்கலு நடந்தேர், மாதிரநன் மேனிலைக ளேறுக்கிமகிழ் வுற்
றே, தீதறு தலத்திடை சிறப்புற விருந்தார். (௨௯)

றகுஹுல்லாகோட்டைபுக்கபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம்-சச-கு திருவிருத்தம்-உசா௭கூ.

றசூலுல்லாமதீனம்புக்கபடலம்.

சுந்தர முறும்பதி தனக்கரச ராக, நத்திசிலைய லவத்துநிதி வாரியபி சஞ்செய், தந்தநகர்மன்னனவு லாதொடிற சூலேலர், விந்தைமதி றூதகர மீண்டவை யுளாப்பாம். (க)

நஞ்சுறழ் மனத்தரச ரூடுநக ரூடு, மிஞ்சியினு முற்றதன் மேமமுள யாவு, மிஞ்சிய திறத்தொடும் விரைந்தெடுமி னென்ன, மஞ்சிடு குடைக்குரிசின் மந்திரிமுன் விண்டார். (உ)

வள்ளல்றசூல்மொழிய மந்திரி மகிழ்ந்தே, யுள்ளநிதி யாவையுமுவப்புட னெடுத்தோ, ரெள்ளளவு மங்குவிடு காதினி தெடுத்தே, விள்ளரிய வெற்பெனமிகக் குவிய லவைத்தார் (ங)

வெற்பென வுயர்த்துநிதி வேந்தறசூல்கண், டப்பொழுதங் கைத்துபிரி வாக்கியொரு பங்கை, யொப்பிட வொருதலைபைத்துல் மாலறையில் வைக்கச், செப்பின ரதன்படிசெய் தார்கள்பணி யோர்கள். (ச)

இன்னுமவ னுற்றிடு மியம்பு சதுபங்குப், பொன்னையிற சூலினுரை போற்பிரிவு செய்து, மன்னுமசு காபிகள் வணங்குகுழுவோர்க்கு, முன்னுமுள முண்மிக வுவந்திட வளித்தார். (ரு)

வேறு.

இப்படி நிதியளித் திறைவன் றூதவர், மெய்ப்புறு மந்திரி விறலுற் றோங்கிடத் தப்பற வொருதுவாத் தனிவல் லோனிட, மொப்பறத் திருக்கர முயர்த்திக் கேட்டரோ. (சா)

பொன்னக ருற்றிடும் பொலிவு சாற்றியுந், தன்னிசு லாத்தினின் சிறத்தாச் சாற்றியு, நன்னயம் பெறுந்தக்கு வாநவிற்றியு, மந்நகர்க்கரசென வவனை யாக்கினர். (எ)

தலைமையா யமைச்சனைத் தங்க வைத்தபி, னுலகினில் றவுசுல்கூலிதவு மக்களி, னிலைபெறு சதுவனை நிமிர்ந்து நோக்கியே, சிலமொழி நபியுல்லா செப்பு வாரரோ. (அ)

இக்கிருந் தாள்வோ வெனது கூடவே, யங்குவந் துறுகவோ வனைறமி னென்றனு, மங்குலின் கவிகையார் வதன நோக்கியே, பொங்கிய புகழவர் புகல லேவினர். (கூ)

வேறு.

ஓயாத நோயகல வோட்டுநபி யூனோ, காயாத நீடருமென் காய்கனியுநல்கி, வாயார வுண்ணவருள் வள்ளலிற சூலே, தேயா மதித்திருமுகத்தொளி விளக்கே. (ய)

கொந்தாரு மூங்கவளொடு கோனகரி னெய்தி,யிந்தான னந்தினை யெந்தாளுமூற நோக்கிச், [illegible]ந்தாய மற்றுறுவ தேதகுமு நாலே, யிந்தாம [illegible]ரிய மாற்பவருவ மென்றார். (௰௧)

அவரோதல் கேட்டுநய[illegible]ாகைமிகு மின்பாய்ப், பவமேக வுந்தி படைக்கவு மிரந்தேர் நவமேவு மின்னணிசல் காலவய முவந்தே, நவமா மணிக்கலனை நற்பரி தரித்தார். (௰௨)

மாருத வெற்றியபு பக்கரு மகிழ்ந்தே, யேறே டெதிர்ந்தவுமறேத்தலுது மாலும், [illegible]வரூரு மொய்பிலமர் வெல்லலியும் பாய்மாப், பேருக வேறினர் யிறங்கொளி துலங்க. (௰௩)

தாரார் புயத்துணை சமிதியர சம்று, மாராய்வின் மிக்கிய லறம்நமுர வோருங்,காரார்கரத்தினை காமிக ளெல்லோரும்,போரார் வயப்புலிகள் போலரி தரித்தார். (௰௪)

வேறு.

அசறபத் தொடுதுணை யணிசெ லாஜிலு,மிசைதரு மனத்திணிக் கிரிமத் துந்தொடர் , வசையறும் புகழ்மன வலிஜ ருதிலுங், குசையுறு டையங்கதிக் குதிரா மேற்கொண்டார். (௰௫)

கரும்பெனு மென்மொழி கருணைமக் கூத்தலா, டுரும்பெனுந் தாயிடை துவரின் சொண்டினு, ளரும்பெனுங் குபத்துணையணிசல் காமயி, விரும்பெனு மணவலி யிவளி யேறினள். (௰௬)

பரியிசை யனைவரும் பாவியாரவென், கரியிசை பவனிமேற் கைகளு லாவுவோர், கிரியிசை யொளிர்மணிக்கீர்த்தி வள்ளலா, ரரியினை ந[illegible]த்திய வ்வரணை நீத்தினார். (௰௭)

அரணைவிட் டகுமரு ரகல வந்தயின், கருணையங் கடலினார் கதிகொடுன மந்திரி, யிரணிய முடியடி யிருத்தி யேத்திநஞ், சரணமே கெதியென்றுட் சார்ந்து வைகினர். (௰௮)

மந்திரி யாமிறை மகிழ்ந்து வைகதேரி , தந்திரித் தலைமையர் தாவினா ருழ்வரக், கொந்திரி கருமத்தின் குடிமி மீதுவந், திந்திரித் துறைநபி யேகி னரரோ. (௰௯)

வேறு.

வானர் மெய்க்கவின் மாதர்கள் மேய்க்கவக், கானர் மெய்க்கக் கதியினர் மெட்க்கரற், றீனர்மெய்ப்பொடுத் திறெஞளி யார்த்திட, வினருத்த மிழந்திட வேகினார். (௨௰)

அரசகத்தினித் துன்னசு காமிமா, சருவியொத் துவிலவனைகயிலெந்தியே, பரவைசுற் றுல காள்மய காம்பரோ, டான்க மேளமுமகமுங் கடந்தனர். (௨௰௧)

தலைகுவித்த தலங்களுந் தாளையின், சிலைகுவித்த திசைகளுந்
திண்புய, மலைகுவித்த மணற்களுஞ் சோரியா, றலைகுவித்த வகங்
களு நீந்தினர். (௨௨)

கங்குலும்பெரு மோரியுங் காகத்தின், வெங்கேன மப்பொதி
மேவு மலகையுந்;தங்கி யூனுண் டலங்களும் போக்கியே, தங்க
வாழ்விற குல்நடந் தாரரோ. (௨௩)

பரியறுத்து விழும்பல வெல்லையுங், கரியறுந்து வி..க்குங்
களங்களு, நரியடர்ந்து நடுக்கற நாவினு, ஞரிலைபெற்ற தலங்
களு முந்தினர். (௨௪)

ஓரியூனை யுவந்துற வந்தவூன், பாரினுய்கள் பறித்தக லெல்லைகை
யுஞ், சோரியோடிச் சுழித்திறு பாலையு, மாரியார் குடைவள்ளல்
கண் டேகினர். (௨௫)

நரிகொளீரலை நாய்பறித் தோடநீள், விரிசிறைக்கழு கேறு
விரைந்தநைச், சரியச்சவ்விக்கொண் டேகுந் தலங்களும்,வரிசை
வள்ளல்கண் டேமகிழ்ந் தேகினர். (௨௬)

நரியுநாயு நனிமை தாகவே, பெரிய வூனிற் பிணங்கி யுவணி
மேல்,விளைவின்வீழ்ந்தவ் விதனமென்றுதவ,ணிரியுஞ் செங்களு
முங்கடந் தேகினர். (௨௰௭)

சோரியாற்றிற் றுளங்கும் பிணக்குட, லோரிவாங்க லொருதலை
நாலினைக், கோரிவானிற் கொடிவிடுந் தன்மைபோ, லேரிசைந்த
விடமுங் கடந்தனர். (௨௰௮)

அத்திரங்க ளடர்ந்தீ ஜடப்பரி, தத்தித் நத்தித் தவழ்தன்றுன்ன
மாவுற,மொத்திருக்கின்ற வோங்க விடமும் விட், டெத்திசைக்கு
மெழினபி யேகினர். (௨௯)

மன்னும்வாளி வள்ளல் விருந்துணச், சின்னருத்திடுஞ் செந்
நில முமவிட்டுப்,பன்னரும்புக ழாபய காம்பரோ,டின்னிவீரரு
மோகையி னேகினர். (௩௰)

மூரிவாளலி கேட்க முதல்வன், பாரின்மீதுபலன்கொள்விருந்
தென, மாரிதூவிய மாதல முங்கடந்,தேரிலங்கு மிறைநபியே கி
னர். (௩௧)

சோலையின்கை யெனுஞ்சுடர்க் கோட்டினுந், கோலதாண்ம
ன்ர் கூரவிரித்ததின், மேவிலங்கும் விறல்மலை மெய்நபி, ஞால
மெய்க்க நடந்தினர் சென்றரரோ. (௩௨)

கவிகைதுன்றக் கவரிகண் மொய்த்திடச், சிவிகைதுன்றச் செழுங்கொடி மொய்த்திடக், குவியும் வாசிக் குழாம்பல மொய்த்திட, நபிநட[illegible] நகரடுத் தாரரோ. (ருக)

நகரடுக்க நபியுநற் சேனையும், பகருஞ்ம்படி பற்றின ரென்னவே, மகர்சித்தின் மலிமதி ஞவினர், சிக ரெற்புறு சீயமெ ஞ வந்தார். (ருஅ)

இத்தன்மைவந் தோரிற ஞல்பதஞ், சென்னி சேர்த்திநற் சிந்தையின் பாகியே, மின்னியெங்கும் விளங்கிடும் வெண்மதி, தன்னைச் சூழ்த்திடுந் தாரகை போலுற்றார். (ருரு)

மதியுமாறு நாளுநன் வானிடைநந்தநேர், மதியுலாவு மனத்திற ரூலுடன், மதியினர்சல வாத்தொடும் வாழ்த்தொடு, மதின்மாநகர் வத்திறுத் தாரரோ. (ருசு)

வர்த்தினர்பயித் தார்பகர் வாளயிற், காத்தினர்புடை காக்கக் கனகடா, சிரத்தினுயகச் செம்மல் முகம்மதோ, ரிரத்தினசன மேமியிருத்தனர். (ருஎ)

தீனிலங்கத் திருமறை பொங்கமெய், தானிலங்கத்தனாயினெண்டிக்கினுங், கானிலங்கிக் கமழ்தரக் கம்மிசை, மீனிலங்க விறல்நபி வைகினர். (ருஅ)

வானரின்ப மலிதர வாழ்த்திடத் தீனரன்பொடு சேவடி யேத்திட, ஞானரம்பத நாண்மலர் போற்றிட, வீனவம்பக லோர்நபி வைகினர். (ருகூ)

பற்றலாருட் பயம்புகப் பார்புரத், துற்றவேந்த ரிடுந்திறை போங்கிநேர், வற்றுருவள மாமதி னத்தினிற், கொற்றராஜர் தருநடு வைகினர். (சுo)

நாவியார்களு நாற்பத்தி ராயிரஞ், சிலமாரசு காயிக ளுந்திரு, வேலிலங்க விளங்கு மலைகடற், போலுந் தத்தம் புகழ்மனை புகினர். (சுக)

பின்னையோர் பின்னின் வேடமுன் டாக்கிய, தென்னவாருஞ் சல் காவொ டெழிலவ, டன்னருந்[illegible]ணை வோர்க்குந் தலங்களுஞ், மன்னவர்க்கமு மன்புற் றளித்தனர். (சுஉ)

வேறு.

அரும்பைநிக ரிடைச்சியருந் தொடரதென்னத் தோன்று கயின் முடிச்சியருஞ் சுணங்குபூத்த, குரும்பைநிகர்குயத்தியருங்

கோவினொடு கொழுங்கயலின் விழிச்சியருங் கொவ்வைவாயின்,
கரும்பைநிகர் மொழிச்சியருங் கவின்கொளுசத் கத்தரியின்
குழைச்சியருங் கங்கையார, மரும்பைநிகர் [illegible]கச்சியரு மடி
தாழ்ந்தேற்ற வமர்ந்திருந்தா ளரியசல்கா வரசிதானே. (௪௫)

வேறு.

பன்னரு மறம்பயில் பதாதியட ருத்தந், தன்னொவிறல் கொண்
டெபதி சார்நபி ஷிபாஅத், தெல்லிலருள் செய்தரிய வேமன்
மீதே, நன்னய முறும்படி நடத்தறகு மானே. (௪௬)

பாணிவருணத்தைநிகர் பாவவினை யென்னின், காணியு மடாது
மிகு கான்பரவு தன்மை, யேணிகொடு மேறரிய வெற்பெனவு
யர்த்திச், சேணிலுயர் பொற்பதியிற் சேர்ப்பைதரு மானே. ( )

அருக்கனயி லவ்வள வடுத்தரி புமிழ்ந்தே, பெருக்கனல் டரப்
பொளி பிறங்குமலை செய்து, நெருக்கமுறும் வெம்மகுச நென்
றதில மீதின், மருக்கொடி நிழற்கணினை வைம்பை தருமானே( )

ஆலப்விடம் வெம்பணி யடர்ந்தவன மாரும், பாலமிசை நி
னைறிபடைத்தவர்க ளுடென், காலயர்வு றுமறு கணைப்பட வி
ரக்கி, யேவமுறு பொற்பதியி லாக்கு தருமானே. (௪௭)

நிலத்திவிற ளுலடி நினைக்குமெனை யந்த, நிலத்தினி லறம்பவ
நிறுத்தநி திராசின், வலத்திலுறு தட்டதனை வண்மையொடுதாழ்த்
திட், பலத்தினர் கணத்திடை படுத்து தருமானே. (௪௮)

காவிய புராணகவி காதிறுற வுண்டோர், மேவிய முகம்ம
தென வென்றியிசை முற்றோர், நாவிலிறை சொல்னசல வாத்துற
வில் வோர்செய், தாவியல் பவத்தையறு சங்கைதருமானே (௪௯)

சொற்பிழை பொருட்பிழை தொடர்ச்சிலிகி தத்திற், றப்பிய
கவிப்பிழை தனைப்பிழை மறந்தே, செப்பிய தொடைப்பிழை
மென் சீர்நடை நன் மோனை, யிற்பிழையுநீக்கியரு ளோர்கொள்
தரு மானே. (௫௰)

இன்னபடி யென்றதிரு வின்னணிலு மடங்கா, மன்னவரிகன்
மன்னரிமகு ரூதருள் ஷிபாஅத், தென்னிடமு மித்தமி ழிசைப்ப
வர்கள் கேட்போர், பன்னுபயன் சொல்பவர்கள் யாவுமருள்லாகி

முன்புறு முகம்மதுற ருல்முதல தாக, வின்புற நிலத்திலுய
மைநல்லவ்பி யாக்க, டம்புகழ்கொண் டெல்பிழை பொறுத்
தியர்வு தக்கி, யன்புலவு பொற்பதி யளித்தருளி லாகி. (௫௨)

தாயனைய வன்புரிமை தந்தினிதி னுளந், தூயநபி சேவடி யி
திக்குமெளி யென்பா, ஙீயலது விண்ணினு நிலத்தினுமி லங்
ஙன், காயவனை ...ர்லங்கிசை காத்தருளி லாகி. (௫௩)

கற்பக மதிக்கரிய காகமது செல்கித், தெப்பரு சிறப்புமுத
செய்திற மதேபோன், மூப்பதியுவந்துறு முகம்மதர் பொ
ருட்டா; லெப்பவமு நீக்கியற மீந்தருளி லாகி, (௫௪)

நெல்வய னிரம்பவிடு நீரொழுகி யங்கார், புல்லினை வளர்த்தி
டுதல் போல்நபி பொருட்டாற், சொல்லுமெனின் றந்தையர்
கள் றுன்புபவ நீக்கி, நல்லிய லறம்பெருக நட்பருளி லாகி. ()

என்றனைச வாபது தியம்புமறு காமோர், வென்றியில ராண்ம
ணம் விருப்புமவர் தாமுந், துன்றுமெரி செம்புநிலச் சூட்டினி
னுமல், நின்றிரு வுளத்துநிழ னோருளி லாகி. (௫௬)

வள்ளலிற சூல்மதுகை வண்டமிழ தாக, விள்ளவுரா நந்தவச்
சண்மிக்கவுல மாக்க, வுள்ளமகி ழும்படி யுவந்துபவநீக்கி, பொன்
னியபொன் னூர்வள முவந்தருளி லாகி. (௫௭)

வேறு.

மாதவ ருறுமயிம் மஜ்லிசேர் தமது வாலிதி னுடனசு தாது,
மேதக விருவானியல்கு வாழு மெழில்கு வர் னும்ம காத்துற்.நீத
கன் றிஜுத் தாதுகா லத்துச் சிறந்தவம் மாதவு லாதும், பூதலத்
தனித்திசைய் பவம்பொறுத் தரிய பொற்பதி யருடனிப்பொரு
ளே. (௫௮)

வரிசைகொள் ளௌமர்கள் மஹீராபிருஸ் தாதி மாரசு காபின
வர்கள், பிரிசமுற் றவரு மவரகம் பெ ருந்தப் பேர்முலை யூட்டி
னு ரேவற், பரிசமுள்ளவரு மடுத்தவர் தொடுத்தோர் யார்த்தி
யர் முகம்மதர் நினின், பொருவற வத்தோ ரிவர்களின் பாவம்
பொறுத்தரு டனிமுதற் பொருளே. (௫௯)

வேறு.

மானமொடு மித்தமிழ் வழுத்துமவர் வாழி, யீனமற வேடெ
ழுது மின்பினர்கள் வாழி, யானகவி யுட்பிழை யகற்றுமவர் வா
ழி, தானனி சிறப்பருள்செய் தக்கவர்கள்வாழி. (௬௰)

இக்கவி படிப்பவர்க ளெப்படியும் வாழி, தக்கபய ...தைம
வர் தாமினிது வாழி, மிக்கபொருள் கேட்பவர் விளங்கிமிக வா
ழி, ஹுக்கனரு டனவர் கமைப்பெருகி வாழி. (௬௧)

ஒதினமுன் ளுண்டதனி லோங்குசகுயூனன், மாதமிரு வேழ்
நிகதி வஃைமைபெறு சம்ஆ, வெதமறு நானதனி லோரணிசல்கா
மின், மோறுமமரின்சரிதைப் பாடன்முற்று மாமீன், (௬௨)

நகுறுல்லாம்தினம்புக்கபடலமுற்றிற்று.

ஆ. படலம்-சரு-இ திருவிருத்தம்-உதசா௱அக.

இறவுசல்கூல்படைப்போர்முற்றிற்று.

இக்கவிதையிரண்டுங் கடவுள்வாழ்த்தென் னும்
பாயிரத்திற்சேர்ந்தனவென்றறிக.

ஆழியுல கின்பர்க ளறைந்தவருகொல்ல, மெழுகல வாயிர மி
லக்கியநல் லாண்டில், வாழிபெறு மானியெனு மாதமதோ ரே
ழீற், கேளிர்கண்முன் விககவி களர்த்தின னுவந்தே. (௧)

முத்தினா மூகிற்குடை மூகம்மது முனிந்தேத், தத்திரமோடே
குகிசு றத்தவரு டந்தான், பத்திருச தத்தொடுமூப் பற்துமொ
ரு மூன்றீற், சத்தஞ்சகு பான்றிகதி சாற்றினனிதம்மா. (௨)

தனியன்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆதிமரு மூதநபி மக்கநகர் தின்றுமதி னுநகர மேருகிசுறத்,
தாயிரத் திருநூற்றி யெண்பதித் தையாண்டி லானமதி சவ்வாலி
னில், ஓதுமிரு பத்திரண் டாந்திகதி வேதமே யோலமிடும்வெவ்
விநாளில், உத்தமமு லாவிவள்ர் குத்துபாவானபிற கொப்பொன்
றிலாதநூலாந், றீதகலும் றவுசல்கூ லின்படைப் போரிதைத்
திருத்தியெழிலாகவாதி, திருவருளி னுல்வேதநபியுதவியால்முகியி
தினருள் கடாட்சமதனுல், மாதவர் அபாப்போற்றி னுற்சகல
கவிமாரி வருஷிக்கு மெழிலியான, மகுதூமுகம்மதுப் புல்வ
னச்சிடுவித்து வாகோடு தந்தனனரோ

பக்கம்.	வரி.	பாடல்	பிழை.	திருத்தம்.
௧	௭	௨	கிருபை	வரிசை
௨	௧	௧	நம்சாத்	நம்சா
௩	௰௬	௰௨	பதம்மிதய	பதங்களக
௪	௰	௰௯	குபி னரி	குபி ரின
"	[illegible]	௧	நவி	நபி
௮	௰௨	௩	வமுதடா	வமுதமா
"	௰௬	௪	சகர்பி	சார்பி
"	௨௧	௫	பல்லரி	புல்லரி
௯	௯	௰௮	யொன்றனே	போன்றனே
௰௩	௨௰	௪௯	மயிலதனே	மயிலுகளே
௰௪	௰௩	௫௬	ரொத்தன	ருற்றன
௰௭	௨௪	௨௮	யொவாதிளநீர்	யொவ்வாதிளநீர்நற்
௰௮	௨௰	௩௭	யலேத்	யலே
௰௯	௨௨	௫	பயித்துல்	பயித்துல்
௨௰	௰௯	௰	நீனல	நீனில
௨௫	௰௫	௪	தென்போன்	தென்போர்
௨௬	௰௨	௨௰	தன்றிடு	தண்டிடு
[illegible]	௩௧	௬௭	றுளைநத்தீ	றுளைத்தீ
௩௪	௨௯	௱௮	சருகல்ன	சருகுல்ன
௩௬	௰௪	௧	நரத்தினர்	றறத்தினர்
௩௭	௩	௫	நவிலல்	நவில
௪௩	௨௪	௰௬	கூல்படீன	கூல்மனே
௪௫	௬	௩௰	வலைறத்து	வுலைறத்து
௪௬	௮	௩௭	யினேமை	யினேயமை
௪௯	௰௧	௰௧	வெங்கிளு	வெங்ஙளு
௫௰	௧	௰௭	ளையமறு	ளையமீறு
௬௰	"	"	௰௬	௯௰
"	௰௪	௭௯	மந்தர	மத்தர
௮௫	௯	௩௫	மோது	ஞ் செப்பு

பக்கம்.	வரி.	பாடல்	பிழை	திருத்தம்.
௮௬	௨௫	௨௫	யெதிாத்த	யெதிர்த்த
௮௮	௩௧	௭௫	தொன்னூறு	தொண்ணூறு
௮௯	௨	௭௮	வீரணை	வீரனை
"	௯	௮௰	ல்ருகா	ற்கனுயி
௯௧	௨௬	௱௬	தூசிகமெ	தூசிகளெ
௯௭	௰௨	௱௫௪	இன்டா	இன்று
௱௨	௩௩	௭	தனித்த	தனித்த
௱௰	௰௭	௰௬	துலங்யான்	யான்
"	௰௯	"	னேரனுமச்	னேரமைச்
"	௨௰	௰௭	கப்பா	துலங்கப்பா
௱௰௮	௨௮	௰௨	கைாவா	கைவா
௱௨௫	௫	௫	ஆடிவார்	ஆடுவார்
௱௨௭	௧	௯	யாலிர	யாரலி
௱௪௩	௪	௨	தோர்ப்பு	தோற்பு
"	௰௨	௪	பைதி	பதி
௱௫௰	௧	௩	கூடவிச்	கூவிச்
௱௫௪	௩௩	௨௫	பிழைப்ப	பிளப்ப
௱௫௮	௨௪	௬௧	ரோடுமென்	ரோடுமொன்
௱௬௨	௨௬	௰௨	துயர்தி	துயர்த்தி
௱௮௰	௧	௱௧	மரங்சிலை	மரச்சிலை
"	௨	"	யென்றுச்	யென்றுங்
௱௮௨	௨௧	௱௨௯	காற்திரு	காத்திரு
௱௮௪	௨௨	௱௫௰	பாரிகாரி	பரிகாரி
"	௨௩	"	திருவாறு	திருவாரு
௱௮௫	௰௬	௪	பட்டத	பட்டவ
"	௨௫	௬	வ ணமற்	ரவண்மற்
௱௮௬	௨	௮	மீண்டிடு	மீண்டு
"	௫	௯	வோத்	வோருந்
"	௬	"	வான் மூட்டி	மூட்டி

-140

பக்கம்	வரி.	பாடல்	பிழை	திருத்தம்.
௱௮௮	௨௬	௨௰	ரூடய	ரூடைய
௱௮௯	௨௰	௨௭	விருப்பா	விருப்ப
௱௯௰	௩௧	௫௮	தனத்தே	தனத்தோ
௱௯௧	௰௩	௧	ாகக்	ராகக்
௱௯௨	[illegible]	௬	மறைக்	மறைத்
௱௯௭	௮	௫	வவடி	வடி
"	௰௨	௬	தோர்ப்பி	தோற்பி
"	௰௭	௭	ரழைந்த	ரளைந்த
"	"	"	வர்க	வவர்க
௱௯௮	௰௪	௰௪	நீன்று	நீண்டு
௨[illegible]௮	[illegible]	௩௯	வீனா	வீரனா
௨௱௰௧	௬	௫௨	ஞேக்கி	நோக்கி
௨௨௪	௰௨	௫௬	கொவெடுத்	கோலெடுத்
"	௨௭	௬௧	யேதினர்	யோதினர்
௨௩௭	௩௰	௫௫	பொராலால்	பொரலால்
௨௪௰	௧	௯	அரிமை	அருமை
௨௫௨	௭	௰௮	குளிக	குலிக
௨௫௮	௧	௧	சுந்தர	தந்திர
௨௫௯	௰௮	௰௬	யிவளி	யிவுளி
"	௨௬	௰௯	கருமத்தின்	கருபத்தின்
"	௩௨	௨௧	மயகாம்ப	பயகாம்ப
௨௬௧	௩௰	௪௨	புற்ருளி	புத்ரளி
௨௬௨	௰௩	௪௬	வைம்பை	லவப்பை
"	௩௯	௫௨	மேந்தல்லன்பி	மேந்தலன்பி
௨௬௩	௨	௫௩	வின்ணிறு	விண்ணிறு
௨௬௪	௬	௧	ளர்த்தின	ளைத்தின
"	௮	௨	முப்பர்த்தி	முப்பத்தி
"	தனி, விருத்தம்,		துபாப்போற்றி	துவாய்ப்பேற்றி

11686

பிசுமில்லாகி.

இப்புத்தகத்தைக் காலிக்கவைத்துக் கனம்பெறவாங்கிக் கையாட்சிசெய்யு நமதுடற்பிறந்தான் மார்கள்யாவரு மிங்ஙனம் அச்சிலிட்டமுறையே அச்சிமாருட்டமா யோரெழுத்துக் கூடினுங்குறையினு மேல்கீழ் விலங்குபிறழினும் படித்திவருகையில் வரிகளிற் காணப்படுமாயின் முறைபோலத் திருத்திக்கொள்ளுக யாம்விரும்புகின்றனம் இவற்றைநன்குணர்ந்துகொள்க ... ❋

விளம்பரம்.

இவ்விரவுசல் கூஃப்படைப்போரும் பல்வித்துவான்கள் பதரும் காசிமாலையும்இன்னு மநேகவிதப் புத்தகங்களும் சென்னபட்டண முத்தியாலுப் பேட்டை ஆடியபாதத் தெரு மேலண்டைவாடை (கு-வது) கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் - ஷை புலவரவர்களிடத்திலும் புதுமனைப் பண்டகசாலையில் கனம் பொருந்திய, த - மருதுமீராப் பிள்ளையவர்களிடத்திலும் கொளும்பைச்சேர்ந்த கண்டிமா நகரத்தில் ம - ா - ா - கம்மீதுப் புலவரவர்களிடத்திலும் வேண்டியபடிகானு பாக்கள் விலை சரசமாகப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.